உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமூலர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருமந்திரம்.

சதாவதானம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ - நா. கதிரைவேற் பிள்ளையவர்கள்

மாணவர்

திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார்

பார்வை.

திரு. வி. உலகநாத முதலியாரவர்களும்,

வ. மு. துரைசாமி முதலியாரவர்களும்

வெளியிட்டனர்கள்.

உமாபதி துருப்பிரகாசம் பிரஸ்,

இராயப்பேட்டை, சென்னை.

1909.

விலை ரு. 3-8-0.

திருமூலநாயனார்.

சிவமயம்.

பதிப்புரை.

அகண்டாகார நித்தவியாபக அழற்சோதிப் பிழம்பாகிய சிவபெருமான், "நதஸ்ய கச்சித் பதிரஸ்தி லோகே நசேசிதாநைவ சதஸ்யலிங்கம்" என வரூஉம் யசுர்வேத வசனப்படி தமக்கென ஓர் பதியையும், குறியையும் வேண்டிலரேனும், "ஈசாநி பரமகாஷ்டா சேகரத்வேந கல்பிதா ஜகத்பூர்ண ஹேதுத்வாத்" என் வரூஉம் பௌஷ்கராகம சுலோகத்தின்படி சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினர்களாய ஆன்மாக்கணிமித்தம் அருளையே திருமேனியாகக் கொண்டு ஆரணவாகமங்களை அருளிச் செய்தனர்; பின்னர் அவையிற்றின் சாரங்களையெல்லாம் ஆளுடைய பிள்ளையார் முதலிய அருளாளர்களை யதிட்டித்துத் தேவாரமாதி யருட்பாக்களாக வெளிப்படுத்தியருளினர். இத்திருவருட்பாக்கள் பொல்லாப் பிள்ளையார் திருவருள் பெற்ற நம்பியாண்டார் நம்பிகளானும், அநபாயச்சோழ அரசர் பெருமானானும் பன்னிரு திருமுறைகளாக வகுக்கப்பட்டன.

இத்திருமந்திரந் திருமுறைகளுள் ஒன்றாகலான், (பத்தாந்திருமுறை) இஃதும் மற்றைய திருமுறைகளைப்போலப் பூசித்தற்கும், சிவாலயங்களினும், சந்தியாவந்தன காலங்களினும், பிறபுண்ணிய காலங்களினும் ஓதற்கும், வாசித்தற்கும், நேசித்தற்கும் உரியதாம் என்க.

சற்குருபால் சமய விசேட நிருவாண தீக்கைகள் பெற்றுப் பஞ்சமா பாதகங்களைக் கனவிலும் மறந்துஞ் செய்யாத சிவநேயர்களே இத்திருமந்திரத்தை யோதற்கு அதிகாரிகளாவர். இத்திருமுறையின் உண்மைப்

பொருள் * வடமொழிக் கலைகளையும், தென்மொழிக் கலைகளையும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோ லுணர்ந்து, யோகானுட்டான முதலியன கைவரப்பெற்றுத் திருவருட் கண்ணுடையராயுள்ள சிவஞானிகளது நுண்ணறிவிற்கே யினிது புலப்படூஉம் என்க; கலைப் புலமை மாத்திரம் நிரம்பப்பெற்ற பண்டித சிரோமணிகட்குப் பெரும்பாலும் விளங்காதென்பது வெள்ளிடை மலையே.

இத்துணைச் சிறப்பமைந்த இத்திருமந்திரத்தைப் பல பிரதிகளுக்கிணங்கத் திருவாரூர் - வி. கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்களைக் கொண்டு பார்வையிடுவித்தும், தலைபிரிப்பித்தும், எமது ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபை யடியவர்கள் விழைந்தபடி சில அரும்பாக்களை நட்சத்திரப் புள்ளிகளிட்டு விளங்கச் செய்தும் வெளியிட்டனம். நவையுளவேல் நவம்பொறுக்க.

இங்ஙனம் :

திருவாரூர் - வி. உலகநாதன்,

வடமதுரை - மு. துரைசாமி,

ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜனசபை,

இராயப்பேட்டை, சென்னை.

---

* இவ்வருணூற்கும் பதவுரை வரைய முயன்று அயர்ந்தார் சிலர்; முயல்கின்றார் சிலர். அவ்வுரை வெளிவரின், அஃது அறிஞர்களால் எள்ளப்படு மென்பது திண்ணம். அவ்வுரையாசிரியர் எட்டாந்திருமுறைக்குச் செந்தமிழ்ப் புலமையுஞ் சிறிதும் நிரம்பப் பெறாத சிலபோலிப் புலவர்கள் உரையெழுதியிடர்ப்பட்டதை யுணர்ந்திலர் போலும்.

உ

சிவமயம்.

திருமூலர் வரலாறு.

திருமூலநாயனார் திருக்கயிலாயத்திலே நந்தியெம்பெருமான் திருவருள் பெற்ற சிவயோகிகளுள் ஒருவர். அவர் அகத்திய முனிவரிடஞ் சின்னாளுறையப் பொதிகை யடைவானுன்னித் திருக்கயிலாயத்தை விடுத்துக் காசி, காஞ்சி, கனகசபை முதலிய திருத்தலங்களைத் தரிசித்துத் திருவாவடுதுறை யடைந்து, சிவதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருந்து, அத்தலத்தினின்றும் அகன்று செல்லுங்காலே, காவேரிநதி தீரத்திலுள்ள வனத்திலே சாத்தனூர் இடையனும் மூலன் என்பவன் ஆவியைக் காலன் கொண்டேக, அவனால் மேய்க்கப்பட்டு வந்த ஆநிரைகள் அவனைச் சூழ்ந்து நின்றுகொண்டு, கதறிக் கதறிக் கண்ணீர் சொரிந்து மோப்பனவாயின. அதுகண்ட அருந்தவ யோகியர் "விடையவனருளால் இவ்வாக்களினிடையூறை யொழிக்கவேண்டும்; இவன் றன்னுயிர் பெற்றாலன்றி இக்கோக்கள் இன்புறா" என்று ஆலோசித்துத் தந்திருமேனிக்கு அரண்செய்து, தமது உயிரை இறந்த இடையன் உடலிலே நுழைத்துத் திருமூலராய் எழுந்தருளினார். எழுதலும், ஆநிரைகள் அவரை நாத்தழும்ப நக்கி மோந்து களித்துத் துள்ளியோடி மேய்ந்தன. அருக்கன் அஸ்தமயனமாக ஆக்கள் தங்கன்றுகளை நினைத்துத் தாமே சாத்தனூர்க்குப் பையப்பையச்செல்ல, மூலரும் பின்சென்று, அவைகள் தத்தம் இல்லங்கட்குப்புகுந்தபடி நின்றார்.

மூலன் மனையாள் "நாயகர் இன்றுமிகத் தாழ்த்தார்" என்று சிவயோகியார் இருந்ததானத்தை யடைந்து "இவருக்கினம் அடுத்ததுபோலும்" என்று அவர் அருமைத் திருமேனியைத்தீண்ட, அதற்கிசையாராயினர். அவள்மயங்கி "என்செய்தீர்" என்றுதளர, திருமூலர் "என்னோடு உனக்கு ஒரு சம்பந்தமுமில்லை" என்று மறுத்து, ஒருபொது மடத்தினுள்ளே நுழைந்து, சிவயோகத்திலேயிருந்தார். இல்லாள் இரவு முழுவதும் துயிலின்றிப் பிற்றைநாள் தந்நாயகர் செய்கையை அறிஞர்களுக்கு அறிவிப்ப, அவர்கள் திருமூலரைப்பார்த்து "இது பயித்தியமன்று; பிறிதொரு சார்புமன்று; இவர் கருத்து சிவயோகத்திடத்ததேயாம்; இனிச் சுற்றத்தோடு சேரார்" என்றார்கள். அதைக் கேட்ட மனைவி ஆகுலக்கடலில் ஆழ, அவர்கள் அவளைத் தேற்றி அழைத்துக்கொண்டு அகன்றார்கள்.

சிவயோகத்திலிருந்த திருமூலர் எழுந்து பசுக்கள் வந்த வழியேபோய்த் தாஞ்சேமித்து வைத்த உடலைக் காணாது மெய்ஞ்ஞானத்தையுடைய சிந்தையினால் ஆராய்ந்து "சிவபெருமான் தாம் அருளிச்செய்த சிவாகமங்களிலே செறிந்துள்ள உண்மைப் பொருள்களை யுலகத்திலே தமிழ்நூலாகத்தமியேனைப் பாடுவிக்க அவ்வுடலை மறைத்தருளினார்" என்று தெளிந்து, திருவாவடுதுறையடைந்து, சிவபெருமானைப்பணிந்து, அத்திருக்கோயிலுக்குப் புறக்கடைபாலுள்ள ஓர் அரசமரத்தின் கீழே மூவாயிரம்வருடஞ் சிவயோகமிருந்து, ஓராண்டிற்கு ஓரருட்பாவாக திருமந்திரம் மூவாயிரத்தையும் அருளிச்செய்து, ஐப்பசி அசுவிநியிலே, திருக்கயிலையடைந்தருளினார்.

உ

சிவமயம்.

அட்டவணை.

அட்டவணை முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமந்திரம்.

விநாயகர் காப்பு.

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தி னிளம்பிறை போலு மெயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின் றேனே.

சிறப்புப் பாயிரம்.

போற்றிசைத் தின்னுயிர் மன்னும் புனிதனை
நாற்றிசைக் கும்நல்ல மாதுக்கு நாதனை
மேற்றிசைக் குட்டென் றிசைக்கொரு வேந்தனுங்
கூற்றுதைத் தானையான் கூறுகின் றேனே. (௧)

* ஒன்றவன் றானே யிரண்டவ னின்னருள்
நின்றனன் மூன்றினு ணான்குணர்ந் தானைந்து
வென்றன னாறு விரிந்தன னேழும்பர்ச்
சென்றவன் றானிருந் தானுணர்ந் தெட்டே. (௨)

ஒக்கநின் ருனை யுலப்பிலி தேவர்கள்
நக்கனென் றேத்திடு நாதனை நாடொறும்
பக்கநின் ருரறி யாத பரமனைப்
புக்குநின் றுன்னியான் போற்றிசெய் வேனே. (௩)

அகலிடத் தார்மெய்யை யண்டத்து வித்தைப்
புகலிடத் தெம்மெய்யைப் போதவிட் டானைப்
பகலிடத் தும்மிர வும்பணிந் தேத்தி
இகலிடத் தேயிரு ணீங்கிநின் றேனே. (௪)

* சிவனொடொக் குந்தெய்வந் தேடினு மில்லை
அவனொடொப் பாரிங்கி யாவரு மில்லை
புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந்
தவனச் சடைமுடித் தாமரை யானே. (௫)

* அவனை யொழிய வமரரு மில்லை
அவனன்றிச் செய்யு மருந்தவ மில்லை
அவனன்றி மூவரா லாவதொன் றில்லை
அவனன்றி யூர்புகு மாறறி யேனே. (௬)

முன்னையொப் பாயுள்ள மூவர்க்கு மூத்தவன்
தன்னையொப் பாயொன்று மில்லாத் தலைமகன்
†தன்னையொப் பாமென்னி லப்பனு மாயுளன்
பொன்னையொப் பாகின்ற போதகத் தானே. (௭)

* தீயினும் வெய்யன் புனலினுந் தண்ணியன்
ஆயினு மீச னருளறி வாரில்லை
சேயினு நல்ல னணியனல் லன்பர்க்குத்
தாயினு நல்லன் றாழ்சடை யோனே. (௮)

---

† தன்னை யப்பா வென்னில் என்றும் பாடம்

பொன்னாற் புரிந்திட்ட பொற்சடை யென்னப்
பின்னாற் பிறங்க விருந்தவன் பேர்நந்தி
என்னாற் றொழப்படு மெம்மிறை மற்றவன்
தன்னாற் றொழப்படு வாரில்லை தானே. (௯)

* தானே யிருநிலந் தாங்கிவிண் ணாய்நிற்குந்
தானே சுடுமங்கி ஞாயிறுந் திங்களுந்
தானே மழைபொழி தையலு மாய்நிற்குந்
தானே தடவரைத் தண்கட லாகுமே. (௧௦)

அயலும் புடையுமெம் மாதியை நோக்கில்
இயலும் பெருந்தெய்வ மியாதுமொன் றில்லை
முயலு முயலில் முடிவுமற் றாங்கே
பெயலு மழைமுகிற் பேர்நந்தி தானே. (௧௧)

கண்ணுத லாமொரு காதல னிற்கவும்
எண்ணிலி தேவ ரிறந்தா ரெனப்பலர்
மண்ணுறு வார்களும் வானுறு வார்களும்
அண்ண லிவனென் றறியகி லார்களே. (௧௨)

* மண்ணளந் தான்மல ரோன்முதற் றேவர்கள்
எண்ணளந் தின்ன நினைக்கிலா ரீசனை
விண்ணளந் தான்றன்னை மேலளந் தாரில்லைக்
கண்ணளந் தெங்குங் கடந்துநின் றானே. (௧௩)

* கடந்துநின் றான்கம லம்மல ராதி
கடந்துநின் றான்கடல் வண்ணனெம் மாயன்
கடந்துநின் றானவர்க் கப்புற மீசன்
கடந்துநின் றானெங்குங் கண்டுநின் றானே. (௧௪)

ஆதியு மாயர னாயுட லுண்ணின்ற
வேதியு மாய்விரிந் தார்ந்திருந் தானருட்
சோதியு மாய்ச்சுருங் காததோர் தன்மையு
நீதியு மாய்நித்த மாகிநின் றானே. (௧௫)

கோது குலாவிய கொன்றைக் குழற்சடை
மாது குலாவிய வாணுதற் பாகனை
யாது குலாவி யமரருந் தேவருங்
கோது குலாவிக் குணம்பயில் வாரே. (கசு)

* காய மிரண்டுங் கலந்து கொதிக்கினும்
ஆயங் கத்தூரி யதுமிகு மவ்வழி
தேசங் கலந்தொரு தேவனென் றெண்ணிலும்
ஈச னுறவுக் கெதிரில்லை தானே. (கஎ)

* அதிபதி செய்த வளகை வேந்தனை
நிதிபதி செய்த நிறைதவ நோக்கி
அதுபதி யாதரித் தாக்கம தாக்கி
இதுபதி கொள்ளென்ற வெம்பெரு மானே. (கஅ)

இதுபதி யேலங் கமழ்பொழி லேழு
முதுபதி செய்தவன் மூதறி வாளன்
விதுபதி செய்தவன் மெய்த்தவ நோக்கி
அதுபதி யாக வமருகின் றானே. (ககூ)

முடிவும் பிறப்பையு முன்னே படைத்த
அடிக ளுறையு மரனெறி நாடில்
இடியு முழக்கமு மீச ருருவங்
கடிமலர்க் குன்ற மலையது தானே. (உ0)

வானப் பெருங்கொண்டன் மாலயன் வானவர்
ஊனப் பிறவி யொழிக்கு மொருவனைக்
கானக் களிறு கதறப் பிளந்தவெங்
கோனைப் புகழுமின் கூடலு மாமே. (உக)

* மனத்தி லெழுகின்ற மாயநன் னாடன்
நினைத்த தறிவ னெனில்தா நினைக்கிலர்
எனக்கிறை யன்பில னென்ப ரிறைவன்
பிழைக்கநின் றார்பக்கம் பேணிநின் றானே. (உஉ)

வல்லவன் வன்னிக் கிறையிடை வாரண
நில்லென நிற்பித்த நீதியு ளீசனை
இல்லென வேண்டா மிறையவர் தம்முதல்
அல்லும் பகலு மருளுகின் றானே. (உ௩)

போற்றிசைத் தும்புகழ்ந் தும்புனி தன்றனைத்
தேற்றுமி னென்றுஞ் சிவனடிக் கேசெல்வ
மாற்றிய தென்று மயலுற்றுச் சிந்தையை
மாற்றிநின் றார்வழி மன்னிநின் றானே. (உ௪)

* பிறப்பிலி பிஞ்ஞகன் பேரரு ளாளன்
இறப்பிலி யாவர்க்கு மின்ப மருளுந்
துறப்பிலி தன்னைத் தொழுமின் றொழுதால்
மறப்பிலி மாயா விருத்தமு மாமே (உ௫)

தொடர்ந்துநின் றானைத் தொழுமின் றொழுதாற்
படர்ந்துநின் றான்பரி பாரக முற்றுங்
கடந்துநின் றான்கம லம்மலர் மேலே
உடந்திருந் தானடிப் புண்ணிய மாமே. (உ௬)

சந்தியெ னத்தக்க தாமரை வாண்முகத்
தந்தமி லீச னருணமக் கேயென்று
நந்தியை நாளும் வணங்கப் படுமவர்
புந்தியி னுள்ளே புகுந்துநின் றானே. (உ௭)

* இணங்கிநின் றானெங்கு மாகிநின் றானும்
பிணங்கிநின் றான்பின்முன் னாகிநின் றானு
முணங்கிநின் றானம ராபதி நாதன்
வணங்கிநின் றார்க்கே வழித்துணை யாமே. (உ௮)

* காணநில் லாயடி யேற்குற வாருள
நாணநில் லேனுன்னை நான்றழு விக்கொளக்
கோணநில் லாத குணத்தடி யார்மனத்
தாணிய னாகி யமர்ந்துநின் றானே. (உ௯)

* வானின் றழைக்கு மழைபோ லிறைவனுந்
தானின் றழைக்குங்கொல் லென்று தயங்குவார்
ஆனின் றழைக்கு மதுபோலென் னந்தியை
நானின் றழைப்பது ஞாலங் கரியே. (ந௰)

மண்ணகத் தானொக்கும் வானகத்தா னொக்கும்
விண்ணகத் தானொக்கும் வேதத்தி னொக்கும்
பண்ணகத் தின்னிசைப் பாடலுற் றானுக்கே
கண்ணகத் தேநின்று காதலித் தேனே. (நக)

தேவர் பிரானம் பிரான்றிசை பத்தையு
மேவு பிரான்விரி நீருல கேழையுந்
தாவு பிரான்றன்மை தானறி வாரில்லை
பாவு பிரானருட் பாடலு மாமே. (நஉ)

* பதிபல வாவது பண்டிவ் வுலகம்
விதிபல செய்தொன்று மெய்ம்மை யுணரார்
துதிபல தோத்திரஞ் சொல்லவல் லாரு
மதியிலர் நெஞ்சினுள் வாடுகின் றாரே. (நந)

சாந்து கமழுங் கவரியின் கந்தம்போல்
வேந்த னமரர்க் கருளிய மெய்ந்நெறி
ஆர்ந்த சுடரன்ன வாயிர நாமமும்
போந்து மிருந்தும் புகழவென் றானே. (நச)

ஆற்றுகி லாவழி நீரு மிறைவனைப்
போற்றுமின் போற்றிப் புகழ்மின் புகழ்ந்திடில்
மேற்றிசைக் குங்கிழக் குத்திசை யெட்டுக்கு
மாற்றுவ னப்படி மாட்டு மாமே. (நரு)

* அப்பனை நந்தியை யாரா வமுதினை
ஒப்பிலி வள்ளலை யூழி முதல்வனை
எப்பரி சாயினு மேத்துமி னேத்தினால்
அப்பரி சீச னருள்பெற லாமே. (நசு)

சாருநின் றேத்துவ னாடொறு நந்தியைத்
சாருநின் றன்றழற் போலொக்கு மேனியன்
வானினின் றார்மதி போலுட லுள்ளுவந்
தூனினின் றாங்கே யுயிர்க்கின்ற வாறே. (௧௭)

* பிதற்றொழி யேன்பெரி யானரி யானைப்
பிதற்றொழி யேன்பிற வாவுரு வானைப்
பிதற்றொழி யேனெங்கள் பேர்நந்தி தன்னைப்
பிதற்றொழி யேன்பெரு மைத்தவன் றானே. (௧௮)

வாழ்த்தவல் லார்மனத் துள்ளுறு சோதியைத்
தீத்தனை யங்கே திளைக்கின்ற தேவனை
ஏத்தியு மெம்பெரு மானென் றிறைஞ்சியும்
ஆத்தஞ்செய் தீச னருட்பெற லாமே. (௧௯)

குறைந்தடைந் தீசன் குரைகழ னாடி
நிறைந்தடை செம்பொனி னேரொளி யொக்கு
மறஞ்சடஞ் செய்யாது வாழ்த்தவல் லார்க்குப்
புறஞ்சடஞ் செய்யான் புகுந்துநின் றானே. (௨0)

* சினஞ்செய்த நஞ்சுண்ட தேவர் பிரானைப்
பனஞ்செய்த நெஞ்சிடை போற்றவல் லார்க்குற்
பனஞ்செய்த வாணுதற் பாகனு மங்கே
இனஞ்செய்த மான்போ லிணங்கிநின் றானே. (௨௧)

போயரன் றன்னைப் புகழ்வார் பெறுவது
நாயக னான்முடி செய்தது வேநல்கு
மாயகஞ் சூழ்ந்து வரவல்ல ராகிலும்
வேயன தோளிக்கு வேந்தொன்றுந் தானே. (௨௨)

* அரனடி சொல்லி யரற்றி யழுது
பரனடி நாடியே பாவிப்ப நாளும்
உரனடி செய்தங் கொதுங்கவல் லார்க்கு
நிரனடி செய்து நிறைந்துநின் றானே. (௨௩)

போற்றியென் பாரம ரர்புனி தன்னடி
போற்றியென் பாரசு ரர்புனி தன்னடி
போற்றியென் பார்மனி தர்புனி தன்னடி
போற்றியென் னன்புள் விளங்கவைத் தேனே. (சச)

* விதிவழி யல்லதிவ் வேலை யுலகம்
விதிவழி யின்பம் விருத்தமு மில்லை
துதிவழி நிற்றலுஞ் சோதிப் பிரானும்
பதிவழி காட்டும் பகலவ னாமே. (சரு)

அந்திவண் ணாவர னேசிவ னேயென்று
சிந்தைசெய் வண்ணந் திருந்தடி யார்தொழ
முந்திவண் ணாமுதல் வாபர னேயென்று
வந்திவ் வண்ணனெம் மனம்புகுந் தானே. (சசு)

* மனையி லிருந்தவர் மாதவ ரொப்பர்
நினைவு ளிருந்தவர் நேசத்து ணிற்பர்
பனையு ளிருந்த பருந்தது போல
நினையாத வர்க்கில்லை நின்னின்பந் தானே. (சஎ)

அடியார் பரவு மமரர் பிரானை
முடியால் வணங்கி முதல்வனை முன்னிப்
படியா ரருளும் பரம்பர னெந்தை
விடியா விளக்கென்று மேவிநின் றானே. (சஅ)

நரைபசு பாசத்து நாதனை யுள்ளி
உரைபசு பாசத் தொருங்கவல் லார்க்குத்
திரைபசு பாசச் செழுங்கட னீந்திக்
கரைபசு பாசங் கடந்தெய்த லாமே. (சகூ)

கூடுவ னெஞ்சிடை வைப்பன் பிரானென்று
பாடுவன் பன்மலர் தூவிப் பணிந்துநின்
றாடுவ னாடி யமரர்பிரா னென்று
நாடுவ னானின் றறிவது தானே. (ருo)

வேதச்சிறப்பு.

* வேதத்தை விட்ட வறமில்லை வேதத்தின்
ஓதத் தகுமற மெல்லா முளதர்க்க
வாதத்தை விட்டு மதிஞர் வளமுற்ற
வேதத்தை யோதியே வீடுபெற் ரூர்களே. (௧)

வேத முரைத்தானும் வேதிய னாகிலன்
வேத முரைத்தானும் வேதா விளங்கிட
வேத முரைத்தானும் வேதியர் வேள்விக்காய்
வேத முரைத்தானு மெய்ப்பொருள் காட்டவே. (௨)

இருக்குரு வாமெழில் வேதத்தி னுள்ளே
யுருக்குணர் வாயுணர் வேதத்து ளோங்கி
வெருக்குரு வாகிய வேதியர் சொல்லுங்
கருக்குரு வாய்நின்ற கண்ணனு மாமே. (௩)

* திருநெறி யாவது சித்தசித் தன்றிப்
பெருநெறி யாய பிரானை நினைந்து
குருநெறி யாஞ்சிவ மாநெறி கூடும்
ஒருநெறி யொன்ருக வேதாந்த மோதுமே. (௪)

* ஆறங்க மாய்வரு மாமறை யோதியைக்
கூறங்க மாகக் குணம்பயில் வாரில்லை
வேறங்க மாக விளைவுசெய் தப்புறம்
பேறங்க மாகப் பெருக்குகின் ருரே. (௫)

* பாட்டு மொலியும் பரக்கும் கணிகையர்
ஆட்டுமொரு த வவனியின் மாட்டாத
வேட்டு விருப்பார் விரதமில் லாதவர்
ஈட்டு மிடஞ்சென் றிகலலுற் ருரே. (௬)

ஆகமச்சிறப்பு.

அஞ்சன மேனி யரிவையோர் பாகத்தன்
அஞ்சொ டிருபத்து மூன்றுள வாகமம்
அஞ்சலி கூப்பி யறுபத் தறுவரும்
அஞ்சா முகத்தி லரும்பொருள் கேட்டதே. (௧)

அண்ண லருளா லருளுஞ் சிவாகமம்
எண்ணி லிருபத்தெண் கோடிநூ றாயிரம்
விண்ணவ ரீசன் விழுப்பு முரைத்தனர்
எண்ணிநின் றப்பொரு ளேத்துவ னானே. (௨)

* பண்டித ராவார் பதினெட்டுப் பாடையுங்
கண்டவர் கூறுங் கருத்தறி வாரென்க
பண்டிதர் தங்கள் பதினெட்டுப் பாடையும்
அண்ட முதலா னரன்சொன்ன வாறே. (௩)

* அண்ண லருளா லருளுந்திவ் யாகமம்
விண்ணி லமரர் தமக்கும் விளங்கரி
தெண்ணி லெழுபது கோடிநூ றாயிரம்
எண்ணிலு நீர்மே லெழுத்தது வாகுமே. (௪)

பரனாய்ப் பராபரங் காட்டி யுலகிற்
றரனாய் சிவதன்மந் தானேசொல் காலத்
தரனா யமரர்க ளர்ச்சிக்கு நந்தி
யுரனாகி யாகம மோங்கிநின் றானே. (௫)

* சிவமாம் பரத்தினிற் சத்தி சதாசிவம்
உவமா மகேச ருருத்திர தேவர்
தவமால் பிரமீசர் தம்மிற்றாம் பெற்ற
நவவா கமமெங்க ணந்திபெற் றானே. (௬)

பெற்றநல் லாகமங் காரணங் காமிகம்
உற்றநல் வீர முயர்சிந்தம் வாதுளம்
மற்றவ் வியாமள மாகுங்கா லோத்திரந்
துற்றநற் சுப்பிரஞ் சொல்லு மகுடமே. (எ)

* அண்ண லருளா லருளுஞ் சிவாகமம்
எண்ணிலி கோடி தொகுத்திடு மாயினும்
அண்ண லறைந்த வறிவறி யாவிடின்
எண்ணிலி கோடியு நீர்மே லெழுத்தே. (அ)

* மாரியுங் கோடையும் வார்பனி தூங்கநின்
றேரியு நின்றங் கிளைக்கின்ற காலத்து
ஆரிய முந்தமி ழும்முட னேசொல்லிக்
காரிகை யார்க்குங் கருணைசெய் தானே. (கூ)

* அவிழ்க்கின்ற வாறு மதுகட்டு மாறுஞ்
சிமிட்டலைப் பட்டுயிர் போகின்ற வாறுந்
தமிழ்ச்சொல் வடசொல் லெனுமிவ் விரண்டும்
உணர்த்து மவனை யுணரலு மாமே. (கூ0)

குருபாரம் பரியம்.

* நந்தி யருள்பெற்ற நாதரை நாடிடின்
நந்திக ணால்வர் சிவயோக மாமுனி
மன்று தொழுத பதஞ்சலி வியாக்ரமர்
என்றிவ ரென்னோ டெண்மரு மாமே. (க)

* நந்தி யருளாலே நாதனாம் பேர்பெற்றோம்
நந்தி யருளாலே மூலனை நாடினோம்
நந்தி யருளாவ தென்செயு நாட்டினில்
நந்தி வழிகாட்ட நானிருந் தேனே. (உ)

மந்திரம் பெற்ற வழிமுறை மாலாங்கன்
இந்திரன் சோமன் பிரம னுருத்திரன்
கந்துருக் காலாங்கி கஞ்ச மலையனோ
டிந்த வெழுவரு மென்வழி யாமே. (௩)

நால்வரு நாலு திசைக்கொன்று நாதர்கள்
நால்வரு நானு விதப்பொருள் கைக்கொண்டு
நால்வரு நான்பெற்ற தெல்லாம் பெறுகென
நால்வருந் தேவராய் நாதரா னூர்களே. (௪)

மொழிந்தது மூவர்க்கு நால்வர்க்கு மீசன்
ஒழிந்த பெருமை யிறப்பும் பிறப்புஞ்
செழுஞ்சுடர் மூன்றொளி யாகிய தேவன்
கழிந்த பெருமையைக் காட்டகி லானே. (௫)

எழுந்துநீர் பெய்யினு மெட்டுத் திசையுஞ்
செழுந்தண் ணியமங்கள் செய்மினென் றண்ணல்
கொழுந்தண் பவளக் குளிர்சடை யோடே
யழுந்திய நால்வர்க் கருள்புரிந் தானே. (௬)

திருமூலர் வரலாறு.

நந்தி யிணையடி நான்றலை மேற்கொண்டு
புந்தியி னுள்ளே புகப்பெய்து போற்றிசெய்
தந்தி மதிபுனை யரனடி நாடொறுஞ்
சிந்தைசெய் தாகமஞ் செப்பலுற் றேனே. (க)

செப்புஞ் சிவாகம மென்னுமப் பேர்பெற்று
அப்படி நல்கு மருணந்தி தாள்பெற்று
தப்பிலா மன்றிற் றனிக்கூத்துக் கண்டபின்
ஒப்பி லெழுகோடி யுகமிருந் தேனே. (உ)

இருந்தவக் காரணங் கேளிந் திரனே
பொருந்திய செல்வப் புவனா திபதியை
யருந்தவச் செல்வியைச் சேவித் தடியேன்
பரிந்துடன் வந்தனன் பத்தியி னாலே (ந)

சதாசிவந் தத்துவ முத்தமிழ் வேத
மிதாசனி யாதிருந் தேனின் றகால
மிதாசனி யாதிருந் தேன்மன நீங்கி
யுதாசனி யாதுட னேயுணர்ந் தோமால். (ச)

மாலாங்க னேயிங்கி யான்வந்த காரண
நீலாங்க மேனி நேரிழை யாளொடு
மூலாங்க மாக மொழிந்த திருக்கூத்தின்
சீலாங்க வேதத்தைச் செப்பவந் தேனே. (ரு)

நேரிழை யாவா ளிரதிச யானந்தப்
பேருடை யாளென் பிறப்பறுத் தாண்டவள்
சீருடை யாள்சிவ னாவடு தண்டுறை
சீருடை யாள்பதஞ் சேர்ந்திருந் தேனே. (சு)

சேர்ந்திருந் தேன்சிவ மங்கைதன் பங்கனைச்
சேர்ந்திருந் தேன்சிவ னாவடு தண்டுறை
சேர்ந்திருந் தேன்சிவ போதியி னீழலிற்
சேர்ந்திருந் தேன்சிவ னாமங்க ளோதியே. (எ)

இருந்தேனிக் காயத்தே யெண்ணிலி கோடி
யிருந்தே னிராப்பக லற்ற விடத்தே
யிருந்தே னிமையவ ரேத்தும் பதத்தே
யிருந்தேனென் னந்தி யிணையடிக் கீழே. (அ)

* பின்னைநின் றென்னே பிறவி பெறுவது
முன்னைநன் றாக முயல்தவஞ் செய்கிலிர்
என்னைநன் றாக விறைவன் படைத்தனன்
றன்னைநன் றாகத் தமிழ்ச்செய்யு மாறே. (கூ)

*ஞான தலைவிதன் னந்தி நகர்புக்கு
யூனமி லொன்பது கோடி யுகந்தனுள்
ஞானப்பா லாட்டியென் னாதனை யர்ச்சித்து
நானு மிருந்தேனற் போதியின் கீழே. (க0)

செல்கின்ற வாற்றிற் சிவமுனி சித்தசன்
வெல்கின்ற ஞானத்து மிக்கோர் முனிவராய்ப்
பல்கின்ற தேவ ரசுரர் நரர்தம்பால்
ஒல்கின்ற வான்வழி யூடுவந் தேனே. (கக)

சித்தத்தி னுள்ளே சிறக்கின்ற நூல்களில்
உத்தம மாகவே யோதிய வேதத்தின்
ஒத்த வுடலையு முண்ணின்ற வுற்பத்தி
அத்த னெனக்கிங் கருளா லளித்ததே. (கஉ)

* நான்பெற்ற வின்பம் பெறுகவிவ் வையகம்
வான்பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்குவன்
ஊன்பற்றி நின்ற வுணர்வுறு மந்திரந்
தான்பற்றப் பற்றத் தலைப்படுந் தானே. (கங)

பிறப்பிலி நாதனைப் பேர்நந்தி தன்னைச்
சிறப்பொடு வானவர் சென்றுகை கூப்பி
மறப்பிலர் நெஞ்சினுண் மந்திர மாலை
யுறைப்பொடுங் கூடிநின் றோதலு மாமே. (கச)

* அங்கி மிகாமைவைத் தானுடல் வைத்தான்
எங்கு மிகாமைவைத் தானுல கேழையுந்
தங்கி மிகாமைவைத் தான்றமிழ்ச் சாத்திரம்
பொங்கி மிகாமைவைத் தான்பொருட் டாலுமே. (கரு)

அடிமுடி காண்பா ரயன்மா லிருவர்
படிகண் டிலர்மீண்டும் பார்மிசைக் கூடி
யடிகண் டிலேனென் றச்சுதன் சொல்ல
முடிகண்ட னென்றயன் பொய்மொழிந் தானே. ()

பெற்றமு மானு மழுவும் பிரிவற்ற
தற்பரன் கற்பனை யாகுஞ் சராசரத்
தற்றமு நல்கி யடியேன் சிரத்தினில்
நற்பத மும்மளித் தானெங்க ணந்தியே. (கஎ)

ஞேயத்தை ஞானத்தை ஞாதுரு வத்தினை
மாயத்தை மாமாயை தன்னில் வரும்பரை
யாயத்தை யச்சிவன் றன்னை யகோசர
வீயத்தை முற்றும் விளங்கியிட் டேனே. (கஅ)

விளக்கிப் பரமாகு மெய்ஞ்ஞானச் சோதி
யளப்பில் பெருமைய னானந்த நந்தி
துளக்கறு மானந்தக் கூத்தன்சொற் போந்து
வளப்பிற் கயிலை வழியில்வந் தேனே. (கக)

நந்தி யருளாலே மூலனை நாடிப்பின்
நந்தி யருளாலே சதாசிவ னாயினேன்
நந்தி யருளாலே மெய்ஞ்ஞானத் துண்ணினேன்
நந்தி யருளாலே நானிருந் தேனே. (உ0)

இருக்கி லிருக்கு மெண்ணிலி கோடி
யருக்கின்ற மூலத்து ளங்கே யிருக்கும்
அருக்கனுஞ் சோமனு மாரழல் வீச
உருக்கிய ரோம மொளிவிடுந் தானே. (உக)

பிதற்றுகின் றேனென்றும் பேர்நந்தி தன்னை
யியற்றுவ னெஞ்சத் திரவும் பகலு
முயற்றுவ னேங்கொளி வண்ணனெம் மானை
யியற்றிகழ் சோதி யிறைவனு மாமே. (உஉ)

அவையடக்கம்.

* ஆரறி வாரெங்க ளண்ணல் பெருமையை
யாரறி வாரிந்த வகலமு நிகளமும்
பேரறி யாத பெருஞ்சுட ரொன்றதின்
வேரறி யாமை விளம்புகின் றேனே. (க)

பாடவல் லார்நெறி பாட வறிகிலேன்
ஆடவல் லார்நெறி யாட வறிகிலேன்
நாடவல் லார்நெறி ஞான மறிகிலேன்
தேடவல் லார்நெறி தேடகில் லேனே. (உ)

* மன்னிய வாய்மொழி யாலு மதித்தவர்
இன்னிசை யுள்ளே யெழுகின்ற வீசனைப்
பின்னை யுலகம் படைத்த பிரமனும்
உன்னு மவனை யுணரலு மாமே. (ங)

தத்துவ ஞான முரைத்துத் தாழ்வரை
முத்திக் கிருந்த முனிவருந் தேவரும்
ஒத்துடன் வேறு யிருந்து துதிசெயும்
பத்திமை யானிப் பயனறி யாரே. (ச)

திருமந்திரத் தொகைச்சிறப்பு.

* மூல னுரைசெய்த மூவா யிரந்தமிழ்
ஞால மறியவே நந்தி யருளது
காலை யெழுந்து கருத்தறிந் தோதிடின்
ஞாலத் தலைவனை நண்ணுவ ரன்றே. (க)

வைத்த பரிசே வகைவகை நன்னூலின்
முத்தி முடிவிது மூவா யிரத்திலே
புத்திசெய் பூர்வத்து மூவா யிரம்பொது
வைத்த சிறப்பு தருயிவை தானே. (உ)

குருமட வரலாறு.

வந்த மடமேழு மன்னுஞ்சன் மார்க்கத்தின்
முந்தி யுதிக்கின்ற மூலன் மடவரை
தந்திர மொன்பது சார்வுமூ வாயிரஞ்
சுந்தர வாகமச் சொன்மொழிந் தானே. (க)

கலந்தருள் காலாங்கர் தம்பாற் கோரர்
நலந்தரு மாளிகைத் தேவர்நா தாந்தர்
புலங்கொள் பரமானந் தர்போக தேவர்
நிலந்திகழ் மூலர் நிராமயத் தோரே. (உ)

திரிமூர்த்திகளின் சேட்ட கனிட்ட முறைமை.

அளவி லிளமையு மந்தமு மீறும்
அளவியல் காலமு நாளு முணரிற்
றளர்விலன் சங்கரன் றன்னடி யார்சொல்
அளவில் பெருமை யரியயற் காமே. (க)

* ஆதிப் பிரானு மணிமணி வண்ணனு
மாதிக் கமலத் தலர்மிசை யாயனுஞ்
சோதிக்கில் மூன்றுந் தொடர்ச்சியி லொன்றெனர்
பேதித் துலகம் பிணங்குகின் றார்களே. (உ)

ஈச னிருக்கு மிருவினைக் கப்புறம்
பீச முலகிற் பெருந்தெய்வ மானது
வீச னறிவி து வென்பார் நினைப்பிலார்
தூசு பிடித்தவர் தூரறிந் தார்களே. (ந)

சிவமுதல் மூவரோ டைவர் சிறந்த
அவைமுத லாறிரண் டொன்றொடொன் றாகும்

அவைமுதல் விந்துவு நாதமு மோங்கச்
சவைமுதற் சங்கரன் றன்பெயர் தானே. (௪)

பயனறிந் தவ்வழி யெண்ணு மளவில்
அயனொடு மானமக் கன்னிய மில்லை
நயனங்கள் மூன்றுடை நந்தித் தமராம்
வயன்பெறு வீரவ் வானவ ராலே. (௫)

ஓலக்கஞ் சூழ்ந்த வுலப்பிலி தேவர்கள்
பாலொத்த மேனி பணிந்தடி யேன்றொழ
மாலுக்கு மாதிப் பிரமற்கு மொப்புநீ
ஞாலத்து நம்மடி நல்கிடென் றானே. (௬)

வானவ ரென்று மனிதரிவ ரென்றுந்
தேனமர் கொன்றைச் சிவனரு ளல்லது
தானமர்ந் தோருந் தனித்தெய்வ மற்றில்லை
ஊனமர்ந் தோரை யுணர்வது தானே. (எ)

* சோதித்த பேரொளி மூன்றைந் தெனநின்ற
வாதிக்கு ளாவ தறிகிலா தார்கள்
நீதிக்க ணீச னெடுமா லயனென்று
பேதித் தவரைப் பிதற்றுகின் றாரே. (அ)

பரத்திலே யொன்று யுள்ளாய்ப் புறமாகி
வரத்தினுண் மாயவ னயய னாகித்
தரத்தினுட் டான்பல தன்மைய னாகிக்
கரத்தினு ணின்று கழிவுசெய் தானே. (௯)

தானொரு கூறு சதாசிவ னெம்மிறை
வானொரு கூறு மருவியு மங்குளன்
கோனொரு கூறுட லுண்ணின் றுயிர்க்கின்ற
தானொரு கூறு சலமய னாமே. (௧௦)

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

முதற்றந்திரம் - உபதேசம்.

விண்ணின் றிழிந்து வினைக்கீடாய் மெய்கொண்டு
தண்ணின்ற தாளைத் தலைக்காவல் முன்வைத்து
உண்ணின் றுருக்கியொ ரொப்பிலா வானந்தக்
கண்ணின்று காட்டிக் களிம்பறுத் தானே. (க)

களிம்பறுத் தானெங்கள் கண்ணுதல் நந்தி
களிம்பறுத் தானருட் கண்விழிப் பித்துக்
களிம்பணு காத கதிரொளி காட்டிப்
பளிங்கிற் பவளம் பதித்தான் பதியே. (உ)

* பதிபசு பாச மெனப்பகர் மூன்றிற்
பதியினைப் போற்பசு பாசம நாதி
பதியினைச் சென்றணு காப்பசு பாசம்
பதியணு கிற்பசு பாசநில் லாவே. (ங)

வேயி னெழுங்கனல் போலேயிம் மேனியுங்
கோயி லிருந்து குடிகொண்ட கோனந்தி
தாயினு மும்மல மாற்றித் தயாவென்னுந்
தோயம தாயெழுஞ் சூரிய னாமே. (ச)

* சூரிய காந்தமுஞ் சூழ்பஞ்சும் போலவே
சூரிய காந்தஞ் சூழ்பஞ்சைச் சுடமாட்டா
சூரியன் சந்நிதி யிற்சுடு மாறுபோல்
ஆரியன் றோற்றமு னற்ற மலங்களே. (ரு)

மலங்களைந் தாமென மாற்றி யருளித்
தலங்களைந் தானற் சதாசிவ மான
புலங்களைந் தானப் பொதுவினு ணந்தியே
நலங்களைந் தானுண் ணயந்தா னறிந்தே. (சு)

அறிவைம் புலனுட னேநான் றதாகி
நெறியறி யாதுற்ற நீராழம் போல

அறிவறி வுள்ளே யழிந்தது போல
குறியறி விப்பான் குருபர னாமே. (எ)

ஆமேவு பாலைப் பிறிக்கின்ற வன்னம்போற்
றாமே தனிமன்றிற் றன்னந் தனிநித்தந்
தீமேவு பல்கர ணங்களு ளுற்றன
தாமே பிறப்பெரி சேர்ந்தவித் தாமே. (அ)

வித்தைக் கெடுத்து வியாக்கிரத் தேமிகச்
சுத்தத் துரியம் பிறந்து துடக்கற்று
ஒத்துப் புலனுயி ரொன்றா யுடம்பொடு
செத்திட் டிருப்பர் சிவயோகி யர்களே. (கூ)

சிவயோக மாவது சித்தசித் தென்று
தவயோகத் துட்புக்குத் தன்னொளி தாய
தவயோகஞ் சாரா தவன்பதி போக
நவயோக நந்தி நமக்களித் தானே. (க0)

அளித்தா னுலகெங்குந் தானான வுண்மை
அளித்தா னமர ரறியா வுலகம்
அளித்தான் றிருமன்று ளாடுந் திருத்தாள்
அளித்தான் பேரின்பத் தருள்வெளி தானே. (கக)

* வெளியின் வெளிபோய் விரவிய வாறும்
அளியி னளிபோ யடங்கிய வாறும்
ஒளியி னொளிபோ யொடுங்கிய வாறுந்
தெளியு மவரே சிவசித்தர் தாமே. (கஉ)

* சித்தர் சிவலோக மிங்கே தெரிசித்தோர்
சத்தமுஞ் சத்த முடிவுந்தம் முட்கொண்டோர்
நித்தர் நிமலர் நிராமயர் நீள்பர
முத்தர்த முத்தி முதல்முப்பத் தாறே. (கங)

* முப்பது மாறும் படிமுத்தி யேணியாய்
ஒப்பிலா வானந்தத் துள்ளொளி புக்குச்

செப்ப வரிய சிவங்கண்டு தான்றெளிந்
தப்பரி சாக வமர்ந்திருந் தாரே. (கச)

இருந்தார் சிவமாகி யெங்குந் தாமாகி
இருந்தா ரிவன்செய லியாவையு நோக்கி
இருந்தார் முக்காலத் தியல்பைக் குறித்தங்
கிருந்தா ரிழவுவந் தெய்திய சோம்பே. (கரு)

சோம்ப ரிருப்பது சுத்த வெளியிலே
சோம்பர் கிடப்பது சுத்த வொளியிலே
சோம்ப ருணர்வு சுருதி முடிந்திடஞ்
சோம்பர்கண் டாரச் சுருதிக்கட் டேக்கமே. (கசு)

* தூங்கிக்கண் டார்சிவ லோகமுந் தம்முள்ளே
தூங்கிக் கண்டார்சிவ யோகமுந் தம்முள்ளே
தூங்கிக் கண்டார்சிவ போகமுந் தம்முள்ளே
தூங்கிக் கண்டார்நிலை சொல்வதெவ் வாறே. (கஎ)

எவ்வாறு காண்பா னறிவுதனக் கெல்லை
அவ்வா றருட்செய்வ னாதியான் றானும்
ஒவ்வாத மன்று ளுமைகாண வாடுஞ்
செவ்வானிற் செய்ய செழுஞ்சுடர் மாணிக்கம். (கஅ)

மாணிக்கத் துள்ளே மரகதச் சோதியாய்
மாணிக்கத் துள்ளே மரகத மாடமாய்
ஆணிப்பொன் மன்றினு ளாடுந் திருக்கூத்தைப்
பேணித் தொழுதென்ன பேறுபெற் றாரே. (ககூ)

பெற்றா ருலகிற் பிரியாப் பெருநெறி
பெற்றா ருலகிற் பிறவாப் பெரும்பயன்
பெற்றா ரம்மன்றிற் பிரியாப் பெரும்பேறு
பெற்றா ருலகுடன் பேசாப் பெருமையே. (உ0)

பெருமை சிறுமை யறிந்தெம் பிரான்போல்
அருமை யெளிமை யறிந்தறி வாரார்

ஒருமையு ளாமைபோ லுள்ளந் தடக்கி
இருமையுங் கேட்டிருந் தார்புரை யற்றே. (உக)

புரையற்ற பாலினு ணெய்கலந் தாற்போற்
றிரையற்ற சிந்தையுள் ளாரியனென் செப்பு
முரையற் றுணர்வோ ருடம்பிங் கொழிந்தாற்
கரையற்ற சோதி கலந்தசத் தாமே. (உஉ)

சத்தமுத லைந்துந் தன்வழித் தான்சாரிற்
சித்துக்குச் சித்தன்றிச் சேர்விடம் வேறுண்டோ
சுத்தவெளி யிற்சுட ரிற்சுடர் சேரு
மத்த மிதுகுறித் தாண்டுகொ ளப்பிலே. (உங)

* அப்பினிற் கூர்மை யாதித்தன் வெம்மையால்
உப்பெனப் பேர்பெற் றுருச்செய்த தவ்வுரு
அப்பினிற் கூடிய தொன்றாகு மாறுபோற்
செப்பினிற் சீவன் சிவத்து ளடங்குமே. (உச)

அடங்குபே ரண்டத் தணுவண்டஞ் சென்றங்
கிடங்கொண்ட தில்லை யிதுவன்றி வேறுண்டோ
கடந்தொறு நின்ற வுயிர்கரை காணிற்
றிடம்பெற நின்றான் றிருவடி தானே. (உரு)

* திருவடி யேசிவ மாவது தேரிற்
றிருவடி யேசிவ லோகஞ் சிந்திக்கிற்
றிருவடி யேசெல் கதியது செப்பிற்
றிருவடி யேதஞ்ச முட்டெளி வார்க்கே. (உசு)

தெளிவு குருவின் றிருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் றிருநாமஞ் செப்பல்
தெளிவு குருவின் றிருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவுரு சிந்தித்த லானே. (உஎ)

தானே புலனைந்துந் தன்வச மாயிடுந்
தானே புலனைந்துந் தன்வசம் போயிடுந்

தானே புலனைந்துந் தன்னில் மடைமாறும்
தானே தனித்தெம் பிரான்றனைச் சந்தித்தே. (உஅ)

சந்திப் பதுநந்தி தன்றிருத் தாளிணை
சிந்திப் பதுநந்தி செய்ய திருமேனி
வந்திப் பதுநந்தி நாமமென் வாய்மையாற்
புந்திக்குள் நிற்பது நந்திபொற் போதமே. (உகூ)

போதந் தருமெங்கள் புண்ணிய நந்தியைப்
போதந் தனில்வைத்துப் புண்ணிய ராயினோர்
நாத னடத்தா னயனங் களிகூர
வேதந் துதித்திடப் போயடைந்தார் விண்ணே. (ங0)

யாக்கை நிலையாமை.

* மண்ணொன்று கண்டீ ரிருவினைப் பாத்திரந்
திண்ணென் றிருந்தது தீயினைச் சேர்ந்தது
விண்ணின்று நீர்விழின் மீண்டுமண் ணானாற்போல்
எண்ணின்ற மாந்த ரிறக்கின்ற வாறே. (க)

* பண்டம்பெய் கூரை பழகி விழுதலால்
உண்டவப் பெண்டிரு மக்களும் பின்செலார்
கொண்ட விரதமு ஞானமு மல்லது
மண்டி யவருடன் வழிநட வாதே. (உ)

* ஊரெலாங் கூடி யொலிக்க வழுதிட்டுப்
பேரினை நீக்கிப் பிணமென்று பேரிட்டுச்
சூரையங் காட்டிடை கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு
நீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந் தார்களே. (ங)

காலு மிரண்டு முகட்டல கொன்றுள
பாலுள் பருங்கழி முப்பத்தி ரண்டுள
மேலுள கூரை பிரியும் பிரிந்தபின்
போலுயிர் மீளப் புகவறி யாதே. (ச)

சீக்கை விளைந்தது செய்வினை மூட்டற்ற
ஆக்கை பிரிந்த தலகு பழுத்தது
மூக்கினிற் கைவைத்து மூடிட்டுக் கொண்டுபோய்க்
காக்கைப் பலியிட்டுக் கைகொட்டு மாறே. (ரு)

அடப்பண்ணி வைத்தா ரடிசிலை யுண்டார்
மடக்கொடி யாரொடு மந்தனங் கொண்டார்
இடப்பக்க மேயிறை நேர்ந்ததே யென்றார்
கிடக்கப் படுத்தார் கிடந்தொழிந் தாரே. (சு)

மன்றத்தே நம்பிக்கு மாட மெடுத்தது
மன்றத்தே நம்பி சிவிகைபெற் றேறினான்
மன்றத்தே நம்பி முக்கோடி வழங்கினான்
சென்றத்தா வென்று திரிந்திலன் றானே. (எ)

வாசந்தி பேசி மணம்புணர்ந் தப்பதி
நேசந் தெவிட்டி நினைப்பொழி வார்பின்னை
ஆசந்தி மேல்வைத் தமைய வழுதிட்டுப்
பாசந்தி சுட்டுப் பலியட்டி னார்களே. (அ)

கைவிட்டு நாடிக் கருத்தழிந் தச்சற
நெய்யட்டிச் சோறுண் ணுமைவரும் போயினார்
மையிட்ட கண்ணாளு மாடு மிருக்கவே
மெய்விட்டுப் போக விடைகொள்ளு மாறே. (கூ)

* பந்தற் பிரிந்தது பண்டாரங் கட்டற்ற
ஒன்பது வாசலு மொக்க வடைத்தன
துன்புறு காலத் துரிசுவர மேன்மேல்
அன்புடை யார்க ளழுதகன் றார்களே. (க0)

நாட்டுக்கு நாயக னம்மூர்த் தலைமகன்
காட்டுச் சிவிகையொன் றேறிக் கடைமுறை
நாட்டார்கள் பின்செல்ல முன்னே பறைகொட்ட
நாட்டுக்கு நம்பி நடக்கின்ற வாறே. (கக)

* முப்பது முப்பது முப்பத் தறுவருஞ்
செப்ப மதிளுடைக் கோயிலுள் வாழ்பவர்
செப்ப மதிளுடைக் கோயிற் சிதைந்தபின்
ஒப்ப வனைவரு மோட்டெடுத் தாரே. (கஉ)

மதுவூர் குழலியு மாடு மனையு
மிதுவூ ரொழிய விமானம தேறிப்
பொதுவூர் புறஞ்சுடு காடது நோக்கி
அதுவூர் வாங்கியே வைத்தகன் றாரே. (கங)

வைச்சகல் வுற்றது கண்டு மனிதர்கள்
அச்சக லாதென நாடு மரும்பொருள்
பிச்சது வாய்ப்பின் றொடர்வுறு மற்றவர்
எச்சக லாநின் றிளைக்கின்ற வாறே. (கச)

* ஆர்த்தெழு சுற்றமும் பெண்டிரு மக்களும்
ஊர்த்துறை காலே யொழிவ ரொழிந்தபின்
வேர்த்தலை போக்கி விறகிட் டெரிமூட்டி
நீர்த்தலை மூழ்குவர் நீதியி லோரே. (கரு)

* வளத்திடை முற்றத்தோர் மானில முற்றுங்
குளத்தின் மண்கொண்டு குயவன் வனைந்தான்
குடமுடைந் தாலவை யோடென்று வைப்பர்
உடலுடைந் தாலிறைப் போது வையாரே. (கசா)

ஐந்து தலைப்பறி யாறு சடையுள
சந்தவை முப்பது சார்வு பதினெட்டுப்
பந்தலு மொன்பது பந்தி பதினைந்து
வெந்து கிடந்தது மேலறி யோமே. (களா)

அத்திப் பழமு மறைக்கீரை நல்வித்துங்
கொத்தி யுலைப்பெய்து கூழிட்டு வைத்தனர்
அத்திப் பழத்தை யறைக்கீரை வித்துண்ணக்
கத்தி யெடுத்தவர் காடுபுக் காரே. (கஅ)

மேலும் முகடில்லை கீழும் வடிம்பில்லை
காலு மிரண்டு முகட்டல கொன்றுண்டு
வோலையான் மேய்ந்தவா யூடு வரிதமை
வேலையான் மேய்ந்ததோர் வெள்ளித் தளிகையே. ()

கூடங் கிடந்தது கோலங்க ளிங்கில்லை
ஆடு மிலையமு மற்ற தறுதலும்
பாடுகின் றார்சிலர் பண்ணி லழுதிட்டுத்
தேடியே தீயினிற் றீயவைத் தார்களே. (உ0)

* முட்டை பிறந்தது முந்நூறு நாளினில்
இட்டது தானிலை யேதேனு மேழைகாள்
பட்டது பார்மணம் பன்னிரண் டாண்டினிற்
கெட்ட தெழுபதிற் கேட்டறி யீரே. (உக)

இடிஞ்சி லிருக்க விளக்கெரி கொண்டான்
முடிஞ்ச தறியார் முழங்குவர் மூடர்
விடிஞ்சிரு ளாவ தறியா வுலகம்
படிஞ்சு கிடந்து பதைக்கின்ற வாறே. (உஉ)

* மடல்விரி கொன்றையன் மாயன் படைத்த
உடலு முயிரு முருவந் தொழாமல்
இடர்படர்ந் தேழா நரகிற் கிடப்பர்
குடர்படர் வெந்தமர் கூப்பிடு மாறே. (உங)

குடையுங் குதிரையுங் கொற்றவா ளுங்கொண்
டிடையுமக் கால மிருந்து நடுவே
புடையு மனிதனுற் போகுமப் போது
வடையு மிடம்வல மாருயி ராமே. (உச)

* காக்கை கவரிலென் கண்டார் பழிக்கிலென்
பாற்றுளிப் பெய்யிலென் பல்லோர் பழிக்கிலென்
றோற்பையு ணின்று தொழிலறச் செய் தூட்டுங்
கூத்தன் புறப்பட்டுப் போனவிக் கூட்டையே. (உரு)

செல்வ நிலையாமை.

* அருளு மரசரு மானையுந் தேரும்
பொருளும் பிறர்கொள்ளப் போவதன் முன்னந்
தெருளு முயிரொடுஞ் செல்வனைச் சேரின்
மருளும் பிணையவன் மாதவ மன்றே. (க)

இயக்குறு திங்க ளிருட்பிழம் பொக்குந்
துயக்குறு செல்வத்தைச் சொல்லவும் வேண்டா
மயக்கற நாடுமின் வானவர் கோனைப்
பெயற்கொண்டல் போலப் பெருஞ்செல்வ மாமே. ()

* தன்னது சாயை தனக்குத வாதுகண்
டென்னது மாடென் றிருப்பர்க ளேழைகள்
உன்னுயிர் போமுட லொக்கப் பிறந்தது
கண்ணது காணொளி கண்டுகொ ளீரே. (ந)

* ஈட்டிய தேன்பூ மணங்கண் டிரதமுங்
கூட்டிக் கொணர்ந்தொரு கொம்பிடை வைத்திடும்
ஓட்டித் துரத்திட் டதுவலி யார்கொளக்
காட்டிக் கொடுத்தவை கைவிட்ட வாறே. (ச)

தேற்றத் தெளிமின் றெளிந்தீர் கலங்கன்மின்
ஆற்றுப் பெருக்கிற் கலக்கி மலக்காதே
மாற்றிக் களைவீர் மறித்துங்கள் செல்வத்தைக்
கூற்றன் வருங்கால் குறிக்கலு மாமே. (ரு)

மகிழ்கின்ற செல்வமு மாடு முடனே
கவிழ்கின்ற நீர்மிசைச் செல்லுங் கமலம்போல்
அவிழ்கின்ற வாக்கைக் கோர்வீடு பேறாகச்
சிமிழொன்றில் வைத்தமை தேர்ந்தறி யாரே. (சு)

வாழ்வு மனைவியு மக்க ளுடன்பிறந்
தாரு மளவே தனக்கென்ப ரொண்பொருண்
மேவு மதனை விரிவுசெய் வார்கட்குக்
கூவுந் துணையொன்று கூறலு மாமே. (எ)

*வேட்கை மிகுத்தது மெய்கொள்வா ரிங்கிலை
பூட்டுந் தறியொன்று போம்வழி யொன்பது
நாட்டிய தாய்தமர் வந்து வணங்கிப்பின்
காட்டிக் கொடுத்தவர் கைவிட்ட வாறே. (அ)

உடம்பொ டுயிரிடை விட்டோடும் போது
வடம்பரி சொன்றில்லை யண்ணலை யெண்ணும்
விடும்பரி சாய்நின்ற மெய்நமன் றூதர்
சுடும்பரி சத்தையுஞ் சூழகி லாரே. (கூ)

இளமை நிலையாமை.

*கிழக்கெழுந் தோடிய ஞாயிறு மேற்கே
விழக்கண்டுந் தேறார் விழியிலா மாந்தர்
குழக்கன்று மூத்தெரு தாய்ச்சில நாளில்
விழக்கண்டுந் தேறார் வியனுல கோரே. (க)

* ஆண்டு பலவுங் கழிந்தன வப்பனைப்
பூண்டுகொண் டாரும் புகுந்தறி வாரில்லை
நீண்டன காலங்க ளீண்டு கொடுக்கினுந்
தூண்டு விளக்கின் சுடரறி யார்களே. (உ)

தேய்ந்தற் றொழிந்த விளமை கடைமுறை
ஆய்ந்தற்ற பின்னை யரிய கருமங்கள்
பாய்ந்தற்ற கங்கைப் படர்சடை நந்தியை
ஓர்ந்துற்றுக் கொள்ளு முலாவுள்ள போதே. (௩)

விரும்புவர் முன்னென்னை மெல்லியன் மாதர்
கரும்பு தகர்த்துக் கடைக்கொண்ட நீர்போல்
அரும்பொத்த மென்முலை யாயிழை யார்க்குக்
கரும்பொத்துக் காஞ்சிரங் காயுமொத் தேனே. (ச)

* பாலனிளையன் விருத்த னெனநின்ற
காலங் கழிவன கண்டு மறிகிலார்
ஞாலங் கடந்தண்ட மூடறுத் தானடி
மேலுங் கிடந்து விரும்புவ னேனே. (ரு)

காலை யெழுந்தவர் நித்தலு நித்தலு
மாலை படுவதும் வாணாட் கழிவதுஞ்
சாலுமவ் வீசன் சலவிய னாகிலும்
ஏல நினைப்பவர்க் கின்பஞ்செய் தானே. (சு)

பருவூசி யைந்துமோர் பையினுள் வாழும்
பருவூசி யைந்து பறக்கும் விருகம்
பருவூசி யைந்தும் பணித்தலைப் பட்டாற்
பருவூசிப் பையும் பறக்கின்ற வாறே. (எ)

கண்ணனுங் காய்கதி ரோனு முலகினை
உண்ணின் றளக்கின்ற தொன்று மறிகிலார்
விண்ணுறு வாரையும் வினையுறு வாரையும்
எண்ணுறு முப்பதி லீர்ந்தொழிந் தாரே. (அ)

ஒன்றிய வீரெண் கலையுமு டன்றன
நின்றது கண்டு நினைக்கிலர் நீதர்கள்
கன்றிய காலன் கருக்குழி வைத்தபின்
சென்றதில் வீழ்வர் திகைப்பொழி யாரே. (க)

* எய்திய நாளி லிளமை கழியாமை
எய்திய நாளி லிசையினா லேத்துமின்
எய்திய நாளி லெறிவ தறியாமல்
எய்திய நாளி லிருந்துகண் டேனே. (க0)

உயிர் நிலையாமை.

தழைக்கின்ற செந்தளிர்த் தண்மலர்க் கொம்பில்
இழைக்கின்ற தெல்லா மிறக்கின்ற கண்டும்
பிழைப்பின்றி யெம்பெரு மானடி யேத்தார்
அழைக்கின்ற போதறி யாரவர் தாமே. (க)

ஐவர்க் கொருசெய் விளைந்து கிடந்தது
ஐவரு மச்செய்யைக் காத்து வருவர்கள்
ஐவர்க்கு நாயக னோலை வருதலால்
ஐவரு மச்செய்யைக் காவல்விட் டாரே. (உ)

❋ மத்தளி யொன்றுள தாளமி ரண்டுள
அத்துள்ளே வாழு மரசரு மஞ்சுள்ள
அத்துள்ளே வாழு மரசன் புறப்பட்டான்
மத்தளி மண்ணாய் மயங்கிய வாறே. (ந)

வேங்கட நாதனை வேதாந்தக் கூத்தனை
வேங்கடத் துள்ளே விளையாடு நந்தியை
வேங்கட மென்றே விரகறி யாதவர்
தாங்கவல் லாருயிர் தாமறி யாரே. (ச)

சென்றுணர் வான்றிசை பத்துந் திவாகரன்
அன்றுணர் வாலளக் கின்ற தறிகிலர்
நின்றுண ராரிந் நிலத்தின் மனிதர்கள்
பொன்றுணர் வாரிற் புணர்க்கின்ற மாயமே. (ரு)

மாறு திருத்தி வரம்பிட்ட பட்டிகை
பீறு மதனைப் பெரிதுணர்ந் தாரில்லை
கூறுங் கருமயிர் வெண்மயி ராவதும்
ஈறும் பிறப்புமொ ராண்டெனு நீரே. (சு)

துடுப்பிடு பானைக்கு மொன்றே யரிசி
அடுப்பிடு மூன்றிற்கு மஞ்செரி கொள்ளி
அடுத்தெரி யாமற் கொடுமின் னரிசி
விடுத்தன நாட்களு மேற்சென் றனவே. (எ)

* இன்புறு வண்டங் கினமலர் மேற்போ
யுண்பது வாச மதுபோ லுயிர்நிலை
இன்புற நாடி நினைக்கிலு மூன்றொளி
கண்புற நின்ற கருத்துணில் லானே. (அ)

ஆம்விதி நாடி யறஞ்செய்மி னந்நிலம்
போம்விதி நாடிப் புனிதனைப் போற்றுமின்
நாம்விதி வேண்டுமெ தென்சொல்லின் மானுடர்
ஆம்விதி பெற்ற வருமைவல் லார்க்கே. (கூ)

* அவ்விய மபேசி யறங்கெட நில்லன்மின்
வெவ்விய னாகிப் பிறர்பொருள் வவ்வன்மின்
செவ்விய ராகிச் சிறந்துண்ணும் போதொரு
தவ்விக்கொ டுண்மின் றலைப்பட்ட போதே. (௧௦)

கொல்லாமை.

பற்றாய நற்குரு பூசைக்கும் பன்மலர்
மற்றோ ரணுக்களைக் கொல்லாமை யொண்மலர்
நற்றார் நடுக்கற்ற தீபமுஞ் சித்தமு
முற்றாரு மாவி யமர்ந்திட முச்சியே. (௧)

* கொல்லிடு குத்தென்று கூறிய மாக்களை
வல்லிடிக் காரர் வலிக்கயிற் றாற்கட்டிச்
செல்லிடு நில்லென்று தீவாய் நரகிடை
நில்லிடு மென்று நிறுத்துவர் தாமே. (௨)

புலால் மறுத்தல்.

* பொல்லாப் புலாலை நுகரும் புலையரை
எல்லாருங் காண வியமன்றன் றூதுவர்
செல்லாகப் பற்றிய தீவாய் நரகத்தின்
மல்லாக்கத் தள்ளி மறித்துவைப் பாரே. (௧)

* கொலையே களவுகட் காமம் பொய்கூறல்
மலைவான பாதக மாமவை நீக்கித்
தலையாஞ் சிவனடி சார்ந்தின்பஞ் சார்ந்தோர்க்
கிலையா மிவைஞான னந்தத் திருத்தலே. (௨)

பிறர்மனை நயவாமை.

* ஆத்த மனையா ளகத்தி லிருக்கவே
காத்த மனையாளைக் காமுறுங் காளையர்
காய்ச்சு பலாவின் கனியுண்ண மாட்டாமல்
ஈச்சம் பழத்துக் கிடருற்ற வாறே. (௧)

* திருத்தி வளர்த்ததோர் தேமாங் கனியை
யருத்தமென் றெண்ணி யறையிற் புதைத்துப்
பொருத்தமி லாத புளிமாங் கொம்பேறிக்
கருத்தறி யாதவர் காலற்ற வாறே. (௨)

பொருள்கொண்ட கண்டனும் போதத்தை யாளும்
இருள்கொண்ட மின்வெளி கொண்டுநின் றோரு
மருள்கொண்ட மாதர் மயலுறு வார்கள்
மருள்கொண்ட சிந்தையை மாற்றகில் லாரே. (௩)

மகளிரிழிவு.

* இலைநல வாயினு மெட்டி பழுத்தாற்
குலைநல வாங்கனி கொண்டுண லாகா

மூலநலங் கொண்டு முறுவல்செய் வார்மேல்
விலகுறு நெஞ்சினை வெய்துகொள் ளீரே. (௧)

* மனைபுகு வார்கண் மனைவியை நாடிற்
சுனைபுகு நீர்போற் சுழித்துடன் வாங்குங்
கனவது போலக் கசிந்தெழு மன்பை
நனவது போலவு நாடவொண் ணாதே. (௨)

இயலுறும் வாழ்க்கை யிளம்பிடி மாதர்
புயலுறும் புல்லிற் புணர்ந்தவ ரேயினு
மயலுறும் வானவர் சார விருமென்பார்
அயலுறப் பேசி யகன்றொழிந் தாரே. (௩)

* வையகத் தேமட வாரொடுங் கூடியென்
மெய்யகத் தோருளம் வைத்த விதியது
கையகத் தேகரும் பாலையின் சாறுகொண்
மெய்யகத் தேபெறு வேம்பது வாமே. (௪)

கோழை யொழுக்கங் குளமூடு பாசியில்
ஆழ நடுவா ரளப்புறு வார்களைத்
தாழத் துடக்கித் தடுக்ககில் லாவிடிற்
பூழை நுழைந்தவர் போகின்ற வாறே. (௫)

நல்குரவு.

* புடைவை கிழிந்தது போயிற்று வாழ்க்கை
அடையப்பட் டார்களு மன்பில ரானார்
கொடையில்லை கோளில்லை கொண்டாட்ட மில்லை
நடையில்லை நாட்டி லியங்குகின் றார்கட்கே. (௧)

பொய்க்குழி தூர்ப்பான் புலரி புலருதென்
றக்குழி தூர்க்கு மரும்பண்டந் தேடுவீர்

எக்குழி தூர்த்து மிறைவனை யேத்துமின்
அக்குழி தூரு மழுக்கற்ற போதே. (௨)

கற்குழி தூரக் கனகமுந் தேடுவர்
அக்குழி தூர்க்கை யாவர்க்கு மரியது
அக்குழி தூர்க்கு மறிவை யறிந்தபின்
அக்குழி தூரு மழுக்கற்ற வாறே. (௩)

* துடர்ந்தெழுஞ் சுற்றம் வினையிலுந் தீய
கடந்ததோ ராவி கழிவதன் முன்னே
யுடன்றொரு காலத் துணர்விளக் கேற்றித்
துடர்ந்துநின் றவ்வழி தூர்க்கலு மாமே. (௪)

அறுத்தன வாறினு மானின மேவி
அறுத்தன ரைவரு மெண்ணிலி துன்பம்
ஒறுத்தன வல்வினை யொன்றல்ல வாழ்வை
வெறுத்தன னீசனை வேண்டிநின் றானே. (௫)

அக்கினிகாரியம்.

* வசையில் விழுப்பொருள் வானு நிலனுந்
திசையுந் திசைபெறு தேவர் குழாமும்
விசையம் பெருகிய வேத முதலாம்
அசைவிலா வந்தண ராகுதி வேட்கிலே. (௧)

ஆகுதி வேட்கு மருமறை யந்தணர்
போகதி நாடிப் புறங்குடித் துண்ணுவர்
தாம்விதி வேண்டித் தலைப்படு மெய்ந்நெறி
தாமறி வாலே தலைப்பட்ட வாறே. (௨)

அணைதுணை யந்தண ரங்கியு ளங்கி
அணைதுணை வைத்ததி னுட்பொரு ளான

றிணைதுணை யாமத் தியங்கும் பொழுது
துணையணை யாயதோர் தூய்நெறி யாமே (௩)

போதிரண் டோதிப் புரிந்தருள் செய்திட்டு
மாதிரண் டாகி மகிழ்ந்துட னேநிற்குந்
தாதிரண் டாகிய தண்ணம் பறவைகள்
வேதிரண் டாகி வெறிக்கின்ற வாறே. (௪)

நெய்நின் றெரியு நெடுஞ்சுட ரேசென்று
மைநின் றெரியும் வகையறி வார்கட்கு
மைநின் றவிழ்தரு மந்தின மாமென்றுஞ்
செய்நின்ற செல்வ மதியது வாமே. (௫)

பாழி யகலு மெரியுந் திரிபோலிட்
டூழி யகலு முறுவினை நோய்பல
வாழிசெய் தங்கி யுதிக்க வவைவிழும்
வீழிசெய் தங்கி வினைசுடு மாமே. (௬)

பெருஞ்செல்வங் கேடென்று முன்னே படைத்த
வருஞ்செல்வந் தந்த தலைவனை நாடும்
வருஞ்செல்வத் தின்பம் வரவிருந் தெண்ணி
பருஞ்செல்வத் தாகுதி வேட்கநின் றாரே. (௭)

ஒண்சுட ரானை யுலப்பிலி நாதனை
ஒண்சுட ராகி யென்னுள்ளத் திருக்கின்ற
கண்சுட ரோனுல கேழுங் கடந்தவத்
தண்சுட ரோமத் தலைவனு மாமே. (௮)

ஓமத்து ளங்கியி னுள்ளுள னெம்மிறை
யீமத்து ளங்கி யிரதங்கொள் வானுளன்
வேமத்து ளங்கி விளைவு வினைக்கடற்
கோமத்து ளங்கி குரைகட றானே. (௯)

அங்கி நிறுத்து மருந்தவ ராரணத்
தங்கி யிருக்கும் வகையருள் செய்தவர்
எங்கு நிறுத்தி யிளைப்பப் பெரும்பதி
பொங்கி நிறுத்தும் புகழது வாமே. (௧௦)

அந்தணரொழுக்கம்.

* அந்தண ராவோ ரறுதொழிற் பூண்டுளோர்
செந்தழ லோம்பிமுப் போது நியமஞ்செய்
தந்தவ நற்கரு மத்துநின் றுங்கிட்டுச்
சந்தியு மோதிச் சடங்கறுப் போர்களே. (௧)

வேதாந்தங் கேட்க விருப்பொடு முப்பதப்
போதாந்த மான பிரணவத் துள்புக்கு
நாதாந்த வேதாந்த போதாந்த நாதனை
யீதா மெனுதுகண் டின்புறு வோர்களே. (௨)

* காயத் திரியே கருதுசா வித்திரி
ஆய்தற் குவப்பர் மந்திரமாங் குன்னி
நேயத் தேரேறி நினைவுற்று நேயத்தாய்
மாயத்துட் டோயா மறையோர் கடாமே. (௩)

* பெருநெறி யான பிரணவ மோர்ந்து
குருநெறி யாலுரை கூடினல் வேதத்
திருநெறி யான திருகை யிருத்திச்
சொருபம தானோர் துகளில்பார்ப் பாரே. (௪)

சத்திய முந்தவந் தானவ னுதலும்
எய்த்தகு மிந்திய மீட்டியே வாட்டலும்
ஒத்த வுயிருட லுண்டா யுணர்வுற்றுப்
பெத்த மறுத்தலு மாகும் பிரமமே (௫)

* வேதாந்தங் கேட்க விரும்பிய வேதியர்
வேதாந்தங் கேட்டுந்தம் வேட்கை யொழிந்திலர்
வேதாந்த மாவது வேட்கை யொழிந்திடம்
வேதாந்தங் கேட்டவர் வேட்கைவிட் டாரே. (௬)

* நூலுஞ் சிகையு நுவலிற் பிரமமோ
நூலது கார்ப்பாச நுண்சிகை கேசமாம்
நூலது வேதாந்த நுண்சிகை ஞானமாம்
நூலுடை யந்தணர் காண நுவலிலே. (எ)

* சத்திய மின்றித் தனிஞானந் தானின்றி
ஒத்த விடையம் விட்டோரு முணர்வின்றிப்
பத்தியு மின்றிப் பரனுண்மை யின்றியூண்
பித்தேறு மூடர் பிராமணர் தாமன்றே. (அ)

திருநெறி யாகிய சித்தசித் தின்றிக்
குருநெறி யாலே குருபதஞ் சேர்ந்து
கரும நியமாதி கைவிட்டுக் காணுந்
துரியச் சமாதியாந் தூய்மறை யோர்க்கே. (௯)

* மறையோ ரவரே மறையவ ரானால்
மறையோர்தம் வேதாந்த வாய்மையிற் றூய்மை
குறையோர்தல் மற்றுள்ள கோலா கலமென்
றறிவோர் மறைதெரிந் தந்தண ராமே. (௧0)

அந்தண்மை பூண்ட வருமறை யந்தத்துச்
சிந்தைசெய் யந்தணர் சேருஞ் செழும்புவி
நந்துத லில்லை நரபதி நன்றாகும்
அந்தியுஞ் சந்தியு மாகுதி பண்ணுமே. (௧௧)

வேதாந்த ஞானம் விளங்கி விதியிலோர்
நாதாந்த போத நணுகிய போகத்துப்
போதாந்த மாம்பரன் பாற்புகப் புக்கதால்
நாதாந்த முத்தியுஞ் சித்தியு நண்ணுமே. (௧௨)

ஒன்று மிரண்டு மொடுங்கிய காலத்து
நன்று மிருந்து நலம்பல பேசினும்
வென்று விளங்கும் விகிர்தனை நாடுவர்
சென்று வணங்குந் திருவுடை யோரே. (கரு)

தானே விடும்பற் றிரண்டுந் தரித்திட
நானே விடைப்படு மேதொன்றை நாடாது
பூமேவு நான்முகன் புண்ணிய போகனாய்
ஓமேவு மோமா குதியவி யுண்ணவே. (கசா)

இராசதோடம்.

* கல்லா வரசனுங் காலனு நேரொக்குங்
கல்லா வரசனிற் காலன் மிகநல்லன்
கல்லா வரச னறமோரான் கொல்லென்பான்
நல்லாரைக் கால னணுகிநில் லானே. (க)

* நாடோறு மன்னவ னாட்டிற் றவநெறி
நாடோறு நாடி யவனெறி நாடானேல்
நாடோறு நாடு கேடுமூட னண்ணுமால்
நாடோறுஞ் செல்வ நரபதி குன்றுமே. (உ)

* வேட நெறிநில்லார் வேடம்பூண் டென்பயன்
வேட நெறிநிற்போர் வேடமே மெய்வேடம்
வேட நெறிநில்லார் தம்மை விறல்வேந்தன்
வேட நெறிசெய்தால் வீடது வாகுமே. (ங)

மூடங் கெடாதோர் சிகைநூன் முதற்கொள்ளில்
வாடும் புவியும் பெருவாழ்வு மன்னனும்
ஈடொன் றிலனாகு மாதலாற் பேர்த்துணர்ந்
தாடம் பரநூற் சிகையறுத் தானன்றே. (ச)

* ஞானமி லாதார் சடைசிகை நூனண்ணி
ஞானிகள் போல நடிக்கின் றவர்தம்மை
ஞானிக ளாலே நரபதி சோதித்து
ஞானமுண் டாக்குத லலமாகு நாட்டிற்கே. (௫)

* ஆவையும் பாவையு மற்றற வோரையுந்
தேவர்கள் போற்றுந் திருவேடத் தாரையுங்
காவலன் காப்பவன் காவா தொழிவனேன்
மேவு மறுமைக்கு மீளா நரகமே. (௬)

* திறந்தரு முத்தியுஞ் செல்வமும் வேண்டின்
மறந்து மறநெறி யேயாற்றல் வேண்டுஞ்
சிறந்தநீர் ஞாலஞ் செய்தொழில் யாவையு
மறைந்திடில் வேந்தனுக் காறிலொன் றாமே. (௭)

வேந்த னுலகை மிகநன் று காப்பது
வாய்ந்த மனிதர்க ளவ்வழி யாநிற்பர்
பேர்ந்திவ் வுலகைப் பிறர்கொள்ளத் தாங்கொள்ளப்
பாய்ந்த புலியன்ன பாவசத் தானே. (௮)

கால்கொண்டு கட்டிக் கனல்கொண்டு மேலேற்றிப்
பால்கொண்டு சோமன் முகம்பற்றி யுண்ணுந்தோர்
மால்கொண்டு தேறலை யுண்ணு மருளரை
மேல்கொண்டு தண்டஞ் செய்வேந்தன் கடனே. (௯)

* தத்தஞ் சமயத் தகுதிநில் லாதாரை
அத்தன் சிவன்சொன்ன வாகம நூனெறி
எத்தண் டமுஞ்செயு மம்மையி லிம்மைக்கே
மெய்த்தண்டஞ் செய்வதவ் வேந்தன் கடனே. (௧௦)

வான்சிறப்பு.

* அமுதூறு மாமழை நீரத னாலே
அமுதூறும் பன்மரம் பார்மிசை தோற்றும்

கமுகூறு தேங்கு கரும்பொடு வாழை
அமுதூறுங் காஞ்சிரை யாங்கது வாகுமே. (க)

வரையிடை நின்றிழி வானீ ரருவி
உரையில்லை யுள்ளத் தகத்துநின் றூறு
நுரையில்லை மாசில்லை நுண்ணிய தெண்ணீர்க்
கரையில்லை யெந்தைக் கழுமணி யாறே. (உ)

தானச்சிறப்பு.

ஆர்க்கு மிடுமி னவரிவ ரென்னன்மின்
பாத்திருந் துண்மின் பழம்பொருள் போற்றன்மின்
வேட்கை யுடையீர் விரைந்தொல்லை யுண்ணன்மின்
காக்கை கரைந்துண்ணுங் கால மறிமினே. (க)

இரந்தார்க்கீதல்.

* தாமறி வாரண்ண ருள்பணி வாரவர்
தாமறி வாரறந் தாங்கிநின் றாரவர்
தாமறி வார்சில தத்துவ ராவர்க
டாமறி வார்க்குத் தமர்பர னாமே. (க)

* யாவர்க்கு மாமிறை வற்கொரு பச்சிலை
யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை
யாவர்க்கு மாமுண்ணும் போதொரு கைப்பிடி
யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னுரை தானே. (உ)

அற்றுநின் றாருண்ணு மூணே யறனென்னுங்
கற்றன போதங் கமழ்பவர் மானிடர்
உற்றுநின் றாங்கொரு கூவற் குளத்தினிற்
பற்றிவந் துண்ணும் பயனறி யாரே. (ங)

* அழுக்கினை யோட்டி யறிவை நிறையீர்
தழுக்கிய நாளிற் றருமமுஞ் செய்யீர்
விழித்திருந் தென்செய்வீர் வெம்மை பரந்து
விழிக்கவன் றென்செய்வீ ரேழைநெஞ் சீரே. (௫)

தன்னை யறியாது தானல்லா ரென்றிங்
கின்மை யறியா திளையரென் றோராது
வன்மையில் வந்திடுங் கூற்றம் வருமுன்னந்
தன்மையு நல்ல தவஞ்செய்யு நீரே. (௬)

துறந்தான் வழிமுதற் சுற்றமு மில்லை
இறந்தான் வழிமுத லின்பமு மில்லை
மறந்தான் வழிமுதல் வந்தில னீசன்
அறந்தா னறியு மளவறி வாரே. (௫)

* தான்றவஞ் செய்வதாஞ் செய்தவத் தவ்வழி
மான்றெய்வ மாக மதிக்கு மனிதர்கள்
ஊன்றெய்வ மாக வுயிர்க்கின்ற பல்லுயிர்
நான்றெய்வ மென்று நமன்வரு வானே. (௭)

திளைக்கும் வினைக்கடற் றீர்வுறு தோணி
இளைப்பின்றி நீக்கு மிருவழி யுண்டு
கிளைக்குந் தனக்குமக் கேடில் புகழோன்
விளைக்குந் தவமற மேற்றுணை யாமே. (௮)

பற்றது வாய்நின்ற பற்றினைப் பார்மிசை
அற்ற முரையா னறநெறிக் கல்லது
உற்றுங் களாலொன்று மீந்தது வேதுணை
மற்றண்ணல் வைத்த வழிகொள்ளு மாறே. (௯)

அறஞ்செயான்றிறம்.

* எட்டி பழுத்த விருங்கனி வீழ்ந்தன
ஒட்டிய நல்லறஞ் செய்யா தவர்செல்வம்

வட்டிகொண் டீட்டியே மண்ணின் முகந்திடும்
பட்டிப் பதகர் பயனறி யாரே. (௧)

ஒழிந்தன காலங்க ளூழியும் போயின
கழிந்தன கற்பனை நாளுங் குறுகிப்
பிழிந்தன போலத்தம் பேரிட ராக்கை
அழிந்தன கண்டு மறமறி யாரே. (௨)

* அறமறி யாரண்ணல் பாத நினையுந்
திறமறி யார்சிவ லோக நகர்க்குப்
புறமறி யார்பலர் பொய்மொழி கேட்டு
மறமறி வார்பகை மன்னிநின் றாரே. (௩)

* இருமலுஞ் சோகையு மீளையும் வெப்புந்
தருமஞ்செய் யாதவர் தம்பால தாகு
முருமிடி நாக முரோணி கழலைத்
தருமஞ்செய் வார்பக்கற் றுழுகி லாவே. (௪)

* பரவப் படுவார் பரமனை யேத்தார்
இரவலர்க் கீதலை யாயினு மீயார்
கரகத்தே நீராட்டிக் காவை வளர்க்கார்
நரகத்தி னிற்றிரோ நன்னெஞ்சி னீரே. (௫)

வழிநடப் பாரின்றி வானோ ருலகங்
கழிநடப் பார்நடந் தார்கரும் பாரு
மழிநடக் கும்வினை மாசற வோட்டிட்
டொழிநடப் பார்வினை யோங்கிநின் றாரே. (௬)

* கனிந்தவ ரீசன் கழலடி காண்பர்
துணிந்தவ ரீசன் றுறக்கம தாள்வர்
மலிந்தவர் மாளுந் துணையுமொன் றின்றி
மெலிந்த சினத்தினுள் வீழ்ந்தொழிந் தாரே. (௭)

இன்ப மிடரென் றிரண்டுற வைத்தது
முன்பவர் செய்கையி னாலே முடிந்தது
இன்ப மதுகண்டு மீகிலாப் பேதைகள்
அன்பிலார் சிந்தை யறமறி யாரே. (௮)

* கெடுவது மாவதுங் கேடில் புகழோன்
நடுவல்ல செய்தின்ப நாட்டவு மொட்டான்
இடுவது மீவது மெண்ணுமி னின்பம்
படுவது செய்யிற் பசுவது வாமே. (௯)

செல்வங் கருதி சிலர்பலர் வாழ்வெனும்
புல்லறி வாளரைப் போற்றிப் புலராதே
இல்லங் கருதி யிறைவனை யேத்துமின்
வில்லி யிலக்கெய்த விற்குறி யாமே. (௧௦)

அன்புடைமை.

* அன்பு சிவமு மிரண்டென்ப ரறிவிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிகிலார்
அன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்
அன்பே சிவமா யமர்ந்திருந் தாரே. (௧)

பொன்னைக் கடந்திலங் கும்புலித் தோலினன்
மின்னிக் கிடந்து மிளிரு மிளம்பிறை
துன்னிக் கிடந்த சுடுபொடி யாடிக்குப்
பின்னிக் கிடந்ததென் பேரன்பு தானே. (௨)

* என்பே விறகா யிறைச்சி யறுத்திட்டுப்
பொன்போற் கனலிற் பொரிய வறுப்பினும்
அன்போ டுருகி யகங்குழை வார்க்கன்றி
என்பொன் மணியினை யெய்தவொண் ணாதே. (௩)

6-10-50

ஆர்வ முடையவர் காண்ப ரரன்றன்னை
ஈர முடையவர் காண்ப ரிணையடி
பார முடையவர் காண்பார் பவந்தன்னைக்
கோர நெருக்கொடு கோங்குபுக் காரே. (ச)

என்னன் புருக்கி யிறைவனை யேத்துமின்
முன்னன் புருக்கி முதல்வனை நாடுமின்
பின்னன் புருக்கிப் பெருந்தகை நந்தியுந்
தன்னன் பெனக்கே தலைநின்ற வாறே. (ரு)

தாஞெரு காலஞ் சயம்புவென் றேத்தினும்
வாஞெரு காலம் வழித்துணை யாய்நிற்குந்
தேஞெரு பாற்றிகழ் கொன்றை யணிசிவன்
ருஞெரு வண்ணமெ னன்பினின் ருனே. (சு)

முன்படைத் தின்பம் படைத்த முதலிடை
அன்படைத் தெம்பெரு மானை யறிகிலார்
வன்படைத் திந்த வகலிடம் வாழ்வினில்
அன்படைத் தான்ற னகலிடந் தானே. (எ)

கருத்துறு செம்பொன்செய் காய்கதிர்ச் சோதி
இருத்தியும் வைத்து மிறைவவென் றேத்தியும்
அருத்தியு ளீசனை யாரருள் வேண்டில்
விருத்தி கொடுத்திடு விண்ணவர் கோனே. (அ)

நித்தலுந் துஞ்சும் பிறப்பையுஞ் செய்தவன்
வைத்த பரிசறிந் தேயு மனிதர்கள்
இச்சையு ளேவைப்ப ரெந்தை பிரானென்று
நச்சியே யண்ணலை நாடுகி லாரே. (கூ)

அன்பினுள் ளான்புறத் தானுட லாயுளான்
முன்பினுள் ளான்முனி வர்க்கும் பிரானவன்
அன்பினுள் ளாகி யமரு மரும்பொருள்
அன்பினுள் ளார்க்கே யணைதுணை யாமே. (க0)

அன்புசெய்வாரை யறிவன்சிவன்.

* இகழ்ந்ததும் பெற்றது மீச னறியும்
உகந்தருள் செய்திடு முத்தம நாதன்
கொழுந்தன்பு செய்தருள் கூரவல் லார்க்கு
மகிழ்ந்தன்பு செய்யு மருளது வாமே. (௧)

இன்பப் பிறவிக் கியல்வது செய்தவன்
துன்பப் பிறவித் தொழில்பல வென்னினும்
வன்பிற் கலவிசெய் தாதிப் பிரான்வைத்த
முன்பிப் பிறவி முடிவது தானே. (௨)

அன்புறு சிந்தையின் மேலெழு மவ்வொளி
இன்புறு கண்ணியொ டேற விசைந்தன
துன்புறு கண்ணியைந் தாடுந் துடக்கற்று
நண்புறு சிந்தையை நாடுமி னீரே. (௩)

* புணர்ச்சியு ளாயிழை மேலன்பு போல
உணர்ச்சியு ளாங்கே யொடுங்கவல் லார்க்குக்
குணர்ச்சியில் லாது குலாவி யுலாவி
அணைத்த தணைத்தின்ப மதுவிது வாமே. (௪)

* உற்றுநின் றாரொடு மத்தகு சோதியைச்
சித்தர்க ளென்றுந் தெரிந்தறி வாரில்லை
பத்திமை யாலே பணிந்தடி யார்தொழ
முத்தி கொடுத்தவர் முன்புநின் றானே. (௫)

* கண்டேன் கமழ்தரு கொன்றையி னானடி
கண்டேன் கரியுரி யான்றன் கழலிணை
கண்டேன் கமல மலருறை வானடி
கண்டேன் கழலதெ னன்பினுள் யானே. (௬)

நம்பனை நானு விதப்பொரு ளாகுமென்
றும்பரில் வானவ ரோடுந் தலைவனை

இன்பனை யின்பத் திடைநின் றிரதிக்கும்
அன்பனை யாரு மறியகி லாரே. (எ)

முன்பு பிறப்பு மிறப்பு மறியாதார்
அன்பி லிறைவனை யாமறி யோமென்பர்
இன்பப் பிறப்பு மிறப்பு மிலாநந்தி
அன்பி லவனை யறியகி லாரே. (அ)

* ஈச னறியு மிராப்பக லுந்தன்னைப்
பாசத்துள் வைத்துப் பரிவுசெய் வார்களைத்
தேசுற் றறிந்து செயலற் றிருந்திடில்
ஈசன்வந் தெம்மிடை யீட்டிநின் றானே. (கூ)

விட்டுப் பிடிப்பதென் மேதகு சோதியைத்
தொட்டுத் தொடர்வன் றலையாப் பெருமையை
எட்டுமென் றாருயி ராய்நின்ற வீசனை
மட்டுக் கலப்பது மஞ்சன மாமே. (க0)

கல்வி.

குறிப்பறிந் தேனுட லுயிரது கூடிச்
செறிப்பறிந் தேன்மிகு தேவர் பிரானை
மறிப்பறி யாதுவந் துள்ளம் புகுந்தான்
கறிப்பறி யாமிகுங் கல்விகற் றேனே. (க)

* கற்றறி வாளர் கருதிய காலத்து
கற்றறி வாளர் கருத்திலோர் கண்ணுண்டு
கற்றறி வாளர் கருதி யுரைசெய்யுங்
கற்றறி காட்டக் கயலுள வாக்குமே. (உ)

* நிற்கின்ற போதே நிலையுடை யான்கழற்
கற்கின்ற செய்மின் கழிந்தறும் பாவங்கள்
சொற்குன்ற லின்றித் தொழுமின் றொழுதபின்
மற்றொன் றிலாத மணிவிளக் காமே. (ந)

கல்வி யுடையார் கழிந்தோடிப் போகின்றார்
பல்வி யுடையார் பாம்பரிந் துண்கின்றார்
எல்லியுங் காலையு மேத்து மிறைவனை
வல்லியுள் வாதித்த காயமு மாமே. (ச)

* துணையது வாய்வருந் தூயநற் சோதி
துணையது வாய்வருந் தூயநற் சொல்லாந்
துணையது வாய்வருந் தூய்மலர்க் கந்தந்
துணையது வாய்வருந் தூயநற் கல்வியே. (ரு)

* நூலொன்று பற்றி நுனியேற மாட்டாதார்
பாலொன்று பற்றினாற் பண்பின் பயன்கெடுங்
கோலொன்று பற்றினாற் கூடாப் பறவைகண்
மாலொன்று பற்றி மயங்குகின் றாரே. (சா)

ஆய்ந்துகொள் வார்க்கர னங்கே வெளிப்படுந்
தோய்ந்த நெருப்பது தூய்மணி சிந்திடும்
ஏய்ந்த விளமதி யெட்டவல் லார்கட்கு
வாய்ந்த மனமல்கு நூலேணி யாமே. (எ)

வழித்துணை யாய்மருந் தாயிருந் தார்முன்
கழித்துணை யாங்கற் றிலாதவர் சிந்தை
ஒழித்துணை யாமும் பராமுல கேழும்
வழித்துணை யாம்பெருந் தன்மைவல் லானே. (அ)

* பற்றது பற்றிற் பரமனைப் பற்றுமின்
முற்றது வெல்லா முதல்வ னருள்பெறில்
இற்ற விரகிற் கிளரொளி வானவர்
கற்றவர் பேரின்ப முற்றுநின் றாரே. (கூ)

கடலிடை யான்மலை யானைந்து பூதத்
துடலிடை யான்பல வூழிதொ றூழி
அடல்விடை யேறு மமரர்க ளாதன்
இடமுடை யார்நெஞ்சத் தில்லிருந் தானே. (க0)

கேள்விகேட்டமைதல்.

அறங்கேட்டு மந்தணர் வாய்மொழி கேட்டு
மறங்கேட்டும் வானவர் மந்திரங் கேட்டும்
புறங்கேட்டும் பொன்னுரை மேனியெம் மீசன்
றிறங்கேட்டும் பெற்ற சிவகதி தானே. (க)

தேவர் பிரான்றனைத் திவ்விய மூர்த்தியை
யாவ ரொருவ ரறிவா ரறிந்தபின்
ஓதுமின் கேண்மி னுணர்மி னுணர்ந்தபின்
ஓதி யுணர்ந்தவ ரோங்கிநின் றாரே. (உ)

* மயன்பணி கேட்பது மாநந்தி கேட்பின்
அயன்பணி கேட்ப தரன்பணி யாலே
சிவன்பணி கேட்பவர் தேவரு மாவர்
பயன்பணி கேட்பது பற்றது வாமே. (ங)

* பெருமா னிவனென்று பேசி யிருக்குந்
திருமா னிடர்பின்னைத் தேவரு மாவர்
அருமா தவர்க்கு மகிழ்ந்தருள் செய்யும்
அருமா தவத்தெங்க ளாதிப் பிரானே. (ச)

ஈச னருளு மிறப்பும் பிறப்பையும்
பேசி யிருந்து பிதற்றி மகிழ்வெய்தி
நேசமு மாகு நிகழொளி யாய்நின்று
வாச மலர்க்கந்த மன்னிநின் றானே. (ரு)

விழுப்பங் கெழுமியு மெய்நின்ற ஞானத்
தொழுக்கமுஞ் சிந்தை யுணர்கின்ற போது
வழுக்கி விடாவிடில் வானவர் கோனும்
இழுக்கின்றி யெண்ணிலி காலம தாமே. (சு)

சிறியார் மணற்சோற்றிற் றேக்கிடு மாபோற்
செறிவா லனுபோகஞ் சித்திக்கு மென்னிற்

குறியாத தொன்றைக் குறியாதார் தம்மை
அறியா திருந்தா ரவரவ ரன்றே. (௭)

* உறுதுணை யாவ துயிரு முடம்பும்
உறுதுணை யாவ துலகுறு கேள்வி
செறிதுணை யாவது சிவனடிச் சிந்தை
பெறுதுணை கேட்கிற் பிறப்பில்லை தானே. (௮)

* புகழநின் றார்க்கும் புராணனெம் மீசன்
இகழநின் றார்க்கு மிடும்பைக் கிடமா
மகிழநின் றாதியை யோதி யுணராக்
கழியநின் றார்க்கொரு கற்பசு வாமே. (௯)

வைத்துணர்ந் தான்மனத் தோடும் வாய்பேசி
ஒத்துணர்ந் தானுரு வொன்றொடொன் றொவ்வா
தச்சுழன் றாணி கலங்கினு மாதியை
நச்சுணர்ந் தார்க்கே நணுகலு மாமே. (௧௦)

கல்லாமை.

* கல்லா தவருங் கருத்தறி காட்சியை
வல்லா ரெனிலருட் கண்ணான் மதித்துளோர்
கல்லாதா ருண்மைபற் றாநிற்பர் கற்றோருங்
கல்லாதார் பேரின்பங் காணுகி லாரே. (௧)

* வல்லார்க ளென்றும் வழியொன்றி வாழ்கின்றார்
அல்லா தவர்க ளறிவு பலவென்பார்
எல்லா விடத்து முளனெங்க டம்மிறை
கல்லா தவர்கள் கலப்பறி யாரே. (௨)

* நில்லா நிலையை நிலையாக நெஞ்சத்து
நில்லாக் குரம்பை நிலையென் றுணர்வீர்காள்

எல்லா வுயிர்க்கு மிறைவனே யாயினுங்
கல்லாதார் நெஞ்சத்துக் காணவொண் ணாதே. (௩)

இல்லேன் வினைத்துய ராக்கு மயலானேன்
கல்லே னரனெறி யறியாத் தகைமையின்
வல்லேன் வழங்கும் பொருளே மனத்தினுட்
கல்லேன் கழியநின் றூடவல் லேனே. (௪)

* நில்லாது சீவ னிலையன் றென்றெண்ணி
வல்லா ரறத்துந் தவத்துளு மாயினார்
கல்லா மனிதர் கயவ ருலகினிற்
பொல்லா வினைத்துயர் போகஞ்செய் வாரே. (௫)

விண்ணினி னுள்ளே விளைந்த விளங்கனி
கண்ணினி னுள்ளே கலந்தங் கிருந்தது
மண்ணினி னுள்ளே மதித்து மதித்துநின்
றெண்ணி யெழுதி யிளைத்துவிட் டாரே. (௬)

கணக்கறிந் தார்க்கன்றிக் காணவொண் ணாது
கணக்கறிந் தார்க்கன்றிக் கைகூடாக் காட்சி
கணக்கறிந் துண்மையைக் கண்டண்ட நிற்குங்
கணக்கறிந் தார்கல்வி கற்றறிந் தாரே. (௭)

* கல்லாத மூடரைக் காணவு மாகாது
கல்லாத மூடர்சொற் கேட்கக் கடனன்று
கல்லாத மூடர்க்குக் கல்லாதார் நல்லாராங்
கல்லாத மூடர் கருத்தறி யாரே. (௮)

* கற்றுஞ் சிவஞான மில்லாக் கலதிகள்
சுற்றமும் வீடார் துரிசறார் மூடர்கண்
மற்றும் பலதிசை காணார் மதியிலோர்
கற்றன்பி னிற்போர் கணக்கறிந் தார்களே. (௯)

ஆதிப் பிரானம ரர்க்கும் பரஞ்சுடர்
சோதி யடியார்த் தொடரும் பெருந்தெய்வம்
ஓதி புணரவல் லோமென்ப ருண்ணின்ற
சோதி நடத்துத் தொடர்வறி யாரே. (௧௦)

நடுவுநிலைமை.

* நடுவுநின் றார்க்கன்றி ஞானமு மில்லை
நடுவுநின் றார்க்கு நரகமு மில்லை
நடுவுநின் றார்நல்ல தேவரு மாவர்
நடுவுநின் றார்வழி நானுநின் றேனே. (௧)

* நடுவுநின் றானல்ல கார்முகில் வண்ணன்
நடுவுநின் றானல்ல நான்மறை யோதி
நடுவுநின் றார்சிலர் ஞானிக ளாவோர்
நடுவுநின் றார்நல்ல நம்பனு மாமே. (௨)

நடுவுநின் றார்சிலர் ஞானிக ளாவர்
நடுவுநின் றார்சிலர் தேவரு மாவர்
நடுவுநின் றார்சிலர் நம்பனு மாவர்
நடுவுநின் றாரொடு நானுநின் றேனே. (௩)

தோன்றிய வெல்லாந் துடைப்ப னவனன்றி
என்றுநின் றானென்று மீச னிணையடி
மூன்றுநின் றார்முதல் வன்றிரு நாமத்தை
நான்றுநின் றார்நடு வாகிநின் றாரே. (௪)

கள்ளுண்ணாமை.

கழுநீர்ப் பசுப்பெறிற் கயந்தொறுந் தேராக்
கழுநீர் விடாய்த்துத்தங் காயஞ் சுருக்கு

முழுநீர்க் கள்ளுண்போர் முறைமை யகன்றோர்
செழுநீர்ச் சிவன்றன் சிவானந்தத் தேறலே. (க)

சித்த முருக்கிச் சிவமாஞ் சமாதியில்
ஒத்துச் சிவானந்த மோவாதத் தேறலைச்
சுத்த மதுவுண்ணச் சிவானந்தம் விட்டிடா
நித்த லிருத்தல் கிடத்தல்கீழ்க் காலே. (உ)

* காமமுங் கள்ளுங் கலதிகட் கேயாகு
மாமல முஞ்சம யத்துள் மயலுறும்
போமதி யாகும் புனித னிணையடி
போமய வானந்தத் தேற லுணர்வுண்டே. (ங)

* வாமத்தோர் தாமு மதுவுண்டு மாள்பவர்
காமத்தோர் காமக் கள்ளுண்டே கலங்குவர்
ஓமத்தோ ருள்ளொளிக் குள்ளே யுணர்வர்கண்
ணுமத்தோ ரன்றே நணுநுவர் தாமே. (ச)

உள்ளுண்மை யோரா ருணரார் பசுபாசம்
வள்ளன்மை நாத னருளினின் வாழ்வுறார்
தெள்ளுண்மை ஞானச் சிவயோகஞ் சேர்வுறார்
கள்ளுண்ணு மாந்தர் கருத்தறி யாரே. (ரு)

மயக்குஞ் சமய மலமன்னு மூடர்
மயக்கு மதுவுண்ணு மாமூடர் தேரார்
மயக்குறு மாயையின் மாமாயை வீடு
மயக்கிற் றெளியின் மயக்குறு மன்றே. (சா)

மயங்குந் தியங்குங்கள் வாய்மை யழிக்கும்
இயங்கு மடவார் தம்மின்ப மேயெய்தி
முயங்கு நயங்கொண்ட ஞானத்து முந்தார்
இயங்கு மிடையறா வானந்த மெய்துமே. (எ)

இராப்பக லற்ற விடத்தே யிருந்து
பராக்கற வானந்தத் தேறல் பருகார்
இராப்பக லற்ற விறையடி யின்பத்
திராப்பகன் மாயை யிரண்டிடத் தேனே. (அ)

சத்தியை வேண்டிச் சமயத்தோர் கள்ளுண்பர்
சத்தி யழிந்தது தம்மை மறத்தலால்
சத்தி சிவஞானந் தன்னிற் றலைப்பட்டுச்
சத்திய ஞானவா னந்தத்திற் சார்தலே. (கூ)

* சத்த னருடரிற் சத்தி யருளுண்டாஞ்
சத்தி யருடரிற் சத்த னருளுண்டாஞ்
சத்தி சிவமா யிரண்டுந்தன் னுள்வைக்கச்
சத்தியு மெண்சித்தித் தன்மையு மாமே. (க0)

தத்துவ நீக்கி மருணீக்கித் தானாகி
பொய்த்தவ நீக்கிமெய்ப் போகத்துட் போக்கியே
மெய்த்த சகமுண்டு விட்டுப் பரானந்தச்
சித்திய தாக்குஞ் சிவானந்தத் தேறலே. (கக)

* யோகிகள் கால்கட்டி யொண்மதி யானந்த
போத வமுதைப் பொசித்தவ ரெண்சித்தி
மோகியர் கள்ளுண்டு மூடராய் மோகமுற்
றூறு மதத்தா லறிவழிந் தாரே. (கஉ)

உண்ணீ ரமுத முறுமூ றலைத்திறந்
தெண்ணீர் குரவ னிணையடித் தாமரை
நண்ணீர் சமாதியி னாடி னிரானலங்
கண்ணா ரொடேசென்று கால்வழி காணுமே. (கங)

முதற்றந்திர முற்றிற்று.

ஆ பாடல் - ௩௩௯.

இரண்டாந் தந்திரம்.

அகத்தியம்.

நடுவுநில் லாதிவ் வுலகஞ் சரிந்து
கெடுக்கின்ற தெம்பெரு மானென்ன வீச
னடுவுள வங்கி யகத்திய நீபோய்
முடுகிய வையத்து முன்னிரென் றானே. (க)

அங்கி யுதயம் வளர்க்கு மகத்தியன்
அங்கி யுதயஞ்செய் மேல்பா லவனொடு
மங்கி யுதயஞ்செய் வடபாற் றவமுனி
எங்கும் வளங்கொள் ளிலங்கொளி தானே. (உ)

பதிவலியில்வீரட்டமெட்டு.

கருத்துறை யந்தகன் றன்போ லசுரன்
வரத்தி னுலகத் துயிர்களை யெல்லாம்
வருத்தஞ்செய் தானென்று வானவர் வேண்டக்
குருத்துயர் சூலங்கைக் கொண்டுகொன் றானே. (க)

கொலையிற் பிழைத்த பிரசா பதியைத்
தலையைத் தடிந்திட்டுத் தானங்கி யிட்டு
நிலையுல குக்கிவன் வேணுமென் றெண்ணித்
தலையைப் பரிந்திட்டுச் சந்திசெய் தானே. (உ)

எங்கும் பரந்து மிருநிலந் தாங்கியுந்
தங்கும் படித்தவன் றாளுணர் தேவர்கள்
பொங்கு சினத்து ளயன்றலை முன்னற
வங்கச் சுதனை யுதிரங்கொண் டானே. (ங)

எங்குங் கலந்துமென் னுள்ளத் தெழுகின்ற
அங்க முதல்வ னருமறை யோகியாற்
பொங்குஞ் சலந்தரன் போர்செல்ல நீர்மையின்
அங்கு விரற்குறித் தாழிசெய் தானே. (ச)

* அப்பணி செஞ்சடை யாதி புராதனன்
முப்புரஞ் செற்றன னென்பர்கள் மூடர்கண்
முப்புர மாவது மும்மல காரியம்
அப்புர மெய்தமை யாரறி வாரே. (ரு)

முத்திக் கொளுவி முழங்கெரி வேள்வியுள்
அத்தி யுரியர னாவ தறிகிலர்
சத்திக் கருதிய தாம்பல தேவரும்
அத்தியி னுள்ளெழுந் தன்று கொலையே. (சா)

மூலத் துவாரத்து மூளு மொருவனை
மேலைத் துவாரத்தின் மேலுற நோக்கிமுற்
காலுற்றுக் காலனைக் காய்ந்தங்கி யோகமாய்
ஞாலக் கடவூர் நலமா யிருந்ததே. (எ)

இருந்த மனத்தை யிசைய விருத்திப்
பொருந்திய லிங்க வெளியது போக்கித்
திருந்திய காமன் செயலழி யத்தங்
கருந்தவ யோகங் கொறுக்கை யமர்ந்ததே. (அ)

இலிங்கப்புராணம்.

அடிசேர்வ னென்னவெம் மாதியை நோக்கி
முடிசேர் மலைமக னார்மக ளாகித்
திடமா தவஞ்செய்து தேவ ரறியப்
படியார வர்ச்சித்துப் பத்திசெய் தாளே. (க)

* திரிகின்ற முப்புரஞ் சென்ற பிரானை
அரியனென் றெண்ணி யயர்வுற வேண்டாம்
பரிவுடை யாளர்க்குப் பொய்யல னீசன்
பரிவொடு நின்று பரிசறி வானே. (உ)

ஆழி வலங்கொண் டயன்மா லிருவரும்
ஊழி வலஞ்செய்ய வொண்சுட ராதியும்
ஆழி கொடுத்தன னச்சுதற் கவ்வழி
வாழிப் பிரமற்கும் வாள்கொடுத் தானே. (௩)

தாங்கிய விருபது தோளுந் தடவரை
ஓங்க வெடுத்தவ னொப்பில் பெருவலி
ஆங்கு நெரித்தம ராவென் றழைத்தபின்
நீங்கா வருள்செய்தா னின்மலன் றானே. (௪)

* உறுவ தறிதண்டி யொண்மணற் கூட்டி
அறுவகை யானைந்து மாட்டத்தன் றாதை
செறுவகை செய்து சிதைப்ப முனிந்து
மறுமழு வால்வெட்டி மாலைபெற் றானே. (௫)

ஓடிவந் தெல்லா மொருங்கிய தேவர்கள்
வாடி முகமும் வருத்தத்துத் தாஞ்சென்று
நாடி யிறைவர் நமவென்று கும்பிட
வேடில் புகழோ னெழுகவென் றானே. (௬)

தக்கன் வேள்வி.

தந்தை பிரான்வெகுண் டான்றக்கன் வேள்வியை
வெந்தழ லூடே புறப்பட்ட விண்ணவர்
முந்திய பூசை முடியார் முறைகெட்டுச்
சிந்தின ரண்ணல் சினஞ்செய்த போதே. (க)

சந்திசெய் கண்டெழு கின்றரி தானும்
எந்தை யிவனல்ல யாமே யுலகினிற்
பந்தஞ்செய் பாசத்து வீழ்ந்து தவஞ்செய்ய
அந்தமி லானு மருள்புரிந் தானே. (உ)

அப்பரி சேயய னார்பதி வேள்வியுள்
அப்பரி சங்கி யதிசய மாகிலும்
அப்பரி சேயது நீர்மையை யுள்கலந்
தப்பரி சேசிவ னாலிக்கின் றானே. (௩)

அப்பரி சேயயன் மால்முதற் றேவர்கள்
அப்பரி சேயவ ராகிய காரணம்
அப்பரி சங்கியு னானுமுள் ளிட்ட
அப்பரி சாகி யலந்திருந் தானே. (௪)

அலந்திருந் தானென் றமரர் துதிப்பக்
குலந்தருங் கீழங்கி கோளுற நோக்கிச்
சிவந்த பரமிது சென்று கதுவ
உவந்த பெருவழி யோடிவந் தானே. (௫)

அரிபிர மன்றக்க னருக்க னுடனே
வருமதி வாலை வன்னிநல் லிந்திரன்
சிரமுக நாசி சிறந்தகை தோள்தான்
அரனரு ளின்றி யழிந்தநல் லோரே. (௬)

செவிமந் திரஞ்சொல்லுஞ் செய்தவத் தேவர்
விதிமந் திரத்தி னடுக்களைக் கோலிர்
செவிமந் திரஞ்செய்து தாமுற நோக்குங்
குவிமந் திரங்கொல் கொடியது வாமே. (எ)

நல்லார் நவகுண்ட மொன்பது மன்புறப்
பல்லா ரமரர் பரிந்தருள் செய்கென
வில்லால் வரையை விளங்கொளி கொற்றவன்
பொல்லா வசுரர்கள் பொன்றும் படிக்கே. (அ)

தெளிந்தார் கலங்கினு நீகலங் காதே
அளிந்தாங் கடைவதெம் மாதிப் பிரானை
விளிந்தானத் தக்கனவ் வேள்வியை வீயச்
சுளிந்தாங் கருள்செய்த தூய்மொழி யாளே. (௯)

பிரளயம்.

கருவரை மூடிக் கலங்கெழும் வெள்ளத்
திருவருங் கோவென் றிகல விறைவன்
ஒருவனு நீருற வோங்கொளி யாகி
அருவரை யாய்நின் றருள்புரிந் தானே. (௧)

அலைகட லூடறுத் தண்டத்து வானோர்
தலைவ னெனும்பெயர் தான்றலை மேற்கொண்
டுலகா ரழற்கண் டுள்வீழா தோடி
அலைவாயில் வீழா மலஞ்சலென் றானே. (௨)

தண்கடல் விட்ட தமருந் தேவரும்
எண்கடல் சூழெம் பிரானென் றிறைஞ்சுவர்
விண்கடல் செய்தவர் மேலெழுந் தப்புறங்
கண்கடல் செய்யுங் கருத்தறி யாரே. (௩)

சமைக்கவல் லானைச் சயம்புவென் றேத்தி
அமைக்கவல் லாரிவ் வுலகத்து ளாரே
திகைத்ததெண் ணீரிற் கடலொலி யோசை
மிகைக்கொள வங்கி மிகாமைவைத் தானே. (௪)

பண்பழி செய்வழி பாடுசென் றப்புறங்
கண்பழி யாத கமலத் திருக்கின்ற
நண்பழி யாளனை நாடிச்சென் றச்சிரம்
விண்பழி யாது விருத்திக்கொண் டானே. (௫)

சக்கரப்பேறு.

மால்போ தகனென்றும் வண்மைக்கிங் காங்காரங்
கால்போதங் கையினோ டந்தரச் சக்கர
மேல்போக வெள்ளி மலையம ராபதிப்
பார்போக மேழும் படைத்துடை யானே. (௧)

சக்கரம் பெற்றுநற் றாமோ தரன்றானும்
சக்கரந் தன்னைத் தரிக்கவொண் ணாமையால்
மிக்கரன் றன்னை விருப்புட னர்ச்சிக்கத்
தக்கநற் சத்தியைத் தான்கூறு செய்ததே. (௨)

கூறது வாகக் குறித்துநற் சக்கரங்
கூறது செய்து கொடுத்தனன் மாலுக்குக்
கூறது செய்து கொடுத்தனன் சத்திக்குக்
கூறது செய்து தரித்தனன் கோலமே. (௩)

தக்கன்றன் வேள்வி தகர்த்தநல் வீரர்பாற்
றக்கன்றன் வேள்வியிற் றாமோ தரன்றானுஞ்
சக்கரந் தன்னைச் சசிமுடி மேல்விட
அக்கி யுமிழ்ந்தது வாயுக் கரத்திலே. (௪)

எலும்புங் கபாலமும்.

எலும்புங் கபாலமு மேந்தி யெழுந்த
வலம்பன் மணிமுடி வானவ ராதி
எலும்புங் கபாலமு மேந்தில னாகில்
எலும்புங் கபாலமு மிற்றுமண் ணாமே. (௧)

அடிமுடி தேடல்.

பிரமனு மாலும் பிரானேநா னென்னப்
பிரமன்மா றங்கடம் பேதமை யாலே
பரம னனலாய்ப் பரந்துமுன் னிற்க
அரனடி தேடி யரற்றுகின் றாரே. (௧)

ஆமே ழுலகுற நின்றவெம் மண்ண லுந்
தாமே ழுலகிற் றழற்பிழம் பாய்நிற்கும்
வானே ழுலகுறு மாமணிக் கண்டனை
நானே யறிந்தேனவ னுண்மையி னாலே. (௨)

ஊனு யுயிரா யுணர்வங்கி யாய்முன்னஞ்
சேணுவா னேங்குந் திருவுரு வேயண்டத்
தாணுவு ஞாயிறுந் தண்மதி யுங்கடந்
தாண்முழுந் தண்டமு மாகிநின் றானே. (௩)

நின்றா னிலமுழு தண்டத்து ணீளியன்
அன்றே யவன்வடி வஞ்சின ராய்ந்தது
சென்றா ரிருவர் திருமுடி மேற்செல
நன்றாங் கழலடி நாடவொண் ணாதே. (௪)

சேவடி யேத்துஞ் செறிவுடை வானவர்
மூவடி தாவென் றானு முனிவரும்
பாவடி யாலே பதஞ்செய் பிரமனுந்
தாவடி யிட்டுத் தலைப்பெய்தும் வாறே. (௫)

தானக் கமலத் திருந்து சதுமுகன்
றானக் கருங்கட லூழித் தலைவனும்
ஊனத்தி னுள்ளே யுயிர்போ லுணர்கின்ற
தானப் பெரும்பொருட் டன்மைய தாமே. (௬)

ஆலிங் கனஞ்செய் தெழுந்த பரஞ்சுடர்
மேலிங்ஙன் வைத்ததோர் மெய்ந்நெறி முன்கண்

டாலிங் கனஞ்செய் துலகம் வலம்வருங்
கோலிங் கமைஞ்சருள் கூடலு மாமே. (எ)

வாள்கொடுத் தானை வழிபட்ட தேவர்கள்
ஆள்கொடுத் தெம்போ லரனை யறிகிலர்
ஆள்கொடுத் தின்பங் கொடுத்துக்கோ ளாகத்
தாள்கொடுத் தானடி சாரகி லாரே. (அ)

ஊழி வலஞ்செய் தங்கோரு மொருவற்கு
வாழிச் சதுமுகன் வந்து வெளிப்படும்
வீழித் தலைநீர் விதித்து தாவென
ஊழிக் கதிரோ னொளியைவென் றானே. (கூ)

சர்வசிருஷ்டி.

ஆதியொ டந்த மிலாத பராபரம்
போதம தாகப் புணரும் பராபரை
சோதி யதனிற் பரந்தோன்றத் தோன்றுமாந்
தீதில் பரையதன் பாற்றிகழ் நாதமே. (க)

நாதத்தில் விந்துவு நாதவிந் துக்களில்
தீதற் றகம்வந்த சிவன்சத்தி யென்னவே
பேதித்து ஞானங் கிரியை பிறத்தலால்
வாதித்த விச்சையில் வந்தெழும் விந்துவே. (உ)

இல்லது சத்தி யிடந்தனி லுண்டாகிக்
கல்லொளி போலக் கலந்துள் ளிருந்திடும்
வல்லது வாக வழிசெய் தவப்பொருள்
சொல்லது சொல்லிடிற் றூராதி தூரமே. (ங)

தூரத்திற் சோதி தொடர்ந்தொரு சத்தியாய்
ஆர்வத்து நாத மணைந்தொரு விந்துவாய்ப்
பாரச் சதாசிவம் பார்முத லைந்துக்கும்
ஆர்வத்துச் சத்தியோ ராவத்து மானுமே. (ச)

* மானின்கண் வானாகி வாசி வளந்தனிற்
கானின்க ணீருங் கலந்து கடினமாய்த்
தேனின்க ணைந்துஞ் செறிந்தைந்து பூதமாய்ப்
பூவின்க ணின்று பொருந்தும் புவனமே. (௫)

* புவனம் படைப்பா னொருவ னொருத்தி
புவனம் படைப்பார்க்குப் புத்திர ரைவர்
புவனம் படைப்பானும் பூமிசை யானாய்
புவனம் படைப்பானப் புண்ணியன் றானே. (௬)

புண்ணிய னந்தி பொருந்து முலகெங்கு
மண்ணியல் பாகி வளர்ந்திடுஞ் சத்தியுந்
தண்ணியல் பாகித் தரணி முழுதுமாய்
கண்ணியல் பாகிக் கலந்தெழும் பூவிலே. (௭)

நீரகத் தின்பம் பிறக்கு நெருப்பிடை
காயத்திற் சோதி பிறக்குமக் காற்றிடை
ஓர்வுடை நல்லுயிர்ப் பாத மொலிசத்தி
நீரிடை மண்ணி னிலைபிறப் பாமே. (௮)

உண்டுல கேழு முமிழ்ந்தா னுடனாகி
யண்டத் தமரர் தலைவனு மாதியுங்
கண்டச் சதுமுகக் காரணன் றன்னொடும்
பண்டிவ் வுலகம் படைக்கும் பொருளே. (௯)

ஓங்கு பெருங்கட லுள்ளுறு வானொடும்
பாங்கார் கயிலைப் பராபரன் றானும்
வீங்குங் கமல மலர்மிசை மேலயன்
ஆங்குயிர் வைக்கு மதுவுணர்ந் தானே. (௧௦)

* காரண னன்பிற் கலந்தெங்கு நின்றவன்
நாரண னின்ற நடுவுட லாய்நிற்கும்
பாரண னன்பிற் பதஞ்செய்யு நான்முகன்
ஆரண மாயுல காயமர்ந் தானே. (௧௧)

பயனெளி தாம்பரு மாமணி செய்ய
நயனெளி தாகிய நம்பனென் றண்டு
வயனெறி யாயிருந் தங்கே படைக்கும்
பயனெளி தாம்வய ணந்தெளிந் தேனே. (கஉ)

போக்கும் வரவும் புனித னருள்புரிந்
தாக்கமுஞ் சிந்தைய தாகின்ற காலத்து
[illegible] ம்கின்ற வெட்டுத் திசையொடுந்
தாக்குங் கலக்குந் தயாபரன் றானே. (கந)

நின்றுயி ராக்கு நிமலனென் றுருயிர்
ஒன்றுயி ராக்கு மளவை யுடலுற
முன்றுயி ராக்கு முடற்குந் துணையதா
நன்றுயிர்ப் பானே நடுவுநின் றானே. (கச)

ஆகின்ற தன்மையி லக்கணி கொன்றையன்
வேகின்ற செம்பொனின் மேலணி மேனியன்
போகின்ற சீவன் புகுந்திட லாயுளன்
ஆகின்ற தன்மைசெய் யாண்டகை யானே. (கரு)

* ஒருவ னொருத்தி விளையாட லுற்றார்
இருவர் விளையாட்டு மெல்லாம் விளைக்கும்
பருவங்க டோறும் பயன்பல வான
திருவொன்றிற் செய்கை செகமுற்று மாமே. (கசு)

புகுந்தறி வான்புவ னாபதி யண்ணல்
புகுந்தறி வான்புரி சக்கரத் தண்ணல்
புகுந்தறி வான்மலர் மேலுறை புத்தேள்
புகுந்தறி யும்முழக் காகிநின் றாரே. (கஎ)

ஆணவச் சத்தியு மாமதி லைவருங்
காரிய காரண வீசர் கடைமுறை
பேணிய வைந்தொழி லால்விந்து விற்பிறந்
தாணவ நீங்கா தவரென லாகுமே. (கஅ)

உற்றமுப் பாலொன் றுமையா ளுதயமா
மற்றைய மூன்று மாயோ தயம்விந்து
பெற்றவ ளுதம் பரையிற் பிறத்தலாற்
றுற்ற பரசிவன் றொல்விளை யாட்டிதே. (௧௯)

ஆகாய மாதி சதாசிவ ராதியென்
போகாத சத்தியுட் போந்துடன் போந்தனர்
மாகாய வீச னரன்மால் பிரமனும்
ஆகாயம் பூமியுங் காண வளித்தலே. (௨௦)

அளியார் முக்கோணம் வயிந்தவந் தன்னில்
அளியார் திரிபுரை யாமவ டானே
அளியார் சதாசிவ மாகி யமைவாள்
அளியார் கருமங்க ளைந்துசெய் வாளே. (௨௧)

வாரணி கொங்கை மனோன்மணி மங்கலி
காரண காரிய மாகக் கலந்தவள்
வாரணி யாரணி யானவம் மோகினி
பூரணி போதாதி போதமு மாமே. (௨௨)

நின்றது தானாய் நிறைந்த மகேசுரன்
சென்றங் கியங்கி யரன்றிரு மாலவன்
மன்றது செய்யு மலர்மிசை மேலயன்
என்றிவ ராக விசைந்திருந் தானே. (௨௩)

* ஒருவனு மேயுல கேழும் படைத்தான்
ஒருவனு மேயுல கேழு மளந்தான்
ஒருவனு மேயுல கேழுங் கடந்தான்
ஒருவனு மேயுட லோடுயிர் தானே. (௨௪)

செந்தா மரைவண்ணன் றீவண்ண னெம்மிறை
மஞ்சார் முகில்வண்ணன் மாயஞ்செய் பாசத்துக்
கொந்தார் குழலியர் கூடிய கூட்டத்தும்
ஐந்தார் பிறவி யமைத்துநின் றானே. (௨௫)

தேடுந் திசையெட்டுஞ் சீவ னுடலுயிர்
கூடும் பிறவிக் குணஞ்செய்த மாநந்தி
யூடு மவர்தம துள்ளத்தி னுண்ணின்று
நாடும் வழக்கமு நானறிந் தேனே. (உசு)

* ஓராய மேயுல கேழும் படைத்தது
ஓராய மேயுல கேழு நடப்பது
ஓராய மேயுல கேழு மிறப்பது
ஓராய மேயுட லோடுயிர் தானே. (உஎ)

காத னொருவனு நல்ல விருவருங்
கோது குலத்தொடு கூட்டிக் குழைத்தனர்
ஏது பணியென் றிசையு மிருவருக்
காதி யிவனே யருளுகின் றானே. (உஅ)

அப்பரி சண்பத்து நான்குநூ றாயிர
மெய்ப்பரி செய்தி விரிந்துயி ராய்நிற்கும்
அப்பரி சேதென்று புகலு மனிதர்கள்
அப்பரி சேயிருண் மூடநின் றாரே. (உகூ)

ஆதித்தன் சந்திர னங்கி யெனப்பலர்
போதித்த வானொலி பொங்கெரி நீர்புவி
வாதித்த சத்தாதி வாக்கு மனாதிகள்
ஓதுற்ற மாயையின் விந்துவி னுற்றதே. (௩௦)

திதி.

புகுந்துநின் றான்வெளி யாயிரு ளாகிப்
புகுந்துநின் றான்புகழ் வாயிகழ் வாகிப்
புகுந்துநின் றானுட லாயுயி ராகிப்
புகுந்துநின் றான்புந்தி மன்னிநின் றானே. (க)

* தானே திசையொடு தேவரு மாய்நிற்குந்
தானே யுடலுயிர் தத்துவ மாய்நிற்குந்
தானே கடன்மலை யாதியு மாய்நிற்குந்
தானே யுலகிற் றலைவனு மாமே. (உ)

உடலா யுயிரா யுலகம தாகிக்
கடலாய்க் கார்முகி னீர்பொழி வானாய்
இடையா யுலப்பிலி யெங்குந்தா னாகி
அடையார் பெருவிழி யண்ணனின் றானே. (ங)

தேடுந் திசையெட்டுஞ் சீவ னுடலுயிர்
கூடு மரபிற் குணஞ்செய்து மாநந்தி
யூடு மவர்தம துள்ளத் துளேநின்று
நாடும் வழக்கமு நானறிந் தேனே. (ச)

* தானொரு காலந் தனிச்சுட ராய்நிற்குந்
தானொரு கால்சண்ட மாருத மாய்நிற்குந்
தானொரு காலந் தண்மழையாய் நிற்குந்
தானொரு காலந்தண் மாயனு மாமே. (ரு)

* அன்பு மறிவு மடக்கமு மாய்நிற்கும்
இன்பமு மின்பக் கலவியு மாய்நிற்கு
முன்புறு காலமு மூழியு மாய்நிற்கும்
அன்புற வைந்தி னமர்ந்துநின் றானே. (சா)

உற்று வனைவா னவனே யுலகினைப்
பெற்று வனைவா னவனே பிறவியைச்
சுற்றிய சாலுங் குடமுஞ் சிறிதூதை
மற்று மவனே வனையவல் லானே. (எ)

உள்ளுயிர்ப் பாயுட லாகிநின் றூர்நந்தி
வெள்ளுயி ராகும் வெளியா னிலங்கொளி
உள்ளுயிர்க் கும்முணர் வேயுட லுட்பரந்
தள்ளுயி ராவண்ணந் தாங்கிநின் றானே. (அ)

தாங்கருந் தன்மையுந் தானவை பல்லுயிர்
வாங்கிய காலத்து மற்றோர் பிறிதில்லை
ஓங்கி யெழுமைக்கும் யோகாந்த மவ்வழி
தாங்கிநின் றானுமத் தாரணி தானே. (௯)

அணுகினுஞ் சேயவ னங்கியிற் கூடி
நணுகினு ஞானக் கொழுந்தொன்று நல்கும்
பணியினும் பார்மிசைப் பல்லுயி ராகித்
தணியினு மன்னுட லண்ணல்செய் வானே. (௧௦)

சங்காரம்.

* அங்கிசெய் தீச னகலிடஞ் சுட்டது
அங்கிசெய் தீச னலகடற் சுட்டது
அங்கிசெய் தீச னசுரரைச் சுட்டது
அங்கியவ் வீசற்குக் கையம்பு தானே. (௧)

இலயங்கண் மூன்றினு மொன்றுகற் பாந்த
நிலையன் றிழிந்தமை நின்றுணர்ந் தேனா
னுலைதந்த மெல்லரி போலு முலக
மலைதந்த மானிலந் தான்வெந் ததுவே. (௨)

பதஞ்செய்யும் பாரும் பனிவரை யெட்டும்
முதஞ்செய்யு மேழ்கட லோத முதலாங்
குதஞ்செய்யு மங்கி கொளுவியா காசம்
விதஞ்செய்யு நெஞ்சின் வியப்பில்லை தானே. (௩)

கொண்டல் வரைநின் றிழிந்த குலக்கொடி
அண்டத்து ளூறி யிருந்தெண் டிசையாதி
ஒன்றின் பதஞ்செய்த வோமென்ற வப்புறக்
குண்டத்தின் மேலங்கி கோலிக்கொண் டானே (௪)

* நித்தசங் கார முறக்கத்து நீண்மூடம்
வைத்தசங் காரமுஞ் சாக்கிரா தீதமாஞ்
சுத்தசங் காரந் தொழிலற்ற கேவலம்
உய்த்தசங் காரம் பரனரு ளுண்மையே. (ரு)

நித்தசங் கார மிரண்டுட னீவுதல்
வைத்தசங் காரமு மாயாள்சங் காரமாஞ்
சுத்தசங் கார மனாதீதந் தோய்வித்தல்
உய்த்தசங் காரஞ் சிவனரு ளுண்மையே. (சா)

நித்தசங் காரங் கருவிடர் நீக்கினால்
ஒத்தசங் கார முடலுயிர் நீவுதல்
வைத்தசங் காரங் கேவல மான்மாவுக்
குய்த்தசங் காரஞ் சிவமாகு முண்மையே. (எ)

நித்தசங் காரமு நீடிளைப் பாற்றுதல்
வைத்தசங் காரமு மன்னு மனாதியிற்
சுத்தசங் காரமுந் தோயாப் பரனருள்
வைத்தசங் காரமு நாலா மதிக்கிலே. (அ)

* பாழே முதலா வெழும்பயி ரவ்விடம்
பாழே யடங்கினும் பண்டைப்பா ழாகாவாம்
வாழாச்சங் காரத்தின் மாலயன் செய்தியாம்
பாழாம் பயிரா யடங்குமப் பாழிலே. (க)

தீயவைத் தார்மின்கள் சேரும் வினைதனை
மாயம்வைத் தான்வைத்த வன்பதி யொன்றுண்டு
காயம்வைத் தான்கலந் தெங்கு நினைப்பதோர்
ஆயம்வைத் தாயுணர் வாரவைத் தானே. (க0)

திரோபாவம்.

* உள்ளத் தொருவனை யுள்ளுறு சோதியை
உள்ளம்விட் டோரடி நீங்கா வொருவனை

உள்ளமுந் தானு முடனே யிருக்கினும்
உள்ள மவனை யுருவறி யாதே. (க)

இன்பப் பிறவி படைத்த விறைவனுந்
துன்பஞ்செய் பாசத் துயரு ளடைந்தனன்
என்பிற் கொளுவி யிசைந்துறு தோற்றசை
முன்பிற் கொளுவி முடிகுவ தாக்குமே. (உ)

இறையவன் மாதவ னின்பம் படைத்த
மறையவன் மூவரும் வந்துடன் கூடி
இறையவன் செய்த விரும்பொறி யாக்கை
மறையவன் வைத்த பரிசறி யாரே. (௩)

காண்கின்ற கண்ணொளி காதற்செய் யீசனை
ஆண்பெண் ணலியுரு வாய்நின்ற வாதியைப்
பூண்படு நாவுடை நெஞ்ச முணர்ந்திட்டுச்
சேண்படு பொய்கைச் செயலணை யாரே. (௪)

தெருளு முலகிற்குந் தேவர்க்கு மின்பம்
அருளும் வகைசெய்யு மாதிப் பிரானுஞ்
சுருளுஞ் சுடருறு தூவெஞ் சுடரும்
இருளு மறநின் றிருட்டறை யாமே. (ரு)

அரைக்கின் றருடரு மங்கங்க ளோசை
உரைக்கின்ற வாசையு மொன்றொடொன் றெவ்வாப்
பரக்கு முருவமும் பாரகந் தானாய்க்
கரக்கின் றவைசெய்த காண்டகை யானே. (சு)

ஒளித்துவைத் தென்னுள் ளுறவுணர்ந் தீசனை
வெளிப்பட்டு நின்றருள் செய்திடு மீண்டே
களிப்பொடுங் காதன்மை யென்னும் பெருமை
வெளிப்பட் டிறைஞ்சினும் வேட்சியு மாமே. (எ)

நின்றது தானாய் நிறைந்த மகேசுரன்
சென்றங் கியங்கு மயன்றிரு மாலவன்
நன்றது செய்யு மலர்மிசை மேலயன்
என்றிவ ராகி யிசைந்திருந் தானே. (அ)

ஒருங்கிய பாசத்து ளுத்தம சித்தன்
இருங்கரை மேலிருந் தின்புற நாடி
வருங்கரை யோரா வகையினிற் கங்கை
அருங்கரை பேணு தழுக்கது வாமே. (௯)

* மண்ணொன்று தான்பல நற்கல மாயிடும்
உண்ணின்ற யோனிக ளெல்லா மொருவனே
கண்ணொன்று தான்பல காணுந் தனைக்காணு
அண்ணலு மவ்வண்ண மாகிநின் றானே. (க௦)

அநுக்கிரகம்.

எட்டுத் திசையு மடிக்கின்ற காற்றவன்
வட்டத் திரையனல் மாநில மாகாசம்
ஒட்டி யுயிர்நிலை யென்னுமிக் காயப்பை
கட்டி யவிழ்க்கின்ற கண்ணுதல் காணுமே. (க)

உச்சியி லோங்கி யொளிதிகழ் நாதத்தை
நச்சியே யின்பங் கொள்வார்க்கு நமனில்லை
விச்சும் விரிசுடர் மூன்று முலகுக்குந்
தைச்சு மவனே சமைக்கவல் லானே. (உ)

* குசவன் றிரிகையி லேற்றிய மண்ணைக்
குசவன் மனத்துற்ற தெல்லாம் வனைவன்
குசவனைப் போலெங்கள் கோனந்தி வேண்டில்
அசையி லுலக மதுவிது வாமே. (௩)

விடையுடை யான்விகிர் தன்மிகு பூதப்
படையுடை யான்பரி சேயுல காக்குங்
கொடையுடை யான்குண மேகுண மாகுஞ்
சடையுடை யான்சிந்தை சார்ந்துநின் றானே. (௪)

உகந்துநின் றேபடைத் தானுல கேழும்
உகந்துநின் றேபடைத் தான்பல வூழி
உகந்துநின் றேபடைத் தானைந்து பூதம்
உகந்துநின் றேயுயி றான்படைத் தானே. (௫)

படைத்துடை யான்பண் டுலகங்க ளேழும்
படைத்துடை யான்பல தேவரை முன்னே
படைத்துடை யான்பல சீவரை முன்னே
படைத்துடை யான்பர மாகிநின் றானே. (௬)

ஆதி படைத்தன னைம்பெரும் பூதங்கள்
ஆதி படைத்தன னையபல் லூழிகள்
ஆதி படைத்தன னெண்ணிலி தேவரை
ஆதி படைத்தவை தாங்கிநின் றானே. (௭)

* அகன்றா னகலிட மேழுமொன் றாகி
இவன்றா னெனநின் றெளியனு மல்லன்
சிவன்றான் பலபல சீவனு மாகி
நவின்றா னுலகுறு நம்பனு மாமே. (௮)

உண்ணின்ற சோதி யுறநின்ற வோருடல்
விண்ணின் றமரர் விரும்பும் விழுப்பொருண்
மண்ணின்ற வானோர் புகழ்திரு மேனியன்
கண்ணின்ற மாமணி மாபோ தகமே. (௯)

ஆரு மறியாதவ் வண்டத் திருவுருப்
பார்முத லாகப் பயிலுங் கடத்திலே
நீரினிற் பால்போல நிற்கின்ற நேர்மையைச்
சோராமற் காணுஞ் சுகமறிந் தேனே. (௧௦)

கெற்பக்கிரியை.

ஆக்குகின் றான்முன் பிரிந்த விருபத்தஞ்
சாக்குகின் றானவ னாதியெம் மாருயிர்
ஆக்குகின் றான்கெற்பக் கோளகை யுள்ளிருந்
தாக்குகின் றானவ னாவ தறிந்தே. (க)

அறிகின்ற மூலத்தின் மேலங்கி யப்புச்
செறிகின்ற ஞானத்துச் செந்தாள் கொளுவிப்
பொறைநின்ற வின்னுயிர்ப் போந்துறை நாடப்
பறிகின்ற பத்தெனும் பாரஞ்செய் தானே. (உ)

இன்புறு காலத் திருவர்முன் பூறிய
துன்புறு பாசத் துயர்மனை வானுளன்
பண்புறு காலமும் பார்மிசை வாழ்க்கையும்
அன்புறு காலத் தமைத்தொழிந் தானே. (ங)

கருவை யொழிந்தவர் கண்டநால் மூவேழ்
புருட னுடலில் பொருந்துமற் றோரார்
திருவின் கருக்குழி தேடிப் புகுந்த
துருவ மிரண்டாக வோடி விழுந்ததே. (ச)

விழுந்தது லிங்கம் விரிந்தது யோனி
ஒழிந்த முதலைந்து மீரைந்தொ டேறிப்
பொழிந்து புனல்பூதம் போற்றுங் கரணம்
ஒழிந்த நுதலுச்சி யுள்ளே யொளித்தே. (ரு)

பூவின் மணத்தைப் பொருந்திய வாயுவுந்
தாவி யுலகிற் றரிப்பித்த வாறுபோன்
மேவிய சீவனில் மெல்லநீள் வாயுவுங்
கூவி யவிழுங் குறிக்கொண்ட போதே. (சு)

போகின்ற வெட்டும் புகுகின்ற பத்தெட்டு
மூழ்கின்ற முத்தனு மொன்பது வாய்தலு

நாகமு மெட்டெட் டனலு புரவியும்
பாகன் விடாவிடிற் பன்றியு மாமே. (எ)

ஏற வெதிர்க்கி லிறையவன் ருகுந்
மாற வெதிர்க்கி லரியவன் ருகுகு
நேரொக்க வைக்கி னிகர்போதந் தானாகும்
பேரொத்த மைந்தனும் பேரர சாளுமே. (அ)

ஏயங் கலந்த விருவர்தஞ் சாயத்துப்
பாயுங் கருவு முருவா மெனப்பல
காயங் கலந்தது காணப் பதிந்தபின்
மாயங் கலந்த மனோலய மானதே. (கூ)

கெற்பத்துக் கேவல மாயாள் கிளைகூட்ட
நிற்குந் துரியம் பேதித்து நினைவெழ
வற்புறு காமிய மெட்டாதல் மாயேயஞ்
சொற்புறு தூய்மறை வாக்கினுஞ் சொல்லே. (கo)

என்பா லிடைந்து நரம்பு வரிகட்டிச்
செம்பா லிறைச்சித் திருந்த மனைசெய்து
வின்பா லுயிர்நிலை செய்த விறையோங்கு
நண்பா லொருவனை நாடுகின் றேனே. (கக)

பதஞ்செய்யும் பால்வண்ணன் மேனிப் பகலோன்
இதஞ்செய்பு மொத்துட லெங்கும் புகுந்து
குதஞ்செய்பு மக்கியின் கோபந் தணிப்பான்
விதஞ்செய்பு மாறே விதித்தொழிந் தானே. (கஉ)

ஒழிபல செய்யும் வினையுற்ற நாளே
வழிபல நீராட்டி வைத்தழு வாங்கிப்
பழிபல செய்கின்ற பாசக் கருவைச்
சுழிபல வாங்கிச் சுடாமல்வைத் தானே. (கங)

சுக்கில நாடியிற் றோன்றிய வெள்ளியும்
அக்கிர மத்தே தோன்றுமவ் வியோனியும்
புக்கிடு மெண்விரற் புறப்பட்டு நால்விரல்
அக்கர மெட்டுமெண் சாணது வாகுமே. (கச)

போகத்து ளாங்கே புகுந்த புனிதனுங்
கோசத்து ளாகங் கொணர்ந்த கொடைத்தொழில்
ஓகத்து ளாங்கே யிரண்டெட்டு மூன்றைந்து
மோகத்து ளாங்கொரு மூட்டைசெய் தானே. (கரு)

பிண்டத்தி லுள்ளூறு பேதப் புலனைந்தும்
பிண்டத்தி னூடே பிறந்து மரித்தது
அண்டத்தி னுள்ளூறு சீவனு மவ்வகை
அண்டத்து நாதத் தமர்ந்திடுந் தானே. (கசா)

இலைப்பொறி யேற்றி யெனதுட லீசன்
றுலைப்பொறி யிற்கரு வைந்துட னூட்டி
நிலைப்பொறி முப்பது நீர்மை கொளுவி
உலைப்பொறி யொன்பதி லொன்றுசெய் தானே. ()

இன்புற் றிருந்தவ ரிசைவித்து வைத்தமண்
துன்பக் கலச மணைவா னொருவனே
ஒன்பது நீர்ச்சால் கலசம் பதினெட்டு
வெந்தது சூளை விளைந்தது தானே. (கஅ)

அறியீ ருடம்பினி லாகிய வாறும்
பிறியீ ரதனிற் பெருகுங் குணங்கள்
செறியீ ரவற்றினுட் சித்திக ளெட்ட
தறிவீ ரைந்தினுள் ளானது பிண்டமே. (கசு)

உடல்வைத்த வாறு முயிர்வைத்த வாறு
மடைவைத்த வொன்பது வாய்தலும் வைத்துத்
திடம்வைத்த தாமரைச் சென்னியு ளங்கி
கடைவைத்த வீசனைக் கைகலந் தேனே. (உ0)

கேட்டுநின் றேனெங்குங் கேடில் பெருஞ்சுடர்
மூட்டுகின் றான்முதல் யோனி மயமவன்
கூட்டுகின் றான்குழம் பின்கரு வையுரு
நீட்டிநின் றாகத்து நேர்பட்ட வாறே. (உக)

பூவுடன் மொட்டுப் பொருந்த வலர்ந்தபின்
காவுடைத் தீபங் கலந்து பிறந்திடு
நீரிடை நின்ற குமிழி நிழலதாய்
பாருட லெங்கும் பரந்தெட்டும் பற்றுமே. (உஉ)

எட்டினு ளைந்தாகு மிந்திரி யங்களுங்
கட்டிய மூன்று கரணமு மாய்விடும்
ஒட்டிய பாச வுணர்வென்னுங் காயப்பை
கட்டி யவிழ்த்திடுங் கண்ணுதல் காணுமே. (உங)

கண்ணுத லாமங் கலந்துடம் பாயிடப்
பண்ணுதல் செய்து பசுபாச நீக்கிட
எண்ணிய வேத மிசைத்த பரப்பினை
மண்முத லாக வகுத்துவைத் தானே. (உச)

அருளல்ல தில்லை யரனவ னன்றி
அருளில்லை யாதலி னானோ ருயிர்க்குத்
தருகின்ற போதிரு கைத்தாயர் தம்பால்
வருகின்ற நண்பு வகுத்திடுந் தானே. (உரு)

வகுத்த பிறவியின் மாதுநல் லாளுந்
தொகுத்திருள் நீக்கிய சோதி யவனும்
பகுத்துணர் வாகிய பல்வகை யெங்கும்
வகுத்துள்ளு நின்றதோர் மாண்பது வாமே. (உசு)

மாண்பது வாக வளர்கின்ற வன்னியைக்
காண்பது வாண்பெண் ணலியெனுங் கற்பனை
பூண்பது மாதா பிதாவழி போலவே
ஆம்பதி செய்தானச் சோதிதன் னாண்மையே. (உஎ)

* ஆண்மிகி லாணாகும் பெண்மிகிற் பெண்ணாகும்
பூணிரண் டொத்துப் பொருந்தி லலியாகுந்
தாண்மிகு மாகிற் றரணி முழுதாளும்
ஆண்வச மிக்கிடில் பாய்ந்தது மில்லையே. (௨௮)

பாய்ந்தபின் னஞ்சோடி லாயுளு நூறாகும்
பாய்ந்தபின் னாலோடில் பாரினி லெண்பதாம்
பாய்ந்திடும் வாயுப் பகுத்தறிந் தவ்வகை
பாய்ந்திடும் யோகிக்குப் பாச்சலு மாமே. (௨௯)

பாய்கின்ற வாயுக் குறையிற் குறளாகும்
பாய்கின்ற வாயு விளைக்கின் முடமாகும்
பாய்கின்ற வாய்வு நடுப்படிற் கூனாகும்
பாய்கின்ற வாயுமா தர்க்கில்லை பார்க்கிலே. (௩௦)

* மாதா வுதர மலமிகின் மந்தனாம்
மாதா வுதரஞ் சலமிகின் மூகையா
மாதா வுதர மிரண்டொக்கில் கண்ணில்லை
மாதா வுதரத்தில் வந்த குழவிக்கே. (௩௧)

குழவியு மாணும் வலத்தது வாகில்
குழவியும் பெண்ணா மிடத்தது வாகில்
குழவியு மிரண்டாம் பான னெதிர்க்கில்
குழவி யலியாகுங் கொண்டகா லொக்கிலே. (௩௨)

கொண்டநல் வாயு விருவர்க்கு மொத்தெழில்
கொண்ட குழவியுங் கோமள மாயிடுங்
கொண்டநல் வாயு விருவர்க்குங் குழறிடில்
கொண்டது மில்லையாங் கோல்வளை யார்க்கே. (௩௩)

கோல்வளை யுந்தியிற் கொண்ட குழவியுந்
தால்வளை யுள்ளே தயங்கிய சோதியாம்
பால்வளர்ந் துள்ளே பகலவன் பொன்னுருப்
போல்வளர்ந் துள்ளே பொருந்துரு வாமே. (௩௪)

உருவம் வளர்ந்திடு மொண்டிங்கள் பத்திற்
பருவம தாகவே பாரினில் வந்து
மருவி வளர்ந்திடு மாயையி னாலே
அருவம தாவதிங் காரறி வாரே. (௩௫)

இட்டா ரறிந்தில ரேற்றவர் கண்டிலர்
சுட்டா னறிந்து மொருவர்க் குரைத்திலன்
பட்டாங்கு சொல்லும் பரமனு மங்குளன்
கெட்டே னெம்மாயையின் கீழ்மையெவ் வாறே. ()

இன்புறு நாடி யிருவருஞ் சந்தித்துத்
துன்புறு பாசத்திற் றோன்றி வளர்ந்தபின்
முன்புற நாடி நிலத்தின்முன் றோற்றிய
தொன்புற நாடிநின் றோதலு மாமே. (௩எ)

* குயிற்குஞ்சு முட்டையைக் காக்கைதன் கூட்டிட்டா
அயிர்ப்பின்றிக் காக்கை வளர்க்கின் றதுபோல் [ல்
இயக்கில்லை போக்கில்லை யேனென்ப தில்லை
மயக்கத்தா லாக்கை வளர்க்கின்ற வாறே. (௩அ)

முதற்கிழங் காய முளையாய் முளைப்பின்
அதற்புத லாய்ப்பல மாய்நின் றளிக்கும்
அதற்கது வாமின்ப மாவது போல
அதற்கது வாய்நிற்கு மாதிப் பிரானே. (௩௯)

ஏனோர் பெருமைய னாகினு மெம்மிறை
யூனே சிறுமையு ளுட்கலந் தாங்குளன்
வானோ ரறிபு மளவல்ல மாதேவன்
றானே யறியுந் தவத்தினி னுள்ளே. (௪0)

பாத்திற் பதிந்து பதிந்தநற் காயம்
உருத்தரித் திவ்வுட லோங்கிட வேண்டிற்
றிரைக்கட லுப்புத் திரண்டது போலத்
திரித்தும் பிறக்குந் திருவரு ளாலே. (௪க)

மூவகையாருயிர்வர்க்கம்.

சத்தி சிவன்விளை யாட்டா லுயிராக்கி
ஒத்த விருமாயா கூட்டத் திடையூட்டிச்
சுத்தம தாகுந் துரியம் பிரிவித்துச்
சித்தப் புகுந்து சிவமய மாக்குமே. (க)

விஞ்ஞானர் நால்வரு மெய்ப்பிரள யாகலத்
தஞ்ஞானர் மூவருந் தாங்கு சகலத்தின்
அஞ்ஞானர் மூவரு மாகும் பதின்மராம்
விஞ்ஞான ராதிகள் வேற்றுமை தானே. (உ)

விஞ்ஞானர் கேவலத் தாராது விட்டவர்
அஞ்ஞான ரட்டவித் தேசராஞ் சார்ந்துளோர்
எஞ்ஞான மேழ்கோடி மந்திர நாயகர்
மெய்ஞ்ஞான ராணவம் விட்டுநின் றோரே. (ங)

இரண்டா வதில்முத்தி யெய்துவ ரத்தனை
இரண்டாவ துள்ளே யிருமல பெத்தர்
திரண்டாகு நூற்றெட்டு ருத்திர ரென்பர்
முரண்சேர் சகலத்தர் மும்மலத் தாரே. (ச)

பெத்தத்தர் சித்தொடு பேண்முத்திச் சித்தது
ஒத்திட் டிரண்டிடை யூடுற்றார் சித்துமாய்
மத்தத்து மும்மலம் வாட்டுகை மாட்டாதார்
சத்தத் தமிழ்ந்து சகலத்து ளாரே. (ரு)

சிவமாதி யைவகைத் திண்மலஞ் செற்றோர்
அவமாகாச் சித்தர் முத்தாந்தத்து வாழ்வார்
பவமான தீர்வோர் பசுபாச மற்றோர்
நவமான தத்துவ நாடிக்கொண் டாரே. (சு)

விஞ்ஞான ராணவங் கேவல மேவுவோர்
விஞ்ஞானர் மாயையிற் றங்கு மிருமலர்
அஞ்ஞான ரச்சக லத்தர் சகலராம்
விஞ்ஞான ராதிக ளொன்பான்வே றுயிர்களே. (எ)

விஞ்ஞான கன்மத்தர் மெய்யகங் கூடிய
அஞ்ஞான கன்மத்தி னாற்சுவர் யோனிபுக்
கெஞ்ஞான மெய்தீண்டி யேயிடை யிட்டுப்போய்
மெஞ்ஞான ராகிச் சிவமேவ லுண்மையே. (அ)

ஆணவந் துற்ற வவித்தா நணவற்றோர்
காணிய விந்துவா நாத சகலாதி
ஆணவ மாதி யடைந்தோ ரவரன்றே
சேணுயர் சத்தி சிவதத்வ மாமே. (௯)

பாத்திரம்.

* திலமத் தனைபொன் சிவஞானிக் கீந்தால்
பலமுத்தி சித்தி பரபோக முந்தரும்
நிலமத் தனைபொன்னை நின்மூடர்க் கீந்தால்
பலமுமற் றேபர போகமுங் குன்றுமே. (க)

கண்டிருந் தாருயி ருண்டிடுங் காலனைக்
கொண்டிருந் தாருயிர்க் கொள்ளுங் குணத்தனை
நன்றுணர்ந் தார்க்கருள் செய்திடு நாதனை
சென்றுணர்ந் தார்சிலர் தேவரு மாமே. (உ)

கைவிட் டிலேன்கரு வாகிய காலத்து
மெய்விட் டிலேன்விகிர் தன்னடி தேடுவன்
பொய்விட்டு நானே புரிசடை யானடி
நெய்விட் டிலாத விடிஞ்சிலு மாமே. (௩)

ஆவன வாவ வழிவ வழிவன
போவன போவ புகுவ புகுவன
காவலன் பேர்நந்தி காட்டித்துக் கண்டவன்
ஏவன செய்யு மிளங்கிளை யோனே. (௬

அபாத்திரம்.

* கோல வறட்டைக் குனிந்து குளகிட்டுப்
பாலைக் கறந்து பருகுவ தேயொக்குஞ்
சீலமு நோன்பு மிலாதவர்க் கீந்தது
காலங் கழிந்த பயிரது வாகுமே. (க)

ஈவது யோக மியம நியமங்கள்
சார்வ தறிந்தன்பு தங்கு மவர்க்கன்றி
ஆவ லறிந்தன்பு தங்கா தவர்களுக்
கீவ பெரும்பிழை யென்றுகொள் வீரே. (உ)

* ஆமா றறியா ரதிபஞ்ச பாதகத்
தோமாறு மீசற்குந் தூய குரவற்குங்
காமாதி விட்டோர்க்குந் தரல்தந்து கற்பிப்போன்
போமா நரகிற் புகான்போதங் கற்கவே. (ங)

* மண்மலை யத்தனை மாதன மீயினும்
அண்ண லிவனென் றஞ்சலி யத்தனாய்
எண்ணி யிறைஞ்சாதார்க் கீந்த விருவரு
நண்ணுவ ரேழா நரகக் குழியிலே. (௪)

தீர்த்தம்.

* உள்ளத்தி னுள்ளே யுளபல தீர்த்தங்கள்
மெள்ளக் குடைந்துநின் றாடார் வினைகெடப்
பள்ளமு மேடும் பரந்து திரிவரேற்
கள்ளமன முடைக் கல்வியில் லோரே. (க)

துளியறி வாளர்க்குத் தண்ணிதா யத்தோன்றுங்
குளியறி வாளர்க்குக் கூடவு மொண்ணான்
வளியறி வாளர்க்கு வாய்க்கிலும் வாய்க்குந்
தெளியறி வாளர்தஞ் சிந்தையுள் ளானே. (உ)

* உள்ளத்தி னுள்ளே யுணரு மொருவனைக்
கள்ளத்தி னூலுங் கலந்தறி வாரில்லை
வெள்ளத்தை நாடி விடுமவர் தீவினைப்
பள்ளத்தி லிட்டதோர் பத்தலுள் ளாமே. (ங)

அறிவா ரமரர்க ளாதிப் பிரானைச்
செறிவா னுறைபதஞ் சென்று வலங்கொண்
மறிவார் வளைக்கை வருபுனற் கங்கைப்
பொறியார் புனன்மூழ்கப் புண்ணிய ராமே. (ச)

கடலிற் கெடுத்துக் குளத்தினிற் காண்டல்
உடலுறத் தேடுவார் தம்மையொப் பாரிலர்
திடமுற்ற நந்தி திருவரு ளாற்சென்
றுடலிற் புகுந்தமை யொன்றறி யாரே. (ரு)

கலந்தது நீர துடம்பிற் கறுக்குங்
கலந்தது நீர துடம்பிற் சிவக்குங்
கலந்தது நீர துடம்பில் வெளுக்குங்
கலந்தது நீர்நிலங் காற்றது வாமே. (சு)

திருக்கோயிலிழிவு.

தாவர லிங்கம் பறித்தொன் றிற்-றாபித்தால்
ஆவதன் முன்னே யரசு நிலைகெடுஞ்
சாவதன் முன்னே பெருநோ யடுத்திடுங்
காவலன் பேர்நந்தி கட்டுரைத் தானே. (க)

கட்டுவித் தார்மதிற் கல்லொன்று வாங்கிடில்
வெட்டுவிக் கும்மபி டேகத் தரசரை
முட்டுவிக் கும்முனி வேதிய ராயினும்
வெட்டிவித் தேவிடும் விண்ணவ னாணையே. (உ)

* ஆற்றரு நோய்மிக் கவனி மழையின்றிப்
போற்றரு மன்னரும் போர்வலி குன்றுவர்
கூற்றுதைத் தான்றிருக் கோயில்க ளானவை
சாற்றிய பூசைகள் தப்பிடிற் றானே. (ங)

* முன்னவ னார்கோயில் பூசைகண் முட்டிடின்
மன்னர்க்குத் தீங்குள வாரி வளங்குன்றுங்
கன்னங் களவு மிகுத்திடுங் காசினி
என்னரு நந்தி யெடுத்துரைத் தானே. (ச)

* பேர்கொண்ட பார்ப்பான் பிரான்றனை யர்ச்சித்தாற்
போர்கொண்ட வேந்தர்க்குப் பொல்லா வியாதியாம்
பார்கொண்ட நாட்டுக்குப் பஞ்சமு மாமென்றே
சீர்கொண்ட நந்தி தெரிந்துரைத் தானே. (ரு)

அதோமுக தெரிசனம்.

* எம்பெரு மானிறை வாமுறை யோவென்று
வம்பவிழ் வானோ ரசுரன் வலிசொல்ல
அம்பவள மேனி யறுமுகன் போயவர்
தம்பகை கொல்லென்ற தற்பரன் றானே. (க)

* அண்டமொ டெண்டிசை தாங்கு மதோமுகங்
கண்டங் கறுத்த கருத்தறி வாரில்லை
உண்டது நஞ்சென் றுரைப்ப ருணர்விலோர்
வெண்டலை மாலை விரிசடை யோற்கே. (உ)

செய்தா னறிவன் செழுங்கடல் வட்டத்துப்
பொய்யே யுரைத்துப் புகலு மனிதர்காள்

மெய்யே யுரைக்கில் விண்ணோர் தொழச்செய்வன்
மைதாழ்ந் திலங்கு மணிமிடற் றோனே. (௩)

நந்தி யெழுந்து நடுவுற வோங்கிய
செந்தீ கலந்துட் சிவனென நிற்கு
முந்திக் கலந்தங் குலகம் வலம்வரும்
அந்தி யிறைவ னதோமுக மாமே. (௪)

அதோமுகங் கீழண்ட மான புராணன்
அதோமுகந் தன்னொடு மெங்கு முயலுஞ்
சதோமுகத் தொண்மலர்க் கண்ணிப் பிரானும்
அதோமுக னூழித் தலைவனு மாமே. (௫)

அதோமுக மாமல ராயது கேண்மின்
மதோமுகத் தாலொரு நூறாய் விரிந்து
வதோமுக மாகிய வந்தமில் சத்தி
வதோமுக மாகி யமர்ந்திருந் தாளே. (௬)

சிவநிந்தை.

* தெளிவுறு ஞானத்துச் சிந்தையி னுள்ளே
பளிவுறு வாரம ராபதி நாடி
எளியனென் றீசனை நீச ரிகழில்
கிளியொன்று பூனையாற் கேழது வாகுமே. (௧)

முளிந்தவர் வானவர் தானவ ரெல்லாம்
விளிந்தவர் மெய்நின்ற ஞான முணரார்
அளிந்தமு தூறிய வாதிப் பிரானைத்
தளிந்தவர்க் கல்லது தாங்கவொண் ணாதே. (௨)

* அப்பகை யாலே யசுரருந் தேவரு
நற்பகை செய்து நடுவே முடிந்தனர்
எப்பகை யாகிலு மெய்தா ரிறைவனைப்
பொய்ப்பகை செய்யினு மொன்றுபத் தாமே. (௩)

போகமு மாதர் புலவி யதுநினைந்
தாகமு முள்கலந் தங்குள ராதலில்
வேதிய ராயும் விகிர்தனு மென்கின்ற
நீதியு ளீச னினைப்பொழி வாரே. (ச)

குருநிந்தை.

பெற்றிருந் தாரையும் பேணார் கயவர்கள்
உற்றிருந் தாரை யுலைவன சொல்லுவர்
கற்றிருந் தார்வழி யுற்றிருந் தாரவர்
பெற்றிருந் தாரன்றி யார்பெறும் பேறே. (க)

* ஓரெழுத் தொருபொரு ளுணரக் கூறிய
சீரெழுத் தாளரைச் சிதையச் செப்பினோர்
ஊரிடைச் சுணங்கனாய்ப் பிறந்தங் கோருகம்
பாரிடைக் கிருமியாய்ப் படிவர் மண்ணிலே. (உ)

* பத்தினி பத்தர்கள் தத்துவ ஞானிகள்
சித்தங் கலங்கச் சிதைவுகள் செய்தவர்
அத்தமு மாவியு மாண்டொன்றின் மாய்ந்திடுஞ்
சத்திய மீது சதாநந்தி தாளே. (ங)

* மந்திர மோரெழுத் துரைத்த மாதவர்
சிந்தையி னொந்திடத் தீமைகள் செய்தவர்
நுந்திய சுணங்கனாய்ப் பிறந்து நூறுரு
வந்திடும் புலையராய் மாய்வர் மண்ணிலே. (ச)

* ஈச னடியா ரிதயங் கலங்கிடத்
தேசமு நாடுஞ் சிறப்பு மழிந்திடும்
வாசவன் பீடமு மாமன்னர் பீடமு
நாசம தாகுமே நம்நந்தி யாணையே. (ரு)

சன்மார்க்கச் சற்குரு சந்நிதி பொய்வரி
னன்மார்க்க முங்குன்று ஞானமுந் தங்காது

தொன்மார்க்க மாய துறையு மறந்திட்டுப்
பன்மார்க்க முங்கெட்டுப் பஞ்சமு மாமே. (௬)

* கைப்பட்ட மாமணி தானிடை கைவிட்டு
வெய்ப்பட்ட கல்லைச் சுமப்போன் விதிபோன்றுங்
கைப்பட்ட நெய்பா றயிர்நிற்கத் தானறக் [பே.
கைப்பிட்டுண் பான்போன்றுங் கன்மிஞானிக் கொப்

மயேசுரநிந்தை.

* ஆண்டா னடியவ ரார்க்கும் விரோதிகள்
ஆண்டா னடியவ ரையமேற் றுண்பவர்
ஆண்டா னடியாரை வேண்டாது பேசினோர்
தாந்தாம் விழுவது தாழ்வா நரகமே. (௧)

ஞானியை நிந்திப் பவனு நலனென்றே
ஞானியை வந்திப் பவனுமெய் நல்வினை
யான கொடுவினை தீர்வா ரவன்வயம்
போன பொழுதே புகுஞ்சிவ போகமே. (௨)

பொறையுடைமை.

பற்றிநின் றார்நெஞ்சிற் பல்விதா னொன்றுண்டு
முற்றிக் கிடந்தது மூக்கையு நாவையுந்
தெற்றிக் கிடந்து சிதைக்கின்ற சிந்தையுள்
வற்றா தொழிவது மாகமை யாமே. (௧)

ஒலக்கஞ் சூழ்ந்த வுலப்பிலி தேவர்கள்
பாலொத்த மேனியன் பாதம் பணிந்துய்ய
மாலுக்கு மாதி பிரமற்கு மன்னவன்
ஞாலத் திவர்மிக நல்லரென் றானே. (௨)

ஞானம் விளைந்தவர் நம்மிட மன்னவர்
சேனை வளைந்து திசைதொறுங் கைதொழ

ஊனை விளைந்திடு மும்பர்தம் மாதியை
ஏனை விளைந்தரு ளெட்டலு மாமே. (௩)

வல்வகை யாலு மனையிலு மன்றிலும்
பல்வகை யாலும் பயிற்றிப் பதஞ்செயுங்
கொல்லையி னின்று குதிகொள்ளுங் கூத்தனுக்
கெல்லையி லாத விலயமுண் டாமே. (௪)

பெரியோரைத் துணைக்கோடல்.

ஓடவல் லார்தம ரோடு நடாவுவன்
பாடவல் லாரொலி பார்மிசை வாழ்குவன்
றேடவல் லார்க்கருள் தேவர் பிரானொடுங்
கூடவல் லாரடி கூடுவன் யானே. (௧)

தாமிடர் பட்டுத் தளிர்போற் றயங்கினு
மாமனத் தங்கன்பு வைத்த திலையாகு
தீயிடர் பட்டிருந் தென்செய்வாய் நெஞ்சமே
போமிடத் தென்னொடும் போதுகண் டாயே. (௨)

அறிவா ரமரர் தலைவனை நாடிச்
செறிவார் பெறுவர் சிவதத் துவத்தை
நெறிதான் மிகமிக நின்றருள் செய்யும்
பெரியா ருடன்கூடல் பேரின்ப மாமே. (௩)

தார்சடை யான்றன் றமரா யுலகினிற்
போர்புக ழாவெந்தை பொன்னடி சேருவர்
வாயடை யாவுள்ளந் தேர்வார்க் கருள்செய்யுங்
கோவடைந் தந்நெறி கூடலு மாமே. (௪)

உடையா னடியா ரடியா ருடன்போய்ப்
படையா ரழன்மேனிப் பதிசென்று புக்கேன்
கடையார நின்றவர் கண்டறி விப்ப
உடையான் வருகென வோலமென் றாரே. (௫)

அருமைவல் லான்கலை ஞாலத்துட் டோன்றும்
பெருமைவ லோன்பிற விச்சுழி நீந்தும்
உரிமை வல்லானுணர்ந் தூழி யிருக்குந்
திருமைவல் லாரொடுஞ் சேர்ந்தன் னியானே. (கூ)

இரண்டாந்தந்திர முற்றிற்று.

ஆ மொத்தம் - ௩௪அ.

மூன்றாந்தந்திரம்.

அட்டாங்கயோகம்.

உரைத்தன வற்கரி யொன்று மூடிய
நிரைத்த விராசி நிரைமுறை யெண்ணி
பிரைச்சத மெட்டும் பேசிய நந்தி
நிரைத்த வியம நியமஞ்செய் தானே. (க)

செய்த வியம நியமஞ் சமாதிசெல்
றுய்யப் பராசத்தி யுத்தர பூருவ
மெய்தக வசநி யாசங்கள் முத்திரை
எய்த வுரைசெய்வ னிங்கிலை தானே. (உ)

அங்நெறி யிங்நெறி யென்னு தட்டாங்கத்
தன்னெறி சென்று சமாதியிலே நின்மின்
நன்னெறி செல்வார்க்கு ஞானத்தி லேகலாம்
புன்னெறி யாகத்திற் போக்கில்லை யாகுமே. (ங)

இயம நியமமே யெண்ணிலா வாதன
நயமுறு பிராணயாம நண்பிரத்தி யாகாரஞ்
சயமிகு தாரணை தியானஞ் சமாதி
அயமுறு மட்டாங்க மாவது மாமே. (ச)

இயமம்.

எழுந்துநீர் பெய்யினு மெட்டுத் திசையுஞ்
செழுந்த ணியமங்கள் செய்மினென் றண்ணற்
கொழுந்தண் பவளக் குளிர்சடை யோடே
அழுந்திய நால்வர்க் கருள்புரிந் தானே. (க)

கொல்லான் பொய்கூறான் களவிலா னெண்குணன்
நல்லா னடக்க முடையா னடுச்செய்ய
வல்லான் பகுந்துண்பான் மாசிலான் கட்காமம்
இல்லா னியமத் திடையினின் றானே. (உ)

நியமம்.

ஆதியை வேதத்தி னப்பொரு ளாளனைச்
சோதியை யங்கே சுடுகின்ற வங்கியைப்
பாதியுண் மன்னும் பராசத்தி யோடுடன்
நீதி யுணர்ந்த நியமத்த னாமே. (க)

தூய்மை யருளூண் சுருக்கம் பொறைசெம்மை
வாய்மை நிலைமை வளர்த்தலே மற்றிவை
காமங் களவு கொலையெனக் காண்பவை
நேமியீ ரைந்து நியமத்த னாமே. (உ)

தபஞ்செபஞ் சந்தோட மாத்திகந் தானஞ்
சிவன்றன் விரதமே சித்தாந்தக் கேள்வி
மகஞ்சிவ பூசையொண் மதிசொல்லீ ரைந்து
நிவம்பல செய்யி னியமத்த னாமே. (ங)

ஆதனம்.

பங்கய மாதி பரந்தபல் லாதனம்
அங்குள வாமிரு நாலு மவற்றினுள்
சொங்கில்லை யாகச் சுவத்திக மெனமிகத்
தங்க விருப்பத் தலைவனு மாமே. (க)

ஓரணைப் பதமூரு வின்மே லேறிட்
டார வலித்ததன் மேல்வைத் தழகுறச்
சீர்திகழ் கைக ளதனைத்தன் மேல்வைக்கப்
பார்திகழ் பத்மா சனமென லாகுமே. (உ)

துரிசில் வலக்காலைத் தோன்றவே மேல்வைத்து
வரிய முழந்தாளி லங்கைகளை நீட்டி
யுருகி யிடுமுடற் செவ்வே யிருத்திப்
பரிசு பெறுமது பத்திரா சனமே. (ங)

ஒக்க வடியிணை யூருவி லேறிட்டு
முக்கி யுடலை முழங்கை களிலெற்றித்
தொக்க வறிந்து துளங்கா திருந்திடிற்
குக்கிட வாசனங் கொள்ளலு மாகுமே. (ச)

பாத முழந்தாளிற் பாணி களைநீட்டி
ஆதர வோடும் வாயங்காந் தழகுறக்
கோதி னயனங் கொடிமூக்கி லேயுறச்
சீர்திகழ் சிங்கா தனமெனச் செப்புமே. (ரு)

பத்திரங் கோமுகம் பங்கயங் கேசரி
சொத்திரம் வீரஞ்சு காதன மோரேழு
முத்தம் மாமுது வாசன மெட்டெட்டுப்
பத்தொடு நூறு பலவா சனமே. (சு)

பிராணாயாமம்.

ஐவர்க்கு நாயக னவ்வூர்த் தலைமகன்
உய்யக்கொண் டேறுங் குதிரைமற் றொன்றுண்டு
மெய்யர்க்குப் பற்றுக் கொடுக்குங் கொடாதுபோய்ப்
பொய்யரைத் துள்ளி விழுத்திடுந் தானே. (க)

ஆரிய னல்லன் குதிரை யிரண்டுள
வீசிப் பிடிக்கும் விரகறி வாரில்லை
கூரிய நாதன் குருவி னருள்பெற்றால்
வாரிப் பிடிக்க வசப்படுந் தானே. (உ)

புள்ளினு மிக்க புரவியை மேற்கண்டாற்
கள்ளுண்ண வேண்டாந் தானே களிதருந்
துள்ளி நடப்பிக்குஞ் சோம்பு தவிர்ப்பிக்கும்
உள்ளது சொன்னோ முணர்வுடை யோருக்கே. (ந.)

பிராணன் மனத்தொடும் பேரா தடங்கிப்
பிராண னிருக்கிற் பிறப்பிறப் பில்லை
பிராணன் மடைமாறி பேச்சறி வித்துப்
பிராண னடைபேறு பெற்றுண் டுரே. (ச)

ஏறுதல் பூரக மீரெட்டு வாமத்தால்
ஆறுதல் கும்பக மறுபத்து நாலதில்
ஊறுதல் முப்பத் திரண்டதி ரேசக
மாறுத லொன்றின்கண் வஞ்சக மாமே. (ரு)

வளியினை வாங்கி வயத்தி லடக்கில்
பளிங்கொத்து காயம் பழுக்கினும் பிஞ்சாந்
தெளியக் குருவின் றிருவருள் பெற்றால்
வளியினும் வேட்டு வளியனு மாமே. (சு)

எங்கே யிருக்கினும் பூரி யிடத்திலே
அங்கே யதுசெய்ய வாக்கைக் கழிவில்லை
அங்கே பிடித்தது விட்டள வுஞ்செல்லச்
சங்கே குறிக்கத் தலைவனு மாமே. (எ)

* ஏற்றி யிறக்கி யிருகாலும் பூரிக்குங்
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாரில்லை
காற்றைப் பிடிக்குங் கணக்கறி வாளர்க்குக்
கூற்றை யுதைக்குங் குறியது வாமே. (அ)

மேல்கீழ் நடுப்பக்க மிக்குறப் பூரித்துப்
பாலா மிரேசகத் தாலுட் பதிவித்து
மாலாகி யுந்தியுட் கும்பித்து வாங்கவே
ஆலால முண்டா னருட்பெற லாமே. (கூ)

வாமத்தி லீரெட்டு மாத்திரை பூரித்தே
ஏமுற்ற முப்பத்தி ரண்டு மிரேசித்துக்
காமுற்ற பிங்கலைக் கண்ணாக விவ்விரண்
டோமத்தா லெட்டெட்டு கும்பிக்க வுண்மையே. ()

இட்டதவ் வீடிள காதிரே சித்துப்
புட்டி படத்தச நாடியும் பூரித்துக்
கொட்டிய பிராணன் பானனுங் கும்பித்து
நட்ட மிருக்க நமனில்லை தானே. (கக)

* புறப்பட்டுப் புக்குத் திரிகின்ற வாயுவை
நெறிப்பட வுள்ளே நின்மல மாக்கில்
உறுப்புச் சிவக்கு முரோமங் கறுக்கும்
புறப்பட்டுப் போகான் புரிசடை யோனே. (கஉ)

கூட மெடுத்துக் குடிபுக்க மங்கையர்
ஓடுவர் மீளுவர் பன்னிரண் டங்குல
நீடுவ ரெண்விரற் கண்டிப்பர் நால்விரற்
கூடிக் கொளிற்கோல வஞ்செழுத் தாமே. (கங)

பன்னிரண் டானைக்குப் பகலிர வுள்ளது
பன்னிரண் டானையைப் பாக னறிகிலன்
பன்னிரண் டானையைப் பாக னறிந்தபின்
பன்னிரண் டானைக்குப் பகலிர வில்லையே. (கச)

பிரத்தியாகாரம்.

கண்டுகண் டுள்ளே கருத்துற வோங்கிடிற்
கொண்டுகொண் டுள்ளே குணம்பல காணலாம்
பண்டுகந் தெங்கும் பழைமறை தேடியை
இன்றுகண் டிங்கே யிருக்கலு மாமே. (க)

* நாபிக்குங் கீழே பன்னிரண் டங்குலந்
தாபிக்கு மந்திரந் தன்னை யறிகிலர்
தாபிக்கு மந்திரந் தன்னை யறிந்தபின்
கூவிக்கொண் டீசன் குடிபுகுந் தானே. (உ)

மூலத் திருவிரல் மேலுக்கு முன்னின்ற
பாலித்த யோனிக் கிருவிரற் கீழ்நின்ற
கோலித்த குண்டலி யுள்ளே செழுஞ்சுடர்
ஞாலத்து நாபிக்கு நால்விரற் கீழே. (ங)

* நாசிக் கதோமுகம் பன்னிரண் டங்குல
நீசித்தம் வைத்து நினையவும் வல்லையேன்
மாசித்தி மாயோகம் வந்து தலைப்பெய்துந்
தேகத்துக் கென்றுஞ் சிதைவில்லை யாகுமே. (ச)

சோதி யிரேகைச் சுடரொளி தோன்றிடிற்
கோதில் பரானந்த மென்றே குறிக்கொண்மின்
நேர்திகழ் கண்டத்தே நிலவொளி யெய்தினல்
ஓதுவ துன்னுட லுன்மத்த மாமே. (ரு)

மூலத் துவாரத்தை முக்கார மிட்டிரு
மேலைத் துவாரத்தின் மேன்மனம் வைத்திரு
வேலொத்த கண்ணை வெளியில் விழித்திரு
காலத்தை வெல்லுங் கருத்தது தானே. (௬)

எருவிடும் வாச லிருவிரன் மேலே
கருவிடும் வாச லிருவிரற் கீழே
உருவிடு சோதியை யுள்கவல் லார்க்குக்
கருவிடுஞ் சோதி கலந்துநின் றானே. (எ)

ஒருக்கா லுபாதியை யொண்சோதி தன்னைப்
பிரித்துணர வந்த வுபாதிப் பிரிவைக்
கரைத்துணர் வுன்னல் கரைதலுண் ணோக்கல்
பிரத்தியா காரப் பெருமைய தாமே. (அ)

புறப்பட்ட வாயுப் புகவிடா வண்ணந்
திறப்பட்ட நிற்சயஞ் சேர்ந்துட னின்றால்
உறப்பட்டு நின்றது வுள்ளமு மங்கே
புறப்பட்டுப் போகான் பெருந்தகை யானே. (௯)

குறிப்பினி னுள்ளே குவலயந் தோன்றும்
வெறுப்பிரு ணீங்கி விகிர்தனை நாடுஞ்
சிறப்புறு சிந்தையைச் சிக்கென் றுணரில்
அறிப்புறு காட்சி யமரரு மாமே. (௧௦)

தாரணை.

கோணு மனத்தைக் குறிக்கொண்டு கீழ்க்கட்டி
வீணாத்தண் டேட வெளியுறத் தானோக்கிக்
காணாக்கண் கேளாச் செவியென் றிருப்பார்க்கு
வாணா ளடைக்கு வழியது வாமே. (௧)

மலையார் சிரத்திடை வானீ ரருவி
நிலையாரப் பாயு நெடுநாடி யூடுபோய்ச்
சிலையார் பொதுவிற் றிருநட மாடுந்
தொலையாத வானந்தச் சோதிகண் டேனே. (உ)

மேலை நிலத்தினாள் வேதகப் பெண்பிள்ளை
மூல நிலத்தி லெழுகின்ற மூர்த்தியை
யேல வெழுப்பி யிவளுடன் சந்திக்கப்
பாலனு மாவான் பார்நந்தி யாணையே. (ந)

கடைவா சலைக்கட்டிக் காலை யெழுப்பி
இடைவாச னோக்கி யினிது ளிருத்தி
மடைவாயிற் கொக்குபோல் வந்தித் திருப்பார்
உடையாம னூழி யிருக்கலு மாமே. (ச)

கலந்த வுயிருடன் கால மறியில
கலந்தலை யாது காலி னெருக்கங்
கலந்த வுயிரது காலது கட்டிக்
கலந்த வுயிருடன் காலமு நிற்குமே. (ரு)

வாய்திற வாதார் மனத்திலோர் மாடுண்டு
வாய்திறப் பாரே வளியிட்டுப் பாச்சுவர்
வாய்திற வாதார் மதியிட்டு மூட்டுவர்
கோய்திற வாவிடிற் கோழையு மாமே. (சு)

வாழலு மாம்பல காலு மனத்திடை
போழ்கின்ற வாயு புறம்படாப் பாச்சுறில்
எழுசா லோக மிரண்டு பெருவாய்தல்
பாழி பெரியதோர் பள்ளி யறையிலே. (எ)

நிரம்பிய வீரைந்தி லைந்திவை போனால்
இரங்கி விழித்திருந் தென்செய்வை பேதாய்
வரம்பினுட் கோலி வழிசெய்கு வார்க்குக்
குரங்கினைக் கோட்டைப் பொதியலு மாமே. (அ)

முன்னம் வந்தன ரெல்லா முடித்தனர்
பின்னை வந்தவர்க் கென்ன பிரமாண
முன்னூறு கோடி யுறுகதி பேசிடில்
என்ன மாய மிடிகரை நிற்குமே. (கூ)

அரித்த வுடலையைம் பூதத்தில் வைத்துப்
பொருத்தவைம் பூதஞ்சித் தாதியிற் போந்து
தெரித்த மனாதிசத் தாதியிற் செல்லத்
தரித்தது தாரணை தற்பரத் தோடே. (க0)

தியானம்.

வருமாதி யீரெட்டுள் வந்த தியானம்
பொருவாத புந்தி புலன்போக மேவல்
உருவாய சத்தி பரத்தியான முன்னுங்
குருவாய் சிவத்தியானம் யோகத்திற் கூறே. (க)

கண்ணாக்கு மூக்குச் செவிஞானக் கூட்டத்துட்
பண்ணாக்கி நின்ற பழம்பொரு ளொன்றுண்டு
வண்ணாக்கி னுள்ளே யகண்ட வொளிகாட்டிப்
புண்ணாக்கி நம்மைப் பிழைப்பித்த வாறே. (உ)

ஒண்ணு நயனத்தி லுற்ற வொளிதன்னைக்
கண்ணாரப் பார்த்துக் கலந்தங் கிருந்திடல்
விண்ணாறு வந்து வெளிகண் டிடவோடிப்
பண்ணும நின்றது பார்க்கலு மாமே. (ங)

ஒருபொழு துன்னா ருடலோ டுயிரை
ஒருபொழு துன்னா ருயிருட் சிவனை
ஒருபொழு துன்னார் சிவனுறை சிந்தையை
ஒருபொழு துன்னார் சந்திரப் பூவையே. (ச)

மனத்து விளக்கினை மான்பட வேற்றிச்
சினத்து விளக்கினைச் செல்ல நெருக்கி
அனைத்து விளக்குந் திரியொக்கத் தூண்ட
மனத்து விளக்கது மாயா விளக்கே. (ரு)

* எண்ணு யிரத்தாண்டு யோக மிருக்கினும்
கண்ணு ரமுதனைக் கண்டறி வாரில்லை
உண்ணுடி யுள்ளே யொளிபெற நோக்கிற்
கண்ணுடி போலே கலந்திருந் தானே. (சு)

* நாட்ட மிரண்டு நடுமூக்கில் வைத்திடில்
வாட்டமு மில்லை மனைக்கு மழிவில்லை
ஓட்டமு மில்லை யுணர்வில்லை தானில்லை
தேட்டமு மில்லை சிவனவ னாமே. (எ)

நயன மிரண்டு நாசிமேல் வைத்திட்
டுயர்விழா வாயுவை யுள்ளே யடக்கித்
துயரறு நாடியே தூங்கவல் லார்க்குப்
பயனிது காயம் பயமில்லை தானே. (அ)

மணிக்கடல் யானை வளர்குழன் மேக
மணிவண்டு தும்பி வளைபேரி கையாழ்
தணிந்தெழு நாதங்க ளாமிவை பத்தும்
பணிந்தவர்க் கல்லது பார்க்கவொண் ணாதே. (கூ)

கடலொடு வேகக் களிறொடு மோசை
அடவொடு மவ்வினை யண்டாண் டத்துச்
சுடர்மன்னு வேணு சுரிசங்கி னோசை
திடமறி யோகிக்கல் லாற்றெரி யாதே. (க0)

ஈச னியல்பு மிமையவ ரீட்டமும்
பாச மிரங்கப் பரந்துயி ராய்நிற்கும்
ஓசை யதன்மணம் போல விடுவதோர்
ஓசையு மீச னுணரவல் லாருக்கே. (கக)

நாத முடியிலே நல்லா ளிருப்பது
நாத முடிவிலே நல்யோக மிருப்பது
நாத முடிவிலே நாட்ட மிருப்பது
நாத முடிவிலே நஞ்சுண்ட கண்டனே. (கஉ)

உதிக்கின்ற வாறினு முள்ளங்கி யைந்துந்
துதிக்கின்ற தேசுடைத் தூங்கிரு ணீங்கி
அதிக்கின்ற வைவரு ஞாத மொடுங்கக்
கதிக்கொன்றை யீசன் கழற்சேர லாமே. (கங)

பள்ளி யறையிற் பகலே யிருளில்லை
கொள்ளி யறையிற் கொளுந்தாமற் காக்கலாம்
ஒள்ளி தறியிலோ ரோசனை நீளிது
வெள்ளி யறையில் விடிவில்லை தானே. (கச)

கொண்ட விரதங் குறையாமற் றானொன்றித்
தண்டட ஞேடித் தலைப்பட்ட யோகிக்கு
மண்டல மூன்றினு மொக்க வளர்ந்தபின்
பிண்டமு மூழி பிறியா திருக்குமே. (கரு)

* அவ்வவர் மண்டல மாம்பரி சொன்றுண்டு
அவ்வவர் மண்டலத் தவ்வவர் தேவராம்
அவ்வவர் மண்டல மவ்வவர்க் கேவரில்
அவ்வவர் மண்டல மாயமற் றோர்க்கே. (கசா)

இளைக்கின்ற நெஞ்சத் திருட்டறை யுள்ளே
முளைக்கின்ற மண்டல மூன்றினு மொன்றித்
துளைப்பெரும் பாசத் துருவிடு மாகில்
இளைப்பின்றி மார்கழி யேற்றம தாமே. (கஎ)

முக்குண மூடற வாயுவை மூலத்தே
சிக்கென மூடித் திரித்துப் பிடித்திட்டுத்
தக்க வலமிட நாழிகை சாதிக்க
வைக்கு முயிர்நிலை வானவர் கோனே. (கஅ)

நடலித்த நாபிக்கு நால்விரன் மேலே
மடலித்த வாணிக் கிருவிர லுள்ளே
கடலித் திருந்து கருதவல் லார்கள்
சுடலத் தலைவனைத் தாமறிந் தாரே. (கக)

அறிவாய சத்தென்னு மாரு றகன்று
செறிவான மாயை சிதைத்தரு ளாலே
பிரியாத பேரரு ளாயிடும் பெற்றி
நெறியாண வன்பர் நிலையறிந் தாரே. (உ0)

சமாதி.

சமாதி யமாதியிற் றான்சொல்லக் கேட்கிற்
சமாதி யமாதியிற் றானெட்டுஞ் சித்தி
சமாதி யமாதியிற் றங்கினேர்க் கன்றே
சமாதி யமாதித் தலைப்படுந் தானே. (க)

விந்துவு நாதமு மேருவி லோங்கிடிற்
சந்தியி லான சமாதியிற் கூடிடும்
அந்த மிலாத வறிவி னரும்பொருள்
சுந்தரச் சோதியுந் தோன்றிடுந் தானே. (உ)

மன்மன மெங்குண்டு வாயுவு மங்குண்டு
மன்மன மெங்கில்லை வாயுவு மங்கில்லை
மன்மனத் துள்ளே மகிழ்ந்திருப் பார்க்கு
மன்மனத் துள்ளே மனோலய மாமே. (ங)

விண்டலர் கூபமும் விஞ்சத் தடவியுங்
கண்டுணர் வாகக் கருதி யிருப்பார்கள்
சென்று வெளியிற் செழுங்கிரி யத்திடை
கொண்டு குதிரைக் குசைச்செறுத் தானே. (ச)

மூல நாடி முக்கட் டலகுச்சியு
ளேலு வாச னடுவு ளிருப்பிர்காள்
மேலை வாசல் வெளியுறக் கண்டபின்
காலன் வார்த்தை கனுவிலு மில்லையே. (ரு)

மண்டல மைந்து வரைகளு மீராறு
கொண்டிட நிற்குங் குடிகளு மாறெண்மர்
கண்டிட நிற்குங் கருத்து நடுவாக
உண்டு நிலாவிடு மோடும் பதத்தையே. (சு)

பூட்டொத்து மெய்யிற் பொறிப்பட்ட வாயுவைத்
தேட்டற்ற வந்நிலஞ் சேரும் படிவைத்து
நாட்டத்தை மீட்டு நயனத் திருப்பார்க்குத்
தோட்டத்து மாம்பழந் தூங்கலு மாமே. (எ)

உருவறி யும்பரி சொன்றுண்டு வானோர்
கருவரைப் பற்றிக் கடைந்தமு துண்டார்
அருவரை யேறி யமுதுண்ண மாட்டார்
திருவரை யாமனந் தீர்ந்தற்ற வாறே. (அ)

நம்பனை யாதியை நான்மறை யோதியைச்
செம்பொனி னுள்ளே திகழ்கின்ற சோதியை
யன்பினை யாக்கி யருத்தி யொடுக்கிப்போய்க்
கொம்பேறிக் கும்பிட்டுக் கூட்டமிட் டாரே. (கூ)

மூலத்து மேலது முச்சதி ரத்தது
காலத் திசையிற் கலக்கின்ற சந்தினில்
மேலைப் பிறையினுள் நெற்றிநேர் நின்ற
கோலத்தின் கோலங்கள் வெவ்வேறு கொண்டதே. ()

* கற்பனை யற்றுக் கனல்வழி யேசென்று
சிற்பனை யெல்லாஞ் சிருட்டித்த பேரொளிப்
பொற்பினை நாடிப் புணர்மதி யோடுற்று
தற்பர மாகத் தகுந்தண் சமாதியே. (கக)

தலைப்பட் டிருந்திடத் தத்துவங் கூடும்
வலைப்பட் டிருந்திடு மாதுநல் லாளுங்
குலைப்பட் டிருந்திடுங் கோப மகலுந்
துலைப்பட் டிருந்திடுந் தூங்கவல் லார்க்கே. (௧௨)

சோதித் தனிச்சுட ராய்நின்ற தேவனும்
ஆதியு மூண்ணின்ற சீவனு மாகுமால்
ஆதிப் பிரமன் பெருங்கடல் வண்ணனும்
ஆதி யடிபணிந் தன்புறு வாரே. (௧௩)

சமாதி செய்வார்க்குத் தரும்பல யோகஞ்
சமாதிகள் வேண்டா மிறையுட னேகிற்
சமாதிதா னில்லைத் தானவ னாகிற்
சமாதியி லெட்டெட்டுச் சித்தியு மெய்துமே. (௧௪)

அட்டாங்கயோகப்பேறு.

இயமம்.

போதுகந் தேறும் புரிசடை யானடி
யாதுகந் தாரம ராபதிக் கேசெல்வர்
ஏதுகந் தானிவ னென்றருள் செய்திடு
மாதுகந் தாடிடு மால்விடை யோனே. (௧)

நியமம்.

பற்றிப் பதத்தன்பு வைத்துப் பரன்புகழ்
கற்றிருந் தாங்கே கருது மவர்கட்கு
முற்றெழுந் தாங்கே முனிவரெ திர்வரத்
தெற்றுஞ் சிவபதஞ் சேர்தலு மாமே. (௨)

ஆதனம்.

வருந்தித் தவஞ்செய்து வானவர் கோவாய்த்
திருந்தம ராபதிச் செல்வ னிவனெனத்

சருந்தண் முழவங் குழலு மியம்ப
விருந்தின்ப மெய்துவ ரீச னருளே. (ரு)

பிராணாயாமம்.

செம்பொற் சிவகதி சென்றெய்துங் காலத்துக்
கும்பத் தமரர் குழாம்வந் தெதிர்கொள்ள
வெம்பொற் றலைவ னிவனா மெனச்சொல்ல
இன்பக் கலவி யிருக்கலு மாமே. (சா)

பிரத்தியாகாரம்.

சேருறு காலந் திசைநின்ற தேவர்கள்
ஆரிவ னென்ன வரனா மவனென்ன
வேருறு தேவர்க ளெல்லா மெதிர்கொள்ளக்
காருறு கண்டனை மெய்கண்ட வாறே. (ரு)

தாரணை.

நல்வழி நாடி நமன்வழி மாற்றிடுஞ்
சொல்வழி யாளர் சுருங்காப் பெருங்கொடை
யில்வழி யாள ரிமையவ ரெண்டிசைப்
பல்வழி யெய்தினும் பார்வழி யாகுமே. (சா)

தியானம்.

தூங்கவல் லார்க்குந் துணையேழ் புவனமும்
வாங்கவல் லார்க்கும் வலிசெய்து நின்றிட்டுத்
தேங்கவல் லார்க்குந் திளைக்கு மமுதமுந்
தாங்கவல் லார்கட்குந் தன்னிட மாமே. (எ)

சமாதி.

காரிய மான வுபாதியைத் தான்கடந்
தாரிய காரண மேழுந்தன் பாலுற
வாரிய காரண மாயத் தவத்திடைத்
தாரியல் தற்பரஞ் சேர்தல் சமாதியே. (அ)

அட்டமாசித்தி.

பாரகாயப்பிரவேசம்.

பணிந்தெண் டிசையும் பரமனை நாடித்
துணிந்தெண் டிசையுந் தொழுதெம் பிரானை
யணிந்தெண் டிசையு மட்டமா சித்தித்
தணிந்தெண் டிசைச்சென்று தாபித்த வாறே. (க)

பரிசறி வானவர் பண்ப னடியெனத்
துரிசற நாடியே தூவெளி கண்டேன்
அரிய தெனக்கில்லை யட்டமா சித்தி
பெரிதருட் செய்து பிறப்பறுத் தானே. (உ)

குரவ னருளிற் குறிவழி மூலப்
பரையின் மணமிகு சங்கட்டம் பார்த்துத்
தெரிதரு சாம்பவி கேசரி சேரப்
பெரிய சிவகதி பேறெட்டாஞ் சித்தியே. (ங)

காயாதி பூதங் கலைகால மாயையில்
ஆயாத கலவறி வொன்ற னாதியே
யோயாப் பதியத னுண்மையைக் கூடினல்
வீயாப் பரகாய மேவலு மாமே. (ச)

இருபதி னாயிரத் தெண்ணூறு பேத
மருவிய கன்மமா மந்த யோகந்
தருமிவை காய வுழைப்பாகுந் தானே
யருமிரு நான்கா யடங்குமா சித்திக்கே. (ரு)

மதிதனி லீராருய் மன்னுங் கலையின்
உதய மதுநா லொழியவோ ரெட்டுப்
பதியு மீராருண்டு பற்றறப் பார்க்கிற்
றிதமான வீராறு சித்திக ளாமே. (சு)

நாடும் பிணியால் நஞ்சனஞ் சூழ்ந்தக்கால்
நீடுங் கலைகல்வி நின்பேதை கூர்ஞானம்
பீடொன்றி னல்வாயாச் சித்தி பேதத்தி
னீடுந் துரங்கேட்டல் நீண்முடி வீராறே. (எ)

ஏழா னதிற்சண்ட வாயுவின் வேகியாந்
தாழா நடைபல யோசனை சார்ந்திடுஞ்
சூழான வோரெட்டிற் றேன்று நரைதிரை
தாழான வொன்பதிற் றன்பர காயமே. (அ)

ஈரைந்திற் பூரித்தி யான வுருத்திரன்
நேரொன்று பன்னொன்றி லீராறு மெண்சித்தி
சீரொன்று மேலேழ் கீழேழ் புவிச்சென்று
வோரொன்று வியாபியாய் நிற்றலீ ராறே. (௯)

தானே யணுவுஞ் சகத்துந்தன் னேன்மையு
மானக் ககனமும் பரகாயத் தேகமுந்
தானுவ தும்பர காயஞ்சேர் தன்மையு
மானுத வுண்மையும் வியாப்பியு மாமெட்டே. (கO)

தாங்கிய தண்மையுந் தானணுப் பல்லுயிர்
வாங்கிய காலத்து மற்றோர் குறையில்லை
யாங்கே யெழுந்தோ மவற்று ளெழுந்துமிக்
கோங்கிய வாமுத்தி முந்திய வாறே (கக)

முந்திய முந்நூற் றறுபது காலமும்
வந்தது நாழிகை வான்முத லாயிடச்
சிந்தைசெய் மண்முதற் றேர்ந்தறி வார்வல
முந்தியு ணின்று வுதித்தெழு மாறே. (கஉ)

சித்தந் திரிந்து சிவமய மாகியே
முத்தந் தெரிந்துற்ற மோனர்சிவ முத்தர்
சுத்தம் பெறலாக வைந்திற் றுடக்கற்றோர்
சித்தம் பரத்திற் றிருநடத் தோரே. (க௩)

ஒத்தவிவ் வொன்பது வாயுவு மொத்தன
வொத்தவிவ் வொன்பதின் மிக்க தனஞ்செயன்
ஒத்தவிவ் வொன்பதி லொக்க விருந்திட
ஒத்த வுடலு முயிரு மிருந்ததே. (கச)

இருக்குந் தனஞ்செய னென்பது காலி
னிருக்கு மிருநூற் றிருபத்து மூன்று
யிருக்கு முடலீ திருந்தில வாகில்
இருக்கு முடலது வீங்கி வெடித்ததே. (கரு)

வீங்குங் கழலை சிரங்கொடு குட்டமும்
வீங்கும் வியாதிகள் சோகை பலவதாய்
வீங்கிய வாதமுங் கூனு முடமதாம்
வீங்கு வியாதிகள் கண்ணின் மருவியே. (கசு)

கண்ணில் வியாதியு ரோகந் தனஞ்செயன்
கண்ணிலிவ் வாணிகள் காச மவனல்லன்
கண்ணினிற் கூர்மன் கலந்தில னாதலாற்
கண்ணினிற் சோதி கலந்தது மில்லையே. (கஎ)

நாடியி னோசை நயன மிருதயந்
தூடி யளவுஞ் சுடர்விடு சோதியைத்
தேவரு ளீசன் றிருமால் பிரமனு
மோவற நின்றங் குணர்ந்திருந் தார்களே. (கஅ)

ஒன்பது வாச லுடையதோர் பிண்டத்துள்
ஒன்பது நாடி யுடையதோ ரோரிடம்
ஒன்பது நாடி யொடுங்கவல் லார்கட்கு
ஒன்பது வாச லுலைநல வாமே. (கக)

ஓங்கிய வங்கிக்கீ ழொண்சுழி யைச்செல்ல
வாங்கி யிரவி மதிவழி யோடிடத்
தாங்கி யுலகங்க ளேழுந் தரித்திட
ஆங்கது சொன்னோ மறிவுடை யோர்க்கே. (உ0)

தலைப்பட்ட வாறண் ணறையலை நாடி
வலைப்பட்ட பாசத்து வன்பிணை மான்போ
றலைப்பட்ட நாடியைத் தூவழி செய்தால்
விலைக்குண்ண வைத்ததோர் வித்தது வாமே. (உக)

ஓடிச் சென்றங்கே யொருபொருள் கண்டவர்
நாடியி னுள்ளாக நாத மெழுப்புவர்
தேடிச் சென்றங்கே தேனை முகந்துண்டு
பாடியு ணின்ற பகைவரைக் கட்டுமே. (உஉ)

கட்டிட்ட தாமரை ஞாளத்தி லொன்பது
மட்டிட்ட கன்னியர் மாதுடன் சேர்ந்தனர்
தட்டிட்டு நின்று தளங்கனி யூடுபோய்
பொட்டிட்டு நின்றது பூரண மானதே. (உந)

பூரண சத்தி யெழுமூன் றறையாக
ஏரணி கன்னிக ளெழுநாற்றஞ் சாயினர்
நாரண னன்முக னாதிய வைந்துக்குங்
காரண னாகிக் கலந்து விரிந்ததே. (உச)

விரிந்து குவிந்து விளைந்தவிம் மங்கை
கரந்து ளெழுந்துக ரந்தங் கிருக்கிற்
பரந்து குவிந்தது பார்முதற் பூத
மிரைந்தெழு வாயு விடத்தி லொடுங்கே. (உரு)

இடையொடு பிங்கலை யென்று மிரண்டு
மடைபடு வாயுவு மாறியே நிற்குந்
தடையவை யாறெழுந் தண்சுட ருள்ளே
மிடைவளர் மின்கொடி தன்னி லொடுங்கே. (உகா)

ஒடுங்கி யொருங்கி யுணர்ந்தங் கிருக்கின்
மடங்கி மடங்கிடும் வாயு வதனுண்
மடங்கி மடங்கிடு மன்னுயி ருள்ளே
நடங்கொண்ட கூத்தனை நாடுகின் றேனே. (உஎ)

நாடியி னுள்ளே நாதத் தொலியுடன்
றேடி யுடன்சென் றத் திருவினைக் கைக்கொண்டு
பாடியு னின்ற பகைவரைக் கட்டிட்டு
மாடி லொருகை மணிவிளக் கானதே. (உஅ)

அணிமாதி சித்திக ளானவை கூறில்
அணுவி லணுவின் பெருமையி னேர்மை
யிணுகாத வேகார் பரகாய மேவல்
லணுவத் தனையெங்குந் தானாத லென்றெட்டே. ()

எட்டா கியசித்தி யோரெட்டி யோகத்தாற்
கிட்டாப் பிராணன் செய்தாற் கிடைத்திடு
மொட்டா நடுநாடி மூலத்த னற்பானு
விட்டான் மதியுண்ண வும்வரு மேலதே. (௩௦)

சித்திக ளெட்டன் றிச் சேரெட்டி யோகத்தாற்
புத்திக ளானவை யெல்லாம் புலப்படுஞ்
சித்திக ளெண்சித்தித் தானாந் திரிபுரைச்
சத்திய ருடாத் தானுள வாகுமே. (௩க)

அணிமா.

எட்டிவை தன்னோ டெழிற்பரங் கைகூடப்
பட்டவர் சித்தர் பரலோகஞ் சேர்தலால்
இட்டம துள்ளே யிருக்கல் பரகாட்சி
யெட்டு வரப்பு மிடந்தானின் றெட்டுமே. (௩உ)

மந்தர மேறு மதிபானு வைமாற்றக்
கந்தாய்க் குழியிற் கசடற வல்லார்க்குத்
தந்தின்றி நற்காமிய லோகஞ்சார் வார்க்கு
மந்த வுலக மணிமாதி யாமே. (௩௩)

முடிந்திட்டு வைத்து முயங்கிலோ ராண்டில்
அணிந்த வணிமாகை தானா மிவனுங்

தணிந்தவப் பஞ்சினுந் தாஞெய்ய தாகி
மெலிந்தங் கிருந்திடும் வெல்லவொண் ணுதே. (நசு)

லகுமா.

ஆகின்ற வத்தனி நாயகி தன்னுடன்
போகின்ற தத்துவ மெங்கும் புகலதாய்ச்
சாய்கின்ற காலங் கடன்வழி நின்றிடின்
மாய்கின்ற வையாண்டின் மாலகு வாகுமே. (நரு)

மாலகு வாகிய மாயனைக் கண்டபின்
ருெளி யாகித் தழைத்தங் கிருந்திடும்
பாலொளி யாகிப் படர்ந்தெங்கு நின்றது
மேலொளி யாகிய மெய்ப்பொருள் காணுமே. (நசா)

மகிமா.

மெய்ப்பொருட் சொல்லிய மெல்லிய லாளுடன்
றற்பொரு ளாகிய தத்துவங் கூடிடக்
கைப்பொரு ளாகக் கலந்திடு மோராண்டின்
மைப்பொரு ளாகு மகிமாவ தாகுமே. (நஎ)

ஆகின்ற காலொளி யாவது கண்டபின்
போகின்ற காலங்கள் போவது மில்லையா
மேனின்ற காலம் வெளியுற நின்றபின்
தானின்ற காலங் கடன்வழி யாகுமே. (நஅ)

தன்வழி யாகத் தழைத்திடு ஞானமுந்
தன்வழி மீதாகத் தழைத்திடும் வையகந்
தன்வழி யாகத் தழைத்த பொருளெல்லாந்
தன்வழித் தன்னரு ளாகிநின் றானே. (நகூ)

பிராத்தி.

நின்றன தத்துவ நாயகி தன்னுடன்
கண்டன பூதப் படையா னவையெலாங்

கொண்டவை யோராண்டில் கூட விருந்திடில்
விண்டதுவே நல்ல பிராத்திய தாகுமே. (சo)

கரிமா.

ஆகின்ற மின்னொளி யாவது கண்டபின்
பாகின்ற பூவிற் பரப்பவை காணலா
மேகின்ற காலம் வெளியுற நின்றது
போகின்ற காலங்கள் போவது மில்லையே. (சக)

போவதொன் றில்லை வருவது தானில்லை
சாவதொன் றில்லை தழைப்பது தானில்லை
தாமத மில்லை தமரகத் தின்னொளி
யாவது மில்லை யறிந்துகொள் வார்க்கே. (சஉ)

அறிந்த பராசத்தி யுள்ளே யமரிற்
பறிந்தது பூதப் படையவை யெல்லாங்
குறிந்தவை யோராண்டு கூட விருக்கில்
விரிந்தது பரகாய மேவலு மாமே. (சங)

பிராகாமியம்.

ஆன விளக்கொளி யாவ தறிகிலர்
மூல விளக்கொளி முன்னே யுடையவர்
கான விளக்கொளி கண்டுகொள் வார்கட்கு
மேலை விளக்கொளி வீடெளி தாநின்றே. (சச)

ஈசத்துவம்.

நின்ற சதாசிவ நாயகி தன்னுடன்
கண்டன பூதப் படையவை யெல்லாங்
கொண்டவை யோராண்டு கூடி யிருந்திடிற்
பண்டையவ் வீசன தத்துவ மாகுமே. (சரு)

ஆகின்ற சந்திரன் றண்ணளி யாயவன்
ஆகின்ற சந்திரன் றட்பமு மாயிடும்

ஆகின்ற சந்திரன் றன்கலை கூடிடில்
ஆகின்ற சந்திரன்-ருனவ ஞருமே. (௪௫)

தானே படைத்திட வல்லவ ஞயிடுந்
தானே யளித்திட வல்லவ ஞயிடுந்
தானே சங்காரத் தலைவனு மாயிடுந்
தானே யிவனெனுந் தண்மைய ஞகுமே. (௪எ)

தண்மைய தாகத் தழைத்த கலையினுள்
பண்மைய தாகப் பரந்தவைம் பூதத்தை
வண்மைய தாக மறித்திடி லோராண்டின்
மென்மைய தாகிய மெய்ப்பொருள் காணுமே. (௪அ)

வசித்துவம்.

மெய்ப்பொரு ளாக விளைந்தது வேதெனி
னற்பொரு ளாகிய நல்ல வசித்துவங்
கைப்பொரு ளாகக் கலந்த வுயிர்க்கெல்லாந்
தற்பொரு ளாகிய தன்மைய ஞகுமே. (௪௯)

தன்மைய தாகத் தழைத்த பகலவன்
மென்மைய தாகிய மெய்ப்பொருள் கண்டிடின்
பொன்மைய தாகப் புலன்களும் போயிட
நன்மைய தாகிய நற்கொடி காணுமே. (௫0)

நற்கொடி யாகிய நாயகி தன்னுடன்
அக்கொடி யாக மறிந்திடி லோராண்டு
பொற்கொடி யாகிய புவனங்கள் போய்வருங்
கற்கொடி யாகிய காமுக ஞமே. (௫௧)

காமரு தத்துவ மானது வந்தபின்
பூமரு கெந்தம் புவனம தாயிடு
மாமரு வுன்னிட மெய்திடு மானஞய்
நாமரு வும்மொளி நாயக மானதே. (௫௨)

நாயக மாகிய நலனொளி கண்டபின்
றாயக மாகத் தழைத்தங் கிருந்திடும்
பேயக மான புவனங்கள் கண்டபின்
பேயக மாகிய பேரொளி காணுமே. (ருந)

பேரொளி யாகிய பெரியவவ் வேட்டையும்
பாரொளி யாகப் பதைப்பறக் கண்டவன்
றாரொளி யாகத் தரணி முழுதுமா
மோரொளி யாகிய காலொளி காணுமே. (ருச)

காலோ டுயிருங் கலக்கும் வகைசொல்லி
னாலது வக்கொடி நாயகி தன்னுடன்
காலது வைஞ்ஞூற் றொருபத்து மூன்றையுங்
காலது பெண்மண்டிக் கொண்டவிவ் வாறே. (ருரு)

ஆறது வாகு மமிர்தத் தலையினுள்
ஆறது வாயிர முந்நூற் றொடஞ்சுள
வாறது வாயிர மாகு மருவழி
யாறது வாக வளர்ப்பதி ரண்டே. (ருசு)

இரண்டினின் மேலே சதாசிவ நாயகி
யிரண்டது கால்கொண் டெழுவகை சொல்லில்
இரண்டது வாயிர மைம்பத்தோ டொன்றாய்த்
திரண்டது கால மெடுத்தது மஞ்சே. (ருஎ)

அஞ்சுட னஞ்சு முகமுள நாயகி
அஞ்சுட னஞ்சது வாயுத மாவது
அஞ்சது வின்றி யிரண்டது வாயிர
மஞ்சது கால மெடுத்துளு மொன்றே. (ருஅ)

ஒன்றது வாகிய தத்துவ நாயகி
ஒன்றது கால்கொண் டேர்வகை சொல்லிடில்
ஒன்றது வென்றிகொ ளாயிர மாயிரம்
ஒன்றது கால மெடுத்துளு முன்னே. (ருகூ)

முன்னெழு மக்கலை நாயகி தன்னுடன்
மூன்றூறு வாயு முடிவகை சொல்லிடின்
மூன்றூறு மைம்பதொ டொன்றுட னஞ்சுமாய்
மூன்றூறு வாயு முடிவகை யாமே. (சூ0)

ஆய்வரு மத்தனி நாயகி தன்னுடன்
ஆய்வரு வாயு வளப்பது சொல்லிடில்
ஆய்வரு மைஞ்ஞூற்று முப்பதொ டொன்பது
வாய்வரு வாயு வளப்புள் ளிருந்ததே. (சூக)

இருநிதி யாகிய வெந்தை யிடத்து
விருநிதி வாயு வியங்கு நெறியில்
இருநூற்று முப்பத்து மூன்றுட னஞ்சாய்
இருநிதி வாயு வியங்கு மெழுத்தே. (சூஉ)

எழுகின்ற சோதியுண் ணாயகி தன்பால்
எழுகின்ற வாயு விடமது சொல்லில்
எழுநூற் றிருபத் தொன்பா னதுநாலாய்
எழுந்துட னங்கி யிருந்ததிவ் வாறே. (சூங)

ஆறது கால்கொண் டிரதம் விளைத்திடும்
ஏழது கால்கொண் டிரட்டி யிறக்கிட
எட்டது கால்கொண் டிடவகை யேற்றபின்
ஒன்பது மாநில மொத்தது வாயுவே. (சூச)

சந்திரன் சூரியன் றற்பரன் றானுவிற்
சந்திரன் றானுந் தலைப்படுந் தன்மையைச்
சந்தியி லேகண்டு தானுஞ் சகமுகத்
தந்திச் சமாதி யுடையொளி யோகியே. (சூரு)

அணங்கற்ற மாத லருஞ்சன நீவல்
வணங்குற்ற கல்விமா ஞான மிகுத்தல்
சிணுங்குற்ற வாயர் சித்திதூங் கேட்டல்
நுணங்கற் றிரோதல்கால் வேகத்து நுந்தலே. (சூசூ)

மரணஞ் சிறைவிடல் வண்பர காய
மிரணஞ் சேர்பூமி யிறந்தோர்க் களித்தல்
அரணன் றிருவுரு வாதன்மூ வேழாங்
கரனுறு கேள்விக் கணக்கறிந் தோனே. (௬௭)

* ஓத மொலிக்கு முலகை வலம்வந்து
பாதங்க ளோவ நடந்தும் பயனில்லை
காதலி லண்ணலைக் காண வினியவர்
நாத னிருந்த நகரறி வோரே. (௬௮)

மூல முதல்வேதா மாலரன் முன்னிற்கக்
கோலிய வைம்முகன் கூறப் பரவிந்து
சாலப் பரநாதம் விந்துத் தனிநாதம்
பாலித்த சத்தி பரைபரன் பாதமே. (௬௯)

ஆதார யோகத் ததிதே வொடுஞ்சென்று
மீதான தற்பரை மேவும் பரனொடு
மேதாதி யீரெண் கலைசெல்ல மீதொளி
யோதாவ சிந்தமி தானந்த யோகமே. (௭0)

மதியமு ஞாயிறும் வந்துடன் கூடித்
துதிசெய் பவரவர் தொல்வா னவர்கள்
விதியது செய்கின்ற மெய்யடி யார்க்குப்
பதியது காட்டும் பரமனின் றானே. (௭௧)

கட்டவல் லார்கள் கரந்தெங்குந் தானவர்
மட்டவிழ் தாமரை யுள்ளே மணஞ்செய்து
பொட்டெழக் குத்திப் பொறியெழத் தண்டிட்டு
நட்டிடு வார்க்கு நமனில்லை தானே. (௭௨)

கலைநிலை.

காதல் வழிசெய்த கண்ணுத லண்ணலைக்
காதல் வழிசெய்து கண்ணுற நோக்கிடிற்

காதல் வழிசெய்து கங்கை வழிதருங்
காதல் வழிசெய்து காக்கலு மாமே. (க)

காக்கலு மாகுங் கரணங்க ளைந்தையுங்
காக்கலு மாகுங் கலைபதி னாறையுங்
காக்கலு மாகுங் கலந்தநல் வாயுவுங்
காக்கலு மாகுங் கருத்துற நில்லே. (உ)

நிலைபெற நின்றது நேர்தரு வாயு
சிலைபெற நின்றது தீபமு மொத்துக்
கலைவழி நின்ற கலப்பை யறியில்
மலைவறி வாகும் வழியிது வாமே. (ங)

புடையொன்றி நின்றிடும் பூதப் பிரானை
மடையொன்றி நின்றிட வாய்த்த வழியிற்
சடையொன்றி நின்றவச் சங்கர நாதன்
விடையொன்றி லேறியே வீற்றிருந் தானே. (ச)

இருக்கின்ற காலங்க ளேது மறியார்
பெருக்கின்ற காலப் பெருமையை நோக்கி
யொருக்கின்ற வாயு வெளிப்பெற நிற்கத்
தருக்கொன்றி நின்றிடுஞ் சாதக னாமே. (ரு)

சாதக மானவத் தன்மையை நோக்கியே
மாதவ மான வழிபாடு செய்திடும்
போதக மாகப் புகலுறப் பாச்சினல்
வேதக மாக விளைந்து கிடக்குமே. (சு)

கிடந்தது தானே கிளர்பயன் மூன்று
நடந்தது தானேயுண் ணாடியை நோக்கிப்
படர்ந்தது தானே பங்கய மாகத்
தொடர்ந்தது தானேயச் சோதியு ணின்றே. (எ)

தானே யெழுந்தவத் தத்துவ நாயகி
யூனே வழிசெய்தெம் முள்ளே யிருந்திடும்

வானோ ருலகின்ற வம்மை மதித்திடத்
தேனே பருகிச் சிவாலய மாகுமே. (அ)

திகழும் படியே செறிதரு வாயு
வழியும் படியை யறிகில ராரும்
அழியும் படியை யறிந்தபி னந்தி
திகழ்கின்ற வாயுவைச் சேர்தலு மாமே. (௯)

சோதனை தன்னிற் றுரிசறக் காணலா
நாதனு நாயகி தன்னிற் பிரியுநாள்
சாதக மாகுங் குருவழிப் பட்டு
மாதன மாக மதித்துக் கொள்ளீரே. (க0)

ஈரா று காற்கொண் டெழுந்த புரவியைப்
போராமற் கட்டிப் பெரிதுண வல்லிரேல்
நீரா யிரமு நிலமாயிரத் தாண்டும்
போராது காயம் பிரானந்தி யாணையே. (கக)

ஓசையி லேழு மொளியின்க ணைந்து
நாசியின் மூன்று நாவி லிரண்டுங்
தேசியுந் தேசனுந் தன்னிற் பிரியுநாண்
மாசறு சோதி வகுத்துவைத் தானே. (க௨)

சரீரசித்தியுபாயம்.

உடம்பா ரழியி லுயிரா ரழிவர்
திடம்பட மெஞ்ஞானஞ் சேரவு மாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கு முபாய மறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தே னுயிர்வளர்த் தேனே. (க)

உடம்பினை முன்ன மிழுக்கென் றிருந்தேன்
உடம்பினுக் குள்ளே யுறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புளே யுத்தமன் கோயிற்கொண் டானென்
உடம்பினை யானிருந் தோம்புகின் றேனே. (௨)

சுழித்துக் கொடுக்கவே சுத்திக் கழியுங்
கழற்றி மலத்தைக் கமலத்தைப் பூரித்
துழற்றிக் கொடுக்கு முபாய மறிவார்க்
கழற்றித் தவிர்ந்துட லஞ்சன மாமே. (ரு)

அஞ்சனம் போன்றுட லையறு மந்தியில்
வஞ்சக வாத மறுமத்தி யானத்திற்
செஞ்சிறு காலையிற் செய்திடிற் பித்தறு
நஞ்சறச் சொன்னோம் நரைதிரை நாசமே. (சா)

மூன்று மடக்குடைப் பாம்பிரண் டெட்டுள
வேன்ற வியந்திரம் பன்னிரண் டங்குல
நான்றவிழ் முட்டையி ரண்டையுங் கட்டியிட்
டுன்றி யிருக்க வுடலழி யாதே. (டு)

நூறு மறுபது மாறும் வலம்வர
நூறு மறுபது மாறு மிடம்வர
நூறு மறுபது மாறு மெதிரிட
நூறு மறுபது மாறும் புகுவரே. (சு)

சத்தியார் கோயி லிடம்வலஞ் சாதித்தான்
மத்தியா னத்திலே வாக்கியங் கேட்கலாந்
தித்தித்த கூத்துஞ் சிவனும் வெளிப்படுஞ்
சத்தியஞ் சொன்னேஞ் சதாநந்தி யாணையே. (எ)

திறத்திறம் விந்து திகழு மகார
முறப்பற வேகினைந் தோதுஞ் சகார
மறிப்பது மந்திர மன்னிய நாத
மறப்பற யோகிக் கறநெறி யாமே. (அ)

உந்திச் சுழியி னுடனேர் பிராணனைச்
சிந்தித் தெழுப்பிச் சிவமந் திரத்தினன்
முந்தி முகட்டி னிறுத்திய பானனைச்
சிந்தித் தெழுப்பச் சிவனவ னாமே. (கூ)

மாறு மலக்கு தந்தன்மே லிருவிரற்
கூறு விலிங்கத்தின் கீழே குறிக்கொண்மி
னூறு வுடம்பிடை யண்ணலு மங்குளன்
கூறு வுபதேசங் கொண்டது காணுமே. (க0)

நீல நிறனுடை நேரிழை யாளொடுஞ்
சாலவும் புல்லிச் சதமென் றிருப்பார்க்கு
ஞால மறிய நரைதிரை மாறிடும்
பாலனு மாவர் பராநந்தி யாணையே. (கக)

அண்டஞ் சுருங்கி லதற்கோ ரழிவில்லை
விண்டஞ் சுருங்கிற் பிராண னிலைபெறும்
உண்டி சுருங்கி லுபாயம் பலவுள
கண்டங் கறுத்தக பாலியு மாமே. (கஉ)

பிண்டத்து ளூற்ற பிழக்கடை வாசலை
அண்டத்து ளூற்று வடுத்தடுத் தேகிடில்
வண்டுச் சிக்கு மலர்க்குழன் மாதரார்
கண்டிச் சிக்குநற் காயமு மாமே. (கந)

சுழலும் பெருங்கூற்றுத் தொல்லைமுன் சீறி
அழலு மிரதத்து ளங்கியு ளீசன்
கழல்கொ டிருவடிக் காண்குறி லாங்கே
நிழலுளுந் தெற்றுளு நித்தலு மாமே. (கச)

நான்கண்ட வன்னியு நாலு கலையேழுந்
தான்கண்ட வாயுவுஞ் சரீர முழுதொடும்
ஊன்கண்டு கொண்ட வுணர்வு மருந்தாக
மான்கன்று நின்று வளர்கின்ற வாறே. (கரு)

ஆகுஞ் சனவேத சத்தியை யன்புற
நீகொள்ளி னெல்லின் வளர்கின்ற நேர்மையைப்
பாகு படுத்திப் பல்கோடி களத்தினுல்
ஊழ்கொண்ட மந்திரந் தன்னு லொடுங்கே. (கசா)

காலசக்கரம்.

மதிவட்ட மாக வரையஞ்சு நாடி
இதுவிட்டிங் கிரா றமர்ந்த வதனுற்
பதிவட்டத் துண்ணின்று பாலிக்கு மாறு
மதுவிட்டுப் போமாறு மாயலுற் றேனே. (க)

உற்றறி வைந்து முணர்ந்தறி வாரேழுங்
கற்றறி வெட்டுங் கலந்தரி வொன்பதும்
பற்றிய பத்தும் பலவகை நாழிகை
அற்ற தறியா தழிகின்ற வாறே. (உ)

அழிகின்ற வாண்டவை யையஞ்சு மூன்று
மொழிகின்ற முப்பது மூன்றெண்ப தாகுங்
கழிகின்ற காலறு பத்திரண் டென்ப
தெழுகின்ற வீரைம்ப தெண்ணற் றிருந்தே. (ங)

திருந்து தினமத் தினத்தினத் தோடுநின்
றிருந்தறி நாளொன் றிரண்டெட்டு மூன்று
பொருந்திய நாளொடு புக்கறிந் தோங்கி
வருந்துத லின்றி மனைபுக லாமே. (ச)

மனைபுகு வீரும் மனத்திடை நாடில்
எனவிரு பத்தஞ்சு மீரா றதனுற்
றனையறிந் தோரட்டுத் தற்குறி யாறு
வினையறி யாது விளங்கிய நாலே. (ரு)

நாலுங் கடந்தது நால்வரு நாலஞ்சு
பாலங் கடந்தது பத்திப் பதினஞ்சு
கோலங் கடந்த குணத்தாண்டு மூவிரண்
டாலங் கடந்தொன் ருறறி வாரே. (சு)

ஆறு மிருபது கையஞ்சு மூன்றுக்குந்
தேறு மிரண்டு மிருபத்தொ டாறிவை

கூறு மதியொன் றினுக்கிரு பத்தேழு
வேறு பதியங்க ணாள்விதித் தானே. (எ)

விதித்த விருபத் தெட்டொடுமூன் றறையாகத்
தொகுத்தறி முப்பத்து மூன்று தொகுமின்
பதித்தறி பத்தெட்டுப் பாரா திகணால்
உதித்தறி மூன்றிரண் டொன்றின் முறையே. (அ)

முறைமுறை யாய்ந்து முயன்றில வாகில்
இறையிறை யார்க்கு மிருக்க வரிது
மறையது காரண மற்றொன்று மில்லை
பறையறை யாது பணிந்து முடியே. (கூ)

முடிந்த தறியார் முயல்கின்ற மூர்க்கர்
இடிஞ்சி லிருக்க விளக்கெரி கொண்டு
கடிந்தனன் மூளக் கதுவவல் லார்க்கு
நடந்திடும் பாரினி னண்ணலு மாமே. (க0)

நண்ணுஞ் சிறுவிர லணைக மூன்றுக்கும்
பின்னிய மார்பிடைப் பேராம லொத்திடுஞ்
சென்னியின் மூன்றுக்குஞ் சேரவே நின்றிடில்
உன்னி யணைந்திடு மோவியந் தானே. (கக)

ஓவிய மான வுணர்வை யறிமின்கள்
பாவிக ளித்தின் பயனறி வாரில்லை
தீவினை யாமுடன் மண்டல மூன்றுக்கும்
பூவி லிருந்திடும் புண்ணியத் தண்டே. (கஉ)

தண்டுடன் ஓடித் தலைப்பெய்த யோகிக்கு
மண்டல மூன்று மகிழ்ந்துட லொத்திடுங்
கண்டவர் கண்டனர் காணார் வினைப்பயன்
பிண்டம் பிரியப் பிணங்குகின் றாரே. (கங)

பிணங்கி யழிந்திடும் பேரது கேணீ
அணங்குள ஞதித்த ஞறு விரியின்
வணங்குட னேவந்த வாழ்வு குலைந்து
சுணங்கனுக் காகச் சுழல்கின்ற வாறே. (கச)

சுழல்கின்ற வாறின் துணைமலர் காணுன்
றழலிடைப் புக்கிடுந் தன்னு ளிலாமற்
கழல்கண்டு போம்வழி காணவல் லார்க்குக்
குழல்வழி நின்றிடுங் கூத்தனு மாமே. (கரு)

கூத்தன் குறியிற் குணம்பல கண்டவர்
சாத்திரந் தன்னைத் தலைப்பெய்து நிற்பர்கள்
பார்த்திருந் துள்ளே யனுபோக நோக்கிடில்
ஆத்தனு மாகி யலர்ந்திரு மொன்றே. (கசு)

ஒன்றில் வளர்ச்சி யுலப்பில கேளினி
நன்றென்று மூன்றுக்கு நாளது சென்றிடுஞ்
சென்றிடு முப்பதுஞ் சேர விருந்திடிற்
குன்றிடைப் பொன்றிகழ் கூத்தனு மாமே. (கஎ)

கூத்தவ னொன்றிடுங் கூர்மை யறிந்தங்
கேத்துவர் பத்தினி லெண்டிசை தோன்றிடப்
பார்த்து மகிழ்ந்து பதுமரை நோக்கிடிற்
சாத்திடு நூறு தலைப்பெய்த லாமே. (கஅ)

சாத்திடு நூறு தலைப்பெய்து நின்றவர்
காத்துட லாயிரங் கட்டுறக் காண்பர்கள்
சேர்த்துட லாயிரஞ் சேர விருந்தவர்
மூத்துடன் கூடி யுகமது வாமே. (ககூ)

யுகங்கோடி கண்டு மொசிவற நின்று
வகங்கோடி கண்டு ளயலறக் காண்பர்கள்
சிவங்கோடி விட்டுச் செறிய விருந்தங்
குகங்கோடி கண்டங் குயருறு வாரே. (உ0)

உயருறு வாருல கத்தொடுங் கூடிப்
பயனுறு வார்பலர் தாமறி யாமற்
செயலுறு வார்சிலர் சிந்தையி லாமற்
கயலுறு கண்ணியைக் காணகி லாரே. (உக)

காணகி லாதார் கழிந்தோடிப் போவர்க
ளுணகி லாதார் நயம்பேசி விடுவர்கள்
காணகி லாதார் கழிந்த பொருளெல்லாங்
காணகி லாமற் கழிகின்ற வாறே. (உஉ)

கழிகின்ற வப்பொருள் காணகி லாதார்
கழிகின்ற வப்பொருள் காணலு மாகுங்
கழிகின்ற வுள்ளே கருத்துற நோக்கிற்
கழியாத வப்பொருள் காணலு மாமே. (உங)

கண்ணன் பிறப்பிலி காணந்தி யாயுள்ளே
எண்ணுந் திசையுட னேகாந்த னுயிடுந்
திண்ணென் றிருக்குஞ் சிவகதி யாநிற்கு
நண்ணும் பதமிது நாடவல் லார்கட்கே. (உச)

நாடவல் லார்க்கு நமனில்லை கேடில்லை
நாடவல் லார்க ணரபதி யாய்நிற்பர்
தேடவல் லார்க டெரிந்த பொருளிது
கூடவல் லார்கட்குக் கூறலு மாமே. (உரு)

கூறும் பொருளித காரவு காரங்க
டேறும் பொருளிது சிந்தையு ணின்றிடக்
கூறு மகாரங் குழல்வழி யோடிட
மாறு மமர்ந்திடு மண்ணலு மாமே. (உசு)

அண்ண லிருப்பிட மாரு மறிகிலர்
அண்ண லிருப்பிட மாய்ந்துகொள் வார்களுக்
கண்ண லழிவின்றி யுள்ளே யமர்ந்திடும்
அண்ணலைக் காணி லவனிவ னாகுமே. (உஎ)

அவனிவ னுகும் பரிசறி வாரில்லை
அவனிவ னுகும் பரிசது கேணீ
அவனிவ னேசை யொளியினு ளொன்றிடும்
அவனிவன் வட்டம தாகிநின் ருனே. (உஅ)

வட்டங்க ளேழு மலர்ந்திடு மும்முளே
சிட்ட னிருப்பிடஞ் சேர வறிகிலீர்
ஒட்டி யிருந்துள் ளுபாய முணர்ந்திடக்
கட்டி யிருப்பிடங் காண லு மாகுமே. (உகூ)

காண லு மாகும் பிரம னரியென்று
காண லு மாகுங் கறைக்கண்ட னீசனைக்
காண லு மாகுஞ் சதாசிவ சத்தியுங்
காண லு மாகுங் கலந்துடன் வைத்ததே. (௩0)

ஆயுள்பரிட்சை.

வைத்தகை சென்னியி னேரிதாய்த் தோன்றிடில்
உத்தம மிக்கிடி லோராறு திங்களா
மத்த மிருத்திட் டிரட்டிய தாயிடில்
நித்த லுயிர்க்கொரு திங்களி லோசையே. (க)

* ஓசையு மீசனு மொக்கு முணர்வின்கண்
ஓசை யிறந்தவ ரீசனை யுள்குவர்
ஓசை யிறந்தவர் நெஞ்சினு ளீசனும்
ஓசை புணர்ந்த வுணர்விது வாமே. (உ)

ஆமே யழிகின்ற வாயுவை நோக்கிடி
லாமே லுறைகின்ற நன்மை யளித்திடும்
பூமே லுறைகின்ற போதகம் வந்திடுந்
தாமே யுலகிற் றலைவனு மாமே. (௩)

தலைவ னிடம்வலஞ் சாதிப்பா ரில்லை
தலைவ னிடம்வல மாயிடிற் றையற்
தலைவ னிடம்வலந் தன்வழி யஞ்சிற்
தலைவ னிடம்வலந் தன்வழி நூறே. (ச)

ஏறிய வாறினி லெண்பது சென்றிடுந்
தேறிய வேழிற் சிறக்கும் வகையெண்ணில்
ஆறொரு பத்தா யமர்ந்த விரண்டையுந்
தேறியே நின்று தெளியிவ் வகையே. (ரு)

இவ்வகை யெட்டு மிடம்பெற வோடிடில்
அவ்வகை யையொன்ப தேயென்ன வறியலாஞ்
செவ்வகை யொன்பதுஞ் சேரவே நின்றிடின்
மூவ்வகை யாமது முப்பத்து மூன்றே. (சு)

மும்மூன்று மொன்று முடிவுற நின்றிடில்
எண்மூன்றி னாலு மிடவகை யாய்நிற்கும்
ஐம்மூன்று மோடி யகலவே நின்றிடிற்
பன்மூன்றொ டாறு பார்க்கலு மாமே. (எ)

பார்க்கலு மாகும் பகல்முப் பதுமாகில்
ஆக்கலு மாகுமவ் வாறிரண் டுள்ளிட்டும்
போக்கலு மாகும் புகலற வொன்றெனிற்
றேக்கலு மாகுந் திருந்திய பத்தே. (அ)

ஏயிரு நாளு மியல்புற வோடிடிற்
பாயிரு நாளும் பகையற நின்றிடுந்
தேய்வுற மூன்றுந் திகழவே நின்றிடில்
ஆயுரு வாமென் றளக்கலு மாமே. (கூ)

அளக்கும் வகைநாலு மவ்வழி யோடிடில்
விளக்கு மொருநாலு மெய்ப்பட நிற்குந்
துளக்கும் வகையைந்துந் தூய்நெறி யோடிற்
களக்க மறமுன்றிற் காணலு மாமே. (கo)

காணலு மாகுங் கருதிய பத்தோடிற்
காணலு மாகுங் கலந்த விரண்டையுங்
காணலு மாகுங் கலப்பற மூவைந்தேற்
காணலு மாகுங் கருத்துற வொன்றே. (கக)

கருது மிருபதிற் காணவா றாகுங்
கருதிய வையைந்திற் காண்பது மூன்றாங்
கருது மிருப துடனாறு காணிற்
கருது மிரண்டெனக் காட்டலு மாமே. (கஉ)

காட்டலு மாகுங் கலந்திரு பத்தேழில்
காட்டலு மாகுங் கலந்தெழு மொன்றெனிற்
காட்டலு மாகுங் கலந்திரு பத்தெட்டிற்
காட்டலு மாகுங் கலந்தவீ ரைந்தே. (கங)

ஈரைந்து மைந்து மிருமூன்று மெட்டுக்கும்
பாரஞ்சி நின்ற பகைபத்து நாளாகும்
வாரஞ்செய் கின்ற வகையாறஞ் சாமாகில்
ஓரஞ்சொ டொன்றொன் றெனவொன்று நாளே. (கச)

ஒன்றிய நாள்க ளொருமுப்பத் தொன்றாகிற்
கன்றிய நாளுங் கருத்துற மூன்றாகுஞ்
சென்றுயிர் நாலெட்டுஞ் சேரவே நின்றிடின்
மன்றியல் பாகு மனையி லிரண்டே. (கரு)

மனையினி லொன்றாகு மாதமு மூன்றுஞ்
சுனையினி லொன்றாகுந் தொனித்தன னந்தி
வினையற வோங்கி வெளிசெய்து நின்றாற்
றனையுற நின்ற தலைவனு மாமே. (கசு)

ஆரு மறியா ரளக்கின்ற வன்னியை
ஆரு மறியா ரளக்கின்ற வாயுவை
ஆரு மறியா ரழிகின்ற வப்பொருள்
ஆரு மறியா வறிவறிந் தேனே. (கஎ)

அறிவது வாயுவொ டைந்தறி வாய
தறிவா யதுதா னுலகுயி ரத்தின்
பிறிவுசெய் யாவகை பேணியுண் ணடிற்
செறிவது நின்று திகழு மதுவே. (கஅ)

அதுவரு ளும்மரு ளான துலகம்
பொதுவரு ளும்புக ழாளர்க்கு நாளு
மதுவரு ளும்மலர் மங்கையர் செல்வி
யிதுவருள் செய்யு மிறையவ னாமே. (கசு)

பிறப்பது சூழ்ந்த பெருந்தகை நந்தி
குறிப்பது கூடிய கோலக் குரம்பை
பழப்பதி யாவது பற்றறும் பாச
மழப்படி செய்வார்க் ககலு மதியே. (உ0)

வாரசரம்.

வெள்ளிவெண் டிங்கள் விளங்கும் புதனிட
மொள்ளிய மந்தனி ரவிசெவ் வாய்வலம்
வள்ளிய பொன்னே வளரும் பிறையிடந்
தெள்ளிய தேய்பிறை தான்வல மாமே. (க)

வெள்ளிவெண் டிங்கள் விளங்கும் புதன்மூன் றுந்
தள்ளி யிடத்தே தயங்குமே யாமாகில்
ஒள்ளிய காயத்துக் கூன மிலையென்று
வள்ள னமக்கு மகிழ்ந்துரைத் தானே. (உ)

செவ்வாய் வியாழஞ் சனிஞாயி றேயென்னும்
இவ்வா றறிகின்ற யோகி யிறைவனே
யொவ்வாத வாயு வலத்துப் புரியவிட்
டவ்வா றறிவார்க்கவ் வானந்த மாமே. (ங)

மாறி வருமிரு பான்மதி வெய்யவன்
ஏறி யிழியு மிடைபிங் கலையிடை
யூறு முயிர்நடு வேயு யிருக்கிறந்
தேறி யறிமின் றெரிந்து தெளிந்தே. (௪)

உதித்து வலத்திடம் போகின்ற போது
அதிர்த்தஞ்சி யோடு தலாமகன் றானும்
உயிர்த்தது வேமிக வோடிடு மாகில்
உதித்தவி ராசி யுணர்ந்துகொ ளுற்றே. (௫)

நடுவுநில் லாம லிடம்வல மோடி
யடுகின்ற வாயுவை யந்தணன் கூடி
யிடுகின்ற வாறு சென்றின் பணிசேர
முடிகின்ற தீபத்தின் முன்னுண்டென் றானே. (௬)

ஆயும் பொருளு மணிமலர் மேலது
வாயு விதமும் பதினா றுளவலி
போயம் மனத்தைப் பொருகின்ற வாதாரம்
ஆயுவு நாளு முகுர்த்தமு மாமே. (௭)

வாரசூலம்.

* வாரத்திற் சூலம் வரும்வழி கூறுங்கால்
நேரொத்த திங்கள் சனிகிழக் கேயாகும்
பாரொத்த செய்புத னுத்தரம் பானுநாள்
நேரொத்த வெள்ளி குடக்காக நிற்குமே. (க)

* தெக்கண மாகும் வியாழத்துச் சேர்திசை
யக்கணி சூலமு மாமிடம் பின்னாகிற்
றுக்கமு மில்லை வலமுன்னே தோன்றிடின்
மிக்கது மேல்வினை மேன்மேல் விளையுமே. (உ)

கேசரியோகம்.

கட்டக் கழன்று கீழ்நான்று விழாமல்
அட்டத்திற் கட்டி யடுப்பை யணைகோலி
விட்டத்தைப் பூட்டி மேற்பையைத் தாட்கோத்து
நட்ட மிருக்க நமனில்லை தானே. (க)

வண்ணா னொலிக்குஞ் சதுரப் பலகைமேற்
கண்ணாறு மோழை படாமற் கரைகட்டி
விண்ணாறு பாச்சிக் குளத்தை நிரப்பினால்
அண்ணாந்து பார்க்க வழுக்கற்ற வாறே. (உ)

இடக்கை வலக்கை யிரண்டையு மாற்றித்
துதிக்கையா லுண்பார்க்குச் சோரவும் வேண்டாம்
உறக்கத்தை நீக்கி யுணரவல் லார்கட்
கிறக்கவு வேண்டா மிருக்கலு மாமே. (ங)

ஆய்ந்துரை செய்யி லமுதநின் றூறிடும்
வாய்ந்துரை செய்யும் வருகின்ற காலத்து
நீந்துரை செய்யு நிலாமண் டலமதாய்ப்
பாய்ந்துரை செய்தது பாலிக்கு மாறே. (ச)

நாவி னுனியி னடுவே சிவிறிடிற்
சீவனு மங்கே சிவனு முறைவிட
மூவரு முப்பத்து மூவருந் தோன்றுவர்
சாவது மில்லை சதகோடி யூனே. (ரு)

ஊனூறல் பாயு முயர்வரை யுச்சிமேல்
வானூறல் பாயும் வகையறி வாரில்லை
வானூறல் பாயும் வகையறி வாளர்க்குத்
தேனூற லுண்டு தெளிதலு மாமே. (சு)

மேலை யணுவில் விரைந்திரு காலிடிற்
காலனு மில்லை கதவுந் திறந்திடு

ஞாலமறிய நரைதிரை மாறிடும்
பாலனு மாவான் பராநந்தி யாணையே. (எ)

நந்தி முதலாக நாமேலே யேறிட்டுச்
சந்தித் திருக்கிற் றரணி முழுதாளும்
பந்தித் திருக்கும் பகலோன் வெளியாகச்
சிந்தித் திருப்பவர் தீவினை யாளரே. (அ)

தீவினை யாடத் திகைத்தங் கிருந்தவர்
நாவினை நாடி னமனுக் கிடமில்லை
பாவினை நாடிப் பயனறக் கண்டவர்
தேவினை யாடிய தீங்கரும் பாமே. (கூ)

தீங்கரும் பாகவே செய்தொழி லுள்ளவர்
ஆங்கரும் பாக வடையநா வேறிட்டுக்
கோங்கரும் பாகிய கோணை நிமிர்த்திட
வூன்கரும் பாகியே யூனீர் வருமே. (க0)

ஊனீர் வழியாக வுண்ணாவை யேறிட்டுத்
தேனீர் பருகிச் சிவாய நமவென்று
கானீர் வரும்வழி கங்கை தருவிக்கும்
வானீர் வரும்வழி வாய்ந்தறி வீரே. (கக)

வாய்ந்தறிந் துள்ளே வழிபாடு செய்தவர்
காய்ந்தறி வாகக் கருணை பொழிந்திடும்
பாய்ந்தறிந் துள்ளே படிக்கத வொன்றிட்டுக்
கூய்ந்தறிந் துள்ளுறை கோயிலு மாமே. (கஉ)

கோயிலி னுள்ளே குடிசெய்து வாழ்பவர்
தாயிலு நல்லார் தரணி முழுதுக்குங்
காயிலு நல்லவர் காய்ந்தவர் தம்முளுந்
தீயிலுந் தீயரத் தீவினை யாளர்க்கே. (கங)

தீவினை யாளர்தஞ் சென்னியி னுள்ளவன்
பூவினை யாளர்தம் பொற்பதி யானவன்

பாவினை யாளர்தம் பாவகத் துள்ளவன்
மாவினை யாளர்தம் மதியினுள் ளானே. (கச)

மதியி னெழுங்கதிர் போலப் பதினாறாய்ப்
பதிமனை நூறுநூற் றிருபத்து நாலாய்க்
கதிமனை யுள்ளே கனைகள் பரப்பி
யெதிர்மலை யாம லிருந்தனன் றானே. (கரு)

இருந்தனள் சத்தியு மக்கலை சூழ
விருந்தனள் கன்னியு மந்நடு வாக
விருந்தனள் மானே முகநில வார
விருந்தன டானு மமுதம் பொழிந்தே. (கசு)

பொழிந்த விருவெள்ளி பொன்மண் ணடையில்
வழிந்துள் ளிருந்தது வான்முத லங்குக்
கழிந்தது போகாமற் காக்கவல் லார்க்குக்
கொழுந்தது வாகுங் குணமது தானே. (கஎ)

குணமது வாகிய கோமள வல்லி
மணமது வாக மகிழ்ந்தங் கிருக்கிற்
றனமது வாகிய தத்துவ ஞான
மினமது வாக விருந்தனன் றானே. (கஅ)

இருந்த பிராணனு முள்ளே யெழுமாம்
பரிந்தவித் தண்டுட னண்டம் பரிய
விரிந்தவப் பூவுடன் மேலெழ வைக்கின்
மலர்ந்தது மண்டலம் வாழலு மாமே. (கக)

மண்டலத் துள்ளே மனவொட்டி யாணத்தைக்
கண்டகத் தங்கே கருதியே கீழ்க்கட்டிற்
பண்டகத் துள்ளே பகலே யொளியாகக்
குண்டலக் காதனுங் கூத்தொழிந் தானே. (உ0)

ஒழிகின்ற வாயுவு முள்ளே யமருங்
கழிகின்ற வாயுவுங் காக்கலு மாகும்

வழிகின்ற காலத்து வட்டக் கழலைப்
பழிகின்ற காலத்துப் பையகற் றீரே. (உக)

பையினி னுள்ளே படிக்கத வொன்றிடின்
மெய்யினி னுள்ளே விளங்கு மொளியதாங்
கையினுள் வாயு கதித்தங் கெழுந்திடின்
மையணி கோயில் மணிவிளக் காமே. (உஉ)

விளங்கிடும் வாயுவை மேலெழ வுன்னி
நலங்கிடுங் கண்டத்து நாபியி னுள்ளே
வணங்கிடு மண்டலம் வாய்த்திடக் கும்பிச்
சுணங்கிட நின்றவை சொல்லலு மாமே. (உ௩)

சொல்லலு மாயிடு மாகத்து வாயுவுஞ்
சொல்லலு மாகுமண் ணீர்க்க டனமுஞ்
சொல்லலு மாகு மிவையஞ்சுங் கூடிடிற்
சொல்லலு மாந்தூர தெரிசனந் தானே. (உ௪)

தூர தெரிசனஞ் சொல்லுவன் காணலாங்
காராருங் கண்ணி கடைஞான முட்பெய்தி
யோராருந் தீபத் தெழிற்சிந்தை வைத்திடிற்
பாரா ருலகம் பகன்முன்ன தாமே. (உ௫)

முன்னெழு நாபிக்கு முன்னால் விரற்கீழே
பன்னெழு வேதம் பகலொளி யுண்டென்னு
நன்னெழு நாதத்து நற்றீபம் வைத்திடத்
தன்னெழு கோயிற் றலைவனு மாமே. (உ௬)

பரியங்கி யோகம்.

பூசு வனவெல்லாம் பூகிப் புலர்த்திய
வாச நறுங்குழன் மாலையுஞ் சாத்திய
காயக் குழலி கலவி யொடுங்கலந்
தூசித் துலையுறத் தூங்காது போகமே. (க)

போகத்தை யுன்னவே போகாது வாயுவு
மோகத்தை வெள்ளியு மீளும் வியாழத்தில்
சூதொத்த மென்முலை யாளுநற் சூதனுந்
தாதிற் குழைந்து தலைகண்ட வாறே. (உ)

கண்டனுங் கண்டியுங் காதல்செய் யோகத்து
மண்டலங் கொண்டிரு பாலும் வெளிநிற்கும்
வண்டியை மேற்கொண்டு வானீ ருருட்டிடந்
தண்டொரு காலுந் தளராது வங்கமே. (ங)

அங்கப் புணர்ச்சியு மாகின்ற தத்துவ
மங்கத்தில் விந்து வருகின்ற போகத்துப்
பங்கப் படாமற் பரிகரித் தூத்தம்மைத்
தங்கிக் கொடுக்கத் தலைவனு மாமே. (சு)

தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி ஞானந்
தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி போகந்
தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி யுள்ளே
தலைவனு மாயிடுந் தன்வழி யஞ்சே. (ரு)

அஞ்சு கடிகையி லாறுங் கடிகைமேற்
றுஞ்சுவ தொன்றத் துணைவி துணைவன்பால்
நெஞ்சு நிறைந்தது வாய்கொளா தென்றது
பஞ்ச கடிகை பரியங்கி யோகமே. (சா)

பரியங்கி யோகத்துப் பஞ்ச கடிகை
யரியவிவ் வியோக மடைந்தவர்க் கல்லது
சரிவளை முன்கைச்சி சந்தனக் கொங்கை
யுருகத் தழுவ வொருவர்க்கொண் ணாதே. (எ)

ஒண்ணாத யோகத்தை யுற்றவ ராரென்னில்
விண்ணார்ந்த கங்கை விரிசடை வைத்தவன்
பண்ணா ரமுதினைப் பஞ்ச கடிகையில்
எண்ணா மெனவெண்ணி யிருந்தா னிருந்ததே. (அ)

எய்த்த பிராய மிருபது முப்பதும்
வாய்ந்த குழலிக்கு மன்னர்க்கு மானந்த
மாய்ந்த குழலியோ டைந்து மலர்ந்திடச்
சோர்ந்தன சித்தமுஞ் சோர்வில்லை வெள்ளிக்கே. (௯)

வெள்ளி யுருகிப் பொன்வழி யோடாமே
கள்ளத்தட் டானூர் கரியிட்டு மூடினூர்
கொள்ளி பறிய குழல்வழி யேசென்று
வள்ளிய னூவி லடக்கிவைத் தாரே. (௧௦)

வைத்த விருவருந் தம்மின் மகிழ்ந்துடன்
சித்தங் கலங்காது செய்கின்ற வானந்தம்
பத்து வகைக்கும் பதினெண் கணத்துக்கும்
வித்தக னூய்நிற்கும் வெங்கதி ரோனே. (௧௧)

வெங்கதி ருக்குஞ் சனிக்கு மிடைநின்ற
நங்கையைப் புல்கிய நம்பிக்கோ ரானந்தந்
தங்களிற் பொன்னிடை வெள்ளிதா ழாமுனந்
திங்களிற் செவ்வாய்ப் புதைத்திருந் தாரே. (௧௨)

திருத்திப் புதனைத் திருத்தல்செய் வார்க்குக்
கருத்தழ காலே கலந்தங் கிருக்கில்
வருத்தமு மில்லையா மங்கை பங்கற்குந்
திருந்தியுள் வெள்ளியுஞ் சோரா தெழுமே. (௧௩)

எழுகின்ற தீயின்முன் னேகொண்டு சென்றிட்டால்
மெழுகுரு கும்பரி செய்திடு மெய்யை
உழுகின்ற தில்லை யொளியை யறிந்தபின்
விழுகின்ற தில்லை வெளியறி வார்க்கே. (௧௪)

வெளியை யறிந்து வெளியி னடுவே
ஒளியை யறியி னொளிமுறி யாமே
தெளியை யறிந்து செழுநந்தி யாலே
வெளியை யறிந்தனன் மேலறி யேனே. (௧௫)

மேலாந் தலத்தில் விரிந்தவ ராரெனின்
மாலாந் திசைமுகன் மாநந்தி யாயவர்
நாலா நிலத்தி னடுவா னவப்பொருண்
மேலா யுரைத்தனர் மின்னிடை யாளுக்கே. (கசு)

மின்னிடை யாளுமின் னாளனுங் கூட்டத்துப்
பொன்னிடை வட்டத்தி னுள்ளே புகப்பெய்து
தன்னொடு தன்னைத் தலப்பெய்த வல்லிரேன்
மண்ணிடைப் பல்லூழி வாழலு மாங்கே. (கஎ)

வாங்க லிறுதலை வாங்கலில் வாங்கிய
வீங்க வலிக்கும் விரகறி வாரில்லை
வீங்க வலிக்கும் விரகறி வாளரும்
ஓங்கிய தன்னை யுதம்பண்ணி னாரே. (கஅ)

உதமறிந் தங்கே யொருசுழிப் பட்டாற்
கதமறிந் தங்கே கபாலங் கறுக்கு
மிதமறிந் தென்று மிருப்பா ளொருத்தி
பதமறிந் தும்முளே பார்கடிந் தாளே. (கக)

பாரில்லை நீரில்லை பங்கய மொன்றுண்டு
தாரில்லை வேரில்லை தாமரை பூத்தது
வூரில்லை காணு மொளியது வொன்றுண்டு
கீழில்லை மேலில்லை கேள்வியிற் பூவே. (௨०)

அமுரிதாரணை.

உடலிற் கிடந்த வுறுதிக் குடிநீர்க்
கடலிற் சிறுகிணற் றேற்றமிட் டாலொக்கும்
உடலி லொருவழி யொன்றுக் கிறைக்கில்
நடலைப் படாதுயிர் நாடலு மாமே. (க)

தெளிதரு மிந்தச் சிவநீர் பருகில்
ஒளிதரு மோராண்டி லூனமொன் றில்லை
வளியுறு மெட்டின் மனமு மொடுங்குங்
களிதருங் காயங் கனகம தாமே. (உ)

நாறு மிளகு நுகருஞ் சிவத்தினீர்
மாறு மிதற்கு மருந்தில்லை மாந்தர்க
டேறி லிதனைத் தெளியுச்சி கப்பிடின்
மாறு மிதற்கு மறுமயி ராகுமே. (ரு)

கரையரு கேநின்ற கான லுவரி
வரைவரை யென்பர் மதியிலா மாந்தர்
நுரைதிரை நீக்கி நுகரவல் லார்க்கு
நரைதிரை மாறு நமனுமங் கில்லையே. (ச)

அளக நன்னுத லாயோ ரதிசயங்
களவு காயங் கலந்தவிந் நீரிலே
மிளகு நெல்லியு மஞ்சளும் வேம்பிடில்
இளகு மேனி யிருளுங் கபாலமே. (ரு)

வீர மருந்தென்றும் விண்ணோர் மருந்தென்று
நாரி மருந்தென்று நந்தி யருள்செய்தான்
ஆதி மருந்தென் றறிவா ரகலிடஞ்
சோதி மருந்திது சொல்லவொண் ணாதே. (சு)

சந்திரயோகம்.

எய்து மதிக்கலை சூக்கத்தி லேறியே
எய்துவ தூல விருவகைப் பக்கத்துள்
எய்துங் கலைபோல வேறி யிறங்குமாந்
துய்யது சூக்கத்துக் காலத்த காயமே. (க)

ஆகின்ற சந்திரன் சூரிய னங்கியுள்
ஆகின்ற வீரட்டொ டாறிரண் டீரைந்துள்
ஏகின்ற வக்கலை யெல்லா மிடைவழி
ஆகின்ற யோகி யறிந்த வறிவே. (உ)

ஆறாற தாங்கலை யாதித்த சந்திரன்
ஆறா நலங்கினூர் ஞாலங் கவர்கொளப்
பேறாங் கலைமுற்றும் பெருங்காலி லீரெட்டு
மாறாக் கதிர்கொள்ளு மற்றங்கி கூடவே. (௩)

பத்து மிரண்டும் பகலோ னுயர்கலை
பத்தினொ டாறு முயர்கலை யான்மதி
ஒத்தநல் லங்கிய தெட்டெட் டுயர்கலை
அத்திற னின்றமை யாய்ந்துகொள் வீரே. (௪)

எட்டெட் டனலின் கலையாகு மீராறுட்
சுட்டப் படுங்கதி ரோனுக்குஞ் சூழ்கலை
கட்டப் படுமீரெட் டாகு மதிக்கலை
ஒட்டப் படாவினை யொன்றோடொன் றாகவே. (௫)

எட்டெட்டு மீராறு மீரெட்டுந் தீக்கதிர்
சுட்டிட்ட சோமனிற் றோன்றுங் கலையெனச்
கட்டப் படுந்தார கைகதிர் நாலுள
கட்டிட்ட தொண்ணூற்றொ டாறுங் கலாதியே. (௬)

எல்லாக் கலையு மிடைபிங் கலைநடுச்
சொல்லா நடுநாடி யூடே தொடர்மூலஞ்
செல்லா வெழுப்பிச் சிரத்துடன் சேர்தலால்
நல்லோர் திருவடி நண்ணிநிற் போரே. (௭)

அங்கியிற் சின்னக் கதிரிரண் டாட்டத்துத்
தங்கிய தாரகை யாகுஞ் சசிபானு
வங்கியத் தாரகை யாவும் பரையொளி
தங்கு நவசக்ர மாகுந் தரணிக்கே. (௮)

தரணி சலங்கனற் காற்றத் தவாண
மரணிய பானு வருந்திங்க ளங்கி
முரணிய தாரகை முன்னிய வொன்பான்
பிரணவ மாகும் பெருநெறி தானே. (க)

தாரகை மின்னுஞ் சசிதேயும் பக்கத்துத்
தாரகை மின்னச் சசிவளர் பக்கத்துத்
தாரகை பூவிற் சகலத்தி யோனிகள்
தாரகைத் தாரகை தானுஞ் சொரூபமே. (க0)

முற்பதி னஞ்சின் முளைத்துப் பெருத்திடும்
பிற்பதி னஞ்சிற் பெருத்துச் சிறுத்திடும்
அப்பதி னஞ்சு மறியவல் லார்கட்குச்
செப்பரி யான்கழல் சேர்தலு மாமே. (கக)

அங்கி யெழுப்பி யருங்கதி ரூட்டத்துத்
தங்குஞ் சசியாற் றமமைந் தைந்தாகிப்
பொங்கிய தாரகை யாம்புலன் போக்கறத்
திங்கள் கதிரங்கி சேர்கின்ற யோகமே. (கஉ)

ஒன்றிய வீரெண் கலையு முடனுற
நின்றது கண்டு நினைக்கிலர் நீதர்கள்
கன்றிய காலன் கருத்துழி வைத்தபின்
சென்றதில் வீழ்வர் திகைப்பொழி யாரே. (கங)

அங்கி மதிகூட வாகுங் கதிரொளி
அங்கி கதிர்கூட வாகு மதியொளி
அங்கி சிவத்தினிற் கூடவத் தாரகைத்
தங்கி யதுவே சகலமு மாமே. (கச)

ஈராறு பெண்கலை யெண்ணிரண் டாண்கலை
பேராமற் புக்குப் பிடித்துக் கொடுவந்து
நேராகத் தோன்று நெருப்புற வேபெய்யில்
ஆராத வானந்த மானந்த மானதே. (கரு)

காணும் பருதியின் காலை யிடத்திட்டு
மாணு மதியதன் காலை வலத்திட்டுப்
பேணியிவ் வாறு பிழையாமற் செய்விரேல்
ஆணி கலங்காதவ் வாயிரத் தாண்டே. (க௬)

பாலிக்கு நெஞ்சம் பறையோசை யொன்பதில்
ஆலிக்கு மங்கே யமரர் பராபரன்
மேலைக்கு முன்னே விளக்கொளி யாய்நிற்குங்
காலைக்குச் சங்கு கதிரவன் ருனே. (க௭)

கதிரவன் சந்திரன் கால மளக்கும்
பொதிரவ னுள்ளே பொழிமழை நிற்கு
மதிரவ னண்டப் புறஞ்சென் றடர்ப்ப
வெதிரவ னீச னிடமது தானே. (க௮)

உந்திக் கமலத் துதித்தெழுஞ் சோதியை
அந்திக்கு மந்திர மாரு மறிகிலார்
அந்திக்கு மந்திர மாரு மறிந்தபின்
தந்தைக்கு முன்னே மகன்பிறந் தானே. (க௯)

ஊதிய மேது மறியா ருரைப்பினும்
ஓதியு மேது மறியாத வூமர்கள்
ஆதியு மந்தமு மந்திக்க வல்லிரேல்
வேதிய னங்கே வெளிப்படுந் தானே. (௨௦)

* பாம்பு மதியைத் தினலுறும் பாம்பினைத்
தீங்கு கதிரையுஞ் சோதித் தனலுறும்
பாம்பு மதியும் பகைதீர்த் துடன்கொளீஇ
நீங்கல் கொடானே நெடுந்தகை யானே. (௨க)

அயின்றது வீழ்வள வுந்துயி லின்றிப்
பயின்ற சசிவீழ் பொழுதிற் றுயின்று
நயந்தரு பூரணை யுள்ள நடத்தி
வியந்தரு பூரணை மேவுஞ் சசியே. (௨௨)

சசியு திக்கு மளவுந் துயிலின்றிச்
சசியு தித்ததே தன துா ணருந்திச்
சசிசரிக் கின்றள வுந்துயி லாமற்
சசிசரிப் பின்கட்டன் கண்டுயில் கொண்டதே. (உங)

ஊழி தரியா திருக்கின்ற யோகிகள்
நாழிகை யாக நமனை யளப்பர்கள்
ஊழி முதலா யுயர்வா ருலகினிற்
றூழவல் லாரிச் சசிவன்ன ராமே (உச)

தண்மதி பானுச்சிச் சரிபூமி யேசென்று
மண்மதி காலங்கண் மூன்றும் வழிகண்டு
வெண்மதி தோன்றிய நாளில் விளைந்தபின்
றண்மதி வீழ்வள விற்கண மின்றே. (உரு)

வளர்கின்ற வாதித்தன் றன்கலை யாறுந்
தளர்கின்ற சந்திரன் றன்கலை யாறு
மலர்ந்தெழு பன்னிரண் டங்குல மோடி
அலர்ந்து விழுந்தமை யாரறி வாரே. (உசா)

ஆமுயிர்த் தேய்மதி நாளே யெனல்விந்து
போம்வழி யெங்கனும் போகாது யோகிக்குக்
காமுற வின்மையிற் கட்டுண்ணு மூலத்தில்
ஓமதி யத்துள்விட் டுரையுணர் வாலே. (உஎ)

வேறுறச் செங்கதிர் மெய்க்கலை யாறெட்டுங்
கூறுற நான்குந் துடர்ந்துற வேதிக்கும்
ஈறிலி னன்கலை யீரைந்தொ டேமதித்
தாறுள் கலையு ளகலுவா வாமே. (உஅ)

உணர்விந்துச் சோணி யுறவினன் வீசும்
புணர்விந்து வீசுங் கதிரிற் குறையில்
உணர்வு முடம்பு முவையொக்க நிற்கில்
உணர்வு முடம்பு மொருக்கால் விடாவே. (உகூ)

விடாத மனபவ னத்தொடு மேவி
நடாவு சிவசங்க நாதங் கொளுவிக்
கடாவிடா வைம்புலன் கட்டுண்ணும் வீடு
படாதன வின்பம் பருகா ரமுதமே. (ரு0)

* அமுதப் புலன்வரு மாற்றங் கரைமேற்
குமிழக் கத்தற் சுடரைந்தையுங் கூட்டிச்
சமையத்தண் டோட்டித் தரிக்கவல் லார்க்கு
நமனில்லை நற்கலை நாளில்லை தானே. (ருக)

உண்ணீ ரமுத முறுமூ றலைத்திறந்
தெண்ணீ ரிணையடித் தாமரைக் கேசெலத்
தெண்ணீர்ச் சமாதி யமர்ந்துதீ ராநலக்
கண்ணுற் றுடேசென்று கால்வழி மாறுமே. (ருஉ)

மாறு மதியு மாதித்தனு மாறின்றித்
தாறு படாமல் தண்டோடே தலைப்படில்
ஊறு படாதுடல் வேண்டு முபாயமும்
பாறு படாவின்பம் பார்மிசைப் பொங்குமே. (ருரு)

மூன்றந்தந்திரம் முற்றிற்று.

ஆ மொத்தம்-அஅரு.

நாலாந்தந்திரம்.

அசபை.

போற்றுகின் றேன்புகழ்ந் தும்புகல் ஞானத்தைத்
தேற்றுகின் றேன்சிந்தை நாயகன் சேவடி
சாற்றுகின் றேனறை யோசிவ யோகத்தை
ஏற்றுகின் றேனெம்பி ரானோ ரெழுத்தே. (க)

ஓரெழுத் தாலே யுலகெங்குந் தானாகி
யீரெழுத் தாலே யிசைந்தங் கிருவராய்

மூவெழுத் தாலே முளைக்கின்ற சோதியை
மாவெழுத் தாலே மயக்கமே யுற்றதே. (உ)

* தேவ ருறைகின்ற சிற்றம் பலமென்றுந்
தேவ ருறைகின்ற சிதம்பர மேயென்றுந்
தேவ ருறைகின்ற திருவம் பலமென்றுந்
தேவ ருறைகின்ற தென்பொது வாமே. (௩)

* ஆமேபொன் னம்பல மற்புத மானந்தம்
ஆமே திருக்கூத்த னவரத தாண்டவம்
ஆமே பிரளய மாகுமத் தாண்டவம்
ஆமேசங் காரத் தருந்தாண் டவங்களே. (௪)

தாண்டவ மான தனியெழுத் தோரெழுத்
தாண்டவ மான தனுக்கிர கத்தொழில்
தாண்டவங் கூத்துத் தனிநின்ற தற்பரந்
தாண்டவங் கூத்துத் தமனியந் தானே. (௫)

* தானே பரஞ்சுடர் தத்துவ மாய்நிற்குந்
தானே யகார வுகாரம தாய்நிற்குந்
தானே பரஞ்சுடர் தத்துவக் கூத்துக்குத்
தானே தனக்குத் தராதலந் தானே. (௬)

தராதல மூலக்குத் தற்பர மாபரன்
தராதலம் வெப்பு நமவா சியவாந்
தராதலஞ் சொல்லிற் றனவா சியவாகுந்
தராதல யோகந் தயாவாசி யாமே. (௭)

ஆமே சிவங்க ளகார வுகாரங்கள்
ஆமே பரங்க ளறியா விடமென்ப
ஆமே திருக்கூத் தடங்கிய சிற்பரம்
ஆமே சிவகதி யானந்த மாமே. (௮)

ஆனந்த மூன்று மறிவிரண் டொன்றாகும்
ஆனந்தஞ் சிவாய வறிவார் பலரில்லை
ஆனந்த மோடு மறியவல் லார்கட்கு
ஆனந்தக் கூத்தா யகப்படுந் தானே. (கூ)

படுவ திரண்டும் பலகலை வல்லார்
படுவ தோங்கார பஞ்சாக் கரங்கள்
படுவது சங்காரத் தாண்டவப் பத்தி
படுவது கோணம் பரந்திடும் வாறே. (கO)

வாறே சதாசிவ மாறிலா வாகமம்
வாறே சிவகதி வண்டுறை புன்னையும்
வாறே திருக்கூத்து வாகம வசனங்கள்
வாறே பொதுவாகு மன்றி னமலமே. (கக)

அமலம் பதிபசு பாசங்க ளாகமம்
அமலந் திரோதாயி யாகுமா னந்தமாம்
அமலஞ்சொல் லாணவ மாய்கை காமியம்
அமலந் திருகூத்தங் காடு மிடந்தானே. (கஉ)

தானே தனக்குத் தலைவனு மாய்நிற்குந்
தானே தனக்குத் தனமலை யாய்நிற்குந்
தானே தனக்குத் தன்மய மாய்நிற்குந்
தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே. (கங)

தலைவனு மாய்நின்ற தற்பரக் கூத்தனைத்
தலைவனு மாய்நின்ற சற்பாத் திரத்தைத்
தலைவனு மாய்நின்ற தாதவிழ் ஞானத்
தலைவனு மாய்நின்ற தாளிணை தானே. (கசு)

இணையார் திருவடி யெட்டெழுத் தாகும்
இணையார் கழலிணை யீரைஞ்ச தாகும்
இணையார் கழலிணை யைம்பத்தொன் றாகும்
இணையார் கழலிணை யேழா யிரமே. (கரு)

ஏழா யிரமா யிருபதாய் முப்பதாய்
ஏழா யிரத்து மெழுகோடி தானுகி
ஏழா யிரத்துயி ரெண்ணிலா மந்திரம்
ஏழா யிரண்டா யிருக்கின்ற வாறே. (கசு)

* இருக்கின்ற மந்திர மேழா யிரமாம்
இருக்கின்ற மந்திர மித்திற மில்லை
இருக்கின்ற மந்திரஞ் சிவன்றிரு மேனி
இருக்கின்ற மந்திர மிவ்வண்ணந் தானே. (கஎ)

தானே தனக்குத் தகுநட்டந் தானுநந்
தானே யகார வுகாரம தாய்நிற்குந்
தானே ரீங்காரத் தத்துவக் கூத்துக்குத்
தானே யுலகிற் றனிநடந் தானே. (கஅ)

நடமிரண் டொன்றே நளினம தாகு
நடமிரண் டொன்றே நமன்செய்யுங் கூத்து
நடமிரண் டொன்றே நகைசெயா மந்திர
நடஞ்சிவ லிங்க நலஞ்செம்பு பொன்னே. (ககூ)

* செம்புபொன் னுகுஞ் சிவாய நமவென்னிற்
செம்புபொன் னுகத் திரண்டது சிற்பரஞ்
செம்புபொன் னுகும் ஸ்ரீயுங் கிரீயுமென
செம்புபொன் னன திருவம் பலமே. (உக)

திருவம் பலமாகச் சீர்ச்சக் கரத்தைத்
திருவம் பலமாக வீராறு கீறித்
திருவம் பலமாக விருபத்தைஞ் சாக்கித்
திருவம் பலமாகச் செபிக்கின்ற வாறே. (உக)

வாறே சிவாய நமச்சி வாயநம
வாறே செபிக்கில் வரும்பேர் பிறப்பில்லை
வாறே யருளால் வளர்கூத்துக் காணலாம்
வாறே செபிக்கில் வருஞ்செம்பு பொன்னே. (உஉ)

பொன்னுன மந்திரம் புகலவு மொண்ணுது
பொன்னுன மந்திரம் பொறிகிஞ்சு கத்தாகும்
பொன்னுன மந்திரம் புகையுண்டு பூரிக்கிற்
பொன்னுகும் வல்லார்க் குடம்புபொற் பாதமே. ()

* பொற்பாதங் காணலாம் புத்திர ருண்டாகும்
பொற்பாதத் தாணையே செம்புபொன் னுபிடும்
பொற்பாதங் காணத் திருமேனி யாயிடும்
பொற்பாத நன்னடஞ் சிந்தனை சொல்லுமே. (உச)

சொல்லு மொருகூட்டிற் புக்குச் சுகிக்கலா
நல்ல மடவார் நயந்துட னேவருஞ்
சொல்லிலும் பாசச் சுடர்ப்பாம்பு நீங்கிடுஞ்
சொல்லுந் திருக்கூத்தின் சூக்குமந் தானே. (உரு)

சூக்கும மெண்ணு யிரஞ்செபித் தாலுமேற்
சூக்கும மான வழியிடைக் காணலாஞ்
சூக்கும மான வினையைக் கெடுக்கலாஞ்
சூக்கும மான சிவனதா னந்தமே. (உசு)

ஆனந்த மொன்றென் றறைந்திட மானந்தம்
ஆனந்தம் -ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஓமொன் றைந்திடம்
ஆனந்த மானந்தம்மஞ்சும தாயிடும்
ஆனந்தம் அம்-ஹ்றீம்- அம்-க்ஷம்- ஆம்-ஆகுமே. (உஎ)

மேனி யிரண்டும் விளங்காமல் மேற்கொள்ள
மேனி யிரண்டு மிக்கார விகாரியா
மேனி யிரண்டும் -ஊ-ஆ-ஈ-ஏ-ஓ-என்னு
மேனி யிரண்டும்-ஈ-ஓ-ஊ-ஆ-எ-கூத்தே. (உஅ)

கூத்தே சிவாய நமமசி வாயிடுங்
கூத்தே-ஈ-ஊ-ஆ-ஏ-ஓம்-சிவாயநம வாயிடுங்
கூத்தே-ஈ-ஊ-ஆ-எ-ஓம்-சிவாயநம வாயிடுங் [வாறே
கூத்தே-இ - ஊ-ஆ-எ-ஓம் நமசிவாய கோளொன்றும்

ஒன்றிரண் டாடவோ ரொன்று முடனாட
ஒன்றினின் மூன்றாட வோரேழு மொத்தாட
ஒன்றிஞ லாடவோ ரொன்பது முடனாட
மன்றினி லாடினான் மாணிக்கக் கூத்தே. (ருO)

திருவம்பலச்சக்கரம்.

இருந்தவிவ் வட்டங்க ளீராறி ரேகை
இருந்த விரேகைமே லீரா றிருத்தி
இருந்த மனைகளு மீரா று பத்தொன்
றிருந்த மனையொன்றி லெய்துவன் றானே. (க)

தானொன்றி வாழிடந் தன்னெழுத் தேயாகுந்
தானொன்று மந்நான்குந் தன்பே ரெழுத்தாகுந்
தானொன்று நாற்கோணந் தன்னைந் தெழுத்தாகுந்
தானொன்றி லேயொன்று மவ்வரன் றானே. (உ)

* அரகர வென்ன வரியதொன் றில்லை
அரகர வென்ன வறிகிலர் மாந்தர்
அரகர வென்ன வமரரு மாவர்
அரகர வென்ன வரும்பிறப் பன்றே. (ங)

எட்டு நிலையுள வெங்கோ னிருப்பிடம்
எட்டினி லொன்று மிருமூன்று மீரேழும்
ஒட்டிய விந்துவு நாதமு மோங்கிடப்
பட்டது மந்திரம் பான்மொழி பாலே. (ச)

மட்டவிழ் தாமரை மாதுநல் லாளுடன்
ஒட்டி யிருந்த வுபாய மறிகிலர்
விட்ட வெழுத்தை விடாத வெழுத்துடன்
கட்டவல் லாருயிர் காக்கவல் லாரே. (ரு)

ஆலய மாக வமர்ந்தபஞ் சாக்கரம்
ஆலய மாக வமர்ந்தவித் தூலம்பேர்
ஆலய மாக வருகின்ற சூக்குமம்
ஆலய மாக வமர்ந்திருந் தானே. (சு)

இருந்தவிவ் வட்ட மிருமூன்றி ரேகை
இருந்த வதனு ளிரேகை யைந்தாக
இருந்த வறைக ளிருபத்தைஞ் சாக
இருந்த வறையொன்றி லெய்து மகாரமே (எ)

மகார நடுவே வளைத்திடுஞ் சத்தியை
ஒகாரம் வளைத்திட் டும்பிளந் தேற்றி
அகாரந் தலையா யிருகண் சிகாரமாய்
நகார வகாரநற் காலது நாடுமே. (அ)

நாடும் பிரணவ நடுவிரு பக்கமும்
ஆடு மவர்வா யமர்ந்தங்கு நின்றது
நாடு நடுவுண் முகநம சிவாய
வாடுஞ் சிவாயநம புறவட்டத் தாயதே. (கூ)

ஆயுஞ் சிவாய நம்மசி வாயந
வாயு நமசிவா யயநம சிவாய்ந
வாயுமே வாய நமசியெனு மந்திர
மாயுஞ் சிகாரந் தொட்டந்தந் தடைவிலே. (க0)

அடைவினி லைம்பது மையைந் தறையி
ணடையு மறையொன்றுக் கீரெழுத் தாக்கி
அடையு மகாரத்தி லந்தமாம் க்ஷவ்வு
மடைவி னெழுத்தைம் பத்தொன்று மமர்ந்ததே. ()

அமர்ந்த வரகர வாம்புற வட்டம்
அமர்ந்த வரிகரி யாமத னுள்வட்டம்
அமர்ந்த வசபையா மதனுள் வட்டம்
அமர்ந்தவி ரேகையு மாகின்ற சூலமே. (கஉ)

சூலத் தலையினிற் றோற்றிடுஞ் சத்தியுஞ்
சூலத் தலையினிற் சூழுமோங் காரத்தால்
சூலத் திடைவெளி தோற்றிடு மஞ்செழுத்
தாலப் பதிக்கு மடைவது வாமே. (கங)

அதுவாம் அகார இகார உகாரம்
அதுவாம் எகாரம் ஒகார மதஞ்சாம்
அதுவாகுஞ் சக்கரவட்டமேல் வட்டம்
பொதுவா மிடைவெளி பொங்குநம் பேரே. (கச)

பேர்பெற் றதுமூல மந்திரம் பின்னது
சோர்வுற்ற சக்கர வட்டத்துட் சந்தியி
னேர்பெற் றிருந்திட நின்றது சக்கரப்
பேர்பெற் றிருந்த வியல்பிது வாமே. (கரு)

இயலுமிம் மந்திர மெய்தும் வழியின்
செயலு மறியத் தெளிவிக்கு நாதன்
புயலும் புனலும் பொருந்தங்கி மண்விண்
முயலு மெழுத்துக்கு முன்னு விருந்ததே. (கசு)

ஆறெட் டெழுத்தின் மேலாறும் பதினாலு
மேலெட் டதின்மேலே விந்துவு நாதமுஞ்
சீறிட்டு நின்று சிவாய நமவென்னக்
கூறிட்டு மும்மலங் கூப்பிட்டுப் போமே. (கஎ)

அண்ண லிருப்ப தவளக் கரத்துளே
பெண்ணினல் லாளும் பிரானக் கரத்துளே
எண்ணி யிருவ ரிசைந்தங் கிருந்திடம்
புண்ணிய வாளர் பொருளறி வார்களே. (கஅ)

அவ்விட்டு வைத்தங் கரவிட்டு மேல்வைத்து
விவ்விட்டு பார்க்கி லிலிங்கம தாய்நிற்கு
மவ்விட்டு மேலே வளியுறக் கண்டபின்
ஓம்மிட்டு நின்ற சுடர்க்கொழுந் தாமே. (ககூ)

அவ்வுண்டு சவ்வுண் டனைத்துமங் குள்ளது
கவ்வுண்டு நிற்குங் கருத்தறி வாரில்லை
கவ்வுண்டு நிற்குங் கருத்தறி வாளர்க்குச்
சவ்வுண்ட சத்தி சதாசிவன் றானே. (உ0)

அஞ்செழுத் தாலே யமர்ந்தன னந்தியும்
அஞ்செழுத் தாலே யமர்ந்தபஞ் சாக்கரம்
அஞ்செழுத் தாகிய வக்கர சக்கரம்
அஞ்செழுத் துள்ளே யமர்ந்திருந் தானே. (உக)

கூத்தனைக் காணுங் குறிபல பேசிடிற்
கூத்த னெழுத்தின் முதலெழுத் தோதினார்
கூத்தனொ டொன்றிய கொள்கைய ராய்நிற்பர்
கூத்தனைக் காணுங் குறியது வாமே. (உஉ)

அத்திசைக் குண்ணின்ற வனலை யெழுப்பியே
அத்திசைக் குண்ணின்ற தவ்வெழுத் தோதினால்
அத்திசைக் குண்ணின்ற வந்த மறையனை
அத்திசைக் குள்ளுற வாக்கினன் றானே (உங)

தானே யளித்திடுந் தையலை நோக்கினால்
தானே யளித்திட்டு மேலுற வைத்திடுந்
தானே யளித்த மகாரத்தை யோதிடத்
தானே யளித்ததோர் கல்லொளி யாகுமே. (உச)

கல்லொளி யேயென நின்ற வடதிசை
கல்லொளி யேயென நின்றன னிந்திரன்
கல்லொளி யேயென நின்ற சிகாரத்தைக்
கல்லொளி யேயெனக் காட்டினன் றானே. (உரு)

தானே யெழுகுணந் தன்சுட ராய்நிற்குந்
தானே யெழுகுணம் வேதமு மாய்நிற்குந்
தானே யெழுகுண மாவது வோதிடில்
தானே யெழுந்த மறையவ னாமே. (உசு)

மறையவ ஞக மதித்த பிறவி
மறையவ ஞக மதித்திடக் காண்பர்
மறையவ னஞ்செழுத் துண்ணிற்கப் பெற்ற
மறையவ னஞ்செழுத் தாமது வாருமே. (உஎ)

ஆகின்ற பாதமு மந்நவாய் நின்றிடும்
ஆகின்ற நாபியு ளங்கே மகாரமாம்
ஆகின்ற சியிரு தோள்வவ்வாய்க் கண்டபின்
ஆகின்ற வச்சுட ரவ்வியல் பாமே. (உஅ)

அவ்வியல் பாய விருமூன் றெழுத்தையுஞ்
செவ்வியல் பாகச் சிறந்தன னந்தியும்
ஒவ்வியல் பாக வொளியுற வோங்கிடிற்
பவ்வியல் பாகப் பரந்துநின் றானே. (உகூ)

பரந்தது மந்திரம் பல்லுயிர்க் கெல்லாம்
வரந்தரு மந்திரம் வாய்த்திட வாங்கித்
துரந்திடு மந்திரஞ் சூழ்பகை போக
உரந்தரு மந்திர மோமென் றெழுப்பே. (௩ ௦)

ஓமென் றெழுப்பித்தன் னுத்தம நந்தியை
நாமென் றெழுப்பி நடுவெழு தீபத்தை
ஆமென் றெழுப்பியவ் வாறறி வார்கண்
மாமன்று கண்டு மகிழ்ந்திருந் தாரே. (௩க)

ஆகின்ற சக்கரத் துள்ளே யெழுத்தைந்தும்
பாகொன்றி நின்ற பதங்களில் வர்த்திக்கு
ஆகின்ற வைம்பத் தொருவெழுத் துண்ணிற்கப்
பாகொன்றி நிற்கும் பராபரன் றானே. (௩உ)

பரமாய வஞ்செழுத் துண்ணடு வாக
பரமாய நவசிம பார்க்கில் மவயநசி
பரமாய சியநம வாம்பரத் தோதிற்
பரமாய வாசி மயநமாய் நின்றே. (௩௩)

நின்ற வெழுத்துக்கண் ணேர்தரு பூதமு
நின்ற வெழுத்துக்கண் ணேர்தரு வண்ணமு
நின்ற வெழுத்துக்கண் ணேர்தரு நின்றிடில்
நின்ற வெழுத்துள்ளு நின்றனன் றானே. (நடச)

நின்றது சக்கர நீளும் புவியெலா
மன்றது வாய்நின்ற மாயநன் றூடனைக்
கன்றது வாகக் கரந்தன னந்தியுங்
குன்றிடை நின்றிடு கொள்கைய னேமே. (நடரு)

கொண்டவிச் சக்கரத் துள்ளே குணம்பல
கொண்டவிச் சக்கரத் துள்ளே குறியைந்துங்
கொண்டவிச் சக்கரங் கூத்த னெழுத்தைந்துங்
கொண்டவிச் சக்கரத் துண்ணின்ற கூத்தே. (நடசு)

வெளியிலி ரேகையில் ரேகையி லத்தலை
சுளியி லுகாரமாஞ் சுற்றிய வன்னி
நெளிதரு கால்கொம்பு நேர்விந்து நாதந்
தெளியும் பிரகாரஞ் சிவமந் திரமே. (நடஎ)

அகார வுகார சிகார நடுவாய்
வகாரமோ டாறும் வளியுடன் கூடிச்
சிகார முடனே சிவன்சிந்தை செய்ய
ஒகார முதல்வனு வந்துநின் றானே. (நடஅ)

அற்ற விடத்தே அகாரம தாவது
உற்ற விடத்தே யுறுபொருள் கண்டிடச்
செற்ற மறுத்த செழுஞ்சுடர் மெய்ப்பொருள்
குற்ற மறுத்த பொன்போலுங் குளிகையே. (நடகூ)

அவ்வென்ற போதினி லுவ்வெழுத் தாலித்தால்
உவ்வென்ற முத்தி யுருகிக் கலந்திடு
மவ்வென்றென் னுள்ளே வழிபட்ட நந்தியை
எவ்வணஞ் சொல்லுகே னெந்தை யியற்கையே. ()

நீரி லெழுத்திவ் வுலகா ரறிவது
வானி லெழுத்தொன்று கண்டறி வாரில்லை
யாரிவ் வெழுத்தை யறிவா ரவர்கள்
ஊனி லெழுத்தை யுணர்கிலர் தாமே. (சக)

காலை நடுவுறக் காயத்தி லக்கர
மாலை நடுவுற வைம்பது மாவன
மேலு நடுவுற வேதம் விளம்பிய
மூல நடுவுற முத்திதந் தானே. (சஉ)

நாவியின் கீழது நல்ல வெழுத்தொன்று
பாவிக ளத்தின் பயனறி வாரில்லை
ஓவிய ராலு மறியவொண் ணாதது
தேவியுந் தானுந் திகழ்ந்திருந் தானே. (சங)

அவ்வொடு சவ்வென் றரனுற்ற மந்திரம்
அவ்வொடு சவ்வென்ற தாரு மறிகிலர்
அவ்வொடு சவ்வென்ற தாரு மறிந்தபின்
அவ்வொடு சவ்வு மனாதியு மாமே. (சச)

மந்திர மொன்றுள் மலரா லுதிப்பது
உந்தியி னுள்ளே யுதயம்பண் ணிற்குஞ்
சந்திசெய் யாநிற்பர் தாம தறிகிலர்
நந்தி தொழுதுபோ யார்த்தகன் றார்களே. (சரு)

சேவிக்கு மந்திரஞ் செல்லுந் திசைபெற
வாவிக்குண் மந்திர மாதார மாவன
பூவுக்குண் மந்திரம் போக்கற நோக்கிடில்
ஆவிக்குண் மந்திர மங்குச மாமே. (சசு)

அருவினி லம்பர மங்கெழு நாதம்
பெருகு துடிபிடை பேணிய விந்து
மருவிய கார சிகார நடுவாய்
உருவிட வூறு முறுமந் திரமே. (சஎ)

விந்துவு நாதமு மேவி யுடன்கூடிச்
சந்திர ஞேடே தலைப்படு மாயிடில்
அந்தர வானத் தமுதம்வந் தூறிடும்
அங்குதி மந்திர மாகுதி யாகுமே. (௪௮)

* ஆறெழுத் தோது மறிவா ரறிகிலார்
ஆறெழுத் தொன்ருக வோதி யுணரார்கள்
வேறெழுத் தின்றி விளம்பவல் லார்கட்கு
வோரெழுத் தாலே யுயிர்பெற லாமே. (௪௯)

ஓது மெழுத்தோ டுயிர்க்கலை மூவைஞ்சும்
ஆதி யெழுத்தவை யைம்பத்தோ டொன்றென்பர்
சோதி யெழுத்தினி லையிரு மூன்றுள
நாத வெழுத்திட்டு நாடிக்கொள் ளீரே. (௫௦)

விந்து விலுஞ்சுழி நாத மெழுந்திட
பந்தத் தலைவி பதினறு கலையதாக்
கந்தர வாகரங் காலுடம் பாயினுள்
அந்தமு மின்றியே யைம்பத்தொன் ருயதே. (௫௧)

ஐம்ப தெழுத்தே யனைத்தும்வே தங்களும்
ஐம்ப தெழுத்தே யனைத்தாக மங்களும்
ஐம்ப தெழுத்தேயு மாவ தறிந்தபின்
ஐம்ப தெழுத்தும்போ யைஞ்செழுத் தாமே. (௫௨)

அஞ்செழுத் தாலைந்து பூதம் படைத்தனன்
அஞ்செழுத் தாற்பல யோனி படைத்தனன்
அஞ்செழுத் தாலிவ் வகலிடந் தாங்கினன்
அஞ்செழுத் தாலே யமர்ந்துநின் ருனே. (௫௩)

வீழ்ந்தெழ லாம்விகிர் தன்றிரு நாமத்தைச்
சேர்ந்தொழி யாமற் ெறுடங்கு மொருவற்குச்
சார்ந்த வினைத்துயர் போகத் தலைவனும்
போந்திடு மென்னும் புரிசடை யோனே. (௫௪)

உண்ணு மருந்து மூலப்பிலி காலமும்
பண்ணுறு கேள்வியும் பாடலு மாய்நிற்கும்
விண்ணின் றமரர் விரும்பி யடிதொழ
வெண்ணின் றெழுத்தஞ்சு மாகிநின் றானே. (ருரு)

ஐந்தின் பெருமை யகலிட மாவது
ஐந்தின் பெருமையே யாலய மாவது
ஐந்தின் பெருமை யறவோன் வழக்கமும்
ஐந்தின் வகைசெயப் பாலனு மாமே. (ருசு)

வேரெழுத் தாய்விண்ணா யப்புற மாய்நிற்கு
நீரெழுத் தாய்நிலந் தாங்கியு மங்குள்ள
சீரெழுத் தாயங்கி யாயுயி ராமெழுத்
தோரெழுத் தீசனு மொண்சுட ராமே. (ருஎ)

நாலா மெழுத்தோசை ஞால முருவது
நாலா மெழுத்தினுண் ஞால மடங்கிற்று
நாலா மெழுத்தே நவிலவல் லார்கட்கு
நாலா மெழுத்தது நன்னெறி தானே. (ருஅ)

இயைந்தன ளேந்திழை யென்னுள்ள மேவி
நயந்தன ளங்கே நமசிவ வென்னும்
பயந்தன்னை யோரும் பதமது பற்றும்
பெயர்ந்தனன் மற்றும் பிதற்றறுத் தேனே. (ருகு)

ஆமத் தினிதிருந் தன்ன மயத்தினை
ஓமத்தி லேயுதம் பண்ணு மொருத்திதன்
றோம நமசிவ வென்றிருப் பாருக்கு
சேமத் தலைவி நிலவிநின் றாளே. (சுO)

பட்ட பரிசே பரமஞ் செழுத்ததி
னிட்ட மறிந்திட் டிரவு பகல்வா
யட்டம தாடு நடுவே நிலயங்கொண்
டட்டதே சப்பொரு ளாகிநின் றாளே. (சுக)

* அகார முயிரே உகாரம் பரமே
மகார மலமாய் வருமுப்ப தாறிற்
சிகாரஞ் சிவமாய் வகாரம் வடிவமாய்
அகார முயிரென் றறையலு மாமே. (சுஉ)

நகார மகாரஞ் சிகார நடுவாய்
வகார மிரண்டும் வளியுடன் கூடி
ஒகார முதற்கொண் டொருக்கா லுரைக்க
மகார முதல்வன் மனத்தகத் தானே. (சுங)

அஞ்சுள வானை யடவியுள் வாழ்வன
அஞ்சுக்கு மஞ்செழுத் தங்குச மாவன
அஞ்சையுங் கூடத் தடுக்கவல் லார்கட்கே
அஞ்சாதி யாதி யகம்புக லாமே. (சுச)

ஐந்து கலையி லகராதி தன்னிலே
வந்த நகராதி மாற்றி மகராதி
நந்தியை மூலத்தே நாடிப் பரையொடுஞ்
சந்திசெய் வார்க்குச் சடங்கில்லை தானே. (சுரு)

மருவுஞ் சிவாயமே மன்னு முயிரு
மருமந்த யோகமு ஞானமு மாகுந்
தெருள்வந்த சீவனார் சென்றிவற் றாலே
அருடங்கி யச்சிவ மாவது வீடே. (சுசு)

அஞ்சுக வஞ்செழுத் துண்மை யறிந்தபின்
நெஞ்சகத் துள்ளே நிறையும் பராபரம்
வஞ்சக மில்லை மனைக்கு மழிவில்லை
தஞ்ச மிதுவென்று சாற்றுகின் றேனே. (சுஎ)

சிவாயவொ டவ்வே தெளிந்துள்ளத் தோதச்
சிவாயவொ டவ்வே சிவனுரு வாகுஞ்
சிவாயவொ டவ்வுந் தெளியவல் லார்கள்
சிவாயவொ டவ்வே தெளிந்திருந் தாரே (சுஅ)

சிகார வகார யகார முடனே
நகார மகார நடுவுற நாடி
ஒகார முடனே யொருக்கா லுரைக்கு
மகார முதல்வன் மதித்துநின் றானே. (சுகூ)

நம்முத லோரைந்தி னுடுங் கருமங்கள்
அம்முத லைந்தி லடங்கிய வல்வினை
சிம்முத லுள்ளே தெளியவல் லார்கட்குத்
தம்முத லாகுஞ் சதாசிவன் றானே. (எ0)

நவமுஞ் சிவமு முயிர்பர மாகுந்
தவமொன் றிலாதன தத்துவ மாகுஞ்
சிவமொன்றி யாய்பவ ராதர வாலச்
சிவமென்ப தானு மெனுந்தெளி வுற்றதே. (எக)

கூடிய வெட்டு மிரண்டுங் குவிந்தறி
நாடிய நந்தியை ஞானத்து ளேவைத்து
வாடிய வைவரு மங்குற வாவர்க
டேடி யதனைத் தெளிந்தறி யீரே. (எஉ)

எட்டு மிரண்டு மினிதறி கின்றிலர்
எட்டு மிரண்டு மறியாத வேழையர்
எட்டு மிரண்டு மிருமூன் று நான்கெனப்
பட்டது சித்தாந்த சன்மார்க்க பாதமே. (எங)

எட்டு வரையின் மேலெட்டு வரைகீறி
இட்ட நடுவு ளிறைவ னெழுத்தொன் றில்
வட்டத்தி லேயறை நாற்பத்தெட் டுமிட்டுச்
சிட்டஞ் செழுத்துஞ் செபிசீக் கிரமே. (எச)

தானவர் சட்டர் சதிர ரிருவர்கள்
ஆனவிம் மூவரோ டாற்றவ ராதிகள்
ஏனைப் பதினைந்தும் விந்துவு நாதமுஞ்
சேனையுஞ் செய்சிவ சக்கரந் தானே. (எரு)

பட்டண மாதவ மாற்றும் பராபரம்
விட்டனர் தம்மை விகிர்தா நமவென்பர்
எட்டனை யாயினு மீசன் றிறத்திறம்
ஒட்டுவன் பேசுவ னென்றறி யேனே. (எசு)

அவைமுதன் மூவரோ டைவர் சிறந்து
அவைமுத லாறிரண் டொன்றொடொன் றுன
அவைமுதல் விந்துவு நாதமு மோங்கச்
சவைமுதற் சங்கரன் றன்பெயர் தானே. (எஎ)

வித்தாஞ் செகமய மாக வரைகீறி
நத்தார் கலைபதி னாறுநாட் டிப்பின்
உத்தாரம் பன்னிரண் டாதி கலைதொகும்
பத்தாம் பிரம சடங்குபார்த் தோதிடே. (எஅ)

கண்டெழுந் தேன்கம லமல ருள்ளிடை
கொண்டொழிந் தேனுடன் கூடிய காலத்துப்
பண்பழி யாத பதிவழி யேசென்று
நண்பழி யாமே நமவென லாமே. (எகூ)

புண்ணிய வானவர் பூமழை தூவிநின்
றெண்ணுவ ரண்ண லிணையடி மந்திர
நண்ணுவர் நண்ணி நமவென்னு நாமத்தைக்
கண்ணென வுன்னிக் கலந்துநின் றாரே. (அ0)

ஆறெழுத் தாலவ் வாறு சமயங்கள்
ஆறுக்கு நாலே யிருபத்து நாலென்பர்
சாவித் திரியிற் றலையெழுத் தொன்றுள
பேதிக்க வல்லார் பிறவியற் றார்களே. (அக)

எட்டினி லெட்டறை யிட்டோ ரறையிலே
கட்டிய வொன்றெட் டாய்க்காண நிறையிட்டுச்
சுட்டி யிவற்றைப் பிரணவஞ் சூழ்ந்திட்டு
மட்டு முயிர்கட்கு மாபதி யானுண்டே. (அஉ)

நம்முத லவ்வொடு நாவின ராகியே
அம்முத லாகிய வெட்டிடை யுற்றிட்டு
உம்முத லாகவே யுண்டவ ருச்சிமேல்
உம்முத லாயவ னுற்றுநின் றானே. (அங)

நின்ற வரசம் பலகைமே னாகக
ஒன்றிட மவ்விட்டு வோலையிற் சாதகந்
துன்று மெழுகையுள் பூசிச் சுடரிடைந்
தன்ற வெதுப்பிடத் தம்பனங் காணுமே. (அச)

கரண விறளிப் பலகைய மன்றிசை
மரணமிட் டெட்டின் மகார வெழுத்திட்டு
வரணமி லெங்காயம் பூசி யடுப்பிடை
முரணிற் புதைத்திட மோகன மாகுமே. (அரு)

ஆங்கு வடமேற் கிலையனார் கோட்டத்திற்
பாங்கு படவே பலாசம் பலகையிற்
காங்கரு மேட்டிற் கடுப்பூசி விந்துவிட்
டோங்காரம் வைத்திடு முச்சாட னத்துக்கே. (அசு)

உச்சியம் போதி லொளிவன்னி மூலையிற்
பச்சோலை யிற்பஞ்ச காயத்தைப் பாரித்து
முச்சதி ரத்தின் முதுகாட்டில் வைத்திடு
வைச்சபின் மேலோர் மாரணம் வேண்டிலே. (அஎ)

எய்ந்த வரி...ர மேட்டின்மே லேபூசி
எய்ந்த வகார முகார மெழுத்திட்டு
வாய்ந்ததோர் வில்லம் பலகை வசியத்துக்
கேய்ந்தவைத் தெண்பதி னாயிரம் வேண்டிலே. (அஅ)

எண்ணுக் கருடனை யெட்டின் யகாரமிட்
டெண்ணுப் பொன்னொளி லெழுவெள்ளி பூசிடா
வெண்ணுவற் பலகையிட்டு மேற்கே நோக்கி
என்று வெழுத்தொடெண் ணாயிரம் வேண்டிலே. ()

அருச்சனை.

* அம்புய நீலங் கழுநீ ரணிநெய்தல்
வம்பவிழ் பூக முமாதவி மந்தாரந்
தும்பை வகுளஞ் சுரபுன்னை மல்லிகை
செண்பகம் பாதிரி செவ்வந்தி சாத்திடே. (க)

* சாங்கம தாகவே சந்தொடு சந்தனந்
தேங்கமழ் குங்குமங் கர்ப்பூரங் காரகிற்
பாங்கு படப்பனி நீராற் குழைத்துவைத்
தாங்கே யணிந்துநீ ரர்ச்சியு மன்பொடே. (உ)

அன்புட னேநின் றமுதமு மேற்றியே
பொன்செய் விளக்கும் புகைதீபந் திசைதொறுந்
துன்ப மகற்றித் தொழுவோர் நினையுங்கால்
இன்ப முடனேவந் தெய்திடு முத்தியே. (ங)

எய்தி வழிப்படி லெய்தா தனவில்லை
எய்தி வழிப்படி னிந்திரன் செல்வமுன்
எய்தி வழிப்படி லெண்சித்தி யுண்டாகும்
எய்தி வழிப்படி லெய்திடு முத்தியே. (ச)

நண்ணும் பிறதார நீத்தா ரவித்தார்
மண்ணிய நைவேத் தியமனு சந்தான
நண்ணிய பஞ்சாங்க நண்ணுஞ் செபமென்னு
மன்னு மனபவ னத்தொடு வைகுமே. (ரு)

* வேண்டார்கள் கன்மம் விமலனுக் கட்பட்டோர்
வேண்டார்கள் கன்ம மதிலிச்சை யற்றபேர்
வேண்டார்கள் கன்ம மிகுசிவ யோகிகள்
வேண்டார்கள் கன்ம மிகுதியோ ராய்ந்தன்பே. (சு)

அறிவரு ஞானத் தெவரு மறியார்
பொறிவழி தேடிப் புலம்புகின் றூர்கள்

நெறிமனை யுள்ளே நிலைபெற நோக்கில்
எறிமணி யுள்ளே யிருக்கலு மாமே. (எ)

இருளும் வெளிபோ லிரண்டா மிதயம்
அருளறி யாமையு மன்னு மறிவும்
அருளிவை விட்டெறி யாமை மயங்கும்
அருளுஞ் சிதைத்தோ ரவர்களா மன்றே. (அ)

தானவ னாக வவனே தானாயிட
வானவ விரண்டி லறிவன் சிவமாக
போனவ னன்பிது நாலா மரபுறத்
தானவ னாதமோ ராதித்த தேவரே. (கூ)

ஓங்கார முந்திக்கீ ழுற்றிடு மெந்நாளு
நீங்கா வகாரமு நீள்கண்டத் தாயிடும்
பாங்கார் நகாரம் பயினெற்றி யுற்றிடும்
வீங்காகும் விந்துவு நாதமே லாகுமே. (கo)

நமவது வாசன மான பசுவே
சிவமது சித்திச் சிவமாம் பதியே
நமவற வாதி நாடுவ தன்றாஞ்
சிவமாகு மாமோனஞ் சேர்தன்மெய் வீடே. (கக)

தெளிவரு நாளிற் சிவவமு தூறும்
ஒளிவரு நாளி லோரெட்டி லுகளும்
ஒளிவரு மப்பதத் தோரிரண் டாகில்
வெளிதரு நாதன் வெளியா யிருந்தே. (கஉ)

நவதண்டம்.

நவகுண்ட மானவை நானுரை செய்யின்
நவகுண்டத் துள்ளெழு நற்றீபந் தானு
நவகுண்டத் துள்ளெழு நன்மைக ளெல்லா
நவகுண்ட மானவை நானுரைப் பேனே. (க)

உரைத்திடுங் குண்டத்தி னுள்ளேமுக் காலு
நகைத்தெழு நாற்கோண நன்மை களைந்து
பகைத்திடு முப்புரம் பாரங்கி யோடே
மிகைத்திடு கண்டங்கண் மேலறி யோமே. (உ)

மேலறிந் துள்ளே வெளிசெய் தவப்பொருள்
காலறிந் துள்ளே கருத்துற்ற செஞ்சுடர்
பாரறிந் தண்டஞ் சிறகற நின்றது
நானறிந் துள்ளெழ நாடிக்கொண் டேனே. (ந)

கொண்டவிக் குண்டத்தி னுள்ளெழு சோதியாய்
அண்டங்க ளீரேழு மாக்கி யழிக்கலாம்
பண்டையுள் வேதம் பரந்த பரப்பெலாம்
இன்றுசொன் னூலா யெடுத்துரைத் தேனே. (ச)

எடுத்தவக் குண்டத்தி டம்பதி னாறிற்
பதித்த கலைகளும் பாலித்து நிற்குங்
கதித்தன லுள்ளெழக் கண்டுகொள் வார்க்கே
கொதித்தெழு வல்வினை கூடகி லாவே. (ரு)

கூடமுக் கூடத்தி னுள்ளெழு குண்டத்துள்
ஆடிய வைந்து மகம்புறம் பாய்நிற்கும்
பாடிய பன்னீ ரிராசியு மங்கெழ
நாடிக்கொள் வார்கட்கு நற்சுடர் தானே. (சா)

நற்சுட ராகுஞ் சிரமுக வட்டமாங்
கைச்சுட ராகுங் கருத்துற்ற கைகளிற்
பைச்சுடர் மேனி பதைப்புற்றி லிங்கமு
நற்சுட ராயெழு நல்லதென் றாளே. (எ)

நல்லதென் றாளே நமக்குற்ற நாயகஞ்
சொல்லதென் றாளே சுடர்முடிப் பாதமா
மெல்லநின் றாளை வினவகில் லாதவர்
கல்லதன் றாளையுங் கற்றும்வின் னாளே. (அ)

வின்று விளம்பிறை மேவிய குண்டத்துச்
சொன்று லிரண்டுஞ் சுடர்நாகந் தீக்கெங்கும்
பன்னலு நாகம் பரந்த பரஞ்சுடர்
என்னகத் துள்ளே யிடங்கொண்ட வாறே. (கூ)

இடங்கொண்ட பாத மெழிற்சுட ரேக
நடங்கொண்ட பாதங்க ணண்ணீ ரதற்குச்
சகங்கொண்ட கையிரண் டாறுந் தழைப்ப
முகங்கொண்ட செஞ்சுடர் முக்கண ஞர்க்கே. (க0)

முக்கணன் றனே முழுச்சுட ராயவன்
அக்கணன் றனே யகிலமு முண்டவன்
றிக்கண ஞகித் திகையெட்டுங் கண்டவன்
எக்கணன் றனுக்கு மெந்தைபிரானே. (கக)

* எந்தை பிரானுக் கிருமூன்று வட்டமாய்த்
தந்தைதன் முன்னே சண்முகந் தோன்றலாற்
கந்தன் சுவாமி கலந்தங் கிருத்தலான்
மைந்த னிவனென்ன மாட்டிக் கொளீரே. (கஉ)

மாட்டிய குண்டத்தி னுள்ளெழு வேதத்துள்
ஆட்டிய காலொன்று மிரண்டு மலர்ந்திடும்
வாட்டிய கையிரண் டொன்று பதைத்தெழ
நாட்டுஞ் சுரரிவர் நல்லொளி தானே. (கங)

நல்லொளி யாக நடந்த வுலகெங்குங்
கல்லொளி யாகக் கலந்து ளிருந்திடுஞ்
சொல்லொளி யாகத் தொடர்ந்த வுயிர்க்கெல்லாங்
கல்லொளி கண்ணுளு மாகிநின் றுளே. (கச)

நின்றவிக் குண்ட நிலையாறு கோணமாய்ப்
பண்டையில் வட்டம் பதைத்தெழு மாறுறுங்
கொண்டவித் தத்துவ முள்ளே கலந்தெழ
வின்றுளு மென்ன வெடுக்கலு மாமே. (கரு)

எடுக்கின்ற பாதங்கண் மூன்ற தெழுத்தைக்
கடுத்த முகமிரண் டாறுகண் ணாகப்
படித்தெண்ணு நாவெழு கொம்பொரு நாலு
மடுத்தெழு கண்ணு னந்தமி லார்க்கே. (கசு)

அந்தமில் லானுக் ககலிடந் தானில்லை
அந்தமில் லானை யளப்பவர் தாமில்லை
அந்தமில் லானுக் கடுத்தசொற் றானில்லை
அந்தமில் லானை யறிந்துகொள் பத்தே. (கஎ)

பத்திட்டங் கெட்டிட் டாறிட்டு நாலிட்டு
மட்டிட்ட குண்ட மலர்ந்தெழு தாமரை
கட்டிட்டு நின்று கலந்தமெய் யாகமும்
பட்டிட்டு நின்றது பார்ப்பதி பாலே. (கஅ)

பார்ப்பதி பாகன் பரந்தகை நாலைஞ்சு
காற்பதி பத்து முகம்பத்துக் கண்களும்
பூப்பதி பாத மிரண்டு சுடர்முடி
நாற்பது சோத்திர நல்லிரு பத்தஞ்சே. (கக)

அஞ்சிட்ட கோல மளப்பன வையைந்து
மஞ்சிட்ட குண்ட மலர்ந்தங் கிருத்தலால்
பஞ்சிட்ட சோதிப் பரந்த பரஞ்சுடர்
கொஞ்சிட்ட வன்னியைக் கூடுதன் முத்தியே. (உo)

முத்தநற் சோதி முழுச்சுட ராயவன்
கற்றற்று நின்றார் கருத்து ளிருந்திடும்
பற்றற நாடிப் பரந்தொளி யூடுபோய்
செற்றற் றிருந்தவர் சேர்ந்திருந் தாரே. (உக)

சேர்ந்த கலையஞ்சுஞ் சேருமிக் குண்டமும்
ஆர்ந்த திசைகளு மங்கே யமர்ந்திடும்
பாய்ந்தவைம் பூதமும் பார்க்கின்ற வன்னியைக்
காய்ந்தவ ரென்றுங் கலந்தவர் தாமே. (உஉ)

மெய்கண்ட மாம்விரி நீருல கேழை
உய்கண்டஞ் செய்த வொருவனைச் சேருமின்
செய்கண்ட ஞானந் திருந்திய தேவர்கள்
பொய்கண்ட மில்லாப் பொருள்கலந் தாரே. (உங)

கலந்திரு பாத மிருகர மாகு
மலர்ந்திரு குண்ட மகாரத்தோர் மூக்கு
மலர்ந்தெழு செம்முக மற்றைக்கண் ணெற்றி
உணர்ந்திரு குஞ்சியங் குத்தம னார்க்கே. (உச)

* உத்தமன் சோதி யுளனொரு பாலனாய்
மத்திம னாகி மலர்ந்தங் கிருந்திடும்
பச்சிமத் திக்கும் பரந்து குழிந்தன
சத்திமா னாகத் தழைத்த கொடியே. (உரு)

கொடியாறு சென்று குலாவிய குண்டம்
அடியிரு கோணமா யந்தமு மொக்கும்
படியே மூலகும் பரந்த சுடரை
மடியாது கண்டவர் மாதன மாமே. (உசு)

மாதன மாக வளர்கின்ற வன்னியைச்
சாதன மாகச் சமைந்த குருவென்றும்
போதன மாகப் பொருந்த வுலகாளும்
பாதன மாகப் பரிந்தது பார்த்தே. (உஎ)

பார்த்திட மெங்கும் பரந்தெழு சோதியை
ஆத்தம தாகவே யாய்ந்தறி வாரில்லை
காத்துட லுள்ளே கருதி யிருந்தவர்
மூத்துடல் கோடி யுகங்கண்ட வாறே. (உஅ)

உகங்கண்ட வொன்பது குண்டமு மொக்க
வகங்கண்ட யோகியுண் ணாடி யெழுப்பும்
பயங்கண்டு கொண்டவிப் பாய்கரு வொப்பச்
சகங்கண்டு கொண்டது சாதன மாமே. (உகூ)

சாதனை நாலு தழன்மூன்று வில்வயம்
வேதனை வட்டம் விளையாறு பூநிலை
போதனை போதைஞ்சு பொற்கய வாரண
நாதனை நாடு நவகோடி தானே. (௩௦)

சத்திபேதம்-திரிபுரைச் சக்கரம்.

* மாமாயை மாயை வயிந்தவம் வைகரி
யோமாயை யுள்ளொளி யோராறு கோடியிற்
றூமான மந்திரஞ் சத்திதன் மூர்த்திகள்
ஆமா யலவாந் திரிபுரை யாங்கே. (௧)

திரிபுரை சுந்தரி யந்தரி சிந்துரப்
பரிபுரை நாரணி யாம்பால வன்னத்தி
இருள்புரை யீசி மனோன்மணி யென்ன
வருபல வாய்நிற்கு மாமாது தானே. (௨)

தானு வமைந்தவம் முப்புரந் தன்னிடை
தானான மூவுரு வோருத்த தன்மையள்
தானான பொன்செம்மை வெண்ணிறத் தாள்கல்வி
தானான போகமு முத்தியு நல்குமே. (௩)

நல்குந் திரிபுரை நாதநா தாந்தங்கள்
பல்கும் பரவிந்து பாரண்ட மானவை
நல்கும் பரையபி ராமி யகோசரி
புல்கு மருளுமப் போதந்தந் தாளுமே. (௪)

தாளணி நூபுரஞ் செம்பட்டுத் தானுடை
வாரணி கொங்கை மலர்க்கன்னல் வாளிவில்
ஏரணி யங்குச பாச மெழின்முடி
காரணி மாமணிக் குண்டலக் காதிக்கே. (௫)

குண்டலக் காதி கொலைவிற் புருவத்தள்
கொண்ட வரத்தினின் மன்னுகோ லத்தள்
கண்டிகை யாரங் கதிர்முடி மாமதிச்
சண்டிகை நாற்றிசை தாங்கிநின் றாளே. (௬)

நின்ற திரிபுரை நீளும் புராதனி
குன்றலில் மோகினி மாதிருக் குஞ்சிகை
நன்றறி கண்டிகை நாற்காற் கரீடணி
ஒன்றிய நற்சுத்த தாமரைச் சுத்தையே. (௭)

சுத்தவம் பாரத்த னத்திசு கோதயள்
வத்துவ மாயா ளுமாசத்தி மாபரை
யத்தகை யான மனோன்மணி தானுமாய்
வைத்தவக் கோல மதியவ ளாகுமே. (௮)

* அவளை யறியா வமரரு மில்லை
அவளன்றிச் செய்யு மருந்தவ மில்லை
அவளன்றி யைவரா லாவதொன் றில்லை
அவளன்றி யூர்புகு மாறறி யேனே. (௯)

* அறிவார் பராசத்தி யானந்த மென்பார்
அறிவா ரறிவுரு வாமவ ளென்பார்
அறிவார் கரும மவளிச்சை யென்பார்
அறிவார் பரனு மவளிடந் தானே. (௧௦)

தானெங் குளதங் குளதையன் மாதேவி
ஊனெங் குளவங் குள்ளுயிர்க் காவலன்
வானெங் குளவங் குளேவந்தா மப்பாலதாங்
கோனெங்கு நின்ற குறிபல பாரே. (௧௧)

பராசத்தி மாசத்தி பல்வகை யாலுந்
தராசத்தி யாய்நின்ற தன்மை புணரா
உராசத்தி யூழிக டோறு முடனே
புராசத்தி புண்ணிய மாகிய போகமே. (௧௨)

போகஞ்செய் சத்தி புரிகுழ லாளொடும்
பாகஞ்செய் தாங்கே பராசத்தி யாய்நிற்கும்
ஆகஞ்செய் தாங்கே யடியவர் நாடொறும்
பாகஞ்செய் ஞானம் படர்கின்ற கொம்பே. (கங)

கொம்பனை யாளைக் குவிமுலை மங்கையை
வம்பவிழ் கோதையை வானவர் நாடியைச்
செம்பவ ளத்திரு மேனிச் சிறுமியை
நம்பியென் னுள்ளே நயந்துவைத் தேனே. (க௪)

வைத்த பொருளு மருவுயிர்ப் பன்மையும்
பத்து முகமும் பரையும் பராபரைச்
சித்தக் கரணச் செயல்களுஞ் செய்திடுஞ்
சத்தியும் வித்தைத் தலையவ ளாமே. (கரு)

தலைவி தடமுலை மேனின்ற தையல்
தொலைவிற் றவஞ்செயுந் தூய்நெறித் தோகை
கலைபல வென்றிடுங் கன்னியென் னுள்ள
நிலைபெற விங்கே நிறைந்துநின் றாளே. (கசு)

நின்றவ ணேரிழை நீள்கலை யோடுற
என்றன கம்படிந் தேழுல கந்தொழ
மன்றது வொன்றி மனோன்மணி மங்கலி
ஒன்றென்ன வொன்றநின் றொத்தடைந் தாளே. ()

ஒத்தடங் குங்கம லத்திடை யாயிழை
அத்தகை செய்கின்ற வாயபெரும்பதி
மத்தடை கின்ற மனோன்மணி மங்கலி
சித்தடைக் கும்வழி தேர்ந்துண ரார்களே. (கஅ)

உணர்ந்துட னேநிற்கு முள்ளொளி யாகி
மணங்கமழ் பூங்குழன் மங்கையுந் தானும்
புணர்ந்துட னேநிற்கும் போதருங் காலைக்
கணிந்தெழு வார்க்குக் கதியளிப் பானே. (கக)

அளியொத்த பெண்பிள்ளை யானந்த சுந்தரி
புளியுறு புன்பழம் போலுள்ள நோக்கித்
தெளியுறு வித்துச் சிவகதி காட்டி
ஒளியுற வைத்தென்னை யுய்யவுண் டாளே. (உ0)

உண்டில்லை யென்ற துருச்செய நின்றது
வண்டில்லை மன்றினுள் மன்னி நிறைந்தது
கண்டிலர் காரண காரணி தம்மொடு
மண்டல மூன்றுற மன்னிநின் றாளே. (உக)

நின்றா ளவன்ற னுடலு முயிருமாய்ச்
சென்றனள் சிவகதி சேரும் பராசத்தி
ஒன்றாக வென்னுட் புகுந்துணர் வாகியே
நின்றாள் பரஞ்சுட ரேடங்கை யாளே. (உஉ)

ஏடங்கை நங்கை யிறையெங்கண் முக்கண்ணி
வேடம் படிகம் விரும்புவெண் டாமரை
பாடுந் திருமுறை பார்ப்பணி பாதங்கள்
சூடுமென் சென்னிவாய் தோத்திரஞ் சொல்லுமே. ()

தோத்திரஞ் செய்து தொழுது துணையடி
வாய்த்திட வேத்தி வழிபடும் வாறிரும்
பார்த்திடு மங்குச பாசம் பசுங்கரும்
பார்த்திடும் பூம்பிள்ளை யாகுமா மாதிக்கே. (உச)

* ஆதி விதமிகுத் தண்டந்த மால்தங்கை
நீதி மலரின்மே னேரிழை நாமத்தைப்
பாதியில் வைத்துப் பல்காற் பயில்விரேற்
சோதி மிகுத்துமுக் காலமுந் தோன்றுமே. (உரு)

மேதாதி யீரெட்டு மாகிய மெல்லியல்
வேதாதி நூலின் விளங்கும் பராபரை
ஆதார மாகியே யாய்ந்த பரப்பினள்
நாதாதி நாதத்து ணல்லரு ளாளே. (உசா)

அருள்பெற் றவர்சொல்ல வாரீர் மனிதர்
பொருள்பெற்ற சிந்தைப் புவனு பதியார்
மருளுற்ற சிந்தையை மாற்றி யருமைப்
பொருளுற்ற சேவடி போற்றுவ னுனே. (உஎ)

ஆனவ ராக முகத்தி பதத்தினள்
ஈனவ ராக மிடிக்கு முசலத்தோ
டேனே யுழுபடை யேந்திய வெண்ணகை
யூன மறவுணர்ந் தாருளத் தோங்குமே. (உஅ)

ஓங்காரி யென்பா ளவளொரு பெண்பிள்ளை
நீங்காத பச்சை நிறத்தை யுடையவள்
ஆங்காரி யாகியே யைவரைப் பெற்றிட்டு
ரீங்காரத் துள்ளே யினிதிருந் தாளே. (உகூ)

தானே தலைவி யெனநின்ற தற்பரை
தானே யுயிர்வித் தாய்த்தந்த பதினுலும்
வானோர் தலமு மனமுநற் புத்தியுந்
தானே சிவகதி தன்மையு மாமே. (௩௦)

வயிரவி மந்திரம்.

பன்னிரண் டாங்கலை யாதி பயிரவி
தன்னில காரமு மாயையுங் கற்பித்துப்
பன்னிரண் டாதியோ டந்தப் பதினுலுஞ்
சொன்னிலை சோடச மந்தமென் றோதிடே. (க)

அந்தப் பதினுலு மதுவே வயிரவி
முந்து நடுவு முடிவு முதலாகச்
சிந்தை கலசத் தெழுகின்ற மாசத்தி
அந்தமு மாதியு மாகிநின் றாளே. (உ)

ஆகின்ற மூவரு மங்கே யடங்குவர்
போகின்ற பூதம் பொருந்து புராதரர்
சார்கின்ற சார்வுழிச் சாரார் சதிர்பெறப்
போகுந் திரிபுரை புண்ணியத் தோரே. (ங)

புண்ணிய நந்தி புனிதன் றிருவாகும்
எண்ணிய நாட்க ளிருபத்தேழ் சூழ்மதி
பண்ணிய வன்னி பகலோன் மதியீறு
திண்ணிய சிந்தைதன் றென்ன னுமாமே. (ச)

தென்னன் றிருநந்தி சேவகன் றன்னொடும்
பொன்னங் கிரியிற் பூதலம் போற்றிடும்
பன்னும் பரிபிடி யந்தம் பகவனோ
டுன்னுந் திரிபுரை யோதிநின் றானுக்கே. (ரு)

ஓதிய நந்தி யுணருந் திருவருள்
நீதியில் வேத நெறிவந் துரைசெய்யும்
போத மிருபத் தெழுநாள் புணர்மதி
சோதி வயிரவி சூலம்வந் தாளுமே. (சு)

* சூலங் கபாலங்கை யேந்திய சூலிக்கு
நாலாங் கரமுள நாகபா சாங்குச
மாலங் கயனறி யாத வடிவுக்கு
மேலங்க மாய்நின்ற மெல்லிய லாளே. (எ)

மெல்லியல் வஞ்சி விடமி கலைஞானி
சொல்லிய கிஞ்சுக நிறமன்னு சேயிழை
கல்லிய லொப்பது காணுந் திருமேனி
பல்லிய லாடையும் பன்மணித் தானே. (அ)

பன்மணி சந்திர கோடி திருமுடி
சொன்மணி குண்டலக் காதி யுழைக்கண்ணி
நன்மணி சூரிய சோம நயனத்தள்
பொன்மணி வன்னியும் பூரிக்கின் றாளே. (கூ)

* பூரித்த பூவித ழெட்டினுக் குள்ளேயோர்
ஆரியத் தாளுண்டங் கெண்மர் கன்னியர்
பாரித்த பெண்க ளறுபத்து நால்வருஞ்
சாரித்துச் சத்தியைத் தாங்கள்கண் டாரே. (க0)

கண்ட சிலம்பு வளைசங்கு சக்கரம்
எண்டிசை யோகி யிறைவி பராசத்தி
யண்டமொ டெண்டிசை தாங்கு மருட்செல்வி
புண்டரி கத்தினுட் பூசனை யாளே (கக)

பூசனை கெந்தம் புனைமலர் மாகோடி
யோசனை பஞ்சத் தொலிவந் துரைசெய்யும்
வாசமி லாத மணிமந் திரயோகந்
தேசந் திகழுந் திரிபுரை காணே. (கஉ)

* காணும் பலபல தெய்வங்கள் வெவ்வேறு
பூணும் பலபல பொன்போலத் தோற்றிடும்
பேணுஞ் சிவனும் பிரமனு மாயனுங்
காணுந் தலைவிநற் காரணி காணே. (கங)

காரண மந்திர மோதுங் கமலத்துப்
பூரண கும்பவி ரேசம் பொருந்திய
நாரணி நந்தி நடுவங் குரைசெய்த
ஆரண வேதநூ லந்தமு மாமே. (கச)

அந்த நடுவிர லாதி சிறுவிரல்
வந்த வழிமுறை மாறி யுரைசெய்யுஞ்
செந்தமி ழாதி தெளிந்து வழிபடு
நந்தி யிதனை நவமுரைத் தானே. (கரு)

உரைத்த நவசத்தி யொன்று முடிய
நிரைத்த விராசி நெடுமுறை யெண்ணிப்
பிரைச்சத மெட்டு முன்பே சியநந்தி
நிரைத்து நியதி நியமஞ்செய் தானே. (கசு)

தாமக் குழலி தயைக்கண்ணி யுண்ணின்ற
வேமத் திருளற வீசு மிளங்கொடி
ஓமப் பெருஞ்சுட ருள்ளெழு நுண்புகை
மேவித் தழுவொடு மீண்டது காணே. (கஎ)

காணு மிருதய மந்திர முங்கண்டு
பேணு நமவென்று பேசுந் தலைமேலே
வேணு நடுவு மிகநின்ற வாகுதி
பூணு நடுவென்ற வந்தஞ் சிகையே. (கஅ)

சிகைநின்ற வந்தக் கவசங்கொண் டாதி
பகைநின்ற வங்கத்தைப் பாரென்று மாறித்
தொகைநின்ற நேத்திர முத்திரை சூலம்
வகைநின்ற யோனி வருத்தலு மாமே. (கக)

வருத்த மிரண்டுஞ் சிறுவிரன் மாறிப்
பொருத்தி யணிவிரற் சுட்டிப் பிடித்து
நெறித்தொன்ற வைத்து நெடிது நடுவே
பெருத்த விரலிரண் டுள்புக்குப் பேசே. (உ0)

பேசிய மந்திர மிகாரம் பிறித்துரை
கூசமி லாத சகாரத்தை முன்கொண்டு
வாசிப் பிராண னுபதேச மாகைக்குக்
கூசிய விந்து வுடன்கொண்டு கூவே. (உக)

கூவிய சீவன் பிராணன் முதலாகப்
பாவியல் சவ்வுடன் பண்ணும் யகாரத்தை
மேவிய மாயை விரிசங்கு முத்திரை
தேவி நடுவுட் டிகழ்ந்துநின் றாளே. (உஉ)

நின்ற வயிரவி நீலி நிசாசரி
ஒன்று மிரண்டு மொருங்கிய வுள்ளத்துச்
சென்றரு ளயகி தேவர் பிரானுக்கே
நன்றருண் ஞாலத்து நாடிடுஞ் சாற்றியே. (உஙு)

சாற்றிய வேதஞ் சராசர மைம்பூத
நாற்றிசை முக்கண்ணி நாடு மிருள்வெளி
தோற்று முயிர்ப்பன்மை சோதிப் பராபரை
யாற்றலொ டாய்நிற்கு மாதி முதல்வியே. (உ௪)

* ஆதி வயிரவி கன்னித் துறைமன்னி
ஓதி புணரி லுடலுயி ரீசனும்
பேதை யுலகிற் பிறவிக ளுசமாம்
ஓத.வுலவாத கோலமொன் ருகுமே. (உ௫)

கோலக் குழலி குலாய புருவத்தள்
நீலக் குவளை மலரன்ன கண்ணினள்
ஆலிக்கு மின்னமு தானந்த சுந்தரி
மேலிச்சிவத்தை வெளிப்படுத் தாளே. (உ௬)

வெளிப்படு வித்து விளைவறி வித்துத்
தெளிப்படு வித்தென் சிந்தையி னுள்ளே
களிப்படு வித்துக் கதிர்ப்படு சோதியை
ஒளிப்படு வித்தென்னை யுய்யக்கொண் டாளே. (உ௭)

கொண்டனள் கோலங் கோடி யனேகங்கள்
கண்டன ளெண்ணெண் கலையின்கண் மாலைகள்
விண்டனள் மேலை விரிகதிர் மூன்றையுந்
தண்டலை மேனின்ற தையனல் லாளே. (உ௮)

தையனல் லாளைத் தலத்திற் றலைவியை
மையலை நோக்கு மனோன்மணி மங்கையைப்
பையநின் றேத்திப் பணிமின் பணிந்தபின்
வெய்ப வமினி மேவகி லாவே. (உ௯)

வேயன தோளி விரையுறு மென்மலர்
ஏய குழலி யிளம்பிறை யேந்திழை
தூய சடைமுடிச் சூலினி சுந்தரி
ஏயென துள்ளத் தினிதிருந் தாளே. (௩௦)

துளியபெருன் மூலை யிருக்குங் குமரி
தனியொரு நாயகி தானே தலைவி
தனிபடு வித்தனள் சார்வு படுத்து
தனிபடு வித்துள்ள நாடிநின் றானே. (ருக)

நாடிய கண்மூன்று நடுவெழு ஞானத்துக்
கூடி யிருந்த குமரி குலக்கன்னி
ஆடகச் சீறடி யம்பொற் சிலம்பொலி
பாடக மேவி புறங்குகின் றாளே. (ருஉ)

உறந்த மளவின் மனோன்மணி வந்து
சிறந்த வலோக்கைக் கழுத்தாரப் புல்லி
பிறங்கொளித் தம்பலம் வாயி லுமிழ்ந்திட்
டிறங்கலை யாவென் றுபாயஞ்செய் தாளே. (ருங)

உபாய மளிக்கு மொருத்தியென் னுள்ளத்து
அபாய மறக்கெடுத் தன்பு விளைத்துச்
சுவாவை விளக்குஞ் சுழியகத் துள்ளே
அவாவை யடக்கிவைத் தஞ்சலென் றாளே. (ருச)

அஞ்சொன் மொழியா ளருந்தவப் பெண்பிள்ளை
செஞ்சொன் மடமொழிச் சீருடைச் சேயிழை
தஞ்சமென் றெண்ணித்தன் சேவடி போற்றுவார்க்
கின்சொ லளிக்கு மிறைவியென் றாரே. (ருரு)

ஆருயி ராயு மருந்தவப் பெண்பிள்ளை
காரியல் கோதையள் காரணி நாரணி
ஓருரு மியிரு முலகு மொடுக்கிடுங்
கோரியென் னுள்ளங் குலாவிநின் றாளே. (ருசு)

குலாவிய கோலக் குமரியென் னுள்ள
நிலாவி யிருந்து நெடுநா ளணைந்தும்
உலாவி யிருந்துணர்ந் துச்சியி னுள்ளே
கலாவி யிருந்த கலைத்தலை யாளே. (ருஎ)

கலைத்தலை நெற்றியோர் கண்ணுடைக் கண்ணுள்
முலைத்தலை மங்கை முயங்கி யிருக்குஞ்
சிலைத்தலை யாய தெரிவினை நோக்கி
அலைத்தபூங் கொம்பி னாளங்கிருந் தாளே. (நஅ)

இருந்தன ளேந்திழை யென்னுள்ள மேவிப்
பொருந்திரு நால்விரல் புக்கனள் புல்கித்
திருந்திய தாணுவிற் சேர்ந்துட னொன்றி
அருந்தவ மெய்தின ளாதியி னாளே. (நகூ)

ஆதி யனாதிய காரண காரணி
சோதிய சோதி சுகபர சுந்தரி
மாது சமாதி மனோன்மணி மங்கலி
ஓதியென் னுள்ளத் துடனியைந் தாளே. (சo)

இயைந்தன ளேந்திழை யென்னுள்ள மேவி
நயந்தன ளங்கே நமசிவ வென்னும்
அயன்றனை யோரும் பதமது பற்றும்
பெயர்ந்தனள் மற்றும் பிதற்றறுத் தாளே. (சக)

பிதற்றிக் கழிந்தனர் பேதை மனிதர்
முயற்றியின் முத்தி யருளு முதல்வி
நயற்றிகழ் முக்கண்ணுங் கம்பலைச் செவ்வாய்
முகத்தரு ளோக்கமு முன்னுள்ள தாமே. (சஉ)

உள்ள திதயத்து நெஞ்சத் தொருமூன் றுள்
பிள்ளைத் தடமுளே பேசப் பிறந்தது
வள்ளத் திருவினை வயிற்றினுண் மாமாயைக்
கள்ள வொளியின் கருத்தாகுங் கன்னியே. (சங)

கன்னியுங் கன்னி யழிந்திலள் காதலி
துன்னியங் கைவரைப் பெற்றன ளேமொழி
பன்னிய நன்னூற் பகைவரு மங்குள
என்னவிம் மாயை யிருளது தானே. (சச)

இருளது சத்தி வெளியதெம் மண்ணல்
பொருளது புண்ணியர் போகத்து ளின்பந்
தெருளது சிந்தையைத் தெய்வமென் றெண்ணி
அருளது செய்யுமெம் மாதிப் பிரானே. (சரு)

ஆதி யனாதியு மாய பராசத்தி
பாதி பராபரை மேலுறை பைந்தொடி
மாது சமாதி மனோன்மணி மங்கலி
ஓதுமென் னுள்ளத் துடன்முகிழ்த் தாளே. (சசு)

ஓதிய வண்ணங் கலையி னுயர்கலை
ஆதியில் வேதமே யாமென் றறிகிலர்
சாதியும் பேதமுந் தத்துவ மாய்நிற்பள்
ஆதியென் றோதின ளாவின் கிழத்தியே. (சஎ)

ஆவின் கிழத்திநல் லாவடு தண்டுறை
நாவின் கிழத்தி நலம்புகழ்ந் தேத்திடுந்
தேவின் கிழத்தி திருவாஞ் சிவமங்கை
மேவுங் கிழத்தி வினைகடிந் தாளே. (சஅ)

வினைகடிந் தாருள்ளத் துள்ளொளி மேவித்
தனையடைந் தோர்க்கெல்லாந் தத்துவ மாய்நிற்பள்
எனையடி மைகொண்ட வேந்திழை யீசன்
கணவனைக் காண வனாதியு மாமே. (சகூ)

ஆதி யனாதி யகாரண காரணி
வேதம தாய்ந்தனள் வேதியர்க் காய்நின்ற
சோதி தனிச்சுடர் சொரூப மாய்நிற்கும்
பாதி பராபரை பன்னிரண் டாதியே. (ருo)

பூரண சத்தி.

அளந்தே னகலிடத் தந்தமு மீறும்
அளந்தே னகலிடத் தாதிப் பிரானை

அளந்தே னகலிடத் தாளொடு பெண்ணும்
அளந்தே னவனரு ளாய்ந்துணர்ந் தேனே. (க)

உணர்ந்தில ரீசனை யூழிசெய் சத்தி
புணர்ந்தது பூரணம் புண்ணியர் தங்கள்
கணங்களைத் தன்னருள் செய்கின்ற கன்னி
குணர்ந்த வழிகொண்டு கும்பக மாகுமே. (உ)

கும்பக் களிறைந்துங் கோலொடு பாகனும்
வம்பிற் றிகழு மணிமுடி வண்ணனும்
இன்பக் கலவி யினிதுறை தையலும்
அன்பிற் கலவி யுளாயொழிந் தாரே. (ங)

இன்பக் கல்வியி லிட்டெழு கின்றதோர்
அன்பிற் புகவல்ல னுமெங்க ளப்பனுந்
துன்பக் குழம்பிற் றுயருறும் பாசத்துள்
என்பிற் பராசத்தி யென்னம்மை தானே. (ச)

*என்னம்மை யென்னப்ப னென்னுஞ் செருக்கற்று
உன்னம்மை யூழித் தலைவனு மங்குளன்
மன்னம்மை யாகி மருவி யுரைசெயும்
பின்னம்மை யாய்நின்ற பேர்நந்தி தானே (ரு)

தார்மே லுறைகின்ற தண்மலர் நான்முகன்
பார்மே லிருப்ப தொருநூறு தானுள
பூமே லுறைகின்ற போதகம் வந்தனள்
நாமே லுறைகின்ற நாயகி யாணையே. (சு)

ஆணைய மாய்வருந் தாது ளிருந்தவர்
மாணைய மாய மனத்தை யொருக்கிப்பின்
பாணைய மாய பரத்தை யறிந்தபின்
றாணைய மாய தனுதனந் தானே. (எ)

தானே யெழுந்தவித் தத்துவ நாயகி
வானே ரெழுந்து மதியை விளக்கினள்

சேனே ரொழுகின்ற தீபத் தொளியுடன்
மானே நடமுடை மன்றறி யீரே. (அ)

அறிவான மாயையு மைம்புலக் கூட்டத்
தறிவான மங்கை யருளது சேரிற்
பிறியா வறிவறி வாருள்ளம் பேணு
நெறியாய சித்த நினைந்திருந் தானே. (கூ)

இரவும் பகலு மிலாத விடத்தே
குரவஞ் செய்கின்ற குழவியை நாடி
அரவஞ்செய் யாம லருளுடன் றூங்கப்
பருவஞ்செய் யாததோர் பாலனு மாமே. (க0)

பாலனு மாகும் பராசத்தி தன்னொடு
மேலனு காவிந்து நாதங்கள் விட்டிட
மூலம தாமெனு முத்திக்கு நேர்படச்
சாலவு மாய்நின்ற தற்பரத் தானே. (கக)

நின்ற பராசத்தி நீள்பரன் றன்னொடு
நின்றறி ஞானமு மிச்சையு மாய்நிற்கு
நன்றறி யுங்கிரி யாசத்தி நண்ணவே
மன்றன வற்றுண் மருவிடுந் தானே. (கஉ)

மருவொத்த மங்கையுந் தானு முடனே
உருவொத்து நின்றமை யொன்று முணராக்
கருவொத்து நின்று கலக்கின்ற போது
திருவொத்த சிந்தைவைத் தெந்தைநின் றானே. (கந)

சிந்தையி னுள்ளே திரியுஞ் சிவசத்தி
விந்துவு நாதமு மாயே விரிந்தனள்
சந்திர பூமி சடாதரி சாத்தவி
அந்தமொ டாதிய தாம்வண்ணத் தானே. (கச)

ஆறி யிருந்த வமுத பயோதரி
மாறி யிருந்த வழியறி வாரில்லை

தேறி யிருந்துநற் றீபத் தொளியுடன்
ஊறி யிருந்தன னுள்ளுடை யார்க்கே. (கரு)

உடையவ னங்கி யுருத்திர சோதி
விடையவ னேறி விளங்கி யிருக்குங்
கடையவர் போயிடுங் கண்டவர் நெஞ்சத்
தடையது வாகிய சாதகர் தாமே. (கசு)

தாமே லுறைவிட மாறித ழானது
பார்மே லிதழ்பதி னெட்டிரு நூறுள
பூமே லுறைகின்ற புண்ணியம் வந்தனள்
பார்மே லுறைகின்ற பைங்கொடி யாளே. (கஎ)

* பைங்கொடி யாளும் பரம னிருந்திடத்
திண்கொடி யாகத் திகழ்தரு சோதியாம்
விண்கொடி யாகி விளங்கி வருதலாற்
பெண்கொடி யாக நடந்த துலகே. (கஅ)

நடந்தது வம்மலர் நாலுட னஞ்சாய்
இருந்தனர் கன்னிக ளெட்டுட னொன்றாய்ப்
படர்ந்தது தன்வழிப் பங்கயத் துள்ளே
தொடர்ந்தது வுள்வழி சோதி யடுத்தே. (ககூ)

அடுக்குந் தாமரை யாதி யிருப்பிடம்
எடுக்குந் தாமரை யில்லக்கத் துள்ளது
மடுக்குந் தாமரை மத்தகத் தேசெல
முடுக்குந் தாமரை முச்சதி ரத்தே. (உ0)

முச்சதி ரத்தே யெழுந்த முளைச்சுடர்
எச்சதி ரத்து மிடம்பெற வோடிடக்
கைச்சதி ரத்துக் கடந்து ளொளிபெற
எச்சதி ரத்து மிருந்தன டானே. (உக)

இருந்தன டன்முக மாறொடு நாலாய்ப்
பரந்தன வாயு திசைதிசை தோறுங்

றுவிந்தன முந்தின் முகவொளி நோக்கி
கடந்தது தேற லதோமுக மம்பே. (உஉ)

அம்பன்ன கண்ணி யரிவை மறைந்மணி
கொம்பன்ன நுண்ணிடைக் கோதை குலாவிய
செம்பொன்செய் யாக்கை செறிகமழ் நாடொறு
நம்பனை நோக்கி நவிலுகின் றாளே. (உங)

நவிலும் பெருந்தெய்வ நான்மறைச் சத்தி
துகிலுமை யாடை நிலம்பொதி பாதம்
அகிலமு மண்ட முழுதுஞ்செம் மாந்து
புகலுமுச் சோதி புனையநிற் பாளே. (உச)

புனையவல் லாள்புவ னத்திறை யெங்கள்
வினையவல் லாளண்ட கோடிக ளுள்ளே
புனையவல் லாள்மண்ட லத்தொளி தன்னைப்
புனையவல் லாளையும் போற்றியென் பேனே. (உரு)

போற்றியென் பேன்புவ னாபதி யம்மையென்
னாற்றலு ணிற்கு மருந்தவப் பெண்பிள்ளை
சீற்றங் கடிந்த திருநுதற் சேயிழை
கூற்றந் துரக்கின்ற கொள்பைந் தொடியே (உசா)

தொடியார் தடக்கைச் சுகோதய சுந்தரி
வடிவார் திரிபுரை யாமங்கை கங்கைச்
செடியார் வினைகெடச் சேர்வரை யென்றென்
றடியார் வினைகெடுத் தாதியு மாமே. (உஎ)

மெல்லிசைப் பாவை வியோமத்தின் மென்கொடிப்
பல்லிசைப் பாவைப் பயன்றரு பைங்கொடி
புல்லிசைப் பாவையைப் போகத் துரந்திட்டு
வல்லிசைப் பாவை மனப்புகுந் தாளே. (உஅ)

தாயிந் நவப்பொரு டானவ ளெம்மிறை
பாயிந் நுலகம் படைக்கின்ற காலத்து

மேவிப் பராசத்தி மேலொடு கீழ்தொடர்ந்
தாவிக்கு மப்பொரு டாமது தானே. (௨௯)

* அதுவிது வென்பா ரவனை யறியார்
கதிவர நின்றதொர் காரணங் காணார்
மதுவிரி பூங்குழன் மாமங்கை நங்கை
திதமது வுன்னார்க டேர்ந்தவர் தாமே. (௩௦)

ஆதாரவாதேயம்.

நாலித ழாறி லவிர்ந்தது தொண்ணூறு
தானித ழானவை நாற்பத்து நாலுள
பாலித ழானவப் பங்கய மூலமாய்த்
தானித ழாகித் தரித்திருந் தாளே. (௧)

தரித்திருந் தாளவ டன்னொளி நோக்கி
விரித்திருந் தாளவள் வேதப் பொருளைக்
குறித்திருந் தாளவள் கூறிய வைந்து
மறித்திருந் தாளவள் மாதுநல் லாளே. (௨)

மாதுநல் லாளு மணாள னிருந்திடப்
பாதிநல் லாளும் பகவரு மானது
சோதிநல் லாளைத் துணைப்பெய்ய வல்லிரேல்
வேதனை தீர்தரும் வெள்ளடை யாமே. (௩)

வெள்ளடை யானிரு மாமிகு மாமலர்க்
கள்ளடை யாரக் கமழ்குழ லார்மன
மள்ளடை யானும் வகைத்திற மாய்நின்ற
பெண்ணொரு பாகம் பிறவிபெண் ணாமே. (௪)

* பெண்ணொரு பெண்ணைப் புணர்ந்திடும் பேதமை
பெண்ணிடை யாணும் பிறந்து கிடந்தது
பெண்ணுடை யாணென் பிறப்பறிந் தீர்க்கின்ற
பெண்ணுடை யாணிடைப் பேச்சற்ற வாறே. (௫)

பேச்சற்ற நன்பொருள் காணும் பெருந்தகை
மாச்சற்ற சோதி மனோன்மணி மங்கையாங்
காச்சற்ற சோதிக் கடவு ளுடன்புணர்ந்
தாச்சென்ற னுட்புகுந் தாலிக்குந் தானே. (௬)
ஆலிக்குங் கன்னி யருமை மனோன்மணி
பாலித் துலகிற் பரந்துபெண் ணாகும்
வேலைத் தலைவியை வேத முதல்வியைப்
பாலித் தொருவ னுகந்துநின் றானே. (எ)
உகந்துநின் றானம்பி யொண்ணுதற் கண்ணோ
டுகந்துநின் றானம் முழைபுக நோக்கி
உகந்துநின் றானிவ் வுலகங்க ளெல்லாம்
உகந்துநின் றானவ டன்றோ டொகுத்தே. (அ)
குத்து முலைச்சி குழைந்த மருங்கினள்
துத்தி விரிந்த சுணங்கின டேமொழி
புத்தகச் சிறடிப் பாவை யுணர்வினைத்
தொத்த கருத்துச் சொல்லகி லேனே. (௯)
சொல்லவொண் ணாத வழற்பொதி மண்டலஞ்
சொல்லவொண் ணாது திகைத்தங் கிருப்பர்கள்
வெல்லவொண் ணாத வினைத்தனி நாயகி
மல்லவொண் ணாத மனோன்மணி தானே. (கo)
* தானே யிருநிலந் தாங்கிவிண் ணாய்நிற்குந்
தானே சுடுமங்கி ஞாயிறுந் திங்களுந்
தானே மழைபொழி தையலு மாய்நிற்குந்
தானே வடவரைத் தண்கடற் கண்ணே. (கக)
கன்றுடை யாளைக் கலந்தங் கிருந்தவர்
மன்றுடை யாரை மணித்தரிற் கூட்டொறைப்
பன்றுடை யார்கள் பதைப்பற் றிருந்தவர்
வின்றுடை யார்களை மேலுறக் கண்டே. (கஉ)

* மூன்றாம் பக்கம், பத்தாஞ்செய்யுளைப் பார்க்க.

கண்டெண் டிசையுங் கலந்து வருங்கன்னி
பண்டெண் டிசையும் பராசத்தி யாய்நிற்கும்
விண்டெண் டிசையும் விரைமலர்க் கைக்கொண்டு
தொண்டெண் டிசையுந் தொழநின்ற கன்னியே. ()

கன்னி யொளியென நின்றவிச் சந்திரன்
மன்னி யிருக்கின்ற மாளிகை செந்நிறஞ்
சென்னி யிருப்பிடஞ் சேர்பதி னாறுடன்
பன்னிருப்பப் பாரசத்தி யாமே. (கச)

பராசத்தி யென்றென்று பல்வகை யாலுந்
தராசத்தி யான தலைப்பிர மாணி
இராசத்தி யாமள வாகமத் தாளாகுங்
குராசத்தி கோலம் பலவுணர்ந் தேனே. (கரு)

உணர்ந்துல கேழையும் யோகினி சத்தி
உணர்ந்துயி ராய்நிற்கு முன்னத னீசன்
புணர்ந்தொரு காலத்துப் போகம தாகி
இணைந்து பரமென் றிசைந்திது தானே. (கசு)

* இதுவப் பெருந்தகை யெம்பெரு மானும்
பொதுவக் கல்வியும் போகமு மாகி
மதுவக் குழலி மனோன்மணி மங்கை
யதுவக் கல்வியு ளாயுழி யோகமே. (கஎ)

* யோகநற் சத்தி யொளிபீடந் தானாகும்
யோகநற் சத்தி யொளிமுகந் தெற்காகும்
யோகநற் சத்தி யுதர நடுவாகும்
யோகநற் சத்திதா ளுத்தரந் தேரே. (கஅ)

தேர்ந்தெழு மேலாஞ் சிவனங்கி யோடுற
வார்ந்தெழு மாயையு மந்தம தாய்நிற்கும்
ஓர்ந்தெழு விந்துவு நாதமு மோங்கிடக்
கூர்ந்தெழு கின்றனள் கோல்வளை தானே. (கசு)

தானான வாறெட்ட தாம்பரைக் குண்மிசை
தானான வாறு மீரேழுஞ் சமைகலை
தானான விந்து சகமே பரமெனுந்
தானாம் பராவா தனையெனத் தக்கதே. (உ0)

தக்க பராவித்தை தானிருப் பானேழிற்
றக்கெழு மோருத் திரஞ்சொல்லச் சொல்லவே
மிக்கிடு மெண்சத்தி வெண்ணிற முக்கண்ணி
தொக்கத்தை யோடுதோண் முத்திரை யாளே. (உக)

முத்திரை மூன்றின் முடிந்தமெய்ஞ் ஞானத்தாள்
அத்துவ மாயல்ல வாய சகலத்தள்
வைத்த பராபர னாய பராபரை
சத்தியு மானந்த சத்தியுங் கொங்கே. (உஉ)

கொங்கின்ற கொம்பின் குரும்பைக் குலாங்கன்னி
பொங்கிய குங்கு மத்தொளி பொருந்தினள்
அங்குச பாச மெனுமகி லங்கனி
தங்கு மவள்மனை தானறி வாயே. (உந)

* வாயு மனமுங் கடந்த மனோன்மணி
பேயுங் கணமும் பெரிதுடைப் பெண்பிள்ளை
ஆயு மறிவுங் கடந்த வரனுக்குத்
தாயு மகளுநற் றாரமு மாமே. (உச)

தாரமு மாகுவ டத்துவ மாய்நிற்பள்
காரண காரிய மாகுங் கலப்பினள்
பூரண விந்து பொதிந்த புராதனி
பாரள வாந்திசை பத்துடை யாளே. (உரு)

பத்து முகமுடை யாளெம் பராசத்தி
வைத்தன ளாறங்க நாலுடன் றான்வேதம்
ஒத்தன ளாதார மொன்றுட னேங்கியே
நித்தமாய் நின்றாளெம் நேரிழை கூறே. (உசு)

கூரியல் கண்ணி குலாய புருவத்தள்
சீரிய ளாயுல கேழுந் திகழ்ந்தவள்
ஆரிய நங்கை யமுத பயோதரி
பேருயி ராளி பிறிவறுத் தாளே (உஎ)

பிறிவின்றி நின்ற பெருந்தகைப் பேதை
குறியொன்றி நின்றிடுங் கோமளக் கொம்பு
பொறியொன்றி நின்று புணர்ச்சிசெய் தாங்கே
அறிவொன்ற நின்றன ளாருயி ருள்ளே. (உஅ)

உள்ளத்தி னுள்ளே யுடனிருந் தைவர்தங்
கள்ளத்தை நீக்கிக் கலந்துட னேபுல்கிக்
கொள்ளத் தவநெறி கூடிய வின்பத்து
வள்ளற் றலைவி மருட்டிப் புரிந்தே. (உகூ)

புரிந்தருள் செய்கின்ற போகமா சத்தி
இருந்தருள் செய்கின்ற வின்ப மறியார்
பொருந்தி யிருந்த புதல்விபூ வண்ணத்
திருந்த விலக்கி லினிதிருந் தாளே. (நூ0)

இருந்தன ளேந்திழை யென்னுள்ள மேவித்
திருந்து புணர்ச்சியிற் றேர்ந்துணர்ந் துன்னி
நிரந்தர மாகிய நிரதி சயமொடு
பொருந்த விலக்கின் புணர்ச்சி யதுவே. (நூக)

அதுவிது வென்னு மவாவினை நீக்கித்
துதியது செய்து சுழியுற நோக்கில்
விதியது தன்னையும் வென்றிட லாகு
மதிமல ராள்சொன்ன மண்டல மூன்றே. (நூஉ)

மூன்றுள மண்டல மோகினி சேர்விடம்
என்றுள வீரா றெழுகலை யுச்சியிற்
றோன்று மிலக்குற வாகுதல் மாமாயை
ஏன்றன ளேழிரண் டிந்துவோ டேறே. (நூங)

இந்துவி னின்றெழு நாத மிரவிபோல்
வந்தபின் னக்கின் மதித்தெழுங் கண்டத்தில்
உந்திய சோதி யிதயத் தெழுமொலி
இந்துவின் மேலுற்ற வீறது தானே. (ருச)

ஈறது தான்முத லெண்ணிரண் டாயிர
மாறுத லின்றி மனைவச மாயெழிற்
றாறது செய்யுஞ் சுகந்தச் சுழியது
பேறது செய்து பிறந்திருந் தானே. (ருரு)

இருந்தன ளேந்திழை யீறதி லாகத்
திருந்திய வானந்தஞ் செந்நெறி நண்ணிப்
பொருந்து புவனங்கள் போற்றிசெய் தேத்தி
வருந்த விருந்தனள் மங்கைநல் லாளே. (ருசா)

மங்கையு மாரனுந் தம்மொடு கூடிநின்
றங்குலி கூடி யகப்புறம் பார்த்தனர்
கொங்கைநல் லாளுங் குமாரர்க ளைவருந்
தங்களின் மேவிச் சடங்குசெய் தாரே. (ருஎ)

சடங்கது செய்து தவம்புரி வார்கள்
கடந்தனி லுள்ளே கருதுவ ராகிற்
றுடர்ந்தெழு சோதி துணைவழி யேறி
அடங்கிடு மன்பின தாயிழை பாலே. (ருஅ)

பாலித் திருக்கும் பனிமல ராறினு
மாலித் திருக்கு மவற்றி னகம்படி
சீலத்தை நீக்கத் திகழ்ந்தெழு மந்திர
மூலத்து மேலது முத்தது வாமே. (ருகூ)

முத்து வதனத்தி முகந்தொறு முக்கண்ணி
சத்தி சதிரி சகளி சடாதரி
பத்துக் கரத்தி பராபரன் பைந்தொடி
வித்தகி யென்னுள்ள மேவிநின் றாளே. (சாய)

மேவிய மண்டல மூன்றுடன் கீழெரி
தாவிய நற்பதத் தண்மதி யங்கதிர்
மூவருங் கூடி முதல்வியாய் முன்னிற்பார்
ஒவினு மேவிடு முள்ளொளி யாமே. (சக)

உள்ளொளி மூவிரண் டோங்கிய வங்கங்கள்
வெள்ளொளி யங்கியின் மேவி யவரொடுங்
கள்ளவிழ் கோதைக் கலந்துட னேநிற்குங்
கொள்ள விசுத்திக் கொடியமு தாமே. (சஉ)

கொடிய திரேகை குருவுள் ளிருப்பப்
படியது வாருனைப் பைங்கழ லீசன்
வடிவது வானந்தம் வந்து முறையே
இடுமுத லாறங்க மேந்திழை யாளே. (சங)

ஏந்திழை யாளு மிறைவர்கண் மூவருங்
காந்தார மாறுங் கலைமுத லீரெட்டு
மாந்த குளத்தியு மந்திர ராயுவுஞ்
சார்ந்தன ரேத்த விருந்தனள் சத்தியே. (சச)

* சத்தியென் பாளொரு சாதகப் பெண்பிள்ளை
முத்திக்கு நாயகி யென்ப தறிகிலர்
பத்தியைப் பாழி லுகுத்தவப் பாவிகள்
கத்திய நாய்போற் கதறுகின் றாரே. (சரு)

ஆரே திருவின் றிருவடி காண்பர்கள்
நேரேநின் றோதி நினையும்வல் லார்க்குக்
காரே குழலி கமல மலரன்ன
சீரேயுஞ் சேவடி சிந்தைவைத் தாளே. (சசா)

சிந்தையில் வைத்துச் சிராதியி லேவைத்து
முந்தையில் வைத்துத்தம் மூலத்தி லேவைத்து
நிந்தையில் வையா நினைவதி லேவைத்துச்
சந்தையில் வைந்துச் சமாதிசெய் வீரே. (சஎ)

சமாதிசெய் வார்கட்குத் தான்முத லாகிச்
சிவாதியி லாருஞ் சிலைநுத லாளை
நவாதியி லாத நயந்தது வோதில்
உவாதி யவளுக் குறைவில தாமே. (சஅ)

உறைபதி தோறு முறைமுறை மேவி
நறைகமழ் கோதையை நாடொறு நண்ணி
மறையுட னேநிற்கு மற்றுள்ள நான்கும்
இறைதிளைப் போதினி லெய்திட லாமே. (சகூ)

எய்திட லாகு மிருவினை யின்பயன்
கொய்தளிர் மேனி குமரி குலாங்கன்னி
மைதவழ் கண்ணிநன் மாரிதூர்க் கையொடு
கைதவ மின்றிக் கருத்துறும் வாறே. (ருo)

கருத்துறுங் காலங் கருது மனமுந்
திருத்தி யிருந்தவை சேரு நிலத்து
ஒருத்தியை யுன்னி யுணர்த்திடு மண்மேல்
இருத்திடு மெண்குண மெய்தலு மாமே. (ருக)

ஆமையொன் றேறி யகம்படி யானென
ஓமமென் றோதியெம் முள்ளொளி யாய்நிற்கு
நாம நறுக்குழற் றையலைக் கண்டபின்
சோம நறுமலர் சூடிநின் றாளே. (ருஉ)

சூடிடு மங்குச பாசந் துணைவழி
கூடு மிருவளைக் கோலக்கைக் குண்டிகை
நாடு மிருபத நன்னெடு ருத்திர
மாடிடுஞ் சீர்புனை யாடக மாமே. (ருங)

ஆமயன் மாலர னீசன் சதாசிவன்
றாமடி சூடிநின் றெய்தினர் தம்பதங்
காமனுஞ் சாம னிரவி கனலுடன்
சோமனும் வந்தடி சூடநின் றாளே. (ருச)

சூடு மிளம்பிறை சூலி கபாலினி
நீடு மிளங்கொடி நின்மலி நேரிழை
காடி நடுவிடை ஞான முருவநின்
றூடு மதன்வழி யண்ட முதல்வியே. (௫௫)

அண்ட முதலாய வணிபரி யந்தங்
கண்டதொன் றில்லை கனங்குழை யல்லது
நண்டனுங் கண்டியு மாகிய காரணங்
குண்டிகை கோளிகை கண்டத னாலே. (௫௬)

ஆலமுண் டானமு தாங்கவர் தம்பதஞ்
சாலவந் தெய்துந் தவத்தின்பந் தான்வருங்
கோலிவந் தெய்துங் குவிந்த பதவையோ
டேலவந் தீண்டி யிருந்தனள் மேலே. (௫௭)

மேலா மருந்தவ மேன்மேலும் வந்தெய்தக்
காலால் வருந்திக் கழிவர் கணத்திடை
நாலா நளினநின் றேத்திநட் டுச்சிதன்
மேலா மெழுத்தின ளாமத்தி னாளே. (௫௮)

ஆமத் தினிதிருந் தன்ன மயத்தினள்
ஓமத்தி லேயு மொருத்தி பொருந்தினள்
நாம நமசிவ வென்றிருப் பார்க்கு
நேமத் துணைவி நிலாவிநின் றாளே. (௫௯)

நிலாமய மாகிய நீள்படி கத்தின்
சிலாமய மாகுஞ் செழுந்த ரளத்தின்
சுலாமய மாகுஞ் சுரிகுழற் கோதை
கலாமய மாகக் கலந்துநின் றாளே. (௬0)

கலந்துநின் றாள்கன்னி காதல னோடுங்
கலந்துநின் றாளுயிர் கற்பனை யெல்லாங்
கலந்துநின் றாள்கலை ஞானங்க ளெல்லாங்
கலந்துநின் றாள்கன்னி காலமு மாயே. (௬௧)

சாலவி யெங்குங் கருத்து மருத்தியுங்
கூலவி யொன்றாகுங் கூட விழைத்தனள்
மாலினி மாகுலி மந்திர சண்டிகை
பாலினி பாலவன் பாகம தாமே. (சுஉ)

பாகம் பராசத்தி பைம்பொன் சடைமுடி
எக மிருதய மீரைந்து திண்புய
மோக முகமைந்து முக்கண் முகந்தொறு
நாக முரித்து நடஞ்செய்யு நாதர்க்கே. (சுங)

நாதனு நாலொன் பதின்மருங் கூடிநின்
றோதிடுங் கூட்டங்க ளோரைந் துளவவை
வேதனு மீரொன்ப தின்மரு மேவநின்
றாதியு மந்தமு மாகிநின் றாளே. (சுச)

ஆகின்ற நாள்கலை யைம்பத் தொருவர்கள்
ஆகிநின் றார்களி லாருயி ராமவள்
ஆகிநின் றாளுட னாகிய சக்கரத்
தாகிநின் றானவ னாயிழை பாடே. (சுரு)

ஆயிழை யாளொடு மாதிப் பரமிடம்
ஆயதொ ரண்டவை யாறு மிரண்டுள
ஆய மனந்தொ றறுமுக மவைதனில்
எயவார் குழலி யினிதுநின் றாளே. (சுசு)

நின்றன ளேரிழை யோடே னேர்பட
இன்றென கம்படி யேழு முயிர்ப்பெய்துந்
துன்றிய வோரொன் பதின்மருஞ் சூழலுள்
ஒன்றுயர் வோதி யுணர்ந்துநின் றாளே. (சுஎ)

உணர்ந்தெழு மந்திர மோமெனு முள்ளே
மணந்தெழு மாங்கதி யாகிய நாதம்
புணர்ந்தெழு சூதனுஞ் சூதியுங் கூடிக்
கணந்தெழுங் காணுமக் காமுகை யாமே. (சுஅ)

ஆமது வங்கியு மாதியு மீசனு
மாமது மண்டல மாருத மாதியும்
ஏமது சீவன் சிகையங் கிருண்டிடக்
கோமலர்க் கோதையுங் கோதண்ட மாகுமே. (சுக)

* ஆகிய கோதண்டத் தாகு மனோன்மணி
ஆகிய வைம்பத் துடனே யடங்கிடும்
ஆகும் பராபரை யோடப் பரையவள்
ஆகு மவளிங் கருமத்தள் தானே. (எ0)

தானிகழ் மோகினி சார்வான யோகினி
போன மயமுடை யாரடி போற்றுவர்
ஆனவ ராவியி னாகிய வச்சிவந்
தானும் பரசிவ மேலது தானே. (எக)

தானந்த மேலே தருஞ்சிகை தன்னுடன்
ஆனந்த மோகினி யம்பொற் றிருவொடு
மோனையில் வைத்து மொழிதரு கூறது
வானவை யோமெனு மவ்வுயிர் மார்க்கமே. (எஉ)

* மார்க்கங்க ளீன்ற மனோன்மணி மங்கலி
யார்க்கு மறிய வரியா ளவளாகும்
வாக்கு மனமு மருவியொன் றாய்விட்ட
நோக்கும் பெருமைக்கு நுண்ணறி வாமே. (எந)

நுண்ணறி வாகு நுழைபுலன் மாந்தர்க்குப்
பின்னறி வாகும் பிரானறி வத்தடஞ்
சென்னெறி யாகுஞ் சிவகதி சேர்வார்க்குத்
தன்னெறி யாவது சன்மார்க்க மாமே. (எச)

* சன்மார்க்க மாகச் சமைதரு மார்க்கமுந்
துன்மார்க்க மானவை யெல்லாந் துரந்திடு
நன்மார்க்கத் தேவரு நன்னெறி யாவதுஞ்
சன்மார்க்கத் தேவியுஞ் சத்தியென் பாளே. (எரு)

* சத்தியு நானுஞ் சயம்புவு மல்லது
முத்தியை யாரு முதலறி வாரில்லை
அத்திமேல் வித்திடி லத்தி யழுத்தக்கான்
மத்திமி லேற வழியது வாமே (எசு)

* அதுவிது வென்றவ மேகழி யாதே
மதுவிரி பூங்குழன் மங்கைநல் லாளைப்
பதிமது மேவிப் பணியவல் லார்க்கு
விதிவழி தன்னையும் வென்றிட லாமே (எஎ)

* வென்றிட லாகும் விதிவழி தன்னையும்
வென்றிட லாகும் வினைப்பெரும் பாசத்தை
வென்றிட லாகும் விழைபுலன் றன்னையும்
வென்றிடு மங்கைதன் மெய்யுணர் வோர்க்கே. (எஅ)

ஓரைம் பதின்மரு ளொன்றியே நின்றது
பாரம் பரியத்து வந்த பரமிது
மாரங் குழலாளு மப்பதி தானுமுன்
சாரும் பதமிது சத்திய மாமே. (எகூ)

சத்தியி னோடு சயம்புவு நேர்படில்
வித்தது வின்றியே யெல்லாம் விளைந்தன
அத்தகை யாகிய வைம்பத் தொருவருஞ்
சித்தரு மேவித் திருந்திடு வாரே. (அ0)

திருந்து சிவனுஞ் சிலைநுத லாளும்
பொருந்திய வானவர் போற்றிசெய் தேத்த
அருந்திட வவ்விட மாரமு தாக
இருந்தன டானங் கிளம்பிறை யென்றே. (அக)

என்று மெழுகின்ற வேரினை யெய்தினர்
தன்றது வாகுவர் தார்குழ லாளொடு
மன்றரு கங்கை மதியொடு மாதவர்
துன்றிய தாரகை சோதியின் றாளே. (அஉ)

நின்றன ணேரிழை யாளொடு நேர்பட
ஒன்றிய வுள்ளொளி யாலே யுணர்ந்தது
சென்ற பிராணிகள் சிந்தையில் வேண்டிய
துன்றிடு ஞானங்க டோன்றிடுந் தானே. (அங)

தோன்றிடும் வேண்டுரு வாகிய தூய்நெறி
ஈன்றிடு மாங்கவ ளெய்திய பல்கலை
மான்றரு கண்ணியு மாரனும் வந்தெதிர்
சான்றது வாகுவர் தாமவ ளாயுமே. (அச)

ஆயு மறிவுங் கடந்தணு வாரணி
மாயம தாகி மதோமதி யாயிடுஞ்
சேயவ ரிவைசிவா னந்த சுந்தரி
நேயம தாநெறி யாகிநின் றாளே. (அரு)

நெறியது வாய்நின்ற நேரிழை யாளைப்
பிறிவது செய்யாது பிஞ்ஞக னோடுங்
குறியது கூடிக் குறிக்கொண்டு நோக்கும்
அறிவொடு மாங்கே யடங்கிட லாமே. (அசு)

ஆமயன் மாலர னீசன்மா லாங்கதி
ஓமய மாகிய வொன்பது மொன்றிடத்
தேமய னுளுந் தெனுதென வென்றிடு
மாமய மானது வந்தெய்த லாமே. (அஎ)

வந்தடி போற்றுவர் வானவர் தானவர்
இந்து முதலாக வெண்டிசை யோர்களுங்
கொந்தணி யுங்குழ லாளொடு கோனையும்
வந்தனை செய்யும் வழிநவில் வீரே. (அஅ)

* நவிற்றுநன் மந்திர நன்மலர் தூபங்
கவற்றிய கந்தங் கவர்ந்தெரி தீபம்
பயிற்று முலகினிற் பார்ப்பதி பூசை
அவிக்கொண்ட சோதிக்கோ ரர்ச்சனை தானே. (அகூ)

தாங்கி யுலகிற் றரித்த பராபரன்
ஓங்கிய காலத் தொருவ னுலப்பிலி
பூங்கிளி தங்கும் புரிகுழ லாளன்று
பாங்குட னேற்பப் பராசத்தி போற்றே. (கூ0)

பொற்கொடி மாதர் புனைகழ லேத்துவர்
அற்கொடி மாதுமை யார்வத் தலைமகள்
நற்கொடி மாதை நயனங்கண் மூன்றுடை
விற்கொடி மாதை விரும்பி விளங்கே. (கூக)

விளங்கொளி யாய விரிசுடர் மாலை
துளங்கு பராசத்தி தூங்கிரு ணீங்கக்
களங்கொண் மணியுடன் காம வினோதம்
உளங்கொ ளிலம்பிய மொன்று துடரே. (கூஉ)

* தொடங்கி யுலகினிற் சோதி மணாளன்
அடங்கி யிருப்பதென் னன்பின் பெருமை
விடங்கொள் பெருஞ்சடை மேல்வரு கங்கை
ஒடுங்கி யுமையொடு மோருரு வாமே. (கூங)

உருவம் பலவுயி ராய்வல்ல நந்தி
தெருவம் புகுந்தமை தேர்வுற நாடிற்
புரிவளைக் கைச்சியெம் பொன்னணி மாதை
மருவி யிறையவன் மகிழ்வன மாயமே (கூச)

மாயம் புணர்க்கும் வளர்சடை யானடி
தாயம் புணர்க்குஞ் சலநதி யமலனைக்
காயம் புணர்க்குங் கலவியுண் மாசத்தி
ஆயம் புணர்க்குமவ் வியோனியு மாமே. (கூரு)

உணர்ந்தொழிந் தேனவ னுமெங்க ளீசனைப்
புணர்ந்தொழிந் தேன்புவ னாபதி யாரை
அணைந்தொழிந் தேனெங்க ளாதிதன் பாதம்
பிணைந்தொழிந் தேன்றன ருள்பெற்ற வாரே. (கூசா)

பெற்றுள் பெருமை பெரிய மனோன்மணி
நற்று ளிறைவனே நன்பய னேயென்பர்
கற்று னறியுங் கருத்தறி வார்கட்குப்
பொற்று ளுலகம் புகல்தனி யாமே. (கஎ)

தனிநா யகன்றனோ டென்னெஞ்ச நாடி
இனியா ரிருப்பிட மேழுல கென்பர்
பனியான் மலர்ந்தபைம் போதுகை யேந்திக்
கனியாய் நினைவதென் காரண மம்மையே. (கஅ)

அம்மனை யம்மை யரிவை மனோன்மணி
செம்மனை செய்து திருமங்கை யாய்நிற்கும்
இம்மனை செய்த விந்நில மங்கையும்
அம்மனை யாதி யமர்ந்துநின் றுளே. (கக)

அம்மையு மத்தனு மன்புற்ற தல்லது
அம்மையு மத்தனு மாரறி வாரென்னை
அம்மையொ டத்தனு மியானு முடனிருந்
தம்மையொ டத்தனை யான்புரிந் தேனே. (க00)

ஏரொளிச் சக்கரம்.

ஏரொளி யுள்ளெழு தாமரை நாலிதழ்
ஏரொளி விந்துவி னலெழு நாதமாம்
ஏரொளி யக்கலை யெங்கு நிறைந்தபின்
ஏரொளிச் சக்கர மந்நடு வன்னியே. (க)

வன்னி யெழுத்தவை மாபல முள்ளன
வன்னி யெழுத்தவை வானுற வோங்கின
வன்னி யெழுத்தவை மாபெருஞ் சக்கரம்
வன்னி யெழுத்திடு வாறது சொல்லுமே. (உ)

சொல்லிய விந்துவு மீராறு நாதமாஞ்
சொல்லிடு மப்பதி யவ்வெழுத் தாவன
சொல்லிடு நூறொடு நாற்பத்து நாலுரு
சொல்லிடு சக்கர மாய்வரு மேலதே. (௩)

மேல்வரும் விந்துவு மவ்வெழுத் தாய்விடு
மேல்வரு நாதமு மோங்கு மெழுத்துடன்
மேல்வரு மப்பதி யவ்வெழுத் தேவரின்
மேல்வருஞ் சக்கர மாய்வரு ஞாலமே. (௪)

ஞாலம தாக விரிந்தது சக்கர
ஞாலம தாய்விடும் விந்துவு நாதமு
ஞாலம தாயிடு மப்பதி யோசனை
ஞாலம தாக விரிந்த தெழுத்தே. (௫)

விரிந்த வெழுத்தது விந்துவு நாதமும்
விரிந்த வெழுத்தது சக்கர மாக
விரிந்த வெழுத்தது மேல்வரும் பூமி
விரிந்த வெழுத்தினி லப்புற மப்பே. (௬)

அப்பது வாக விரிந்தது சக்கரம்
அப்பினி லப்புற மவ்வன லாயிடும்
அப்பினி லப்புற மாருத மாயெழ
அப்பினி லப்புற மாகாச மாமே. (௭)

ஆகாச வக்கர மாவது சொல்லிடில்
ஆகாச வக்கரத் துள்ளே யெழுத்தவை
ஆகாச வவ்வெழுத் தாகிச் சிவானந்தம்
ஆகாச வக்கர மாவ தறிமினே. (௮)

அறிந்திடு சக்கர மையஞ்சு விந்து
அறிந்திடுஞ் சக்கர நாத முதலா
அறிந்திடு மவ்வெழுத் தப்பதி யோர்க்கும்
அறிந்திடு மப்பக லோனிலை யாமே. (௯)

அம்முத லாறு மவ்வாதி யெழுத்தாகும்
அம்முத லாறு மவ்வம்மை யெழுத்தாகும்
அம்முத லூலு மிருநடு வன்னியே
இம்முத லாகு மெழுத்தவை யெல்லாம். (௧௦)

எழுத்தவை நூறொடு நாற்பத்து நாலும்
எழுத்தவை யாறது வந்நடு வன்னி
எழுத்தவை யந்நடு வச்சுட ராகி
எழுத்தவை தான்முத லந்தமு மாமே. (௧௧)

அந்தமு மீறு முதலான வையற
அந்தமு மப்பதி னெட்டொட னுதலால்
அந்தமு மப்பதின் மூன்றி லமர்ந்தபின்
அந்தமு மிந்துகை யாருட மானதே. (௧௨)

ஆவின மான வைமுந்நூற் றறுபது
மாவின மப்பதி னைந்தின மாயுறு
மாவின மப்பதி னெட்டொ டையுறு
மாவின மக்கதி ரோன்வர வந்ததே. (௧௩)

வந்திடு மாகாச மாறது நாழிகை
வந்திடு மக்கர முப்பதி ராசியும்
வந்திடு நாளது முந்நூற் றறுபதும்
வந்திடு மாண்டு வகுத்துரை யவ்வியே. (௧௪)

அவ்வின மூன்றுமவ் வாடது வாய்வருங்
கெவ்வின மூன்றுங் கிளர்தரு வேரதாஞ்
செவ்வின மூன்றுந் தழைத்திடுந் தண்டதாம்
இவ்வின மூன்று மிராசிக ளெல்லாம். (௧௫)

இராசியுட் சக்கர மெங்கு நிறைந்தபின்
இராசியுட் சக்கர மென்றறி விந்துவாம்
இராசியுட் சக்கர நாதமு மொத்தபின்
இராசியுட் சக்கர நின்றிடு மாறே. (௧௬)

நின்றிடு விந்துவென் றுள்ள வெழுத்தெல்லா
நின்றிடு நாதமு மோங்கு மெழுந்துடன்
நின்றிடு மப்பதி யவ்வெழுத் தேவரில்
நின்றிடு மப்புறந் தாரகை யானதே. (கஎ)

தாரகை யாகச் சமைந்தது சக்கரந்
தாரகை மேலோர் தழைத்தது பேரொளி
தாரகை சந்திர னற்பக லோன்வாத்
தாரகை தாரகை தாரகை கண்டதே. (கஅ)

கண்டிடு சக்கரம் விந்து வளர்வதாங்
கண்டிடு நாதமுந் தன்மே லெழுந்திடக்
கண்டிடு வன்னிக் கொழுந்தன வொத்தபின்
கண்டிடு மப்புறங் காரொளி யானதே. (ககூ)

காரொளி யண்டம் பொதித்துல கெங்கும்
பாரொளி நீரொளி சாரொளி சாலொளி
வானொளி யொக்க வளர்ந்து கிடந்தபின்
நேரொளி யொன்றாய் நிறைந்தங்கு நின்றதே. (உ0)

நின்றது வண்டமு நீளும் புவியெலா
நின்றவிவ் வண்ட நிலைபெறக் கண்டிட
நின்றவிவ் வண்டமு மூல மலமொக்கு
நின்றவிவ் வண்டம் பலமது விந்துவே. (உக)

விந்துவு நாதமு மொக்க விழுந்திடில்
விந்துவு நாதமு மொக்க விளையதாம்
விந்திற் குறைந்திடு நாத மெழுந்திடில்
விந்துவை யெண்மடி கொண்டது வீசமே. (உஉ)

வீச மிரண்டுள நாதத் தெழுவன
வீசமு மொன்று விரைந்திடு மேலுற
வீசமு நாதமு மெழுந்துட னொத்தபின்
வீசமும் விந்து விரிந்தது காணுமே (உங)

விரிந்தது விந்துவுங் கெட்டது வீசம்
விரிந்தது விந்துவு நாதத் தளவினில்
விரிந்தது வுட்கட்ட வெட்டெட்டு மாகில்
விரிந்தது விந்து விரையது வாமே. (உச)

விரையது விந்து விளைந்தன வெல்லாம்
விரையது விந்து விளைந்த வுயிரும்
விரையது விந்து விளைந்தவிஞ் ஞானம்
விரையது விந்து விளைந்தவன் றானே. (உரு)

விளைந்த வெழுத்தது விந்துவு நாதமும்
விளைந்த வெழுத்தது சக்கர மாக
விளைந்த வெழுத்தவை மெய்யினி னிற்கும்
விளைந்த வெழுத்தவை மந்திர மாமே. (உசு)

மந்திர சக்கர மானவை சொல்லிடிற்
றந்திரத் துள்ளெழு தோன்றெரி வட்டமாங்
கந்தரத் துள்ளுமி ரேகையி லொன்றில்லை
பந்தம தாகும் பிரணவ முன்னிடே. (உஎ)

உன்னிட்ட வட்டத்தி லொத்தெழு மந்திரம்
பின்னிட்ட ரேகைப் பிழைப்பது தானில்லை
தன்னிட் டெழுந்த தகைப்பறப் பின்னிற்கப்
பன்னிட்ட மந்திரம் பார்க்கலு மாமே. (உஅ)

பார்க்கலு மாகும் பகையறு சக்கரங்
காக்கலு மாகுங் கருத்திற் றடமெங்கு
நோக்கலு மாகு நுணக்கற்ற நுண்பொருள்
ஆக்கலு மாகு மறிந்துகொள் வார்க்கே. (உகூ)

அறிந்திடுஞ் சக்கர மாதி யெழுத்து
விரிந்திடுஞ் சக்கர மேலெழுத் தம்மை
பரிந்திடுஞ் சக்கரம் பாரங்கி நாலும்
குவிந்திடுஞ் சக்கரங் கூறலு மாமே. (௩0)

கூறிய சக்கரத் துள்ளெழு மந்திர
மாறியல் பாக வமைந்து விரிந்திடுந்
தேறிய வஞ்சுடன் சேர்ந்தெழு மாரண
மாறியல் பாக மதித்துக்கொள் வார்க்கே. (ருக)

மதித்திடு மம்மையு மாமாது மாகு
மதித்திடு மம்மையு மங்கன லொக்கு
மதித்தங் கெழுந்தவை காரண மாகில்
கொதித்தங் கெழுந்தவை கூடகி லாவே. (ருஉ)

கூடிய தம்பன மாரண வசிய
மாடியல் பாக வமைந்து செறிந்திடும்
பாடியுள் ளாகப் பகைவரும் வந்துறுத்
தேடியுள் ளாகத் தெளிந்துகொள் வார்க்கே. (ருரு)

தெளிந்திடுஞ் சக்கர மூலத்தி னுள்ளே
அளிந்த வகாரத்தை யந்கடு வாக்கிக்
குளிந்த வரவினைக் கூடியுள் வைத்து
வளிந்தவை யங்கெழு நாடிய காலே. (ருச)

காலரை முக்கான் முழுதெனு மந்திரம்
ஆலித் தெழுந்தமைக் தூறி யெழுந்ததாய்ப்
பாலித் தெழுந்து பகையற நின்றபின்
மாலுற்ற மந்திர மாறிக்கொள் வார்க்கே. (ருரு)

கொண்டவிம் மந்திரங் கூத்த னெழுத்ததாய்ப்
பண்டையு ளுவிற் பகையற விண்டபின்
மன்று ணிறைந்த மணிவிளக் காயிடும்
நின்று மிதயத் தெழுந்து நமவெனே. (ருசு)

வயிரவச்சக்கரம்.

அறிந்த பிரதமை யோடாறு மறிஞ்ச
அதிந்தவச் சத்தமி மேலிவை குற்றம்

அறிந்தவை யொன்று விட்டொன்று பத்தாக
அறிந்து வலமது வாக நடவே. (க)

நடந்த வயிரவன் சூல கபாலி
கடந்து பகைவனைக் கண்ணது போக்கித்
துடர்ந்த வுயிரது வுண்ணும் பொழுது
படர்ந்த வுடல்கொடு பந்தாட லாமே. (உ)

ஆமேவப் பூண்டரு ளாதி வயிரவன்
ஆமே கபாலமுஞ் சூலமுங் கைக்கொண்டங்
காமேத மருக பாசமுங் கையது
வாமே சிரத்தொடு வாளது கையே. (ங)

கையது வாறுங் கருத்துற நோக்கிடு
மெய்யது செம்மை விளங்கு வயிரவன்
றுய்யரு ளத்திற் றுளங்குமெய் யுற்றதாய்ப்
பொய்வகை விட்டுநீ பூசனை செய்யே. (ச)

பூசனை செய்யப் பொருந்தியோ ராயிரம்
பூசனை செய்யு மதுவுட னுமோ
பூசனை சாந்து சவாதுபுழுகுநெய்
பூசனை செய்துநீர் பூசலை வேண்டுமே. (ரு)

வேண்டிய வாறு கலகமு மாயிடும்
வேண்டிய வாறினுண் மெய்யது பெற்றபின்
வேண்டிய வாறு வரும்வழி நீநட
வேண்டிய வாறது வாகுங் கருத்தே. (சு)

சாம்பவிமண்டலச் சக்கரம்.

சாம்பவி மண்டலச் சக்கரஞ் சொல்லிடில்
ஆம்பத மெட்டாக விட்டிடின் மேலதாங்
காண்பதந் தத்துவ நாலு ணயனமு
நாம்பதங் கண்டபி னுடறிந் தோமே. (க)

நாடறி மண்டல நல்லவிக் குண்டத்துக்
கோடற வீதியுங் கொடர்ந்துள் ளிரண்டழி
பாடறி பத்துட னுறு நடுவீதி
ஏடற நாலைங் திடவகை யாமே. (௨)

நாலைங் திடவகை யுள்ளதோர் மண்டல
நாலுநல் வீதியு ணல்லவி லிங்கமாய்
நாலுநற் கோணமு நந்நாலி லிங்கமாய்
நாலுநற் பூநடு நண்ணலவ் வாறே. (௩)

ஆறிரு பத்துநா லஞ்செழுத் தஞ்சையும்
வேறுரு வாக விளைந்து கிடந்தது
தேறு நிரும்மில் சிவாய நமவென்று
கூறுமின் கூறிற் குறைகளு மில்லையே. (௪)

குறைவது மில்லை குரைகழற் கூடு
மறைவது மாரண மவ்வெழுத் தாகித்
திறமது வாகத் தெளியவல் லார்க்கு
விறவில்லை யென்றென் றியம்பினர் காணே. (௫)

காணும் பொருளுங் கருதிய தெய்வமும்
பேணும் பதியும் பெருகிய தீர்த்தமும்
ஊணு முணர்வு முறக்கமுந் தானுகக்
காணுங் கனகமுங் காரிகை யாமே. (௬)

ஆமே யெழுத்தஞ்சு மாம்வழி யேயாகப்
போமே யதுதானும் போம்வழி யேபோனல்
நாமே நினைத்தன செய்யலு மாகுமப்
பார்மே லொருவர் பகையில்லை தானே. (௭)

பகையில்லை யென்றும் பணிந்தவர் தம்பால்
நகையில்லை நாளு நன்மைக ளாகும்
வினையில்லை யென்றும் விருத்தமு மில்லை
நகையில்லை தானுஞ் சலமது வாமே. (௮)

ஆருமுரைசெய்ய லாமஞ்செழுத்தாலே
யாரு மறியாத வானந்த ரூபமாம்
பாரும் விசும்பும் பகலு மதியதி
ஊனு முயிரு முணர்வது வாமே. (கூ)

உணர்ந்தெழு மந்திர மோமெனு முள்ளே
அணைந்தெழு மாங்கத ஞதிய தாகுங்
குணர்ந்தெழு சூதனுஞ் சூதியுங் கூடிக்
கணந்தெழுங் காணுமக் காமுகை யாலே. (கo)

புவனபதி சக்கரம்.

ககராதி யோரைந்துங் காணிய பொன்மை
அகராதி யோரா றரத்தமே போலுஞ்
சகராதி யோர்நான்குந் தான்சுத்த வெண்மை
ககராதி மூவித்தை காமிய முத்தியே. (க)

ஓரி லிதுவே யுரையுமித் தெய்வத்தைத்
தேரிற் பிறிதில்லை யாஞென்று செப்பக்கேள்
வாரித் திரிகோண மனமின்ப முத்தியுந்
தேரி லறியுஞ் சிவகாயந் தானே. (உ)

* ஏக பராசத்தி யீசற்கா மங்கமே
யாகம் பராவித்தை யாமுத்தி சித்தியே
யேகம் பராசத்தி யாகச் சிவகுரு
யோகம் பராசத்தி யுண்மையெட் டாமே. (ங)

எட்டா கியசித்தி யெட்டாகும் யோகத்துக்
கட்டாகு நாதாந்தத் தெட்டுங் கலப்பித்த
தொட்டாத விந்துவுந் தானற் றொழிந்தது
கிட்டா தொழிந்தது கீழான மூடர்க்கே. (ச)

ஏதும் பலமா மியந்திரா சன்னடி
ஓதிக் குருவி னுபதேச முட்கொண்டு
நீதங்கு மங்க நியாசந் தனைப்பண்ணிச்
சாதங் கெடச்செம்பிற் சட்கோணந் தானிடே. (ரு)

சட்கோணந் தன்னில் ஸ்ரீம்ஹ்ரீம் தானிட்டு
வட்கோண மாறின் றலையில்ரீங் காரமிட்
டெட்கோண முன்சூழ வெழில்வட்ட மிட்டுப்பின்
மிக்கிரெட் டக்கர மம்முதன் மேலிடே. (சு)

இட்ட விதழ்க ளிடையந் தரத்திலே
அட்டறவ் விட்டதின் மேலே யுவ்விட்டுக்
கிட்ட விதழ்களின் மேலே கிரோம்கிரோம்
இட்டுவா மந்தாங்கி ரோங்கென்று மேவிடே. (எ)

மேவிய சக்கர மீது வலத்திலே
கோவை யடைவே குரோங்கிரோங் கென்றிட்டுத்
தாவில்ரீங் காரத்தாற் சக்கரஞ் சூழ்ந்து
பூவைப் புவனா பதியைப்பின் பூசியே. (அ)

* பூசிக்கும் போது புவனா பதிதன்னை
ஆசற் றகத்தினி லாவா கனம்பண்ணிப்
பேசிப் பிராணப் பிரதிட்டை யதுசெய்து
நேசத் திடவே நியாச மதுசெய்யே. (கூ)

செய்ய திருமேனி செம்பட் டுடைதானும்
கையிற் படையங் குசபாசந் தோடபய
மெய்யி லணிகல னிரத்தின மாமேனி
துய்ய முடியு மவயவத் திற்றோற்றமே. (கய)

தோற்போர்வை நீக்கித் துதித்தடையிற் பூசித்துப்
பாற்போனக மந்திரத் தாற்பயின் றேத்தி
சாற்பால நாரதா யாசுவா காவென்று
சீர்ப்பாதச் சேடத்தை மாற்றிப்பின் செய்யே. (கக)

* சிவிப் பதன்முன்னே தேவியையுத் வாகனத்தாற்
பாவித் திதய கமலம் பதிவித்தங்
கியாவர்க்கு மெட்டா வியந்திர ராசனை
நீவைத்துச் சேவி நினைந்தது தருமே. (கஉ)

நவாக்கரி சக்கரம்.

நவாக்கரி சக்கர நானுரை செய்யின்
நவாக்கரி யொன்று நவாக்கரி யாக
நவாக்கரி யெண்பத் தொருவகை யாக
நவாக்கரி யக்கிலீ சௌமுத லீறே. (க)

சௌமுத லவ்வொடு ஹௌவுட னுங்கிரீம்
கௌவு ளுமையுளுங் கலந்திரீம் சிரீமென்
றுவ்வி லெழுங்கிலீ மந்திர பாதமாச்
செவ்வு ளெழுந்து சிவாய நமவெனே. (உ)

நவாக்கரி யாவது நானறி வித்தை
நவாக்கரி யுள்ளெழு நன்மைக ளெல்லா
நவாக்கரி மந்திர நாவுளே யோத
நவாக்கரி சத்தி நலந்தருந் தானே. (ங)

* நலந்தரு ஞானமுங் கல்வியு மெல்லாம்
உரந்தரு வல்வினை யும்மைவிட் டோடுஞ்
சிரந்தரு தீவினை செய்வ தகற்றி
வரந்தரு சோதியும் வாய்த்திடுங் காணே. (ச)

கண்டிடுஞ் சக்கரம் வெள்ளிபொன் செம்பிடை
கொண்டிடு முள்ளே குறித்த வினைகளை
வென்றிடு மண்டலம் வெற்றி தருவிக்கு
நின்றிடுஞ் சக்கர நினைக்கு மனமே. (ரு)

நினைத்திடு மச்சிரி மங்கிலி மீறு
நினைத்திடுஞ் சக்கர மாதியு மீறு
நினைத்திடு நெல்லொடு புல்லினை புள்ளை
நினைத்திடு மருச்சனை நேர்தரு வாளே. (௬)

நேர்தரு மந்திரு நாயகி யானவள்
யாதொரு வண்ண மறிந்திடும் பொற்பூவை
கார்தரு வண்ணங் கருதின கைவரு
நேர்தரு வண்ண நடந்திடு நீயே. (௭)

நடந்திடும் பாரினி னன்மைக ளெல்லாங்
கடந்திடுங் காலனு மெண்ணிய நாளும்
படர்ந்திடு நாமமும் பாய்கதிர் போல
அடைந்திடு வண்ண மடைந்திடு நீயே. (௮)

* அடைந்திடும் பொன்வெள்ளி கல்லுட னெல்லாம்
அடைந்திடு மாதி யருளுந் திருவும்
அடைந்திடு மண்டத் தமரர்கள் வாழ்வும்
அடைந்திடும் வண்ண மறிந்திடு நீயே. (௯)

அறிந்திடு வார்க ளமரர்க ளாகத்
தெரிந்திடு வானோர் தேவர்கள் தேவன்
பரிந்திடும் வானவன் பாய்புனல் சூடி
முரிந்திடு வானை முயன்றிடு நீரே. (௧0)

நீர்பணி சக்கரம் நேர்தரு வண்ணங்கள்
பாரணி யுந்திர் முன்றூறு மீறுங்
தாரணி யும்புகழ்த் தையனல் லாடனைக்
காரணி யும்பொழிற் கண்டுகொ ளீரே. (௧௧)

கண்டுகொ ளுந்தனி நாயகி தன்னையு
மொண்டுகொ ளும்முக வசியம தாயிடும்
பண்டுகொ ளும்பர மாய பரஞ்சுடர்
நின்றுகொ ளுந்நிலை பேறுடை யானையே. (௧௨)

*பேறுடை யாடன் பெருமையை யெண்ணிடில்
நாடுடை யார்களு நம்வச மாயிடு
மாறுடை யார்களும் வாழ்வது தானில்லை
கூறுடை யாளையுங் கூறுமி னீரே. (க௩)

* கூறுமி னெட்டுத் திசைக்குந் தலைவியை
யாறுமி னண்டத் தமரர்கள் வாழ்வென
மாறுமின் வையம் வரும்வழி தன்னையுந்
தேறுமின் னாயகி சேவடி சேர்ந்தே. (க௪)

சேவடி சேரச் செறிய விருந்தவர்
நாவடி யுள்ளே நவின்றுநின் றேத்துவர்
பூவடி யிட்டுப் பொலிய விருந்தவர்
மாவடி காணும் வகையறி வாரே. (க௫)

ஐம்முத லாக வளர்ந்தெழு சக்கரம்
மைம்முத லாக வமர்ந்திரீ மீருகு
மம்முத லாகி யவர்க்குடை யாளை
மைம்முத லாக வழுத்திடு நீயே. (க௬)

* வழுத்திடு நாவுக் கரசிவ டன்னைப்
பகுத்திடும் வேத மெய்யா கமமெல்லாந்
தொகுத்தொரு நாவிடை சொல்லவல் லாளை
முகத்துளு முன்னெழக் கண்டுகொ ளீரே. (க௭)

கண்டவிச் சக்கர நாவி லெழுதிடிற்
கொண்டவிம் மந்திரங் கூத்தன் குறியதா
மன்றினுள் வித்தையு மானுடர் கையதாய்
வென்றிடும் வையக மெல்லியல் மேவியே. (க௮)

மெல்லிய லாகிய மெய்ப்பொரு ளாடனைச்
சொல்லிய லாலே தொடர்ந்தங் கிருந்திடும்
பல்லியல் பாகப் பரந்தெழு நாட்பல
நல்லியல் பாலே நடந்திடுந் தானே. (க௯)

நடந்திடு நாவிலு ணன்மைக ளெல்லாந்
தொடர்ந்திடுஞ் சொல்லொடு சொற்பொரு டானும்
கடந்திடுங் கல்விக் கரசிவ ளாகப்
படர்ந்திடும் பாரிற் பகையில்லை தானே. (உ0)

பகையில்லை கௌமுத லையது வீறு
நகையில்லை சக்கர நல்லறி வார்க்கு
மிகையில்லை சொல்லிய பல்லுரு வெல்லாம்
வகையில்லை யாக வணங்கிடுந் தானே. (உக)

* வணங்கிடுந் தத்துவ நாயகி தன்னை
நலங்கிடு நல்லுயி ரானவை யெல்லாங்
கலங்கிடுங் காம வெகுளி மயக்கந்
துடங்கிடுஞ் சொல்லிய சூழ்வினை தானே. (உஉ)

தானே கழறித் தணியவும் வல்லனைத்
தானே நினைத்தவை சொல்லவும் வல்லனைத்
தானே தனிநடங் கண்டவ டன்னையுந்
தானே வணங்கித் தலைவனு மாமே. (உந)

* ஆமே யனைத்துயி ராகிய வம்மையுந்
தாமே சகலமு மீன்றவத் தையலு
மாமே யவளடி போற்றி வணங்கிடிற்
போமே வினைகளும் புண்ணிய னருமே. (உச)

* புண்ணிய னாகிப் பொருந்தி யுலகெங்குங்
கண்ணிய னாகிக் கலந்தங் கிருந்திடுந்
தண்ணிய னாகித் தரணி முழுதுக்கு
மண்ணிய னாக வமர்ந்திருந் தானே. (உரு)

தான துகிரீம் கௌவது வீறு
நானது சக்கர நன்றறி வார்க்கெல்லாங்
கானது கன்னி கலந்த பராசத்தி
கோனது வையங் கிளரொளி யானதே. (உசு)

* ஒளிக்கும் பராசத்தி யுள்ளே யமரிற்
களிக்குமிச் சிந்தையிற் காரணங் காட்டித்
தெளிக்கு மழையுடன் செல்வமுண் டாக்கும்
அளிக்கு மிவளை யறிந்துகொள் வார்க்கே. (உ௭)

அறிந்திடுஞ் சக்கா மருச்சனை யோடே
வெறிந்திடும் வையத் திடரவை காணல்
மறிந்திடு மன்னனும் வந்தனை செய்யும்
பொறிந்திடுஞ் சிந்தை புகையில்லை தானே. (உ௮)

புகையில்லை சொல்லிய பொன்னொளி யுண்டாங்
குகையில்லை கொல்வ திலாமையி னாலே
வகையில்லை வாழ்கின்ற மன்னுயிர்க் கெல்லாஞ்
சிகையில்லை சக்கரஞ் சேர்ந்தவர் தாமே. (உ௯)

சேர்ந்தவ ரென்றுந் திசையொளி யானவர்
காய்ந்தெழு மேல்வினை காணகி லாதவர்
பாய்ந்தெழு முள்ளொளி பாரிற் பரந்தது
மாய்ந்தது காரிருள் மாறொளி தானே. (௩0)

ஒளியது ஹௌமுன் கிரீமது வீறுங்
களியது சக்கரங் கண்டறி வார்க்குத்
தெளிவது ஞானமுஞ் சிந்தையுந் தேறப்
பணிவது பஞ்சாக்கரமது வாமே. (௩௧)

ஆமே சதாசிவ நாயகி யானவள்
ஆமே யதோமுகத் துள்ளறி வானவள்
ஆமே சுவையொளி யூறோசை கண்டவள்
ஆமே யனைத்துயிர் தன்னுளு மாமே. (௩உ)

தன்னுளு மாகித் தரணி முழுதுங்கொண்
டென்னுளு மாகி யிடம்பெற நின்றவள்
மண்ணுளு நீரனல் காலுளும் வானுளுங்
கண்ணுளு மெய்யுளுங் காணலு மாமே. (௩௩)

காணலு மாகுங் கலந்துயிர் செய்வன
காணலு மாகுங் கருத்து ளிருந்திடிற்
காணலு மாகுங் கலந்து வழிசெயக்
காணலு மாகுங் கருத்துற நில்லே. (நட)

நின்றிடு மேழு புவனமு மொன்ருகக்
கண்டிடு முள்ளங் கலந்தெங்குந் தானுகக்
கொண்டிடு வையங் குணம்பல தன்னையும்
விண்டிடும் வல்வினை மெய்ப்பொரு ளாகுமே. (ந௫)

மெய்ப்பொரு ளௌமுதல் ஹௌவது வீருக்
கைப்பொரு ளாகக் கலந்தெழு சக்கரந்
தற்பொரு ளாகச் சமைந்தமு தேஸ்வரி
நற்பொரு ளாக நடுவிருந் தாளே. (நசு)

தாளதி னுள்ளே சமைந்தமு தேஸ்வரி
காலது கொண்டு கலந்துற வீசிடில்
நாளது நாளும் புதுமைகள் கண்டபின்
கேளது காயமுங் கேடில்லை காணுமே. (நஎ)

கேடில்லை காணுங் கிளரொளி கண்டபின்
நாடில்லை காணு நாண்முத லற்றபின்
மாடில்லை காணும் வரும்வழி கண்டபின்
காடில்லை காணுங் கருத்துற் றிடத்துக்கே. (நஅ)

உற்றிட மெல்லா முலப்பில்பா ழாக்கிக்
கற்றிட மெல்லாங் கடுவெளி யானது
மற்றிட மில்லை வழியில்லை தானில்லை
சற்றிட மில்லை சலிப்பற நின்றிடே. (நக)

நின்றிடு மேழ்கட லேழ்புவி யெல்லா
நின்றிடு முள்ள நினைத்தவை தானெருக்கு
நின்றிடுஞ் சத்தி நிலைபெறக் கண்டிட
நின்றிடு மேலை விளக்கொளி தானே. (ச0)

விளக்கொளி யௌமுத லௌவது வீரு
விளக்கொளி சக்கர மெய்ப்பொரு ளாகும்
விளக்கொளி யாகிய மின்கொடி யாளை
விளக்கொளி யாகி விளங்கிடு நீயே. (சக)

விளங்கிடு மேல்வரு மெய்ப்பொருள் சொல்லில்
விளங்கிடு மெல்லிய லானது வாகும்
விளங்கிடு மெய்ந்நின்ற ஞானப் பொருளை
விளங்கிடு வார்கள் விளங்கினர் தானே. (சஉ)

* தானே வெளியென வெங்கு நிறைந்தவள்
தானே பரம வெளியது வானவள்
தானே சகலமு மாகி யழித்தவள்
தானே யனைத்துள வண்ட சகலமே. (சந)

அண்டத்தி னுள்ளே யளப்பரி தானவள்
பிண்டத்தி னுள்ளே பெருவெளி கண்டவள்
குண்டத்தி னுள்ளே குணம்பல காணிலுங்
கண்டத்தி னின்ற கலப்பறி யார்களே. (சச)

கலப்பறி யார்கடல் சூழுல கெல்லாம்
உலப்பறி யாருட லோடுயிர் தன்னைச்
சிலப்பறி யார்சில தேவரை நாடித்
தலைப்பறி யாகச் சமைந்தவர் தானே. (சரு)

தானே யெழுந்தவச் சக்கரஞ் சொல்லிடின்
மானே மதிவரை பத்திட்டு வைத்தபின்
தேனே யிரேகை திகைப்பற வொன்பதிற்
றானே கலந்த வரையெண்பத் தொன்றுமே. (சசு)

ஒன்றிய சக்கர மோதிடும் வேளையில்
வென்றிகொண் மேனி மதிவட்டம் பொன்மையாங்
கன்றிய ரேகை கலந்திடுஞ் செம்மையில்
என்றிய லம்மை யெழுத்தவை பச்சையே. (சஎ)

எய்ந்த மரவுரி தன்னி லெழுதிய [ன்
வாய்ந்தவிப் பெண்ணெண்பத் தொன்றில் நிரைத்தபி
சாய்ந்தவி செய்யெட் கலந்துட னேமமு
மாந்தலத் தாமுயி ராகுதி பண்ணுமே. (௪௮)

பண்ணிய பொன்னைப் பரப்பற நீபிடி
எண்ணிய நாட்களி லின்பமு மெய்திடு
நண்ணிய நாமமு நான்முக னெத்தபின்
துன்னென நேயநற் சேர்க்கது மாகுமே. (௪௯)

ஆகின்ற சந்தனங் குங்குமங் கத்தூரி
போகின்ற சாந்து சவாது புழுகுநெய்
ஆகின்ற கற்பூர மாகோ சனநீருஞ்
சேர்கின்ற வொன்பதுஞ் சேரநீ வைத்திடே. (௫0)

வைத்திடும் பொன்னுடன் மாதவ னோக்கிடிற்
கைச்சிறு கொங்கை கலந்தெழு கன்னியைத்
தச்சிது வாகச் சமைந்தவிம் மந்திரம்
அர்ச்சனை யாயிர மாயிரஞ் சிந்தியே. (௫௧)

சிந்தையி னுள்ளே திகழ்தரு சோதியா
எந்தை கரங்க ளிருமூன் றுமுள்ளது
பந்தமா சூலம் படைபாசம் வில்லம்பு
முந்தகி லீமெழ முன்னிருந் தானே. (௫௨)

இருந்தனர் சத்திக ளறுபத்து நால்வர்
இருந்தனர் கன்னிக ளொன்வகை யெண்மர்
இருந்தனர் சூழ வெதிர்சக் கரத்தே
இருந்த கரமிரு வில்லம்பு கொண்டே. (௫௩)

கொண்ட கனகங் குழைமுடி யாடையாய்க்
கண்டவிம் முத்தங் கனல்திரு மேனியாய்ப்
பண்டமர் சோதிப் படிகத் தானவர்
உண்டங் கொருத்தி புணரவல் லாருக்கே (௫௪)

உணர்ந்திருந் துள்ளே யொருத்தியை நோக்கிற்
கலந்திருந் தெங்குங் கருணை பொழியு
மணங்கெழு மோசை யொளியது காணுந்
தணங்கெழு சக்கரந் தான்றரு வாளே. (ருரு)

* தருவழி யாகிய தத்துவ ஞானங்
குருவழி யாகுங் குணங்களு ணின்று
கருவழி யாகுங் கணக்கை யறுத்துப்
பெருவழி யாக்கும் பேரொளி தானே. (ருசு)

பேரொளி யாய பெரிய பெருஞ்சுடர்
சீரொளி யாகித் திகழ்தரு நாயகி
காரொளி யாகிய கன்னிகை பொன்னிறம்
பாரொளி யாகப் பரந்துநின் றாளே. (ருஎ)

பரந்த கரமிரு பங்கய மேந்திக்
குவிந்த கரமிரு கொய்தளிர்ப் பாணி
பரிந்தருள் கொங்கைகண் முத்தார் பவளம்
இருந்தநல் லாடை மணிபொதிந் தன்றே. (ருஅ)

மணிமுடி பாதஞ் சிலம்பணி மங்கை
அணிபவ ளன்றி யருளில்லை யாகுந்
தணிபவர் நெஞ்சினுட் டன்னரு ளாகிப்
பணிபவர்க் கன்றோ பரகதி யாமே. (ருக)

பரந்திருந் துள்ளே யறுபது சத்தி
கரந்தன கன்னிக ளப்படி சூழ
மலர்ந்திரு கையின் மலரவை யேந்திச்
சிறந்தவ ரேத்துஞ் சிரீம்தன மாமே. (சுO)

* தனமது வாகிய தையலை நோக்கி
மனமது வோடி மரிக்கிலோ ராண்டிற்
கனமிவை யற்றுக் கருதிய நெஞ்சர்
தினகர னிரிட செய்திய தாமே. (சுக)

ஆகின்ற மூலத் தெழுந்த முழுமலர்
போகின்ற பேரொளி யாய மலர்த்தாய்
போகின்ற பூரண மாக நிறைந்தபின்
சேர்கின்ற செந்தழன் மண்டல மானதே. (௫௨)

ஆகின்ற மண்டலத் துள்ளே யமர்ந்தவள்
ஆகின்ற வைம்பத் தறுவகை யானவள்
ஆகின்ற வைம்பத் தறுசத்தி நேர்தரு
ஆகின்ற வைம்பத் தறுவகை சூழவே. (௫௩)

சூழ்ந்தெழு சோதி சுடர்முடி பாதமாய்
ஆங்கணி முத்த மழகிய மேனியுந்
தாங்கிய கையவை தார்கிளி ஞானமாய்
ஏந்து கரங்க ளெடுத்தமர் பாசமே. (௫௪)

* பாசம தாகிய வேரை யறுத்திட்டு
நேசம தாக நினைந்திரு மும்முளே
நாசம தெல்லா நடந்திடு மையாண்டிற்
காசினி மேலமர் கண்ணுத லாகுமே. (௫௫)

கண்ணுடை நாயகி தன்னரு ளாம்வழி
பண்ணுறு நாதம் பகையற நின்றிடில்
விண்ணமர் சோதி விளங்க ஹ்ரீங்கார
மண்ணுடை நாயகி மண்டல மாகுமே. (௫௬)

மண்டலத் துள்ளே மலர்ந்தெழு தீபத்தைக்
கண்டகத் துள்ளே கருதி யிருந்திடும்
விண்டகத் துள்ளே விளங்கி வருதலாற்
றண்டகத் துள்ளவை தாங்கலு மாமே. (௫௭)

தாங்கிய நாபித் தடமலர் மண்டலத்
தோங்கி யெழுங்கலைக் குள்ளுணர் வானவள்
ஏங்க வரும்பிறப் பெண்ணி யறுத்திட
வாங்கிய நாதம் வலியுட னாகுமே. (௫௮)

* நாவுக்கு நாயகி நன்மணி பூணாரம்
பூவுக்கு நாயகி பொன்முடி யாடையாம்
பாவுக்கு நாயகி பாலொத்த வண்ணத்தாள்
ஆவுக்கு நாயகி யங்கமர்ந் தாளே. (௬௯)

அன்றிரு கையி லளந்த பொருண்முறை
இன்றிரு கையி லெடுத்தவெண் குண்டிகை
மன்றது காணும் வழியது வாகவே
கண்டங் கிருந்தவர் காரணி காணுமே. (௭௦)

* காரணி சத்திக ளைம்பத் திரண்டெனக்
காரணி கன்னிக ளைம்பத் திருவராய்க்
காரணி சக்கரத் துள்ளே கரந்தெங்குங்
காரணி தன்னரு ளாகிநின் றாளே. (௭௧)

* நின்றவிச் சத்தி நிலைபெற நின்றிடிற்
கண்டவிவ் வன்னி கலந்திடு மோராண்டிற்
கொண்ட விரதநீர் குன்றும னின்றிடின்
மன்றினி லாடு மணியது காணுமே. (௭௨)

கண்டவிச் சத்தி யிருதய பங்கயங்
கொண்டவித் தத்துவ நாயகி யானவள்
பண்டையவ் வாயுப் பகையை யறுத்திட
இன்றென் மனத்து ளினிதிருந் தாளே. (௭௩)

இருந்தவிச் சத்தி யிருநாலு கையிற்
பரந்தவிப் பூங்கிளி பாச மழுவாள்
கரந்திடு கேடகம் வில்லம்பு கொண்டங்
குரந்தங் கிருந்தவள் கூத்துகந் தாளே. (௭௪)

உகந்தனள் பொன்முடி முத்தார மாகப்
பரந்த பவளமும் பட்டாடை சாத்தி
மலர்ந்தெழு கொங்கை மணிக்கச் சணிந்து
தழைந்தங் கிருந்தவ டான்பச்சை யாமே. (௭௫)

* பச்சை யிவளுக்குப் பாங்கிமா ரானெட்டு
கொச்சைய ரெண்மர்கள் கூடி வருதலாற்
கச்சணி கொங்கைகள் கையிரு காப்பதாய்
எச்ச விடைச்சி யினிதிருந் தாளே. (எசு)

நாளதி னுள்ளே தாங்கிய சோதியைக்
காலது வாகக் கலந்துகொள் ளென்று
மாலது வாக வழிபாடு செய்துநீ
பாலது போலப் பரந்தெழு விண்ணிலே. (எஎ)

விண்ணமர் நாபி யிருதய மாங்கிடைக்
கண்ணமர் கூபங் கலந்து வருதலாற்
பண்ணமர்ந் தாதித்த மண்டல மானது
தண்ணமர் கூபந் தழைத்தது காணுமே. (எஅ)

கூபத்துச் சத்தி குளிர்முகம் பத்துள
தாபத்துச் சத்தி தயங்கி வருதலால்
ஆபத்துக் கைக ளடைந்தன நாலைந்து
பாச மறுக்கப் பரந்தன சூலமே. (எகூ)

சூலந்தண் டொள்வாள் சுடர்பறை ஞானமாய்
வேலம்பு தமருக மாகிளி விற்கொண்டு
காலம்பூப் பாச மழுகத்தி கைக்கொண்டு
கோலஞ்சேர் சங்கு குவிந்தகை யெண்ணதே. (அ0)

* எண்ணமர் சத்திக ணாற்பத்து நாலுடன்
எண்ணமர் சத்திக ணாற்பத்து நால்வராம்
எண்ணிய பூவித ழுள்ளே யிருந்தவள்
எண்ணிய வெண்ணங் கடந்துநின் றாளே. (அக)

கடந்தவள் பொன்முடி மாணிக்கத் தோடு
தொடர்ந்தணி முத்து பவளங்கச் சாகப்
படர்ந்தல்குற் பட்டாடை பாதச் சிலம்பு
மடந்தை சிறியவள் வந்துநின் றாளே. (அஉ)

நின்றவிச் சத்தி நிரந்தர மாகவே
கண்டிடு மேரு வணிமாதி தானாகிப்
பண்டைய வானின் பகட்டை யறுத்திட
ஒன்றிய தீப முணர்ந்தார்க் குண்டாமே. (அ௩)

* உண்டோ ரதோமுக முத்தம மானது
கண்டவிச் சத்தி சதாசிவ நாயகி
கொண்ட முகமைந்து கூறுங் கரங்களும்
ஒன்றிரண் டாகவே மூன்றுநா லானதே. (அ௪)

நன்மணி சூலங் கபாலங் கிளியுடன்
பன்மணி நாக மழுகத்தி பந்தாகும்
கன்மணி தாமரைக் கையிற் றமருகம்
பொன்மணி பூணாரம் பூசனை யானதே. (அரு)

பூசனை சத்திக ளெண்ணைவர் சூழவே
நேசவள் கன்னிக ளொற்பத்து நேரதாய்க்
காசினி சக்கரத் துள்ளே கலந்தவள்
மாசடை யாமன் மகிழ்ந்திருந் தார்களே. (அ௬)

தாரத்தி னுள்ளே தங்கிய சோதியைப்
பாரத்தி னுள்ளே பரந்து ளெழுந்திட
வோது மொன்றினின் றெண்ணு மனோமயங்
காரது போலக் கலந்தெழு மண்ணிலே. (அஎ)

மண்ணி லெழுந்த அகார உகாரங்கள்
விண்ணி லெழுந்து சிவாய நமவென்று
கண்ணி லெழுந்தது காண்பரி தன்றுகொல்
கண்ணி லெழுந்தது காட்சி தரவென்றே. (அஅ)

என்றங் கிருந்த வமுத கலையிடை
சென்றங் கிருந்த வமுத பயோதரி
கண்டங் கரமிரு வெள்ளிபொன் மண்ணடை
கொண்டங் கிருந்தது வண்ண மமுதே. (அ௯)

அமுதம தாக வழகிய மேனி
படிகம தாகப் பரந்தெழு முள்ளே
குமுதம தாகக் குளிர்ந்தெழு மூர்த்து
கெமுதம தாகிய கேடிலி தானே. (௩௦)

கேடிலி சத்திகண் முப்பத் தறுவரு
நாடிலி கன்னிக ளொலொன் பதின்மரும்
பூவிலி பூவித முள்ளே யிருந்திவர்
காளிலி தன்னை நணுகிநின் ரூர்க்கே. (௩௧)

நின்றது புந்தி நிறைந்திடும் வன்னியுங்
கண்டது சோதி கருத்து ளிருத்திடக்
கொண்டது வோராண்டு கூடி வருகைக்கு
விண்ட வெளகாரம் விளங்கின வன்றே. (௩௨)

விளங்கிடு வானிடை நின்றவை யெல்லாம்
வணங்கிடு மண்டல மன்னுயி ராக
நலங்கிளர் நன்மைக ளாரண வொத்துச்
சுணங்கிடை நின்றிவை சொல்லலு மாமே. (௩௩)

ஆமே யதோமுக மேலே யமுதமாய்த்
தாமே யுகாரந் தழைத்தெழுஞ் சோமனுங்
காமேல் வருகின்ற கற்பக மானது
பூமேல் வருகின்ற பொற்கொடி யானதே. (௩௪)

* பொற்கொடி யாளுடை பூசனை செய்திட
வக்களி யாகிய வாங்காரம் போயிடு
மற்கட மாகிய மண்டலந் தன்னுளே
பிற்கொடி யாகிய பேதையைக் காணுமே. (௩௫)

பேதை யவளுக்குப் பெண்மை யழகாகுந்
தாதை யிவளுக்குத் தானுவு மாய்நிற்கு
மாதை யவளுக்கு மன்னுந் திலதமாய்க்
கோதையர் சூழக் குவிந்திடங் காணுமே. (௩௬)

குவிந்தன சத்திகண் முப்பத் திருவர்
நடந்தனர் கன்னிக ளைவெண்மர் சூழப்
பரந்தித ழாகிய பங்கயத் துள்ளே
இருந்தனள் காணு மிடம்பல கொண்டே. (கஎ)

கொண்டங் கிருந்தனர் கூத்த னொளியினைக்
கண்டங் கிருந்தனர் காரணத் துள்ளது
பண்டை மறைகள் பரந்தெங்குந் தேடுமால்
இன்றென் மனத்துளே யில்லடைந் தானுமே. (கஅ)

* இல்லடைந் தானுக்கு மில்லாத தொன்றில்லை
இல்லடைந் தானுக் கிரப்பது தானில்லை
இல்லடைந் தானுக் கிமையவர் தாமொவ்வார்
இல்லடைந் தானுக்கு வில்லாதில் லானையே. (கக)

ஆனை மயக்கு மறுபத்து நாற்றறி
ஆனை யிருக்கு மறுபத்து நாலொளி
ஆனை யிருக்கு மறுபத்து நாலறை
ஆனையுங் கோடு மறுபத்து நாலிலே. (க00)

நாலாந்தந்திரம் முற்றிற்று.

ஆ மொத்தம் - கசகஅ.

ஐந்தாந்தந்திரம்.

சுத்தசைவம்.

ஊரு முலகமு மொக்கப் படைக்கின்ற
பேரறி வாளன் பெருமை குறித்திடின்
மேருவு மூவுல காளி யிலங்கெழுந்
தாரணி நால்வகைச் சைவமு மாமே. (க)

சத்து மசத்துஞ் சதசத்துந் தான்கண்டு
சித்து மசித்துஞ் சேர்வுறா மேநீத்த
சுத்த மசுத்தமுந் தோய்வுறா மேநின்று
நித்தம் பரஞ்சுத்த சைவர்க்கு நேயமே. (௨)

கற்பன கற்றுக் கலைமன்று மெய்யோக
முற்பத ஞான முறைமுறை நண்ணியே
தொற்பத மேவித் துரிசற்று மேலான
தற்பரங் கண்டுளோர் சைவசித் தாந்தரே. (௩)

* வேதாந்தஞ் சுத்தம் விளங்கிய சித்தாந்த
நாதாந்தங் கண்டோர் நடுக்கற்ற காட்சியர்
பூதாந்த போதாந்த மாகப் புனஞ்செய்ய
நாதாந்த பூரணர் ஞானநே யத்தரே. (௪)

அசுத்த சைவம்.

இணையார் திருவடி யேத்துஞ் சிரங்கத்
திணையா ரிணைக்குழை யீரணை முத்திரை
குணமா ரிணைக்கண்ட மாலையுங் குன்றா
தணைவாஞ் சரியை கிரியையி னோர்க்கே. (௧)

காதுப்பொ னார்ந்த கடுக்க னிரண்டுசேர்த்
தோதுந் திருமேனி யுட்கட் டிரண்டுடன்
சோதனை செய்து வுபதேச மார்க்கராய்
ஓதி யிருப்பா ரொருசைவ ராகுமே. (௨)

கண்டங்க ளொன்பதுங் கண்டவர் கண்டனர்
கண்டங்க ளொன்பதுங் கண்டா ரரும்பொருள்
கண்டங்க ளொன்பதுங் கண்டவர் கண்டமாங்
கண்டங்கள் கண்டோர் கடுஞ்சுத்த சைவரே. (௩)

ஞானி புவியெழு நன்னூ லனைத்துடன்
மோன திசையு முழுவெண்ணெண் சித்தியும்
ஏனை நிலமு மெழுதா மறையீறுங்
கோனொடு தன்னையுங் காணுங் குணத்தரே. (௬)

மார்க்க சைவம்.

* பொன்னாற் சிவசாத னம்பூதி சாதன
நன்மார்க்க சாதன மாஞான சாதனந்
துன்மார்க்க சாதனந் தோன்றாத சாதனஞ்
சன்மார்க்க சாதன மாஞ்சுத்த சைவர்க்கே. (க)

கேடறு ஞானி கிளர்ஞான பூபதி
பாடறு வேதாந்த சித்தாந்த பாகத்தின்
ஊடுறு ஞானோ தயனுண்மை முத்தியோன்
பாடுறு சுத்தசை வப்பத்த நித்தனே. (உ)

ஆகம மொன்பா னதிலான நாலேழு
மோகமி லாலேழு முப்பேத முற்றுடன்
வேகமில் வேதாந்த சித்தாந்த மெய்மையொன்
றாக முடிந்த வருஞ்சுத்த சைவமே. (௩)

சுத்த மசுத்தந் துரியங்க ளோரேழுஞ்
சத்து மசத்துந் தணந்த பராபரை
உத்த பராபரை யுள்ளாம் பராபரை
அத்த னருட்சத்தி யாயெங்கு மாமே. (௪)

சத்து மசத்துந் தணந்தவர் தானாகிச்
சித்த மசித்துந் தெரியாச் சிவோகமாய்
முத்தியு ளானந்த சத்தியுண் மூழ்கினார்
சித்தியு மங்கே சிறந்துள தானே. (௫)

தன்னைப் பரனைச் சதாசிவ னென்கின்ற
மன்னைப் பதிபசு பாசத்தை மாசற்ற
முன்னைப் பழமல முன்கட்டை வீட்டினை
உன்னத் தருஞ்சுத்த சைவ ருபாயமே. (௬)

பூரணந் தன்னிலே வைத்தற்ற வப்போத
மாரண மந்த மதித்தானந் தத்தோடு
நேரென வீராறு நீதி நெடும்போகங்
காரண மாஞ்சுத்த சைவர்க்குக் காட்சியே. (௭)

* மாறாத ஞான மதிப்பற மாயோகந்
தேறாத சிந்தையைத் தேற்றிச் சிவமாக்கிப்
பேறான பாவனை பேணி நெறிநிற்றல்
கூறாகு ஞானி சரிதை குறிக்கிலே. (௮)

* வேதாந்தங் கண்டோர் பிரமவித் தியாதரர்
நாதாந்தங் கண்டோர் நடுக்கற்ற யோகிகள்
வேதாந்த மில்லாத சித்தாந்தங் கண்டுளோர்
சாதா ரணமன்ன சைவ ருபாயமே. (௯)

விண்ணினைச் சென்றணு காவியன் மேகங்கள்
கண்ணினைச் சென்றணு காப்பல காட்சிகள்
எண்ணினைச் சென்றணு காம லெனப்படும்
அண்ணலைச் சென்றணு காப்பசு பாசமே. (௧௦)

* ஒன்று மிரண்டு மிலதுமா யொன்றாக
நின்று சமய நிராகார நீங்கியே
நின்று பராபரை நேயத்தைப் பாதத்தாற்
சென்று சிவமாதல் சித்தாந்த சித்தியே. (௧௧)

கடுஞ்சுத்த சைவம்.

வேடங் கடந்து விகிர்தன்றன் பான்மையி
லாடம் பரமின்றி யாசபா சஞ்செற்று

பாடொன்று பாசம் பசுத்துவம் பாழ்படச்
சாடுஞ் சிவபோ தகர்சுத்த சைவரே. (க)

உடலான வைந்தையு மோராறு மைந்து
மடலான மாமாயை மற்றுள்ள நீவப்
படலான கேவல பாசந் துடைத்துத்
திடமாய்த் தனையுற்றல் சித்தாந்த மார்க்கமே. (உ)

* சுத்தச் சிவனுரை தானதிற் றோயாமல்
முத்தர் பதப்பொருண் முத்திவித் தாமூலம்
அத்தகை யான்மா வரனை யடைந்தற்றூற்
சுத்தச் சிவமாவ ரேசுத்த சைவரே. (ங)

* நானென்றுந் தானென்று நாடிநான் சாரவே
தானென்று நானென் றிரண்டிலாத் தற்பதந்
தானென்று நானென்ற தத்துவ நல்கலாற்
றானென்று நானென்றுஞ் சாற்றகி லேனே. (ச)

சாற்றரி தாகிய தத்துவஞ் சித்தித்தால்
ஆற்றரி தாகிய வைந்து மடங்கிடு
மேற்றிகழ் ஞானம் விளக்கொளி யாய்நிற்கும்
பாற்பர சாயுச்சிய மாகும் பதியே. (ரு)

சரியை.

நேர்ந்திடு மூல சரியை நெறியிதென்
றாய்ந்திடுங் காலங்கி கஞ்ச மலையமா
னோர்ந்திடுங் கந்துரு கேண்மின்கள் பூதலத்
தோர்ந்திடுஞ் சுத்த சைவத்துக் குயிரதே. (க)

* உயிர்க்குயி ராய்நிற்ற லொண்ஞான பூசை
உயிர்க்கொளி நோக்கின் மகாயோக பூசை

உயிர்ப்பெறு மாவா சனம்புறப் பூசை
செயிற்கடை நேசஞ் சிவபூசை யாமே. (௨)

* நாடு நகரமு நற்றிருக் கோயிலுந்
தேடித் திரிந்து சிவபெரு மானென்று
பாடுமின் பாடிப் பணிமின் பணிந்தபின்
கூடிய நெஞ்சத்துக் கோயிலாய்க் கொள்வனே. (௩)

பத்தர் சரிதை படுவோர் கிரியையோர்
அத்தகு தொண்ட ருள்வேடத் தாகுவோர்
சுத்த வியமாதி சாதகர் தூயோகர்
சித்தர் சிவஞானஞ் சென்றெய்து வோர்களே. (௪)

சார்ந்தமெய்ஞ் ஞானத்தோர் தானவ னாயினோர்
சேர்ந்தவெண் யோகத்தர் சித்தர் சமாதியோர்
ஆய்ந்த கிரியையோ ரருச்சனை தப்பாதோர்
நேர்ந்த சரியையோர் நீணிலத் தோரே. (௫)

கிரியை யோகங்கள் கிளர்ஞான பூசை
அரிய சிவனுரு வமரு மருபந்
தெரியும் பருவத்துத் தேர்ந்திடும் பூசை
உரியன நேயத் துயர்பூசை யாமே. (௬)

* சரியாதி நான்குந் தருஞான நான்கும்
விரிவான வேதாந்த சித்தாந்த மாறும்
பொருளா னதுநந்தி பொன்னகர் போந்து
மருளாகு மாந்தர் வணங்கவைத் தானே. (௭)

சமையம் பலசுத்தித் தன்செய லற்றிடும்
அமையும் விசேடமு மரன்மந் திரசுத்தி
சமைய நிருவாணங் கலாசுத்தி யாகு
மமையுமன் றுஞானமார்க் கம்மபி டேகமே. (௮)

கிரியை.

பத்துத் திசையும் பரமொரு தெய்வமுண்
டெத்திக் கிலரில்லை யென்பதி னமலர்க்
கொத்துத் திருவடி நீழல் சரணெனத்
தத்தும் வினைக்கடல் சாராது காணுமே. (௧)

*கானுறு கோடி கடிகமழ் சந்தனம்
வானுறு மாமல ரிட்டு வணங்கினும்
ஊனினை நீக்கி யுணர்பவர்க் கல்லது
தேனமர் பூங்குழல் சேரவொண் ணாதே. (௨)

*கோனக்கன் றாயே குரைகழ லேத்துமின்
ஞானக்கன் றாகிய நடுவே யுழிதரும்
வானக்கன் றாகிய வானவர் கைதொழு
மானக்கன் றீச னருள்வள்ள மாமே. (௩)

இதுபணிந் தெண்டிசை மண்டல மெல்லா
மதுபணி செய்கின் றவளொரு கூறன்
இதுபணி மானுடர் செய்பணி யீசன்
பதிபணி செய்வது பத்திமை காணே. (௪)

பத்தன் கிரியை சரியை பயில்வுற்றுச்
சுத்த வருளாற் றுரிசற்ற யோகத்தில்
உய்த்த நெறியுற் றுணர்கின்ற ஞானத்தாற்
சித்தங் குருவரு ளாற்சிவ மாகுமே. (௫)

அன்பின் னுருகுவ னாளும் பணிசெய்வன்
செம்பொன்செய் மேனி கமலத் திருவடி
முன்புநின் றாங்கே மொழிவ தெனக்கருள்
என்பினுட் சோதி யிலங்குகின் றானே. (௬)

யோகம்.

நெறிவழி யேசென்று நேர்மையு ளொன்றித்
தறியிருந் தாப்போலத் தம்மை யிருத்திச்
சொறியினுந் தாக்கினுந் துண்ணென் றுணராக்
குறியறி வாளர்க்குக் கூடலு மாமே. (க)

வூழிதோ றூழி யுணர்ந்தவர்க் கல்லது
வூழிதோ றூழி யுணரவுந் தாணெட்டான்
ஆழி யமரு மரியய னென்றுளார்
வூழி முயன்று மொருச்சியு ளானே. (உ)

*பூவினிற் கந்தம் பொருந்திய வாறுபோற்
சீவனுக் குள்ளே சிவமணம் பூத்தது
ஓவியம் போல வுணர்ந்தறி வாளர்க்கு
நாவி யணைந்த நடுதறி யாமே. (ந)

உய்ந்தன மென்பீ ருறுபொருள் காண்கிலீர்
கந்த மலரிற் கரக்கின்ற நந்தியைச்
சிந்தை யுறவே தெளிந்திரு ணீங்கினல்
முந்தப் பிறவிக்கு மூலவித் தாகுமே. (ச)

எழுத்தொடு பாடலு மெண்ணெண் கலையும்
பழித்தலைப் பாசப் பிறவியு நீங்கா
அழித்தலைச் சோமனோ டங்கி யருக்கன்
வழித்தலை செய்யும் வகையுணர்ந் தேனே. (ரு)

*விரும்பிநின் றேசெய்யில் மெய்த்தவ ராகும்
விரும்பிநின் றேசெய்யின் மெய்யுரை யாகும்
விரும்பிநின் றேசெய்யின் மெய்த்தவ மாகும்
விரும்பிநின் றேசெய்யில் விண்ணவ னாகுமே. (சு)

பேணிற் பிறவா வுலகருட் செய்திடுங்
காணிற் றனது கலவியு ளேநிற்கு

நாணி னரக நெறிக்கே வழிசெயும்
ஊனிற் சுடுமெங்கி யுத்தமன் றானே. (எ)

ஒத்தசெங் கோலா ருலப்பிலி மாதவர்
எத்தனை யாயிரம் வீழ்ந்தவ ரெண்ணிலி
சித்தர்க டேவர்கள் மூவர் பெருமையாம்
அத்த னிவனென்றே யன்புறு வார்களே. (அ)

யோகிக்கு யோகாதி மூன்றுள கொண்டுற்றோர்
ஆகத் தருகிரி யாதி சரியையாந்
தாகத்தை விட்ட சரியையொன் றுமொன்றுள்
ஆதித்தன் பத்தியு ளன்புவைத் தேனே. (கூ)

* யோகச் சமயமே யோகம் பலவுன்னல்
யோக விசேடமே யட்டாங்க யோகமாம்
யோகநிர் வாணமே யுற்ற பரோதயம்
யோக வபிடேகமே யொண்சித்தி யுற்றலே. (க0)

ஞானம்.

* ஞானத்தின் மிக்க வறநெறி நாட்டில்லை
ஞானத்தின் மிக்க சமயமு நன்றன்று
ஞானத்தின் மிக்கவை நன்முத்தி நல்காவா
ஞானத்தின் மிக்கார் நரின்மிக் காரே. (க)

சத்தமுஞ் சத்த மனனுந் தருமனம்
உய்த்த வுணர்வு முணர்த்து மகந்தையுஞ்
சித்தமென் றிம்மூன் றுஞ் சிந்திக்குஞ் செய்கையுஞ்
சத்தங் கடந்தவர் பெற்றசன் மார்க்கமே. (உ)

தன்பா லுலகுந் தனக்கரு காவது
மன்பா லெனக்கரு ளாவது மாவன

என்பார்கள் ஞானமு மெய்துஞ் சிவோகமும்
பின்பாலி னேயமும் பெற்றிடுந் தானே. (௩)

இருக்குஞ் செம்மி யிடம்பிர மமாகும்
வருக்கஞ் சராசர மாகு முலகந்
தருக்கிய வாசார மெல்லாந் தருமே
இருக்குமில் ஞானத்தைத் தேர்ந்துணர்ந் தோர்க்கே ()

அறிவு மடக்கமு மன்பு முடனே
பிறியா நகர்மன்னும் பேரரு ளாளன்
குறியுங் குணமுங் குறைகழ னீங்கா
நெறியறி வார்க்கிது நீர்த்தொனி யாமே. (௫)

ஞானம் விளைந்தெழு கின்றதோர் சிந்தையுள்
ஏனம் விளைந்தெதி ரேகாண் வழிதொறுங்
கூனல் மதிமண் டலத்தெதிர் நீர்கண்டு
ஊனை மறுத்துநின் றொண்சுட ராகுமே. (௬)

ஞானிக் குடன்குண ஞானத்தி னன்குமா
மோனிக் கிவையொன் றுங் கூடாமுன் மோகித்து
மேனிற்ற லாஞ்சத்தி வித்தை விளைத்திடுந்
தானிக் குலத்தோர் சரியை கிரியையே. (௭)

* ஞானத்தின் ஞானாதி நான்குமா ஞானிக்கு
ஞானத்தின் ஞானமே நானென தென்றுமல்
ஞானத்தில் யோகமே நாதாந்த நல்லொளி
ஞானக் கிரியையே நன்முத்தி நாடலே. (௮)

நண்ணிய ஞானத்தின் ஞானாதி நண்ணுவோன்
புண்ணிய பாவங் கடந்தபி னங்கற்றோன்
கண்ணிய நேயங் கரைஞானங் கண்டோனோன்
திண்ணிய சுத்தன் சிவமுத்தன் சித்தனே. (௯)

* ஞானச் சமயமே நாடுந் தனைக்காண்டல்
ஞான விசேடமே நாடுப ரோதய

ஞானநிர் வாணமே நன்றறி வானருள்
ஞானபி டேகமே நற்குரு பாதமே. (கo)

சன்மார்க்கம்.

சாற்றுஞ்சன் மார்க்கமாந் தற்சிவ தத்துவத்
தோற்றங்க ளான சுருதி சுடர்க்கண்டு
சீற்ற மொழிந்து சிவயோக சித்தராய்க்
கூற்றத்தை வென்றார் குறிப்பறிந் தார்களே. (க)

சைவப் பெருமைத் தனிநா யகனந்தி
உய்ய வகுத்த குருநெறி யொன்றுண்டு
தெய்வச் சிவநெறி சன்மார்க்கஞ் சேர்ந்துய்ய
வையத்து ளார்க்கு வகுத்துவைத் தானே. (உ)

* தெரிசிக்கப் பூசிக்கச் சிந்தனை செய்யப்
பரிசிக்கக் கீர்த்திக்கப் பாதுகஞ் சூடக்
குருபத்தி செய்யுங் குவலயத் தோர்க்குத்
தருமுத்தி சார்பூட்டுஞ் சன்மார்க்கந் தானே. (ங)

* தெளிவறி யாதார் சிவனை யறியார்
தெளிவறி யாதார் சீவனு மாகார்
தெளிவறி யாதவர் சிவமாக மாட்டார்
தெளிவறி யாதவர் தீரார் பிறப்பே. (ச)

தானவ னாகித் தானைந்தா மலஞ்செற்று
மோனம தாமொழிப் பான்முத்த ராவது
மீனமில் ஞானானு பூதியி லின்பமுந்
தானவ னுயற்ற லானசன் மார்க்கமே. (ரு)

சன்மார்க்கத் தார்க்கு முகத்தொடு பீடமுஞ்
சன்மார்க்கத் தார்க்கு மிடத்தொடு தெய்வமுஞ்
சன்மார்க்கத் தார்க்கு வருக்கந் தெரிசனம்
எம்மார்க்கத் தார்க்கு மியம்புவன் கேண்மினே. (சு)

சன்மார்க்க சாதனந் தான்ஞான ஞேயமாம்
பின்மார்க்க சாதனம் பேதையர்க் காய்நிற்குந்
துன்மார்க்கம் விட்ட துரியத் துரிசற்றோர்
சன்மார்க்கந் தானவ ராகுஞ்சன் மார்க்கமே. (எ)

* சன்மார்க்க மெய்த வருமருஞ் சீடர்க்குப்
பின்மார்க்க மூன்றும் பெறவியல் பாமென்றால்
சன்மார்க்கந் தானே சிவனொடு கூடலே
சொன்மார்க்க மென்னச் சுருதிகைக் கொள்ளுமே. ( )

அன்னிய பாசமு மாகுங் கருமமு
முன்னு மவத்தையு மூலப் பகுதியும்
பின்னிய ஞானமும் பேதாதி பேதமுந்
தன்னொடுங் கண்டவர் சன்மார்க்கத் தோரே. (௯)

பசுபாச நீக்கிப் பதியுடன் கூட்டிக்
கசியாத நெஞ்சங் கசியக் கசிவித்
தொசியாத வுண்மைச் சொரூபோ தயத்துற்
றசைவான தில்லாமை யானசன் மார்க்கமே. (௧௦)

மார்க்கஞ்சன் மார்க்கிகள் கிட்ட வருப்பது
மார்க்கஞ்சன் மார்க்கமே யன்றிமற் றொன்றில்லை
மார்க்கஞ்சன் மார்க்க மெனுநெறி வைகாதோர்
மார்க்கஞ்சன் மார்க்க மாஞ்சித்த யோகமே. (௧௧)

சகமார்க்கம்.

சன்மார்க்கந் தானே சகமார்க்க மானது
மன்மார்க்க மாமுத்தி சித்திக்குள் வைப்பதாம்
பின்மார்க்க மானது பேறாப் பிறந்திறந்
துன்மார்க்க ஞானத் துறுதியு மாமே. (௧)

மருவுந் துவாதச மார்க்கமில் லாதார்
குருவுஞ் சிவனுஞ் சமயமுங் கூடார்

வெருவுந் திருமகள் வீட்டில்லை யாகும்
உருவுங் கிளையு மொருங்கிழப் போரே. (உ)

* யோகச் சமாதியி னுள்ளே யகலிடம்
யோகச் சமாதியி னுள்ளே யுளவொளி
யோகச் சமாதியி னுள்ளே யுளசத்தி
யோகச் சமாதி யுகந்தவர் சித்தரே. (ங)

* யோகமும் போகமும் யோகியர்க் காகுமால்
யோகஞ் சிவரூப முற்றிடு முள்ளத்தோர்
போகம் புவியிற் புருடார்த்த சித்திய
தாகு மிரண்டு மழியாத யோகிக்கே. (ச)

ஆதார சோதனை யானடி சுத்திகள்
மேதாதி யீரெண் கலந்தது விண்ணொளி
போதா லயத்துப் புலன்கர ணம்புந்தி
சாதா ரணங்கெட லாஞ்சக மார்க்கமே. (ரு)

பிணங்கிநிற் கின்றவை யைந்தையும் பின்னை
அணங்கி யெறிவ னயிர்மன வாளாற்
கணம்பதி னெட்டுங் கருது மொருவன்
வணங்கவல் லான்சிந்தை வந்துநின் றானே. (சு)

வளங்கனி யொக்கும் வளநிறத் தார்க்கும்
வளங்கனி யொப்பதோர் வாய்மைய னாகும்
உளங்கனிந் துள்ள முகந்திருப் பார்க்குப்
பழங்கனிந் துள்ளே பகுந்துநின் றானே. (எ)

சற்புத்திர மார்க்கம்.

மேவியசற் புத்திர மார்க்கமே யத்தொழி
றாவிப்ப தாஞ்சக மார்க்கஞ் சகத்தொழில்
ஆவ திரண்டு மகன்று சகமார்க்கத்
தேவியோ டொன்றல் சன்மார்க்கத் தெளிவதே. (க)

*பூசித்தல் வாசித்தல் போற்றல் சபித்திடல்
ஆசற்ற நற்றவம் வாய்மை யழுக்கின்மை
நேசித்திட் டன்னமு நீசுத்தி செய்தன்மற்
றாசற்ற சற்புத் திரமார்க்க மாகுமே. (உ)

அறுகாற் பறவை யலர்ந்தேர்ந் துழலு
மறுகா நறையன்னந் தாமரை நீலங்
குறுகா நறுமலர் கொய்வன கண்டுந்
சிறுகா லறநெறி சேரகி லாரே. (௩)

அருங்கரை யாவது வவ்வடி நீழற்
பெருங்கரை யாவது பிஞ்ஞக ஞானை
வருங்கரை யேகின்ற மன்னுயிர்க் கெல்லாம்
ஒருங்கரை யாயுல கேழினொத் தானே. (௪)

உயர்ந்தும் பணிந்தும் முகந்துந் தழுவி
வியர்ந்து மரனடிக் கேமுறை செய்மின்
பயந்தும் பிறவிப் பயனது வாகும்
பயந்து பரிக்கிலப் பான்மைய னாமே. (௫)

நின்று தொழுவன் கிடந்தெம் பிரான்றன்னை
என்றுந் தொழுவ னெழிற்பரஞ் சோதியைத்
துன்று மலர்தூவித் தொழுமின் றொழுந்தோறுஞ்
சென்று வெளிப்படுந் தேவர் பிரானே. (௬)

திருமன்னுஞ் சற்புத்திர மார்க்கச் சரியை
உருமன்னி வாழு முலகத்தீர் கேண்மின்
கருமன்னு பாசங் கைகூடம்பத் தொழுது
இருமன்னு நாடோறு மின்புற் றிருந்தே. (௭)

தாசமார்க்கம்.

எளியன தீப மிடமலர் கொய்தல்
அளிதின் மெழுக லதுதூர்த்தல் வாழ்த்தற்

பளிமணி பற்றல் பன்மஞ் சனமாதி
தளிதொழில் செய்வது தான்றாச மார்க்கமே. (க)

* அதுவிது வாதிப் பரமென் றகல்வர்
இதுவழி யென்றங் கிறைஞ்சின ரில்லை
விதிவழி யேசென்று வேந்தனை நாடு
மதுவிது நெஞ்சிற் றணிக்கின்ற வாறே. (உ)

அந்திப்பன் றிங்க ளதன்பின்பு ஞாயிறு
சிந்திப்ப னென்று மொருவன் செறிகழல்
வந்திப்ப வானவர் தேவனை நாடோறும்
வந்திப்ப தெல்லாம் வகையின் முடிந்ததே. (ந)

* அண்ணலை வானவ ராயிரம் பேர்சொல்லி
உன்னுவ ருண்மகிழ்ந் துண்ணின் றடிதொழக்
கண்ணவ னென்று கருது மவர்கட்குப்
பண்ணவன் பேரன்பு பற்றிநின் றானே. (௪)

* வாசித்துப் பூசித்து மாமலர் கொய்திட்டும்
பாசிக் குளத்தில்வீழ் கல்லா மனம்பார்க்கின்
மாசற்ற சோதி மணிமிடற் றண்ணலை
நேசத் திருந்த நினைவறி யாரே. (ரு)

சாலோகம்.

சாலோக மாதி சரியாதி யிற்பெறுஞ்
சாலோக சாமீபந் தங்குஞ் சரியையா
மாலோகஞ் சேரில் வழியாகுஞ் சாரூபம்
பாலோக மில்லாப் பரனுரு வாமே. (க)

சமயங் கிரியையிற் றன்மனங் கோயிற்
சமய மனுமுறை தானே விசேடஞ்
சமயத்து மூலந் தனைத்தேறன் மூன்றுஞ்
சமயாபி டேகமே தானுஞ் சமாதியே. (உ)

சாமீபம்.

பாசம் பசுவான தாகுமிச் சாலோகம்
பாச மருளான தாகுமிச் சாமீபம்
பாசஞ் சிவமான தாகுமிச் சாரூபம்
பாசங் கரைபதி சாயுச் சியமே. (௧)

சாரூபம்.

தங்கிய சாரூபந் தானெட்டாம் யோகமாந்
தங்குஞ் சன்மார்க்கந் தனிலன்றிக் கைகூடா
அங்கத் துடல்சித்தி சாதன ராகுவர்
இங்கிவ ராகு விழிவற்ற யோகமே. (௧)

சயிலலோ கத்தினைச் சார்ந்த பொழுதே
சயிலம தாகுஞ் சராசரம் போலப்
பயிலுங் குருவின் பதிபுக்க போதே
கயிலை யிறைவன் கதிர்வடி வாமே. (௨)

சாயுச்சியம்.

* சைவஞ் சிவனுடன் சம்பந்த மாவது
சைவந் தனையறிந் தேசிவஞ் சாருதற்
சைவஞ் சிவந்தன்னைச் சாரா மனீவுதற்
சைவஞ் சிவானந்தஞ் சாயுச் சியமே. (௧)

சாயுச் சியஞ்சாக் கிராதீதஞ் சாருதல்
சாயுச் சியமுப சாந்தத்துத் தங்குதற்
சாயுச் சியஞ்சிவ மாதல் முடிவிலாச்
சாயுச் சியமனத் தானந்த சத்தியே. (௨)

சத்திநிபாதம் - மந்தம்.

* இருட்டறை மூலை யிருந்த குமரி
குருட்டுக் கிழவனைக் கூடற் குறித்துக்

குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி
மருட்டி யவனை மணம்புரிந் தானே. (க)

தீம்புல னான திசையது சிந்திக்கில்
ஆம்புல னாயறி வார்க்கமு தாய்நிற்குந்
தேம்புல னான தெளிவறி வார்கட்குக்
கோம்புல னாடிய கொல்லையு மாமே. (உ)

இருணீக்கி யெண்ணில் பிறவி கடத்தி
அருணீங்கா வண்ணமே யாதி யருளு
மருணீங்கா வானவர் கோனொடுங் கூடிப்
பொருணீங்கா வின்பம் புலம்பயில் தானே. (௩)

இருள்சூ ழறையி லிருந்தது நாடிற்
பொருள்சூழ் விளக்கது புக்கெரிந் தாப்போன்
மருள்சூழ் மயக்கத்து மாமலர் நந்தி
அருள்சூ ழிறைவனு மம்மையு மாமே. (௪)

மந்ததரம்

மருட்டிப் புணர்ந்து மயக்கமு நீக்கி
வெருட்டி வினையறுத் தின்பம் விளைத்துக்
குருட்டினை நீக்கிக் குணம்பல காட்டி
அருட்டிகழ் ஞான மதுபுரிந் தானே. (க)

கன்னித் துறைபடிந் தாடிய வாடவர்
கன்னித் துறைபடிந் தாடுங் கருத்திலர்
கன்னித் துறைபடிந் தாடுங் கருத்துண்டேற்
பின்னைப் பிறவிப் பிறிதில்லை தானே. (உ)

* செய்யன் கரியன் வெளியனற் பச்சையன்
எய்த வுணர்ந்தவ ரெய்வ ரிறைவனை

மைமென் றகன்ற பகடுரி போர்த்தவெங்
கைய னிவனென்று காதல்செய் வீரே. (௩)

எய்திய காலங்க ளெத்தனை யாயினுந்
தையலுந் தானுந் தனிநா யகமென்பர்
வைகலுந் தன்னை வணங்கு மவர்கட்குக்
கையிற் கருமஞ்செய் காட்டது வாமே. (௪)

கண்டுகொண் டோமிரண் டுந்தொடர்ந் தாங்கொளி
பண்டுபெண் டோயும் பரமன் பரஞ்சுடர்
வண்டுகொண் டாடு மலர்வார் சடையண்ணல்
நின்றுகண் டார்க்கிரு ளீக்கிநின் றானே. (௫)

தீவிரம்.

அண்ணிக்கும் பெண்பிள்ளை யப்பனார் தோட்டத்தில்
எண்ணிக்கு மேழேழ் பிறவி யுணர்விக்கும்
உண்ணிற்ப தெல்லா மொழிய முதல்வனைக்
கண்ணுற்று நின்ற கனியது வாகுமே. (௧)

பிறப்பை யறுக்கும் பெருந்தவ நல்கும்
மறப்பை யறுக்கும் வழிபடை வைக்குங்
குறப்பெண் குவிமுலை கோமள வல்லி
சிறப்பொடு பூசனை செய்யநின் றார்க்கே (௨)

தாங்குமி னெட்டுத் திசைக்குந் தலைமகன்
பூங்கமழ் கோதைப் புரிகுழ லாளொடும்
ஆங்கது சேரு மறிவுடை யார்கட்குத்
தூங்கொளி நீலத் தொடர்தலு மாமே. (௩)

நணுகினு ஞானக் கொழுந்தொன்று நல்கும்
பணிகிலும் பன்மலர் தூவிப் பணிமின்

அணுகிய தொன்றறி யாத வொருவன்
அணுகு முலகெங்கு மாவியு மாமே. (ச)

தீவிர தரம்.

இருவினை நேரொப்பி லின்னருட் சத்தி
குருவென வந்து குணம்பல நீக்கித்
தருமெனு ஞானத் தாற்றன் செயலற்றுற்
றிரிமலந் தீர்ந்து சிவனவ னாமே. (க)

இரவும் பகலு மிலாத விடத்தே
குரவஞ் செய்கின்ற குழலியை யுன்னி
அரவஞ்செய் யாம லவளுடன் சேரப்
பரிவொன்றி லாளும் பராபரை தானே. (உ)

மாலை விளக்கு மதியமு ஞாயிறுஞ்
சால விளக்குந் தனிச்சுட ரண்ணலுள்
ஞானம் விளக்கிய நாதனென் னுள்புகுந்
தூனை விளக்கி யுடனிருந் தானே. (௩)

புறச்சமய தூஷணம்

*ஆயத்து ணின்ற வறுசம யங்களுங்
காயத்து ணின்ற கடவுளைக் காண்கிலா
மாயக் குழியில் விழுவர் மனைமக்கள்
பாசத்தி லுற்றுப் பதைக்கின்ற வாறே. (க)

* உள்ளத்து ளேதான் கரந்தெங்கு நின்றவன்
வள்ளற் றலைவன் மலருறை மாதவன்
பொள்ளக் குரம்பைப் புகுந்து புறப்படுங்
கள்ளத் தலைவன் கருத்தறி யார்களே. (உ)

* உள்ளத்து முள்ளன் புறத்துள்ள னென்பவர்க்
குள்ளத்து முள்ளன் புறத்துள்ள னெம்மிறை
உள்ளத்து மில்லை புறத்தில்லை யென்பவர்க்
குள்ளத்து மில்லை புறத்தில்லை தானே. (௩)

* ஆறு சமயமுங் கண்டவர் கண்டிலர்
ஆறு சமயப் பொருளும் பயனில்லை
தேறுமின் றேறித் தெளிமின் றெளிந்தபின்
மாறுத லின்றி மனைபுக லாமே. (௪)

சிவமல்ல தில்லை யறையோ சிவமாந்
தவமல்ல தில்லை தலைப்படு வார்க்கிங்கு
அவமல்ல தில்லை யறுசம யங்கள்
தவம்வல்ல நந்திதாட் சார்ந்துய்ய நீரே. (௫)

அண்ணலை நாடிய வாறு சமயமும்
விண்ணவ ராக மிகவும் விரும்பியே
முண்ணின் றழியு முயன்றில ராதலான்
மண்ணின் றொழியும் வகையறி யார்களே. (௬)

* சிவகதி யேகதி மற்றுள்ள வெல்லாம்
பவகதி பாசப் பிறவியொன் றுண்டு
தவகதி தன்னொடு நேரொன்று தோன்றில்
அவகதி மூவரு மவ்வகை யாமே. (௭)

* நூறு சமய முளவா நுவலுங்கால்
ஆறு சமயமவ் வாறுட் படுவன
கூறு சமயங்கள் கொண்ட நெறிநில்லார்
ஈறு பரநெறி யில்லா நெறியன்றே. (௮)

* கற்றுங் கழுதைகள் போலுங் கலதிகள்
சுத்த சிவனெங்குந் தோய்வுற்று நிற்கின்றான்
குற்றந் தெரியாதார் குணங்கொண்டு கோதாட்டார்
பித்தேறி நாளும் பிறந்திறப் பாரே. (௯)

மயங்குகின் றாரு மதிதெளிந் தாரு
முயங்கி யிருவினை முழைமுகப் பாச்சி
இயங்கிப் பெறுவரே லீறது காட்டிற்
பயங்கெட் டவர்க்கோர் பரநெறி யாமே. (கo)

* சேய னணியன் பிணியிலன் பேர்நந்தி
தூயன் றுளக்கற நோக்கவல் லார்கட்கு
மாயன் மயக்கிய மானுட ராமவர்
காயம் விளக்குங் கருத்தறி யார்களே. (கக)

வழியிரண் டுக்குமோர் வித்தது வான
பழியது பார்மிசை வாழ்த லுறுதல்
சுழியறி வாளன்றன் சொல்வழி முன்னின்
றழிவறி வார்நெறி நாடநில் லாரே. (கஉ)

* மாதவ ரெல்லா மாதேவன் பிரானென்பர்
நாதம தாக வறியப் படுநந்தி
பேதஞ்செய் யாதே பிரானென்று கைதொழில்
ஆதிபு மந்நெறி யாகிநின் றானே. (கங)

அரனெறி யப்பனை யாதிப் பிரானை
உரநெறி யாகி யுளம்புகுந் தானைப்
பரநெறி தேடிய பத்தர்கள் சித்தம்
பரனறி யாவிடிற் பல்வகை தூரமே. (கச)

பரிசற வானவன் பண்பன் பகலோன்
பெரிசறி வானவர் பேறிற் றிகழுந்
துரிசற நீநினை தூய்மணி வண்ணன்
அரிதவன் வைத்த வறநெறி தானே. (கரு)

* ஆன சமய மதுவிது நன்றெனு
மாய மனிதர் மயக்க மதுவொழி
கானங் கடந்த கடவுளை நாடுமின்
ஊனங் கடந்த வுருவது வாமே. (கசு)

* அந்நெறி நாடிய வமரர் முனிவருஞ்
சென்னெறி கண்டார் சிவனெனப் பெற்றார்பின்
முன்னெறி நாடி முதல்வ னருளிலார்
சென்னெறி செல்லார் திகைக்கின்ற வாறே. (கஎ)

உறுமா றறிவது முண்ணின்ற சோதி
பெறுமா றறியிற் பிணக்கொன்று மில்லை
அறுமா றதுவான வங்கியு ளாங்கே
இறுமா றறிகில ரேழைக ளாமே. (கஅ)

வழிநடக் கும்பரி சொன்றுண்டு வையங்
கழிநடக் குண்டவர் கற்பனை கேட்பர்
கழிநடக் குந்துய ரம்மது நீக்கிப்
பழிநடப் பார்க்குப் பரவலு மாமே. (க௯)

வழிசென்ற மாதவம் வைகின்ற போது
பழிசெல்லும் வல்வினைப் பற்றறுத் தாங்கே
வழிசெல்லும் வல்வினை யார்திறம் விட்டிட்
டொழிசெல்லி லும்பர் தலைவன்முன் னாமே. (உ0)

நிராகாரம்

இமையங்க ளாய்நின்ற தேவர்க ளாறு
சமையங்கள் பெற்றனர் சாத்திர மோதி
யமையறிந் தோமென்ப ராகிப் பிரானுஞ்
சமையறிந் தாருட் கலந்துநின் றானே. (க)

பாங்கமர் கொன்றைப் படர்சடை யானடி
தாங்கு மனிதர் தரணியி னேரொப்பர்
நீங்கிய வுண்மை நினைவுசெய் யாதவர்
ஏங்கி யுலகி லிருந்தழு வாரே. (உ)

இருந்தழு வாரு மியல்புகெட் டாரும்
அருந்தவ மேற்கொண்டங் கண்ணலை யெண்ணில்
வருந்தா வகைசெய்து வானவர் கோனும்
பெருந்தன்மை நல்கும் பிறப்பில்லை தானே. (ங)

தூரறி வாளர் துணைவர் நினைப்பிலர்
பாரறி வாளர் படுபயன் றுணுண்பர்
காரறி வாளர் கரந்து பிறப்பார்கள்
நீரறி வாளர் நெடுமா முகிலாமே. (ச)

அறிவுடன் கூடி யழைத்ததோர் தோணி
பறியுடன் பாரம் பழம்பதி சிந்துங்
குறியது கண்டுங் கொடுவினை யாளர்
செறிய நினைக்கிலர் சேவடி தானே. (ரு)

மன்னு மொருவன் மருவு மனோமயன்
என்னின் மனித ரிகழ்வரிவ் வேழைகள்
துன்னி மனமே தொழுமின் றுணைபிலி
தன்னையு மங்கே தலைப்பட லாமே. (சு)

ஓங்காரத் துள்ளொளி யுள்ளே யுதயமுற்
றூங்கார மற்ற வனுபவங் கைகூடார்
சாங்கால முன்னூர் பிறவாமை சார்வுறார்
நீங்காச் சமயத்து ணின்றொழிந் தார்களே. (எ)

உட்சமயம்.

இமையவர் தம்மையு மெம்மையு முன்னம்
அமைய வகுத்தவ னாதிப் புராணன்
சமையங்க ளாறுந் தன்றா ளிணைநாட
அமையங் குழல்கின்ற வாதிப் பிரானே. (க)

* ஒன்றது பேரூர் வழியா றதற்குள
என்றது போல விருமுச் சமயமு
நன்றிது தீதிது வென்றுரை யாளர்கள்
குன்று குரைத்தெழு நாயையொத் தார்களே. (உ)

* சைவப் பெருமைத் தனிநா யகன்றன்னை
உய்ய வுயிர்க்கின்ற வொண்சுடர் நந்தியை
மெய்ய பெருமையர்க் கன்பனை யின்பஞ்செய்
வையைத் தலைவனை வந்தடைந் துய்மினே. (௩)

சிவனவன் வைத்ததோர் தெய்வ நெறியிற்
பவனவன் வைத்த பழவழி நாடி
இவனவ னென்ப தறியவல் லார்கட்
கவனவ னங்குள தாங்கட னாமே. (௪)

ஆமா றுரைக்கு மறுசம யாதிக்குப்
போமாறு தானில்லை புண்ணிய மல்லதங்
காமாம் வழியாக்கு மவ்வே றுயிர்கட்கும்
போமாறவ் வாதாரப் பூங்கொடி யாளே. (௫)

அரனெறி யாவ தறிந்தேனு நானுஞ்
சிலநெறி தேடித் திரிந்தவந் நாளு
முரனெறி யுள்ளக் கடல்கடந் தேறுந்
தரனெறி நின்ற தனிச்சுடர் தானே. (௬)

தேர்ந்த வரனை யடைந்த சிவநெறி
பேர்ந்தவ ருன்னிப் பெயர்ந்த பெருவழி
ஆர்ந்தவ ரண்டத்துப் புக்க வருநெறி
பேர்ந்து புனைந்து புணர்நெறி யாமே. (௭)

ஈரு மனத்தை யிரண்டற வீசுமின்
ஊருஞ் சகாரத்தை யோதுமின் னோதியே
வாரு மரனெறி மன்னியே முன்னியத்
தூருஞ் சுடரொளி தோன்றலு யாமே. (௮)

மினற்குறி யாளனை வேதியர் வேதத்
தனற்குறி யாளனை யாதிப்பிரான் றன்னை
நினைக்குறி யாளனை ஞானக் கொழுந்தி
னயக்குறி காணி லரனெறி யாமே. (கூ)

ஆய்ந்துண ரார்களி னுன்மாச் சதிர்பல
வாய்ந்துண ராவகை நின்ற வரனெறி
பாய்ந்துணர் வாரரன் சேவடி கைதொழு
தேர்ந்துணர் செய்வதோ ரின்பமு மாமே. (௧0)

* சைவச் சமயத் தனிநா யகனந்தி
உய்ய வகுத்த குருநெறி யொன்றுண்டு
தெய்வச் சிவநெறி சன்மார்க்கஞ் சேர்ந்துய்ய
வையத்து ளார்க்கு வகுத்துவைத் தானே. (௧௧)

* இத்தவ மத்தவ மென்றிரு பேரிடும்
பித்தரைக் காணி னகுமெங்கள் பேர்நந்தி
எத்தவ மாகிலென் னெங்குப் பிறக்கிலென்
ஒத்துணர் வார்க்கொல்லை யூர்புக லாமே. (௧௨)

ஆமே பிரான்முக மைந்தொடு மாருயிர்
ஆமே பிரானுக் கதோமுக மாறுள
தாமே பிரானுக்குந் தன்சிர மாலைக்கு
நாமே பிரானுக்கு நரரியல் பாமே. (௧௩)

ஆதிப் பிரானுல கேழு மளந்தவன்
ஓதக் கடலு முயிர்களு மாய்நிற்கும்
பேதிப் பிலாமையி னின்ற பராசத்தி
ஆதிக்கட் டெய்வமு மந்தமு மாமே. (௧௪)

ஆய்ந்தறி வார்க ளமரர்வித் தியாதரர்
ஆய்ந்தறி யாவண நின்ற வரனெறி
வாய்ந்தறிந் தேனவன் சேவடி கைதொழக்
காய்ந்தறிந் தேனிம்மை யம்மைகண் டேனே. (௧௫)

அறியவொண் ணாதவ் வுடம்பின் பயனை
அறியவொண் ணாத வறுவகை யாக்கி
அறியவொண் ணாத வறுவகை கோசத்
தறியவொண் ணாததோ ரண்டம் பதிந்ததே. (க௯)

ஐந்தாந்தந்திரமுற்றிற்று.

ஆ மொத்தம் கடுஎஉ.

ஆறுந்தந்திரம்.

சிவகுருதெரிசனம்.

பத்திப் பணித்துப் பரவு மடிநல்கிச்
சுத்த வுரையாற் றுரிசறச் சோதித்துச்
சத்து மசத்துஞ் சதசத்துங் காட்டலாற்
சித்த மிறையே சிவகுரு வாமே. (க)

பாசத்தைக் கூட்டியே கட்டிப் பறித்திட்டு
நேசித்த காயம் விடுவித்து நேர்நேரே
கூசற்ற முத்தியிற் கூட்டலா நாட்டத்த
தாசற்ற சற்குரு வம்பல மாமே. (உ)

சித்திக ளெட்டொடுந் திண்சிவ மாக்கிய
சுத்தியு மெண்சத்தித் தூய்மையும் யோகத்துச
சத்தியு மந்திர சாதக போதமும்
பத்தியு நாத னருளிற் பயிலுமே. (௩)

* எல்லா வுலகிற்கு மப்பாலோ னிப்பாலாய்
நல்லா ருள்ளத்து மிக்கரு ணல்கலால்
எல்லாரு முய்யக்கொண் டிங்கே யளித்தலாற்
சொல்லார்ந்த நற்குரு சுத்த சிவமே. (௪)

தேவனுஞ் சுத்த குருவு முபாயத்துள்
யாவையு மூன்ற யுனக்கண் டுரையாலே
மூவாப் பசுபாச மாற்றியே முத்திப்பால்
யாவையு நல்குங் குருபர னன்புற்றே. (ரு)

சுத்த சிவன்குரு வாய்வந்து தூய்மைசெய்
தத்தனை நல்கருள் காணு வதிமூடர்
பொய்த்தகு கண்ணு னமரென்பர் புண்ணியர்
அத்த னிவனென் றடிபணி வாரே. (சு)

உண்மையிற் பொய்மை யொழித்தலு முண்மைப்பார்
திண்மையு மொண்மைச் சிவமாய வவ்வரன்
வண்மையு மெட்டெட்டுச் சித்தி மயக்கமும்
அண்ண லருளன்றி யாரறி வாரே. (எ)

* சிவனே சிவஞானி யாதலாற் சுத்த
சிவனே யெனவடி சேரவல் லார்க்கு
நவமான தத்துவ நன்முத்தி நண்ணும்
பவமான தின்றிப் பரலோக மாமே. (அ)

* குருவே சிவமெனக் கூறின னந்தி
குருவே சிவமென் பதுகுறித் தோரார்
குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் நிற்கும்
குருவே யுரையுணர் வற்றதோர் கோவே. (கூ)

சித்த மியாவையுஞ் சிந்தித் திருந்திடும்
அத்த னுணர்த்துவ தாகு மருளாலே
சித்த மியாவையுந் திண்சிவ மானக்கால்
அத்தனு மவ்விடத் தேயமர்ந் தானே. (க0)

தானந்தி சீர்மையுட் சந்தித்த சீர்வைத்த
கோனந்தி யெந்தை குறிப்பறி வாரில்லை
வானந்தி யென்று மகிழு மொருவற்குத்
தானந்தி யங்கித் தனிச்சுட ராமே. (கக)

திருவாய சித்தியு முத்தியுஞ் சீர்மை
மருளா தருளு மயக்கறும் வாய்மைப்
பொருளாய வேதாந்தப் போதமு நாதன்
உருவா யருளா விடிலோர வொண்ணாதே. (கஉ)

* பத்தியு ஞானவை ராக்கிய மும்பர
சித்திக்கு வித்தாஞ் சிவோகமே சேர்தலான்
முத்தியின் ஞான முளைத்தலா லம்முளை
சத்தி யருடரிற் றுனெறி தாமே. (கங)

இன்னெய்த வைத்ததோ ரின்பப் பிறப்பினை
முன்னெய்த வைத்த முதல்வனை யெம்மிறை
தன்னெய்துங் காலத்துத் தானே வெளிப்படு
மன்னெய்த வைத்த மனமது தானே. (கச)

சிவமான ஞானந் தெளியவொண் சித்தி
சிவமான ஞானந் தெளியவொண் முத்தி
சிவமான ஞானஞ் சிவபரத்தே யேகச்
சிவமான ஞானஞ் சிவானந்த நல்குமே. (கரு)

அறிந்துணர்ந் தேனிவ் வகலிட முற்றுஞ்
செறிந்துணர்ந் தோதித் திருவருள் பெற்றேன்
மறந்தொழிந் தேன்மதி மாண்டவர் வாழ்க்கைப்
பிறிந்தொழிந் தேனிப் பிறவியை நானே (கசு)

தரிக்கின்ற பல்லுயிர்க் கெல்லாந் தலைவன்
இருக்கின்ற தன்மையை யேது முணரார்
பிரிக்கின்ற விந்தப் பிணக்கறுத் தெல்லாங்
கருக்கொண்ட வீசனைக் கண்டுகொண் டேனே (கஎ)

திருவடிப் பேறு.

இசைந்தெழு மன்பி லெழுந்த படியே
பசைந்தெழு மீசரைப் பாசத்து ளேகச்

சிவந்த குருவந்து சென்னிகை வைக்க
உவந்த குருபத முள்ளத் துவந்ததே. (௧)

தாடந்த போதே தலைதந்த வெம்மிறை
வாடந்த ஞான வலியையுந் தந்திட்டு
வீடந்த மின்றியே யாள்கென விட்டருட்
பாடின் முடிவைத்துப் பார்வந்து தந்ததே. (௨)

தானவ னாகிச் சொருபத்து வந்திட்டு
வான சொருபங்க ளன்கு மகற்றின
ஏனைய முத்திரை யீந்தாண்ட நன்னந்தி
தானடி முற்சூட்டித் தாபித்த துண்மையே. (௩)

உரையற் றுணர்வற் றுயிர்பர மற்றுத்
திரையற்ற நீர்போற் சிவமாத றீர்த்துக்
கரையற்ற சத்தாதி நான்குங் கடந்த
சொருபத் திருத்தினன் சொல்லிறந் தோமே. (௪)

குரவ னுயிர்முச் சொருபமுங் கைக்கொண்
டரிய பொருண்முத் திரையாகக் கைக்கொண்டு
பெரிய பிரானடி நந்திபேச் சற்று
உருகிட வென்னை யங்குய்யக் கொண்டானே. (௫)

பேச்சற்ற வின்பத்துப் பேரானந் தத்திலே
மாச்சற்ற வென்னைச் சிவமாக்கி மாள்வித்துக்
காச்சற்ற சோதி கடன்மூன் றுங் கைக்கொண்டு
வாச்ச புகழ்மாளத் தாடந்து மன்னுமே. (௬)

இதயத்து நாட்டத்து மென்றன் சிரத்துப்
பதிவித்த பாதம் பராபர நந்தி
கதிவைத்த வாறு மெய்காட் டியவாறும்
விதிவைத்த வாறும் விளம்பவொண் ணாதே. (௭)

திருவடி வைத்தென் சிரத்தரு ளோக்கிப்
பெருவடி வைத்தந்த பேர்நந்தி தன்னைக்

குருவடி விற்கண்ட கோனையெங் கோவைக்
கருவழி வாற்றிடக் கண்டுகொண் டேனே. (அ)

* திருவடி ஞானஞ் சிவமாக்கு விக்குந்
திருவடி ஞானஞ் சிவலோகஞ் சேர்க்குந்
திருவடி ஞானஞ் சிறைமல மீட்குந்
திருவடி ஞானமே திண்சித்தி முத்தியே. (கூ)

மேல்வைத்த வாறுசெய் யாவிடின் மேல்வினை
மால்வைத்த சிந்தையை மாயம தாக்கிடும்
பால்வைத்த சென்னிப் படரொளி வானவன்
றாள்வைத்த வாறு தரிப்பித்த வாறே. (கo)

கழலார் கமலத் திருவடி யென்னு
நிழல்சேரப் பெற்றேனெ னெடுமா லறியா
அழல்சேரு மங்கியு ளாதிப் பிரானுங்
குழல்சேரு மின்னுயிர்க் கூடுங் குலைத்ததே. (கக)

முடிமன்ன ராகின்மூ வுலகம தாள்வர்
அடிமன்ன ரின்பத் தளவில்லை கேட்கின்
முடிமன்ன ராய்நின்ற தேவர்க ளீசன்
குடிமன்ன ராய்க்குற்ற மற்றுநின் றாரே. (கஉ)

வைத்தே னடிக்கண் மனத்தினுள் ளேநான்
பொய்த்தே யெரியும் புலன்வழி போகாமல்
எய்த்தே னுழலு மிருவினை மாற்றிட்டு
மெய்த்தே னறிந்தேனவ் வேதத்தி னந்தமே. (கந)

அடிசார லாமண்ணல் பாத மிரண்டு
முடிசார வைத்தனர் முன்னை முனிவர்
படிசார்த்த வின்பப் பழவடி வெள்ளக்
குடிசார் நெறிகூடி நிற்பவர் கொள்கையே. (கச)

மந்திர மாவது மாமருந் தாவதுந்
தந்திர மாவதுந் தானங்க ளாவதுஞ்

சுந்தர மாவதுந் தூய்நெறி யாவதும்
எந்தை பிரான்ற னிணையடி தானே. (கரு)

ஞாதுரு ஞானஞேயம்.

நீங்காச் சிவானந்த ஞேயத்தே நின்றிடப்
பாங்கான பாசம் படரப் படரினும்
ஆங்கார நீங்கி யதனிலை நிற்கவே
நீங்கா வமுத நிலைபெற லாமே. (க)

ஞேயத்தே நின்றோர்க்கு ஞானாதி நின்றிடு
ஞேயத்தின் ஞாதுரு ஞேயத்தில் வீடாகு
ஞேயத்தின் ஞேயத்தை ஞேயத்தை யுற்றவர்
ஆயத்தி னின்ற வறிவறி வாரே. (உ)

* தானென் றவனென் றிரண்டாகுந் தத்துவந்
தானென் றவனென் றிரண்டுந் தனிற்கண்டு
தானென்ற பூவை யவனடி சாத்தினால்
நானென் றவனென்கை நல்லதொன் றன்றே. (ங)

வைச்சன வாறாறு மாற்றி யெனைவைத்து
மெச்சப் பரன்றன் வியாப்துவ மேலிட்டு
நிச்சய மாக்கிச் சிவமாக்கி ஞேயத்தால்
அச்சங் கெடுத்தென்னை யாண்டன னந்தியே. (ச)

முன்னை யறிவறி யாதவம் மூடர்போற்
பின்னை யறிவறி யாமையைப் பேதித்தான்
றன்னை யறியப் பரனாக்கித் தற்சிவத்
தென்னை யறிவித் திருந்தன னந்தியே. (ரு)

* காணாத கண்ணுடன் கேளாத கேள்வியுங்
கோணாத போகமுங் கூடாத கூட்டமு
நாணாத நாணமு நாதாந்த போதமுங்
காணா யெனவந்து காட்டின னந்தியே. (சு)

* மோனங்கை வந்தோர்க்கு முத்தியுங் கைகூடு
மோனங்கை வந்தோர்க்குச் சித்தியு முன்னிற்கு
மோனங்கை வந்தூமை யாமொழி முற்றுங்காண்
மோனங்கை வந்தைங் கருமமு முன்னுமே. (எ)

முத்திரை மூன்றின் முடிந்தது மூன்றின்பால்
வைத்த கலைகால் நான்மடங் கான்மாற்றி
உய்த்தவத் தானந்தத் தொண்குரு பாதத்தே
பெத்த மறுத்தோர் பிறந்திற வாரே. (அ)

மேலைச் சொரூபங்கண் மூன்று மிகுசத்தி
பாலித்த முத்திரை பற்றும் பரஞானி
ஆலித்த நட்டமே ஞேயம் புகுந்தற்ற
மூலச் சொரூபன் மொழிஞா துருவனே. (கூ)

துறவு.

இறப்பும் பிறப்பு மிருமையு நீங்கித்
துறக்குந் தவங்கண்ட சோதிப் பிரானை
மறப்பில ராய்நித்தம் வாய்மொழி வார்கட்
கறப்பதி காட்டு மமரர் பிரானே. (க)

* பிறந்து மிறந்தும்பல் பேதமை யாலே
மறந்து மலவிரு ணீங்க மறைந்து
சிறந்த சிவனருட் சேர்பரு வத்துத்
துறந்த வுயிர்க்குச் சுடரொளி யாமே. (உ)

அறவன் பிறப்பிலி யாரு மிலாதான்
உறைவது காட்டக முண்பது பிச்சை
துறவெனுங் கண்டீர் துறந்தவர் தம்மைப்
பிறவி யறுத்திடும் பித்தன்கண் டீரே. (ங)

நெறியைப் படைத்தா னெருஞ்சில் படைத்தான்
நெறியில் வழுவி னெருஞ்சில் முட்பாயு
நெறியில் வழுவா தியங்கவல் லார்க்கு
நெறியி னெருஞ்சின்முட் பாயகி லாவே. (ச)

கேடுங் கடமையுங் கேட்டுவந் தைவரு
நாடி யளந்தது நான்கட வேனலேன்
ஆடல் விடையுடை யண்ணல் திருவடி
கூடுந் தவஞ்செய்த கொள்கையன் றானே. (ரு)

உழவ னுழவுழ வானம் வழங்க
உழவ னுழவினிற் பூத்த குவளை
உழவ னுழத்தியர் கண்ணொக்கு மென்றிட்
டுழவ னதனை யுழவொழிந் தானே. (சு)

மேல்துறந் தண்ணல் விளங்கொளி கூற்றுவன்
நாள்துறந் தார்க்கவ னண்பனல் லாவிலி
கார்துறந் தார்க்கவன் கண்ணுத லாய்நிற்கும்
பார்துறந் தார்க்கே பதஞ்செய லாமே. (எ)

நாகமு மொன்று படமைந்து நாலது
போகமுட் புற்றிற் பொருந்தி நிறைந்தது
வாக மிரண்டும் படம்விரித் தாட்டொழிந்
தேகப் படஞ்செய் துடம்பிட மாமே. (அ)

* அகன்றார் வழிமுத லாதிப் பிரானும்
இவன்றா னெனநின் றெளியனு மல்லன்
சிவன்றாள் பலபல சீவனு மாகு
நயன்றான் வரும்வழி நாமறி யோமே. (கூ)

காம்பு திறந்தன வொன்பது வாய்தலும்
ஆம்பற் குழலியின் கஞ்சுளிப் பட்டது
வேம்பேறி நோக்கினன் மீகாமன் கூறையிற்
கூம்பேறிக் கோயிலிற் பூக்கின்ற வாறே. (கo)

தவம்.

* ஒடுங்கு நிலைபெற்ற வுத்தம ருள்ள
நடுங்குவ தில்லை நமனுமங் கில்லை
இடும்பையு மில்லை யிராப்பக லில்லை
படும்பய னில்லை பற்றுவிட் டோர்க்கே. (௧)

எம்மா ருயிரு மிருநிலத் தோற்றமுஞ்
செம்மா தவத்தின் செயலின் பெருமையும்
அம்மான் திருவருட் பெற்றவர்க் கல்லாது
இம்மா தவத்தி னியல்பறி யாரே. (௨)

* பிறப்பறி யார்பல பிச்சைசெய் மாந்தர்
சிறப்பொடு வேண்டிய செல்வம் பெறுவர்
மறப்பில ராகிய மாதவஞ் செய்வார்
பிறப்பினை நீக்கும் பெருமைபெற் றாரே. (௩)

* இருந்து வருந்தி யெழிற்றவஞ் செய்யும்
பெருந்தன்மை யாளரைப் பேதிக்க வென்றே
இருந்திந் திரனே யெவரே வரினுந்
திருந்துந்தன் சிந்தை சிவனவன் பாலே. (௪)

* கரந்துங் கரந்திலன் கண்ணுக்குத் தோன்றான்
பரந்த சடையன் பசும்பொன் னிறத்தன்
அருந்தவர்க் கல்லா லணுகலு மாகான்
விரைந்து தொழப்படும் வெண்மதி யானே. (௫)

இன்னெய்த வைத்ததோ ரின்பப் பிறப்பினை
முன்னெய்த வைத்த முதல்வனை யெம்மிறை
தன்னெய்துங் காலத்துத் தானே வெளிப்படு
மன்னெய்த வைத்த மனமது தானே. (௬)

அமைச்சரு மானைக் குழாமு மரசும்
பகைத்தெழும் பூசலுட் பட்டார் நடுவே

அமைத்ததோர் ஞானமு மாத்தமு நோக்கி
இமைத்தழி யாதிருந் தார்தவத் தாரே. (எ)

* சாத்திர மோதுஞ் சதிர்களை விட்டுநீர்
மாத்திரைப் போது மறித்துள்ளே நோக்குமின்
பார்த்தவிப் பார்வை பசுமரத் தாணிபோல்
ஆர்த்த பிறவி யகலவிட் டோடுமே. (அ)

தவம்வேண்டு ஞானந் தலைப்பட வேண்டிற்
றவம்வேண்டா ஞான சமாதிகை கூடிற்
றவம்வேண்டா மச்சக சமார்க்கத் தோர்க்குத்
தவம்வேண்டா மாற்றந் தனையறி யாரே. (கூ)

தவதூடணம்.

* ஓதலும் வேண்டா முயிர்க்குயி ருள்ளுற்றுற்
காதலும் வேண்டா மெய்க்காய மிடங்கண்டாற்
சாதலும் வேண்டாஞ் சமாதிகை கூடினுற்
போதலும் வேண்டாம் புலன்வழி போகார்க்கே. (க)

கத்தவும் வேண்டாங் கருத்தறிந் தாறினுற்
சத்தமும் வேண்டாஞ் சமாதிகை கூடினுற்
சுத்தமும் வேண்டாந் துடக்கற்று நிற்றலாற்
சித்தமும் வேண்டாஞ் செயலற் றிருக்கிலே. (உ)

விளைவறி வார்பண்டை மெய்த்தவஞ் செய்வார்
விளைவறி வார்பண்டை மெய்யுரை செய்வார்
விளைவறி வார்பண்டை மெய்யறஞ் செய்வார்
விளைவறி வார்விண்ணின் மண்ணின்மிக் காரே. (ங)

* கூடித் தவஞ்செய்து கண்டேன் குரைகழல்
தேடித் தவஞ்செய்து கண்டேன் சிவகதி
வாடித் தவஞ்செய்வ தேதவ மிவைகளைந்
தூடிற் பலவுல கோரெத் தவரே. (ச)

மனத்துறை மாகட லேழுங் கைநீந்தித்
தவத்திடை யாளர்தஞ் சார்வத்து வந்தார்
பவத்திடை யாள ரவர்பணி கேட்கின்
முகத்திடை நந்தியை முந்தலு மாமே. (ரு)

மனத்திடை நின்ற மதிவா ளுருவி
யினத்திடை நீக்கி யிரண்டற வீர்த்துப்
புனத்திடை யஞ்சும் போகாமல் மறித்தாற்
றவத்திடை யாரொளி தன்னொளி யாமே. (சு)

ஒத்து மிகவு நின்றானை யுரைப்பது
பத்தி கொடுக்கும் பணிந்தடி யார்தொழ
முத்தி கொடுக்கு முனிவ னெனும்பதச்
சத்தான செய்வதுந் தான்றவந் தானே. (எ)

இலைதொட்டுப் பூப்பறித் தெந்தைக்கென் றெண்ணி
மலர்தொட்டுக் கொண்டே வரும்புனல் காணேன்
றலைதொட்ட நூற்கண்டு தாழ்ந்ததென் னுள்ளந்
தலைதொட்டுக் கண்டேன் றவங்கண்ட வாறே. (அ)

படர்சடை மாதவம் பத்திய பத்தர்க்
கிடரடை யாவண்ண மீச னருளு
மிடரடை செய்தவர் மெய்த்தவ நோக்கில்
உடரடை செய்வ தொருமனத் தாமே. (கூ)

* ஆற்றிற் கிடந்த முதலைகண் டஞ்சிப்போய்
ஈற்றுக் கரடிக் கெதிர்ப்பட்ட தன்னொக்கு
நோற்றுத் தவஞ்செய்யார் நூலறி யாதவர்
சோற்றுக்கு நின்று சுழல்கின்ற வாறே. (கய)

பழுக்கின்ற வாறும் பழமுண்ணு மாறுங்
குழக்கன்று துள்ளியக் கோணியைப் புல்காற்
குழக்கன்று கொட்டிலிற் கட்டவல் லார்க்குள்
இழுக்காது நெஞ்சத் திடவொன்று மாமே. (கக)

* சித்தஞ் சிவமாகச் செய்தவம் வேண்டாவாற்
சித்தஞ் சிவானந்தஞ் சேர்ந்தோ ருறவுண்டாற்
சித்தஞ் சிவமாக வேசித்தி முத்தியாஞ்
சித்தஞ் சிவமாதல் செய்தவப் பேறே. (௧உ)

அருளுடைமையின் ஞானம்வருதல்.

* பிரானரு ளுண்டெனி லுண்டுநற் செல்வம்
பிரானரு ளுண்டெனி லுண்டுநன் ஞானம்
பிரானரு ளிற்பெருந் தன்மையு முண்டு
பிரானரு ளாற்பெருந் தெய்வமு மாமே. (௧)

தமிழ்மண் டலமைந்துந் தாவிய ஞானம்
உமிழ்வது போல வுலகந் திரிவார்
அவிழு மனமுமெம் மாதி யறிவுந்
தமிழ்மண் டலமைந்துந் தத்துவ மாமே. (உ)

* புண்ணிய பாவ மிரண்டுள பூமியில்
நண்ணும் பொழுதறி வார்சில ஞானிகள்
எண்ணி யிரண்டையும் வேறுத் தப்புறத்
தண்ண விருப்பிட மாய்ந்துகொள் வீரே. (௩)

முன்னின் றருளு முடிகின்ற காலத்து
நன்னின் றுலகி னடுவுயி ராய்நிற்கும்
பின்னின் றருளும் பிறவியை நீக்கிடு
முன்னின் றெனக்கொரு முத்திதந் தானே. (௪)

* சிவனரு ளாற்சிலர் தேவரு மாவர்
சிவனரு ளாற்சிலர் தெய்வத்தோ டொப்பர்
சிவனரு ளால்வினை சேரகி லாமை
சிவனருட் கூறிலச் சிவலோக மாமே. (௫)

* புண்ணிய னெந்தை புனித னிணையடி
நண்ணி விளக்கென ஞானம் விளைந்தது
மண்ணவ ராவதும் வானவ ராவதும்
அண்ண லிறைவ னருட்பெற்ற போதே. (சு)

காலத்தே ரேறி மனப்பாகன் கைகூட்ட
மாயத்தே ரேறி மயங்கு மவையுணர்
நேயத்தே ரேறி நிமல னருட்பெற்றால்
ஆயத்தே ரேறி யவனிவ னாமே. (எ)

அவ்வுல கத்தே பிறக்கி லுடலொடும்
அவ்வுல கத்தே யருந்தவர் நாடுவர்
அவ்வுல கத்தே யரனடி கூடுவர்
அவ்வுல கத்தே யருள்பெறு வாறே. (அ)

* கதிர்கண்ட காந்தங் கனலின் வடிவா
மதிகண்ட காந்த மணிநீர் வடிவாஞ்
சதிகொண்ட சாக்கி யெரியின் வடிவாம்
எரிகொண்ட வீச னெழில்வடி வாமே. (கூ)

* நாடு முறவுங் கலந்தெங்க ணந்தியைத்
தேடுவன் றேடிச் சிவபெரு மானென்று
கூடுவன் கூடிக் குரைகழற் கேசெல
வீடு மளவும் விடுகின் றிலேனே. (க0)

அவவேடம்.

* ஆடம் பரங்கொண் டடிசிலுண் பான்பயன்
வேடங்கள் கொண்டு வெருட்டிடும் பேதைகாள்
ஆடியும் பாடியு மழுது மரற்றியுந்
தேடியுங் காணீர் சிவனவன் றாள்களே. (க)

* ஞானமிலார் வேடம் பூண்டிந்த நாட்டிடை
ஈனம தேசெய் திரந்துண் டிருப்பினு
மான நலங்கெடு மப்புவி யாதலால்
ஈனவர் வேடங் கழிப்பித்த லின்பமே. (உ)

இன்பமுந் துன்பமு நாட்டா ரிடத்துள
நன்செயல் புன்செய லாலந்த நாட்டிற்கா
மென்ப விறைநாடி நாடொறு நாட்டினின்
மன்பதை செப்பஞ் செயில்வையம் வாழுமே. (ங)

* இழிகுலத் தார்வேடம் பூண்பர் மேலெய்த
வழிகுலத் தோர்வேடம் பூண்பர் தேவாகப்
பழிகுலத் தாகிய பாழ்சண்ட ராஞர்
கழிகுலத் தோர்கள் களையப்பட் டோரே. (ச)

* பொய்த்தவஞ் செய்வார் புகுவார் நரகத்துப்
பொய்த்தவஞ் செய்தவர் புண்ணிய ராகாரேற்
பொய்த்தவ மெய்த்தவம் போகத்துட் போக்கியஞ்
சத்திய ஞானத்தாற் றங்குந் தவங்களே. (ரு)

* பொய்வேடம் பூண்பர் பொசித்தற் பயனுக
மெய்வேடம் பூண்போர் மிகுமிச்சை கைக்கொள்வர்
பொய்வேட மெய்வேடம் போதவே பூணினும்
உய்வேட மாகு முணர்ந்தறிந் தோர்க்கே. (சு)

தவவேடம்.

தவமிக் கவரே தலையான வேடம்
அவமிக் கவரே யதிகொலை வேடர்
அவமிக் கவர்வே டத்தாகா ரவ்வேடந்
தவமிக் கவர்க்கன்றித் தாங்கவொண் ணுதே. (க)

* பூதி யணிவது சாதன மாதியிற்
காதணி தாம்பிர குண்டலங் கண்டிகை
ஓதி யவர்க்கு முருத்திர சாதனந்
தீதில் சிவயோகி சாதனந் தேரிலே. (௨)

யோகிக் கிடுமது வுட்கட்டு கஞ்சுளி
தோகைக்குப் பாசத்துச் சுற்றுஞ் சடையதொன்
றாகத்து நீறணி யாங்கக் கபாலஞ்
சிகத்த மாத்திரை திண்பிரம் பாகுமே. (௩)

* காதணி குண்டலங் கண்டிகை நாதமும்
ஊதுநற் சங்கு முயர்கட்டிக் கப்பரை
ஏதமில் பாதுக மியோகாந்த மாதன
மேதமில் யோகப் படந்தண்ட மீரைந்தே. (௪)

திருநீறு.

* நூலுஞ் சிகையு முணரார்கின் மூடர்கள்
நூலது வேதாந்த நுண்சிகை ஞானமாம்
பாலொன்று மந்தணர் பார்ப்பார் பரமுயிர்
ஓரொன் றிரண்டெனி லோங்கார மோதிலே. (௧)

* கங்காளன் பூசுங் கவசத் திருநீற்றை
மங்காமற் பூச மகிழ்விரே யாமாகிற்
றங்கா வினைகளுஞ் சாருஞ் சிவகதி
சிங்கார மான திருவடி சேர்வரே. (௨)

அரசுட னாலத்தி யாகுமக் காரம்
விரவு கனலில் வியனுரு மாறி
நிரவய னின்மலன் றாள்பெற்ற நீதர்
உருவம் பிரம னுயர்குல மாமே. (௩)

ஞானவேடம்.

* ஞானமிலார் வேடம் பூண்டு நரகத்தர்
ஞானமுளோர் வேட மின்றெனி னன்முத்தர்
ஞானமுள தாக வேண்டுவோர் நக்கன்பான்
ஞானமுள வேட நண்ணிநிற் பாரே. (க)

* புன்ஞானத் தோர்வேடம் பூண்டும் பயனில்லை
நன்ஞானத் தால்வேடம் பூணா ருணண்ணித்
துன்ஞானத் தோர்சம யத்துரி சுள்ளோர்
பின்ஞானத் தோரொன்றும் பேசகில் லாரே. (உ)

* சிவஞானி கட்குஞ் சிவயோகி கட்கும்
அவமான சாதன மாகாது தேரில்
அவமா மவர்க்கது சாதன நான்கும்
உவமான மில்பொரு ளுள்ளுற லாமே. (ங)

* கத்தித் திரிவர் கழுவடி நாய்போற்
கொத்தித் திரிவர் குரக்களி ஞானிகள்
ஒத்துப் பொறியு முடலு மிருக்கவே
செத்துத் திரிவர் சிவஞானி யோர்களே. (ச)

அடியா ரவரே யடியா ரலாதார்
அடியாரு மாகாரவ் வேடமு மாகார்
அடியார் சிவஞான மானது பெற்றோர்
அடியா ரலாதா ரடியார்க ளன்றே. (ரு)

ஞானிக்குச் சுந்தர வேடமு நல்லவாந்
தானுற்ற வேடமுந் தற்சிவ யோகமே
ஆனவவ் வேட மருண்ஞான சாதனம்
ஆனது மாமொன்று மாகா தவனுக்கே. (சு)

ஞானத்தி னற்பத நண்ணுஞ் சிவஞானி
தானத்தில் வைத்த தனியால யத்தனு

மோனத்த ஞதலின் முத்தனுஞ் சித்தனும்
ஏனைத் தவசி யிவனென லாகுமே. (எ)

ஞானன்றித் தன்மையுந் தானவ ஞதலும்
ஏனைய வச்சிவ மான வியற்கையுந்
தானுறு சாதக முத்திரை சாத்தனு
மேனமு நந்தி பதமுத்தி பெற்றதே. (அ)

சிவவேடம்.

அருளா லரனுக் கடிமைய தாகிப்
பொருளாந் தனதுடற் பொற்பதி நாடி
இருளான தின்றி யிருஞ்செய லற்றோர்
தெருளா மடிமைச் சிவவேடத் தாரே. (க)

* உடலிற் றுவக்கிய வேட முயிர்க்காகா
உடல்கழன் றல்வேட முடனே கழலும்
உடலுயி ருண்மையென் றோர்ந்துகொள் ளாதார்
கடலி லகப்பட்ட கட்டையொத் தாரே. (உ)

* மயலற் றிருளற்று மாமன மற்றுக்
கயலுற்ற கண்ணியர் கையிணக் கற்றுத்
தயலற் றவரோடுந் தாமே தாமாகிச்
செயலற் றிருந்தார் சிவவேடத் தாரே. (ங)

* ஓடுங் குதிரைக் குசைதிண்ணம் பற்றுமின்
வேடங்கொண் டென்செய்வீர் வேண்டா மனிதரே
நாடியி னந்தியை நம்பெரு மான்றன்னைத்
தேடுமின் பப்பொருள் சென்றெய்த லாமே. (ச)

அபக்குவன்.

* குருட்டினை நீக்குங் குருவினைக் கொள்ளார்
குருட்டினை நீக்காக் குருவினைக் கொள்வர்
குருடுங் குருடுங் குருட்டாட்ட மாடிக்
குருடுங் குருடுங் குழிவிழு மாறே. (க)

மனத்தி லெழுந்ததோர் மாயக்கண் ணாடி
நினைப்பின தனினிழ லையுங் காணார்
வினைப்பயன் போக விளக்கியுங் கொள்ளார்
புறக்கடை யிச்சித்துப் போகின்ற வாறே. (உ)

ஏயெனி லென்னென மாட்டார் பிரசைகள்
வாய்முலை பெய்ய மதுரநின் றூறிடுந்
தாய்முலை யாவ தறியார் தமருளோர்
ஊனிலை செய்யு முருவிலி தானே. (ங)

* வாயொன்று சொல்ல மனமொன்று சிந்திக்க
நீயொன்று செய்ய லுறுதி நெடுந்தகாய்
தீயென்றிங் குன்னைத் தெளிவன் றெளிந்தபின்
பேயென்றிங் கென்னைப் பிறர்தெளி யாரே. (ச)

பஞ்சத் துரோகத்திப் பாதகர் தம்மைப்
பஞ்சச் சமயத்தோர் வேந்த னருந்தண்டம்
விஞ்சச் செய்திப் புவிவேறே விடாவிடிற்
பஞ்சத்து ளாய்புவி முற்றும்பா ழாகுமே. (ரு)

தவத்திடை நின்றவர் தாமுண் ணுங் கன்மஞ்
சிவத்திடை நின்றது தேவ ரறியார்
தவத்திடை நின்றறி யாதவ ரெல்லாம்
பவத்திடை நின்றதோர் பாடது வாமே. (சு)

கன்றலுங் கருதலுங் கருமஞ் செய்தலும்
தின்றலுஞ் சுவைத்தலுந் தீமை செய்தலும்

பின்றலும் பிறங்கலும் பெருமை கூறலும்
என்றிவை யிறைபா லியற்கை யல்லவே. (எ)

வெடிவ தறியார் வெளிகாண மாட்டார்
வெடியில் வெளியில் விழிக்கவு மாட்டார்
கடியதோ ருண்ணிமை கட்டுமின் காண்மின்
விடியாமை காக்கும் விளக்கது வாமே. (அ)

வைத்த பசுபாச மாற்று நெறிவைகிப்
பெத்த மறமுத்த ளுகிப் பிறழ்வுற்றுத்
தத்துவ முன்னித் தலைப்படா தவ்வாறு
பித்தான சீடனுக் கீயப் பெருதானே. (கூ)

மன்னு மல்மைந்து மாற்றும் வகையோரான்
றுன்னிய காமாதி தோயுந் தொழினீங்கான்
பின்னிய பொய்யன் பிறப்பிறப் பஞ்சாதா
னன்னிய ளுவன சற்சீட ளுமே. (கo)

பக்குவன்.

தொழிலறி வாளர் சுருதிகண் ணுகப்
பழுதறி யாத பரம குருவை
வழியறி வார்நல் வழியறி வாளர்
அழிவறி வார்மற்றை யல்லா தவரே. (க)

பதைத்தொழிந் தேன்பர மாவுன்னை நாடி
யதைத்தொழிந் தேனினி யாருடன் கூடேன்
சிதைத்தடி யேன்வினை சிந்தனை தீர
உதைத்துடை யாயுகந் தாண்டரு ளாயே. (உ)

பதைக்கின்ற போதே பரமென்னும் வித்தை
விதைக்கின்ற வித்தினை மேனின்று நோக்கிக்

சிதைக்கின்ற சிந்தையைச் செவ்வே நிறுத்தி
இசைக்கின்ற வன்பருக் கியலு மாமே. (௩)

* கொள்ளினு நல்ல குருவினைக் கொள்ளுக
உள்ள பொருளுட லாவி யுடனீக
எள்ளத் தனையு மிடைவிடா தேநின்று
தெள்ளி யறியச் சிவபதந் தானே. (௪)

சோதி விசாகந் தொடர்ந்திரு தேணண்டு
ஓதிய நாளே யுணர்வது தானென்று
நீதியு ணீர்மை நினைந்தவர்க் கல்லது
ஆதியு மேது மறியகி லானே. (௫)

தொழிலார மாமணி தூய்தான சிந்தை
எழிலா லிறைவ னிடங்கொண்ட போதே
விழலார் விறலாம் வினையது போகக்
கழலார் திருவடி கண்டரு ளாமே. (௬)

சாத்திக னாய்ப்பர தத்துவந் தானுன்னி
ஆத்திக பேத நெறிதோற்ற மாகியே
ஆர்த்த பிறவியி னஞ்சி யறநெறி
சாத்தவல் லானவன் சற்சீட னாமே. (௭)

* சத்து மசத்துமெவ் வாறெனத் தானுன்னிச்
சித்தை யுருக்கிச் சிவனருட் கைகாட்டப்
பத்தியின் ஞானம் பெறப்பணிந் தானந்தச்
சத்தியி லிச்சைத் தருவோன் சற்சீடனே. (௮)

அடிவைத் தருளுதி யாசானின் றுன்னு
அடிவைத்த மாமுடி மாயப் பிறவி
அடிவைத்த காய வருட்சத்தி யாலே
அடிபெற்ற ஞானத்த னாசற்று ளோனே. (௯)

சீராரு ஞானத்தி னிச்சை செல்செல்ல
வாராத காதற் குருபரன் பாலாகச்
சாராத சாதக ரான்குந்தன் பாலுற்றேன்
ஆராயு ஞானத்த னடி வைக்கவே. (கo)

உணர்த்து மதிபக்கு வர்க்கே யுணர்த்தி
இணக்கிற் பராபரத் தெல்லையு ளிட்டுக்
குணக்கொடு தெற்குத் தரபச்சி மங்கொண்டு
உணர்த்துமின் னுவுடை யான்றன்னை யுன்னியே.(கக)

இறையடி தாழ்ந்தை வணக்கமு மெய்திக்
குறையது கூறிக் குணங்கொண்டு போற்றச்
சிறையுட னீயறக் காட்டிச் சிவத்தோ
டறிவுக் கறிவிப்போன் சன்மார்க்கி யாமே. (கஉ)

* வேட்கை விடுநெறி வேதாந்த மாதலால்
வாழ்க்கைப் புனல்வழி மாற்றிற்சித் தாந்தத்து
வேட்கை விடுமிக்க வேதாந்தி பாதமே
தாழ்க்குந் தலையினேன் சற்சீட னாமே. (கங)

* சற்குணம் வாய்மை தயாவிவே கந்தன்மை
சற்குரு பாதமே சாயைபோ னீங்காமே
சிற்பர ஞானந் தெளியத் தெளிவோர்தல்
அற்புத மேதோன்ற லாகுஞ்சற் சீடனே. (கச)

ஆறாந்தந்திரம் முற்றிற்று.

ஆ மொத்தம் - கஎoங.

ஏழாந்தந்திரம்.

ஆறுதாரம்.

நாலு மிருமூன்று மீரைந்து மீராறுங்
கோலி மேனின்ற குறிகள் பதினாறு
மூலங்கண் டாங்கே முடிந்து முதலிரண்டுங்
காலங்கண் டானடி காணலு மாமே. (க)

ஈராறு நாதத்தி லீரெட்டா மந்தத்தின்
மேதாதி நாதாந்த மீதாம் பராசத்தி
போதா லயத்த விகாரந் தனிற்போத
மேதாதி யாதார மீதான வுண்மையே. (உ)

மேலென்றுங் கீழென் றிரண்டறக் காணுங்காற்
றூனென்று நானென்றுந் தன்மைக ளோராறும்
பாரெங்கு மாகிப் பரந்த பராபரங்
காரொன்று கற்பக மாகநின் றானே. (ங)

ஆதார சோதனை யானாடி சுத்திகண்
மேதாதி யீரெண் கலந்தது விண்ணொளி
பேதா லயத்துப் புலன்கர ணம்புந்தி
சாதா ரணங்கெட்டான் றன்சக மார்க்கமே. (ச)

மேதாதி யாலே விடாதோ மெனத்தூண்டி
ஆதார சோதனை யத்துவா சோதனை
தாதார மாகவே தானெழச் சாதித்தால்
ஆதாரஞ் செய்போக மாவது காயமே. (ரு)

ஆறந்த முங்கூடி யாகு முடம்பினிற்
கூறிய வாதார மற்றுங் குறிக்கொண்மி
னூறிய வக்கர மன்பதின் மேலே
யூறிய வாதாரத் தோரெழுத் தாமே. (சு)

* ஆகு முடம்பு மழிகின்ற வவ்வுடல்
போகு முடம்பும் பொருந்திய வாறுதான்
ஆகிய வக்கர மைம்பது தத்துவம்
ஆகு முடம்புக்கு மாறந்த மாமே. (எ)

ஆயு மலரி னணிமலர் மேலது
வாய விதழும் பதினாறு மங்குள
தூய வறிவு சிவானந்த மாகிப்போய்
மேய வறிவாய் விளைந்தது தானே. (அ)

அண்டலிங்கம்.

* இலிங்கம தாவதி யாரு மறியார்
இலிங்கம தாவது வெண்டிசை யெல்லாம்
இலிங்கம தாவது வெண்ணெண் கலையும்
இலிங்கம தாக வெடுத்த துலகே. (க)

* உலகி லெடுத்தது சத்தி முதலா
உலகி லெடுத்தது சத்தி வடிவாய்
உலகி லெடுத்தது சத்தி குணமாய்
உலக மெடுத்த சதாசிவன் றானே. (உ)

போகமு முத்தியும் புத்தியுஞ் சித்தியு
மாகமு மாறாறு தத்துவத் தப்பாலா
மேகமு நல்கி யிருக்குஞ் சதாசிவ
மாகம வத்துவா வாறுஞ் சிவமே. (ங)

ஏத்தின ரெண்ணிலி தேவரெம் மீசனை
வாழ்த்தினர் வாசப் பசுந்தென்றல் வள்ளலென்
றார்த்தன ரண்டங் கடந்தப் புறநின்ற
காத்தனை யென்னுங் கருத்தறி யாரே. (ச)

* ஒண்சுட ரோனயன் மால்பிர சாபதி
ஒண்சுட ரான விரவியோ டிந்திரன்

கண்சுட ராகிக் கலந்தெங்குந் தேவர்கள்
தண்சுட ராயெங்குந் தற்பர மாமே. (௫)

தாபரத் துண்ணின் றருளவல் லான்சிவன்
மாபரத் துண்மை வழிபடு வாரில்லை
மாபரத் துண்மை வழிபடு வாளர்க்கும்
பூவகத் துண்ணின்ற பொற்கொடி யாகுமே. (௬)

தூய விமானமுந் தூலம தாகுமால்
ஆய சதாசிவ மாகுநற் சூக்குமம்
பாய பெலிபீட பத்திர லிங்கமா
மாய வரனிலை யாய்ந்துகொள் வார்கட்கே. (௭)

முத்துடன் மாணிக்க மொய்த்த பவளமுங்
கொத்துமக் கொம்பு சிலைநீறு கோமளம்
அத்தன்றன் னாகம மன்ன மரிசியாம்
உய்த்ததின் சாதனம் பூமண லிங்கமே. (௮)

துன்றுந் தயிர்நெய் பாறுய்ய மெழுகுடன்
கன்றிய செம்பு கனலிர தஞ்சலம்
வன்றிறற் செங்கல் வடிவுடை வில்லம்பொன்
றென்றியங் கொன்றை தெளிசிவ லிங்கமே. (௯)

மறையவ ரர்ச்சனை வண்படி கந்தான்
இறையவ ரர்ச்சனை யேயபொன் னாகுங்
குறைவிலா வயிசியர்க் குக்கோ மளமாந்
துறையுடை சூத்திரர் தொல்வாண லிங்கமே. (௧0)

அதுவுணர்ந் தோனொரு தன்மையை நாடி
எதுவுண ராவகை நின்றன னீசன்
புதுவுணர் வான புவனங்க ளெட்டும்
இதுவுணர்ந் தென்னுடல் கோயில்கொண் டானே. ()

அகலிட மாயறி யாம லடங்கு
முகலிட மாய்நின்ற வூனதி லுள்ளே

பகலிட மாமுனம் பாவ விநாசன்
புகலிட மாய்நின்ற புண்ணியன் றானே. (கஉ)

போது புனைகழற் பூமிய தாவது
மாது புனைமுடி வானக மாவது
நீதியு ளீச னுடல்விசும் பாய்நிற்கும்
ஆதி யுறநின்ற தப்பரி சாமே. (கங)

தரையுற்ற சத்தி தனிலிங்கம் விண்ணாந்
திரைபெறு நீரறு மஞ்சன சாலை
வரைதவழ் மஞ்சுநீர் வானுடு மாலை
சரையற்ற நந்திக் கலையுந்திக் காமே. (கச)

பிண்டலிங்கம்.

* மானுட ராக்கை வடிவு சிவலிங்க
மானுட ராக்கை வடிவு சிதம்பர
மானுட ராக்கை வடிவு சதாசிவ
மானுட ராக்கை வடிவு திருக்கூத்தே. (க)

உலந்திலர் பின்னு முளரென நிற்பர்
நிலந்தரு நீர்தெளி யூனவை செய்யப்
புலந்தரு பூதங்க ளைந்துமொன் றாக
வலந்தரு தேவரை வந்துசெய் வீரே. (உ)

கோயில்கொண் டன்றே குடிகொண்ட ஐவரும்
வாயில்கொண் டாங்கே வழிநின் றருளுவீர்
தாயில்கொண் டாற்போற் றலைவனென் னுட்புக
வாயில்கொண் டீசனு மாளவந் தானே. (ங)

கோயில்கொண் டானடி கொல்லைப் பெருமறை
வாயில்கொண் டானடி நாடிகள் பத்துள
பூசைகொண் டான்புல னைந்தும் பிறகிட்டு
வாயில்கொண் டானெங்கள் மாநந்தி தானே. (ச)

சதாசிவலிங்கம்.

கூடிய பாத மிரண்டும் படிமிசை
பாடிய கையிரண் டெட்டும் பரந்தெழுந்
தேடு முகமைந்து செங்கையின் மூவைந்து
நாடுஞ் சதாசிவ நல்லொளி முத்தே. (க)

வேதா நெடுமா லுருத்திரன் மேலீசன்
மீதான வைம்முகன் விந்துவு நாதமு
மாதாக சத்தியு மந்தச் சிவனொடுஞ்
சாதா ரணமாகுஞ் சதாசிவந் தானே. (உ)

ஆகின்ற சத்தியி னுள்ளே கலைநிலை
ஆகின்ற சத்தியி னுள்ளே கதிரெழ
ஆகின்ற சத்தியி னுள்ளே யமர்ந்தபின்
ஆகின்ற சத்தியு ளத்திசை பத்தே. (ங)

அத்திசைக் குள்ளே யமர்ந்தன வாறங்கம்
அத்திசைக் குள்ளே யமர்ந்தன நால்வேதம்
அத்திசைக் குள்ளே யமர்ந்த சரிதையோ
டத்திசைக் குள்ளே யமர்ந்த சமயமே. (ச)

சமயத் தெழுந்த வவத்தையீ ரைந்துள
சமயத் தெழுந்த விராசியீ ராறுள
சமயத் தெழுந்த சதிரீரா றெட்டுள
சமயத் தெழுந்த சதாசிவந் தானே. (ரு)

நடுவு கிழக்கு தெற்குத் தரமேற்கு
நடுவு படிகநற் குங்கும வன்ன
மடையுள வஞ்சனஞ் செவ்வரத் தம்பால்
அடியேற் கருளிய முகமிவை யஞ்சே. (சு)

அஞ்சு முகமுள வைம்மூன்று கண்ணுள
அஞ்சினொ டஞ்சு கரதலந் தானுள

அஞ்சுட னஞ்சா யுதமுள நம்பியென்
னெஞ்சு புகுந்து நிறைந்துநின் றானே. (௭)

சத்தி தராதல மண்டஞ் சதாசிவஞ்
சத்தி சிவமிக்க தாபர சங்கமஞ்
சத்தி யுருவ மருவஞ் சதாசிவஞ்
சத்தி சிவதத்துவ முப்பத் தாறே. (௮)

தத்துவ மாவ தருவஞ் சராசரந்
தத்துவ மாவ துருவஞ் சுகோதயந்
தத்துவ மெல்லாஞ் சகலமு மாய்நிற்குந்
தத்துவ மாகுஞ் சதாசிவன் றானே. (௯)

கூறுமி னூறு சதாசிவ னெம்மிறை
வேறோ ருரைசெய்து மிகைப்பொரு ளாய்நிற்கு
மேறுரை செய்தொழில் வானவர் தம்மொடு
மாறுசெய் வானென் மனம்புகுந் தானே. (௧௦)

இருளார்ந்த கண்டமு மேந்து மழுவுஞ்
சுருளார்ந்த செஞ்சடைச் சோதிப் பிறையும்
அருளார்ந்த சிந்தையெம் மாதிப் பிரானைத்
தெருளார்ந்தென் னுள்ளே தெளிந்திருந் தேனே. (௧௧)

சத்திதா னிற்கின்ற வைம்முகஞ் சாற்றிடில்
உத்தமம் வாம முரையத் திருந்திடுந்
தத்துவம் பூருவந் தற்புரு டன்சிர
மத்தகு கோர மகுடத்தீ சானனே. (௧௨)

காணுநல் லீசான னடுவுச்சி தானாகுந்
தாணுவின் றன்முகந் தற்புருட மாகுங்
காணு மகோர மிருதயங் குய்யமாம்
வாணுற வாமமாஞ் சத்திநற் பாதமே. (௧௩)

நெஞ்சு சிரஞ்சிகை நீள்கவ சங்கண்ணும்
வஞ்சமில் வந்து வளர்நிறம் பச்சையாஞ்

செஞ்சுறு செஞ்சுடர் சேகரி மின்னாகுஞ்
செஞ்சுடர் போலுந் தெசாயுதந் தானே. (கச)

* எண்ணி லிதய மிறைஞான சத்தியாம்
விண்ணிற் பரைசிர மிக்க சிகையாதி
வண்ணக் கவசம் வனப்புடை யிச்சையாம்
பண்ணுங் கிரியை பரநேத் திரத்திலே. (கரு)

சத்திநாற் கோணஞ் சலமுற்று நின்றிடுஞ்
சத்தி யறுகோணஞ் சயனத்தை யுற்றிடுஞ்
சத்திநல் வட்டஞ் சலமுற் றிருந்திடுஞ்
சத்தி யுருவாஞ் சதாசிவன் றானே. (கசு)

மானந்தி யெத்தனை கால மழைக்கினுந்
தானந்தி யஞ்சின் றனிச்சுட ராய்நிற்குங்
கானந்தி யுந்தி கடந்து கமலத்தின்
மேனந்தி யொன்பதின் மேவிநின் றானே. (கஎ)

ஒன்றிய வாறு முடலி னுடன்கிடந்
தென்றுமெம் மீச னடக்கு மியல்பது
தென்றலைக் கேறத் திருந்து சிவனடி
நின்று தொழுதெனென் னெஞ்சத்தி னுள்ளே. (கஅ)

உணர்ந்தே னுலகினி லொண்பொரு ளானைக்
குணர்ந்தேன் குவலயங் கோயிலென் னெஞ்சம்
புணர்ந்தேன் புனிதனும் பொய்யல்ல மெய்யே
பணிந்தேன் பகலவன் பாட்டு மொலியே. (கசு)

ஆங்கவை மூன்றினு மாரழல் வீசிடத்
தாங்கிடு மீரெழு தானடு வானதில்
ஓங்கிய வாதியு மந்தமு மாமெனை
வீங்கிவை தம்முட லிந்துவு மாமே. (உ0)

தன்மேனி தற்சிவ லிங்கமாய் நின்றிடுந்
தன்மேனி தானுஞ் சதாசிவ மாய்நிற்குந்

நன்மேனி நற்சிவன் றற்சிவா னந்தமாந்
நன்மேனி தானாகுந் தற்பரந் தானே. (உக)

ஆரு மறியா ரகார மவனென்று
பாரு முகாரம் பரந்திட்ட நாயகி
தார மிரண்டுந் தரணி முழுதுமாய்
மாறி யெழுந்திடு மோசைய தாமே. (உஉ)

இலிங்கநற் பீட மிசையு மோங்காரம்
இலிங்கநற் கண்ட நிறையு மகாரம்
இலங்கத்துள் வட்ட நிறையு முகாரம்
இலிங்க மகார நிறைவிந்து நாதமே. (உங)

ஆத்துமலிங்கம்.

அகார முதலா யனைத்துமாய் நிற்கும்
உகார முதலா வுயிர்ப்பெய்து நிற்கும்
அகார வுகார விரண்டு மறியில்
அகார வுகார மிலிங்கம தாமே. (க)

ஆதார மாதேய மாகின்ற விந்துவு
மேதாதி நாதமு மீதே விரிந்தன
ஆதார விந்து வதிபீட நாதமே
போதாவி லிங்கப் புணர்ச்சிய தாமே. (உ)

சத்தி சிவமா மிலிங்கமே தாபரஞ்
சத்தி சிவமா மிலிங்கமே சங்கமஞ்
சத்தி சிவமா மிலிங்கஞ் சதாசிவஞ்
சத்தி சிவமாகுந் தாபரந் தானே. (ங)

தானே யெழுகின்ற சோதியைக் காணலாம்
வானே யெழுகின்ற வைம்ப தமர்ந்திடம்
பூனே யெழுகின்ற பொற்கொடி தன்னுடன்
றானே யெழுகின்ற வகாரம தாமே. (ச)

விந்துவு நாதமு மேவு மிலிங்கமாம்
விந்துவ தேபீட நாதமி லிங்கமா
மந்த விரண்டையு மாதார தெய்வமாய்
வந்த கருவைந்துஞ் செய்யு மவையைந்தே. (ரு)

சத்திநற் பீடந் தகுநல்ல வான்மாச்
சத்திநற் கண்டத் தகுவித்தை தானுருஞ்
சத்திநல் லிங்கந் தகுஞ்சிவ தத்துவஞ்
சத்திநல் லான்மாச் சதாசிவந் தானே. (சு)

மனம்புகுந் தென்னுயிர் மன்னிய வாழ்க்கை
மனம்புகுந் தின்பம் பொழிகின்ற போது
நலம்புகுந் தென்னொடு நாதனை நாடும்
இலம்புகுந் தாதியு மேற்கொண்ட வாறே. (எ)

பராபர னெந்தை பனிமதி சூடி
தராபரன் றன்னடி யார்மனக் கோயிற்
சிராபரன் றேவர்கள் சென்னியின் மன்னு
மராமரன் மன்னி மனத்துறைந் தானே. (அ)

பிரானல்ல நாமெனிற் பேதை யுலகங்
குராலென்று மென்மனங் கோயில்கொ ளீசன்
அராநின்ற செஞ்சடை யங்கியு நீரும்
பொராநின் றவர்செய்யப் புண்ணியன் முனே. (கூ)

அன்றுநின் முன்கிடந் தானவ னென்று
சென்றுநின் றெண்டிசை யேத்துவர் தேவர்கள்
என்றுநின் றேத்துவ னெம்பெரு மான்றன்னை
ஒன்றியென் னுள்ளத்தி னுள்ளிருந் தானே. (க௦)

ஞானலிங்கம்.

உருவு மருவு முருவோ டருவு
மருவு பரசிவன் மன்பல் லுயிர்க்குந்

உருவு மெனநிற்குங் கொள்கைய னாகுந்
தருவென நல்குஞ் சதாசிவன் றானே. (க)

நாலான கீழ துருவ நடுநிற்க
மேலான நான்கு மருவு மிகநாப்பண்
நாலான வொன்று மருவுரு நண்ணலாற்
பாலா மிவையாம் பரசிவன் றானே. (உ)

தேவர் பிரானைத் திசைமுக நாதனை
நால்வர் பிரானை நடுவுற்ற நந்தியை
யேவர் பிரானென் றிறைஞ்சுவ ரவ்வழி
யாவர் பிரானடி யண்ணலு மாமே. (ங)

வேண்டிநின் றேதொழு தேன்வினை போயற
வாண்டொரு திங்களு நாளு மளக்கின்ற
காண்டகை யானொடுங் கன்னி யுணரினு
மூண்டகை மாறினு மொன்றது வாமே. (ச)

ஆதி பரந்தெய்வ மண்டத்து நற்றெய்வஞ்
சோதி யடியார் தொடரும் பெருந்தெய்வ
நீதியுண் மாதெய்வ நின்மல னெம்மிறை
பாதியுண் மன்னும் பராசத்தி யாமே (ரு)

சத்திக்கு மேலே பராசத்தி தன்னுள்ளே
சுத்தச் சிவபதந் தோயாத தூவெளி
யத்தன் றிருவடிக் கப்பாலைக் கப்பாலாம்
ஒத்த வுமாமீசன் றானை வுண்மையே. (சு)

கொழுந்தினைக் காணிற் குவலயந் தோன்றும்
எழுந்திடங் காணி லிருக்கலு மாகும்
பரந்திடங் காணிற் பார்ப்பதி மேலே
திரண்டெழுக் கண்டவன் சிந்தையு ளானே. (எ)

எந்தை பரமனு மென்னம்மை கூட்டமு
முந்த வுரைத்து முறைசொல்லின் ஞானமாஞ்

சந்தித் திருந்த விடம்பெருங் கண்ணியை
உந்தியின் மேல்வைத் துகந்திருந் தானே. (அ)

சத்தி சிவன்விளை யாட்டா முயிராகி
ஒத்த விருமாயா கூட்டத் திடையூட்டிச்
சுத்தம தாகுந் துரியம் பிறிவித்துச்
சித்தம் புகுந்து சிவமக மாக்குமே. (கூ)

சத்தி சிவன்விளை யாட்டுத் தாரணி
சத்தி சிவமுமாஞ் சிவன்சத்தி யுமாகுஞ்
சத்தி சிவமன் றித் தாபரம் வேறில்லை
சத்திதா னென்றுஞ் சமைந்துரு வாகுமே. (க0)

சிவலிங்கம்.

குரைக்கின்ற வாரிக் குவலய நீரும்
பரக்கின்ற காற்றுப் பயில்கின்ற தீயு
நிரைக்கின்ற வாறிவை நீண்டகண் டகன்றானை
வரைத்து வலஞ்செயு மாறறி யேனே. (க)

*வரைத்து வலஞ்செய்யு மாறிங்கொன் றுண்டு
நிரைத்து வருகங்கை நீர்மல ரேந்தி
உரைத்தவ ரூம முணரவல் லார்க்குப்
புரைத்தெங்கும் போகான் புரிசடை யோனே. (உ)

ஒன்றெனக் கண்டே யெம்மீச னொருவனை
நன்றென் றடியிணை நானவ னைத்தொழ
வென்றைம் புலனு மிகக்கிடந் தின்புற
அன்றென் றருள்செய்யு மாதிப் பிரானே. (ந)

மலர்ந்த வயன்மா லுருத்திரன் மகேசன்
பலந்தரு மைம்முகன் பரவிந்து நாத
நலந்தருஞ் சத்தி சிவன்வடி வாகிப்
பலந்தரு லிங்கம் பராநந்தி யாமே. (ச)

மேவி யெழுகின்ற செஞ்சுட ரூடுசென்
றாவி யெழுமள வன்றே யுடலுற
மேவப் படுவதும் விட்டு நிகழ்வதும்
பாவித் தடக்கிற் பரகதி தானே. (௯)

சம்பிரதாயம்.

உடல்பொரு ளாவி யுலகத்தார் கொண்டு
படர்வினை பற்றறப் பார்த்துகை வைத்து
கொடியி னடிவைத்து நுண்ணுணர் வாக்கிக்
கடியப் பிறப்பறக் காட்டின னந்தியே. (௧)

உயிருஞ் சரீரமு மொண்பொரு ளான
வியவார் பரமும்பின் மேவும் பிராணன்
செயலார் சிவமுஞ் சிற்சத்தி யாதிக்கே
யயலார் குருபர னுய்யக்கொண் டானே. (௨)

பச்சிம திக்கிலே வைச்சவா சாரியன்
நச்சலு மென்னை நினையென் றவப்பொருள்
உச்சிக்குங் கீழது வுண்ணாக்கு மேலது
வைச்ச பதமிது வாய்திற வாதே. (௩)

பொட்டடித் தெங்கும் பிதற்றித் திரிவேனைப்
பொட்டடித் துள்ளமர் மாசெலாம் வாங்கிப்பின்
றட்டொடாக்க மாறினன் றன்னையு மென்னையும்
வட்டம தொத்தது வாணிபம் வாய்த்ததே. (௪)

சரிக்கின்ற பல்லுயிர்க் கெல்லாந் தலைவன்
இருக்கின்ற தன்மையை யேது முணரார்
பிரிக்கின்ற விந்து பிணக்கறுத் தெல்லாங்
கருக்கொண்ட வீசனைக் கண்டுகொண் டானே. (௫)

கூடு முடல்பொரு ளாவி குறிக்கொண்டு
பாடு படிவைத் தருண்ஞான சத்தியால்

பாட லுடனிற் பற்றற நீக்கியே
கூடிய தானவ னுங்குளிக் கொண்டே. (௬)

கொண்டா னடியே னடிமை குறிக்கொள்ளக்
கொண்டா னுயிர்பொருள் காயக் குழாத்தினைக்
கொண்டான் பலமுற்றுந் தந்தவன் கோடலாற்
கொண்டா னெனவொன் றுங்கூ றகி லேனே. (எ)

குறிக்கின்ற தேகமுந் தேகியுங் கூடி
நெறிக்கும் பிராண னிலைபெற்ற சீவன்
பறிக்கின்ற காயத்தைப் பற்றிய நேர்மை
பிறக்க வறியாதார் பேயுட னொப்பரே. (அ)

உணர்வுடை யார்கட் குலகமுந் தோன்றும்
உணர்வுடை யார்கட் குறுதுய ரில்லை
உணர்வுடை யார்க ளுணர்ந்தவக் காலம்
உணர்வுடை யார்க ளுணர்ந்துகண் டாரே. (௯)

காயப் பரப்பி லலைந்து துரியத்துச்
சால விருந்து குவிந்து சகலத்தில்
ஆயவவ் வாறு றடைந்து திரிந்தோர்க்குத்
தூய வருடந்த நந்திக்கென் சொல்வதே. (௧௦)

நானென நீயென வேறில்லை நண்ணுதல்
ஊனென வூனுயி ரென்ன வுடனின்று
வானென வானவர் நின்று மனிதர்கள்
தேனென வின்பந் திளைக்கின்ற வாறே. (௧௧)

* அவனு மவனு மவனை யறியார்
அவனை யறியி லறிவானு மில்லை
அவனு மவனு மவனை யறியில்
அவனு மவனு மவனிவ னாமே. (௧௨)

நானிது தானென நின்றிவ னாடோறும்
ஊனிது தானுயிர் போலுணர் வானுளன்

வானிரு மாமுகில் போற்பொழி வாலுளன்
நானிது வம்பர நாதனு மாமே. (கரு)

பெருந்தன்மை தானென யானென வேறாய்
இருந்தது மில்லை யதீச னறியும்
பொருந்து முடலுயிர் போலுமை மெய்யே
திருந்தமுன் செய்கின்ற தேவர் பிரானே. (கச)

திருவருள்வைப்பு.

* இருபத மாவ திரவும் பகலும்
உருவது வாவ துயிரு முடலும்
அருளது வாவ தறமுந் தவமும்
பொருளது வுண்ணின்ற போகம தாமே. (க)

காண்டற் கரியன் கருத்தில னந்தியுந்
தீண்டற்குஞ் சார்தறஞ் சேயனுத் தோன்றிடும்
வேண்டிக் கிடந்து விளக்கொளி யானெஞ்சம்
ஈண்டிக் கிடந்தங் கிருளறு மாமே. (உ)

குறிப்பினி னுள்ளே குவலயந் தோன்றும்
வெறுப்பிரு ணீங்கில் விகிர்தனு நிற்குஞ்
செறிப்புறு சிந்தையைச் சிக்கென நாடில்
அறிப்புறு காட்சி யமரரு மாமே. (ங)

தேர்ந்தறி யாமையின் சென்றன காலங்கள்
பேர்ந்தறி வானெங்கள் பிஞ்ஞக னெம்மிறை
ஆர்ந்தறி வாரறி வேதுணை யாமெனச்
சார்ந்தறி வான்பெருந் தன்மைவல் லானே. (ச)

தானே யறியும் வினைக ளழிந்தபின்
நானே யறிகில னந்தி யறியுங்கொல்
ஊனே யுருகி யுணர்வை யுணர்ந்தபின்
தேனே யனையனந் தேவர் பிரானே. (ரு)

* நானறிந் தன்றே யிருக்கின்ற தீசனை
வானறிந் தாரறி யாது மயங்கினர்
ஊனறிந் துள்ளே யுயிர்க்கின்ற வொண்சுடர்
தானறி யான்பின்னை யாரறி வாரே. (சு)

* அருளெங்கு மான வளவை யறியார்
அருளை நுகரமு தானதுந் தேரார்
அருளெங் கருமத் ததிருக்க முன்னோர்
அருளெங்குங் கண்ணான தாரறி வாரே. (எ)

அறிவி லணுக வறிவது நல்கிப்
பொறிவழி யாசை புகுத்திப் புணர்ந்திட்
டறிவது வாக்கி யடியரு ணல்குஞ்
செறிவொடு நின்றார் சிவமாயி னாரே. (அ)

அருளிற் பிறந்திட் டருளில் வளர்ந்திட்
டருளி லழிந்திளைப் பாறி மறைந்திட்
டருளான வானந்தத் தாரமு தூட்டி
அருளா லென்னந்தி யகம்புகுந் தானே. (கூ)

அருளா லமுதப் பெருங்கட லாட்டி
அருளா லடிபுனைந் தார்வமுந் தந்திட்
டருளான வானந்தத் தாரமு தூட்டி
அருளா லென்னந்தி யகம்புகுந் தானே. (க0)

பாசத்தி லிட்ட தருளந்தப் பாசத்தின்
நேசத்தை விட்ட தருளந்த நேசத்திற்
கூசற்ற முத்தி யருளந்தக் கூட்டத்தின்
நேசத்துத் தோன்றா நிலையரு ளாமே. (கக)

பிறவா நெறிதந்த பேரரு ளாளன்
மறவா வருந்த மாதவ னந்தி
அறவாழி யந்தண னாதிப் பராபரன்
உறவாகி வந்தென் னுளம்புகுந் தானே. (கஉ)

அகம்புகுந் தானடி யேற்கரு ளாலே
அகம்புகுந் தூர்தெரி யானரு ளில்லோர்க்
ககம்புகுந் தானந்த மாக்கிச் சிவமாய்
அகம்புகுந் தானந்தி யானந்தி யாமே. (கங)

ஆயு மறிவோ டறியாத மாமாயை
ஆய கரணம் படைக்குமைம் பூதமு
மாய பலவிந் திரிய மவற்றுடன்
ஆய வருளைந்து மாமருட் செய்கையே. (கச)

அருளே சகலமு மாய பவுதிகம்
அருளே சராசர மாய வமலமே
இருளே வெளியே யெனுமெங்கு மீசன்
அருளே சகளத்த னன்றியின் றாமே. (கரு)

சிவமொடு சத்தி திகழ்நாதம் விந்து
தவமான வைம்முக னீச னரனும்
பவமுறு மாலும் பதுமத்தோ னீறு
நவமவை யாகி நடிப்பவன் றானே. (கசு)

அருட்கண்ணி லாதார்க் கரும்பொரு டோன்றா
அருட்கண்ணு ளோர்க்கெதிர் தோன்று மரனே
இருட்கண்ணி னோர்க்கங் கிரவியுந் தோன்றாத்
தெருட்கண்ணி னோர்க்கெங்குஞ் சீரொளி யாமே. ()

* தானே படைத்திடுந் தானே யளித்திடுந்
தானே துடைத்திடுந் தானே மறைத்திடுந்
தானே யிவைசெய்து தான்முத்தி தந்திடுந்
தானே வியாபித் தலைவனு மாமே. (கஅ)

தலையான நான்குந் தனதரு வாகு
மலையா வருவுரு வாகுஞ் சதாசிவ
நிலையான கீழ்நான்கு நீடுரு வாகுந்
துலையா விவைமுற்று மாயல்ல தொன்றே. (கக)

ஒன்றது வாலே யுலப்பிலி தானாகி
நின்றது தான்போ லுயிர்க்குயி ராய்நிலை
துன்றி யவையல்ல வாகுந் துணையென்ன
நின்றது தான்விளை யாட்டென்னு ணேயமே. (உ0)

நேயத்தே நின்றிடு நின்மலன் சத்தியோ
டாயக் குடிலையு ணாத மடைந்திட்டுப்
போயக் கலைபல வாகப் புணர்ந்திட்டு
வீயத்த காவிந்து வாக விளையுமே. (உக)

விளையும் பரவிந்து தானே வியாபி
விளையுந் தனிமாயை மிக்கமா மாயை
கிளையொன்று தேவர் கிளர்மனு வேதம்
அளவொன் றிலாவண்ட கோடிக ளாமே. (உஉ)

அருளொளி.

அருளிற் றலைநின் றறிந்தழிந் தாரூர்
அருளிற் றலைநில்லா ரைம்பாச நீங்கார்
அருளிற் பெருமை யறியார் செறியார்
அருளிற் பிறந்திட் டறிந்தறி வாரே. (க)

வாரா வழிதந்த மாநந்தி பேர்நந்தி
ஆரா வமுதளித் தானந்தி பேர்நந்தி
போரா யிரமுடைப் பெம்மான்பே ரொன்றினில்
ஆரா வருட்கட லாடுகென் றானே. (உ)

ஆடியும் பாடியு மழுது மரற்றியுந்
தேடியுங் கண்டேன் சிவன்பெருந் தன்மையைக்
கூடிய வாறே குறியாக் குறிதந்தென்
ஊடுநின் றானவன் றன்னரு ளூற்றே. (ங)

உற்ற பிறப்பு முறுமல மானதும்
பற்றிய மாயாப் படல மெனப்பண்ணி
அர்ச்சனை நீயென் றடிவைத்தான் பேர்நந்தி
கற்றன விட்டேன் கழல்பணிந் தேனே (௪)

* விளக்கினை யேற்றி வெளியை யறிமின்
விளக்கினின் முன்னே வேதனை மாறும்
விளக்கை விளக்கும் விளக்குடை யார்கள்
விளக்கில் விளங்கும் விளக்கவர் தாமே. (௫)

* ஒளியு மிருளு மொருக்கா லுந்திர
ஒளியு ளோர்க்கன்றே வொழியா தொளியும்
ஒளியிருள் கண்ட கண்போல வேறாயுள்
ஒளியிரு ணீங்க வுயிர்சிவ மாமே. (௬)

புறமே திரிந்தேனைப் பொற்கழல் சூட்டி
நிறமே புகுந்தென்னை நின்மல னாக்கி
அறமே புகுந்தெனக் காரமு தீந்த
திறமே தென்றெண்ணித் திகைத்திருந் தேனே. (௭)

அருள து வென்ற வகலிட மொன்றும்
பொருள து வென்ற புகலிட மொன்று
மருள து நீங்க மனம்புகுந் தானைத்
தெருளறும் பின்னைச் சிவகதி யாமே. (௮)

கூறுமின் னீர்முன் பிறந்திங் கிறந்தமை
வேறொரு தெய்வத்தின் மெய்ப்பொரு ணீக்கிடும்
பாறணி யும்முடல் வீழவிட் டாருயிர்
தேறணி வோமிது செப்பவல் லீரே. (௯)

சிவபூசை.

* உள்ளம் பெருங்கோயி லூனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய்கோ புரவாசற்

றெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கங்
கள்ளப் புலனைந்துங் காளா மணிவிளக்கே (க)

வேட்டவி யுண்ணும் விரிசடை நந்திக்குக்
காட்டவு நாமிலங் காலையு மாலையும்
ஊட்டவி யாவன வுள்ளங் குளிர்விக்கும்
பாட்டவி காட்டுதும் பாலவி யாமே. (உ)

பான்மொழி பாகன் பராபரன் றானாகு
மான சதாசிவன் றன்னையா வாகித்து
மேன்முக மீசான மாகவே கைக்கொண்டு
சீன்முகஞ் செய்யச் சிவனவ னாகுமே. (௩)

* நினைவதும் வாய்மை மொழிவது மல்லாற்
கனைகழ லீசனைக் காண வரிதாங்
கனைகழ லீசனைக் காண்குற வல்லார்
புனைமலர் நீர்கொண்டு போற்றவல் லாரே (௪)

* மஞ்சன மாலை நிலாவிய வானவர்
நெஞ்சினுள் ளீச னிலைபெறு காரண
மஞ்சமு தாமுப சாரமெட் டெட்டொடும்
அஞ்சலி யோடுங் கலந்தர்சித் தார்களே. (௫)

* புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு
அண்ண லதுகண் டருள்புரி யாநிற்கும்
எண்ணிலி பாவிக ளெம்மிறை யீசனை
நண்ணறி யாம னழுவுகின் றாரே. (௬)

அத்த னவதீர்த்த மாடும் பரிசுகேள்
ஒத்தமெய்ஞ் ஞானத் துயர்ந்தார் பதத்தைச்
சுத்தம தாக விளக்கித் தெளிக்கவே
முத்தியா மென்றுநம் மூலன் மொழிந்ததே. (௭)

* மறப்புற்று விவ்வழி மன்னிநின் றாலுஞ்
சிறப்பொடு பூநீர் திருந்தமுன் னேந்தி

மறப்பின்றி யுன்னை வழிபடும் வண்ணம்
அறப்பெற வேண்டு மமரர் பிரானே. (அ)

ஆரா தனையு மமரர் குழாங்களுந்
தீராக் கடலு நிலத்துமு தாய்நிற்கும்
பேரா யிரமும் பிரான்றிரு நாமமும்
ஆரா வழியெங்க ளாதிப் பிரானே. (கூ)

ஆனைந்து மாட்டி யமரர் கணந்தொழத்
தானந்த மில்லாத் தலைவ னருளது
தேனுந்து மாமல ருள்ளே தெளிந்தோர்
பாரைங் குணமும் படைத்துநின் றானே. (க0)

உழைக்கொண்ட பூநீ ரொருங்குட னேந்தி
மழைக்கொண்ட மாமுகின் மேற்சென்று வானோர்
தழைக்கொண்ட பாசந் தயங்கிநின் றேத்தப்
பிழைப்பின்றி யெம்பெரு மானரு ளாமே. (கக)

* வெள்ளக் கடலுள் விரிசடை நந்திக்கு
உள்ளக் கடற்புக்கு வார்சுமை பூக்கொண்டு
கள்ளக் கடல்விட்டு கைதொழ மாட்டாதார்
அள்ளக் கடலு ளழுந்துகின் றாரே. (கஉ)

* கழிப்படுந் தண்கடற் கௌவை யுடைத்து
வழிப்படு வார்மலர் மொட்டறி யார்கள்
பழிப்படு வார்பல ரும்பழி வீழ
வெளிப்படு வோருச்சி மேவிநின் றானே. (கங)

பயனறி வொன்றுண்டு பன்மலர் தூவிப்
பயனறி வார்க்கரன் றானே பயிலு
நயனங்கண் மூன்றுடை யானடி சேர
வயனங்க ளாலென்றும் வந்துநின் றானே. (கச)

பத்தவர் மாமலர் தூவித் தொழுதுநின்
றத்தனெ மீச னருட்சே வடியென்றன்

மூர்த்தியை மூவா முதலுரு வாய்நின்ற
தீர்த்தனை யாருந் துதித்துண ராரே. (கரு)

தேவர்க ளோடிசை வந்துமண் ணேடுறும்
பூவொடு நீர்சுமந் தேத்திப் புனிதனை
மூவரிற் பன்மை முதல்வனாய் நின்றருள்
நீர்மையை யாவர் நினைக்கவல் லாரே. (கசு)

உழைக்கவல் லோர்நடு நீர்மல ரேந்திப்
பிழைப்பின்றி யீசன் பெருந்தவம் பேணி
இழைக்கொண்ட பாதத் தினமலர் தூவி
மழைக்கொண்டல் போலவே மன்னிநில் லீரே. (கஎ)

* வென்று விரைந்து விரைப்பணி யென்றனர்
நின்று பொருந்த விறைபணி நேர்படத்
துன்று சலமலர் தூவித் தொழுதிடிற்
கொண்டிடு நித்தலுங் கூறிய வன்றே. (கஅ)

சாத்தியும் வைத்துஞ் சயம்புவென் றேத்தியும்
ஏத்திய நாளு மிறையை யறிகிலார்
ஆத்தி மலக்கிட் டகத்திழுக் கற்றக்கால்
மாத்திக்கே செல்லும் வழியது வாமே. (கக)

ஆவிக் கமலத்தி னப்புறத் தின்புற
மேவித் திரியும் விரிசடை நந்தியைக்
கூவிக் கருதிக் கொடுபோய்ச் சிவத்திடை
தாவிக்கு மந்திரந் தாமறி யாரே. (உ0)

* சாணுகத் துள்ளே யழுந்திய மாணிக்கங்
காணு மளவுங் கருத்தறி வாரில்லை
பேணிப் பெருக்கிப் பெருக்கி நினைவோர்க்கு
மாணிக்க மாலை மனம்புகுந் தானே. (உக)

பெருந்தன்மை நந்தி பிணங்கிரு ணேமி
இருந்தன்மை யாலு மென்னெஞ் சிடங்கொள்ள

வருந்தன்மை யாளனை வானவர் தேவர்
சருந்தன்மை யாளனைத் தாங்கிநின் றாரே. (உஉ)

சமைய மலசுத்தி தன்செய லற்றிடும்
அமையும் விசேடமு மானமந் திரசுத்தி
சமையநிர் வாணங் கலாசுத்தி யாகும்
அமைமன்னு ஞான மானார்க் கபிடேகமே. (உ௩)

* ஊழிதோ றூழி யுணர்ந்தவர்க் கல்லது
ஊழி லுயிரை யுணரவுந் தாவொட்டா
ஆழி யமரு மரியய னென்றுளோர்
ஊழி கடந்துமோ ருச்சியு ளானே. (உ௪)

குருபூசை.

ஆகின்ற நந்தி யடித்தா மரைபற்றிப்
போகின் றுபதேசம் பூசிக்கும் பூசையும்
ஆகின்ற வாதார மாறு றதனின்மேற்
போகின்ற பொற்பையும் போற்றுவ னியானே. (௧)

* காணுறு கோடி கடிகமழ் சந்தனம்
வானுற மாமல ரிட்டு வணங்கினும்
ஊனினை நீக்கு யுணர்பவர்க் கல்லது
தேனமர் பூங்கழல் சேரவொண் ணாதே. (உ)

மேவிய ஞானத்தின் மிக்கிடின் மெய்ப்பர
னாவியின் ஞான நெறிநிற்ற லர்ச்சனை
ஓவற வுட்பூ சனைசெய்யி லுத்தமஞ்
சேவடி சேரல் செயலறற் றானே. (௩)

* உச்சியுங் காலையு மாலையு மீசனை
நச்சுமின் னச்சி நமவென்று நாமத்தை
விச்சுமின் விச்சி விரிசுடர் மூன்றினு
நச்சுமின் பேர்நந்தி நாயக னாருமே. (௪)

புண்ணிய மண்டலம் பூசைநூ றாகுமாம்
பண்ணிய மேனியும் பத்துநூ றாகுமாம்
எண்ணிலிக் கைய மிடிற்கோடி யாகுமாற்
பண்ணிடில் ஞானி யூண்பார்க்கில் விசேடமே. (ரு)

* இந்துவும் பானுவு மிலங்குந் தலத்திடை
வந்தித்த தெல்லா மசுரர்க்கு வாரியாம்
இந்துவும் பானுவு மிலங்காத் தலத்திடை
வந்தித்த நந்திக்கு மாபூசை யாமே. (சு)

* இந்துவும் பானுவு மென்றெழு கின்றதோர்
விந்துவு நாதமு மாகிமீ தானத்தே
சிந்தனை சாக்கிரா தீதத்தே சென்றிட்டு
நந்தியைப் பூசிக்க நற்பூசை யாமே. (எ)

மனபவ னங்களை மூலத்தான் மாற்றி
அனித வுடற்பூத மாக்கி யகற்றிப்
புனித னருடனிற் புக்கிருந் தின்பத்
தனியுறு பூசை சதாசிவற் காமே. (அ)

பகலு மிரவும் பயில்கின்ற பூசை
இயல்படை யீசர்க் கிணைமல ராகப்
பகலு மிரவும் பயிலாத பூசை
சகலமுந் தான்கொள்வன் றாழ்சடை யோனே. (கூ)

இராப்பக லற்ற விடத்தே யிருந்து
பராக்கற வானந்தத் தேறல் பருகி
இராப்பக லற்ற விறையடி யின்பத்
திராப்பகன் மாயை யிரண்டடித் தேனே. (கo)

மயேசுரபூசை.

படமாடக் கோயிற் பகவற்கொன் றீயின்
நடமாடக் கோயி னம்பர்க்கங் காகா

நடமாடக் கோயி னம்பர்க்கொன் றீயிற்
படமாடக் கோயிற் பகவற்க தாமே. (க)

தண்டறு சிந்தை தபோதனர் தாமகிழ்ந்
துண்டது மூன்று புவனமு முண்டது
கொண்டது மூன்று புவனமுங் கொண்டதென்
றெண்டிசை நந்தி யெடுத்துரைத் தானே. (உ)

மாத்திரை யொன்றினின் மன்னி யமர்ந்துறை
யாத்தனுக் கீந்த வரும்பொரு ளாணவை
மூர்த்திகண் மூவர்க்கு மூவேழ் குரவர்க்குந்
தீர்த்தம தாமது தேர்ந்துகொள் ளீரே. (ந)

* அகர மாயிர மந்தணர்க் கீயிலென்
சிகர மாயிரஞ் செய்து முடிக்கிலென்
பகரு ஞானி பகலூண் பலத்துக்கு
நிகரிலை யென்பது நிச்சயந் தானே. (ச)

* ஆறிடும் வேள்வி யருமறை நூலவர்
கூறிடு மந்தணர் கோடிபே ருண்பதில்
நீறிடுந் தொண்டர் நினைவின் பயனிலை
பேறெனி லோர்பிடி பேறது வாகுமே. (ரு)

ஏறுடை யாயிறை வாவெம் பிரானென்று
நீறிடு வாரடி யார்நிகழ் தேவர்கள்
ஆறணி செஞ்சடை யண்ண லிவரென்று
வேறணி வார்க்கு வினையில்லை தானே. (சு)

சீர்நந்தி கொண்டு திருமுக மாய்விட்ட
பேர்நந்தி யென்னும் பிறங்கு சடையனை
நானொந்து நொந்து வருமள வுஞ்சொல்லப்
பேர்நந்தி யென்னும் பிதற்றொழி யேனே. (எ)

* அழிதக வில்லா வரனடி யாரைத்
தொழுதகை ஞாலத்துத் தூங்கிரு ணீங்கும்

பழுது படாவண்ணம் பண்பனை நாடித்
தொழுதெழ வையகத் தோரின்ப மாமே. (அ)

பகவற்கே தாகிலும் பண்பில ராகிப்
புகுமத்த ராய்நின்று பூசனை செய்யு
முகமத்தோ டொத்துநின் றூழிதோ றூழி
யகமத்த ராகிநின் றுய்ந்தொழிந் தாரே. (௯)

*வித்தக மாகிய வேடத்த ருண்டவூண்
அத்த னயன்மா லருந்திய வண்ணமாஞ்
சித்தந் தெளிந்தவர் சேடம் பருகிடின்
முத்தியா மென்றுநம் மூலன் மொழிந்ததே. (௧௦)

தாழ்விலர் பின்னு முயல்வ ரருந்தவம்
ஆழ்வினை யாழ வவர்க்கே யறஞ்செய்யும்
ஆழ்வினை நீக்கி யருவினை தன்னொடும்
போழ்வினை தீர்க்குமப் பொன்னுல காமே. (௧௧)

அடியார் பெருமை.

* திகைக்குரி யானொரு தேவனை நாடும்
வகைக்குரி யானொரு வாதி யிருக்கிற்
பகைக்குரி யாரில்லை பார்மழை பெய்யும்
அகக்குறை கேடில்லை யவ்வுல குக்கே. (௧)

அவ்வுல கத்தே பிறந்தவ் வுடலொடும்
அவ்வுல கத்தே யருந்தவ நாடுவர்
அவ்வுல கத்தே யரனடி கூடுவர்
அவ்வுல கத்தே யருள்பெறு வாரே. (௨)

கொண்ட குறியுங் குலவரை யுச்சியும்
அண்டரு மண்டத் தமரரு மாதியும்

எண்டிசை யோரும் வந்தென்கைத் தலத்தினுள்
உண்டெனி னுமினி யுய்த்தொழிந் தோமே. (௩)

* அண்டங்க ளேழு மகண்டமு மாவியுங்
கொண்ட சராசர முற்றுங் குணங்களும்
பண்டை மறையும் படைத்தளிப் பாதியுங்
கண்ட சிவனுமென் கண்ணன்றி யில்லையே. (௪)

* பெண்ணல்ல வாணல்ல பேடல்ல மூடத்துள்
உண்ணின்ற சோதி யொருவர்க் கறியொண்ணுக்
கண்ணின்றி காணுஞ் செவியின்றிக் கேட்டிடும்
அண்ணற் பெருமையை யாய்ந்தது மூப்பே. (௫)

* இயங்கு முலகினி லீசனடியார்
மயங்கா வழிசெல்வர் வானுல காள்வர்
புயங்களு மெண்டிசை போதுபா தாள
மயங்காப் பகிரண்ட மாமுடி தானே. (௬)

அகம்படி கின்ற நம்மை யனையோரும்
அகம்படி கண்டவ ரல்லலிற் சேரார்
அகம்படி யுள்புக் கறிகின்ற நெஞ்சம்
அகம்படி கண்டா ரழிக்கலு மெட்டே. (௭)

கழிவு முதலுங் காதற் றுணையும்
அழிவும தாய்நின்ற வாதிப் பிரானைப்
பழியும் புகழும் படுபொருண் முற்றும்
ஒழியுமென் னுவி யுழவுகொண் டானே. (௮)

என்றுயோ டென்னப்ப னேழேழ் பிறவியும்
அன்றே சிவனுக் கெழுதிய வாவணம்
ஒன்று யுலகம் படைத்தா னெழுதினன்
நின்றான் முகில்வண்ண னேரெழுத் தாயே. (௯)

துணிந்தா ரகம்படி துன்னி யுறையும்
பணிந்தா ரகம்படி பாற்பட் டொழுகும்

அணிந்தா ரகம்படி யாதிப் பிரானைக்
கணிந்தா ரொருவர்க்குக் கைவிட லாமே. (க0)

தலைமிசை வானவர் தாழ்சடை நந்தி
மிலைமிசை வைத்தனன் மெய்ப்பணி செய்யப்
புலைமிசை நீக்கிய பொன்னுல காளும்
பலமிசை செய்யும் படர்சடை யோனே. (கக)

அறியாப் பருவத் தரனடி யாரைக்
குறியா லறிந்தின்பங் கொண்ட தடிமை
குறியார் சடைமுடி கட்டி நடப்பார்
மறியார் புனன்மூழ்க மாதவ மாமே. (கஉ)

அவன்பா லணுகியே யன்புசெய் வார்கள்
சிவன்பா லணுகுதற் செய்யவும் வல்லன்
அவன்பா லணுகியே நாடு மடியார்
இவன்பாற் பெருமை யிலயம தாமே. (கங)

முன்னிருந் தார்முழு தெண்கணத் தேவர்கள்
எண்ணிறந் தன்பால் வருவ ரிருநிலந்
தெண்ணிரு நாலு திசையந் தரமொக்கப்
பன்னிரு காதம் பதஞ்செய்யும் பாரே. (கச)

சிவயோகி ஞானி செறிந்தவத் தேசம்
அவயோக மின்றி யறிவோருண் டாகு
நவயோகங் கைகூடு நல்லியல் காணும்
பவயோக மின்றிப் பரலோக மாமே. (கரு)

* மேலுணர் வான்மிகு ஞாலம் படைத்தவன்
மேலுணர் வான்மிகு ஞாலங் கடந்தவன்
மேலுணர் வார்மிகு ஞாலத் தமரர்கள்
மேலுணர் வார்சிவன் மெய்யடி யார்களே. (கசா)

போசனவிதி.

எட்டுத் திசையு மிறைவ னடியவர்க்
கட்ட வடிசி லமுதென் றெதிர்கொள்வர்
ஒட்டி யொருநிலை மாள்பவ ரந்நிலம்
விட்டுக் கிடக்கில் விருப்பறி யாரே. (௧)

அச்சிவ னுண்ணின்ற வருளை யறிந்தவர்
உச்சியம் போதாக வுள்ளமர் கோவிற்குப்
பிச்சை பிடித்துண்டு பேத மறநினைந்
திச்சைகெட் டேகாந்தத் தேறி யிருப்பரே. (௨)

பிட்சாவிதி.

* வீச்சுக் கலமுண்டு வேலிச்செய் யொன்றுண்டு
உச்சிக்கு முன்னே யுழவு சமைந்தது
அச்சங்கெட் டச்செய் யறுத்துண்ண மாட்டாதார்
இச்சைக்குப் பிச்சை யிரக்கின்ற வாறே. (௧)

பிச்சைய தேற்றான் பிரமன் றலைதன்னில்
பிச்சைய தேற்றான் பிரியா வறஞ்செய்யப்
பிச்சைய தேற்றான் பிரமன் சிரங்காட்டிப்
பிச்சைய தேற்றான் பிரமன் பரமாகவே. (௨)

* பரந்துல கேழும் படைத்த பிரானை
இரந்துணி யென்பர்க ளெற்றுக் கிரக்கு
நிரந்தர மாக நினையு மடியார்
இரந்துண்டு தன்கழ லெட்டச்செய் தாமே. (௩)

வரவிருந் தான்வழி நின்றிடு மீசன்
தரவிருந் தான்றன்னை நல்லவர்க் கின்பம்
பொரவிருந் தான்புக லேபுக லாக
வரவிருந் தாலறி யாரென்ப தாமே. (௪)

* அங்கார் பசியு மவாவும் வெகுளியுந்
தங்கார் சிவனடி யார்சரீ ரத்திடைப்
பொங்கார் புவனத்தும் புண்ணிய லோகத்துந்
தங்கார் சிவனைத் தலைப்படு வாரே. (ரு)

மெய்யக ஞான மிகத்தெளிந் தார்களுங்
கையக நீண்டார் கடைத்தலைக் கேசெல்வர்
ஐயம் புகாம லிருந்த தவசியார்
வையக மெல்லாம் வரவிருந் தாரே. (சு)

முத்திரை பேதம்.

நாலெழு மாறவே நண்ணிய முத்திரை
பாலான மோன மொழியிற் பதிவித்து
மேலான நந்தி திருவடி மீதுய்யக்
கோலா கலங்கேட்டுக் கூடுநன் முத்தியே. (க)

துரியங்கண் மூன்றுஞ் சொருகிட னாகி
அரிய வுரைத்தா ரமங்கே யடக்கி
மருவிய சாம்பவி கேசரி யுண்மை
பெருகிய ஞானம் பிறழ்முத் திரையே. (உ)

சாம்பவி நந்தி தன்னருட் பார்வையாம்
ஆம்பவ மில்லா வருட்பாணி முத்திரை
ஓம்பயி லோங்கிய வுண்மைய கேசரி
நாம்பயி னாதன்மெய்ஞ் ஞானமுத் திரையே (ங)

தானத்தி னுள்ளே சதாசிவ னாயிடும்
ஞானத்தி னுள்ளே நற்சிவ மாதலால்
ஏனைச் சிவமாஞ் சொரூப மறைந்திட்ட
மோனத்து முத்திரை முத்தாந்த முத்தியே. (ச)

* வாக்கு மனமு மிரண்டு மவுனமாம்
வாக்கு மவுனத்து வந்தாலு மூங்கையாம்

வாக்கு மனமு மவுனமா சுத்தரே
யாக்குமச் சுத்தத்தை யாரறி வார்களே. (௫)

யோகத்தின் முத்திரை யோரட்ட சித்தியா
மேகத்த ஞானத்து முத்திரை யெண்ணுங்கால்
ஆகத் தருவேத கேசரி சாம்பவி
யோகத்து கேசரி யோகமுத் திரையே. (௬)

யோகியெண் சித்தி யருளொலி வாதனை
போகிதன் புத்தி புருடார்த்த நன்னெறி
யாகுநன் சத்தியு மாதார சோதனை
யோகமுங் கண்டொன்றி லெய்திநின் றானே. (௭)

துவாதச மார்க்கமெண் சோடச மார்க்கமாம்
அவாவறி மீரை வகையங்க மாறி
தவாவறு வேதாந்த சித்தாந்தத் தன்மை
நவாவக மோடன்ன னற்சுத்த சைவமே. (௮)

மோனத்து முத்திரை முத்தர்க்கு முத்திரை
ஞானத்து முத்திரை நாதர்க்கு முத்திரை
சேணிக்கு முத்திரை சித்தாந்த முத்திரை
காணிக்கு முத்திரை கண்ட சமையமே. (௯)

நூனெறி கண்ட சுவடு நடுவெழும்
பூநெறி கண்டது பொன்னக மாய்நிற்கு
மேனெறி கண்டது வெண்மதி மேதினி
நீனெறி கண்டுள நின்மல ஞமே. (௧௦)

பூரணக்குகை நெறிச்சமாதி.

வளர்பிறை யிற்றேவர் தம்பாலின் மன்னி
உளரொளி பானுவி னுள்ளே யொடுங்கித்
தளர்விற் பிறிர்பதந் தங்கிச் சசிபுள்
உளதுறும் யோகி யுடல்விட்டாற் றானே. (௧)

தானிவை யொக்குஞ் சமாதிகை கூடாது
போன வியோகி புகலிடம் போந்துபின்
ஞானவை தீர நிரந்தர மாயோகம்
ஆனவை சேர்வா ரருளின்சார் வாகியே. (உ)

தானிவ் வகையே புவியோர் நெறிதங்கி
ஆன சிவயோகத் தாமாறு மவ்விந்து
தானதி லந்தச் சிவயோகி யாகுமுன்
ஊனத்தோர் சித்திவந் தோர்காய மாகுமே. (ந)

* சிவயோகி ஞானி சிதைந்துடல் விட்டால்
தவலோகஞ் சேர்ந்துபின் றான்வந்து கூடிச்
சிவயோக ஞானத்தாற் சேர்ந்தவர் நிற்பர்
புவலோகம் போற்றுனர் புண்ணியத் தோரே. (ச)

ஊனமின் ஞானிநல் யோகி யுடல்விட்டாற்
றானற மோனச் சமாதியுட் டங்கியே
தானவ னாகும் பரகாயஞ் சாராதே
ஊனமின் முத்தராய் மீளா ருணர்வுற்றே. (ரு)

* செத்தாற் பெறும்பய னாவது வேதெனிற்
செத்துநீர் சேர்வது சித்தினைக் கூடிடிற்
செத்தா ரிருந்தாற் செகத்திற் றிரிமலஞ்
செத்தார் சிவமாகி யேசித்தர் தாமே. (சு)

உன்னக் கருவிட் டுரவோ டரனருட்
பன்னப் பரனே யருட்குலம் பாலிப்பன்
என்னப் புதல்வர்க்கும் வேண்டி யிடுஞானி
தன்னிச்சைக் கீச னுருச்செய்யுந் தானே. (எ)

* எங்குஞ் சிவமா யருளா மிதயத்துத்
தங்குஞ் சிவஞானிக் கெங்குமாந் தற்பரம்
அங்காங் கெனநின்று சகமுண்ட வான்றோய்தல்
இங்கே யிறந்தெங்கு மாய்நிற்கு மீசனே. (அ)

சமாதிக்கிரியை.

* அந்தமின் ஞானிதன் னாகந் தீயினில்
வெந்திடி னாடெலாம் வெப்புத் தீயினில்
நொந்தது நாய்நரி நுகரி னுண்செரு
வந்துநாய் நரிக்குண வாகும் வையமே. (௧)

* எண்ணிலா ஞானி யுடலெரி தாவிடில்
அண்ணறங் கோயி லழலிட்ட தாங்கொக்கு
மண்ணின் மழைவிழா வையகம் பஞ்சமாம்
எண்ணரு மன்ன ரிழப்பா ரரசே. (௨)

* புண்ணிய மாமவர் தம்மைப் புதைப்பது
நண்ணிய னல்கோக்கி நாட்டி லழிவாகு
மண்ணி லழியி லலங்கார பங்கமா
மண்ணுல கெல்லா மயங்குமனன் மண்டியே. (௩)

* அந்தமின் ஞானி யருளை யடைந்தக்கால்
அந்த வுடறன் குகைசெய் திருத்திடிற்
சுந்தர மன்னருந் தொல்புவி யுள்ளோரும்
அந்தமி லின்ப வருள்பெறு வாரே. (௪)

நவமிகு சாணாலே நல்லா ழஞ்செய்து
குவமிகு சூழலைஞ் சாணகக் கோட்டித்
தவமிகு குகைமுக் கோணமுச் சாணாக்கிப்
பவமறு நற்குகை பத்மா சனமே. (௫)

தன்மனை சாலை குளங்கரை யாற்றிடை
நன்மலர்ச் சோலை நகரிநற் பூமி
உன்னருங் கான முயர்ந்த மலைச்சாரல்
இந்நிலந் தான்குகைக் கெய்து மிடங்களே. (௬)

நற்றறை நால்வட்டம் பஞ்சாங்க பாதமாய்
நிற்கின்ற பாத நவபாத நேர்விழப்

பொற்பம ரோசமும் மூன்றுக்கு மூன்றணி
நிற்பவர் தாஞ்செய்யு நேர்மைய தாமே. (எ)

பஞ்ச லோகங்க ணவமணி பாரித்து
விஞ்சப் படுத்ததன் மேலா சனமிட்டு
முஞ்சிப் படுத்து வெண்ணீறிட்ட தன்மேலே
பொன்செய் நற்சுண்ணம் பொதியலு மாமே. (அ)

நள்குகை நால்வட்டம் படுத்ததன் மேற்சாரக்
கள்ளவிழ் தாமங்க ளபங்கத் தூரியுந்
தெள்ளிய சாந்து புழுகுபன் னீர்சேர்த்து
ஒள்ளிய தூப முவந்திடு வீரே. (கூ)

ஓதிடும் வெண்ணீற்ரு லுத்தூளங் குப்பாய
மீதினி லிட்டாச னத்தினின் மேல்வைத்துப்
போதறு சுண்ணமு நீறும் பொலிவித்து
மீதி லிருத்தி யிருத்திடு வீரே. (க0)

விரித்த பின்னுற் சாருமே வுதல்செய்து
பொறித்த கறிபோன கமிளநீருங்
குருத்தலம் வைத்தோர் குகைமுகம் பார்வை
தரித்தபின் மேல்வட்டஞ் சாத்திடு வீரே. (கக)

மீது சொரிந்திடும் வெண்ணீறுஞ் சுண்ணமும்
போது பலகொண்டு தெற்பைப்புல் வில்லமும்
பாத வுதகத்தான் மஞ்சனஞ் செய்துபார்
மீது மூன்றுக்கு மூன்றணி நிலஞ்செய்யுமே. (கஉ)

ஆதன மீதி லரசு சிவலிங்கம்
போது மிரண்டினி லொன்றைத் தாபித்து
மேதகு சந்நிதி மேவுத் தரம்பூர்வங்
காதலிற் சோடசங் காணுப சாரமே. (கங)

விந்துற்பனம்.

உதயத்தில் விந்து விலோங்குண் டலியும்
உதயக் குடலில் வயிந்தவ மொன்பான்
விதியிற் பிரமாதி கள்மிகு சத்தி
கதியிற் கரணங் கலைவை கரியே. (க)

செய்திடும் விந்துபே தத்திற னையைந்துஞ்
செய்திடு நாதபே தத்திற னாலாறுஞ்
செய்திடு மற்றிவை யிரிரண் டிற்றிறஞ்
செய்திடு மாறாறு சேர்தத் துவங்களே. (உ)

வந்திடும் பேத மெலாம்பர விந்து
தந்திடு மாமாயை வாகேசி தற்பரை
உந்து குடிலையோ டேமுறு குண்டலி
விந்துவி லிந்நான்கு மேவா விளங்குமே. (ங)

விளங்கு நிவிர்த்தாதி மேவக ராதி
வளங்கொ ளுகார மகாரத் துள்விந்து
களங்கமி னாதாந்தங் கண்ணினு ணண்ணி
உளங்கொள் மனாதியு ளந்தமு மாமே. (ச)

அந்தமு மாதியு மாகிப் பராபரன்
வந்த வியாபி யெனலாய வந்நெறி
கந்தம தாகிய காரண காரியந்
தந்தைங் கருமமுந் தான்செய்யும் வீயமே. (ரு)

வீயம தாகிய விந்துவின் சத்தியால்
ஆயவ கண்டமு மண்டமும் பாரிப்பக்
காயவைம் பூதமுங் காரிய மாயையில்
ஆயிட விந்து வகம்புற மாகுமே. (சு)

புறமக மெங்கும் புகுந்தொளிர் விந்து
நிறமது வெண்மை நிகழ்நாதஞ் செம்மை

உறமகிழ் சத்தி சிவபாத மாயுட்
டிறனொடு வீடளிக் குஞ்செயற் கொண்டே. (எ)

கொண்டவிவ் விந்து பரமம்போற் கோதற
நின்ற படங்கட மாய்நிலை நிற்றலிற்
கண்டக லாதியின் காரண காரியத்
தண்டம னைத்துமாய் மாமாயை யாகுமே. (அ)

அதுவித்தி லேநின் றங் கண்ணிக்கு நந்தி
இதுவித்தி லேயுள வாறை யுணரார்
மதுவித்தி லேமல ரன்னம தாகிப்
பொதுவித்தி லேநின்ற புண்ணியன் றானே. (கூ)

* வித்தினி லன்றி முளையில்லை யம்முளை
வித்தினி லன்றி வெளிப்படு மாறில்லை
வித்து முளையு முடனல்ல வேறில்லை
அத்தன்மை யாகு மரனெறி காணுமே. (க0)

அருந்திய வண்ண மவைமூன்று கூறும்
பொருந்து முடன்மனம் போமல மென்னத்
திருந்து முடன்மன மாங்கூறு சேர்ந்திட்
டிருந்தன முன்னு ளிரதம தாகுமே. (கக)

இரத முதலான வேழ்தாது மூன்றின்
உரிய தினத்தி னொருபுற் பனிபோல்
அரிய துளிவிந்து வாகுமேழ் மூன்றின்
மருவிய விந்து வளருங்கா யத்திலே. (கஉ)

காயத்தி லேமூன்று நாளிற் கந்திட்டுக்
காயத்துட் டன்மன மாகுங் கலாவிந்து
நேயத்தே நின்றோர்க்கு நீங்கா விடாமையின்
மாயத்தே செல்வோர் மனத்தோ டழியுமே. (கங)

அழிகின்ற விந்து வளவை யறியார்
சுழிகின்ற தன்னையுள் காக்கலுந் தேரார்

அழிகின்ற காயத் தழிந்தயர் வுற்றோர்
அழிகின்ற தன்மை யறிந்தொழி யாரே. (௧௪)

விந்துஜயம் - போகசரவோட்டம்.

* பார்க்கின்ற மாதரைப் பாரா தகன்றுபோய்
ஓர்க்கின்ற வுள்ள முருக வழன்மூட்டிப்
பார்க்கின்ற கண்ணுசை பாழ்பட மூலத்தே
சேர்க்கின்ற யோகி சிவயோகி தானே. (௧)

தானே யருளாற் சிவயோகந் தங்கார்
தானேயக் காமாதி தங்குவோ னும்முட்குந்
தானே யதிகாரந் தங்கிற் சடங்கெடும்
தானே யவற்றுள் ளுயிரோம்பா மாயுமே. (௨)

மாயாள் வசத்தே சென்றி வரவேண்டில்
தூயா விருபக்கத் துள்வளர் பக்கத்துள்
ஏயாவென் னுளின்ப மேற்பனி மூன்றிரண்
டாயா வபரத்து ளாதிநா ளாறுமே. (௩)

ஆறைந்து பன்னொன்று மன்றிச் சகமார்க்கம்
வேறன்பு வேண்டுவோர் பூவரிற் பின்னந்தோ
டேறு மிருபத் தொருநாளி லடைத்தோங்கும்
ஆறின் மிருத்தோங்கு மக்காலஞ் செய்யவே. (௪)

செய்யு மளவிற் றிருநாண் முகூர்த்தமே
எய்யுங் கலைகால் மிந்துப் பருதிகா
லேயுமிடத் தோடினன் காம நூனெறி
செய்க வலமிடக் கீர்ந்து விடுக்கவே. (௫)

விடுங்காண் முனைந்தித் திரியங்க ளைப்போல்
கடுங்கா திருப்பா னுமைமைந்த தன்னைப்
படுங்காதன் மாதின்பாற் பற்றற விட்டுக்
கடுக்காற் கரணங் கருத்துறக் கொண்டே. (௬)

கொண்ட குணனே நலனேநற் கோமளப்
பண்டை யுருவே பகர்வாய் பவளமே
விண்டு தனமே மிடைய விடும்போதிற்
கண்ட கரணமுட் செல்லக்கண் டேவிடே. (எ)

விட்டபின் கெற்ப வுற்பத்தி விதியிலே
தொட்டுறுங் காலங்க டோன்றக் கருதிய
கட்டியவா ளுள்சர நாள்குணங் கீழ்மைசீர்ப்
பட்ட நெறியிதென் றெண்ணியும் பார்க்கவே. (அ)

பார்த்திட்டு வையத்துப் பரப்பற் றுருப்பெற்று
ர்ச்செற்ற கொங்கை மடந்தையை நீக்கியே
ர்த்துற் றிருதிங்கள் சேரா வகலினு
ப்புற்றே பின்னுளி லாமெல்லா முள்ளவே. (கூ)

வித்திடு வோர்க்கன்றி மேலோர் விளைவில்லை
ந்திடு வோர்க்கன்றி மிக்கோ ரறிவில்லை
வித்தினில் வித்தை விதற வுணர்வரேல்
த்தி லிருந்ததோர் மாங்கனி யாமே. (க0)

ருத்தினி லக்கர மாயுவு மியாவுங்
கருத்துள னீசன் கருவுயி ரோடுங்
கருத்தது வித்தாய்க் காரண காரியங்
கருத்துற மாறிவை கற்பனை தானே. (கக)

ஒழியாத விந்து வுடனிற்க நிற்கும்
அழியாப் பிராண னதிபெலஞ் சத்தி
ஒழியாத புத்தி தபஞ்செப மோனம்
அழியாத சித்தி யுண்டாம்விந் துவற்றிலே. (கஉ)

* வற்ற வனலைக் கொளுவி மதித்தேறித்
துற்ற சுழியனல் சொருகிச் சுடருற்று
முற்று மதியத் தமுதை முறைமுறை
செற்றுண் பவரே சிவயோகி யாரே. (கங)

* யோகியு ஞானியு முத்தம சித்தனும்
யோகியு ஞான புரந்தர ஞவோறு
மோக முறிறு முறையமிர் றுண்போனும்
ஆகிய விந்து வழியாத வண்ணலே. (௧௪)

அண்ண லுடலாகி யவ்வனல் விந்துவு
மண்ணிடை மாய்க்கும் பிராணனும் விந்துவுங்
கன்றூர் கனலிடைக் கட்டிக் கலந்தெரித்
துண்ணி லமிர்தாகி யோகிக் கறிவாமே. (௧௫)

அறியா தழிகின்ற வாதலா ஞளும்
பொறியா லழிந்து புலம்புகின் றார்கள்
அறிவாய் நனவில தீதம் புரியச்
செறிவா யிருந்து சேரவே மாயுமே. (௧௬)

* மாதரை மாய வருங்கூற்ற மென்றன்னக்
காதல தாகிய காமங் கழிந்திடுஞ்
சாதலு மில்லை சதகோடி யாண்டினுஞ்
சோதியி னுள்ளே துரிசறுங் காலமே. (௧௭)

காலங் கடந்தவன் காண்விந்து செற்றவன்
காலங் கடந்தழிந் தான்விந்து செற்றவன்
காலங்க ளின்விந்து செற்றுற்ற காரிகை
காலின்கண் வந்த கலப்பறி யாரே. (௧௮)

கலக்குநாள் முன்னு டன்னிடைக் காதல்
நலத்தக வேண்டி லக்காரி யுதரக்
கலத்தின் மலத்தைத் தண்சீதத் தைப்பித்தை
விலக்கு வனசெய்து மேவனை வீரே. (௧௯)

மேலா நிலத்தெழு விந்துவு நாதமுங்
கோலா னடத்திக் குறிவழி யேசென்று
பாலா மமிர்துண்டு பற்றறப் பற்றினன்
மாலா னதுமான மானுமவ் விந்தே. (௨௰)

விந்து விளைவும் விளைவின் பயன்முற்று
மந்த வழிவு மடக்கத்தி லாக்கமு
நந்திய நாசமு நாதத்தாற் பேதமுந்
தீந்துணர் வோர்க்குச் சயமாகும் விந்துவே. (உக)

விந்துவென் வீசத்தை மேவிய மூலத்து
நந்திய வங்கியி னூலே நயந்தெரித்
தந்தமில் பானு வதிகண்ட மேலேற்றிச்
சந்திரன் சார்புறத் தண்ணமு தாமே. (உஉ)

அமுதச் சசிவிந்து வாம்விந்து மாள
அமுதப் புனலோடி யங்கியின் மாள
அமுதச் சிவபோக மாதலாற் சித்தி
அமுதப் பலாவன மாங்குறும் யோகிக்கே. (உ௩)

* யோகமவ் விந்து வொழிய வகைபுணர்ந்
தாக மிரண்டுங் கலந்தாலு மாங்கிருப்
போகஞ் சிவபோகம் போகிநற் போகமா
மோகங் கெடமுயங் கார்மூடர் மாதர்க்கே. (உச)

* மாத ரிடத்தே செலுத்தினு மவ்விந்து
காதலி னூல்விடார் யோகங் கலந்தவர்
மாத ருயிராசைக் கைக்கொண்டே வாடுவர்
காதலர் போன்றங்ஙன் காதலாஞ் சாற்றிலே. (உரு)

சாற்றிய விந்து சயமாகுஞ் சத்தியால்
ஏற்றிய மூலத் தழலை யெழமூட்டி
நாற்றிசை யோடா நடுநாடி நாதத்தோ
டாற்றி யமுத மருந்தவிந் தாமே. (உசு)

விந்துவு நாதமு மேவக் கனன்மூல
வந்தவ னன்மயிர்க் காறூறு மன்னிடச்
சிந்தனை மாறச் சிவமக மாகவே
விந்துவு மாளுமெய்க் காயத்தில் வித்திலே. (உஎ)

விந்துக்குற் றுண்பான் விளைவறி யாதவன்
விந்துக்குற் றுண்ணுமல் விந்துச்சுட் டுண்பவன்
விந்துக்குற் றுஞ்பாணில் வேறல னீற்றவன்
விந்துக்குற் றுண்ணுமல் விந்துவித் தானன்றே. (உ௮)

அன்னத்தில் விந்து வடங்கும் படிகண்டு
மன்னப் பிராணனும் விந்து மறித்திட்டு
மின்னொத்த விந்து நாதாந்தத்து விட்டிட
வன்னத் திருவிந்து மாயுங்கா யத்திலே. (உ௯)

அன்னம் பிராணனென் றூர்க்கு மிருவிந்து
தன்னை யறிந்துண்டு சாதிக்க வல்லார்க்குச்
சொன்னமு மாமுருத் தோன்றுமெண் சித்தியா
மன்னவ ரெல்லா மழிவற நின்றதே. (௩0)

நின்ற சிகார நினைக்கும் பிராணனாய்
ஒன்று மகார மொருமூன்றோ டொன்றவை
சென்று பராசத்தி விந்து சயந்தன்னை
ஒன்ற வுரைக்க வுபதேசந் தானே. (௩௧)

தானே யுபதேசந் தானல்லா தொன்றில்லை
ஆனே யுயர்விந்து வந்த பதினாலு
மானே ரடங்க வதன்பின்பு புத்தியுந்
தானே சிவகதி தன்மையு மாமே. (௩உ)

விந்துவு நாதமும் விளைய விளைந்தது
வந்தவிப் பல்லுயிர் மன்னுயி ருக்கெலாம்
அந்தமு மாதியு மாமந் திரங்களும்
விந்து வடங்க விளையுஞ் சிவோகமே. (௩௩)

வறுக்கின்ற வாறு மனத்துலா வெற்றி
நிறுக்கின்ற வாறுமந் நீள்வரை யொட்டிப்
பொறிக்கின்ற வாறுமப் பொல்லா வினையை
அறுக்கின்ற நாள்வரு மத்திப் பழமே. (௩௪)

விந்துவு நாதமு மேவி யுடன்கூடிச்
சந்திர னோடே தலைப்படு மாயிடில்
அந்தர வானத் தமுதம்வந் தூறிடும்
அங்குதி மந்திர மாகுதி யாகுமே. (௩௫)

மனத்தொடு சத்து மனஞ்செவி யென்ன
இனத்தெழு வார்க ளிசைந்தன நாடி
மனத்தி லெழுகின்ற வாக்கு வசனங்
கனத்த விரதமக் காமத்தை நாடிலே. (௩௬)

சத்தமுஞ் சத்த மனமு மனக்கருத்
தொத்தறி கின்ற விடமு மறிகிலர்
மெய்த்தறி கின்ற விடமறி வாளர்க்கு
அத்த னிருப்பிட மவ்விடந் தானே. (௩௭)

உரமடி மேதினி யுந்தியி லப்பாம்
விரவிய தன்முலை மேவிய கீழங்கி
கருமுலை மீமிசை கைக்கீ ழிக்காரும்
விரவிய கந்தர மேல்வெளி யாமே. (௩அ)

ஆதித்தநிலை அண்டாதித்தன்.

செஞ்சுட ரோன்முத லாகிய தேவர்கண்
மஞ்சுடை மேரு வலம்வருங் காரணம்
எஞ்சுட ரீச னிறைவ னிணையடி
தஞ்சுட ராக வணங்குந் தவமே. (௧)

* அகலவன் மாலவன் பல்லுயிர்க் கெல்லாம்
புகலவ னாய்நின்ற புண்ணிய நாதன்
இகலற வேழுல கும்முற வோங்கும்
பகலவன் பல்லுயிர்க் காதியு மாமே. (௨)

ஆதித்த னன்பினோ டாயிர நாமமுஞ்
சோதியி னுள்ளே சுடரொளி யாய்நிற்கும்
வேதியர் வேண்டினும் விண்ணவர் சொல்லினும்
ஆதியி லன்பு பழுக்கின்ற வாறே. (௩)

* தானே யுலகுக்குத் தத்துவ னாய்நிற்குந்
தானே யுலகுக்குத் தையலு மாய்நிற்குந்
தானே யுலகுக்குச் சம்புவு மாய்நிற்குந்
தானே யுலகுக்குத் தண்சுட ராகுமே. (௪)

வலையமுக் கோணம் விட்ட மறுகோணந்
துலையிரு வட்டந் துய்ய விதழெட்டில்
அலையுற்ற வட்டத்தி லீரெட் டிதழாம்
அலைவற் றுதித்த னனுதித்த னாமே. (௫)

ஆதித்த னுள்ளி லானமுக் கோணத்திற்
சோதித் திரங்குநற் சூரிய னாலாங்
கேத முறுங்கேணி சூரிய னெட்டிற்
சோதிதன் வீட்டிற் சோடசந் தானே. (௬)

ஆதித்த னோடே யவனி யிருண்டது
பேதித்த நாலும் பிதற்றிக் கழிந்தது
சோதிக்கு ணின்று துடியிடை செய்கின்ற
வேதப் பொருளை விளங்குகி லீரே. (௭)

பாருக்குக் கீழே பகலோன் வரும்வழி
யாருக்குங் காணவொண் ணாத வரும்பொருள்
நீருக்குந் தீக்கு நடுவே யுதிப்பவன்
ஆருக்கு மெட்டாத வாதித்தன் றானே. (௮)

மண்ணை யிடந்ததின் கீழொடு மாதித்தன்
விண்ணை யிடந்து வெளிசெய்து நின்றிடுங்
கண்ணை யிடந்து களிதந்த வானந்தம்
எண்ணுறுங் கிழமைக் கிசைந்துநின் றானே. (௯)

பாரை யிடந்து பகலோன் வரும்வழி
யாரு மறியா ருங்கடை நூலவர்
நீர னிருந்த திருமலை சூழென்பார்
ஊரை யுணர்ந்தா ருணர்ந்திருந் தாரே. (௧0)

பிண்டாதித்தன்.

நின்று மிருந்துங் கிடந்து நடந்தேதுங்
நன்றாய நந்திக் கருத்து ளிருந்தனன்
கொன்று மலங்கள் குழல்வழி யோடிட
என்று விளங்கும் விரிசுடர் காணுமே. (௧)

* ஆதித்த னோடி யடங்கு மிடங்கண்டு
சாதிக்க வல்லவர் தம்மை யுணர்ந்தவர்
பேதித் துலகம் பிதற்றும் பிதற்றெலாம்
ஆதித்த னோடே யடங்குகின் றாரே. (உ)

உருவிப் புறப்பட் டுலகை வலம்வந்து
சொருகிக் கிடக்குந் துறையறி வாரில்லை
சொருகிக் கிடக்குந் துறையறி வாளர்க்
குருகிக் கிடக்குமென் னுள்ளன்பு தானே. (ங)

மனவாதித்தன்.

எறிகதிர் ஞாயிறு மின்பனி சோரும்
எறிகதிர் சோம னெதிர்நின் றெறிப்ப
விரிகதி ருள்ளே வியங்குமென் னாவி
ஒருகதி ராகிலு வாவது வாமே. (௧)

சந்திரன் சூரியன் றன்வரிற் பூசனை
முந்திய பானுவி லிந்துவந் தேய்முறை

அந்த விரண்டு முபய நிலத்திற்
சிந்தை தெளிந்தார் சிவமாயி னாரே. (௨)

ஆங்கு கலையோ டருக்க னனன்மதி
ஆங்கு கலையிடை நான்கென லாமென்பார்
ஆங்கு மருக்கன னல்மதி யோடொன்ற
ஆங்குமப் பூரணை யாமென் றறியுமே. (௩)

ஈரண்டத் தப்பா லியங்கிய வவ்வொளி
நாரண்டத் தார்க்கு முணரா வுணர்வது
பேரண்டத் தூடே பிறங்கொளி யாய்நின்ற
தாரண்டத் தக்கா ரறியத்தக் காரே. (௪)

ஒன்பதின் மேவி யுலகம் வலம்வரும்
ஒன்பது மீச னியல்பறி வாரில்லை
முன்பதின் மேவி முதல்வ னருளிலார்
இன்ப மிலாரிருள் சூழநின் றாரே. (௫)

ஞானாதித்தன்.

விந்து வபரம் பரமிரண் டாய்விரிந்
தந்த வபரம் பரநாத மாகியே
வந்தன தம்மிற் பரங்கலை யாதியைத்
தந்து மருணோ தயமென்ன வுள்ளத்தே. (௧)

உள்ள வருணோ தயத்தெழு மோசைதான்
தெள்ளும் பரநாதத் தின்செய லென்பதால்
வள்ளல் பரவிந்து வைகரி யாதிவாக்
குள்ளன வைங்கலைக் கொன்று முதயமே. (௨)

தேவர் பிரான்றிசை பத்துத யஞ்செய்யு
மூவர் பிரானென முன்னொரு காலத்து
நால்வர் பிராணடு வாயுறை யாநிற்கு
மேவு பிரானென்பர் விண்ணவர் தாமே. (௩)

* பொய்யிலன் மெய்யன் புவனா பதியெந்தை
மெய்யிரு ணீக்கு மதியங்கி ஞாயிறு
செய்யிரு ணீக்குந் திருவுடை நந்தியென்
கையிரு ணீங்கக் கலந்தெழுந் தானே. (௪)

தனிச்சுட ரெற்றித் தயங்கிரு ணீங்க
அணித்திடு மேலை யருங்கனி யூறல்
கனிச்சுட ராய்நின்ற கயிலையி லீசன்
நனிச்சுடர் மேல்கொண்ட வண்ணமு மாமே. (௫)

நேரறி வாக நிரம்பிய பேரொளி
போரறி யாது புவனங்கள் போய்வருந்
தேரறி யாத திசையொளி யாயிடும்
ஆரறி வாரிது நாயக மாமே. (௬)

மண்டலத் துள்ளே மலர்ந்தெழு மாதித்தன்
கண்டிடத் துள்ளே கதிரொளி யாயிடுஞ்
சென்றிடத் தெட்டுத் திசையெங்கும் போய்வரு
நின்றிடத் தேநிலை நேரறி வார்க்கே. (௭)

நாபிக்கண் ணாசி நயன நடுவினுந்
தூபியோ டைந்துஞ் சுடர்விடு சோதியைத்
தேவர்க ளீசன் திருமால் பிரமனு
மூவரு மாக வுணர்ந்திருந் தாரே. (௮)

சிவாதித்தன்.

* அன்றிய பாச விருளுமஞ் ஞானமுஞ்
சென்றிடு ஞானச் சிவப்பிர காசத்தால்
ஒன்று மிருசுட ராமரு ளோதயந்
தன்றிரு ணீங்குதல் போலத் தொலைந்ததே. (௧)

* கடங்கடந் தோறுங் கதிரவன் றோன்றில்
அடங்கிட மூடி லவற்றி லடங்கான்

விடங்கொண்ட கண்டனு மேவிய காயத்
தடங்கிட நின்றது மப்பரி சாமே. (௨)

* தானே விரிசுடர் மூன்றுமொன் றாய்நிற்குந்
தானே யயன்மா லெனநின்று தாபிக்குந்
தானே யுடலுயிர் வேறன்றி நின்றுளன்
தானே வெளியொளி தானிருட் டாமே. (௩)

தெய்வச் சுடரங்கி ஞாயிறுந் திங்களும்
வையம் புனலனல் மாருதம் வானகஞ்
சைவப் பெரும்பதி தாங்கிய பல்லுயிர்
ஐவர்க் கிடமிடை யாறங்க மாமே. (௪)

பசுவிலக்கணம் பிராணன்.

* உன்று மளவி லுணரு மொருவனைப்
பன்று மறைகள் பயிலும் பரமனை
என்று மிருக்கு மிளையா விளக்கினை
அன்ன மயமென் றறிந்துகொண் டேனே. (௧)

அன்ன மிரண்டுள வாற்றங் கரையினில்
துன்னி யிரண்டுந் துணைப்பிரி யாதன்னந்
தன்னிலை யன்னந் தனியொன்ற தென்றக்கால்
பின்ன மடவன்னம் பேறணு காதே. (௨)

புருடன்.

வைகரி யாதியு மாயா மலாதியும்
பொய்கரி யான புருடாதி பேதமு
மெய்கரி ஞானங் கிரியா விசேடந்துச்
செய்கரி யீச னனுதியே செய்ததே. (௧)

அணு.

அணுவி லணுவினை யாதிப் பிரானை
அணுவி லணுவினை யாயிரங் கூறிட்

டணுவி லணுவை யணுகவல் லார்கட்
கணுவி லணுவை யணுகலு மாமே. (௧)

படர்கொண்ட வாலதின் வித்தது போலச்
சுடர்கொண் டணுவினைத் தூவழி செய்யும்
இடர்கொண்ட பாச விருளற வோட்டி
நடர்கொண்ட நல்வழி நாடலு மாமே. (௨)

* அணுவு ளவனு மவனு ளணுவுங்
கணுவற நின்ற கலப்ப துணரார்
இணையிலி யீச னவனெங்கு மாகித்
தணிவற நின்ற சராசரந் தானே. (௩)

சீவன்.

* மேவிய சீவன் வடிவது சொல்லிடில்
கோவின் மயிரொன்று நூறுடன் கூறிட்டு
மேவிய கூறது வாயிர மாயினால்
ஆவியின் கூறு நூறா யிரத்தொன்றே. (௧)

* ஏனோர் பெருமைய னாயினு மெம்மிறை
ஊனே சிறுமையி னுட்கலந் தங்குளன்
வானோ ரறியு மளவல்லன் மாதேவன்
தானே யறியுந் தவத்தி னளவே. (௨)

உண்டு தெளிவ னுரைக்கவி யோகமே
கொண்டு பயிலுங் குணமில்லை யாயினும்
பண்டு பயிலும் பயில்சிவ னார்பின்னைக்
கண்டு சிவனுருக் கொள்வர் கருத்துளே. (௩)

மாயா வுபாதி வசத்தாகுஞ் சேதனத்
தாய குருவரு ளாலே யதிற்றூண்ட
ஓயு முபாதியோ டொன்றியொன் றாதுயிர்
ஆய துரியம் புகுந்தறி வாகவே. (௪)

பசு.

* கற்ற பசுக்கள் கதறித் திரியினுங்
கொற்ற பசுக்கள் குறிகட்டி மேயினும்
முற்ற பசுக்க ளொருகுடம் பால்போது
மற்றைப் பசுக்கள் வறள்பசு தானே. (க)

கொல்லையின் மேயும் பசுக்களைச் செய்வதென்
எல்லை கடப்பித் திறைவ னடிகூட்டி
வல்லசெய் தாற்ற மதித்தபி னல்லது
கொல்லைசெய் நெஞ்சங் குறிப்பறி யாதே. (உ)

போதன்.

* சிவ னெனச்சிவ னென்னவே றில்லை
சிவ னார்சிவ னாரை யறிகிலர்
சிவ னார்சிவ னாரை யறிந்தபின்
சிவ னார்சிவ னாயிட் டிருப்பரே. (க)

குணவிளக் காகிய கூத்தப் பிரானு
மணவிளக் காகிய மன்னுயிர்க் கெல்லாம்
பணவிளக் காகிய பல்தலை நாகங்
கணவிளக் காகிய கண்காணி யாகுமே. (உ)

அறிவா யறியாமை நீங்கி யவனே
பொறிவா யொழிந்தெங்குந் தானான போதம்
அறிவா யவற்றினுட் டானா யறிவன்
செறிவாகி நின்றவச் சிவனு மாகுமே. (௩)

ஆறறின் றன்மை யறியா திருந்தேனுக்
காறறின் றன்மை யறிவித்தான் பேர்நந்தி
ஆறறின் றன்மை யருளா லறிந்தபின்
ஆறறுக் கப்புற மாகிநின் றானே. (௪)

சிவமா கியவரு ணின்றறிந் தோரார்
அவமா மலமைந்து மாவு தறியா
தவமான செய்து தலைப்பறி கின்றார்
நவமான தத்துவ நாடகி லாரே. (௫)

* நாடோறு மீச னடத்துந் தொழிலுன்னார்
நாடோறு மீச னயந்தூட்ட னுடிடார்
நாடோறு மீசனல் லோர்க்கரு ணல்கலால்
நாடோறு நாடார்க ளுள்வினை யாளரே. (௬)

ஐந்திந்திரியமடக்குமருமை.

ஆக மதத்தன வைந்து களிறுள
ஆக மதத்தறி யோடணை கின்றில
பாகனு மெய்த்தவை தானு மிளைத்தபின்
யோகு திருந்துத லொன்றறி யோமே. (க)

கருத்தினன் னூல்கற்றுக் கால்கொத்திப் பாகன்
திருத்தலும் பாய்மாத் திகைத்தன்றிப் பாயா
எருத்துற வேறி யிருக்கிலு மாங்கே
வருத்திலு மம்மா வழிநட வாதே. (உ)

* புலமைந்து புள்ளைந்து யுட்சென்று மேயு
நிலமைந்து நீரைந்து நீர்மையு மைந்து
குலமொன்று கோல்கொண்டு மேய்ப்பா னொருவன்
உலம்வந்து போம்வழி யொன்பது தானே. (௩)

அஞ்சுள சிங்க மடவியில் வாழ்வன
அஞ்சும்போய் மேய்ந்துதம் மஞ்சக மேபுகும்
அஞ்சி னுகிருமெ யிறுமறுத் திட்டால்
எஞ்சா திறைவனை யெய்தலு மாமே. (௪)

ஐவ ரமைச்சருட் டொண்ணூற் றறுவர்கள்
ஐவரு ளைமந்தரு மாளக் கருதுவர்

வருமைந்து சினத்தொட்ட நின்றிடில்
வர்க் கிறையிறுத் தாற்றகி லோமே. (௫)

சொல்லகில் லேன்சுடர்ச் சோதியை நாடொறுஞ்
சொல்லகில் லேன்றிரு மங்கையு மங்குள
வெல்லகில் லேன்புல னைந்துடன் றன்னையுங்
கொல்லநின் றோடுங் குதிரையொத் தேனே. (௬)

எண்ணிலி யில்லி யுடைத்தவ் விருட்டறை
எண்ணிலி யில்லியோ டேகிற் பிழைதரும்
எண்ணிலி யில்லியோ டேகாமை காக்குமேல்
எண்ணிலி யில்லதோ ரின்பம தாமே. (௭)

* விதியின் பெருவலி வேலைசூழ் வையந்
துதியின் பெருவலி தொல்வா னுலக
மதியின் பெருவலி மானுடர் வாழ்க்கை
நெறியின் பெருவலி நீர்வலி தானே. (௮)

ஐந்திந்திரியமடக்குமுறைமை.

குட்ட மொருமுழ முள்ள தரைமுழம்
வட்ட மமைந்ததோர் வாவியுள் வாழ்வன
பட்டன மீன்பல பரவின் வலைகொணர்ந்
திட்டன யியாமினி யேதமி லோமே. (௧)

கிடக்கு முடலிற் கிளரிந் திரியம்
அடக்க வுறுமவன் றானே யமரன்
விடக்கிரண் டின்புற மேவுறு சிந்தை
நடக்கி னடக்கு நடக்கு மளவே. (௨)

* அஞ்சு மடக்கடக் கென்ப ரறிவிலார்
அஞ்சு மடக்கு மமரரு மங்கிலை
அஞ்சு மடக்கி லசேதன மாமென் றிட்
டஞ்சு மடக்கா வறிவறிந் தேனே. (௩)

* முழக்கி யெழுவன மும்மத வேழம்
அடக்க வறிவென்னுங் கோட்டையை வைத்தேன்
பிழைத்தன வோடிப் பெருங்கேடு மண்டிக்
கொழுத்தன வேழங் குலைக்கின்ற வாறே. (௪)

ஐந்தி லொடுங்கி லகலிட மாவது
ஐந்தி லொடுங்கி னருந்தவ மாவது
ஐந்தி லொடுங்கி லரன்பத மாவது
ஐந்தி லொடுங்கி லருளுடை யாரே. (௫)

* பெருக்கப் பிதற்றிலென் பேய்த்தேர் நினைந்தென்
விரித்த பொருட்கெல்லாம் வித்தாவ துள்ளம்
பெருக்கிற் பெருக்குஞ் சுருக்கிற் சுருக்கும்
அருத்தமு மத்தனை யாய்ந்துகொள் வார்க்கே. (௬)

இளைக்கின்ற வாறறிந் தின்னுயிர் வைத்த
கிளைக்கொன்று மீசனைக் கேடில் புகழோன்
தளைக்கொன்ற நாகமஞ் சாட லொடுக்கத்
துளைக்கொண்ட தவ்வழி தூங்கும் படைத்தே. (௭)

பாய்ந்தன பூதங்க ளைந்தும் படரொளி
சார்ந்திடு ஞானத் தறியினிற் பூட்டிட்டு
வாய்ந்துகொ ளானந்த மென்னு மருள்செய்யில்
வேய்ந்துகொண் மேலை விதியது தானே. (௮)

நடக்கின்ற நந்தியை நாடோறு முன்னில்
படர்க்கின்ற சிந்தையைப் பைய வொடுக்கிக்
குறிக்கொண்ட சிந்தை குறிவழி நோக்கில்
வடக்கொடு தெற்கு மனக்கோயி லாமே. (௯)

சென்றன நாழிகை நாள்கள் சிலபல
நின்றது நீள்பொரு ணீர்மே னெருப்பொத்து
வென்று புலன்கள் விரைந்து விடுமின்கள்
குன்று விழவதிற் றுங்கலு மாமே. (௧௦)

போற்றிசைத் தும்புனி தன்றிரு மேனியைப்
போற்றிசெய் மீண்டே புலனைந்தும் புத்தியால்
நாற்றிசைக் கும்பின்னை யாருக்கு நாதனை
ஊற்றுகை யுள்ளத் தொருங்கலு மாமே. (௧௧)

தரிக்கின்ற நெஞ்சஞ் சகளத்தி னுள்ளே
அரிக்கின்ற வைவரை யாரு முணரார்
சிரிக்கின்ற வாறு சிலபல பேசில்
வரிக்கொண் டமைசூழ் வரையது வாமே. (௧௨)

கைவிட லாவதொன் றில்லை கருத்தினுள்
எய்தி யவனை யிசையினு லேத்துமின்
ஐவ ருடைய வவாவினிற் றோன்றியே
பொய்வ ருடையப் புலன்களு மைந்தே. (௧௩)

அசற்குருநெறி.

உணர்வொன் றிலாமூட னுண்மையோ ராதோன்
கணுவின்றி வேதா கமநெறி காணான்
பணிவொன் றிலாதோன் பரநிந்தை செய்வோன்
அணுவின் குணத்தோ னசற்குரு வாமே. (௧)

மந்திர தந்திர மாயோக ஞானமும்
பந்தமும் வீடுந் தெரிசித்துப் பார்ப்பவர்
சிந்தனை செய்யாத் தெளிவியா தூண்பொருட்
டந்தக ராவோ ரசற்குரு வாமே. (௨)

ஆமா றறியாதோன் மூட னதிமூடன்
காமாதி நீங்காக் கலதி கலதிகட்
காமா றசத்த றிவிப்போ னறிவிலோன்
கோமா னலசத் தாகுங் குரவனே. (௩)

கற்பாய கற்பங்க ணீக்காமற் கற்பித்தாற்
றற்பாவங் குன்றுந் தனக்கும் பகையாகு

நற்பால ரசுக்கு நாட்டுக்குங் கேடென்றே
முற்போலே நந்தி மொழிந்தவைத் தானே. (௪)

* குருடர்க்குக் கோல்காட்டிச் செல்லுங் குருடர்
முரளும் பழங்குழி வீழ்வரா முன்பின்
குருடரும் வீழ்வரா முன்பின் னறவே
குருடரும் வீழ்வார் குருடரோ டாகியே. (௫)

சற்குருநெறி.

தாடங் தளிக்குந் தலைவனே சற்குரு
தாடந்து தன்னை யறியத் தரவல்லோன்
தாடந்து தத்துவா தீதத்துச் சார்சிவன்
தாடந்து பாசந் தணிக்கு மவன்சத்தே. (௧)

தவிரவைத் தான்வினை தன்னடி யார்கோன்
தவிரவைத் தான்சிரத் தோடுதன் பாதந்
தவிரவைத் தானமன் றூதுவர் கூட்டந்
தவிரவைத் தான்பிற வித்துயர் தானே. (௨)

* கறுத்த விரும்பே கனகம தானன்
மறித்திரும் பாகா வகையது போலக்
குறித்தவப் போதே குருவருள் பெற்றான்
மறித்துப் பிறவியில் வந்தணு காரே. (௩)

பாசத்தை நீக்கிப் பரனோடு தன்னையு
நேசத்து நாடி மலமற நீக்குவோர்
ஆசற்ற சற்குரு வாவோ ரறிவற்றுப்
பூசற் கிரங்குவோர் போதக் குருவன்றே. (௪)

நேயத்தே நிற்கு நிமலன் மலமற்ற
நேயத்தை நல்கவல் லோனித்தன் சுத்தனே
ஆயத்து வாதத் துவமுணர்ந் தாங்கற்ற
நேயர்க் களிப்பவ னீடுங் குரவனே. (௫)

பரிசன வேதி பரிசித்த தெல்லாம்
வரிசை தரும்பொன் வகையாகு மாபோற்
குருபரி சித்தது வலய மெல்லாந்
திரிமலந் தீர்ந்து சிவகதி யாமே. (சு)

* தானே யெனநின்ற சற்குரு சந்நிதி
தானே யெனநின்ற தன்மை வெளிப்படிற்
றானே தனைப்பெற வேண்டுஞ் சதிர்பெற
வானே யெனநினைந் தோர்ந்துகொ ளுன்னிலே. (எ)

வரும்வழி போம்வழி மாயா வழியைக்
கருவழி கண்டவர் காணு வழியைப்
பெரும்வழி யாநந்தி பேசும் வழியைக்
குருவழி யேசென்று கூடலு மாமே. (அ)

குருவென் பவனே வேதாக மங்கூறும்
பரவின்ப னாகிச் சிவயோகம் பாவித்
தொருசிந்தை யின்றி யுயர்பாச நீக்கி
வருநல் குரவன்பால் வைக்கலு மாமே. (கூ)

சத்து மசத்துஞ் சதசத்துந் தான்காட்டிச்
சித்து மசித்துஞ் சிவபரத் தேசேர்த்துச்
சுத்தம சுத்த மறச்சுக மானசொல்
அத்த னருட்குரு வாமவன் கூறிலே. (கο)

உற்றிடு மும்மலம் பாச வுணர்விறைற்
பற்றறு நாத னடியிற் பணிதலாற்
சுற்றிய பேதத் துரியமூன் றுல்வாட்டித்
தற்பர மேவுவோர் சாதக ராமே. (கக)

எல்லா மிறைவ னிறைவி யுடனின்ப
மல்லார் புலனும் வருங்கா லுயிர்தோன்றிச்
சொல்லா மலமைந் தடங்கியிட் டோங்கியே
செல்லாச் சிவகதி சேர்தல் விளையாட்டே. (கஉ)

ஈனப் பிறவியி லிட்டது மீட்டேட்டித்
தானத்துள்ளிட்டுத் தனையூட்டித் தாழ்த்தலு
ஞானத்தின் மீட்டலு நாட்டலும் வீடுற்று
மோனத்துள் வைத்தலு முத்தன்றன் செய்கையே. ()

அத்த னருளின் விளையாட் டிடஞ்சடஞ்
சித்தொ டசித்தறத் தெளிவித்துச் சீவனைச்
சுத்தனு மாக்கித் துடைத்து மலத்தினைச்
சத்துட னெங்கரு மத்திடுந் தன்மையே. (௧௪)

ஈசத்து வங்கடந் தில்லையென் றப்புறம்
பாசத்து ளேயென்றும் பாவியு மண்ணலை
நேசத்து ளேநின்ற நின்மல னெம்மிறை
தேசத்தை யெல்லாந் தெளியவைத் தானே. (௧௫)

மாணிக்க மாலை மலர்ந்தெழு மண்டலம்
ஆணிப்பொ னின்றங் கமுதம் விளைந்தது
பேணிக்கொண் டுண்டார் பிறப்பற் றிருந்தார்கள்
ஊணுக்கி ருந்தா ருணராத மாக்களே. (௧௬)

அசத்தொடு சத்து மசத்சத்து நீங்க
இசைச்சிடு பாசப் பற்றீங் கறுமாறே
அசைத்திரு மாயை யணுத்தானு மாங்கே
இசைத்தானு மொன்றறி விப்போ னிறையே. (௧௭)

ஏறு நெறியே மலத்தை யெரித்தலால்
ஈறி லுரையா லிருளை யறுத்தலான்
மாறில் பசுபாசம் வாட்டலால் வீடுகள்
வேறு பரனே குருவா மியம்பிலே. (௧௮)

கூடாவொழுக்கம்.

கண்காணி யில்லென்று கள்ளம் பலசெய்வார்
கண்காணி யில்லை யிடமில்லை காணுங்கால்

கண்காணி யர்கக் கலந்தெங்கு நின்றானைக்
கண்காணி கண்டார் களவொழிந் தாரே. (௧)

* செய்தா னறியுஞ் செழுங்கடல் வட்டத்துப்
பொய்தான் மிகவும் புலம்பு மனிதர்கள்
மெய்தா னுரைக்கில் விண்ணோர் தொழச்செய்வன்
மைதாழ்ந் திலங்கு மிடறுடை யோனே. (௨)

* பத்திவிற் றுண்டு பகலைக் கழிவிடு
மத்தகர்க் கன்றே மறுபிறப் புள்ளது
வித்துக்குற் றுண்டு விளைபுலம் பாழ்செய்யும்
பித்தர்கட் கென்றும் பிறப்பில்லை தானே. (௩)

* வடக்கு வடக்கென்பர் வைச்சதொன் றில்லை
நடக்க வுறுவரோ ஞான மிலாதார்
வடக்கி லடங்கிய வையக மெல்லாம்
அகத்தி லடங்கு மறிவுடை யோர்க்கே. (௪)

காயக் குழப்பனைக் காயநன் னாடனைக்
காயத்தி னுள்ளே கமழ்கின்ற நந்தியைத்
தேயத்துளே யெங்குந் தேடித் திரிவார்கள்
காயத்து னின்ற கருத்தறி யாரே. (௫)

கண்காணி யாகவே கையகத் தேயெழுங்
கண்காணி யாகக் கருத்து ளிருந்திடுங்
கண்காணி யாகக் கலந்து வழிசெய்யுங்
கண்காணி யாகிய காதலன் றானே. (௬)

* கன்னி யொருசிறை கற்றோ ரொருசிறை
மன்னிய மாதவஞ் செய்வோ ரொருசிறை
தன்னியல் புன்னி யுணர்ந்தோ ரருஞ்சிறை
என்னிது வீச னியல்பறி யாரே. (௭)

காணாத கண்ணிற் படலமே கண்ணொளி
காணாத வர்கட்குங் காணாத வவ்வொளி

காணுத வர்கட்குங் கண்ணும் பெருங்களிணைக்
காணுது கண்டார் களவொழிந் தாரே. (அ)

பித்தன் மருந்தாற் றெளிந்து பிரகிருதி
உய்த்தொன்று மாபோல் விழியந்தன் கண்ணொளி
அத்தன்மை யாதல்போ னந்தி யருடராச்
சித்தந் தெளிந்தேன் செயலொழிந் தேனே. (கூ)

பிரான்மய மாகப் பெயர்ந்தன வெட்டும்
பராமய மென்றெண்ணிப் பள்ளி யுணரார்
சுராமய முன்னிய சூழ்வினை யாளர்
நிராமய மாக நினைப்பொழிந் தாரே. (க0)

ஒன்றிரண் டாகிநின் றொன்றியொன் றயினோர்க்
கொன்று மிரண்டு மொருகாலுங் கூடிடா
ஒன்றிரண் டென்றே யுரைதரு வோர்க்கெலாம்
ஒன்றிரண் டாய்நிற்கு மொன்றேடொன் றனதே. ()

உயிரது நின்ற லுணர்வெங்கு நிற்கும்
அயரறி வில்லை யாலா ருடல்வீழும்
உயிரு முடலு மொருங்கிக் கிடக்கும்
பயிருங் கிடந்துள்ளம் பாங்கறி யாரே. (கஉ)

உயிரது வேறு யுணர்வெங்கு மாகும்
உயிரை யறியி லுணர்வறி வாகும்
உயிரன் றுடலை விழுங்கு முணர்வை
அயரும் பெரும்பொரு ளாங்கறி யாரே. (கங)

உலகாணி யொண்சுட ருத்தம சித்தன்
இலவாணி யைந்தினு ணேருற நிற்குஞ்
சிலவாணி யாகிய தேவர் பிரானைத்
தலைவாணி செய்வது தன்னை யறிவதே. (கச)

தானந்த மாமென நின்ற தனிச்சுடர்
ஊனந்த மாயுல காய்நின்ற வொண்சுடர்

சேனந்த மாய்நின்ற சிற்றின்ப நீயொழி
கோனந்த மில்லாக் குணத்தரு ளாமே. (கரு)
உன்முத லாகிய வூனுயி ருண்டெனுந்
தன்முத லீசன் கருத்தறி வாரில்லை
நன்முத லேறிய நாம மறநின்றாற்
றன்முத லாகிய தத்துவ மாமே. (கசு)
இந்திய மந்தக் கரண மிவையுயிர்
வந்தன சூக்க வுடலன்று மானது
தந்திடு மைவிதத் தாற்றற் புருடனும்
உந்துள மன்னு மாறாறு முடிவிலே. (கஎ)

கேடுகண்டிரங்கல்.

வித்துப் பொதிவார் விரைவிட்டு நாற்றுவார்
அற்றநம் வாணா ளறிகிலாப் பாவிகள்
உற்ற வினைத்துய ரொன்று மறிகிலார்
முற்றொளி தீயின் முனிகின்ற வாறே. (க)
போது சடக்கெனப் போகின் றதுகண்டும்
வாதுசெய் தென்னோ மனிதர் பெறுவது
நீதியுள் ளேநின்று நின்மலன் றாளணிந்
தாதியை யன்பி லறியகில் லார்களே. (உ)
கடன்கொண்டு நெற்குத்துக் கையரை யூட்டி
உடம்பினை யோம்பி யுயிரார் திரிவார்
தடங்கொண்ட சாரற் றழன்முரு டேறி
முடங்கொண் டெலார் கிடக்கின்ற வாறே. (ங)
விரைந்தன்று நால்வர்க்கு மெய்ப்பதி சூழ்ந்து
பரந்தகல் லாணிழற் புண்ணியன் சொன்ன
பரந்தன்னை யோராப் பழமொழி யாளர்
உரந்தன்மை யாக வொருங்கிநின் றார்களே. (ச)

நின்ற புகழு நிறைதவத் துண்மையும்
என்றுமெம் மீச னடியவர்க் கேநல்கும்
அன்றி யுலக மதுவிது தேவென்று
குன்றுகை யாலே குறைப்பட்ட வாறே. (௫)

இன்பத் துளேபிறந் தின்பத்து ளேவளர்ந்
தின்பத்து ளேநினைக் கின்ற திதுமறந்
துன்பத்து ளேசிலர் சோறொடுங் கூறையென்
றுன்பத்து ளேநின்று தூங்குகின் றார்களே. (௬)

* பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றும்
பெறுதற் கரிய பிரானடி பேணார்
பெறுதற் கரிய பிராணிக ளெல்லாம்
பெறுதற் கரியதோர் பேறிழந் தாரே. (௭)

ஆர்வ மனமு மளவி லிளமையும்
ஈரமு நல்லரென் றின்புறு காலத்துத்
தீர வருவதோர் காமத் தொழினின்று
மாதவ னின்ப மறந்தொழிந் தார்களே. (௮)

இப்பரி சேயிள ஞாயிறு போலுரு
அப்பரி சங்கியி னுள்ளுறை யம்மனை
இப்பரி சேகம லத்துறை யீசனை
மெய்ப்பரி சேவின வாதிருந் தோமே. (௯)

கூடகில் லார்குரு வைத்த குறிகண்டு
நாடகில் லார்நயம் பேசித் திரிவர்கள்
பாடகில் லாரவன் செய்த பரிசறிந்
தாடவல் லாரவர் பேறெது வாமே. (௧௦)

நெஞ்சு நிறைந்தங் கிருந்த நெடுஞ்சுடர்
நஞ்செம் பிரானென்று நாதனை நாடொறுந்
துஞ்சு மளவுந் தொழுமின் றொழாவிடில்
அஞ்சற்று விட்டதோ ரானையு மாமே. (௧௧)

மிருக மனிதர் மிக்கோர் பறவை
ஒருவர் செய்தன்பு வைத்தான்று தில்லை
பருநவ ரோடவர் பார்பயன் கொள்வர்
திருமரு மாதவஞ் சேர்ந்துணர்ந் தாரே. (கஉ)

சீதியி லோர்பெற்ற பொன்போ லிறைவனைச்
சோதியி லாருந் துடர்ந்தறி வாரில்லை
ஆதி யயனென் றமரர் பிரானென்று
காதியே வைத்தது நாடுகின் றேனே. (கங)

இருந்தேன் மலர்களை நின்புற வண்டு
பெருந்தே னிழைக்கின்ற பெற்றிமை யோரார்
வருந்தே னுகராது வாய்புகு தேனை
அருந்தேனை யாரு மறியகி லாரே. (கச)

கருத்தறி யாது கழிந்தன காலம்
அருத்தியுள் ளான மராபதி நாதன்
ஒருத்தனுள் ளானுல கத்துயிர்க் கெல்லாம்
வருத்தியில் லாது வழுக்குகின் றோமே. (கரு)

குதித்தோடிப் போகின்ற கூற்றமுஞ் சார்வாய்
விதித்தன நாட்களும் வீழ்ந்து கழிந்த
வதித்திருந் தென்செய்தீ ராறு நிராகிற்
கொதிக்கின்ற கூழிற் றுடுப்பிட லாமே. (கசு)

ஐரையரு காருக் கழினி விளைந்த
திரையரு காமுன்னைத் தேர்ந்தின்ப மெய்தும்
வரையரு கூறிய மாதவ நோக்கின்
கரையுரு வாச்செல்லுங் காலில வாமே. (கஎ)

வாரவறி வாளை மயங்குருண் டாலுந்
தீரவறி வாளைச் செழுஞ்சுடர்ச் சோதியை
ஆரவறி வார்முன் னொருதெய்வ மென்று
பீரவறி யாமலே யல்லவைத் தவாறே (கஅ)

நின்ற புகழு நிறைதவத் துண்மையும்
என்றுமெம் மீச னடியவர்க் கேநல்கும்
அன்றி யுலக மதுவிது தேவென்று
குன்றுகை யாலே குறைப்பட்ட வாறே. (ரு)

இன்பத்து ளேபிறந் தின்பத்து ளேவளர்ந்
தின்பத்து ளேநினைக் கின்ற திதுமறந்
துன்பத்து ளேசிலர் சோறுடுங் கூறையென்
றுன்பத்து ளேநின்று தூங்குகின் றார்களே. (சு)

* பெறுதற் கரிய பிறவியைப் பெற்றும்
பெறுதற் கரிய பிரானடி பேணார்
பெறுதற் கரிய பிராணிக ளெல்லாம்
பெறுதற் கரியதோர் பேறிழந் தாரே. (எ)

ஆர்வ மனமு மளவி லிளமையும்
ஈரமு நல்லரென் றின்புறு காலத்துந்
தீர வருவதோர் காமத் தொழினின்று
மாதவ னின்ப மறந்தொழிந் தார்களே. (அ)

இப்பரி சேயிள ஞாயிறு போலுரு
அப்பரி சங்கியி னுள்ளுறை யம்மனை
இப்பரி சேகம லத்துறை யீசனை
மெய்ப்பரி சேவின வாதிருந் தோமே. (கூ)

கூடகில் லார்குரு வைத்த குறிகண்டு
நாடகில் லார்நயம் பேசித் திரிவர்கள்
பாடகில் லாரவன் செய்த பரிசறிந்
தாடவல் லாரவர் பேறெது வாமே. (க௦)

நெஞ்சு நிறைந்தங் கிருந்த நெடுஞ்சுடர்
நஞ்செம் பிரானென்று நாதனை நாடொறுந்
துஞ்சு மளவுந் தொழுமின் றொழாவிடில்
அஞ்சற்று விட்டதோ ரானையு மாமே. (கக)

மிருக மனிதர் மிக்கோர் பறவை
ஒருவர் செய்தன்பு வைத்தன்று தில்லை
பருநவ ரோடவர் பார்பயன் கொள்வர்
திருமரு மாதவஞ் சேர்ந்துணர்ந் தாரே. (கஉ)

திதியி லோர்பெற்ற பொன்போ லிறைவனைச்
சோதியி லாருந் தொடர்ந்தறி வாரில்லை
ஆதி யயனென் றமரர் பிரானென்று
நாதியே வைத்தது நாடுகின் றேனே. (கங)

இருந்தேன் மலர்களைத் தின்புற வண்டு
பெருந்தே னிழைக்கின்ற பெற்றிமை யோரார்
வருந்தே னுகராது வாய்புகு தேனை
அருந்தேனை யாரு மறியகி லாரே. (கச)

கருத்தறி யாது கழிந்தன காலம்
அருத்தியுள் ளான அமராபதி நாதன்
ஒருத்தனுள் ளானுல கத்துயிர்க் கெல்லாம்
வருத்திநில் லாது வழுக்குகின் றாரே. (கரு)

குறித்தோடிப் போகின்ற கூற்றமுஞ் சார்வாய்
விதித்தன நாட்களும் வீழ்ந்து கழிந்த
வதிர்த்திருந் தன்செய்த் தாறு திராகிற்
கொதிக்கின்ற கூழிற் றுடுப்பிட லாமே. (கசு)

ஞரைபரு காருக் கழினி விளைந்த
நிரையரு காமுன்னைத் தேர்ந்தின்ப மெய்தும்
வரையரு கூறிய மாதவ நோக்கின்
கரைபுரு வாச்செல்லு காளில வாமே. (கஎ)

வரவறி வாரை மயர்விருள் ஞாலத்
திரவறி வாரைச் செழுஞ்சுடர்ச் சோதியை
அரவறி வார்முன் னொருதெய்வ மென்று
விரவறி யாமலே மெல்லவைத்த வாறே (கஅ)

இதோபதேசம்.

* மறந்தொழி மண்மிசை மன்னுப் பிறவி
இறந்தொழி காலத்து மீசனை யுள்கும்
பறந்தல மந்து படுதுயர் தீர்ப்பான்
சிறந்த சிவநெறி சிந்தைசெய் யீரே. (௧)

செல்லு மளவுஞ் செலுத்துமின் சிந்தையை
வல்ல பரிசா லுரைமின்கள் வாய்மையை
இல்லை யெனினும் பெரிதுள னெம்மிறை
நல்ல வரனெறி நாடுமி னீரே. (௨)

* ஒன்றே குலமு மொருவனே தேவனு
நன்றே நினைமி னமனில்லை நாணாமே
சென்றே புகுங்கதி யல்லைநுஞ் சித்தத்து
நின்றே நிலைபெற நீர்நினைந் துய்மினே. (௩)

போற்றிசெ யந்தண் கயிலைப் பொருப்பனை
நாற்றிசைக் குந்நடு வாய்நின்ற நம்பனைக்
காற்றிசைக் குங்கம ழாக்கையைக் கைக்கொண்டு
கூற்றுதைத் தான்றன்னைக் கூறிநின் றுய்மினே. (௪)

* இக்காய நீக்கி யினியொரு காயத்திற்
புக்குப் பிறவாமற் போம்வழி தேடுமின்
அக்காலத் திவ்வுடல் வந்தெமக் கானதென்
றக்கால முன்ன வருள்பெற லாமே. (௫)

போகின்ற வாறே புகுகின்ற வப்பொருள்
ஆகின்ற போது மரணறி வாளுளன்
சாகின்ற போதுந் தலைவனை நாடுமின்
ஆகின்ற வப்பொரு ளக்கரை யாகுமே. (௬)

* பறக்கின்ற வொன்று பயனுற வேண்டின்
இறக்கின்ற காலத்து மீசனை யுள்குஞ்

சிறப்பொடு சேருஞ் சிவகதி பின்னைப்
பிறப்பொன் றிலாமையும் பெறுவ தாமே. (௭)

கூடிய நின்றார் தொழுதெம் மிறைவனைப்
பாடியு ளேநின்று பாதம் பணிமின்கள்
ஆடியு ளேநின் றறிவுசெய் வார்கட்கு
நீடிய வீற்றுப் பசுவது வாகுமே. (௮)

விடுகின்ற சீவனார் மேலெழும் போது
நடுநின்ற நாடியி னாதன்றன் பாதங்
கெடுகின்ற வல்வினை கேடில் புகழோன்
இடுகின்ற தும்மை யிமைபவ ரோடே. (௯)

* ஏறுடை யாயிறை வாவெம் பிரானென்று
நீறிடு வாரடி யார்நிகழ் தேவர்கள்
ஆறணி செஞ்சடை யண்ண றிருவடி
வேறணி வார்க்கு வினையில்லை தானே. (௧௦)

இன்புறு வீரறிந் தேயெம் மிறைவனை
அன்புறு வீர்தவஞ் செய்யுமெய்ஞ் ஞானத்துப்
பண்புறு வீர்பிற வித்தொழி லேகின்று
துன்புறு பாசத் துழைத்தொழிந் தீரே. (௧௧)

* மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்த்தவ மொன்றுண்டு
மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்த்தாளு மொன்றுண்டு
மேற்கொள்ள லாவதோர் மெய்ந்நெறி யொன்றுண்டு
மேற்கொள்ள லாம்வண்ணம் வேண்டிநின் றோர்க்கே.

* சார்ந்தவர்க் கின்பங் கொடுக்குந் தழல்வண்ணன்
நேர்ந்தவர்க் கின்றைப் பிறவி கொடுத்திடுங்
கூர்ந்தவர்க் கங்கே குரைகழல் காட்டுஞ்
சேர்ந்தவர் தேவரைச் சென்றுணர் வாரே. (௧௨)

முத்தியை ஞானமு முத்தமப் பேராசையை
எத்தனை காலமு மேத்துவ ரீசனை

நெய்த்தலை பால்போ னிமல னுமங்குளன்
அத்தகு சோதி யதுவிரும் பாரே. (௧௪)

நியமத்த னாகிய நின்மலன் வைத்த
உகமெத் தனையென் றொருவருந் தேறார்
பவமத்தி லேவந்து பாய்கின்ற தல்லாற்
சிவமத்தை யொன்றுந் தெளியகில் லாரே. (௧௫)

இங்கித்தை வாழ்வு மெனைத்தோ ரகிதமுந்
துஞ்சொத்த காலத்துத் தூய்மணி வண்ணனை
விஞ்சத் துறையும் விகிர்தா வெனநின்னை
நஞ்சத் தவர்க்கன்றி நாடவொண் ணாதே. (௧௬)

பஞ்சமு மாம்புவி சற்குரு பான்முன்னி
வஞ்சக ரானவர் வைகிலர் தம்மை
அஞ்சுவ நாச னருநர கத்திடுஞ்
செஞ்சநிற் போரைத் தெரிசிக்கச் சித்தியே. (௧௭)

* சிவனை வழிபட்டா ரெண்ணிலி தேவர்
அவனை வழிபட்டங் காமா றொன்றில்லை
அவனை வழிபட்டங் காமாறு காட்டுங்
குருவை வழிபடிற் கூட லுமாமே. (௧௮)

நரருஞ் சுரரும் பசுபாச நண்ணிக்
கருமங்க ளாலே கழிதலிற் கண்டு
குருவென் பவன்ஞானி கோதில னாற்
பரமென்ற லன்றிப் பகர்வொன்று மின்றே (௧௯)

ஆட்கொண் டவர்தனி நாயக னன்புற
மேற்கொண் டவர்வினை போயற நாடோறு
நீர்க்கின்ற செஞ்சடை நீள னுருவத்தின்
மேற்கொண்ட வாறலை வீவித்து ளானே. (௨௦)

ஏழாந் தந்திர முற்றிற்று.

ஆ மொத்தம் - ௨௧௨௧.

எட்டாந்தந்திரம்.

உடலிற்பஞ்சபேதம்.

காயப்பை யொன்று சரக்குப் பலவுள
மாயப் பைதன்னில் மற்றுமோர் பையுண்டு
காயப்பைக் குண்ணின்ற கள்வன் புறப்பட்டான்
மாயப்பை மண்ணா மயங்கிய வாறே. (௧)

அத்த னமைத்த வுடலிரு கூறினிற்
சுத்தம தாகிய சூக்குமஞ் சொல்லுங்காற்
சத்த பரிச ரூப ரசகெந்தம்
புத்திமா னாங்காரம் புரியட்ட காயமே. (௨)

எட்டினி லைந்தாகு மிந்திரி யங்களுங்
கட்டிய மூன்று கரணமு மாயிடும்
ஒட்டிய பாச முணர்வது வாகவே
கட்டி யவிழ்த்திடுங் கண்ணுதல் காணுமே. (௩)

இரத முதிர மிறைச்சிதோல் மேதை
மருவிய வத்தி வழும்பொடு மச்சை
பரவிய சுக்கிலம் பாழா முபாதி
உருவ மலாலுட லொன்றென லாமே. (௪)

ஆரே யறிவா ரடியின் பெருமையை
யாரே யறிவா ரங்கவர் நின்றது
யாரே யறிவா ரதுபத்தோ டாக்கையை
யாரே யறிவா ரடிக்காவ லானதே. (௫)

எண்சா ணளவா லெடுத்த வுடம்புக்குட்
கண்கா லுடலிற் கரக்கின்ற கைகளிற்
புண்கா லறுபத்தெட் டாக்கை புணர்க்கின்ற
நண்பா லுடம்புதன் னாலுடம் பாகுமே. (௬)

உடம்புக்கு நாலுக்கு முயிராய சீவன்
ஒடுங்கும் பரனோ டொழியாப் பிரமங்
கடந்தோறு நின்ற கணக்கது காட்டி
அடங்கியே யற்றது வாரறி வாரே. (௭)

*ஆறந்த மாகி நடுவுடன் கூடினாற்
றேறிய மூவாறுஞ் சிக்கென் றிருந்திடுங்
கூறுங் கலைகள் பதினெட்டுங் கூடியே
ஊறு முடம்பை யுயிருடம் பெண்ணுமே. (௮)

மெய்யினிற் றூல மிருந்த முகத்தையும்
பொய்யினிற் சூக்கம் பொருந்து முடலையுங்
கையினிற் றுல்லியங் காட்டு முடலையும்
ஐய னடிக்கு ளடங்கு முடம்பே. (௯)

காயுங் கடும்பரி கால்வைத்து வாங்கல்போற்
சேய விடமுண்மை செல்லவும் வல்லது
காயத் துகிற்போர்வை யொன்றுவிட் டாங்கொன் றிட்
டேயு மவரென்ன வேய்ந்திடுங் காயமே. (௧௦)

* நாக முடலுரி போலுநல் லண்டச
மாக நனவிற் கனமறந் தல்லது
போகலு மாகு மரனரு ளாலேசென்
றேகு மிடஞ்சென் றிருபய னுண்ணுமே. (௧௧)

உண்டு நரக சுவர்க்கத்தி லுள்ளன
கண்டு விடுஞ்சூக்கங் காரண னச்செலப்
பண்டு துடரப் பரகாய யோகிபோற்
பிண்ட மெடுக்கும் பிறப்பிறப் பெய்தியே. (௧௨)

தானவ னாகிய தற்பரந் தாங்கினேன்
ஆனவை மாற்றிப் பரமத் தடைந்திடும்
ஏனை யுயிர்வினைக் கெய்து மிடஞ்சென்றும்
வானு நிலனும் புகுந்தும் வருந்துமே. (௧௩)

* ஞானிக்குக் காயஞ் சிவமே தனுவாகும்
ஞானிக்குக் காய முடம்பே யதுவாகு
மேனிற்கும் யோகிக்கு விந்துவு நாதமு
மோனிக்குக் காயமுப் பாற்கெட்ட முத்தியே. (௧௪)

* விஞ்ஞானத் தோர்க்கா ணவமே மிகுதனு
எஞ்ஞானத் தோர்க்குத் தனுமாயை தானென்ப
அஞ்ஞானத் தோர்க்குக் கன்ம தனுவாகு
மெய்ஞ்ஞானத் தோர்க்குச் சிவதனு மேவுமே. (௧௫)

* மலமொன் றுடம்பை மதியாத வூமர்
சலமொன்று வேறு தரித்தமை கண்டீர்
சலமென் றிதனையே நாடி யிருக்கிற்
பலமுள்ள காயத்திற் பற்றுமிவ் வண்டத்தே. (௧௬)

நல்ல வசனத்து வாக்கு மனுதிகள்
மெல்ல விளையாடும் விமல னகத்திலே
அல்ல செவிசத்த மாதி மனத்தையு
மெல்லத் தரித்தார் முகத்தார் பசித்தே. (௧௭)

உடல் விடல்.

* பண்ணாருங் காமம் பயிலும் வசனமும்
விண்ணாம் பிராணன் விளங்கிய சத்தமும்
புண்ணா முடலிற் பொருந்து மனத்தையும்
அண்ணாந்து பார்க்க வழியு முடம்பே. (௧)

அழிகின்ற வோருடம் பாகுஞ் செவிகண்
கழிகின்ற காலம் விரதங்க டான
மொழிகின்ற வாக்கு முடிகின்ற நாடி
ஒழிகின்ற வூனுக் குறுதுணை யில்லையே. (௨)

இலையா மிடையி லெழுகின்ற காம
முலைவாய் நெஞ்சத்து மூழ்கு முளத்துத்
தலையாய மின்னுடற் றங்கித் திரியுஞ்
சிலையாய சித்தஞ் சிவமுன் னிடைக்கே. (௩)

அவத்தைபேதம்கீழாலவத்தை.

ஐயைந்து மத்திமை யானது சாக்கிரங்
கைகண்ட பன்னான்கிற் கண்டங் கனவென்பர்
பொய்கண்டி லாத புருடனித யஞ்சுழுனை
மெய்கண் டவனுந் தியாகுந் துரியமே. (௧)

முப்பதோ டாறின் முதனனு வைந்தாகச்
செப்பதி னன்காயத் திகழ்ந்திரண் டொன்றாகி
அப்பதி யாகு நியதி முதலாகச்
செப்புஞ் சிவமீறாய்த் தேர்ந்துகொள் வீரே. (௨)

இந்திய மீரைந் தீரைந்து மாத்திரை
மந்திர மாய்நின்ற மாருத மீரைந்தும்
அந்தக் கரண மொருநான்கு மான்மாவும்
பந்தவச் சக்கரப் பாலது வாகுமே. (௩)

பாரது பொன்மை பசுமை யுடையது
நீரது வெண்மை செம்மை நெருப்பது
காரது மாருதங் கறுப்பை யுடையது
வானகந் தூம மறைந்துநின் றாரே. (௪)

பூதங்க ளைந்தும் பொறியவை யைந்துளும்
ஏதம் படஞ்செய் திருந்த புறநிலை
ஓது மலங்குண மாகுமா தாரமோ
டோதிய வத்தைக் கருவிதொண் ணூற்றாறே. (௫)

இடவகை சொல்லிரு பத்தஞ் சாணை
படைபொர சேனையும் பாய்பரி யைந்தும்
உடையவன் மத்திமை யுள்ளுறு நால்வர்
அடைய நெடுங்கடை யைந்தொடு நான்கே. (௬)

உடம்பு முடம்பு முடம்பைத் தழுவி
உடம்பிடை நின்ற வுயிரை யறியார்
உடம்பொ டுயிரிடை நட்பறி யாதார்
மடம்புகு நாய்போன் மயங்குகின் றாரே. (௭)

இருக்கின்ற வாறொன் றறிகில ரேழைகண்
முருக்கு மசவையை மாற்றி முகந்து
கருக்கொண்டு காமாரி சார முகந்தேர்ந்
தருக்கொண்டு தொக்க வுடலொழி யாதே. (௮)

ஒளித்திட் டிருக்கு மொருபதி னாலை
அளித்தன னென்னுள்ளே யாரியன் வந்து
அலைக்குங் கலைகளி னாலறு பத்து
ஒளித்திட்டு வைத்தா னொடுங்கிய சித்தே. (௯)

மண்ணினி லொன்று மலர்நீரு மங்காகும்
பொன்னினி லங்கி புகழ்வளி யாகாய
மன்னு மனோபுத்தி யாங்கார மோரொன்றாய்
உன்னி முடிந்தது பூத சமயமே. (௧௦)

* முன்னிக் கொருமகன் மூர்த்திக் கிருவர்
வன்னிக்கு மூவர் வதுவைக்கு நால்வர்
கன்னிக்குப் பிள்ளைக ளைவர்மு னில்லை
கன்னியைக் கன்னியே காதலித் தாரே. (௧௧)

கண்ட கனவைந்துங் கலந்தன தானைந்துஞ்
சென்றுண்ட நான்கு மொருங்கிப் புணர்ந்தபின்
பண்டைய தாகிப் பரந்த வியாக்கிரத்
தண்டமுந் தானு மயர்ந்துநின் றும்மே. (௧௨)

நின்றவ னிற்பப் பதினலிற் பத்துநீத்
தொன்றிய வந்தக் கரணங்க ளொன்றுடன்
மன்று கலந்த மனைவாழ்க்கை வாதனை
கன்றிய கண்டத்திற் கண்டான் கனவதே. (௧௩)

தான மிழந்து தனிபுக் கிதயத்து
மான மழிந்து மதிகெட்டு மாலாகி
ஆன விரிவறி யாவவ் வியத்தத்தின்
மேனி யழிந்து சுழுத்திய தாமே. (௧௪)

சுழுனை யைச்சேர்ந் துளமூன் றுடன்காட்சி
கெழுமிய சித்தம் பிராணன்றன் போதம்
ஒழுகக் கமலத்தி னுள்ளே யிருந்து
விழுமப் பொருளுடன் மேவிநின் றனே. (௧௫)

தானத் தெழுந்து தருக்குந் துரியத்தின்
வானத் தெழுந்துபோய் வையம் பிறகிட்டுக்
கானத் தெழுந்த கருத்தின் றலையிலே
ஊனத் தவித்தைவிட் டேனின் றனே. (௧௬)

ஊமை யெழுத்தொடு பேசு மெழுத்துறில்
ஆமை யகத்தினி லஞ்சு மடங்கிடும்
ஓமய முற்றது வுள்ளொளி பெற்றது
நாமய மற்றது நாமறி யோமே. (௧௭)

துரிய மிருப்பதுஞ் சாக்கிரத் துள்ளே
நரிகள் பதினலு நஞ்சுண்டு செத்தது
பரிய புரவியும் பாரிற் பரந்தது
துரிய மிறந்திடஞ் சொல்லவொண் ணதே. (௧௮)

மாரு மலமைந்தான் மன்னு மவத்தையின்
வேருய மாயா தனுகர ணதிக்கிங்
கீரு காதேயெவ் வுயிரும் பிறந்திறந்
தாருத வல்வினை யாலடி யுண்ணுமே. (௧௯)

உன்னுந்தன் னோடாடா தூட்டிடு மாயையும்
அண்ண லருள்பெற்ற முத்திய தாவது
கண்ண விலாவுயிர் ஞானத்தி னாற்பிறந்
தென்னுறு ஞானத்தி னேர்முத்தி யெய்துமே. (௨௰)

அதிமூட நித்திரை யாண வநந்த
அதனா லுணர்வோ னருங்கன்ம முன்னித்
திதமான கேவல மித்திறஞ் சென்று
பரமா காவை யவத்தைப் படுவானே. (௨௧)

* ஆசான்முன் னேதுயில் மாண வகரைத்
தேசாய தண்டா லெழுப்புஞ் செயல்போல்
நேசாய வீசனு நீடாண வத்தரை
ஏசாத மாயாடன் னாலே யெழுப்புமே. (௨௨)

மஞ்சொடு மந்தா கினிகுட மாமென
விஞ்சறி வில்லோன் விளம்பு மிகுமதி
எஞ்சலி லொன்றென மாறென விவ்வுடல்
அஞ்சனு மன்ன னன்றேபோ மளவே. (௨௩)

படையுடை மன்னவன் பாய்பரி யேறி
வடிவுடை மாநகர் தான்வரும் போது
வடியுடை யைவரு மங்குறை வோருந்
துடியில்லம் பற்றித் துயின்றனர் தாமே. (௨௪)

நேரா மலத்தை நீடைந் தவத்தையின்
நேரான வாறுன்னி நீடு நனவினின்
நேரா மலமைந்து நேரே தெரிசித்து
நேராம் பரத்துட னிற்பது நித்தமே. (௨௫)

மத்தியசாக்கிராவத்தை.

சாக்கிர சாக்கிரந் தன்னிற் றிரோதாயி
சாக்கிர சொற்பனந் தன்னிடை மாமாயை

சாக்கிரந் தன்னிற் சுழுத்திதற் காமியஞ்
சாக்கிரந் தன்னிற் றுரியத்து மாயையே. (௧)

மாயை யெழுப்புங் கலாதியை மற்றதி
னேயவி ராகாதி யேய்ந்த துரியத்துத்
தோயுஞ் சுழுனை கனாநன வுந்துன்னி
ஆயின னந்தச் சகலத்து ளானே. (௨)

மேவிய வந்தகன் விழிகட் குருடனு
மாவையின் முன்னடிக் காணு மதுகண்டு
மேவுந் தடிகொண்டு சொல்லும் விழிபெற
மூவையு ஞன்மா முயலுங் கருமமே. (௩)

மத்திம மொத்த சிலந்தி வலயத்துள்
ஒத்தங் கிருந்து வுயிருண்ணு மாறுபோல்
அத்தனு மைம்பொறி யாடகத் துண்ணின்று
சத்த முதலைந்துந் தானுண்ணு மாறே. (௪)

வைச்சன வச்சு வகையிரு பத்தஞ்சு
முச்சு முடன்மலை வானொரு வன்னுளன்
பிச்சன் பெரியன் பிறப்பிலி யென்றென்று
நச்சி யவனரு ணுய்ந்த வாறே. (௫)

நாலாறு டன்புருட னற்றத் துவமுடன்
வேறான வையைந்து மெய்ப்புரு டன்பரங்
கூறுவி யோமம் பரமெனக் கொண்டனன்
வேறான நாலேழு வேதாந்த தத்வமே. (௬)

ஏலங்கொண் டாங்கே யிடையொடு பின்கலை
கோலங்கொண் டாங்கே குணத்தி னுடன்புக்கு
மூலங்கொண் டாங்கே முறுக்கிமுக் கோணிலுங்
காலங்கொண் டானடி காணலு மாமே. (௭)

நாடிகள் பத்து நலந்திகழ் வாயுவும்
ஓடிய காலி லொடுங்கி யிருந்திடுங்

கூடிய காமங் குளிக்கு மிரதமு
நாடிய நல்ல மனமு முடலிலே (அ)

* ஆவன வாவ வழிவ வழிவன
போவன போவ புகுவ புகுவன
காவலன் பேர்நந்தி காட்டித்துக் கண்டவ
ஏவன செய்யு மிளங்கிளை யோனே. (௯)

பத்தொடு பத்து மோர்மூன் றும் ப்குதியு
முய்த்த துரியமு முள்ளுணர் காலமு
மெய்த்த வியோமமு மேலைத் துரியமுந்
தத்துவ நாலே ழெனவுன்னத் தக்கதே. (௧0)

விளங்கிடு முந்நூற்று முப்பதோ டொன்பான்
தளங்கொ ளிரட்டிய தாறு நடந்தால்
வணங்கிடு மைம்மலம் வாயு வெழுந்து
விளங்கிடு மவ்வழி தத்துவ நின்றே. (௧௧)

நாலொரு கோடியே நாற்பத்தெண் ணாயிர
மேலுமோ ரைந்நூறு வேறா யடங்கிடும்
பாலவை தொண்ணூ றோடாறுட் படுமவை
கோலிய வையைந்து ளாகுங் குறிக்கிலே. (௧௨)

* ஆகின்ற தொண்ணூ றோடாறும் பொதுவென்பர்
ஆகின்ற வாறா றருஞ்சைவர் தத்துவம்
ஆகின்ற நாலேழ் வேதாந்தி வயிணவர்க்
காகின்ற நாலாறை யைந்துமாயா வாதிக்கே. (௧௩)

தத்துவ மானது தன்வழி நின்றிடில்
வித்தக னாகி விளங்கி யிருக்கலாம்
பொய்த்தவ மாமவை போயிடு மவ்வழி
தத்துவ மாவ தகார வெழுத்தே. (௧௪)

அறிவொன்றி லாதன வையேழு மொன்றும்
அறிகின்ற வென்னை யறியா திருந்தேன்

அறிகின்றாய் நீயென் றருள்செய்தார் நந்தி
அறிகின்ற நானென் றறிந்துகொண் டேனே. (௧௫)

சாக்கிர சாக்கிர மாதி தனிலைந்தும்
ஆக்கு மலாவத்தை யைந்து நனவாதி
போக்கி யிவற்றொடும் பொய்யான வாறாறு
நீக்கி நெறிநின் றொன்றாகி நிற்குமே. (௧௬)

* ஆணவ மாதி மலமைந் தலரோனுக்
காணவ மாதி நான்காமாற் கரனுக்கு
ஆணவ மாதி மூன் றீசர்க் கிரண்டென்ப
ஆணவ மொன்றே சதாசிவற் காவதே. (௧௭)

அத்துவாக்கள்.

தத்துவ மாறாறு தன்மனு வேழ்கோடி
மெய்த்தகு வன்னமைம் பானொன்று மேதினி
ஒத்திரு நூற்றிரு பானொன்கெண் பானொன்று
வைத்த பதங்கலை யோரைந்தும் வந்ததே. (௧)

நாடிய மண்டல மூன்று நலந்தெரிந்
தோடு மவரோ டுள்ளிரு பத்தைஞ்சுங்
கூடுவர் கூடி குறிவழி யேசென்று
தேடிய பின்னர்த் திகைத்திருந் தார்களே. (௨)

சாக்கிர சாக்கிர மாதித் தலையாக்கி
ஆக்கிய தூல மளவாக்கி யதீதத்துத்
தாக்கிய வன்பான் தாண்டவஞ் சார்ந்தது
தேக்குஞ் சிவமாத லைந்துஞ் சிவாயமே. (௩)

சுத்தநனவாதிபருவம்.

நனவாதி தூலமே சூக்கப் பகுதி
அனதான வையைந்தும் விந்துவின் சத்தி
தனதா முயிர்விந்து தானின்று போந்து
கனவா நனவிற் கலந்ததிவ் வாறே. (௧)

நனவி லதீதம் பிறந்தார் கிடந்தார்
நனவிற் றுரிய நகழ்ந்தார் தவழ்ந்தார்
நனவிற் சுழுனை நடந்தார் வளர்ந்தார்
நனவிற் கனவோட னன்செய்தி யானதே. (௨)

செறியுங் கிரியை சிவதத் துவமாம்
பிறிவிற் சுகயோகம் பேருள் கல்வி
குறிதற் றிருமேனி குணம்பல வாகும்
அறிவில் சராசர மண்டத் தளவே. (௩)

ஆதி பரஞ்சிவஞ் சத்தி சதாசிவம்
ஏதமி லீசனல் வித்தியா தத்துவம்
போதங் கலைகால நியதி மாமாயை
நீதியீ ருக நிறுத்தின னென்னே. (௪)

தேசு திகழ்சிவஞ் சத்தி சதாசிவம்
ஈசன னல்வித்தை யிராகங் கலைகால
மாசகல் வித்தை நியதி மகாமாயை
ஆசில் புருடாதி யான்மாவீ ருமே. (௫)

ஆணவ மாயையுங் கன்மமு மாமலங்
காணு முளைக்குத் தவுமி யான்மாவுந்
தாணுவை யொவ்வாமற் றண்டுல மாய்நிற்கும்
பேணுவாய் மற்று நின்பாசம் பிறித்தே. (௬)

* பசுக்கள் பலவண்ண ம் பாலொரு வண்ணம்
பசுக்களை மேய்க்கின்ற வாய னொருவண்ணம்

பசுக்களை மேய்க்கின்ற வாயன்கோல் போடிற்
பசுக்கட லைவனைப் பற்றி விடாவே. (எ)

உடலிந் தியமன மொண்புத்தி சித்தம்
அடலொன்ற கந்தை யறியாமை மன்னிக்
கெடுமவ் வுயிர்மயல் மேலுங் கிளைத்தால்
அடைவது தானேழ் நரகத்து ளாயே. (அ)

தற்றெரி யாதவ தீதந்தற் காணவஞ்
சொற்றெரி கின்ற துரியஞ்சொற் காமியம்
பெற்ற சுழுத்திப்பின் பேசுறுங் காதலா
மற்றது வுண்டிக் கனநன வாதலே. (கூ)

நனவிற் கனவில்லை யைந்து நனவிற்
கனவிலாச் சூக்குமங் காணுஞ் சுழுத்தி
தனலுண் பகுதியே தற்கூட்டு மாயை
நனவிற் றுரிய மதீதந் தலைவந்தே. (க௦)

ஆறா றிலையைந் தகல் நனாநனா
வாறா மவைவிட வாகு நனாக்கனா
வேறான வைந்தும் விடவே நனாவினில்
ஈறாஞ் சுழுனை யிதின்மாயை தானே. (கக)

மாயையில் வந்த புருடன் றுரியத்தில்
ஆய முறைவிட் டதுவுந்தா னன்றாகிச்
சேயகே வலவிந் துடன்செல்லச் சென்றக்கால்
ஆய தனுவின் பயனில்லை யாகுமே. (கஉ)

அதீதத் துரியத் தறிவனா மான்மா
அதீதத் துரிய மதனாற் புரிந்தால்
அதீதத் தெழுந்தறி வாகிய மானன்
முதிய வனலிற் றுரியத்து முற்றாமே. (கங)

ஐயைந்து பத்துட னானது சாக்கிரங்
கைகண் டனவஞ் சிற்கண்டங் கனாவென்பர்

பொய்கண்ட மூவர் புருடன் சுழுனையின்
மெய்கண் டவனுந்தி மேவ லிருவரே. (௧௪)

புரியட் டகமே பொருந்தன னனவு
புரியட் டகந்தன்னின் மூன்று கனவு
புரியட் டகத்தி லிரண்டு சுழுத்தி
புரியட் டகத்தொன்று புக்க துரியமே. (௧௫)

நனவி னனவு புலனில் வழக்க
நனவிற் கனவு நினைத்தன் மறத்தல்
நனவிற் சுழுனையுண் ணுடை லிலாமை
நனவிற் றுரிய மதிதத்து நந்தியே. (௧௬)

* கனவி னனவுபோற் கண்ட னனவாங்
கனவினிற் கண்டு மறத்தற் கனவாங்
கனவிற் சுழுத்தியுங் காணாமை காணல்
அனுமாதி செய்த லிலான துரியமே. (௧௭)

சுழுத்தி கனவொன்றுந் தோன்றாமை தோன்றற்
சுழுத்தி கனவத னுண்மை சுழுத்தியிற்
சுழுத்தி யறிவறி வாலே யழிகை
சுழுத்தித் துரியமாஞ் சொல்லறும் பாழே. (௧௮)

துரிய நனவா மிதமுரை போதந்
துரியக் கனவா மகமுணர் போதந்
துரியச் சுழுத்தி வியோமந் துரியந்
துரியம் பரமெனத் தோன்றிடுந் தானே. (௧௯)

* அறிவறி கின்ற வறிவு நனவாம்
அறிவறி யாமை யடையக் கனவாம்
அறிவறி யவ்வறி யாமை சுழுத்தி
அறிவறி வாகு மான துரியமே. (௨௰)

தானெய்ந்த மாயவ னைம்மலந் தான்விட்டு
ஞானந் தனதுரு வாகி நயந்தபின்

தானெங்கு மாய்நெறி நின்றது தான்விட்டு
மேனந்தச் சூக்க மவைவன்ன மேலிட்டே. (௨௧)

ஐயைந்து மாறு மோரைந்து நனவினில்
எய்யு நனவு கனவு சுழுத்தியா
மெய்யும்பின் சூக்கமு மெய்ப்பகுதி மாயை
ஐமுந் தானவ னத்துரி யத்தனே. (௨௨)

ஈதென் றறிந்தில னித்தனை காலமும்
ஈதென் றறிந்தபி னேது மறிந்திலேன்
ஈதென் றறியு மறிவை யறிந்தபின்
ஈதென் றறியு மியல்புடை யோரே. (௨௩)

உயிர்க்குயி ராகி யுருவா யருவாய்
அயற்புணர் வாகி யறிவாய்ச் செறிவாய்
நயப்புறு சத்தியு நாத னுலகாதி
இயற்பின்றி யெல்லா மிருண்மூட மாமே. (௨௪)

சத்தி விராகத்திற் றனல் லுயிராகி
ஒத்துறு பாச மலமைந்தோ டாறுறு
தத்துவ பேதஞ் சமைத்துக் கருவியும்
வைத்தன னீசன் மயமறு மாறே. (௨௫)

சாக்கிரா தீதத்தி லாணவந் தன்னுண்மை
சாக்கிரா தீதந் துரியத்திற் றனுறச்
சாக்கிரா தீதத்தி லாணவந் தான்விடாச்
சாக்கிரா தீதம் பரனுண்மை தங்குமே. (௨௬)

* மலக்கலப் பாலே மறைந்தது சத்தி
மலக்கலப் பாலே மறைந்தது ஞான
மலக்கலப் பாலே மறைந்தனன் றானு
மலக்கலப் பற்றான் மதியொளி யாமே. (௨௭)

* திகைக்கின்ற சிந்தையுட் சிங்கங்கண் மூன்று
நகைக்கின்ற நெஞ்சு ணரிக்குட்டி நாலு

பகைக்கின்ற நெஞ்சினு ளாலோக்க ளறைந்து
பகைக்கின்ற நெஞ்சுக்குப் பாவிரண் டாமே. (௨அ)

கதறு பதினெட்டுக் கண்களும் போகச்
சிதறி யெழுந்திடுஞ் சிந்தையை நீரும்
விதறு படாமுன்ன மெய்வழி நின்றால்
அதிர வருவதோ ரானையு மாமே. (௨௯)

நனவகத் தேயொரு நாலைந் தும்விடக்
கனவகத் தேயுட் கரணங்க ளோடு
முனவகத் தேகின் றுதறியுள் புக்கு
நினைவகத் தின்றிச் சுழுத்திநின் றானே. (௩௦)

நின்றவ னாசா னிகழ்துரி யத்தனாய்
ஒன்றி யுலகினி யமாதிக ளுற்றுச்
சென்று துரியா தீதத்தே சிலகால
நின்று பரனாய் நின்மல னாகுமே. (௩௧)

ஆனவவ் வீசன திதத்தில் வித்தையாய்த்
தானுவ லுண்டு சதாசிவ மாசத்தி
மேனிக ளைந்தும்போய் விட்டுச் சிவமாகி
மோன மடைந்தொளி மூலத்த னாமே (௩௨)

மண்டல மூன்றினுள் மாயநன் னாடனைக்
கண்டுகொண் டுள்ளே கருதிக் கழிகின்ற
விண்டலர் தாமரை மேலொன்றுங் கீழாகத்
தண்டமுந் தானு யகத்தினுள் ளாமே. (௩௩)

போதறி யாது புலம்பின புள்ளின
மாதறி யாவகை நின்று மயங்கின
வேதறி யாவணம் நின்றன னெம்மிறை
ஆதறி வாருச்சி சூடிநின் றாரே. (௩௪)

கருத்தறிந் தொன்பது கண்டமு மாங்கே
பொருத்தறிந் தோன்புவ னாபதி நாடித்

திருத்தநிந் தேன்மிகு தேவர் பிரானை
வருத்தநிந் தேனமன மன்னிநின் றானே. (௩௫)

ஆன விளக்கொளி தூண்டு மவனென்னத்
தான விளக்கொளி யாமூல சாதனத்
தான விதிமூலத் தானத்தி லவ்விளக்
கேனை மதிமண்ட லங்கொண் டெரியுமே (௩௬)

உண்ணாடு மைவர்க்கு மண்டை யொதுங்கிய
விண்ணாட நின்ற வெளியை வினவுறில்
அண்ணாந்து பார்த்தைவர் கூடிய சந்தியிற்
கண்ணாடி காணுங் கருத்ததென் றானே. (௩௭)

* அறியாத வற்றை யறிவா னறிவான்
அறிவா னறியாதான் றன்னறி வாகான்
அறியா தவத்தை யறிவானைக் கூட்டி
அறியா தறிவானை யாரறி வாரே. (௩௮)

துரிய தரிசனஞ் சொற்றேம் வியாத்த
மரியன தூடண மந்நன் வாதி
பெரியன கால பரம்பிற் றுரிய
மரிய வதீத மதீதத்த தாமே. (௩௯)

மாயையிற் சேதனன் மன்னு பகுதியோன்
மாயையின் மற்றது நீவுதன் மாயையாங்
கேவல மாகுஞ் சகலமா யோனியுட்
டோயு மனிதர் துரியத்துட் சீவனே. (௪0)

கேவலசகலசுத்தம்.

தன்னை யறிசுத்தன் றற்கே வலன்றானும்
பின்ன முறநின்ற பேத சகலனு
மன்னிய சத்தசத் துச்சத சத்துடன்
துன்னுவர் தத்தந் தொழிற்கள வாகவே. (௧)

* தானே தனக்குப் பகைவனு நட்டானுந்
தானே தனக்கு மறுமையு மிம்மையுந்
தானே தான்செய்த வினைப்பயன் றுய்ப்பானுந்
தானே தனக்குத் தலைவனு மாமே. (௨)

ஆமுயிர் கேவல மாமாயை யின்னடந்
தாமுயிர் மாயை யெறிப்ப வறிவுற்றுக்
காமிய மாயே யழுங்கல வாநிற்பத்
தாமுறு பாசஞ் சகலத்த தாமே. (௩)

சகல வவத்தையிற் சார்ந்தோர் சகலர்
புகலு மலமூ வகையும் புணர்ந்தோர்
நிகரின் மலரோன் மாணீடு பல்தேவர்கள்
நிகழ்நரர் கீட மந்தமு மாமே. (௪)

* தாவிய மாயையிற் றங்கும் பிரளய
மேவிய மற்ற துடம்பாய்மிக் குள்ளன
ஓவ விலக்கண ரொன்றிய சீகண்டர்
ஆவையி னூற்றெட்டு ருத்திர ராகுமே. (௫)

ஆகின்ற கேவலத் தாணவத் தானவர்
ஆகின்ற வித்தே சராமணந் தாதியர்
ஆகின்ற வெண்ம ரெழுகோடி மந்திரர்
ஆகின்ற வீச ரனேகரு மாமே. (௬)

ஆமாறிற் சீவ ஞரருள் பெற்றுளோர்
போமலந் தன்னாற் புகழ்விந்து நாதம்விட்
டோமய மாக்கி யொடுங்கலி னின்மலந்
தோமறு சுத்தா வவத்தைத் தொழிலே. (௭)

ஒரிரு மூவகை நால்வகை யும்முள
தேரி லிவைகே வலமாயை சேரிச்சை
சாரிய லாயவை தானே தனைப்பயை
வாரிவைத் தீசன் மலமறுத் தானே (௮)

மெய்யான போதாந்த மாறு விட்டகன்
றெய்யாமை நீங்கவே யெய்தவன் ருகி
மெய்யாஞ் சராசர மாய்வெளி தன்னுட்புக்
கெய்தாம லெய்துஞ்சுத் தாவத்தை யென்பவே. (கூ)

ஆணதி பசுவியாத்தி யாகு மிவனை
அருதியில் வந்த மலமைந்தா லாட்டி
அணுதியிற் கேவல மச்சக லத்திட்டு
அணுதி பிறப்பறச் சுத்தத்து ளாகுமே. (க0)

அந்தரஞ் சுத்தாவத் தைகேவ லத்தாறு
தந்தோர்தஞ் சுத்தகே வலத்தற்ற தற்பாத்
தின்பாற் றுரியத் திடையே யறிவுறத்
தன்பாற் றனையறி தத்துவந் தானே. (கக)

* ஐயைந் தொடுங்கு மான்மாவி லான்மாவு
மெய்கண்டு சுத்த வவத்தையில் வீடாகுந்
துய்யவவ் வித்தை முதன்மூன் றுந் தொல்சத்தி
ஐய சிவஞ்சித்தி யாந்தோற்ற மவ்வாறே. (கஉ)

ஐயைந்து மானவி லாறு டடங்கிடு
மெய்கண்ட மென்மூன் று மேவுமெய் யோகத்தில்
கைகண்ட சத்தி சிவபாகத் தேகாண
வெய்யும் படியடங் கும்நாலே ழெய்தியே. (கந)

* ஆணவத் தாரொன் றறியாத கேவலர்
பேணிய மாயை பிரளயா கலராகுங்
காண முருவினர் காணுமை காண்பவே
பூணுஞ் சகலமும் பாசமும் புக்கோரே. (கச)

* ஆணவ மாகும் விஞ்ஞான கலருக்குப்
பேணிய மாயை பிரளாய கலராகும்
ஆணவ மாயையுங் கன்ம மூன்றுமே
காணுஞ் சகலர்க்குக் காட்டு மலங்களே. (கரு)

கேவலந் தன்னிற் கிளர்ந்தவிஞ் ஞாகலர்
கேவலந் தன்னிற் கிளர்விந்து சத்தியால்
ஆவையிற் கேவலத் தச்சக லத்தையு
மேவிய மந்திர மாமாயை மெய்ம்மையே. (கசு)

மாயையின் மன்னும் பிரளயா கலர்வந்து
மாயையுந் தோன்றா வகைநிற்க வாணவ
மாய சகலத்துக் காமிய மாமாயை
ஏயமன் னூற்றெட் டுருத்திர ரென்பவே. (கஎ)

மும்மலங் கூடி முயங்கி மயங்குவோர்
அம்மெய்ச் சகளத்தர் தேவர் சுரர்நரர்
மெய்ம்மையில் வேதா விரிமிகு கீடாந்தத்
தம்முறை யோனிபுக் கார்க்குஞ் சகலரே. (கஅ)

சுத்த வவத்தையிற் றோய்ந்தவர் மும்மலச்
சத்தசத் தோடத் தனித்தனி பாசமு
மத்த விருள்சிவ ஞான கதிராலே
தொத்தற விட்டிடச் சுத்தரா வார்களே. (க௯)

தற்கே வலமுத்தி தானே தனிமையாம்
பிற்பாற் சகலங் கலாதிப் பிறிவதாஞ்
சொற்பாற் புரிசுத்த கேவலஞ் சாக்கிரந்
தற்பாற் புரிவது தற்சுத்த மாமே. (உ௦)

அறிவின்றி மூடனா ராகாதி சேரான்
குறியொன் றிலாநித்தன் கூடான் கலாதி
செறியுஞ் செயலிலான் றினங்கத்த வல்லோன்
கிறியன் மலவியாபி கேவலந் தானே. (உக)

விந்துவு மாயையு மேவுங் கிருயையுஞ்
சந்தத ஞான பரையுந் தனுச்சத்தி
விந்துவின் மெய்ஞ்ஞான மேவும் பிரளயர்
வந்த சகலத் தான்மாக்கள் வையத்தே. (உஉ)

கேவல மாதியிற் பேதங் கிளக்குறிற்
கேவல மூன்றுங் கிளருஞ் சகலத்துள்
ஆவையின் மூன்று மதிசுத்த மூடவே
ஒவலில் லாவொன்பா னுற்றுணர் வோர்கட்கே. (உ௩)

கேவலத்திற் கேவல மதீதா தீதங்
கேவலத் திற்சக லங்கள் வயிந்தவங்
கேவலத் திற்சுத்தங் கேடில்விஞ் ஞாகலர்த்
தாவையி னாத னருண்மூர்த்தி தானே. (உ௪)

* சகலத்திற் கேவலஞ் சாக்கிரா தீதஞ்
சகல சகலமே சாக்கிர சாக்கிரஞ்
சகலத்திற் சுத்தமே தற்பரா வத்தை
சகலத்தி லிம்மூன்று தன்மையு மாமே. (உ௫)

சுத்தத்திற் சுத்தமே தொல்சிவ மாகுதல்
சுத்தத்திற் கேவலந் தொல்லுப சாந்தமாஞ்
சுத்த சகலந் துரியவி லாசமாஞ்
சுத்தத்தி லிம்மூன்றுஞ் சொல்லலு மாமே. (உ௬)

சாக்கிர சாக்கிரந் தன்னிற் கனவொடுஞ்
சாக்கிரந் தன்னிற் சுழுத்தி துரியமே
சாக்கிரா தீதந் தனிற்சுகா னந்தமே
ஆக்கு மறையாகி மைம்மல பாசமே. (உ௭)

சாக்கிரா தீதத்திற் றானறு மாணவஞ்
சாக்கிரா தீதம் பராவத்தை தங்காது
ஆக்கு பரோபாதி யாமுப சாந்தத்தை
நோக்கு மலங்குண நோக்குத லாகுமே. (உ௮)

* பெத்தமு முத்தியும் பேணுந் துரியமுஞ்
சுத்த வதீதமுந் தோன்றாமற் றானுணும்
அத்த னருளென் றருளா லறிந்தபின்
சித்தமு மில்லை செயலில்லை தானே. (உ௯)

எய்திய பெத்தமு முத்தம மென்பன
எய்து மரனரு ளேவிளை யாட்டோ
டெய்தி டுயிர்சுத்தத் திடுநெறி யென்னவே
எய்து முயிரிறை பாலறி வாமே. (௩௦)

ஐம்மலத் தாரு மதித்த சகலத்தர்
ஐம்மலத் தாரு மருவினைப் பாசத்தார்
ஐம்மலத் தார்சுவர்க் கந்நெறி யாள்பவர்
ஐம்மலத் தாரர னார்க்கறி வோரே. (௩௧)

கருவி லதீதங் கலப்பிக்கு மாயை
அரிய துரிய மதிலுண்ணு மாயையும்
உரிய சுழுனை முதலெட்டுஞ் சூக்கத்
தரியக னாத்தூல மந்நன வாகுமே. (௩௨)

ஆணவ மாகு மதீதமேன் மாயையும்
பூணுந் துரியஞ் சுழுத்திப்பொய்க் காமியம்
பேணுங் கனவு மாமாயை திரோதாயி
காணு நனவின் மலக்கலப் பாகுமே. (௩௩)

அரன்முத லாக வறிவோ னதீதத்தன்
அரன்முத லாமாயை தங்கிச் சுழுனை
கரும முணர்ந்து மாமாயைக் கைக்கொண்டோர்
அருளு மறைவார் சகலத்துற் றாரே. (௩௪)

உருவுற்றுப் போகமே போக்கியந் துற்று
மருவுற்றுப் பூத மனாதியான் மன்னி
வருமச் செயல்பற்றிச் சத்தாதி வைகிக்
கருவுற் றிடுஞ்சீவன் காணுஞ் சகலத்தே. (௩௫)

இருவினை யொத்திட வின்னருட் சத்தி
மருவிட ஞானத்தி லாதனை மன்னிக்
குருவினைக் கொண்டருட் சத்திமுன் கூட்டிப
பெருமல நீங்கிப் பிறவாமை சுத்தமே (௩௬)

ஆறாறு மாற தினையைந் தவத்தையோ
டீறா மதீதத் துரியத் திவனெய்தப்
பேறான வைவரும் போம்பிர காசத்து
நீறார் பரஞ்சிவ மாதேய மாகுமே. (௩௭)

தன்னை யறியா துடலைமுன் றானென்றான்
தன்னைமுன் கண்டான் றுரியந் தனைக்கண்டான்
உன்னுந் துரியமு மீசனோ டொன்றாக்காற்
பின்னையும் வந்து பிறந்திடுந் தானே. (௩௮)

சாக்கிரந் தன்னி லதீதந் தலைப்படில்
ஆக்கிய வந்த வயிந்தவ மானந்த
நோக்கும் பிறப்பறு நோன்முத்தி சித்தியாம்
வாக்கு மனமு மருவல்செய் யாவே. (௩௯)

அப்பு மனலு மகலத்து ளேவரும்
அப்பு மனலு மகலத்து ளேவரா
அப்பு மனலு மகலத்து ளேதெனில்
அப்பு மனலுங் கலந்தவவ் வாறே. (௪0)

அறுநான்கு சுத்த மதிசுத்தா சுத்தம்
உறுமேழு மாயை யுடனைந்தே சுத்தம்
பெறுமா றிவைமூன் றுங் கண்டத்தாற் பேதித்
தறுமாயை மாமாயை யான்மாவி னோடே. (௪௧)

மாயையைத் தாயாக மாமாயை யீன்றிட
வாய பரசிவன் றந்தையாய் நிற்கவே
ஏயு முயிர்க்கே வலசக லத்தெய்தி
ஆய்தரு சுத்தமுந் தான்வந் தடையுமே. (௪௨)

பராவத்தை.

அஞ்சுங் கடந்தவ னாதி பரந்தெய்வ
நெஞ்சம தாய நிமலன் பிறப்பிலி

விஞ்சு முடலுயிர் வேறு படுத்திட
வஞ்சத் திருந்த வகையறிந் தேனே. (௧)

சத்தி பராபரஞ் சாந்தி தனிலான
சத்தி பரானந்தந் தன்னிற் சுடர்விந்து
சத்திய மாயை தனுச்சத்தி யைந்துடன்
சத்தி பெறுமுயிர் தானங்கத் தாறுமே. (௨)

* ஆறாறுக் கப்பா லறிவா ரறிபவர்
ஆறாறுக் கப்பா லருளார் பெறுபவர்
ஆறாறுக் கப்பா லறிவா மவர்கட்கே
ஆறாறுக் கப்பா லரனினி தாமே. (௩)

அஞ்சொடு நான்குங் கடந்தக மேபுக்குப்
பஞ்சணி காலத்துப் பள்ளி துயில்கின்ற
விஞ்சையர் வேந்தனு மெல்லிய லாளொடு
நஞ்சுற நாடி நயஞ்செய்யு மாறே. (௪)

உரிய நனாத்துரி யத்தி லிவனாம்
அரிய துரிய நனவாதி மூன்றிற்
பரிய பரதுரி யத்திற் பரனுந்
திரிய வருந்துரி யத்திற் சிவமே. (௫)

* பரமா மதீதமே பற்றறப் பற்றப்
பரமா மதீதம் பயிலப் பயிலப்
பரமா மதீதம் பயிலாத் தபோதனர்
பரமாகார் பாசமும் பற்றொன் றறாதே. (௬)

ஆயும்பொய் மாயை யகம்புற மாய்நிற்கும்
வாயு மனமுங் கடந்த மயக்கறிந்
தூய வறிவு சிவானந்த மாகிப்போய்
வேயும் பொருளாய் விளைந்தது தானே. (௭)

துரியப் பரியி லிருந்தவச் சிவனைப்
பெரிய வியாக்கிரத் துள்ளே புகவிட்டு

நரிகளை யோடத் துரத்திய நாதர்க்
குரிய வினைகளின் றேலமிட் டன்றே. (அ)

நின்றவிச் சாக்கிர நீடுரி யத்தினின்
மன்றனு மங்கே மணஞ்செய்ய நின்றிடும்
மன்றன் மணஞ்செய்ய மாயை மறைந்திடும்
அன்றே யிவனு மவன்வடி வாமே. (௯)

விரிந்திடிற் சாக்கிர மேவும் விளக்காய்
இருந்த விடத்திடை யீடான மாயை
பொருந்துந் துரியம் புரியிற்ற னுகுந்
தெரிந்த துரியத்துத் தீதக லாதே. (௧0)

உன்னை யறியா துடலைமுன் னுனென்றாய்
உன்னை யறிந்து துரியத் துறநின்றாய்
தன்னை யறிந்தும் பிறவி தணவாதால்
அன்ன வியாத்த னமலனென் றறுதியே. (௧௧)

கருவரம் பாகிய காயந் துரியம்
இருவருங் கண்டீர் பிறப்பிறப் புற்றார்
குருபரம் பெற்றவர் கூடிய பின்னை
இருவரு மின்றியொன் றாகினின் றாரே. (௧௨)

அணுவின் றுரியத்தி லான நனவும்
அணுவசை வின்கண் ணுன கனவும்
அணுவசை விற்பரா தீதஞ் சுழுத்தி
பணியிற் பரதுரி யம்பர மாமே. (௧௩)

பரதுரி யத்து நனவும் பரந்து
விரிசக முண்ட கனவுமெய்ச் சாந்தி
உருவுறு கின்ற சுழுனையு மோவத்
தெரியுஞ் சிவதுரி யத்தனு மாமே. (௧௪)

பரமா நனவின் பின்பாற் சகமுண்ட
திரமார் கனவுஞ் சிறந்த சுழுத்தி

உரமா முபசாந்த முற்றற் றறவே
தரனுஞ் சிவதுரி யத்தனு மாமே. (௧௫)

சீவன் றுரிய முதலாகச் சீரான
ஆவ சிவன்றுரி யாந்த மவத்தைபத்
தோவும் பராநந்தி யுண்மைக்குள் வைகியே
மேவிய நாலேழ் விடுத்துநின் றானே. (௧௬)

பரஞ்சிவன் மேலாம் பரமம் பரத்திற்
பரம்பரன் மேலாம் பரநன வாக
விரிந்த கனவிடர் வீட்டுஞ் சுழுனை
யுரந்தரு மாநந்தி யாமுண்மை தானே. (௧௭)

சார்வாம் பரசிவஞ் சத்தி பரநாத
மேலாய விந்து சதாசிவ மிக்கோங்கிப்
பாலாய் பிரம னரியம ராபதி
தேவா முருத்திர னீசனுங் காணிலே. (௧௮)

கலப்பறி யார்கடல் சூழுல கேழும்
உலப்பறி யாருட லோடுயிர் தன்னை
அலப்பறிந் திங்கர சாளகி லாதார்
குறிப்பது கோல மடலது வாமே. (௧௯)

பின்னை யறியும் பெருந்தவத் துண்மைசெய்
தன்னை யறியிற் றயாபர னெம்மிறை
முன்னை யறிவு முடிகின்ற காலமும்
என்னை யறியலுற் றின்புற்ற வாறே. (௨௦)

* பொன்னை மறைத்தது பொன்னணி பூடணம்
பொன்னின் மறைந்தது பொன்னணி பூடணந்
தன்னை மறைத்தது தன்கர ணங்களாந்
தன்னின் மறைந்தது தன்கர ணங்களே. (௨௧)

* மரத்தை மறைந்தது மாமத யானை
மரத்தின் மறைந்தது மாமத யானை

பரத்தை மறைத்தது பார்முதற் பூதம்
பரத்தின் மறைந்தது பார்முதற் பூதமே. (௨௨)

ஆறு றகன்று நமவிட் டறிவாகி
வேறான தானே யகாரமாய் மிக்கோங்கி
ஈறார் பரையி னிருளற்ற தற்பரன்
பேறார் சிவாய வடங்கும்பின் முத்தியே. (௨௩)

துரியத்தி லோரைந்துஞ் சொல்லக ராதி
விரியப் பரையின் மிகுநாத மந்தம்
புரியப் பரையின் பராவத்தா போதந்
திரியப் பரமந் துரியந் தெரியவே. (௨௪)

ஐந்துஞ் சகலத் தருளாற் புரிவுற்றுப்
பந்திடுஞ் சுத்த வவத்தைப் பதைப்பினில்
நந்தி பராவத்தை நாடச் சுடர்முனம்
அந்தி யிருள்போலு மைம்மல மாறுமே. (௨௫)

ஐயைந்து மட்டுப் பகுதியு மாயையும்
பொய்கண்ட மாமாயை தானும் புருடன்கண்
டெய்யும் படியா யெவற்றுமா யன்றாகி
உய்யும் பராவத்தை யுள்ளுறல் சுத்தமே. (௨௬)

நின்றா னருளும் பரமுமுன் னேயமும்
ஒன்றாய் மருவு முருவு முபாதியுஞ்
சென்றா னெனவிடத் தாங்கிற்செல் லாமையு
நன்றான ஞானத்தி னாதப் பிரானே. (௨௭)

முக்குண நிர்க்குணம்.

சாத்திக மெய்து நனவெனச் சாற்றுங்கால்
வாய்த்த விராசத மன்னுங் கனவென்ப
ஒய்த்திடுந் தாமத முற்ற சுழுத்தியாம்
ஆய்த்திடு நிற்குண மாசி றுரியமே. (௧)

அண்டாதி பேதம்.

பெறுபகி ரண்டம் பேதித்த வண்டம்
எறிகட லேழின் மணலள வாகப்
பொறியொளி பொன்னணி யென்ன விளங்கிச்
செறியுமண் டாசனத் தேவர் பிரானே. (௧)

ஆனந்த தத்துவ மண்டா சனத்தின்மேன்
மேனியைந் தாக வியாத்தமுப்பத் தாருய்த்
தானந்த மில்லாத தத்துவ மானவை
ஈன மிலாவண்டத் தெண்மடங் காமே. (௨)

பதிநோராந்தானமு மவத்தையெனக்காணல்.

அஞ்சி லமுதுமோ ரேழின்க ணானந்த
முஞ்சிலோங் காரமோ ரொன்பான் பதினொன்றில்
வஞ்சக மேநின்று வைத்திடிற் காயமாங்
கிஞ்சுகச் செவ்வாய்க் கிளிமொழி கேளே. (௧)

புருட னுடனே பொருந்திய சித்தம்
அருவமொ டாறு மதீதத் துரியம்
விரியுஞ் சுழுத்தியின் மிக்குள்ள வெட்டும்
அரிய பதினொன்று மாமவ் வவத்தையே. (௨)

காட்டும் பதினொன்றுங் கைகலந் தாலுடல்
நாட்டி யழுத்திடி னந்தியல் லாலில்லை
ஆட்டஞ்செய் யாத வதுவிதி யேகினை
ஈட்டு மதுதிட மெண்ணலு மாமே. (௩)

கலவுசெலவு.

கேவலந் தன்னிற் கலவச் சகலத்தின்
மேவுஞ் செலவு விடவரு நீக்கத்துப்
பாவுந் தனைக்காண்டன் மூன்றும் படர்வற்ற
தீதறு சாக்கிரா தீதத்திற் சுத்தமே. (க)

வெல்லு மளவில் விடுமின் வெகுளியைச்
செல்லு மளவுஞ் செலுத்துமின் சிந்தையை
அல்லும் பகலு மருளுடன் றூங்கினாற்
கல்லும் பிளந்து கடுவெளி யாமே. (உ)

நின்மலாவத்தை.

ஊமைக் கிணற்றகத் துள்ளே யுறைவதோர்
ஆமையி னுள்ளே யமுவை களைந்துள
வாய்மையி னுள்ளே வழுவா தொடுங்குமேல்
ஆமையின் மேலுமோ ராயிரத் தாண்டே. (க)

* காலங்கி நீர்பூக் கலந்தவா காய
மாலங்கி யீசன் பிரமன் சதாசிவன்
மேலஞ்சு மோடி விரவவல் லார்கட்குக்
காலனு மில்லை கருத்தில்லை தானே. (உ)

ஆன்மாவே மைந்த னுயின னென்பது
தான்மா மறையறை தன்மை யறிகிலர்
ஆன்மாவே மைந்த னரனுக் கிவனென்றல்
ஆன்மாவு மில்லையா லையைந்து மில்லையே. (௩)

உதய மழுங்க லொடுங்கலிம் மூன்றின்
கதிசாக் கிரங்கன வாதி சுழுத்தி
பதிதரு சேதனன் பற்றுந் துரியத்
ததிசுப னுயனந் தானந்தி யாகுமே. (௪)

எல்லாந்தன் னூட்புக யாவுளுந் தானாகி
நல்லாந் துரியம் புரிந்தக்கா னல்லுயிர்
பொல்லாத வாறுறுட் போகாது போதமாய்ச்
செல்லாச் சிவகதி சென்றெய்து மன்றே. (௫)

காய்ந்த விரும்பு கனலை யகன்றாலும்
வாய்ந்த கனலென வாதனை நின்றாப்போல்
ஏய்ந்த கரண மிறந்த துரியத்துத்
தோய்ந்த கருமத் துரிசக லாதே. (௬)

ஆன மறையாதி யாமுரு நந்திவந்
தேனை யருள்செய் தெரிசனு வத்தையில்
ஆன வகையை விடுமடைத் தாய்விட
ஆன மலாதித மப்பரந் தானே. (௭)

சுத்த வதீதஞ் சகலத்திற் றேய்வுறில்
அத்த னருணீங்கா வாங்கணிற் றானுகச்
சித்தச் சுகத்தைத் தீண்டாச் சமாதிசெய்
தத்தனோ டொன்றற் கருண்முத லாமே. (௮)

வேறுசெய் தானிரு பாதியின் மெய்த்தொகை
வேறுசெய் தானென்னை யெங்களும் விட்டெய்த்தான்
வேறுசெய் யாவருட் கேவலத் தேவிட்டு
வேறுசெய் யாவத்தன் மேவிநின் றானே. (௯)

காரங்கோலை கொள்ளி வட்டங் கடலிற்
றிரைசிறந் சேர்மத் தின்மலத் தினினின்ற
திரங்காண் சுவர்க்க நரகம் புவிசேர்ந்
திரங்கா வுயிரரு ளாலிவை நீங்குமே. (௧௰)

தானே சிவமான தன்மை தலைப்பட
ஆன மலமு மப்பாசபேதமு
மான குணமும் பரான்மா வுபாதியும்
பாறுவின் முன்னர் மதிபோற் படராமே (௧௧)

நெருப்புண்டு நீருண்டு வாயுவு முண்டங்
கருக்கனுஞ் சோமனு மங்கே யமருந்
திருத்தக்க மாலுந் திசைமுகன் றானும்
உருத்திர சோதியு முள்ளத்து ளாரே. (௧௨)

ஆனை களைந்து மடக்கி யறிவென்னு
ஞானத் திரியைக் கொளுவி யதனுள்புக்
கூனை யிருளற நோக்கு மொருவற்கு
வானக மேற வழியெளி தாமே. (௧௩)

ஆடிய காலி லசைக்கின்ற வாயுவுந்
தாடித் தெழுந்த த்மருக வோசையும்
பாடி யெழுகின்ற வேதா கமங்களு
நாடியி னுள்ளாக நான்கண்ட வாறே. (௧௪)

முன்னை யறிவினிற் செய்த முதுதவம்
பின்னை யறிவினைப் பெற்ற லறியலாந்
தன்னை யறிவ தறிவாமஃ தன்றிப்
பின்னை யறிவது பேயறி வாகுமே. (௧௫)

*செயலற் றிருக்கச் சிவானந்த மாகுஞ்
செயலற் றிருப்பார் சிவயோகந் தேடார்
செயலற் றிருப்பார் செகத்தொடுங் கூடார்
செயலற் றிருப்பார்க்கே செய்தியுண் டாகுமே. (௧௬)

தானவ னாகுஞ் சமாதிகை கூடினல்
ஆன மலமறு மப்பசுத் தன்மைபோம்
ஈனமில் காய மிருக்கு மிருநிலத்
தூனங்க ளெட்டு மொழிந்தொன்று வோர்கட்கே. ( )

தொலையா வரனடி தோன்றுமஞ் சத்தி
தொலையா விருளொளி தோற்ற வணுவுந்
தொலையாத் தொழின்ஞானந் தொன்மையி னண்ணித்
தொலையாத பெத்தமுத் திக்கிடை தோயுமே. (௧௮)

தோன்றிய பெத்தமு முத்தியுஞ் சூழ்சத்தி
மான்றுந் தெருண்டு முயிர்பெறு மற்றவை
தான்றரு ஞானந்தன் சத்திக்குச் சாதனா
மூன்றலில் லாவுள் ளொளிக்கொளி யாமே. (௧௯)

அறிகின் றிலாதா னவையெழு மொன்றும்
அறிகின்ற வென்னை யறியா திருந்தேன்
அறிகின்றாய் நீயென் றருள்செய்தா னந்தி
அறிகின்ற நானென் றறிந்துகொண் டேனே. (௨௦)

தானவ னாகிய ஞானத் தலைவனை
வானவ ராதியை மாமணிச் சோதியை
ஈனமின் ஞானத் தின்னருட் சத்தியை
ஊனமி லாடன்னை யூனிடைக் கண்டதே. (௨௧)

ஒளியு மிருளும் பரையும் பரையுள்
அளிய தெனலாகு மான்மாவை யன்றி
அளியு மருளுந் தெருளுங் கடந்து
தெளிய வருளே சிவானந்த மாகுமே. (௨௨)

ஆனந்த மாகு மரனருட் சத்தியிற்
றானந்த மாமுயிர் தானே சமாதிசெய்
தூனந்த மாயுணர் வாயுள் ளுணர்வுறிற்
கோனந்த வாய்க்கு மகாவாக் கியமாமே. (௨௩)

அறிவிக்க வேண்டா மறிவற் றயர்வோர்க்கும்
அறிவிக்க வேண்டா மறிவிற் செறிவோர்க்கும்
அறிவுற் றறியாமை யெய்திநிற் போர்க்கே
அறிவிக்கத் தம்மறி வாரறி வோரே. (௨௪)

சத்து மசத்துஞ் சதசத்துந் தான்கூடிச்
சித்து மசித்துஞ் சிவசித்த தாய்நிற்குஞ்
சுத்த மசுத்தங் கூடாத் துரியந்தச்
சுத்தரா மூன்றுடன் சொல்லற் றவர்களே. (௨௫)

தானே யறியா னறிவிலோன் றானல்லன்
தானே யறிவா னறிவு சதசத்தென்
றானு லிரண்டு மரனரு ளாய்நிற்கத்
தானே யறிந்து சிவத்துடன் றங்குமே. (உ௬)

தத்துவ ஞானந் தலைப்பட் டவர்கட்கே
தத்துவ ஞானந் தலைப்பட லாய்நிற்குந்
தத்துவ ஞானத்துத் தானவ னாகவே
தத்துவ ஞானனந் தந்தான் றொடங்குமே. (உ௭)

தன்னை யறிந்து சிவனுடன் றானாக
மன்னு மலங்குண மாளும் பிறப்பறும்
பின்னது சன்முத்தி சன்மார்க்கப் பேரொளி
நன்னது ஞானத்து முத்திரை நண்ணுமே. (உ௮)

ஞானந்தன் மேனி கிரியை நடுவங்கந்
தானுறு மிச்சை யுயிராகத் தற்பரன்
மேனிகொண் டைங்கரு மத்துவித் தாதலான்
மோனிகண் ஞானத்து முத்திரைபெற் றார்களே. ()

உயிர்க்கறி யுண்மை யுயிரிச்சை மானம்
உயிர்க்குக் கிரியை யுயிர்மாயை சூக்கம்
உயிர்க்கிவை யூட்டுவோ னூட்டு மவனே
உயிர்ச்செய லன்றியவ் வுள்ளத்து ளானே. (௩0)

தொழிலிச்சை ஞானங்க டொல்சிவ சீவர்
கழிவற்ற மாமாயை மாயையி னாகும்
பழியற்ற காரண காரியம் பாழ்விட்டு
அழிவற்ற சாந்தா தீதன் சிவனாமே. (௩௧)

இல்லது முள்ளது மியாவையுந் தானாகி
இல்லது முள்ளது மாயன்றா மண்ணலைச்
சொல்லது சொல்லிடிற் றூராதி தூரமென்
றொல்லை யுணர்ந்தா லுயிர்க்குயி ராகுமே. (௩உ)

உயிரிச்சை யூட்டி யுழிதருஞ் சத்தி
உயிரிச்சை வாட்டி யொழித்திடு ஞானம்
உயிரிச்சை யூட்டி யுடனுற லாலே
உயிரிச்சை வாட்டி யுயர்பதஞ் சேருமே. (௩௩)

* சேருஞ் சிவமானு ரைம்மலந் தீர்ந்தவர்
ஓரொன்றி லாரைம் மலவிரு ளுற்றவர்
பாரின்கண் விண்ணர கம்புகும் பான்மையார்
ஆருங்கண் டோரா ரவையரு ளொன்றே. (௩௪)

எய்தினர் செய்ய மிருமாயா சத்தியின்
எய்தினர் செய்யு மிருஞான சத்தியின்
எய்தினர் செய்யு மிருஞால சத்தியின்
எய்தினர் செய்யு மிறையரு டானே. (௩௫)

திருந்தனர் விட்டார் திருவி னரகந்
திருந்தனர் விட்டார் திருவார் சுவர்க்கந்
திருந்தனர் விட்டார் செறிமலக் கூட்டந்
திருந்தனர் விட்டார் சிவமா யவமே. (௩௬)

* அவமுஞ் சிவமு மறியா ரறியார்
அவமுஞ் சிவமு மறிவா ரறிவார்
அவமுஞ் சிவமு மருளா லறிந்தால்
அவமுஞ் சிவமு மவனரு ளாமே. (௩௭)

அருளான சத்தி யனல்வெம்மை போலப்
பொருளவ னாகத் தான்போதம் புணரும்
இருளொளி யாய்மீண்டு மும்மல மாகுந்
திருவரு ளாநந்தி செம்பொரு ளாமே. (௩௮)

ஆதித்தன் றோன்ற வரும்பது மாதிகள்
பேதித்த தவ்வினை யாற்செயல் சேதிப்ப
ஆதித்தன் றன்கதி ராலவை சேட்டிப்பப்
பேதித்துப் பேதியா வாறருட் பேதமே (௩௯)

பேத மபேதம் பிறழ்பேதா பேதமும்
போதும் புணர்போதம் போதமு நாதமு
நாத முடனாத நாதாதி நாதமு
மாத னருளி னருளிச்சை யாமே. (௪௦)

மேவிய பொய்க்கரி யாட்டும் வினையென்னப்
பாவிய பூதங்கொண் டாட்டிப் படைப்பாதி
பூவியல் கூட்டத்தற் போதம் புரிந்தருள்
ஆவியை நாட்டு மரனரு ளாமே. (௪௧)

ஆறு றகன்று தனையறிந் தானவன்
நீறாகி யாவினு மியாவுந் தனிலெய்த
வேறாய் வெளிபுக்கு வீடுற்ற தம்மரு
டேறாத் தெளிவுற்றுத் தீண்டாச் சிவமாமே. (௪௨)

தீண்டற் கரிய திருவடி நேயத்தை
மீண்டுற் றருளால் விதிவழி யேசென்று
தூண்டிச் சிவஞான மாவினைத் தானேறித்
தாண்டிச் சிவனுடன் சாரலு மாமே. (௪௩)

சார்ந்தவர் சாரணர் சித்தர் சமாதியர்
சார்ந்தவர் மெய்ஞ்ஞான தத்துவ சத்தியர்
சார்ந்தவர் நேயந் தலைப்பட்ட வானந்தர்
சார்ந்தவர் சத்த வருட்டன்மை யாரே. (௪௪)

* தானென் றவனென் றிரண்டென்பர் தத்துவந்
தானென் றவனென் றிரண்டற்ற தன்மையைத்
தானென் றிரண்டுன்னார் கேவலத் தானவர்
தானின்றித் தானாகத் தத்துவ சுத்தமே. (௪௫)

தன்னினிற் றன்னை யறியுந் தலைமகன்
தன்னினிற் றன்னை யறியத் தலைப்படுந்
தன்னினிற் றன்னைச் சார்கில னாகில்
தன்னினிற் றன்னையுஞ் சார்தற் கரியவே. (௪௬)

அறியகி லேனென் றாற்றதே நீயு
நெறிவழி யேசென்று நேர்பட்ட பின்னை
இருசுட ராகி யியற்றவல் லானும்
ஒருசுட ராவந் தென்னுள்ளத் துள்ளாமே. (சஎ)

மண்ணொன்று தான்பல நற்கல னாயிடும்
உண்ணின்ற யோனிகட் கெல்லா மொருவனே
கண்ணொன்று தான்பல காணுந் தனைக்காணா
அண்ணலு மவ்வண்ண மாகிநின் றானே. (சஅ)

ஓம்புகின் றேனுல கேழையு முண்ணின்று
கூம்புகின் றார்குணத் தின்னொடுங் கூறுவர்
தேம்புகின் றார்சிவஞ் சிந்தைசெய் யாதவர்
கூம்பகி லார்வந்து கொள்ளலு மாமே. (சகூ)

* குறியறி யார்கள் குறிகாண மாட்டார்
குறியறி யார்கடங் கூடல் பெரிது
குறியறி யாவகை கூடுமின் கூடி
அறிவறி யாவிருந் தன்னமு மாமே. (ருo)

ஊனே வுயிரோ வுறுகின்ற தேதின்பம்
வானோர் தலைவி மயக்கத் துறநிற்கத்
தானே பெரிதறி வோமென்னு மானுடர்
தானே பிறப்போ டிறப்பறி யாரே. (ருக)

அறிவுதயம்.

* தன்னை யறியத் தனக்கொரு கேடில்லை
தன்னை யறியாமற் றானே கெடுகின்றான்
தன்னை யறியு மறிவை யறிந்தபின்
தன்னையே யர்ச்சிக்கத் தானிருந் தானே. (க)

அங்கே யடற்பெருந் தேவரெல் லாந்தொழச்
சிங்கா சனத்தே சிவனிருந் தானென்று

சங்கார் வளையுஞ் சிலம்புஞ் சரேலெனப்
பொங்கார் குழலியும் போற்றியென் றாளே. (௨)

* அறிவு வடிவென் றறியாத வென்னை
அறிவு வடிவென் றருள்செய்தா னந்தி
அறிவு வடிவென் றருளா லறிந்தே
அறிவு வடிவென் றறிந்திருந் தேனே. (௩)

* அறிவுக் கழிவில்லை யாக்கமு மில்லை
அறிவுக் கறிவல்ல தாதாரமு மில்லை
அறிவே யறிவை யறிகின்ற தென்றிட்டு
அறைகின் றனமறை யீறுக டானே. (௪)

ஆயு மலரி னணிமலர் தன்மேலே
பாய விதழ்கள் பதினாறு மங்குள
தூய வறிவு சிவானந்த மாகியே
போய வறிவாய்ப் புணர்ந்திருந் தானே. (௫)

மன்னிநின் றாரிடை வந்தருண் மாயத்து
முன்னிநின் றானை மொழிந்தேன் முதல்வனும்
பொன்னின்வந் தானோர் புகழ்திரு மேனியைப்
பின்னிநின் றேனீ பெரியையென் றானே. (௬)

* அறிவறி வாக வறிந்தன்பு செய்மின்
அறிவறி வாக வறிவுமிவ் வண்ணம்
அறிவறி வாக வணிமாதி சித்தி
அறிவறி வாக வறிந்தன னந்தியே. (௭)

* அறிவறி வென்றங் காற்று முலகம்
அறிவறி யாமை யாரு மறியார்
அறிவறி யாமை கடந்தறி வானால்
அறிவறி யாமை யழகிய வாறே. (௮)

அறிவறி யாமையை நீவி யவனே
பொறிவா யொழிந்தெங்குந் தானான போது

அறிவா யவற்றினுட் டானு யறிவின்
செறிவாகி நின்றவன் சிவனு மாமே. (௯)

* அறிவுடை யார்நெஞ் சகலிட மாவ
தறிவுடை யார்நெஞ் சருந்தவ மாவ
தறிவுடை யார்நெஞ்சொ டாதிப் பிரானும்
அறிவுடை யார்நெஞ்சத் தங்குநின் றானே. (௧௦)

* மாயனு மாகி மலரோ னிறையுமாய்க்
காயநன் னாட்டுக் கருமுத லானவன்
சேய னணியன் றித்திக்குந் தீங்கரும்
பாயமு தாகிநின் றண்ணிக்கின் றானே. (௧௧)

* என்னை யறிந்திலே னித்தனை காலமும்
என்னை யறிந்தபி னேது மறிந்திலேன்
என்னை யறிந்திட் டிருத்தலுங் கைவிடா
தென்னையிட் டென்னை யுசாவுகின் றானே. (௧௨)

மாய விளக்கது நின்று மறைந்திடுந்
தூய விளக்கது நின்று சுடர்விடுங்
காய விளக்கது நின்று கனன்றிடுஞ்
சேய விளக்கினைத் தேடுகின் றேனே. (௧௩)

தேடுகின் றேன்றிசை யெட்டோ டிரண்டையு
நாடுகின் றேனல மேயுடை யானடி
பாடுகின் றேன்பர மேதுணை யாமென
கூடுகின் றேன்குறை யாமனத் தாலே. (௧௪)

முன்னை முதல்விளை யாட்டத்து முன்வந்தோர்
பின்னைப் பெருமலம் வந்தவர் பேர்த்திட்டுத்
தன்னைத் தெரிந்துதன் பண்டைத் தலைவன்றன்
மன்னி சிவமாக வாராப் பிறப்பே. (௧௫)

ஆறந்தம்.

வேதத்தி னந்தமு மிக்கசித் தாந்தமு
நாதத்தி னந்தமு நற்போத வந்தமும்
ஓதத் தகுமெட்டி யோகாந்த வந்தமும்
ஆதிக்க லாந்தமு மாறந்த மாமே. (௧)

அந்தமோ ராறு மறிவா ரதிசுத்தர்
அந்தமோ ராறு மறிவா ரமலத்தர்
அந்தமோ ராறு மறியா ரவர்தமக்
கந்தமோ டாதி யறியவொண் ணாதே. (௨)

* தானான வேதாந்தந் தானென்னுஞ் சித்தாந்த
மானா துரியத் தணுவன் றனைக்கண்டு
தேனார் பராபரஞ் சேர்சிவ யோகமாய்
ஆனா மலமற் றருஞ்சித்தி யாதலே. (௩)

நித்தம் பரனோ டுயிருற்று நீண்மனஞ்
சுத்த முதலைந்துந் தத்துவத் தானீங்கிச்
சுத்த மசுத்தந் துடரா வகைநினைந்
தத்தன் பரன்பா லடைதல்சித் தாந்தமே. (௪)

மேவும் பிரமனே விண்டு வுருத்திரன்
மேவுமெய் யீசன் சதாசிவன் மிக்கப்பால்
மேவும் பரவிந்து நாதம் விடாவாறு
ஓவும் பொழுதணு வொன்றுள தாகுமே. (௫)

உள்ள வுயிராறு றாகு முபாதியைத்
தெள்ளி யகன்றுநா தாந்தத்தைச் செற்றுமேல்
உள்ள விருணீங்க வோருணர் வாகுமேல்
எள்ளலி னாதாந்தத் தெய்திடும் போதமே. (௬)

தேடு மியம நியமாதி சென்றகன்
றாடுஞ் சமாதியி லுற்றுப் படர்சிவன்

பாடுறச் சிவன் பரமாகப் பற்றறக்
கூடு முபசாந்தம் யோகாந்தக் கொள்கையே. (எ)

கொள்கையி லான கலாந்தங் குறிக்கொள்ளில்
விள்கையி லான நிவிர்த்தாதி மேதாதிக்
குள்ளன வாம்விந்து வுள்ளே யொடுங்கலுந்
தெள்ளி யதனைத் தெளிதலு மாமே. (அ)

தெளியு மிவையன்றித் தேரைக் கலையே
யொளியு ளமைந்துள்ள தோரவல் லார்கட்
களியவ னாகிய மந்திரந் தந்திரந்
தெளியுப தேச ஞானத்தொ டைந்தாமே. (கூ)

ஆகு மனாதி கலையா கமவேதம்
ஆதுமத் தந்திர மந்நூல் வழிநிற்றல்
ஆகு மனாதி யுடலல்லா மந்திரம்
ஆதுஞ் சிவபோ தகமுப தேசமே. (கய)

தேசார் சிவமாகுந் தன்ஞானத் தின்கலை
ஆசார நேய மறையுங் கலாந்தத்துப்
பேசா வுரையுணர் வற்ற பெருந்தகை
வாசா மகோசர மாநந்தி தானே. (கக)

தானவ னாகுஞ் சமாதி தலைப்படில்
ஆன கலாந்த நாதாந்த யோகாந்தமும்
ஏனைய போதாந்தஞ் சித்தாந்த மானது
ஞான மெனஞேய ஞாதுரு வாகுமே (கஉ)

ஆகந்த முன்சென் றடங்குமச் சேயதே
ஆறந்த ஞேய மடங்கிடு ஞாதுரு
கூறிய ஞானக் குறியுடன் வீடவே
தேறிய மோனஞ் சித்தாந்த வுண்மையே. (கங)

உண்மைக் கலையா றொழித்தா னடங்கிடும்
உண்மைக் கலாந்த மிரண்டைந்தோ டேழந்தம்

உண்மைக் கலையொன்றி லீருய நாதாந்தத்
துண்மைக் கலைசொல்ல வோரந்த மாமே. (௧௪)

ஆவுடை யாளை யரன்வந்து கொண்டபின்
தேவுடை யானெங்கள் சீர்நந்தி தாடந்து
வீவற வேதாந்த சித்தாந்த மேன்மையைக்
கூவி யருளிய கோனைக் கருதுமே. (௧௫)

கருது மவர்தங் கருத்தினுக் கொப்ப
அரனுரை செய்தரு ளாகமந் தன்னில்
வருசம யப்புற மாயைமா மாயை
உருவிய வேதாந்த சித்தாந்த வுண்மையே. (௧௬)

வேதாத்தஞ் சித்தாந்தம் வேறிலா முத்திரை
போதாந்த ஞானம் யோகாந்தம் பொதுஞேய
நாதாந்த மாணந்தஞ் சீரோ தயமாகு
மூதாந்த முத்திரை மோனத்து மூழ்கவே. (௧௭)

வேதாந்தந் தன்னி லுபாதிமே லேழ்விட
நாதாந்த பாசம் விடுநல்ல தொம்பத
மீதாந்த காரணோ பாதியேழ் மெய்ப்பரன்
போதாந்த தற்பதம் போமசி யென்பவே. (௧௮)

அண்டங்க ளேழுங் கடந்தகன் றப்பாலும்
உண்டென்ற பேரொளிக் குள்ளா மொன்வொளி
பண்டுறு நின்ற பராசத்தி யென்னவே
கொண்டவ னன்றிநின் றானெங்கள் கோவே. (௧௯)

கோவுணர்த் துஞ்சத்தி யாலே குறிவைத்துத்
தேவுணர்த் துங்கரு மஞ்செய்தி செய்யவே
பாவனைத் தும்படைத் தர்ச்சனை பாரிப்ப
ஓவனைத் துண்டொழி யாத வொருவனே. (௨௦)

* ஒருவனை யுன்னா ருயிர்தனை யுன்னார்
இருவினை யுன்னா ரிருமாயை யுன்னார்

ஒருவனு மேயுள் ளுணர்த்திநின் றூட்டி
அருவனு மாகிய வாதாரத் தானே. (௨௧)

அரனன்பர் தானம தாகிச் சிவந்து
வருமவை சத்திகண் மூன்றொ வகுத்திட்
டுரனுறு சந்நிதி சேட்டிப்ப வென்றுந்
திரனுறு தோயாச் சிவானந்தி யாகுமே. (௨௨)

வேதாந்த தொம்பத மேவும் பசுவென்ப
நாதாந்த பாசம் விடநின்ற நன்பதி
போதாந்த தற்பதம் போயிரண் டயிக்கியஞ்
சாதா ரணஞ்சிவ சாயுச்சிய மாமே. (௨௩)

சிவமான வேதாந்த சித்தாந்த மாகும்
அவமவ மாகு மவ்வவ் விரண்டுஞ்
சிவமாஞ் சதாசிவன் செய்தொன் றூனன்
நவமான வேதாந்த ஞானசித் தாந்தமே. (௨௪)

* சித்தாந்தத் தேசிவன் முத்திசித் தித்தலாற்
சித்தாந்தத் தேநிற்போர் முத்திசித் தித்தவர்
சித்தாந்த வேதாந்தஞ் செம்பொரு ளாதலாற்
சித்தாந்த வேதாந்தங் காட்டுஞ் சிவனையே. (௨௫)

சிவனைப் பரமனுட் சிவனுட் காட்டும்
அவமற்ற வேதாந்த சித்தாந்த மானன்
நவமுற் றவத்தையின் ஞானஞ் சிவமாந்
தவமிக் குணர்ந்தவர் தத்துவத் தாரே. (௨௬)

தத்துவ மாகுஞ் சகள வகளங்கள்
அத்துவ மாம்விந்து நாதஞ் சதாசிவந்
தத்துவ மாகுஞ் சிவன்றன் றற்பரந்
தத்துவ மாஞ்சிவ சாயுச் சியமே. (௨௭)

* வேதமோ டாகம மெய்யா மிறைவனூல்
ஓதுஞ் சிறப்பும் பொதுவுமென் றுள்ளன

நாத னுரையவை நாடி லிரண்டந்தம்
பேதம தென்பர் பெரியோர்க் கபேதமே. (உஅ)

பரானந்தி மன்னுஞ் சிவானந்த மெல்லாம்
பரானந்த மேன்மூன்றும் பாழுரு னந்தம்
விராமுத்தி ரானந்த மென்னட னனந்தம்
பொராநின்ற வுள்ளமே பூரிப்பி யாமே (உகூ)

ஆறுங் கலாந்த மிரண்டந்த நாதாந்தம்
ஆறும் பொழுதிற் கலையைந்தா மாதலில்
ஆறு மரனேபஞ் சாந்தக னுமென்ன
ஆறு மறையா கமமொழிந் தானன்றே. (ஙo)

அன்றாகு மென்னுதை வகையந்தந் தன்னை
ஒன்றான வேதாந்த சித்தாந்த முள்ளிட்டு
நின்றாலி யோகாந்த நேர்படு நேர்பட்டான்
மன்றாடி பாத மருவலு மாமே. (ஙக)

அறுதி சீவனை மலமற்றப் பாலாய்
அறுதி யடக்கித் தனைக்கண் டரனைத்
தறுதி மலங்கெடத் தத்துவா தீதம்
விறுவீர் பாலாதல் வேதாந்த வுண்மையே. (ஙஉ)

உயிரைப் பரனை யுயர்சிவன் றன்னை
ஆயாவற் றறிதொந் தத்தசி யதனாற்
செயலற் றறிவாகி யுஞ்சென் றடங்கி
அயர்வற்ற வேதாந்த சித்தாந்த மாமே. (ஙங)

மன்னிய சோகமா மாமறை யாளர்தஞ்
சென்னிய தானே சிவோகமா மீதென்ன
அன்னது சித்தாந்த மாமறை யாய்பொரு
ளென்னிய வாகம நூலெனத் தோன்றுமே. (ஙச)

முதலாகும் வேத முழுதா கமமாகப்
பதியான வீசன் பகர்ந்த திரண்டு

முடிதான வேத முறைமுறை யாலமர்ந்
ததிகாதி வேதாந்த சித்தாந்த மாகவே. (௩௫)

பதிபசுபாசவேறின்மை.

* அறிவறி வென்ற வறிவு மனாதி
அறிவுக் கறிவாம் பதியு மனாதி
அறிவினைக் கட்டிய பாச மனாதி
அறிவு பதியிற் பிறப்பறுந் தானே. (௧)

பசுப்பல கோடி பிரமன் முதலாய்ப்
பசுக்களைக் கட்டிய பாசமூன் றுண்டு
பசுத்தன்மை நீக்கியப் பாச மறுத்தாற்
பசுக்க டலைவனைப் பற்றி விடாவே. (௨)

கிடக்கின்ற வாறே கிளர்பயன் மூன்று
நடக்கின்ற ஞானத்தை நாடோறு நோக்கித்
தொடக்கொன்று மின்றித் தொழுமின் றொழுதாற்
குடக்குன்றி லிட்ட விளக்கது வாமே. (௩)

பாசஞ்செய் தானைப் படர்சடை நந்தியை
நேசஞ்செய் தாங்கே நினைப்பவர் நினைத்தலுங்
கூசஞ்செய் துன்னிக் குறிக்கொள்வ தவ்வண்ணம்
வாசஞ்செய் பாசத்துள் வைக்கின்ற வாறே. (௪)

விட்ட விடமேறு வாறுபோல் வேறாகி
விட்ட பசுபாச மெய்கண்டோன் மேவுறுன்
கட்டிய கேவலங் காணுஞ் சகலத்தைச்
சுட்டு நனவி லதீதத்துட் டோன்றுமே. (௫)

* நாடும் பதியுட னற்பசு பாசமு
நீடுமா நித்த னிலையறி வாரில்லை
நீடிய நித்தம் பசுபாச நீக்கமு
நாடிய சைவர்க்கு நந்தி யளித்ததே. (௬)

ஆய பதிதா னருட்சிவ லிங்கமாம்
ஆய பசுவு மடலே றெனநிற்கும்
ஆய பெலிபீட மாகுநற் பாசமாம்
ஆய வரனிலை யாய்ந்துகொள் வார்கட்கே. (௭)

பதிபசு பாசம் பயில்வியா நித்தம்
பதிபசு பாசம் பகர்வோர்க் காருக்கிப்
பதிபசு பாசத்தைப் பற்றற நீக்கும்
பதிபசு பாசம் பயில நிலாவே. (௮)

பதியும் பசுவொடு பாசமு மேலைக்
கதியும் பசுபாச நீக்கமுங் காட்டி
மதிதந்த வானந்த மாநந்தி காணுந்
துதிதந்து வைத்தனன் சுத்தசை வத்திலே. (௯)

அறிந்தணு மூன்றுமே யாங்கணு மாகும்
அறிந்தணு மூன்றுமே யாங்கணு மாகி
அறிந்த வணுதி வியாத்தனு மாகி
அறிந்த பதிபடைப் பானங் கவற்றை ;ய. (௧௦)

படைப்பாதி யாவது பராஞ்சிவஞ் சத்தி
அடைப்பா லுயிர்கட் கடைத்திவை தூங்கல்
படைப்பாதி சூக்கத்தைத் தற்பராஞ் செய்யப்
படைப்பாதி தூய மலமப் பாத்திலே. (௧௧)

ஆகிய சூக்கத்தை யவ்விந்து நாதமும்
ஆகிய சத்தி சிவபர மேலைந்தால்
ஆகிய சூக்கத்தி லைங்கரு மஞ்செய்வோன்
ஆகிய தூய வீசா னனுமாமே. (௧௨)

மேவும் பரசிவ மேற்சத்தி நாதமு
மேவும் பரவிந்து வைம்முகன் வேறீசன்
மேவு முருத்திரன் மால்வேதா மேதினி
ஆகும் படிபடைப் போனர னுமே. (௧௩)

படைப்பு மளிப்பும் பயிலிளைப் பாற்றுக்
துடைப்பு மறைப்புமுன் றோன்ற வருளுஞ்
சடத்தை விடுத்த வருளுஞ் சகலத்
தடத்தவ ருறியை யைந்தென லாமே. (கச)

ஆறாறு குண்டலி தன்னி னகத்திட்டு
வேறாரு மாயையின் முப்பான் மிகுத்திட்டங்
கீறாங் கருவி யியற்றால் வகுத்திட்டு
வேறாம் பதிபசு பாசம்வீ டாகுமே. (கரு)

வீட்டும் பதிபசு பாசமு மீதுற
வாட்டு மிருவினை யாங்கவற் றாலுணர்த்
தாட்டு நரக சுவர்க்கத்திற் றானிட்டு
காட்டுற நான்றங்கு நற்பாச நண்ணுமே. (கசு)

நண்ணிய பாசத்தி னுனென லாணவம்
பண்ணிய மாயையி லாட்டறப் பரிந்தணன்
கண்ணிய சேதன்ன கண்வந்த பேரருள்
அண்ண லடிசே ருபாயம தாகுமே. (கஎ)

ஆகு முபாயமே யன்றி யழுக்கற்று
மோக மறச்சுத்த னாதற்கு மூலமே
ஆகு மழுவை யழுக்கேற்றி யேற்றல்போல்
ஆகுவ தெல்லா மருட்பாச மாகுமே. (கஅ)

*பாசம் பயிலுயிர் தானே பரமுதன்
பாசம் பயிலுயிர் தானே பசுவென்ப
பாசம் பயிலப் பதிபர மாதலாற்
பாசம் பயிலப் பதிபதி யாகுமே. (ககூ)

அத்தத்தி லத்தாங் கேட்ட வருந்தவா
அத்தத்தி லத்தர மாகு மருண்மேனி
அத்தத்தி லேலே யணையப் பிடித்தலும்
அத்தத்திற் றம்மை படைத்தளின் றூமே (உ0)

அடித்தலையறியுந்திறங்கூறல்.

காலுந் தலையு மறியார் கலதிகள்
காலந்தச் சத்தி யருளென்பர் காரணம்
பாலொன்று ஞானமே பண்பார் தலையுயிர்
காலந்த ஞானத்தைக் காட்டவீ டாகுமே. (௧)

* தலையடி யாவ தறியார் காயத்திற்
தலையடி யுச்சியி லுள்ளது மூலந்
தலையடி யான வறிவை யறிந்தோர்
தலையடி யாகவே தானிருந் தாரே. (௨)

நின்றா னிலமுழு தண்டமு மேலுற
வன்றா ளசுர ரமரரு முய்ந்திடப்
பின்றா னுலகம் படைத்தவன் பேர்நந்தி
தன்றா ளிணையென் றலைமிசை யானதே. (௩)

சிந்தையி னுள்ளே யெந்தை திருவடி
சிந்தையு மெந்தை திருவடிக் கீழது
எந்தையு மென்னை யறியகி லானகில்
எந்தையை யானு மறியகி லேனே. (௪)

பன்னாத பாரொளிக் கப்புறத் தப்பால்
என்னா யகனா ரிசைந்தங் கிருந்திட
முன்னா வொளியு முரைசெய்யா மந்திரஞ்
சொன்னான் கழலிணை சூடிநின் றேனே. (௫)

பதியது தோற்றும் பதமது வைம்மின்
மதியது செய்து மலர்ப்பத மோது
நதிபொதி யுஞ்சடை நாரியோர் பாகன்
கதிசெயுங் காலங்கள் கண்டுகொ ளீரே. (௬)

தரித்துநின் றானடி தன்னிட னெஞ்சிற்
றரித்துநின் றானம ராபதி நாதன்

கரிக்குநின் றான்கரு தாதவர் சிந்தை
பரித்துநின் றானப் பரிபாகத் தானே. (௭)

ஒன்றுண்டு தாமரை யொண்மலர் மூன்றுள
கன்றுதை தாளு மிரண்டுள காயத்துள்
நன்றாகக் காய்ச்சிப் பதஞ்செய வல்லார்கட்
கின்றேசென் றீசனை யெய்தலு மாமே. (௮)

கால்கொண்டென் சென்னியிற் கட்டறக் கட்டற
மால்கொண்ட நெஞ்சின் மயக்கிற் றுயக்கறப்
பால்கொண்ட வென்னைப் பரன்கொள்ளச் சாடினான்
மேல்கொண்டென் செம்மை விளம்பவொண் ணாதே.

பெற்ற புதல்வர்போற் பேணிய நாற்றமுங்
குற்றமுங் கண்டு குணங்குறை செய்பவோர்
பற்றைய வீச னுயிரது பான்மைக்குச்
செற்ற மிலாச்செய்கைக் கெய்தின செய்யுமே. (௧௦)

முக்குற்றம்.

மூன்றுள குற்ற முழுது நலிவன
மான்றிரு ளேங்கி மயங்கிக் கிடந்தன
மூன்றினை நீங்கியே நீங்கினர் நீங்காதார்
மூன்றினுட் பட்டு முடிகின்ற வாறே. (௧)

* காமம் வெகுளி மயக்க மிவைகடிந்
தேமம் பிடித்திருந் தேனுக் கெறிமணி
யூமனு மோசையி னுள்ளே யுறைவதோர்
தாம மதனைத் தலைப்பட்ட வாறே. (௨)

முப்பதம்.

தோன்றிய தொம்பதந் தற்பதஞ் சூழ்தர
ஏன்ற வசிபத மிம்மூன்றோ டெய்தினோர்

ஆன்ற பராபர மாகும் பிறப்பற
வேன்றனன் மாளச் சிவமா யிருக்குமே. (௧)

போதந் தனையுன்னிப் பூதாதி பேதமும்
ஓதுங் கருவிதொண் ணூறுட ஞோரறு
பேதமு நாதாந்தப் பெற்றியிற் கைவிட்டு
வேதஞ்சொல் தொம்பத மாகுதன் மெய்ம்மையே. (௨)

தற்பத மென்னுந் துவம்பதந் தானென்று
நிற்பத சியத்து நேரிழை யாள்பதஞ்
சொற்பதத் தாலுந் துடரவொண் ணான்சிவன்
கற்பனை யின்றிக் கலந்துநின் றானே. (௩)

அணுவும் பரமு மசிபதத் தேய்ந்து
கணுவொன் றிலாத சிவமுங் கலந்தால்
இணையறு பால்தே னமுதென வின்பத்
துணையறு வாயுரை யற்றிடத் தோன்றுமே. (௪)

தொம்பதந் தற்பதந் தோன்று மசிபத
நம்பிய சீவன் பரஞ்சிவ னாய்நிற்கும்
அம்பத மேலைச் சொருபமா வாக்கியஞ்
செம்பொரு ளாண்டருள் சீர்நந்தி தானே. (௫)

ஐம்ப தறியா தவரு மவர்சிலர்
உம்பனை நாடி யுரைமுப் பதத்திடைச்
செம்பர மாகிய வாசி செலுத்திடத்
தம்பர யோகமாய் தானவ னாகுமே. (௬)

நந்தி யறிவு நழுவி லதீதமாம்
இந்தியஞ் சத்தாதி விடவிய னாகு
நந்திய மூன்றிரண் டொன்று நலமைந்து
நந்தி னனவாதி மூட்டு மனாதியே. (௭)

பரதுரி யத்து நனவு படியுண்ட
விரிவிற் கனவு மிதனுப சாந்தத்

துரிய சுழுனையு மோவுஞ் சிவன்பால்
அரிய துரிய மசிபத மாமே (௮)

முப்பரம்.

தோன்றியென் னுள்ளே சுழன்றெழு கின்றதோர்
மூன்று படிமண்ட லத்து முதல்வனை
என்றெய்தி யின்புற் றிருந்தே யிளங்கொடி
நான்று நலஞ்செய் நலந்தரு மாறே. (௧)

மன்று நிறைந்தது மாபர மாயது
நின்று நிறைந்தது நேர்தரு நந்தியுங்
கன்று நினைந்தெழு தாயென வந்தபின்
குன்று நிறைந்த குணவிளக் காகுமே. (௨)

* ஆறாறு தத்துவத் தப்புறத் தப்பரங்
கூறா வுபதேசங் கூறிற் சிவபரம்
வேறாய் வெளிப்பட்ட வேதப் பகவனார்
பேறாக வானந்தம் பேணும் பெருகவே. (௩)

*பற்றறப் பற்றிற் பரம்பதி யாவது
பற்றறப் பற்றிற் பரனறி வேபரம்
பற்றறப் பற்றினிற் பற்றவல் லோர்கட்கே
பற்றறப் பற்றிற் பரம்பர மாமே. (௪)

பரம்பர மான பதிபாசம் பற்றாப்
பரம்பர மாகும் பரஞ்சிவ மேவப்
பரம்பர மான பரசிவா னந்தம்
பரம்பர மாகப் படைப்ப தறிவே. (௫)

நனவிற் கலாதியா நாலொன் றகன்று
தனியுற்ற கேவலந் தன்னிற்றா னாகி
நினைவுற் றகன்ற வதீதத்து ளேயந்
தனையுற் றிடத்தானே தற்பர மாமே. (௬)

தற்கண்ட தூயமுந் தன்னில் விலாசமும்
பிற்காணுந் தூடணந் தானும் பிறழ்வுற்றுத்
தற்பரன் கால பரமுங் கலந்தற்ற
நற்பரா தீதமு நாடக ராதியே. (எ)

பரலட்சணம்.

அதீதத்து ளாகி யகன்றவ னந்தி
அதீதத்து ளாகி யறிவிலோ னுன்மா
மதிபெற் றிருள்விட்ட மன்னுயி ரொன்றும்
பதியிற் பதியும் பரவுயிர் தானே. (க)

*ஆதியு மந்தமு மில்லா வரும்பதி
சோதிப் பரஞ்சுடர் தோன்றத்தோன் றாமையின்
நீதிய தாய்நிற்கு நீடிய வப்பரம்
போத முணர்ந்தவர் புண்ணியத் தோர்களே. (உ)

துரியங் கடந்து துரியா தீதத்தே
அரிய வியோகங்கொண் டம்பலத் தாடும்
பெரிய பிரானைப் பிரணவக் கூபத்தே
துரியவல் லார்க்குத் துரிசில்லை தானே. (ங)

செம்மைமுன் னிற்பச் சுவேதந் திரிவபோல்
அம்மெய்ப் பரத்தோ டணுவனுள் ளாயிடப்
பொய்ம்மைச் சகமுண்ட போத வெறும்பாழிற்
செம்மைச் சிவமேரு சேர்கொடி யாகுமே. (ச)

வைச்சக லாதி வருதத் துவங்கெட
வெச்ச விருமாயை வேறாக வேரறுத்
துச்ச பரசிவ மாமுண்மை யொன்றவே
அச்ச மறுத்தென்னை யாண்டன னந்தியே. (ரு)

என்னை யறிய விசைவித்த வென்னந்தி
என்னை யறிந்தறி யாத விடத்துய்த்துப்

பின்னை யெரளியிற் சொருகிப் புறப்பட்டுத்
தன்னை யளித்தான் தற்பர மாகவே. (௬)

பரந்துஞ் சுருங்கியும் பார்புனல் வாயு
நிரந்த வளியொடு ஞாயிறு திங்கள்
அரந்த வரனெறி யாயது வாகித்
தரந்த விசும்பொன்று தாங்கிநின் றானே. (எ)

சத்தி னிலையினிற் றானா சத்தியுந்
தற்பரை யாய்நிற்குந் தானும் பரற்குடல்
உய்த்தகு மிச்சையின் ஞானாதி பேதமாய்
நித்த நடத்து நடிக்குமா நேயத்தே. (அ)

மேலொடு கீழ்பக்க மெய்வாய்கண் ணாசிகள்
பாலிய விந்து பரையுட் பரையாகக்
கோலிய நான்கவை ஞானங் குணர்விந்து
சீல மிலாவணுச் செய்திய தாமே. (௯)

வேறா மதன்றன்மை போலுமிக் காயத்தில்
ஆறா முபாதி யனைத்தாகுந் தத்துவம்
பேறாம் பரவொளி தூண்டும் பிரகாசமாய்
வேறா யுயிர்த்துண் டுறங்கிடு மாயையே. (௧0)

தற்பர மன்னுந் தனிமுதற் பேரொளி
சிற்பரந் தானே செகமுண்ணும் போதமுந்
தொற்பதந் தீர்பாழிற் சுந்தரச் சோதிபுக்
கப்புற மற்றதிங் கொப்பில்லை தானே. (௧௧)

பண்டை மறைகள் பரவா னுடலென்னுந்
துண்ட மதியோன் றுரியாதீ தந்தன்னைக்
கண்டு பரனுமக் காரணோ பாதிக்கே
மிண்டி னவன்சுத்த னாகான் வினவிலே. (௧௨)

வெளிகால் கனலப்பு மேவுமண் ணின்ற
தளியா கியதற் பரங்கா ணவன்றான்

வெளிகால் கனலப்பு மேவுமண் ணின்ற
வெளியாய சத்தி யவன்வடி வாமே. (௧௩)

மேருவி ைேனாடே விரிகதிர் மண்டலம்
ஆர நினையு மருந்தவ யோகிக்குச்
சீரார் தவஞ்செய்யிற் சிவனரு டாளுகும்
பேரவும் வேண்டாம் பிறிதில்லை தானே. (௧௪)

முத்துரியம்.

நனவாதி மூன்றினிற் சீவ துரியந்
தனதாதி மூன்றினிற் பரதுரி யந்தான்
நனவாதி மூன்றி னிற்சிவ துரியமா
மின தாகுந் தொந்தத் தசிபதத் தீடே. (௧)

தானு நனவிற் றுரியந்தன் றொம்பதந்
தானுந் துரிய நனவாதி தான்மூன்றில்
ஆனுப் பரபத மற்ற தருநனு
ஆனன மேன்மூன் றுந் துரிய மனுகுமே. (௨)

அணுவின் றுரியத்து நான்குமத தாகிப்
பணியும் பரதுரி யம்பயி னன்குந்
தணிவிற் பரமாகிச் சார்முத் துரியக்
கணுவிலிந் நான்குங் கலந்தவீ ரைந்தே. (௩)

ஈரைந் தவத்தை யிசைமுத் துரியத்து
நேரந்த மாக நெறிவழி யேசென்று
பாரந்த மான பராபரத் தயிக்கியத்
தோரந்த மாமிரு காதியைச் சேர்த்திடே. (௪)

* தொட்டே யிருமின் றுரிய நிலத்தினை
எட்டா தெனினின் றெட்டு மிறைவனைப்
பட்டாங் கறிந்திடிற் பன்னு வுதடுகள்
தட்டா தொழிவதோர் தத்துவந் தானே. (௫)

அறிவா யசத்தென் றுமாறு றகன்று
செறிவாய மாயை சிதைத்தரு ளாலே
பிறியாத பேரரு ளாயிடும் பெற்றி
நெறியான வன்பர் நிலையறிந் தாரே. (௬)

நனவி னனவாதி நாலாந் துரியந்
தனதுயிர் தொம்பத மாமாறு போல
வினையறு சீவ னனவாதி யாகத்
தனைய பரதுரி யந்தற் பதமே (௭)

தொம்பதந் தற்பதஞ் சொன்முத் துரியம்போல்
நம்பிய மூன்றுந் துரியத்து நற்றமம்
அம்புவி யுன்று வதிருக்க மப்பாலைச்
செம்பொரு ளாண்டருள் சேர்நந்தி தானே. (௮)

மும்முத்தி.

சீவன்றன் முத்தி யதீதம் பரமுத்தி
ஓயுப சாந்தஞ் சிவமுத்தி யானந்த
மூவயின் முச்சொருப முத்திமுப் பாலதாய்
ஓவுறு தாரத்தி லுள்ளுநா தாந்தமே. (௧)

ஆவ தறியா ருயிர்பிறப் பாலுறும்
ஆம தறியு முயிரருட் பாலுறும்
ஆவதொன் றில்லை யகம்புறத் தென்றகன்
றோவு சிவனுட னொன்றுதன் முத்தியே. (௨)

சிவமாகி மும்மல முக்குணஞ் செற்றுத்
தவமான மும்முத்தி தத்துவத் தயிக்கியத்
துவமா கியநெறி சோகமென் போர்க்குச்
சிவமா மமலன் சிறந்தது தானே. (௩)

சித்தியு முத்தியுந் திண்சிவ மாகிய
சுத்தியு முத்தி தொலைநந் தகாணந்த

சத்தியு மேலைச் சமாதியு மாயிடும்
பெத்த மறுத்த பெரும்பெரு மானே. (௪)

முச்சொரூபம்.

ஏறிய வாறே மலமைந் திடையடைத்
தாறிய ஞானச் சிவோக மடைந்திட்டு
வேறு மெனமுச் சொருபத்து வீடுற்றங்
கீறதிற் பண்டைப் பரனுண்மை செய்யுமே. (௧)

மூன்றுள மாளிகை மூவ ரிருப்பிட
மூன்றினின் முப்பத் தாறு முதிப்புள
மூன்றி னுள்ளே முளைத்தெழுஞ் சோதியைக்
காண்டலுங் காயக் கணக்கற்ற வாறே. (௨)

உலகம் புடைபெயர்ந் தூழியும் போன
நிலவு சுடரொளி மூன்றுமொன் றாய
பலவும் பரிசொடு பான்மையுள் ளீசன்
அளவும் பெருமையு மாரறி வாரே.. (௩)

பெருவாய் முதலெண்ணும் பேதமே பேதித்
தருவா யுருவா யருவுரு வாகிக்
குருவாய் வருஞ்சத்தி கோனுயிர்ப் பன்மை
உருவா யுடனிருந் தொன்றாயன் றாமே. (௪)

மணியொளி சோபை யிலக்கணம் வாய்த்து
மணியென லாய்நின்ற வாறது போலத்
தணிமுச் சொருபாதி சத்தியா திசாரப்
பணிவித்த பேர்நந்தி பாதம்பற் றாயே. (௫)

கல்லொளி மாநிறஞ் சோபைக் கதிர்தட்ட
நல்ல மணியொன்றி னாடியொண் முப்பதஞ்
சொல்லறு முப்பாழிற் சொல்லறு பேருரைத்
தல்லறு முத்திராந் தத்தனு பூதியே. (௬)

உடந்தசெந் தாமரை யுள்ளுறு சோதி
நடந்தசெந் தாமரை நாதந் தகைந்தால்
அடைந்த பயோதரி யட்டி யடைத்தவ்
விடந்தரு வாசலை மேல்திற வீரே. (௭)

முக்கரணம்.

இடனொரு மூன்றி லியைந்த வொருவன்
கடனுறு மவ்வுரு வேறெனக் காணுந்
திடமது போலச் சிவபர சீவர்
உடனுறை பேதமு மொன்றென லாமே. (௧)

ஒளியை யொளிசெய்து வோமென் றெழுப்பி
வளியை வளிசெய்து வாய்த்திட வாங்கி
வெளியை வெளிசெய்து மேலெழ வைத்துத்
தெளியத் தெளியுஞ் சிவபதந் தானே. (௨)

முக்கர ணங்களின் மூர்ச்சைதீர்த் தாவதக்
கைக்கா ரணமென்னத் தந்தனன் காணந்தி
மிக்க மனோன்மணி வேறே தனித்தேக
ஒக்கும துன்மணி யோதாட் சமாதியே. (௩)

முச்சூனியம் தொந்தத்தசி.

தற்பதந் தொம்பதந் தானா மசிபதந்
தொற்பத மூன்றுந் துரியத்துத் தோற்றவே
நிற்ப துயிர்பர னிகழ்சிவ மும்மூன்றின்
சொற்பத மாகுந் தொந்தத் தசியே. (௧)

தொந்தத் தசிமூன்றிற் றொல்கா மியமாதி
தொந்தத் தசிமூன்றிற் றொல்தா மதமாதி

வந்த மலங்குண மாளச் சிவந்தோன்றி
இந்துவின் முன்னிரு ளேகுத லொக்குமே. (௨)

தொந்தத் தசியையவ் வாசியிற் றேற்றியே
அந்த முறையீ ரைந்தாக மதித்திட்டு
அந்த மிலாத வவத்தையவ் வாக்கியத்
துந்து முறையிற் சிவமுன் வைத் தோதிடே. (௩)

வைத்துச் சிவத்தை மதிசொரு பானந்தத்
துய்த்துப் பிரணவ மாமுப தேசத்தை
மெய்த்த விதயத்து விட்டிடு மெய்யுணர்ந்
தத்தற் கடிமை யடைந்துநின் றானே. (௪)

தொம்பத மாயையுட் டோன்றிடுந் தற்பதம்
அம்பரை தன்னி லுதிக்கு மசிபத
நம்புறு சாந்தியி னண்ணுமவ் வாக்கியம்
உம்ப ருரைதொந்தத் தசிவாசி யாமே. (௫)

ஆகிய வச்சோமன் றெய்வது தன்னிடத்
தாகிய யவ்விட் டாகாய முபாதானம்
ஏகிய தொந்தத் தசியென்ப மெய்யறி
வாகிய சீவன் பரசிவ னாமே. (௬)

தாமத காமிய மாகித் தருகுணம்
ஆமல மூன்று மகார வுகாரத்தோ
டாமறும் யவ்வுமவ் வாயுடன் மூன்றிற்
றாமாந் துரியமுந் தொந்தத் தசியவே. (௭)

முப்பாழ்.

காரிய மேழ்கண் டறுமாயப் பாழ்விடக்
காரண மேழ்கண் டறும்போதப் பாழ்விடக்
காரிய காரண வாதனை கண்டறுஞ்
சீருப சாந்தமுப் பாழ்விடத் தீருமே. (௧)

மாயப்பாழ் சீவன் வியோமப்பாழ் மன்பரன்
சேயமுப் பாழெனச் சிவசத்தி யிற்சீவன்
ஆய வியாப்த மெனுமுப்பா ழாமந்தத்
தூய சொரூபத்தன் சொன்முடி வாகுமே. (உ)

எதிரற நாளு மெருதுவந் தேறும்
பதியெனு நந்தி பதமது கூடக்
கதியெனப் பாழைக் கடந்தந்தக் கற்பனை
உதறிய பாழி லொடுங்குகின் றேனே. (௩)

துரிய மடங்கிய சொல்லறும் பாழை
அரிய பரம்பர மென்பர் களாதர்
அரிய பரம்பர மென்றே துதிக்கும்
அருநில மென்பதை யாரறி வாரே. (௪)

ஆறாறு நீங்க நமவாதி யகன்றிட்டு
வேறா கியபரை யாவென்று மெய்ப்பரன்
ஈறான வாசியிற் கூட்டு மதுவன்றே
தேறாச் சிவாய நமவெனத் தேறிலே. (௫)

* உள்ள முருவென்று முருவ முளமென்றும்
உள்ளப் பரிசறிந் தோறு மவர்கட்குப்
பள்ளமு மில்லை திடரில்லை பாழில்லை
உள்ளமு மில்லை யுருவில்லை தானே. (௬)

காரியகாரணவுபாதி.

செற்றிடுஞ் சீவ வுபாதித் திறனேழும்
பற்றும் பரோபாதி யேழும் பகருரை
உற்றிடுங் காரிய காரணத் தோடற
அற்றிட வச்சிவ மாகு மனுவனே. (௧)

ஆறாறு காரியோ பாதி யகன்றிட்டு
வேறாய் நனவு மிகுத்த கனாநன
ஆறா றகன்ற சுழுத்தி யதிலெய்தாப்
பேறா நிலத்துயிர் தொம்பதம் பேசிலே. (௨)

அகார முயிரே யுகாரம் பரமே
மகாரஞ் சிவமாய் வருமுப் பதத்துச்
சிகாரஞ் சிவமே வகாரம் பரமே
அகார முயிரென் றறையலு மாமே. (௩)

உயிர்க்குயி ராகி யொழிவற் றழிவற்
றயிர்ப்பறு காரணோ பாதி விதிரேகத்
துயிர்ப்புறு மீச னுபமிதத் தாலன்றி
வியர்ப்புறு மாணவம் வீடல்செய் யாவே. (௪)

காரிய மேழிற் கலக்குங் கடும்பசு
காரண மேழிற் கலக்கும் பரசிவன்
காரிய காரணங் கற்பனை சொற்பதப்
பாரறும் பாழில் பராபரத் தானே. (௫)

உபசாந்தம்.

* முத்திக்கு வித்து முதல்வன்றன் ஞானமே
பத்திக்கு வித்துப் பணிந்துற்றுப் பற்றலே
சித்திக்கு வித்துச் சிவபரந் தானாதல்
சத்திக்கு வித்துத் தனதுப சாந்தமே. (௧)

காரிய மேழுங் கரந்திடு மாயையுட்
காரண மேழுங் கரக்குங் கடுவெளி
காரிய காரணவா தனைப் பற்றறப்
பாரண வும்முப சாந்தப் பரிசிதே. (௨)

அன்ன துரியமே யாத்து மசுத்தியு
முன்னிய சாக்கிரா தீதத் துறுபுரி

யன்று பரங்காட்சி யாவ னுடனுற்றுத்
தன்னின் வியாத்தி தனிரூப சாந்தமே. (௩)

ஆறு றமைந்தா னவத்தையுண் ணீங்குதற்
பேறான தன்னை யறிதற்பின் றீர்சுத்தி
கூறாத சாக்கிரா தீதங் குருபரன்
பேறும் வியாத்தம் பிறரூப சாந்தமே. (௪)

வாய்ந்த வுபசாந்த வாதனை யுள்ளப்போய்
ஏய்ந்த சிவமாத லின்சிவா னந்தத்துத்
தோய்ந்தறல் மோனச் சுகானுபவர் தோடே
ஆய்ந்ததிற் றீர்க்கை யானதி ரைந்துமே. (௫)

பரையின் பரவ பரத்துட னேகமாய்த்
திரையினின் றாகிய தெண்புனல் போலவுற்
றுரையுணர்ந் தாரமு மொக்க வுணர்ந்துளோன்
கரைகண் டானுரை யற்ற கண்க்கிலே. (௬)

புறங்கூறாமை.

பிறையுட் கிடந்த முயலை யெறிவான்
அறைமணி வாட்கொண் டவர்தமைப் போலக்
கறைமணி கண்டனைக் காண்குற மாட்டார்
சிறையறி வோமென்பர் நெஞ்சிலர் தாமே. (௧)

கருந்தாட் கருடன் விசும்பூ டிறப்பக்
கருந்தாட் கயத்திற் கரும்பாம்பு நீங்கப்
பெருந்தன்மை பேசுதி நீயொழி நெஞ்சே
அருந்தா வலைகட லாறுசென் றாலே. (௨)

கருதலர் மாளக் கருவாயி னின்ற
பொருதலைச் செய்வது புல்லறி வாண்மை
மருவலர் செய்கின்ற மாதவ னொத்தாற்
றருவலர் கேட்ட தனியும் பராமே. (௩)

பிணங்கவும் வேண்டாம் பெருநில முற்றும்
இணங்கியெம் மீசனே யீசனென் றுன்னிற்
கணம்பதி னெட்டுங் கழலடி காண
வணங்கெழு நாடியங் கன்புற லாமே. (௪)

என்னிலு மென்னுயி ராய விறைவனைப்
பொன்னிலு மாமணி யாய புனிதனை
மின்னிய வெவ்வுயி ராய விகிர்தனை
உன்னிலு முன்னு முறுவகை யாலே. (௫)

* நின்று மிருந்துங் கிடந்து நிமலனை
ஒன்றும் பொருள்க ளுரைப்பவ ராகிலும்
வென்றைம் புலனும் விரைந்து பிணக்கறுத்
தொன்று யுணறு மொருவனு மாமே. (௬)

நுண்ணறி வாயுல காயுல கேழுக்கும்
எண்ணறி வாய்நிறை யெந்த பிரான்றன்னைப்
பண்ணறி வாளனைப் பாவித்த மாந்தரை
விண்ணறி வாளர் விரும்புகின் றாரே. (௭)

விண்ணவ ராலு மறிவறி யான்றன்னைக்
கண்ணற வுள்ளே கருதிடிற் காலையில்
எண்ணுற வாகமுப் போது மியற்றிநீ
பண்ணிடிற் றன்மை பராபர னாமே. (௮)

ஒன்று யுலகுட னேழும் பரந்தவன்
பின்று னருள்செய்த பேரரு ளாளவன்
கன்று மனத்தார்தங் கல்வியு ணல்லவன்
பொன்றாத போது புனைபுக ழானே. (௯)

போற்றியென் றேனெந்தை பொன்னான சேவடி
ஏற்றியே தென்று மெறிமணி தானகக்
காற்றின் விளக்கது காய மயக்குறு
மாற்றலுங் கேட்டது மன்றுகண் டேனே. (௧௦)

தேடிக்கொண் டென்னுள்ளே நேர்தரு நந்தியை
நாடுபுக் காரு முணர்ந்தறி வாரில்லை
கூடுபுக் கேறலுற் றேனவன் கோலங்கண்
மூடிக்கண் டேனுல கேழுங்கண் டேனே. (௧௧)

ஆன புகழு மமைந்ததோர் ஞானமுந்
தேனு மிருக்குஞ் சிறுவரை யொன்றுகண்
டேனமொன் றின்றி யுணர்வுசெய் வார்கட்கு
வானகஞ் செய்யு மறவனு மாமே (௧௨)

மாமதி யாமதி யாய்நின்ற மாதவர்
தூய்மதி யாகுஞ் சுடர்பர மானந்தந்
தாமதி யாகச் சகமுணச் சாந்திபுக்
காமல மற்றா ரமைவுபெற் றாரே. (௧௩)

பதமுத்தி மூன்றும் பழுதென்று கைவிட்
டிதமுற்ற பாச விருளைத் துரந்து
மதமற் றெனதியான் மாற்றிவிட் டாங்கே
சிதமுற் றவர்கள் சிவசித்தர் தாமே. (௧௪)

சித்தர் சிவத்தைக் கண்டவர் சீருடன்
சுத்தர்சுத் தத்துடன் றோய்ந்துந் தோயாதவர்
முத்தராம் முத்திக்கு மூலத்தர் மூலத்துச்
சத்தர் சதாசிவத் தன்மையர் தாமே. (௧௫)

அஷ்டதளகமலமுக்குணவவத்தை.

உதிக்கின்ற விந்திர னங்கி யமனுந்
துதிக்கு நிருதி வருணனல் வாயு
மதிக்குங் குபேரன் வடதிசை யீசன்
நிதித்தெண் டிசையு நிறைந்துநின் றானே. (௧)

ஒருங்கிய பூவுமோ ரெட்டித ழாகு
மருங்கிய மாயா புரியத னுள்ளே

சுருங்கிய தண்டின் சுழுனையி னூடே
ஒருங்கிய சோதியை யோர்ந்தெழு முய்ந்தே. (௨)

மொட்டலர் தாமரை மூன்றுள மூன்றினும்
விட்டலர் கின்றனன் சோதி விரிசுடர்
எட்டல ருள்ளே யிரண்டல ருள்ளூறிற்
பட்டலர் கின்றதோர் பண்டங் கணுவே. (௩)

ஆறே யருவி யகங்குள மொன்றுண்டு
நூறே சிவகதி நுண்ணிது வண்ணமுங்
கூறே குவிமுலைக் கொம்பனை யாளொடும்
வேறே யிருக்கும் விழுப்பொரு ளானே. (௪)

திசையெட்டுந் தேரெட்டுந் தேவதை யெட்டும்
வசையெட்டு மாய்நின்ற வாதிப் பிரானை
வசையெட்டு நான்குமற் றுங்கே நிறைந்து
முசையெட்டு முண்ணின் றுதிக்கின்ற வாறே. (௫)

எழுஞ் சகள மியம்புங் கடந்தெட்டில்
வாழும் பரமென் றதுகடந் தொன்பதில்
ஊழி பராபர மோங்கிய பத்தினிற்
றாழ்வது வான தனித்தன்மை தானே. (௬)

பல்லூழி பண்பன் பகலோ னிறையவ
னல்லூழி யைந்தினுள் ளேநின்ற வூழிகள்
செல்லூழி யண்டத்துச் சென்றவவ் வூழியுள்
அவ்வூழி யுச்சியு ளொன்றிற் பகவனே. (௭)

புரியு முலகினிற் பூண்டவெட் டானை
திரியுங் களிறொடு தேவர் குழாமும்
எரியு மழையு மியங்கும் வெளியும்
பரியுமா காசத்திற் பற்றது தானே. (௮)

* ஊறு மருவி யுயர்வரை யுச்சிமேல்
ஆறின்றிப் பாயு மருங்குள மொன்றுண்டு

சேறின்றிப் பூத்த செழுங்கொடித் தாமரைப்
பூவின்றிச் சூடான் பரிசடை யோனே. (௯)

ஒன்று மிரண்டு மொருங்கிய காலத்து
நின்று மிருந்து நிலம்பல பேசினும்
வென்று மிருந்து விகிர்தனை நாடுவர்
சென்று மிருந்துந் திருவுடை யோரே. (௧௦)

நவாவத்தை, நவாபிமானி.

தொற்பத விசுவன் றைசதன் பிராஞ்ஞன்
தற்பத விராட்டன் பொன்கெற்ப னவ்யாகிர்தன்
பிற்பதஞ் சொலிறைசயன் பிரசா பத்தியன்
பொற்புவி சாந்தன் பொருதபி மானியே. (௧)

நவமா மவத்தை நனவாதி பற்றிற்
பவமா மலங்குணம் பற்றறப் பற்றாத்
தவமான சத்திய ஞானப் பொதுவிற்
றவமார் துரியஞ் சொரூப மாமே. (௨)

சிவமான சிந்தையிற் சீவன் சிதைய
பவமான மும்மலம் பாறிப் பறிய
நவமான வந்தத்தி னற்சிவ போதந்
தவமா மவையாகித் தானல்ல வாகுமே. (௩)

முன்சொன்ன வொன்பானின் முன்னுற தத்துவந்
தன்சொல்லி லெண்ணத் தகாவொன்பான் வேறுள
பின்சொல்ல லாகுமிவ் வீரொன்பான் பேர்த்திட்டுத்
தன்செய்த வாண்டவன் றன்சிறந் தானே. (௪)

உகந்தன வொன்பது மைந்து முலகம்
பகர்ந்த பிரானென்றும் பண்பினை நாடி
அகந்தெம்பி ரானென்ப னல்லும் பகலு
மிகந்தன வல்வினை யோடமுந் தானே. (௫)

நலம்பல காலந் தொகுத்தன நீளங்
குலம்பல வண்ணங் குறிப்பொடுங் கூடும்
பலம்பல பன்னிரு கால நினையு
நிலம்பல வாறின னீர்மையன் றானே. (௬)

ஆதி பராபர மாகும் பராபரை
சோதி பரமுயிர் சொல்லுநற் றத்துவம்
ஓதுங் கலைமாயை யோரிரண் டோர்முத்தி
நீதியாம் பேதமொன் பானுட னாதியே. (எ)

தேறாத சிந்தை தெளியத் தெளிவித்து
வேறா நரக சுவர்க்கமு மேதினி
ஆறாப் பிறப்பு முயிர்க்கரு ளால்வைத்தான்
வேறாத் தெளியார் வினையுயிர் பெற்றதே. (அ)

* ஒன்பா னவத்தையு ளொன்பா னபிமானி
நன்பாற் பயிலு நவதத்துவ மாதி
ஒன்பானி னிற்பதோர் முத்துரி யத்துறச்
செம்பாற் சிவமாதல் சித்தாந்த சித்தியே. (௯)

சுத்தா சுத்தம்.

* நாசி நுனியினி னான்மூ விரலிடை
ஈச னிருப்பிட மியாரு மறிகிலர்
பேசி யிருக்கும் பெருமறை யம்மறை
கூசி யிருக்குங் குணமது வாமே. (௧)

கருமங்க ளொன்றா கருதுங் கருமத்
துரிமையுங் கன்மமு முன்னும் பிறவிக்
கருவினை யாவது கண்டகன் றன்பிற்
புரிவன கன்மக் கயத்துட் புகுமே. (௨)

*-மாயை மறைக்க மறைந்த மறைப்பொருண்
மாயை மறைய வெளிப்படு மப்பொருண்

மாயை மறைய மறையவல் லார்கட்குக்
காயமு மில்லை கருத்தில்லை தானே. (௩)

மோழை யடைந்து முறைதிறந் துள்புக்குக்
கோழை யடைகின்ற தண்ணற் குறிப்பினில்
ஆழ வடைத்தங் கனலிற் புறஞ்செய்து
தாழ வடைப்பது தன்வலி யாமே. (௪)

காயக் குழப்பனைக் காயநன் னாட்டனைக்
காயத்தி னுள்ளே கமழ்கின்ற நந்தியைத்
தேயத்து ளேயென்றுந் தேடித் திரிபவர்
காயத்து ணின்ற கருத்தறி யாரே. (௫)

* ஆசூச மாசூச மென்பா ரறிவிலார்
ஆசூச மாமிட மாரு மறிகிலார்
ஆசூச மாமிட மாரு மறிந்தபின்
ஆசூச மானிட மாசூச மாமே. (௬)

ஆசூச மில்லை யருநிய மத்தருக்
காசூச மில்லை யரனையர்ச் சிப்பவர்க்
காசூச மில்லையா மங்கி வளர்ப்போருக்
காசூச மில்லை யருமறை ஞானிக்கே. (௭)

வழிபட்டு நின்று வணங்கு மவர்க்குச்
சழிபட்டு நின்றோர் தூய்மை துடங்குங்
குழிபட்டு நின்றவர் கூடார் குறிகள்
கழிபட் டவர்க்கன்றிக் காணவொண் ணாதே. (௮)

தூய்மணி தூயன றூய வொளிவிடுந்
தூய்மணி தூயன றூரறி வாரில்லை
தூய்மணி தூயன றூரறி வார்கட்குத்
தூய்மணி தூயன றூயவு மாமே. (௯)

தூயது வாளா வைத்தது தூநெறி
தூயது வாளா நாதன் றிருநாமந்

தூய்து வாளர் வட்டமா சித்தியுந்
தூயது வாளாத் தூயடிச் சொல்லே. (௧௦)

* பொருளது வாய்நின்ற புண்ணிய னெந்தை
அருளது போற்று மடியவ ரன்றிச்
சுருளது வாய்நின்ற துன்பச் சுழியின்
மருளது வாச்சிந்தை மயங்குகின் றாரே. (௧௧)

வினையா மசுத்து வினைவ துணரார்
வினைஞா னந்தன்னில் வீடலுந் தேரார்
வினைவிட வீடென்னும் வேதமு மோதார்
வினையாளர் மிக்க வினைவறி யாரே. (௧௨)

மோக்ஷநிந்தை.

பரகதி யுண்டெனா வில்லையென் போர்கள்
நரகதி செல்வது ஞால மறியு
மிரகதி செய்திடு வார்கடை தோறுந்
துரகதி யுண்ணத் துடங்குவ தாமே. (௧)

கூடகில் லார்குரு வைத்த குறிகண்டு
நாடகில் லார்நயம் பேசித் திரிவார்கள்
பாடகில் லாரவன் செய்த பரிசறிந்
தாடவல் லாரவர் பேறிது வாமே. (௨)

புறப்பட்டுப் போகும் புகுதுமென் னெஞ்சிற்
றிறப்பட்ட சிந்தையைத் தெய்வமென் றெண்ணி
அறப்பட்ட மற்றப் பதியென் றழைக்கில்
இறப்பற்றி னேனிங் கிதென்னென்கின் றனே. (௩)

திடரிடை நில்லாத நீர்போல வாங்கே
உடலிடை நில்லா வுறுபொருள் காட்டிக்
கடலிடை நில்லாக் கலஞ்சேரு மாபோல்
அடலெரி வண்ணனு மங்குநின் றனே. (௪)

தாமரை நூல்போற் றடுப்பார் பரத்தொடும்
போம்வழி வேண்டிற் புறமே யுழிதாவர்
காண்வழி காட்டக் கண்காணாக் கலதிகள்
தீநெறி செல்வான் றிரிகின்ற வாறே. (௫)

மூடுத லின்றி முடியு மனிதர்கள்
கூடுவர் நந்தி யவனைக் குறித்துடன்
காடு மலையுங் கழனி கடந்தோறும்
ஊடு முருவினை யுன்னகி லீரே. (௬)

ஆவது தெற்கும் வடக்கு மமரர்கள்
போவர் குடக்குங் குணக்குங் குறிவழி
நாவினின் மந்திர மொன்று நடுவங்கி
வேவது செய்து விளங்கிடு நீரே. (௭)

மயக்குற நோக்கினு மாதவஞ் செய்வார்
தமக்குறப் பேசின தாரணை கொள்ளார்
சினக்குறப் பேசின தீவினை யாளர்
தமக்குற வல்வினை தாங்கிநின் றாரே. (௮)

இலக்கணாத்திரயம்.

விட்ட விலக்கணை தான்போம் வியமத்துத்
தொட்டு விடாத துபசாந்தத் தேதொக்கும்
விட்டு விடாதது மேவுஞ்சத் தாதியிற்
சுட்டு மிலக்கணா தீதஞ் சொரூபமே. (௧)

வில்லின் விசைநாணின் கோத்திலக் கெய்தபின்
கொல்லுங் களிறைந்துங் கோலொடு சாய்ந்தது
வில்லு ளிருந்தெறி கூறு மொருவர்க்குக்
கல்கல னென்னக் கதிரெறி நாமே. (௨)

தத்துவமசிவாக்கியம்.

சீவ துரியத்துத் தொம்பதஞ் சீவனார்
தாவு பரதுரி யத்தினிற் றற்பத
மேவு சிவதுரி யத்தசி மெய்ப்பத
மோவி விடுந்தத் துவமசி யுண்மையே. (௧)

ஆறு றகன்ற வணுத்தொம் பதஞ்சுத்தம்
ஈறுன தற்பத மெய்துப சாந்தத்துப்
பேறு கியசீவ னீங்கிப் பிரசாதத்து
ஈறுன தொந்தத் தசிதத்வ மசியே. (௨)

* ஆகிய வச்சோயந் தேவதத் தன்னிடத்
தாகிய விட்டு விடாத விலக்கணைத்
தாருப சாந்தமே தொந்தத் தசியென்ப
ஆகிய சீவன் பரன்சிவ னாமே. (௩)

துவந்தத் தசியே தொந்தத் தசியும்
அவைமன்னு மந்நு வயத்தேக மான
தவமுறு தத்துவ மசிவே தாந்த
சிவமாரு மதுஞ்சித் தாந்த வேதமே. (௪)

துரிய மடங்கிய சொல்லறும் பாழை
அரிய பரமென்ப ராகாரி தன்றென்னார்
உரிய பரம்பர மாமொன் றுதிக்கும்
அருநில மென்பதை யாரறி வாரே. (௫)

தொம்பதந் தற்பதஞ் சொல்லு மசிபத
நம்பிய முத்துரி யத்துமே னடவே
யும்பத முப்பத மாகு முயிர்பரன்
செம்பொரு ளான சிவமென லாமே. (௬)

வைத்த துரிய மதிற்சொரு பானந்தத்
துய்த்த பிரணவ மாமுப தேசத்தை

மெய்த்த விநயத்து விட்டிடு மெய்புணர்
வைத்த படியே யடைந்துநின் றானே. (௭)

* நனவாதி யைந்தையு நாதாதியில் வைத்துப்
பினமா மலத்தைப் பின்வைத்துப் பின்சுத்தத்
தனதாஞ் சிவகதி சத்தாதி சாந்தி
மனவாச கங்கெட்ட மன்னனை நாடே. (௮)

பூரணி யாது புறம்பொன் றிலாமையின்
பேரணி யாதது பேச்சொன் றிலாமையில்
ஓரணை யாதது வொன்றுமி லாமையிற்
காரண மின்றியே காட்டுந் தகைமைத்தே. (௯)

மகாவாக்கியம்.

நீயது வானா யெனநின்ற பேருரை
ஆயது நானானே னென்னச் சமைந்தறச்
சேய சிவமாக்குஞ் சீர்நந்தி பேரருள்
ஆயது வாயனந் தானந்தி யாகுமே. (௧)

உயிர்பர மாக வுயர்பர சீவன்
அரிய சிவமாக வச்சிவ வேதத்
திரியிலுஞ் சீராம் பராபர னென்ன
உரிய வுரையற்ற வோமய மாமே. (௨)

வாய்நாசி யேபுரு மத்தக முச்சியில்
ஆய்நாசி யுச்சி முதலவை யாய்நிற்குந்
தாய்நாடி யாதி வாக்காதி சகலாதி
சேய்நா டொளியெனச் சிவகதி யைந்துமே. (௩)

* அறிவறி யாமை யிரண்டு மகற்றிச்
செறிவறி வாயெங்கு நின்ற சிவனைப்
பிறிவறி யாது பிரானென்று பேணுங்
நறியறி யாதவர் கொள்ளறி யாரே. (௪)

* அறிவா ரறிவ னவப்பு மனனும்
அறிவா ரறிவ னவப்புங் கலப்பும்
அறிவா னிருந்தங் கறிவிக்கி லல்லால்
அறிவா னறிந்த வறிவறி யோமே. (ரு)

அதீதத்துள் ளாகி யகன்றவ னந்தி
அதீதத்துள் ளாகி யறிவிலோ னென்மா
மதிபெற் றிருள்விட்ட மன்னுயி ரொன்றும்
பதியிற் பதியும் பரவுயிர் தானே. (சு)

அடிதொழ முன்னின் றமரர்க ளத்தன்
முடிதொழ வீசனு முன்னின் றருளிப்
படிதொழ நீபண்டு பாவித்த தெல்லாங்
கடிதொழக் காணென்னுங் கண்ணுத லானே. (எ)

நின்மல மேனி நிமலன் பிறப்பிலி
என்னுளம் வந்திவ னென்னடி யானென்று
பொன்வளர் மேனி புகழ்கின்ற வானவன்
நின்மல மாகென்று நீக்கவல் லானே. (அ)

துறந்துபுக் கொள்ளொளி சோதியைக் கண்டு
பறந்ததென் னுள்ளம் பணிந்து கிடந்தே
மறந்தறி யாவென்னை வானவர் கோனும்
இறந்து பிறவாம லீங்குவைத் தானே. (கூ)

மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியென்னு மெய்த்தோற்
தவ்வா யவந்தக் கரண மகிலமும் [றத்
எவ்வா யுயிரு மிறையாட்ட வாடலாற்
கைவாயி லாநிறை யெங்குமெய் கண்டதே. (க0)

விசுவக் கிராசம்.

* அழிகின்ற சாயா புருடனைப் போலக்
கழிகின்ற நீரிற் குமிழியைக் காணில்

எழுகின்ற தீயிற் கற்பூரத்தை யொக்கப்
பொழிகின்ற விவ்வுடற் போமப் பரத்தே. (௧)

* உடலு முயிரு மொழிவற வொன்றிற்
படருஞ் சிவசத்தி தாமே பரமாம்
உடலைவிட் டிந்த வுயிரெங்கு மாகிக்
கடையுந் தலையுங் கரக்குஞ் சிவத்தே. (௨)

செவிமெய் வாய்கண் மூக்குச்சே ரிந்திரியம்
வீவின் றியமன மாதிக ளைந்துங்
குவியொன் றிலாமல் விரிந்து குவிந்து
தவிர்வொன் றிலாத சராசரந் தானே. (௩)

பரனெங்கு மாகிப் பரந்துற்று நிற்குந்
திரனெங்கு மாகிச் செறிவெங்கு மெய்து
முரனெங்கு மாயுல குண்டு வுமிழ்க்கும்
வரமிங்ஙன் கண்டியான் வாழ்ந்துற்ற வாறே. (௪)

அளந்து துரியத் தறிவினை வாங்கி
உளங்கொள் பரஞ்சுக முண்டு தொழித்துக்
கிளர்ந்த பரஞ்சிவஞ் சேரக் கிடைத்தால்
விளங்கிய வெட்ட வெளியனு மாமே. (௫)

இரும்பிடை நீரென வென்னையுள் வாங்கிப்
பரம்பர மான பரமது விட்டே
உரம்பெற முப்பா ழொளியை விழுங்கி
இருந்தவென் னந்தி யிதயத்து ளானே. (௬)

கரியுண் விளவின் கனிபோ லுயிரும்
உரிய பரமுமுன் னோதுஞ் சிவமும்
அரிய துரியமே லகிலமு மெல்லாந்
திரிய விழுங்குஞ் சிவபெரு மானே. (௭)

அந்தமு மாதியு மாகும் பராபரன்
தந்தம் பரம்பரன் றன்னிற் பரமுடை

னந்தமை யுண்டுமெய்ஞ் ஞானநே யாந்தத்தே
நந்தி யிருந்தன னமறி யோமே. (அ)

வாய்மை.

அற்ற துரைக்கி லருளுப தேசங்கள்
குற்ற மறுத்தபொன் போலுங் கனலிடை
அற்றற வைத்திறை மாற்றற மாற்றிடில்
செற்று மறுத்த செழுஞ்சுட ராகுமே. (க)

எல்லா மறியு மறிவு தனைவிட்டு
எல்லா மறிந்து மிலாபமங் கில்லை
எல்லா மறிந்த வறிவினை நானென்னில்
எல்லா மறிந்த விறையென லாமே. (உ)

தலைநின்ற தாழ்வரை மீது தவஞ்செய்து
முலைநின்ற மாதறி மூர்த்தியை யானும்
புலைநின்ற பொல்லாப் பிறவி கடந்து
கலைநின்ற கள்வனைக் கண்டுகொண் டேனே. (ந)

தானே யுலகிற் றலைவ னெனத்தகுந்
தானே யுலகுக்கோர் தத்துவ மாய்நிற்கும்
வானே மழைபொழி மாமறை கூர்ந்திடும்
ஊனே யுருகிய வுள்ளமொன் றுமே. (ச)

அருள்பெற்ற காரண மென்கொ லமரில்
இருளற்ற சிந்தை யிறைவனை நாடி
மருளுற்ற சிந்தையை மாற்றி யருமைப்
பொருளுற்ற சேவடி போற்றுவர் தாமே. (ரு)

மெய்கலந் தாரொடு மெய்கலந் தான்றன்னைப்
பொய்கலந் தார்முன் புகுதா வொருவனை
உய்கலந் தூழித் தலைவனு மாய்நிற்கு
மெய்கலந் தின்பம் விளைந்திடு மெய்யர்க்கே. (சு)

மெய்கலந் தாரொடு மெய்கலந் தான்மிகப்
பொய்கலந் தாருட் புகுதாப் புனிதனை
ஐகலந் தாவி யெழும்பொழு தண்ணலைக்
கைகலந் தார்க்கே கருத்துற லாமே. (௭)

எய்திய காலத் திருபொழு துஞ்சிவன்
மெய்செயின் மேலை விதியது வாய்நிற்கும்
பொய்யும் புலனும் புகலொன்று நீங்கிடில்
ஐயனு மவ்வழி யாகிநின் றானே. (௮)

எய்துவ தெய்தா தொழிவ திதுவருள்
உய்ய வருள்செய்தா னுத்தமன் சீர்நந்தி
பொய்செய் புலனெறி யொன்பதுந் தாட்கொளின்
மெய்யென் புரவியை மேற்கொள்ள லாமே. (௯)

கைகலந் தானைக் கருத்தினு ணந்தியை
மெய்கலந் தான்றன்னை வேத முதல்வனைப்
பொய்கலந் தார்முன் புகுதாப் புனிதனைப்
பொய்யொழிந் தார்க்கே புகலிட மாமே. (௧௦)

மெய்த்தா ளகம்படி மேவிய நந்தியைக்
கைத்தாள்கொண் டாருந் திறந்தறி வாரில்லைப்
பொய்த்தா ளிடும்பையைப் பொய்யற நீவிட்டங்
கத்தா டிறக்கி லரும்பேற தாகுமே. (௧௧)

உய்யும் வகையா லுணர்வினு லேத்துமின்
மெய்ய னரனெறி மேலுண்டு திண்ணெனப்
பொய்யொன்று மின்றிப் புறம்பொலி வார்நடு
ஐயனு மங்கே யமர்ந்துநின் றானே. (௧௨)

வம்பு பழுத்த மலர்ப்பழ மொன்றுண்டு
தம்பாற் பறவை புகுந்துணத் தாதெட்டா
தம்புகொண் டெய்திட் டகலத் துரக்கிடிற்
செம்பொற் சிவகதி சென்றெய்த லாமே (௧௩)

மயக்கிய வைம்புலப் பாச மறுத்துத்
துயக்கறுத் தானைத் தொடர்மின் றொடர்ந்தாற்
றியக்கஞ்செய் யாதே சிவனெம் பெருமான்
உயப்போ வெனமன மொன்றுவித் தானே. (௧௪)

மனமது தானே நினையவல் லார்க்கு
இனமெனக் கூறு மிருங்காய மேவற்
றணிவினி னுதன்பாற் றக்கன செய்யிற்
புனிதன் செயலாகும் போதப் புவிக்கே. (௧௫)

ஞானிசெயல்.

முன்னை வினைவரின் முன்னுண்டே நீங்குவர்
பின்னை வினைக்கணார் பேர்ந்தறப் பார்ப்பர்கள்
தன்னை யறிந்திடுந் தத்துவ ஞானிகள்
நன்மையி லைம்புல னுடலி னுலே. (௧)

* தன்னை யறிந்திடுந் தத்துவ ஞானிகண்
முன்னை வினையின் முடிச்சை யவிழ்ப்பர்கள்
பின்னை வினையைப் பிடித்துப் பிசைவர்கள்
சென்னியில் வைத்த சிவனரு ளாலே. (௨)

மனவாக்குக் காயத்தால் வல்வினை மூளு
மனவாக்கு நேர்நிற்கில் வல்வினை மன்று
மனவாக்குக் கெட்டவர் வாதனை தன்னாற்
றனைமாற்றி யாற்றத் தகுஞானி தானே. (௩)

அவாவறுத்தல்.

* வாசியு மூசியும் பேசி வகையினாற்
பேசி யிருந்து பிதற்றிப் பயனில்லை
ஆசையு மன்பு மறுமி னறுத்தபின்
ஈச னிருந்த விடமெளி தாமே. (௧)

* மாடத்து ளானலன் மண்டபத் தானலன்
கூடத்து ளானலன் கோயிலுள் ளானலன்
வேடத்து ளானலன் வேட்கைவிட் டார்நெஞ்சின்
மூடத்து ளேநின்று முத்திதந் தானே. (௨)

* ஆசை யறுமின்க ளாசை யறுமின்கள்
ஈசனோ டாயினு மாசை யறுமின்கள்
ஆசை படப்பட வாய்வருந் துன்பங்கள்
ஆசை விடவிட வானந்த மாமே. (௩)

அடுவன பூதங்க ளைந்து முடனே
படுவழி செய்கின்ற பற்றற வீசி
விடுவது வேட்கையை மெய்ந்நின்ற ஞானந்
தொடுவது தம்மைத் தொடர்தலு மாமே. (௪)

உவாக்கட லொக்கின்ற வூழியும் போன
துவாக்கட லுட்பட்டுத் துஞ்சினர் வானோர்
அவாக்கட லுட்பட் டழுந்தினர் மண்ணோ
தவாக்கட லீசன் றரித்துநின் றானே. (௫)

நின்ற வினையும் பிணியு நெடுஞ்செய
றன்றொழி லற்றுச் சுத்தம தாகலும்
பின்றைங் கருமமும் பேர்த்தரு ளோர்பெற்றுத்
துன்ற வழுத்தலு ஞானிக டூய்மையே. (௬)

* உண்மை யுணர்ந்தற வொண்சித்தி முத்தியாம்
பெண்மயற் கெட்டறப் பேறட்ட சித்தியாந்
திண்மையின் ஞானி சிவகாயங் கைவிட்டால்
வண்மை யருட்டா னடைந்தன்பி லாறுமே. (௭)

* அவனிவ னீசனென் றன்புற நாடிச்
சிவனிவ னீசனென் றுண்மையை யோரார்
பவனிவன் பல்வகை யாம்பிப் பிறவி
புவனிவன் போவது பொய்கண்ட போதே. (௮)

கொதிக்கின்ற வாறுங் குளிர்கின்ற வாறும்
பதிக்கின்ற வாறிந்தப் பாரக முற்றும்
விதிக்கின்ற வைவரை வேண்டா துலக
நொதிக்கின்ற காயத்து நூலொன்று மாமே. (௯)

உய்ந்தன மென்பீ ருறுபொருள் காண்கிலீர்
கந்த மலரிற் கலக்கின்ற நந்தியைச்
சிந்தையில் வைத்துத் தெளிவுறச் சேர்த்திட்டான்
முந்தைப் பிறவிக்கு மூலவித் தாமே. (௧௦)

பத்தியுடைமை.

முத்திசெய் ஞானமுங் கேள்வியு மாய்நிற்கும்
அத்தனை மாய வமரர் பிரான்றனைச்
சுத்தனைத் தூய்நெறி யாய்நின்ற சோதியைப்
பத்தர் பரசும் பசுபதி தானென்றே. (௧)

*அடியா ரடியா ரடியார்க் கடிமைக்
கடியனாய் நல்கிட் டடிமையும் பூண்டேன்
அடியா ரருளா லவனடி கூட
அடியா னிவனென் றடிமைகொண் டானே. (௨)

நீரிற் குளிரு நெருப்பினிற் சுட்டிடு
மாரிக் கடனந்தி யாமா றறிபவர்
பாரிற் பயனாகும் பார்க்கிலு நேரியர்
ஊரி லுமாபதி யாகிநின் றானே. (௩)

ஒத்துல கேழு மறியா வொருவனென்
றத்த னிருந்திட மாரறி வார்சொல்லப்
பத்தர்தம் பத்தியிற் பாற்படி லல்லது
முத்தினை யார்சொல்ல முந்துநின் றாரே. (௪)

*ஆன்கன்று தேடி யழைக்கு மதுபோல்
நான்கன்றாய் நாடி யழைத்தேனென் னாதனை

வான்கன்றுக் கப்பாலாய் நின்ற மறைப்பொருள்
ஊன்கன் றூடி வந்துள் புகுந்தானே. (௫)

பெத்தத்துந் தன்பணி யில்லை பிறத்தலான்
முத்தத்துந் தன்பணி யில்லை முறைமையால்
அத்தற் கிரண்டு மருளா லளித்தலாற்
பத்திப்பட் டோர்க்குப் பணியொன்று மில்லையே ()

* பறவையிற் கற்பமும் பாம்புமெய் யாகக்
குறவன் சிலம்பக் குளிர்வரை யேறி
நறவா மலர்கொண்டு நந்தியை யல்லால்
இறைவனென் றென்மன மேத்தகி லாவே. (எ)

உறுதுணை நந்தியை யும்பர் பிரானைப்
பெறுதுணை செய்து பிறப்பறுத் துய்மின்
செறிதுணை செய்து சிவனடி சிந்தித்
துறுதுணை யாயங்கி யாகிநின் றானே. (அ)

வானவர் தம்மை வலிசெய் திருக்கின்ற
தானவர் முப்புரஞ் செற்ற தலைவனைக்
கானவ னென்றுங் கருவரை யானென்று
மூனத னுண்ணினைந் தொன்றுபட் டாரே. (௯)

நிலைபெறு கேடென்று முன்னே படைத்த
தலைவனை நாடித் தயங்குமென் றுள்ள
மலையுளும் வானகத் துள்ளும் புறத்து
முலையுளு முள்ளத்து மூழ்கிநின் றேனே. (௧௦)

முத்தியுடைமை.

முத்தியி லத்தன் முழுத்த வருட்பெற்றுத்
தத்துவ சுத்தி தலைப்பட்டுத் தன்பணி
மெய்த்தவஞ் செய்கை வினைவிட்ட மெய்புண்மைப்
பத்தியி லுற்றோர் பரானந்த போதரே. (௧)

வளங்கனி தேடிய வன்றுட் பறவை
உளங்கனி தேடி யுழிதரும் போது
களங்கனி யங்கியிற் கைவிளக் கேற்றி
நலங்கொண்ட நால்வரு நாடுகின் றுரே. (உ)

சோதனை.

பெம்மான் பெருநந்தி பேச்சற்ற பேரின்பத்
தம்மா னடிதந் தருட்கட லாடினேம்
எம்மாய மும்விடுத் தெம்மைக் கரந்திட்டுச்
சும்மா திருந்திடஞ் சோதனை யாகுமே. (க)

* அறிவுடை யானரு மாமறை யுள்ளே
செறிவுடை யான்மிகு தேவர்க்குந் தேவன்
பொறியுடை யான்புல னைந்துங் கடந்த
குறியுடை யானொடுங் கூடுவ னேனே. (உ)

அறிவறி வென்றங் காற்று மூலகம்
அறிவறி யாமையை யாரு மறியார்
அறிவறி யாமை கடந்தறி வானல்
அறிவறி யாமை யழகிய வாறே. (ங)

குறியாக் குறியினிற் கூடாத கூட்டத்
தறியா வறிவி லவிழ்ந்தேக சித்தமாய்
நெறியாம் பராநந்தி நீடரு ளொன்றுஞ்
செறியாச் செறிவே சிவமென லாமே. (ச)

காலினி லூறுங் கரும்பினிற் கட்டியும்
பாலினுண் ணெய்யும் பழத்துளி ரதமும்
பூவினு ணாற்றமும் போலுள னெம்மிறை
காவல னெங்குங் கலந்துநின் றுனே. (ரு)

விருப்பொடு கூடி விகிர்தனை நாடிப்
பொருப்பகஞ் சேர்தரு பொற்கொடி போல

விருப்பர் மனத்திடை யெங்கள் பிரானார்
நெருப்புரு வாகி நிகழ்ந்து நிறைந்தே. (௬)

நந்தி பெருமா னடுவுள் வியோமத்து
வந்தெ னகம்படி கோயிற்கொண் டான்கொள்ள
எந்தைவந் தானென் றெழுந்தே னெழுதலுஞ்
சிந்தையி னுள்ளே சிவனிருந் தானே. (௭)

தன்மைவல் லோனைத் தவத்துண லத்தினை
நன்மைவல் லோனை நடுவுறை நந்தியை
புன்மைபொய் யாதே புனிதனை நாடுமின்
பன்மையி லும்மைப் பரிசுசெய் வானே. (௮)

தொடர்ந்துநின் றானென்னைச் சோதிக்கும் போது
துடர்ந்துநின் றானல்ல நாதனு மங்கே
படர்ந்துநின் றாதிப் பராபர னெந்தை
கடந்துநின் றவ்வழி காட்டுகின் றானே. (௯)

அவ்வழி காட்டு மமரர்க் கரும்பொருள்
இவ்வழி தந்தைதா யாய்கேளி யானொக்குஞ்
செவ்வழி சேர்சிவ லோகத் திருந்திடும்
இவ்வழி நந்தி யியல்பது தானே. (௧௦)

எறிவது ஞானத் துறைவா ளுருவி
அறிவத னோடே யவ்வாண் டகையானைச்
செறிவது தேவர்க்குந் தேவர் பிரானைப்
பறிவது பல்கணப் பற்று விடாரே. (௧௧)

ஆதிப் பிரான்றந்த வாளங்கை கொண்டபின்
வேதித்து வென்னை விலக்கவல் லாரில்லை
சோதிப்ப னங்கே சுவடுபடா வண்ணம்
ஆதிக்கட் டெய்வ மவனிவ னாமே. (௧௨)

அந்தக் கருவை யருவை வினைசெய்தற்
பந்தம் பணியச்சம் பல்பிறப் பம்வாட்டிக்

சிந்தை திருத்தலுஞ் சேர்ந்தாரச் சோதனை
சந்திக்கத் தற்பர மாகுஞ் சதுரர்க்கே. (கரு)

உரையற்ற தொன்றை யுரைத்தா னெனக்குக்
கரையற் றெழுந்த கலைவேட் டறுத்துத்
திரையொத்த வென்னுட னீங்கா திருத்திப்
புரையற்ற வென்னுட் புகுந்தற் பரனே. (கசு)

எட்டாந் தந்திர முற்றிற்று.

ஆ மொத்தம் - உசுஅசு.

ஒன்பதாந் தந்திரம்.

குருமடதெரிசனம்.

பலியு மவியும் பரந்து புகையும்
ஒலியும்மெம் மீசன் றனக்கென்றே யுள்கிக்
குவியுங் குருமடங் கண்டவர் தாம்போய்த்
தளிரு மலரடிச் சார்ந்துநின் றாரே. (க)

இவனில்ல மல்ல தவனுக்கங் கில்லை
அவனுக்கும் வேறில்ல முண்டா வறியின்
அவனுக் கிவனில்ல மென்றென் றறிந்தும்
அவனைப் புறம்பென் றரற்றுகின் றாரே. (உ)

நாடும் பெருந்துறை நான்கண்டு கொண்டபின்
கூடுஞ் சிவனது கொய்மலர்ச் சேவடி
தேட வரியன் சிறப்பிலி யெம்மிறை
யோடு முலகுயி ராகிநின் றானே. (ங)

இயம்புவ னாசனத் தோடு மலையும்
இயம்புவன் சித்தக் குகையு மிடமும்
இயம்புவ னாதாரத் தோடு வனமும்
இயம்புவ னீரா றிருநிலத் தோர்க்கே. (சு)

* முகம்பீடமாமட முன்னிய தேயம்
அகம்பர வற்கமே யாசில செய்காட்சி
அகம்பர மாதன மெண்ணெண் கிரிகை
சிதம்பரந் தற்குகை யாதாரந் தானே. (௫)

அகமுக மாம்பீட மாதார மாகுஞ்
சகமுக மாஞ்சத்தி யாதன மாகுஞ்
செகமுக மாந்தெய்வ மேசிவ மாகும்
அகமுக மாய்ந்த வறிவுடை யோர்க்கே. (௬)

மாயை யிரண்டு மறைக்க மறைவுறுங்
காயமோ ரைந்துங் கழியத்தா னாகியே
தூய பரஞ்சுடர் தோன்றச் சொரூபத்துள்
ஆய்பவர் ஞானாதி மோனத்த ராமே. (௭)

ஞானகுரு தெரிசனம்.

ஆறெட்டு முப்பது மங்கே யடங்கிடிற்
கூறக் குருபரன் கும்பிடு தந்திடும்
வேறே சிவபத மேலா யளித்திடும்
பேறாக வானந்தம் பேணும் பெருகவே. (௧)

துரியங்கண் மூன்றுங் கடந்தொளிர் சோதி
அரிய பரசிவ மியாவையு மாகி
விரிவு குவிவற விட்ட நிலத்தே
பெரிய குருபதம் பேசவொண் ணாதே. (௨)

ஆயன நந்தி யடிக்கென் றலைபெற்றேன்
வாயன நந்தியை வாழ்த்தவென் வாய்பெற்றேன்
காயன நந்தியைக் காணவென் கண்பெற்றேன்
சேயன நந்திக்கென் சிந்தைபெற் றேனே. (௩)

கருட னுருவங் கருது மளவிற்
பருவிடந் தீர்ந்து பயங்கெடு மாபோல்

குருவி னுருவங் குறித்தவப் போதே
திரிமலந் தீர்ந்து சிவனவ னாமே. (ச)

அண்ண லிருப்பிட மாரு மறிகிலர்
அண்ண லிருப்பிட மாய்ந்துகொள் வார்களுக்
கண்ண லழிவின்றி யுள்ளே யமர்ந்திடும்
அண்ணலைக் காணி லவனிவ னாமே. (ரு)

தோன்ற வறிதலுந் தோன்றித்தோன் றாமையும்
ஆன்ற வறிவு மறிநன வாதிகண்
மூன்றவை நீங்குந் துரியங்கண் மூன்றற
ஊன்றிய நந்தி யுயர்மோனத் தானே. (சு)

சந்திர பூமிக் குடன்புரு வத்திடைக்
கந்த மலரி லிரண்டிதழ்க் கன்னியும்
பந்த மிலாத பளிங்கி னுருவினள்
பந்த மறுத்த பரங்குரு பற்றே. (எ)

மனம்புகுந் தானுல கேழு மகிழ
நிலம்புகுந் தானெடு வானிலந் தாங்கிச்
சினம்புகுந் தான்றிசை யெட்டு நடுங்க
வனம்புகுந் தானூர் வடக்கென்ப தானே. (அ)

தானன வன்னமுங் கோசமுஞ் சார்தருந்
தானும் பறவை வனமெனத் தக்கன
தானன சோடச மார்க்கந்தா னின்றிடற்
றானந்த சாங்கமும் வேறுள்ள தானே. (கூ)

மருவிப் பரிவறி யாவெங்கண் மாநந்தி
உருவ நினைக்க நின்றுள்ளே யுருக்குங்
கருவிற் கரந்துள்ளங் காணவல் லார்க்குப்
பருவினை கண்சோரு மடிவா ரகத்தே. (கΟ)

தலைப்பட லாமெங்க டத்துவன் றன்னைப்
பலப்படு பாச மறுத்தறுத் திட்டு

நிலைப்பெற நாடி நினைப்பற வுள்கிற்
றலைப்பட லாதுந் தருமமுந் தானே. (௧௧)

நினைக்கி னினைக்கு நினைப்பவர் தம்மைச்
சினைக்குள் விளைமலர்ச் சோதியி னானைத்
தினைப்பிளந் தன்ன சிறுமைய ரேனுங்
கனைத்த மனத்தடைந் தாருயர்ந் தாரே. (௧௨)

தலைப்படுங் காலத்துத் தத்துவன் றன்னை
விலக்குறின் மேலை விதியென்றுங் கொள்க
அனைத்துல காய்நின்ற வாதிப் பிரானை
நினைப்புறு வார்பத்தி நேடிக்கொள் வாரே. (௧௩)

நகழ்வொழிந் தாரவர் நாதனை யுள்கி
நிகழ்வொழிந் தாரெம் பிரானொடுங் கூடித்
திகழ்வொழிந் தார்திங்கள் சிந்தையி னுள்ளே
புகழ்வழி காட்டிப் புகுந்துநின் றானே. (௧௪)

வந்த மரகத மாணிக்க ரேகைபோற்
சந்திடு மாமொழிச் சற்குரு சன்மார்க்கம்
இந்த விரேகை யிலாடத்தின் மூலத்தே
சுந்தரச் சோதியுட் சோதியு மாமே. (௧௫)

உண்ணும் வாயு முடலு முயிருமாய்க்
கண்ணுமா யோகக் கடவு ளிருப்பது
மண்ணு நீரனல் காலொடு வானுமாய்
விண்ணு மின்றி வெளியான மேனியே. (௧௬)

பாசு பதியென்று பார்முழு தெல்லாம்
பாசிவ னாணை நடக்கும் பதியாற்
பெரிய பதிசெய்து பின்னை மடியார்க்
குரிய பதியும் பாராக்கிநின் றானே. (௧௭)

அம்பர நாத னகலிட நீள்பொழில்
தம்பர மல்லது தாமறி யோமென்பர்

உம்பருள் வானவர் தானவர் கண்டிலர்
எம்பெரு மானருள் பெற்றிருந் தாரே. (கஅ)

கோவணங் கும்படி கோவண மாகிப்பின்
நாவணங் கும்படி நந்தி யருள்செய்தான்
தேவணங் கோமினிச் சத்தந் தெளிந்தனம்
போய்வணங் கும்பொரு ளாயிருந் தோமே. (கக)

பிரணவசமாதி.

தூலப் பிரணவஞ் சொருபானந்தப் பேருரை
பாலித்த சூக்கும மேலைச் சொருபப்பெண்
ஆலித்த முத்திரை யாங்கதிர் சூக்கும
மேலைப் பிரணவம் வேதாந்த வீதியே. (க)

ஓமெனு மோங்காரத் துள்ளே யொருமொழி
ஓமெனு மோங்காரத் துள்ளே யுருவரு
ஓமெனு மோங்காரத் துள்ளே பலபேதம்
ஓமெனு மோங்கார மொண்முத்தி சித்தியே. (உ)

* ஓங்காரத் துள்ளே யுதித்தவைம் பூதங்கள்
ஓங்காரத் துள்ளே யுதித்த சராசரம்
ஓங்காரா தீத்துயிர் மூன்று முற்றன
ஓங்காரஞ் சீவ பரசிவ ரூபமே. (ந)

வருக்கஞ் சுகமாம் பிரமமு மாகும்
அருக்கஞ் சராசர மாகு முலகிற்
றருக்கிய வாதார மெல்லாந்தன் மேனி
சுருக்கமின் ஞானந் தொகுத்துணர்ந் தோர்களே. ()

மலையு மனோபவ மருள்வன வாவன
நிலையிற் றெரிசனந் தீப நெறியாந்
தலமுங் குலமுந் தவஞ்சித்த மாகு
நலமுஞ்சன் மார்க்கத் துபதேசந் தானே. (ரு)

சோடச மார்க்கமுஞ் சொல்லுஞ்சன் மார்க்கிகட்
காடிய வீரா றினந்தமு மீரேழிற்
கூடிய வந்தமுங் கோதண்ட முங்கடந்
தேறியே ஞான ஞேயாந்தத் திருக்கவே. (௬)

ஒளி.

ஒளியை யறியி லுருவு மொளியும்
ஒளியு முருவ மறியி லுருவாம்
ஒளியி னுருவ மறியி லொளியே
ஒளியு முருக வுடனிருந் தானே. (௧)

புகலெளி தாகும் புவனங்க ளெட்டும்
அகலொளி தாயிரு ளாசற வீசும்
புகலொளி செய்தநு மத்தா மரையிலே
திகலொளி செய்தெம் பிரானிருந் தானே. (௨)

விளங்கொளி யங்கி விரிகதிர் சோமன்
துளங்கொளி பெற்றது சோதி யருளா
வளங்கொளி பெற்றதே பேரொளி வேறு
களங்கொளி செய்து கலந்துநின் றானே. (௩)

இளங்கொளி யீசன் பிறப்பொன்று மில்லி
துளங்கொளி ஞாயிறுந் திங்களுங் காண
வளங்கொளி யங்கியு மற்றைக்க ணெற்றி
விளங்கொளி செய்கின்ற மெய்காய மாமே. (௪)

மேலொளி கீழதின் மேவிய மாருதம்
பாலொளி யங்கி பரந்தொளி யாகாச
நீரொளி செய்து நெடுவிசும் பொன்றிலு
மேலொளி யைந்து மொருங்கொளி யாமே. (௫)

மின்னிய தூவொளி மேதக்க செவ்வொளி
பன்னிய ஞானம் பரந்த பரந்தொளி

துன்னிய வாறொளி தூய்மொழி நாடோறும்
உன்னிய வாறொளி யொத்தது தானே. (௬)

* விளங்கொளி மின்னொளி யாகிக் கரந்து
துளங்கொளி யீசனைச் சொல்லுமெப் போதும்
உளங்கொளி யூனிடை நின்றுயிர்க் கின்ற
வளங்கொளி யெங்கு மருவிநின் றானே. (௭)

விளங்கொளி யவ்வொளி யவ்விருண் மன்னுந்
துளங்கொளி யான்றொழு வார்க்கு மொளியான்
அளங்கொளி யாரமு தாகநஞ் சாருங்
களங்கொளி யீசன் கருத்தது தானே. (௮)

இலங்கிய தெவ்வொளி யவ்வொளி யீசன்
துலங்கொளி போல்வது தூங்கருட் சத்தி
விளங்கொளி மூன்றே விரிசுடர் தோன்றி
உளங்கொளி யுள்ளே யொருங்குகின் றானே. (௯)

உளங்கொளி யாவதென் னுண்ணின்ற சீவன்
வளங்கொளி யாநின்ற மாமணிச் சோதி
விளங்கொளி யாய்மின்னி விண்ணி லொடுங்கி
வளங்கொளி யாயத்து ளாகிநின் றானே. (௧௦)

விளங்கொளி யாய்நின்ற விகிர்த னிருந்த
துளங்கொளி பாசத்துட் டேங்கிருள் சேராக்
களங்கிரு ணட்டமே கண்ணுத லாட
விளங்கொளி யுன்மனத் தொன்றிநின் றானே. (௧௧)

போது கருங்குழற் போனவர் தூதிடை
ஆதி பரத்தை யமரர் பிரானொடுஞ்
சோதியு மண்டத்தப் பாலுற்ற தூவொளி
நீதியி னல்லிரு ணீக்கிய வாறே. (௧௨)

உண்டில்லை யென்னு முலகத்தி யல்லது
பண்டில்லை யென்னும் பாங்கதி யுண்டுகொல்

கண்டில்லை மானுடர் கண்ட கருத்துறில்
விண்டில்லை யுள்ளே விளக்கொளி யாமே. (௧௩)

சுடருற வோங்கிய வொள்ளொளி யாங்கே
படருறு காட்சிப் பகலவ னீசன்
அடருறு மாயையி னுயிருள் வீசில்
உடலுறு ஞானத் துறவிய னாமே. (௧௪)

ஒளிபவ ளத்திரு மேனிவெண் ணீற்றன்
அளிபவ ளச்செம்பொன் னாதிப் பிரானுங்
களிபவ ளத்தினன் காரிரு ணீங்கி
ஒளிபவ ளத்தென் னேச னின்றானே. (௧௫)

ஈசனின் றனிமை யோர்கணின் றார்நின்ற
தேசமொன் றின்றித் திகைத்திழைக் கின்றனர்
பாசமொன் றாகப் பழவினை பற்றற
வாசமொன் றாமலர் போன்றது தானே. (௧௬)

தானே யிருக்கு மவற்றிற் றலைவனுந்
தானே யிருக்கு மவனென நண்ணிடும்
வானா யிருக்குமிம் மாபிரு ஞாலத்துப்
பானா யிருக்கப் பரவலு மாமே. (௧௭)

தூலபஞ்சாக்கரம்.

* ஐம்ப தெழுத்தே யனைத்துவே தங்களும்
ஐம்ப தெழுத்தே யனைத்தாக மங்களும்
ஐம்ப தெழுத்தி னடைவை யறிந்தபின்
ஐம்ப தெழுத்தே யஞ்செழுத் தாமே. (௧)

அகார முதலாக வைம்பத்தொன் றாகி
உகார முதலாக வோங்கி யுதித்து
மகார விறுதியாய் மாய்ந்துமாய்ந் தேறி
நகார முதலாகு நந்திதன் னாமமே. (௨)

அகராதி யீரெண் கலந்த பரையும்
உகராதி தன்சத்தி யுள்ளொளி யீசன்
சிகராதி தான்சிவ வேதமே கோண
நகராதி தான்மூல மந்திர நண்ணுமே. (௩)

வாயொடு கண்ட மிதய மருவுந்தி
ஆய விலிங்க மவற்றின்மே லேயவ்வாய்
தூயதோர் துண்ட மிருமத் தகஞ்சொல்லல்
ஆயதீ ரைமைந்தோ டாமெழுத் தஞ்சுமே. (௪)

* கிரணங்க ளேழுங் கிளர்ந்தெரி பொங்கிக்
கரணங்கள் விட்டுயிர் தானெழும் போது
மரணங்கை வைத்துயிர் மாற்றிடும் போது
மரணங்கை கூட்டுவ தஞ்செழுத் தாமே. (௫)

ஞாயிறு திங்க ணவின்றெழு காலத்தில்
ஆயுறு மந்திர மாரு மறிகிலர்
சேயுறு கண்ணி திருவெழுத் தஞ்சையும்
வாயுற வோதி வழுத்தலு மாமே. (௬)

தெள்ளமு தூறச் சிவாய நமவென்று
உள்ளமு தூற வொருக்கா லுரைத்திடும்
வெள்ளமு தூறல் விரும்பியுண் ணாதவர்
துள்ளிய நீர்போற் சுழல்கின்ற வாறே. (௭)

குருவழி யாய குணங்களி னின்று
கருவழி யாய கணக்கை யறுக்க
வரும்வழி மான மறுக்கவல் லார்கட்
கருள்வழி காட்டுவ தஞ்செழுத் தாமே. (௮)

வெறிக்க வினைத்துயர் வந்திடும் போது
செறிக்கின்ற நந்தி திருவெழுத் தோதுங்
குறிப்பது வுன்னிற் குரைகழல் கூட்டுங்
குறிப்பறி வான்றவங் கோனுரு வாமே. (௯)

நெஞ்சு நினைந்துதம் வாயாற் பிரானென்று
துஞ்சும் பொழுதுன் றுணைத்தாள் சரணென்று
மஞ்சு தவழும் வடவரை மீதுறை
அஞ்சி லிறைவ னருள்பெற லாமே. (௧௦)

பிரான்வைத்த வைந்தின் பெருமை யுணரா
திராமாற்றஞ் செய்வார்கொ லேழை மனிதர்
பராமுற்றுங் கீழொடு பல்வகை யாலும்
அராமுற்றுஞ் சூழ்ந்த வகலிடந் தானே. (௧௧)

சூக்குமபஞ்சாக்கரம்.

* எளிய வாதுசெய் வாரெங்க ளீசனை
ஒளியை யுன்னி யுருகு மனத்தராய்
தெளிய வோதிச் சிவாய நமவெனுங்
குளிகை யிட்டபொன் னாக்குவன் கூட்டையே. (௧)

சிவன்சத்தி சீவன் செறுமல மாயை
அவஞ்சேர்த்த பாச மலமைந் தகலச்
சிவன்சத்தி தன்னுடன் சீவனார் சேர
அவஞ்சேர்த்த பாச மணுக கிலாவே. (௨)

சிவனரு ளாய சிவன்றிரு நாமஞ்
சிவனரு ளான்மாத் திரோத மலமாயை
சிவன்முத லாகச் சிறந்து நிரோதம்
பவமத கன்று பரசிவ னாமே. (௩)

ஓதிய நம்மல மெல்லா மொழித்திட்டவ்
வாதி தனைவிட் டிறையருட் சத்தியாற்
நீதிற் சிவஞான யோகமே சித்திக்கும்
ஓதுஞ் சிவாய மலமற்ற வுண்மையே. (௪)

நமாதி நனாதி திரோதாயி யாகித்
தமாதிய தாய்நிற்கத் தானந்தத் தூற்றுக்

சமாதித் துரியந் தமதாக மாவே
நமாதி சமாதி சிவவாத லெண்ணமே. (ரு)

அருட்டரு மாயமு மத்தனுந் தம்மில்
ஒருவனை யீன்றவ ளுள்ளுறு மாயை
திரிமல நீங்கிச் சிவாயவென் றோதும்
அருவினை தீர்ப்பது மவ்வெழுத் தாமே. (சு)

* சிவசிவ வென்றே தெளிகில ருமர்
சிவசிவ வாயுவுந் தேர்ந்துள் ளடங்கச்
சிவசிவ வாய தெளிவினுள் ளார்கள்
சிவசிவ வாகுந் திருவரு ளாமே. (எ)

* சிவசிவ வென்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ வென்றிடத் தீவினை மாளுஞ்
சிவசிவ வென்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ வென்னச் சிவகதி தானே. (அ)

* நமவென்னு நாமத்தை நாவி லொடுக்கிச்
சிவவென்னு நாமத்தைச் சிந்தையுள் ளேற்றிப்
பவமது தீரும் பரிசும தற்றால்
அவமதி தீரு மறும்பிறப் பன்றே. (கூ)

அதிசூக்குமபஞ்சாக்கரம்.

* சிவாய நமவெனச் சித்த மொருக்கி
அவாய மறவே யடிமைய தாக்கிச்
சிவாய சிவசிவவென் றென்றே சிந்தை
அவாயங் கெடநிற்க வானந்த மாமே. (க)

செஞ்சுடர் மண்டலத் தூடுசென் றப்புற
மஞ்சண வும்முறை யேறி வழிக்கொண்டு
துஞ்சு மவன்சொன்ன காலத் திறைவனை
நெஞ்சென நீங்கா நிலைபெற லாகுமே. (உ)

அங்கமு மாகம வேதம தோதினும்
எங்கள் பிரானெழுத் தொன்றி லிருப்பது
சங்கைகெட் டவ்வெழுத் தொன்றையுஞ் சாதித்தால்
அங்கரை சேர்ந்த வருங்கல மாமே. (௩)

* பழுத்தன வைந்தும் பழமறை யுள்ளே
விழித்தங் குறங்கும் வினையறி வாரில்லை
எழுத்தறி வோமென் றுரைப்பர்க ளேதர்
எழுத்தை யழுத்து மெழுத்தறி யாரே. (௪)

திருக்கூத்துத்தெரிசனம்.

* எங்குந் திருமேனி யெங்குஞ் சிவசத்தி
எங்குஞ் சிதம்பர மெங்குந் திருநட்டம்
எங்குஞ் சிவமா யிருத்தலா லெங்கெங்குந்
தங்குஞ் சிவனருட் டன்விளை யாட்டதே. (௧)

* சிற்பரஞ் சோதி சிவானந்தக் கூத்தனைச்
சொற்பத மாமந்தச் சுந்தரக் கூத்தனைப்
பொற்பதிக் கூத்தனைப் பொற்றில்லைக் கூத்தனை
அற்புதக் கூத்தனை யாரறி வாரே. (௨)

சிவானந்தக்கூத்து.

தானந்த மில்லாச் சதானந்த சத்திமேற்
றேனுந்து மானந்த மாநடங் கண்டீர்
ஞானங் கடந்து நடஞ்செய்யு நம்பிக்கங்
கானந்தக் கூத்தாட வாடரங் கானதே. (௩)

ஆனந்த மாடரங் கானந்தம் பாடல்கள்
ஆனந்தம் பல்லிய மானந்த வாச்சியம்
ஆனந்த மாக வகில சராசரம்
ஆனந்த மானந்தக் கூத்துகந் தானுக்கே. (௪)

* ஒளியாம் பரமு முளதாம் பரமும்
அளியார் சிவகாமி யாகுஞ் சமயக்
களியார் பரமுங் கருத்துறை யந்தத்
தெளிவாஞ் சிவானந்த நட்டத்தின் சித்தியே. (௫)

ஆன நடமைந் தகள சகளத்தர்
ஆன நடமாடி யைங்கரு மத்தாக
ஆன தொழிலரு ளாலைந் தொழிற்செய்தே
தேன்மொழி பாகன் திருநட மாடுமே. (௬)

பூதாண்ட பேதாண்ட போகாண்ட யோகாண்ட
மூதாண்ட முத்தாண்ட மோகாண்ட தேகாண்ட
தாகாண்ட மைங்கரு மத்தாண்ட தற்பரத்
தேகாந்த மாம்பிர மாண்டத்த வென்பவே. (௭)

* வேதங்க ளாட மிகுவா கமமாடக்
கீதங்க ளாட கிளரண்ட மேழாடப்
பூதங்க ளாடப் புவன முழுதாட
நாதங்கொண் டாடினான் ஞானனந்தக் கூத்தே. (௮)

பூதங்க ளைந்திற் பொறியிற் புலனைந்தில்
வேதங்க ளைந்தின் மிகுமா கமந்தன்னில்
ஓதுங் கலைகால மூழி யுடனண்டப்
போதங்க ளைந்திற் புணர்ந்தாடுஞ் சித்தனே. (௯)

தேவர் சுரர்நரர் சித்தர்வித் தியாதரர்
மூவர்க ளாதியின் முப்பத்து மூவர்கள்
தாபதர் சத்தர் சமையஞ் சராசரம்
ஆவையு மாடிடு மெம்மிறை யாடவே. (௧௦)

சுந்தரக்கூத்து.

அண்டங்க ளேழினுக் கப்புறத் தப்பான்
உண்டென்ற சத்தி சதாசிவத் துச்சிமேற்

கண்டங் கரியான் கருணை திருவுருக்
கொண்டங் குமைகாணக் கூத்துகந் தானே. (௧௧)

* கொடுகொட்டி பாண்டங் கோடுசங் கார
நடமெட்டோ டைந்தாறு நாடியு ளாடுந்
திடமுற் றெழுந்தேவ தாருவுந் தில்லை
வடமுற்ற மாவன மன்னவன் றானே. (௧௨)

பரமாண்டத் தூடே பராசத்தி பாதம்
பரமாண்டத் தூடே படரொளி யீசன்
பரமாண்டத் தூடே படர்தரு நாதம்
பரமாண்டத் தூடே பரனட மாடுமே. (௧௩)

அங்குச வென்ன வெழுமார்க்கம் போதத்திற்
றங்கிய தொந்தி யெனுந்தாள வொத்தினிற்
சங்கரன் மூல நாடிக்குட் டரித்தாடற்
பொங்கிய காலம் புகும்போக லில்லையே. (௧௪)

ஆணத்தி யாடிப்பின் னவக்கூத் தாடிக்
கானத்தி யாடிக் கருமத்திற் றரித்தாடி
மூனச் சுழுனையு ளாடி முடிவில்லா
ஞானத்து ளாடி முடித்தானென் னாதனே. (௧௫)

சத்திக ளைந்துஞ் சிவபேதந் தானைந்து
முத்திக ளெட்டு முதலாம் பதமெட்டுஞ்
சித்திக ளெட்டுஞ் சிவபதந் தானெட்டுஞ்
சுத்திக ளெட்டீசன் றொன்னட மாடுமே. (௧௬)

மேகங்க ளேழும் விரிகடற் றீவேழுந்
தேகங்க ளேழுஞ் சிவபாற் கரனேழுந்
தாகங்க ளேழுஞ் சாந்தி தனியேழும்
ஆகின்ற சத்தி யடுக்கி யுடங்குமே. (௧௭)

53

பொற்பதிக்கூத்து.

தெற்கு வடக்குக் கிழக்குமேற் குச்சியில்
அற்புத மானதோ ரஞ்சு முகத்திலும்
ஒப்பில்பே ரின்பத் துபய வுபயத்துள்
தற்பர னின்று தனிநடஞ் செய்யுமே. (கஅ)

அடியா ரரனடி யானந்தங் கண்டோர்
அடியா ரான் வரத்தரு ளுற்றோர்
அடியார் பவரே யடியவ ராமால்
அடியார் பொன்னம் பலத்தாடல் கண்டோரே. (கக)

அடங்காத வென்னை யடக்கி யடிவைத்
திடங்காண் பரானந்தத் தேயென்னை யிட்டு
நடந்தான் செயுநந்தி நன்ஞானக் கூத்தன்
படந்தான் செய்துள்ளுட் படிந்திருந் தானே. (உ௦)

உம்பரிற் கூத்தனை யுத்தமக் கூத்தனைச்
செம்பொற் றிருமன்றுட் சேவகக் கூத்தனைச்
சம்பந்தக் கூத்தனைத் தற்பரக் கூத்தனை
இன்புற நாடியென் னன்பில்வைத் தேனே. (உக)

மாணிக்கக் கூத்தனை வண்டில்லைக் கூத்தனைப்
பூணுற்ற மன்றுட் புரிசடைக் கூத்தனைச்
சேணுற்ற சோதிச் சிவானந்தக் கூத்தனை
ஆணிப்பொற் கூத்தனை யாருரைப் பாரே. (உஉ)

விம்மும் வெருவும் விழுமெழு மெய்சோருந்
தம்மையுந் தாமறி யார்கள் சதிர்கெடுஞ்
செம்மை சிறந்த திருவம் பலக்கூத்துள்
அம்மலர்ப் பொற்பாதத் தன்புவைப் பார்கட்கே. ()

தேட்டறுஞ் சிந்தை திகைப்பறும் பிண்டத்துள்
வாட்டறுங் கால்புந்தி யாகி வரும்புலன்

ஓட்டறு மாசை யறுமுளத் தானந்த
நாட்ட முறுக்குறு நாடகங் காணவே. (உச)

* காளியோ டாடிக் கனகா சலத்தாடிக்
கூளியோ டாடிக் குவலயத் தேயாடி
நீடிய நீர்தீகால் நீள்வா னிடையாடி
நாளுற வம்பலத் தேயாடு நாதனே. (உரு)

* மேரு நடுநாடி மிக்கிடை பிங்கலை
கூருமிவ் வானி னிலங்கைக் குறியுறுஞ்
சாருந் திலைவனத் தண்மா மலயத்தூ
டேறுஞ் சுழுனையி வைசிவ பூமியே. (உசா)

பூதல மேருப் புறத்தான தெக்கணம்
ஓது மிடைபிங் கலையொண் சுழுனையாம்
பாதி மதியோன் பயிற்றிரு வம்பலம்
ஏதமில் பூதாண்டத் தெல்லையி னீறே. (உஎ)

பொற்றில்லைக்கூத்து.

அண்டங்க ளோரேழு மம்பொற் பதியாகப்
பண்டையா காசங்க ளைந்தும் பதியாகத்
தெண்டினிற் சத்தி திருவம் பலமாகக்
கொண்டு பரஞ்சோதி கூத்துகந் தானே. (உஅ)

குராணந்த ரேகையாய்க் கூர்ந்த குணமாய்ச்
சிராணந்தம் பூரித்துத் தென்றிசை சேர்ந்து
புராணந்த போகனாய்ப் பூவையுந் தானா
நிராணந்த மாகி நிருத்தஞ்செய் தானே. (உகூ)

ஆதி பரனாட வங்கைக் கனலாட
ஓதுஞ் சடையாட வுன்மத்த முற்றாடப்
பாதி மதியாடப் பாரண்ட மீதாட
நாதமோ டாடினா னாதாந்த நட்டமே. (௩0)

கும்பிட வம்பலத் தாடிய கோனடம்
அம்பர னுடு மகிலாண்ட நட்டமாஞ்
செம்பொரு ளாஞ்சிவ லோகஞ்சேர்ந் தற்றால்
உம்பர மோன ஞானந்தத்தி லுண்மையே. (௩க)

மேதினி மூவேழ் மிகுமண்ட மோரேழு
சாதக மாகுஞ் சமயங்க ளூற்றெட்டு
நாதமொ டந்த நடானந்த நாற்பதப்
பாதியோ டாடிப் பரனிரு பாதமே. (௩உ)

* இடைபிங் கலையிம வானே டிலங்கை
நடுநின்ற மேரு நடுவாஞ் சுழுனை
கடவுந் திலைவனங் கைகண்ட மூலம்
படர்வொன் றி யென்னும் பரமாம் பரமே. (௩௩)

* ஈறான கன்னி குமரியே காவிரி
வேறா நவதீர்த்த மிக்குள்ள வெற்பேழுள்
பேறான வேதா கமமே பிறத்தலான்
மாறாத தென்றிசை வையகஞ் சுத்தமே. (௩ச)

நாதத் தினிலாடி நாற்பதத் தேயாடி
வேதத்தி லாடித் தழலந்த மீதாடிப்
போதத்தி லாடிப் புவன முழுதாடுந்
தீதற்ற தேவாதி தேவர் பிரானே. (௩ரு)

தேவரோ டாடித் திருவம் பலத்தாடி
மூவரோ டாடி முனிசனத் தோடாடிப்
பாவினு ளாடிப் பராசத்தியி லாடிக்
கோவினு ளாடிடுங் கூத்தப் பிரானே. (௩சு)

ஆறு முகத்தி லதிபதி நானென்றுங்
கூறு சமயக் குருபர னென்றுந்
தேறினர் தெற்குத் திருவம் பலத்துளே
வேறின்றி யண்ணல் விளங்கிநின் றானே. (௩எ)

அம்பல மாடரங் காக வதன்மீதே
எம்பர னாடி யிருதாளி னீரொளி
உம்பர மாமைந்து நாதத்து ரேகையுட்
டம்பத மாய்நின்று தான்வந் தருளுமே. (௩அ)

ஆடிய காலு மதிற்சிலம் போசையும்
பாடிய பாட்டும் பலவான நட்டமுங்
கூடிய கோலங் குருபரன் கொண்டாடத்
தேடி யுளேகண்டு தீர்ந்தற்ற வாறே. (௩௯)

இருதயந் தன்னி லெழுந்த பிராணன்
கரசர ணாதி கலக்கும் படியே
அரதன மன்றினின் மாணிக்கக் கூத்தன்
குரவனா யெங்கணுங் கூத்துகந் தானே. (சo)

அற்புதக் கூத்து.

குருவுரு வன்றிக் குனிக்கு முருவம்
அருவுரு வாவது மந்த வருவே
திரிபுரை யாகித் திகழ்தரு வாளு
முருவரு வாகு முமையவ ளானே. (சக)

திருவழி யாவது சிற்றம் பலத்தே
குருவடி வுள்ளாக் குனிக்கு முருவே
உருவரு வாவது முற்றுணர்ந் தோர்க்கு
அருள்வழி யாவது மவ்வழி தானே. (சஉ)

நீருஞ் சிரசிடை பன்னிரண் டங்குலம்
ஓடி முயிரெழுத் தோங்கி யுதித்திட
நாடியின் னாதாந்த நம்பெரு மானுகந்
தாடி யிடந்திரு வம்பலந் தானே. (சந)

வளிமேக மின்வில்லு வானக வோசை
தெளிய விசும்பிற் றிகழ்தரு வாறுபோல்

களியொளி யாறுங் கலந்துடன் வேருய்
ஒளியுரு வாகி யொளித்துநின் ருனே. (சச)

தீமுத லைந்துந் திசையெட்டுங் கீழ்மேலும்
ஆயு மறிவினுக் கப்புற மானந்த
மாயைமா மாயை கடந்துநின் ருர்காண
நாயக னின்று நடஞ்செய்யும் வாறே. (சரு)

கூத்தன் கலந்திடுங் கோல்வளை யாளொடுங்
கூத்தன் கலந்திடுங் கோதிலா வானந்தங்
கூத்தன் கலந்திடுங் கோதிலா ஞானத்துக்
கூத்தனுங் கூத்தியுங் கூத்ததின் மேலே. (சசு)

* இடங்கொண்ட சத்தியு மெந்தை பிரானு
நடங்கொண்டு நின்றமை யானு மறிந்தேன்
படங்கொடு நின்றவிப் பல்லுயிர்க் கெல்லாம்
அடங்கலுந் தாமாய்நின் ருடுகின் ருரே. (சஎ)

சத்தி வடிவு சகலவா னந்தமும்
ஒத்தவா னந்த முமையவள் மேனியாஞ்
சத்தி வடிவு சகளத் தெழுந்திரண்
டொத்தவா னந்த மொருநட மாமே. (சஅ)

நெற்றிக்கு நேரே புருவத் திடைவெளி
உற்றுற்றுப் பார்க்க வொளிவிடு மந்திரம்
பற்றுக்குப் பற்ருய்ப் பரம னிருந்திடஞ்
சிற்றம் பலமென்று சேர்ந்துகொண் டேனே. (சகூ)

அண்டங்க டத்துவ மாகிச் சதாசிவந்
தண்டினிற் சாத்தவி சாம்பவி யாதனந்
தெண்டினி லேழுஞ் சிவாசன மாகவே
கொண்டு பரஞ்சோதி கூத்துகந் தானே. (ருo)

மன்று நிறைந்த விளக்கொளி மாமலர்
நன்றிது தானிதழ் நாலொடு நூறவை

சென்றது தாமொரு பத்திரு நாறுள
நின்றது தானெடு மண்டல மாமே. (௫௧)

* அண்ட மெழுகோடி பிண்ட மெழுகோடி
தெண்டிரை சூழ்ந்த திசைக ளெழுகோடி
எண்டிசை சூழ்ந்த விலிங்க மெழுகோடி
அண்ட னடஞ்செயு மாலயந் தானே. (௫௨)

ஆகாச மாமுட லங்கார் முயலகன்
ஏகாச மாந்திசை யெட்டுந் திருக்கைகண்
மோகாய முக்கண்கள் மூன்றொளி தானாக
மாகாய மன்றுள் நடஞ்செய்கின் றானே. (௫௩)

* அம்பல மாவ தகில சராசரம்
அம்பல மாவது வாதிப் பிரானடி
அம்பல மாவது வப்புத்தீ மண்டலம்
அம்பல மாவது வஞ்செழுத் தாமே. (௫௪)

கூடிய திண்முழ வங்குழ லோமென்று
ஆடிய மானுட ராதிப் பிரானென்ன
நாடிய நற்கண மாரம்பல் பூதங்கள்
பாடிய வாறொரு பாண்டரங் காமே. (௫௫)

* அண்டத்திற் றேவர்க ளப்பாலைத் தேவர்கள்
எண்டிசை சூழ்புவிக் குள்ளுள்ள தேவர்கள்
புண்டரி கப்பதப் பொன்னம் பலக்கூத்து
கண்டுசே வித்துக் கதிபெறு வார்களே. (௫௬)

புளிக்கண் டவர்க்குப் புனலூறு மாபோற்
களிக்குந் திருக்கூத்துக் கண்டவர்க் கெல்லாம்
அளிக்கு மருட்கண்ணீர் சோர்நெஞ் சுருக்கும்
துளிக்குமா னந்தத் தமுதூறு முள்ளத்தே. (௫௭)

திண்டாடி வீழ்கை சிவானந்த மாவது
உண்டார்க் குணர்வுண்டா முன்மத்தஞ் சித்திக்கும்

கொண்டாடு மன்றுட் குளிக்குந் திருக்கூத்து
கண்டார் வருங்குணங் கெட்டார்க்கு மொக்குமே. ()

அங்கி தமருக மக்குமா லைபாசம்
அங்குசஞ் சூலங் கபால முடன்ஞானந்
தங்கு பயந்தரு நீல மும்முடன்
மங்கையோர் பாகமாய் மாநட மாடுமே. (ருகூ)

ஆடல் பதினெ ருறுப்பு மடைவாகக்
கூடிய பாதஞ் சிலம்புகைக் கொள்துடி
நீடிய நாதம் பராற்பர நேயத்தே
ஆடிய நந்தி புறமகத் தானே. (கூ0)

ஒன்பது மாட வொருபதி னுருட
வன்புறு மார்க்கங்க ளாறு முடனுட
இன்புரு மேழினு மேழைம்பத் தாருட
வன்பது மாடினு னனந்தக் கூத்தே. (கூக)

எழினி லேழா யிகழ்ந்தெழுத் தேழதாய்
எழினி லொன்று யிழிந்தமைந் தொன்றுகி
எழினிற் சன்மார்க்க மெங்கள் பரஞ்சோதி
எழிசை நாடகத் தேயிசைந் தானே. (கூஉ)

மூன்றினி லஞ்சாகி முந்நாற் றறுபதாய்
மூன்றினி லாருய் முதற்பன்னீர் மூலமாய்
மூன்றினி லக்க முடிவாகி முந்தியே
மூன்றிலு மாடினன் மோகாந்தக் கூத்தே. (கூ௩)

தாமுடி வானவர் தம்முடி மேலுறை
மாமணி யீசன் மலரடித் தாளிணை
வாமணி யன்புடை யார்மனத் துள்ளெழுங்
காமணி ஞாலங் கடந்துநின் றுனே. (கூச)

புரிந்தவ னுடிற் புவனங்க ளோடுந்
தெளிந்தவ னுடு மளவெங்கள் சிந்தை

பரிந்தவ னூடிற்பல் பூதங்க ளாடும்
எரிந்தவ னுடல்கண் டின்புற்ற வாறே. (௬௫)

ஆதி நடஞ்செய்தா னென்பர்க ளாதர்கள்
ஆதி நடஞ்செய்கை யாரு மறிகிலர்
ஆதி நடமாட லாரு மறிந்தபின்
ஆதி நடமாட லாமருட் சத்தியே. (௬௬)

ஒன்பதோ டொன்பதா முற்ற விருபதத்
தன்புறு கோண மசிபதத் தாடிடத்
தன்புறு சத்தியுட் டோன்றிநின் றாடவே
அன்புற வெந்தைநின் றாடலுற் றானே. (௬௭)

தத்துவ மாடச் சதாசிவந் தானாடச்
சித்தமு மாடச் சிவசத்தி தானாட
வைத்த சராசர மாட மறையாட
அத்தனு மாடினா னானந்தக் கூத்தே. (௬௮)

இருவருங் காண வெழிலம் பலத்தே
உருவோ டருவோ டுருபா ரூபமாய்த்
திருவருட் சத்திக்குள் சித்தனா னந்தன்
அருளுரு வாகநின் றாடலுற் றானே. (௭௧)

* சிவமாடச் சத்தியு மாடச் சகத்தில்
அவமாட வாடா தவம்பர மாட
நவமான தத்துவ நாதாந்த மாடச்
சிவமாடும் வேதாந்தச் சித்தாந்தத் துள்ளே. (௭௦)

நாதத்தி னந்தமு நற்போத வந்தமும்
வேதத்தி னந்தமு மெய்ச்சிவா னந்தமுந்
தாதற்ற நல்ல சதாசிவா னந்தத்து
நாதப் பிரமஞ் சிவநட மாகுமே. (௭௧)

சிவமாதி யைவர் திண்டாட்ட முத்திரத்
தவமார் பசுபாச மாங்கே தனித்துத்

தவமாம் பரனெங்குந் தானாக வாடுந்
தவமாஞ் சிவானந்தத் தோர்ஞானக் கூத்தே. (எங)

கூடிநின் றொருகாலத்துத் தேவர்கள்
வீடநின் றன்விகிர் தாவென்னு நாமத்தைத்
தேடநின் றன்றிக ழுஞ்சுடர் மூன்றொளி
ஆடநின் றனென்னை யாட்கொண்ட வாறே. (எங)

நாதத் துவங்கடந் தாதி மறைநம்பி
பூதத்து வத்தே பொலிந்தின்ப மெய்தினர்
நேதத் துவமு மவற்றொடு நேதியும்
பேதப் படாவண்ணம் பின்னிநின் றானே. (எச)

* ஆனந்த மானந்த மென்ப ரறிவிலர்
ஆனந்த மாநட மாரு மறிகிலர்
ஆனந்த மாநட மாரு மறிந்தபின்
தானந்த மற்றிட மானந்த மாமே. (எரு)

திருந்துநற் சீயென்று தறிய கையும்
அருந்தவர் வாவென் றணைத்த மலர்க்கையும்
பொருந்தி லிமைப்பிலி யவ்வென்ற பொற்கையுந்
திருந்தத் தீயாந் திருநிலை மவ்வே. (எசு)

மருவுந் துடியுடன் மன்னிய வீச்சு
மருவிய வப்பு மன்னுடன் சையுங்
கருவின் மிதித்த கமலப் பதமும்
உருவில் சிவாய நமவென வோதே. (எஎ)

அரன்றுடி தோற்ற மமைத்த றிதியாம்
அரனங்கி தன்னி லறையிற்சங் காரம்
அரனுற் றணைப்பில மருந்திரோ தாயி
அரனடி யென்று மனுக்கிரக மென்னே. (எஅ)

தீத்திரட் சோதி திகழொளி யுள்ளொளி
கூத்தனைக் கண்டவக் கோமளக் கண்ணினர்

மூர்த்திகண் மூவர் முதல்வ னிடைசெல்லப்
பார்த்தனள் வேதங்கள் பாடினள் தானே. (எகூ)

நந்தியை யெந்தையை ஞானத் தலைவனை
மந்திர மொன்றுண் மருவி யதுகடந்
தந்தர வானத்தி னப்புறத் தப்பர
சுந்தரக் கூத்தனை யென்சொல்லும்,வாறே. (அ0)

சிய குருநந்தி திருவம்ப லத்திலே
ஆயுறு மேனியை யாரு மறிகிலர்
தீயுறு செம்மை வெளுப்பொடு மத்தன்மை
ஆயுறு மேனி யணைபுக லாமே. (அக)

தானான சத்தியுந் தற்பரை யாய்நிற்குந்
தானும் பரற்கு முயிர்க்குந் தகுமிச்சை
ஞானாதி பேத நடத்து நடித்தருள்
ஆனா லரனடி நேயத்த தாமே. (அஉ)

ஆகாசப்பேறு.

* உள்ளத்து ளோமென வீச னொருவனை
உள்ளத்து ளேயங்கி யாய வொருவனை
உள்ளத்து ளேசோதி யாய வொருவனை
உள்ளத்து ளேயுட லாகாய மாமே. (க)

பெருகிலை மாயண்ட மாயண்டத் தப்பாற்
றருகிலை மாய்நின்ற கொள்கையை யீசன்
பெருகிலை மாய்நின்று தாங்கிய தாளோன்
அருகிலை யாய்நின்ற வாதிப் பிரானே. (உ)

அண்ட வெளியு மகண்ட வெளியுடன்
பிண்ட வெளியாற் பிதற்றும் பெருமையை
உண்ட வெளிக்குள் ளொளிக்கு ளொளித்தது
கொண்ட குறியைக் குலைத்தது தானே. (ங)

பயனுறு கன்னியர் போகத்தி னுள்ளே
பயனுறு மாதிப் பரஞ்சுடர்ச் சோதி
அயனொடு மாலறி யாவகை நின்றிட்
டுயர்நெறி யாயொளி யொன்றது வாமே. (ச)

அறிவுக் கறிவா மகண்ட வொளியும்
பிறியா வலத்தினிற் பேரொளி மூன்றும்
அறியா தடங்கிடி லத்த னடிக்குட்
பிறியா திருக்கிற் பெருங்கால மாமே. (ரு)

ஆகாச வண்ண னமரர் தலக்கொழுந்
தேகாச மாசுண மிட்டங் கிருந்தவன்
ஆகாச வண்ண மமர்ந்துநின் றப்புறம்
ஆகாச மாயங்கி வண்ணனு மாமே. (சு)

உயிர்க்கின்ற வாறு முலகமு மொக்க
உயிர்க்கின்ற வுள்ளொளி சேர்கின்ற போது
குயிற்கொண்ட பேதை குலாவி யுலாவி
வெயிற்கொண்டென் னுள்ளம் வெளியது வாமே. ()

நணுகில கல்கில னுத னுலகத்
தணுகி லகன்ற பெரும்பதி நந்தி
நணுகிய மின்னொளி சோதி வெளியைப்
பணியி னமுதம் பருகலு மாமே. (அ)

புறத்துளா காசம் புவன முலக
மகத்துளா காசமெம் மாதி யறிவு
சிவத்துளா காசஞ் செழுஞ்சுடர்ச் சோதி
சகத்துளா காசந் தானஞ்ச மாதியே. (கூ)

ஞானோதயம்.

மனசந்தி யிற்கண்ட மன்னன வாகுங்
கனவுற வானந்தங் காண்ட லதனை

வினவுற வானந்த மீதொழி வென்ப
இனமுற்று னந்தி யானந்த மிரண்டே (௧)

கரியட்ட கையன் கபாலங் கையேந்தி
எரியு மிளம்பிறை சூடுமெம் மானை
அரியன் பெரியனென் றுட்பட்ட தல்லாற்
கரியன்கொல் சேயன்கொல் காண்கின்றி லேனே. ()

* மிக்கா ரமுதுண்ண நஞ்சுண்ட மேலவன்
தக்கா ருரைத்த தவநெறி யேசென்று
புக்கா லருளும் பொன்னுரை ஞானத்தை
நக்கார் கழல்வழி நாடுமி னீரே. (௩)

விளக்கைப் பிளந்து விளக்கினை யேற்றி
விளக்கினுக் குள்ளே விளக்கினைத் தூண்டி
விளக்கில் விளக்கை விளக்கவல் லார்க்கு
விளக்குடை யான்கழல் மேவலு மாமே. (௪)

* தத்துவ மெங்குண்டு தத்துவ னங்குண்டு
தத்துவ மெங்கில்லை தத்துவ னங்கில்லை
தத்துவ ஞானத்தின் றன்மை யறிந்தபின்
தத்துவ னங்கே தலைப்படுந் தானே. (௫)

விசும்பொன்று தாங்கிய மெய்ஞ்ஞானத் துள்ளே
அசும்பினின் றூறிய தாரமு தாகும்
பசும்பொன் றிகழும் படர்சடை மீதே
குசும்ப மலர்க்கந்தங் கூடிநின் றானே. (௬)

முத்தின் வயிரத்தின் முன்னீர்ப் பவளத்தின்
கொத்தும் பசும்பொன்னின் றூய்வொளி மாணிக்க
மொத்துய ரண்டத் துள்ளமர் சோதியை
எத்தன்மை வேறென்று கூறுசெய் வீரே. (௭)

* நானென்றுந் தானென்று நாடினே னாடலு
நானென்றுந் தானென் றிரண்டில்லை யென்பது

நானென்ற ஞான முதல்வனே நல்கிறேன்
நானென்று நானு நினைப்பொழிந் தேனே. (அ)

* ஞானத்தி னன்னெறி நாதாந்த நன்னெறி
ஞானத்தி னன்னெறி நானென் றறிவோர்தன்
ஞானத்தி னல்லியோக நன்னிலை யேநித்தன்
ஞானத்தி னன்மோன நாதந்த வேதமே. (கூ)

*உய்யவல் லார்கட் குயிர்சிவ ஞானமே
உய்யவல் லார்கட் குயிர்சிவந் தெய்வமே.
உய்யவல் லார்கட் கொடுக்கம் பிரணவம்
உய்யவல் லாரறி வுள்ளறி வாமே. (க0)

காணவல் லார்க்கவன் கண்ணின் மணியொக்குங்
காணவல் லார்க்குக் கடலி னமுதொக்கும்
பேணவல் லார்க்குப் பிழைப்பிலன் பேர்நந்தி
ஆணவல் லார்க்கே யவன்றுணை யாமே. (கக)

ஓமெனு மோரெழுத் துண்ணின்ற வோசைபோல்
மேனின்ற தேவர் விரும்பும் விழுப்பொருள்
சேய்நின்ற செஞ்சுட ரெம்பெரு மானடி
யாய்நின்ற தேவ ரகம்படி யாமே. (கஉ)

சத்தியஞானாநந்தம்.

எப்பாழும் பாழு மியாவுமா யன்றாகி
முப்பாழுங் கீழுள முப்பாழு முன்னியே
இப்பாழு மின்னவா லென்ப திலாவின்பத்
தற்பர ஞானாந்தந் தானது வாகுமே. (க)

தொம்பதந் தற்பதஞ் சொன்ன துரியம்போல்
நம்பிய மூன்றாந் துரியத்து நன்றாமம்
அம்புவி யுன்னு வதிசூக்க மப்பாலைச்
செம்பொரு ளாண்டருள் சீர்நந்தி தானே. (உ)

மன்றுஞ்சத்தியாதி மணியொளி மாசோபை
அன்னதோ டொப்ப மிடலொன்று மாறது
இன்னிய வுற்பல மொண்சீர் நிறமணம்
பன்னிய சோபை பகராறு மானதே. (௩)

சத்தி சிவன்பர ஞானமுஞ் சாற்றுங்கால்
உய்த்த வனந்தஞ் சிவமுய ரானந்தம்
வைத்த சொரூபத்த சத்தி வருகுரு
உய்த்த வுடலிவை யுற்பலம் போலுமே. (௪)

உருவுற் பலநிற மொண்மணஞ் சோபை
தரநிற்ப போலுயிர் தற்பரந் தன்னின்
மருவச் சிவமென்ற மாமுப் பதத்தின்
சொருபத்தன் சத்தியாதி தோன்றநின் றானே. (௫)

நினையு மளவி னெகிழ வணங்கிப்
புனையி லவனைப் பொதியலு மாகும்
எனையுமெங் கோனந்தி தன்னருட் கூட்டி
நினையு மளவி னினைப்பித் தனனே (௬)

* பாலொடு தேனும் பழத்துளி ரதமும்
வாலிய பேரமு தாகு மதுரமும்
போலுந் துரியம் பொடிபட வுள்புகச்
சீல மயிர்க்கா றூறுந்தேக் கிடுமே. (௭)

அமரத் துவங்கடந் தண்டங் கடந்து
தமரத்து நின்ற தனிமைய னீசன்
பவளத்து முத்தும் பணிமொழி மாதர்
துவளற்ற சோதி தொடர்ந்துநின் றானே. (௮)

மத்திம மாறாறு மாற்றி மலநீக்கிச்
சுத்தம தாகுந் துரியத் துரிசற்றுப்
பெத்த மறச்சிவ மாகிப் பிறழ்வுற்றுச்
சத்திய ஞானந்தஞ் சார்ந்தனன் ஞானியே. (௯)

சிவமா யவமான மும்மலந் தீரப்
பவமான முப்பாழைப் பற்றறப் பற்றத்
தவமான சத்திய ஞானனந் தத்தே
துவமார் துரியஞ் சொரூபம தாமே. (௧௦)

சொரூப வுதயம்.

பரம குரவன் பரமெங்கு மாகித்
திரமுற வெங்கணுஞ் சேர்ந்தொழி வற்று
நிரவு சொருபத்து ணீடுஞ் சொரூபம்
அரிய துரியந் தணைந்துநின் றானே. (௧)

குலைக்கின்ற நீரிற் குவலய நீரும்
அலைக்கின்ற காற்று மனலோடா காச
நிலத்திடை வானிடை நீண்டகன் றானை
வரைத்து வலஞ்செயு மாறறி யேனே. (௨)

அங்குநின் றானயன் மால்முதற் றேவர்கள்
எங்குநின் றாரு மிறைவனென் றேத்துவர்
தங்கிநின் றான்றனி நாயக னெம்மிறை
பொங்கிநின் றான்புவ னாபதி தானே. (௩)

சமையச் சுவடுந் தனையறி யாமற்
கமையற்ற காமாதி காரண மெட்டுந்
திமிரச் செயலுந் தெளிவுட னின்றோர்
அமரர்க் கதிபதி யாகிநிற் போரே. (௪)

மூவகைத் தெய்வத் தொருவன் முதலுரு
ஆயது வேறா மதுபோ லணுப்பரன்
சேய சிவமுத் துரியத்துச் சீர்பெற
ஏயு நெறியென் றிறைநூ லியம்புமே. (௫)

* உருவன்றி யேநின் றுருவம் புணர்க்குங்
கருவன்றி யேநின்று தான்கரு வாகு

மருவன்றி யேநின்ற மாயப் பிரானைக்
குருவன்றி யாவர்க்குங் கூடவொண் ணாதே. (௬)

* உருவ நினைப்பவர்க் குள்ளூறுஞ் சோதி
உருவ நினைப்பவ ரூழியுங் காண்பர்
உருவ நினைப்பவ ரும்பரு மாவர்
உருவ நினைப்பவ ருலகத்தில் யாரே? (௭)

பரஞ்சோதி யாகும் பதியினைப் பற்றுப்
பரஞ்சோதி யென்னுட் படிந்ததற் பின்னைப்
பரஞ்சோதி யுண்ணான் படியப் படியப்
பரஞ்சோதி தன்னைப் பறையக்கண் டேனே. (௮)

சொரூப முருவங் குணந்தொல் விழுங்கி
அரியன வுற்பல மாமாறு போல
மருவிய சத்தியாதி நான்கு மதித்த
சொரூபக் குரவன் சுகோதயத் தானே. (௯)

உரையற்ற வானந்த மோன சொரூபத்தன்
கரையற்ற சத்தியாதி காணி லகார
மருவுற்று கார மகாரம தாக
உரையற்ற தாரத்தி னுள்ளொளி யாமே. (௧௦)

தலைநின்ற தாழ்வரை மீது தவஞ்செய்
முலைநின்ற மாதறி மூர்த்தியை யானும்
புலைநின்ற பொல்லாப் பிறவி கடந்து
கலைநின்ற கள்வனிற் கண்டுகொண் டேனே. (௧௧)

ஆமா றறிந்தே னகத்தி னரும்பொருள்
போமா றறிந்தேன் புகுமாறு மீதென்றே
ஏமாப்ப தில்லை யினியோ ரிடரில்லை
நாமா முதல்வனு நானென லாமே. (௧௨)

ஊழ்.

* செற்றிலென் சீவிலென் செஞ்சாந் தணியிலென்
மத்தகத் தேயுளி நாட்டி மறிக்கிலேன்
வித்தக னந்தி விதிவழி யல்லது
தத்துவ ஞானிக டன்மைகுன் றரே. (க)

தான்முன்னஞ் செய்த விதிவழி தானல்லால்
வான்முன்னஞ் செய்தங்கு வைத்ததோர் மாட்டில்லை
கோன்முன்னஞ் சென்னி குறிவழி யேசென்று
நான்முன்னஞ் செய்ததே நன்னில மானதே. (உ)

ஆறிட்ட நுண்மண லாறே சுமவாதே
கூறிட்டுக் கொண்டு சுமந்தறி வாரில்லை
நீறிட்ட மேனி நிமிர்சடை நந்தியைப்
பேறிட்டென் னுள்ளம் பிரியகி லாவே. (ங)

* வானின் றிடிக்கிலென் மாகடற் பொங்கிலென்
கானின்ற செந்தீக் கலந்துடன் வேகிலென்
தானொன்றி மாருதஞ் சண்ட மடிக்கிலென்
நானொன்றி நாதனை நாடுவ னேனே. (ச)

ஆனை துரக்கிலெ னம்பூ டறுக்கிலென்
கானத் துழுவை கலந்து வளைக்கிலென்
ஏனைப் பதியினி லெம்பெருமான் வைத்த
ஞானத் துழுவினை நானுழு வேனே. (ரு)

கூடு கெடின்மற் றோர் கூடுசெய் வானுளன்
நாடு கெடினு நமர்கெடு வாரில்லை
வீடு கெடின்மற் றோர் வீடுபுக் காலொக்கும்
பாடது நந்தி பரிசறி வார்க்கே. (சு)

௧ சிவதெரிசனம்.

* சிந்தைய தென்னச் சிவனென்ன வேறில்லை
சிந்தையி னுள்ளே சிவனும் வெளிப்படுஞ்
சிந்தை தெளியத் தெளியவல் லார்கட்குச்
சிந்தையி னுள்ளே சிவனிருந் தானே. (௧)

வாக்கு மனமு மறைந்த மறைப்பொருள்
நோக்குமின் னோக்கப் படும்பொரு ளுண்ணின்று
போக்கென்று மில்லை வரவில்லை கேடில்லை
யாக்கமு மத்தனை யாய்ந்துகொள் வார்க்கே. (௨)

பரனாய்ப் பராபர னாகிய பார்சென்
றரனாய் வழக்கற வொண்சுடர் தானாய்த்
தானாய்த் தனதென வாறறி வொண்ணா
அரனா யுலகி லருள்புரிந் தானே. (௩)

சிவசொரூபதெரிசனம்.

ஓது மயிர்க்கா றொருமமு தூறிய
பேத மபேதம் பிறழாத வானந்தம்
ஆதிச் சொரூபங்கண் மூன்றகன் றப்பாலை
வேதக மோதுஞ் சொரூபிதன் மேன்மையே. (௧)

* உணர்வு மவனே யுயிரு மவனே
புணரு மவனே புலவி யவனே
இணரு மவன்றன்னை யெண்ணலு மாகான்
துணரின் மலர்க்கந்தந் துன்னிநின் றானே. (௨)

துன்னிநின் றான்றன்னை யுன்னிமுன் னாவிரு
முன்னி யவர்தங் குறையை முடித்திடு
மன்னிய கேள்வி மறையவன் மாதவன்
சென்னிபு ளன்றந்தார் தேற்றந்த றோமே. (௩)

மின்னுற்ற சிந்தை விழித்தேன் விழித்தலுந்
தன்னுற்ற சோதி தலைவ னிணையிலி
பொன்னுற்ற மேனிப் புரிசடை நந்தியும்
என்னுற் றறிவனு னென்விழித் தானே. (ச)

சத்திய ஞானத் தனிப்பொரு ளானந்தஞ்
சித்தத்தி னில்லாச் சிவானந்தப் பேரொளி
சுத்தப் பிரம துரியந் துரியத்துள்
உய்த்த துரியத் துறுபே ரொளியே. (ரு)

*பரனல்ல நீடும் பராபர னல்ல
உரனல்ல மீதுண ரொண்சுட ரல்ல
தரனல்ல தானவை யாயல்ல வாகும்
அரனல்ல வானந்தத் தப்புறத் தானே. (சு)

முத்தியுஞ் சித்தியு முற்றிய ஞானத்தோன்
பத்தியு ணின்று பரந்தன்னு ணின்றுமா
சுத்தியு ணின்றோர்க்குத் தத்துவங் கூடலாற்
சுத்தி யகன்றோர் சுகானந்த போதரே. (எ)

துரிய வதீதஞ் சொல்லுறும் பாழாம்
அரிய துரிய மதீதம் புரியில்
விரியுங் குவியும் விள்ளா மிளிருந்தன்
உருவுந் திரியு முரைப்பதெவ் வாறே. (அ)

முத்திபேதம், கரும நிருவாணம்.

ஓதிய முத்தி யடைவே யுயிர்பர
பேதமி லச்சிவ மெய்துந் துரியமோ
டாதி சொரூபச் சொரூபத்த தாகவே
ஏத மிலாநிரு வாணம் பிறந்ததே. (க)

பற்றறற் றவர்பற்றி நின்ற பரம்பொருள்
கற்றறற் றவர்கற்றுக் கருதிய கண்ணுதல்

சுற்றற் றவர்சுற்றி நின்றவென் சோதியைப்
பெற்றுற் றவர்கள் பிதற்றொழிந் தாரே. (௨)

* சூனிய சம்பாஷணை.

காயம் பலகைக் கவறைந்து கண்மூன்றாய்
ஆயம் பொருவதோ ரைம்பத்தோ ரக்கர
மேய பெருமா னிருந்து பொருகின்ற
மாயக் கவற்றின் மறைப்பறி யேனே. (௧)

தூறு படர்ந்து கிடந்தது தூநெறி
மாறிக் கிடக்கும் வகையறி வாரில்லை
மாறிக் கிடக்கும் வகையறி வாளர்க்கு
ஊறிக் கிடந்ததென் னுள்ளன்பு தானே. (௨)

ஆறு தெருவி லகப்பட்ட சந்தியிற்
சாறு படுவன நான்கு பனையுள
வேறற் கரியதோ ரேணியிட் டப்பனை
ஏறலுற் றேன்கட லேழுங்கண் டேனே. (௩)

வழுதலை வித்திடப் பாகன் முளைத்தது
பழுதியை தோண்டினேன் பூசணி பூத்தது
தொழுதுகொண் டோடினார் தோட்டக் குடிகண்
முழுதும் பழுத்தது வாழைக் கனியே. (௪)

ஐயென்னும் வித்தினி லானை விளைப்பதோர்
செய்யுண்டு செய்யின் றெளிவறி வாரில்லை
மையணி கண்டன் மனம்பெறி னங்கிலம்
பொய்யொன்று மின்றிப் புகவெளி தாமே. (௫)

பள்ளச்செய் யொன்றுண்டு பாழ்ச்செய் யிரண்டுள
கள்ளச்செய் யங்கே கலந்து கிடந்தது
உள்ளச்செய் யங்கே யுழவுசெய் வார்கட்கு
வெள்ளச்செய் யாகி விளைந்தது தானே. (௬)

மூவணை யேறு முழுவது முக்காணி
தாமணி கோலித் தறியுறப் பாய்ந்திடு
நாவணை கோலி நடுவிற் செறுவுழார்
காலணை கோலிக் களரு முழுவாரே. (எ)

ஏற்ற மிரண்டுள வேழு துரவு
மூத்தா ணிறைக்க விளையான் படுத்தநீர்
பாத்தியிற் பாயாது பாழ்ப்பாய்ந்து போயிடிற்
கூத்தி வளர்த்ததோர் கோழிப்புள் ளாமே. (அ)

பட்டிப் பசுக்க ளிருபத்து நாலுள
குட்டிப் பசுக்களோ ரேழுள வைந்துள
பட்டிப் பசுக்கள் குடப்பாற் சொரியினும்
அட்டிப் பசுவே பனவற்கு வாய்த்ததே. (கூ)

ஈற்றுப் பசுக்க ளிருப்த்து நாலுள
ஊற்றுப் பசுக்க ளொருகுடம் பால்போதுங்
காற்றுப் பசுக்கள் கறந்துண்ணுங் காலத்து
மாற்றுப் பசுக்கள் வரவறி யோமே. (க0)

தட்டா னகத்திற் றலையான மச்சின்மேல்
மொட்டா யெழுந்தது செம்பால் மலர்ந்தது
வட்டம் படவேண்டி வாய்மை மடித்திட்டுத்
தட்டா னதனைத் தகைந்துகொண் டானே. (கக)

அரிக்கின்ற நாற்றங்கா லல்லற் கழனி
திரிக்கின்ற வொட்டஞ் சிக்கெனக் கட்டி
வரிக்கின்ற நல்ல னறவையைப் பூட்டில்
விரிக்கின்ற வெள்ளரி வித்துவித் தாமே. (கஉ)

இடர்க்கொண்டு தூவி யெருவிட்டு வித்திக்
கிடர்க்கொண்டு பூட்டிக் கிளறி முளையை
மிடர்க்கொண்டு சோறட்டு மெள்ள விழுங்கார்
அடர்க்கொண்டு செங்நெ லறுக்கின்ற வாறே. (கநு)

விளைந்து கிடந்தது மேலைக் குவித்தது
விளைந்து கிடந்தது மேலைக்குக் காதம்
விளைந்த விளைந்து விளைந்துகொள் வார்க்கு
விளைந்து கிடந்தது மேவுமுக் காதமே. (௧௪)

களருழு வார்கள் கருத்தை யறியோங்
களருழு வார்கள் கருதலு மில்லை
களருழு வார்கள் களரின் முளைத்த
வளரிள வஞ்சியின் வாய்த்தலு மாமே. (௧௫)

கூப்பிடு கொள்ளாக் குறுநரிக் கொட்டகத்
தாப்பிடு பாசத்தை யங்கியுள் வைத்திட்டு
நாட்பட நின்று நலம்புகுந் தாயிழை
ஏற்பட வில்லத் தினிதிருந் தானே. (௧௬)

மலைமேன் மழைபெய்ய மான்கன்று துள்ளக்
குலைமே லிருந்த கொழுங்கனி வீழ
உலைமே லிருந்த வுறுப்பெனக் கொல்லன்
முலைமே லமிர்தம் பொழியவைத் தானே. (௧௭)

* பார்ப்பா னகத்திலே பாற்பசு வைந்துண்டு
மேய்ப்பாரு மின்றி வெறித்துத் திரிவன
மேய்ப்பாரு முண்டாய் வெறியு மடங்கினாற்
பார்ப்பான் பசுவைந்தும் பாலாச் சொரியுமே. (௧௮)

ஆமாக் களைந்து மரியேறு முப்பதுந்
தேமா விரண்டொடு திப்பிலி யொன்பதுந்
தாமாக் குரங்கொளிற் றம்மனத் துள்ளன
மூவாக் கடாவிடின் மூட்டுகின் றானே. (௧௯)

எழுதாத பொத்தகத் தேட்டின் பொருளைத்
தெருளாத கன்னி தெளிந்திருந் தோத
மலராத மாட்டின் மணத்தின் மதுவைப்
பிறவாத வண்டு மணமுண்ட வாறே. (௨௦)

போகின்ற பொய்யும் புகுகின்ற பொய்வித்துங்
கூகின்ற நாவலின் கூழைத் தருங்கனி
ஆகின்ற பைங்கூ ழவையுண்ணு மைவரும்
வேகின்ற கூரை விருத்திபெற் றாரே. (உக)

மூங்கி லெழுந்ததோர் வேம்புண்டு வேம்பினிற்
சார்ந்து கிடந்த பனையிலோர் பாம்புண்டு
பாம்பைத் துரந்திட்டு வேம்பைத்தின் பாரின்றி
வேம்பு கிடந்து வெடிக்கின்ற வாறே. (உஉ)

பத்துப் பரும்புலி யானை பதினஞ்சு
வித்தக ரைவர் வினோதக ரீரெண்மர்
அத்தகு மூவ ரறுவர் மருத்துவர்
அத்தலை யைவ ரமர்ந்துநின் றாரே. (உங)

இரண்டு கடாவுண்டு இவ்வூரி னுள்ளே
இரண்டு கடாவுக்கு மொன்றே தழும்பன்
இரண்டு கடாவு மிருத்திப் பிடிக்கில்
இரண்டு கடாவு மொருகடா வாமே. (உச)

ஒத்த மனக்கொல்லை யுள்ளே சமன்கட்டிப்
பத்தி வலையிற் பருத்தி நிறுத்தலாள்
முத்தக் கயிறாக மூவர்க ளூரினுள்
நித்தம் பொருது நிரம்பநின் றாரே. (உரு)

கூகையும் பாம்புங் கிளியொடு பூவையு
நாகையும் பூழு நடுவி லுறைவன
நாகையைக் கூகை நணுக நிறுத்தலுங்
கூகையைக் கண்டெலி கூப்பிடு மாறே. (உசு)

குலைக்கின்ற நன்னகை யாங்கொங் குழக்கி
விலைக்கின்ற வெள்ளெலி மூன்று குணந்தான்
உலைக்குப் புறமெனி லோடு மிருக்கும்
புலைக்குப் பிறந்தவை போகின்ற வாறே. (உஎ)

காடுபுக் காரினி காணார் கடுவெளி
கூடுபுக் கானது வைத்து குதிரையு
மூடுபுக் கானது வாறுள வொட்டக
மூடு புதாவிடின் மூவணை யாமே. (௨௮)

* கூறையுஞ் சோறுங் குழாயகத் தெண்ணெயுங்
காறையு நாணும் வளையலுங் கண்டவர்
பாறையி லுற்ற பறக்கின்ற சீலைபோல்
ஆறைக் குழியி லழுந்துகின் றாரே. (௨௯)

துருத்தியுள் ளக்கரை தோன்று மலைமேல்
விருத்திகண் காணிக்கப் போவார்முப் போதும்
வருத்தியுண் ணின்ற மலையைத் தவிர்ப்பாள்
ஒருத்தியுள் ளாளவ ளூரறி யோமே. (௩௦)

பருந்துங் கிளியும் படுபறை கொட்டத்
திருந்திய மாதர் திருமணப் பட்டார்
பெருந்தவப் பூதம் பெறலுறு வாரும்
இருந்திய பேறினி யின்புறு வாரே. (௩௧)

கூடும் பறவை யிரைகொத்தி மற்றதன்
மாடுபுக் குண்டி யறக்குறி லென்னெக்குஞ்
சூடேறி நெய்யுண்டு மைகான் றிடுகின்ற
பாடறி வார்க்குப் பயனெளி தாமே. (௩௨)

இலையில்லை பூவுண் டினவண் டிங்கில்லை
தலையில்லை வேருண்டு தாளில்லை பூவின்
குலையில்லை கொய்யு மலருண்டு கொய்யுந்
தலையில்லை தாழ்ந்த மயிர்புல ராதே. (௩௩)

அக்கரை நின்றதோ ரால மரங்கண்டு
நக்கரை வாழ்ந்தி நடுவேபயன் கொள்வர்
மிக்கவ ரஞ்சு குயரமுங் கண்டுபோய்த்
தக்கவர் தாழ்ந்து கிடக்கின்ற வாறே. (௩௪)

கூப்பிடு மாற்றிலே வன்கா டிருகாதங்
காப்பிடு கள்ளர் கலந்துநின் றருளர்
காப்பிடு கள்ளரை வெள்ளார் துடர்ந்திட்டுக்
கூப்பிடு மீண்டதோர் கூரைகொண் டாரே. (௩௫)

* கொட்டியு மாம்பலும் பூத்த குளத்திடை
எட்டியும் வேம்பு மினியதோர் வாழையுங்
கட்டியுந் தேனுங் கலந்துண மாட்டாதார்
எட்டிப் பழத்துக் கிளைக்கின்ற வாறே. (௩௬)

பெடைவண்டு மாண்வண்டும் பீடிகை வண்ணக்
குடைகொண்ட பாசத்துக் கோலமுண் டானுங்
கடைவண்டு தானுண்ணுங் கண்கலந் திட்ட
பெடைவண்டு தான்பெற்ற தின்பமு மாமே. (௩௭)

கொல்லையின் மேயும் பசக்களைச் செய்தவன்
அல்லை கடப்பித் திறையடி கூட்டியே
வல்லசெய் தாற்றன் மதித்தபி னல்லது
கொல்லைசெய் நெஞ்சங் குறியறி யாதே. (௩௮)

தட்டத்து நீரிலே தாமரை பூத்தது
குட்டத்து நீரிற் குவலை யெழுந்தது
விட்டத்தி னுள்ளே விளங்கவல் லார்கட்குக்
குட்டத்தி லிட்டதோர் கொம்மட்டி யாமே. (௩௯)

ஆறு பறவைக ளைந்தகத் துள்ளன
நூறு பறவை நுனிக்கொம்பின் மேலன
ஏறும் பெரும்பதி யேழுங் கடந்தபின்
மாறுத லின்றி மனைபுக லாமே. (௪0)

கொட்டனஞ் செய்து குளிக்கின்ற கூவலுள்
வட்டனப் பூமி மருவிவந் தூறிடுங்
கட்டனஞ் செய்து கயிற்றாற் றொழுமியுள்
ஒட்டனஞ் செய்தொளி யாவர்க்கு மாமே. (௪௧)

எழு வளைகட லெட்டுக் குலவரை
யாழும் விசும்பினி லங்கி யழைவளி
தாழு மிருநிலந் தன்மை யதுகண்டு
வாழு நினைக்கில தாலய மாமே. (௪௨)

ஆலிங் கனஞ்செய் தகஞ்சுடச் சூலத்துச்
சாலிங் கமைத்துத் தலைமை தவிர்ந்தனர்
கோலிங் கமைத்தபின் கூடப் பறவைகண்
மாலிங்கன் வைத்தது முன்பின் வழியே. (௪௩)

கொடுக்குந் தாலி யிரண்டே யிரண்டுக்குங்
கொட்டுக்குந் தாலிக்கும் பாரை வலியென்பர்
கொட்டுக்குந் தாலிக்கும் பாரைக்கு மூன்றுக்கும்
இட்டம் வலியென்ப ரீச னருளே. (௪௪)

கயலொன்று கண்டவர் கண்டே யிருப்பர்
முயலொன்று கண்டவர் மூவரு முய்வர்
பறையொன்று பூசல் பிடிப்பா ரொருவன்
மறையொன்று கண்ட துருவம்பொன் றாமே. (௪௫)

கோரை யெழுந்து கிடந்த குளத்தினில்
ஆரை படர்ந்து துடர்ந்து கிடந்தது
காரை படுகின்றுப் போலல்ல நாதனார்
பாரை கிடக்கப் படிக்கின்ற வாறே. (௪௬)

கொல்லைமுக் காதமுங் காடரைக் காதமும்
எல்லை மயங்கிக் கிடந்த விருநெறி
எல்லை மயங்கா தியங்கவல் லார்கட்கு
ஒல்லை கடந்துசென் றார்புக லாமே. (௪௭)

உழுவொன்று வித்து வொருங்கின காலத்
தெழுமழை பெய்யா திருநிலச் செல்வி
தழுவி வினைச்சென்று தாம்பய வாது
வழுவாது போவர் வளர்சடை யோனே. (௪௮)

பதுங்கிலும் பாய்புலி பன்னிரு காதம்
ஒதுங்கிய தண்கட லோத முலவு
மதுங்கிய வார்கனி யாரமு தூறப்
பொதுங்கிய வைவரைப் போய்விளைத் தானே. (௪௯)

தோணியொன் றேறித் துடர்ந்து கடல்புக்கு
வாணிபஞ் செய்து வழங்கி வளர்மகன்
நீலிக் கிறையுமே நெஞ்சி னிலைதளர்ந்
தாலிப் பழம்போ லளிக்கின்ற வப்பே. (௫௦)

முக்காத மாற்றிலே மூன்றுள வாழைகள்
செக்குப் பழுத்த திரிமலங் காய்த்தன
பக்கனோர் மிக்கார் படங்கினோர் கன்னியர்
நக்கு மலருண்டு நடுவுநின் றாரே. (௫௧)

அடியு முடியு மமைத்ததோ ராத்தி
முடியு நுனியின்கண் முத்தலை மூங்கில்
கொடியும் படையுங் கோட்சர னையைந்து
மடியும் வலம்புரி வாய்த்தவ் வாறே. (௫௨)

குன்றியும் பாம்பும் பசுமுசு வானரந்
தென்றிக் கிடந்த சிறுநரிக் கூட்டத்துக்
குன்றாமை கூடித் தராசி னிறுத்தபின்
பன்றி நிறையைக் குறைக்கின்ற வாறே. (௫௩)

மொட்டித் தெழுந்ததோர் மொட்டுண்டு மொட்டினைக்
கட்டுவிட் டோடி மலர்தலுங் காணலாம்
பற்றுவிட் டம்மனை பாழ்பட நோக்கினாற்
கட்டுவிட் டார்க்கன்றிக் காணவொண் ணாதே. (௫௪)

நீரன்றிப் பாயு நிலத்தினிற் பச்சையாம்
யாவரு மென்று மறியவல் லாரில்லை
கூரு மழைபொழி யாது பொழிபுனல்
தேரினிந் நீர்மை திடரினில் லாதே. (௫௫)

கூடை குருந்தம தேறிக் குணம்பயில்
மோக முலகுக் குணர்கின்ற காலத்து
நாகமு மொன்று நடுவுரை செய்திடும்
பாகனு மாய்கின்ற பண்பனு மாமே. (ருசு)

வாழையுஞ் சூரையும் வந்திடங் கொண்டது
வாழைக்குச் சூரை வலிது வலிதென்பர்
வாழையுஞ் சூரையை வன்றுண்டஞ் செய்திட்டு
வாழை யிடங்கொண்டு வாழ்கின்ற வாறே. (ருஎ)

நிலத்தைப் பிளந்து நெடுங்கட லோட்டிப்
புனத்துக் குரவன் புணர்ந்த கொழுமீன்
விலக்குமின் யாவர்க்கும் வேண்டிற் குறையா
தருத்தமு மின்றி யடுவது மாமே. (ருஅ)

தளிர்க்கு மொருபிள்ளை தட்டா ணகத்தில்
விளிப்பதோர் சங்குண்டு வேந்தனை நாடிக்
களிக்குங் குசவர்க்குங் காவிதி யார்க்கும்
அளிக்கும் பதத்தொன் றுய்ந்துகொள் வார்க்கே. ()

குடைவிட்டுப் போந்தது கோயி லெருமை
படைகண்டு மீண்டது பாதி வழியில்
உடையவன் மந்திரி யுள்ளனு மூரார்
அடையா நெடுங்கடை யைந்தொடு நான்கே. (சுO)

போகின்ற வெட்டும் புகுகின்ற பத்தெட்டும்
ஆகிப் படைத்தன வொன்பது வாய்தலு
நாகமு மெட்டொடு நாலு புரவியும்
பாகன் விடாவிடிற் பன்றியு மாமே. (சுக)

பாசி படர்ந்து கிடந்த குளத்திடைக்
கூசி யிருக்குங் குருகிரை தேர்ந்துண்ணுந்
தூசி மறவன் றுன்னைவழி யெய்திடப்
பாசங் கிடந்து பறைக்கின்ற வாறே. (சுஉ)

கும்ப மலைமே லெழுந்ததோர் கொம்புண்டு
கொம்புக்கு மப்பா லடிப்பதோர் காற்றுண்டு
வம்பாய் மலர்ந்ததோர் பூவுண்டப் பூவுக்கு
வண்டாய்க் கிடந்து மணங்கொள்வ னீசனே. (௬௩)

வீணையுந் தண்டும் விரவி யிசைமுரல்
தாணுவு மேவித் திகுதலைப் பெய்தது
வாணிபஞ் சிக்கென் றதுவடை யாமுன்னங்
காணியு மங்கே கலக்கின்ற வாறே. (௬௪)

கொங்குபுக் காரொடு வாணிபஞ் செய்தது
வங்குபுக் காலன்றி யாய்ந்தறி வாரில்லை
திங்கள்புக் காலிரு ளாவ தறிந்திலர்
தங்குபுக் கார்சிலர் தாபதர் தாமே. (௬௫)

போதும் புலர்ந்தது பொன்னிறங் கொண்டது
தாதவிழ் புன்னை தயங்கு மிருகரை
ஏதமி லீச னியங்கு நெறியிது
மாத ரிருந்ததோர் மண்டலந் தானே. (௬௬)

கோமுற் றமருங் குடிகளுந் தம்மிலே
காமுற்ற கத்தி யிடுவர் கடைதொறு
மீவற்ற வெல்லை விடாது வழிகாட்டி
யாமுற்ற தட்டிற லைந்துண்ண லாமே. (௬௭)

தோட்டத்தில் மாம்பழந் தோண்டி விழுந்தக்கால்
ஆட்டின் புறத்தி னரியழைத் தென்செயு
மூட்டிக் கொடுத்து முதல்வனை முன்னிட்டுக்
காட்டிக் கொடுத்தவர் கைவிட்ட வாறே. (௬௮)

புலர்ந்தது தாமென்று புட்கள் சிலம்பப்
புலர்ந்தது போதென்று பூங்கொடி புல்லி
புலம்பி னவளோடும் போக நுகரும்
புலம்பனுக் கென்றும் புலர்ந்திலை போதே. (௬௯)

தோணியொன் றுண்டு துறையில் விடுவன
வாணி மிதித்துநின் றைவர்கோ லூன்றலும்
வாணிபஞ் செய்வார் வழியிடை யாற்றிடை
ஆணி கலங்கி லதுவிது வாமே. (எ0)

மோனசமாதி

நின்று ரிருந்தார் கிடந்தா ரெனவில்லை
சென்றார்தஞ் சித்த மோன சமாதியா
மன்றேயு மங்கே மறைப்பொரு ளொன் றுண்டு
சென்றுங் கணைந்தவர் சேர்கின்ற வாறே. (க)

* காட்டுக் குறியுங் கடந்தவர் காரணம்
எட்டின் புறத்தி லெழுதிவைத் தென்பயன்
கூட்டுங் குருநந்தி கூட்டிடி னல்லது
வாட்டின் கழுத்தி லதர்கிடந் தற்றே. (உ)

* உணர்வுடை யார்கட் குலகமுந் தோன்றும்
உணர்வுடை யார்கட் குறுதுய ரில்லை
உணர்வுடை யார்க ளுணர்ந்தவக் காலம்
உணர்வுடை யார்க ளுணர்ந்துகண் டாரே. (௩)

மறப்பது வாய்நின்ற மாயநன் னுடன்
பிறப்பினை நீங்கிய பேரரு ளாளன்
சிறப்புடை யாள்திரு மங்கையுந் தானும்
உறக்கமில் போகத் துறங்கிநின் தானே. (௪)

துரியங்கண் மூன் றுங் கடந்தொளிர் சோதி
அரிய துரிய மதின்மீது மூன்றாய்
விரிவு குவிவு விழுங்கி யுமிழ்ந்தே
உரையி லனுபூதி கத்தினுள் ளானே. (௫)

உருவிலி யூனிலி யினமொன் றில்லி
திருவிலி ஏதிலி தேவர்க்குத் தேவன்

பொருவிலி பூதப் படையுடை யாளி
மருவிலி வந்தென் மனம்புகுந் தானே. (௬)

* கண்டறி வாரில்லை காயத்தி னந்தியை
எண்டிசை யோரு மிறைவனென் றேத்துவர்
அண்டங் கடந்த வளவிலா வானந்தத்
தொண்டர் முகந்த துறையறி யோமே. (௭)

* தற்பர மல்ல சதாசிவன் றானல்ல
நிட்கள மல்ல சகள நிலையல்ல
அற்புத மாகி யனுபோகக் காமம்போற்
கற்பனை யின்றிக் கலந்துநின் றானே. (௮)

* முகத்திற் கண்கொண்டு காண்கின்ற மூடர்காள்
அகத்திற் கண்கொண்டு காண்பதே யானந்த
மகட்குத் தாய்தன் மணாளனோ டாடிய
சுகத்தைச் சொல்லென்றாற் சொல்லுமா றெங்ஙனே.

அப்பினி லுப்பென வத்த னணைந்திட்டுச்
செப்பு பராற்பரஞ் சேர்பர மும்விட்டுக்
கப்புறு சொற்பத மாளக் கலந்தமை
எப்படி யப்படி யென்னுமவ் வாறே. (௧௦)

கண்டார்க் கழகிதாங் காஞ்சிரத் தின்பழந்
தின்றார்க் கறியலா மப்பழத் தின்சுவை
பெண்டா ணிரம்பி மடவிய ளாணுற்
கொண்டா னறிவன் குணம்பல தானே. (௧௧)

நந்தி யிருந்தா னடுவுட் டெருவிலே
சந்தி சமாதிக டானே யொழிந்தது
உந்தியி னுள்ளே யுதித்தெழுஞ் சோதியைப்
புந்தியி னாலே புணர்ந்துகொண் டேனே. (௧௨)

விதறு படாவண்ணம் வேறிருந் தாய்ந்து
பதறு படாதே பழமறை பார்த்துக்

கதறிய பாழைக் கடந்தந்தக் கற்பனை
உதறிய பாழி லொடுங்குகின் றேனே. (௧௩)

வாடா மலர்ப்புனை சேவடி வானவர்
கூடா ரரனெறி நாடோறு மின்புறச்
சேடார் கமலச் செழுஞ்சுட ருட்சென்று
நாடா ரமுதுற நாடா ரமுதே. (௧௪)

அதுக்கென் றிருவ ரமர்ந்தசொற் கேட்டும்
பொதுக்கெனக் காமம் புலப்படு மாபோல்
அதுக்கென்று வேறே சமைந்தாரைக் காண
மதுக்கொன்றைத் தாரான் வளர்தரு மன்றே. (௧௫)

தானு மழிந்து தனமு மழிந்துநீ
டூனு மழிந்து வுயிரு மழிந்துடன்
வானு மழிந்து மனமு மழிந்துபின்
நானு மழிந்தமை நானறி யேனே. (௧௬)

இருளும் வெளியு மிரண்டையு மாற்றிப்
பொருளிற் பொருளாய் பொருந்தவு ளாகி
அருளா லழிந்திடு மத்த னடிக்கே
உருளாத கன்மன முற்றுநின் றேனே. (௧௭)

ஒன்றிநின் றுள்ளே யுணர்ந்தேன் பராபரம்
ஒன்றிநின் றுள்ளே யுணர்ந்தேன் சிவகதி
ஒன்றிநின் றுள்ளே யுணர்ந்தே னுணர்வினை
ஒன்றிநின் றேபல வூழிகண் டேனே. (௧௮)

வரையுரைமாட்சி.

நான்வரை வற்றபி னுரை வரைவது
தானவ னனபி னுரை நினைவது
காமனை வென்ற கண்ணுரை புகப்பது
நூன்மொழி வாசகஞ் சொல்லுமப் பீடே. (௧)

* உரையற்ற தொன்றை யுரைசெய்யு மூமர்காள்
கரையற்ற தொன்றைக் கரைகாண லாகுமோ
திரையற்ற நீர்போற் சிந்தை தெளிவார்க்குப்
புரையற் றிருந்தான் புரிசடை யோனே. (உ)

மனமாயை மாயையிம் மாயை மயக்க
மனமாயை தான்மாயு மற்றென் றுமில்லை
பினமாய்வ தில்லை பிதற்றவும் வேண்டாந்
தனையாய்ந் திருப்பது தத்துவந் தானே. (ங)

அணைந்தோர்தன்மை.

* மலமில்லை மாசில்லை மானபி மானக்
குலமில்லை கொள்ளுங் குணங்களு மில்லை
நலமில்லை நந்தியை ஞானத்தி னல்ல
பலமன்னி யன்பிற் பதித்துவைப் போர்க்கே. (க)

ஒழிந்தேன் பிறவி யுறவென்னும் பாசங்
கழிந்தேன் கடவுளு நானுமொன் றனேன்
அழிந்தாங் கினிவரு மார்க்கமு வேண்டேன்
செழுஞ்சார் புடைய சிவனைக்கண் டேனே. (உ)

ஆலைக் கரும்பு மமுதுமக் காரமுஞ்
சோலைத் தண்ணீரு முடைத்தெங்க ளூட்டிடைப்
பீலிக்கண் ணன்ன வடிவுசெய் வாளொரு
கோலப்பெண் ணாட்குக் குறையொன் றுமில்லையே.

ஆரானு மென்னை யமட்டவொண் ணாதினிச்
சீரார் பிரான்வந்தென் சிந்தை புகுந்தனன்
சீராடி யங்கே திரிவதல் லாதினி
யார்பாடுஞ் சாரா வறிவறிந் தேனே. (ச)

பிரிந்தேன் பிரமன் பிணித்ததோர் பாசந்
தெரிந்தேன் சிவகதி செல்லு நிலையை

அறிந்தேன் வினையை யகன்மன வாளான்
முறிந்தேன் புரத்தினை முந்துகின் றேனே. (ரு)

ஒன்றுகண் டீருல குக்கொரு தெய்வமும்
ஒன்றுகண் டீருல குக்குயி ராவது
நன்றுகண் டீரினி நமசிவா யப்பழந்
தின்றுகண் டேற்கிது தித்தித்த வாறே. (சு)

சந்திரன் பாம்பொடுஞ் சூடுஞ் சடாதரன்
வந்தென்னை யாண்ட மணிவிளக் கானவன்
அந்தமு மாதியு மில்லா வரும்பொருள்
சிந்தையின் மேவித் தியக்கறுத் தானே. (எ)

பண்டெங்க ளீச னெடுமால் பிரமனைக்
கண்டங் கிருக்குங் கருத்தறி வாரில்லை
விண்டங்கே தோன்றி வெறுமன மாயிடில்
தூண்டங் கிருந்தோர் தூறது வாமே. (அ)

அன்னையு மத்தனு மன்புற்ற தல்லது
அன்னையு மத்தனு மாரறி வாரென்னை
அன்னையு மத்தனு மியானு முடனிருந்
தன்னையு மத்தனை யான்புரந் தேனே. (கூ)

கொண்ட சுழியுங் குலவரை யுச்சியு
மண்டரு மண்டத் தலைவரு மாதியும்
எண்டிசை யோரும் வந்தென்கைத் தலத்துளே
உண்டன நாமினி யுய்ந்தொழிந் தேனே. (கo)

தானே திசையொடு தேவரு மாய்நிற்குந்
தானே வடவரை யாதியு மாய்நிற்குந்
தானே யுடலுயிர் தத்துவ மாய்நிற்குந்
தானே யுலகிற் றலைவனு மாமே. (கக)

* நமன்வரின் ஞானவாள் கொண்டே யெறிவன்
சிவன்வரி னானுடன் போவது திண்ணம்

பவம்வரும் வல்வினைப் பண்டே யறுத்தேன்
தவம்வருஞ் சிந்தைக்குத் தானெதி ராமே. (௧௨)

சித்தஞ் சிவமாய் மலமூன்றுஞ் செற்றவர்
சுத்தச் சிவமாவர் தோயார் மலபந்தங்
கத்துஞ் சிலுகுங் கலகமுங் கைகாணார்
சத்தம் பரவிந்து தானுமென் றெண்ணியே. (௧௩)

நினைப்பு மறப்பு மிலாதவர் நெஞ்சம்
வினைப்பற் றறுக்கும் விமல னிருக்கும்
வினைப்பற் றறுக்கும் விமலனைத் தேடி
நினைக்கப் பெறிலவ னீளிய னாமே. (௧௪)

* சிவபெரு மானென்று நானழைத் தேத்தத்
தவபெரு மானென்று தான்வந்து நின்றான்
அவபெரு மானென்னை யாளுடை நாதன்
பவபெரு மானைப் பணிந்துநின் றேனே. (௧௫)

பணிந்துநின் றேன்பர மாதி பதியைத்
துணிந்துநின் றேனினி மற்றொன் றும் வேண்டேன்
அணிந்துநின் றேனுட லாதிப் பிரானைத்
தணிந்துநின் றேன்சிவன் றன்மைகண் டேனே. ()

என்னெஞ்ச மீச னிணையடி தாஞ்சேர்ந்து
முன்னஞ்செய் தேத்த முழுதும் பிறப்பறுந்
தன்னெஞ்ச மில்லாத் தலைவன் றலைவிதி
பின்னஞ்செய் தென்னைப் பிணக்கறுத் தானே. (௧௭)

பிணக்கறுத் தான்பிணி மூப்பறுத் தெண்ணுங்
கணக்கறுத் தாண்டனன் கானந்தி யென்னைப்
பிணக்கறுத் தென்னுடன் முன்வந்த துன்பம்
வணக்கலுற் றேன்சிவம் வந்தது தானே. (௧௮)

சிவன்வந்து தேவர் குழாமுடன் கூடப்
பவம்வந் திடநின்ற பாச மறுத்திட்

டவனென்னை யாண்டரு ளாதிப் பெருமான்
அவன்வந்தென் னுள்ளே யகப்பட்ட வாறே. (௧௯)

கரும்புந் தேனுங் கலந்ததோர் காயத்தில்
அரும்புங் கந்தமு மாகிய வானந்தம்
விரும்பியே யுள்ளம் வெளிப்புறக் கண்டபின்
கரும்புங் கைத்தது தேனும் புளித்ததே. (௨௦)

உள்ள சரிதாதி யொட்டியே மீட்டென்பால்
வள்ள லருத்தியே வைத்த வளம்பாடிச்
செய்வன வெல்லாஞ் சிவமாகக் காண்டலாற்
கைவள மின்றிக் கருக்கடந் தேனே. (௨௧)

மீண்டார் கமலத்து ளங்கி மிகச்சென்று
தூண்டா விளக்கின் றகளிநெய் சோர்தலும்
பூண்டா ளொருத்தி புவனசூ டாமணி
மாண்டா னொருவன்கை வந்தது தானே. (௨௨)

ஆறே யருவி யகங்குள மொன்றுண்டு
நூறே சிவகதி நுண்ணிது வண்ணமுங்
கூறே குவிமுலைக் கொம்பனை யாளொடும்
வேறே யிருக்கும் விழுப்பொரு டானே. (௨௩)

அன்பு ருருகி யழுவ னரற்றுவன்
என்பு முருக விராப்பக லேத்துவன்
என்பொன் மணியை யிறைவனை யீசனைத்
தின்பன் கடிப்பன் றிருத்துவன் றானே. (௨௪)

மனம்வி ரிந்து குவிந்தது மாதவ
மனம்வி ரிந்து குவிந்தது வாய்வு
மனம்வி ரிந்து குவிந்தது மன்னுயிர்
மனம்வி ரிந்துரை மாண்டது முத்தியே. (௨௫)

தோத்திரம்.

மாயனை நாடி மனநெடுந் தேரேறிப்
போயின நாடறி யாதே புலம்புவர்
தேயமு நாடுந் திரிந்தெங்கள் செல்வனைக்
காயமின் னாட்டிடைக் கண்டுகொண் டேனே. (க)

மன்னு மலையோன் மதவா ரணத்தின்மேல்
இன்னிசை பாட விருந்தவ ராரெனின்
முன்னியல் கால முதல்வனார் நாமத்தைப்
பன்னின ரென்றே பாடறி வீரே. (உ)

முத்தினின் முத்தை முகிழிள ஞாயிற்றை
எத்தனை வாறேரு மேத்து மிறைவனை
அத்தனைக் காணா தரற்றுகின் றேனையோர்
பித்த னிவனென்று பேசுகின் றாரே (ங)

புகுந்துநின் றானெங்கள் புண்ணிய மூர்த்தி
புகுந்துநின் றானெங்கள் போதறி வாளன்
புகுந்துநின் றானடி யார்தங்க ணெஞ்சம்
புகுந்துநின் றானையே போற்றுகின் றேனே. (ச)

பூதக்கண் ணாடியிற் புகுந்திலன் போதுளன்
வேதக்கண் ணாடியில் வேறே வெளிப்படு
நீதிக்கண் ணாடி நினைவார் மனத்துளன்
கீதக்கண் ணாடியிற் கேட்டுநின் றேனே. (ரு)

நாமமோ ராயிர மோதுமி னாதனை
ஏமமோ ராயிரத் துள்ளே யிசைவீர்கள்
ஓமமோ ராயிர மோதவல் லார்கட்குக்
காமமோ ராயிரங் கண்டொழிந் தார்களே. (சு)

போற்றுகின் றேன்புகழ்ந் தும்புகழ் ஞானத்தைத்
தேற்றுகின் றேன்சிந்தை நாயகன் சேவடி

சாற்றுகின் றேனறை யோசிவ யோகத்தைப்
போற்றுகின் றேனெம் பிரானென் றுநானே. (எ)

காணா விரதஞ்செய்து நாடுமெ னந்தியை
மாணோர் கமலத்தி னூடுசென் றப்புறம்
வானோ ருலகம் வழிபட மீண்டபின்
தேனார வுண்டு தெவிட்டலு மாமே. (அ)

வந்துநின் றானடி யார்கட் கரும்பொருள்
இந்திர னாதி யிமையவர் வேண்டினுஞ்
சுந்தர மாதர் துழனியொன் றல்லது
அந்தர வானத்தி னப்புற மாமே. (கூ)

* மண்ணிற் கலங்கிய நீர்போன் மனிதர்கள்
எண்ணிற் கலங்கி யிறைவ னிவனெனார்
உண்ணிற் குளத்தின் முகந்தொரு பால்வைத்துத்
தெண்ணிற் படுத்த சிவனவ னாமே. (க0)

மெய்த்தவத் தானை விரும்பு மொருவர்க்குக்
கைத்தலஞ் சேர்தரு நெல்லிக் கனியொக்குஞ்
சுத்தனைத் தூய்நெறி யாய்நின்ற தேவர்கள்
அத்தனை நாடி யமைந்தொழிந் தேனே. (கக)

அமைந்தொழிந் தேனள வில்புகழ் ஞானஞ்
சமைந்தொழிந் தேன்றடு மாற்றமொன் றில்லை
புகைந்தெழும் பூதலம் புண்ணிய னண்ணி
வகைந்து கொடுக்கின்ற வள்ளலு மாமே. (கஉ)

வள்ளற் றலைவனை வானநன் னாடனை
வெள்ளப் புனற்சடை வேத முதல்வனைக்
கள்ளப் பெருமக்கள் காண்பர் கொலோவென்று
உள்ளத்தி னுள்ளே யொளித்திருந் தானே. (கங)

ஆனா மலர்ப்பதந் தந்த கடவுளை
நானும் வழிபட்டு நன்மைபு னின்றவர்

கோளும் வினையு மறுக்குங் குரிசிலின்
வாளு மனத்தொடும் வைத்தொழிந் தேனே. (கச)

* விரும்பி லவனடி வீர சுவர்க்கம்
பொருந்தி லவனடி புண்ணிய லோகந்
திருந்தி லவனடி தீர்த்தமு மாகும்
வருந்தி யவனடி வாழ்த்தவல் லார்க்கே. (கரு)

வானக மூடறுத் தானிவ் வுலகினிற்
றானக மில்லாத் தனியாகும் போதகன்
கானக வாழைக் கனிநுகர்ந் துள்ளுறும்
பானகச் சோதியைப் பற்றிநின் றேனே. (கசு)

விதியது மேலை யமரா ருறையும்
பதியது பாய்புனற் கங்கையு முண்டு
துதியது தொல்வினைப் பற்றறு விக்கும்
பதியது வவ்விட்ட தந்தமு மாமே. (கஎ)

மேலது வானவர் கீழது மாதவர்
தானிடர் மானிடர் கீழது மாதனங்
கானது கூவிள மாலை கமழ்சடை
ஆனது செய்யுமெம் மாருயிர் தானே. (கஅ)

சூழுங் கருங்கட னஞ்சுண்ட கண்டனை
ஏழு மிரண்டிலு மீசன் பிறப்பிலி
யாழுஞ் சுனையு மடவியு மங்குளன்
வாழு மெழுத்தைந்து மன்னனு மாமே. (ககூ)

உலகம தொத்துமண் ணொத்துயர் காற்றை
அலர்கதி ரங்கியொத் தாதிப் பிரானு
நிலவிய மாமுகி னீரொத்து மீண்டச்
செலவொத் தமர்திகைத் தேவர் பிரானே. (உ0)

பரிசறிந் தங்குள னங்கி யருக்கன்
பரிசறிந் தங்குளன் மாருதத் தீசன்

பரிசறிந் தங்குளன் மாமதி ஞானப்
பரிசறிந் தன்னிலம் பாரிக்கு மாறே. (௨௧)

அந்தங் கடந்து மறுவது வாய்நிற்கும்
பந்த வுலகினிற் கீழோர் பெரும்பொருள்
தந்த வுலகெங்குந் தானே பராபரன்
வந்து படைக்கின்ற மாண்பது வாமே. (௨௨)

முத்தண்ட வீரண்ட மேமுடி யாகிலும்
அத்த னுருவ முலகே ழெனப்படும்
அத்தனின் பாதாள மளவுள்ள சேவடி
மத்த ரதனை மகிழ்ந்துணா ராரே. (௨௩)

ஆதிப் பிரானம் பிரானவ் வகலிடச்
சோதிப் பிரான்சுடர் மூன்றொளி யாய்நிற்கும்
ஆதிப் பிரானண்டத் தப்புறங் கீழவன்
ஆதிப் பிரானடி வாகிநின் றானே. (௨௪)

அண்டங் கடந்துயர்ந் தோங்கும் பெருமையன்
பிண்டங் கடந்த பிறவிச் சிறுமையன்
தொண்டர் நடந்த கனைகழல் காண்டொறுந்
தொண்டர்கள் தூய்நெறி தூங்கிநின் றாரே. (௨௫)

உணர்வுசெய் யோக்கம் பெருங்கடல் சூழ
நிலமுற மெல்லா நிறைந்தன னீசன்
பலமுழு தெல்லாம் படைத்தனன் முன்னே
புலமுழு பொன்னிற மாகிநின் றானே. (௨௬)

பராபர னாகிப்பல் லூழிக டோறும்
பராபர னிவ்வகலிடந் தாங்கித்
தராபர னாய்நின்ற தன்மை யுணரார்
நிராபர னாகி நிறைந்துநின் றானே. (௨௭)

போற்றும் பெருந்தெய்வந் தானே பிறரில்லை
ஆற்றமு மோரைப் யோசை பொருதக்கழும்

வேற்றுட ருனென் றதுபெருந் தெய்வமாங்
ஙாற்றது வீசன் கலந்துநின் றானே. (உஅ)

திகையனைத் துஞ்சிவ னேயவ னாகி
மிகையனைத் துஞ்செல்ல வேண்டா மனிதரே
புகையனைத் தும்புற மங்கியிற் கூடு
முகையனைத் தும்மெங்க ளாதிப் பிரானே. (உகூ)

அகன்று னகலிட மேழுமொன் றாகி
இவன்று னெனநின் றெளியனு மல்லன்
சிவன்றான் பலபல சீவனு மாகி
நவின்று னுலகுறு நம்பனு மாமே. (௩0)

கலையொரு மூன்றுங் கடந்தப் பாநின்ற
தலைவனை நாடுமின் றத்துவ நாதன்
விலையில்லை விண்ணவ ரோடு முரைப்பன்
நரையில்லை யுள்ளுறு முள்ளவன் றானே. (௩க)

படிகால் பிரமன்செய் பாச மறுத்து
நெடியான் குறுமைசெய் நேச மறுத்துச்
செடியார் தவத்தினிற் செய்தொழி னீக்கி
அடியேனை யுய்யவைத் தன்புகொண் டானே (௩உ)

ஈசனென் றெட்டுத் திசையு மியங்கின
ஓசையி னின்றெழு சத்த முலப்பிலி
தேசமொன் றாங்கே செழுங்கண்ட மொன்பதும்
வாச மலர்போன் மருவிநின் றானே. (௩௩)

* இல்லனு மல்ல னுளனல்ல னெம்மிறை
கல்லது நெஞ்சம் பிளந்திடுங் காட்சியன்
தொல்லையன் றூயன் றுளக்கிலன் றூய்மணி
சொல்லருஞ் சோதி துடர்ந்துநின் றானே. (௩௪)

[illegible] தொடுங்கும் புறத்துளு நானெனுங்
கள்ளத் தலைவன் கமழ்சடை நந்தியும்

வள்ளற் பெருமை வழக்கஞ்செய் வாறுதல்
அள்ளற் கடலை யறுத்துநின் றேனே. (௫௫)

மாறெதிர் வானவர் தானவர் நாடொறுங்
கூறுதல் செய்து குரைகழ னாடுவர்
ஊறுவ ருள்ளத் தகத்தும் புறத்துளும்
வேறுசெய் தாங்கே விளக்கொளி யாமே. (௫௬)

* விண்ணிலும் வந்த வெளியிலன் மேனியன்
கண்ணிலும் வந்த புனலல்லன் காட்சியன்
பண்ணினில் வந்த பயனல்லன் பான்மையன்
எண்ணிலா னந்தமு மெங்கள் பிரானே. (௫௭)

உத்தம னெங்கு முகக்கும் பெருங்கடல்
நித்திலச் சோதிய னீலக் கருமையன்
எத்தனை காலமு மெண்ணுவ ரீசனைச்
சித்த ரமரர்க டேர்ந்தறி யாரே. (௫௮)

* நிறம்பல வெவ்வண்ண மவ்வண்ண மீசன்
நறம்பல வெவ்வண்ண மவ்வண்ண மின்பம்
அறம்பல வெவ்வண்ண மவ்வண்ணம் பாவம்
புறம்பல காணினும் போற்றகி லாரே. (௫௯)

இங்குநின் றானங்கு நின்றன னெங்குளன்
பொங்கிநின் றான்புவ னாபதி புண்ணியன்
கங்குலின் றன்கதிர் மாமதி ஞாயிறு
எங்குநின் றான்மழை போலிறை தானே. (௬0)

உணர்வது வாயுமே யுத்தம மாயும்
உணர்வது நுண்ணறி வெம்பெரு மானைப்
புணர்வது வாயுவும் புல்லிய தாயும்
உணர்வுட லண்டமு மாகிநின் றானே. (௬௧)

தன்வலி யாபுல கேழுந் தரித்தவன்
தன்வலி யாலே யனுவிலுந் தானொப்பன்

தன்வலி யான்மலை யெட்டினுந் தான்சாரான்
தன்வலி யாலே தடங்கட லாமே. (சஉ)

ஏனோர் பெருமைய னாகிலு மெம்மிறை
ஊனே சிறுமையு ளுள்கலந் தங்குளன்
வானோ ரறியு மளவல்லன் மாதேவன்
தானே யறியுந் தவத்தி னளவே. (சங)

பிண்டாலம் வித்தி லெழுந்த பெருமுளைக்
குண்டாலங் காயத்துக் குதிரை பழுத்தது
உண்டன ருண்டா ருணவிலா மூடர்கள்
பிண்டத்துட் பட்டுப் பிணங்குகின் றார்களே. (சச)

சர்வவியாபி.

ஏயுஞ் சிவபோக மீதன்றி யோரொளி
ஆயு மறிவையு மாயா வுபாதியால்
ஏய பரிய புரியுந் தனதெய்துஞ்
சாயுந் தனது வியாபகந் தானே (க)

நானறிந் தப்பொரு ணடவிட மில்லை
வானறிந் தங்கே வழியுற விம்மிடும்
ஊனறிந் துள்ளே யுயிர்க்கின்ற வொண்சுடர்
தானறிந் தெங்குந் தலைப்பட லாமே. (உ)

கடலிடை வாழ்கின்ற கௌவை யுலகத்
துடலிடை வாழ்வுகொண் டுள்ளொளி நாடி
உடலிடை வைகின்ற வுள்ளுறு தேவனைக்
கடலின் மலிதிரைக் காணலு மாமே. (ங)

பெருஞ்சுடர் மூன்றினு முள்ளொளி யாகித்
தெரிந்துட லாய்நிற்குந் தேவர் பிரானும்
இருஞ்சுடர் விட்டிட் டிகலிட மெல்லாம்
பரிந்துடன் போகின்ற பல்கோரை யாமே. (ச)

உறுதியி னுள்வந்த வுள்வினைப் பட்டு
இறுதியின் வீழ்ந்தா ரிரணம தாகுஞ்
சிறுதியி னுள்ளொளி திப்பிய மூர்த்தி
பெறுதியின் மேலோர் பெருஞ்சுட ராமே. (௫)

பற்றினி னுள்ளே பரமாய்ப் பரஞ்சுடர்
முற்றினு முற்றி முளைக்கின்ற மூன்றொளி
நெற்றியி னுள்ளே நினைவாய் நிலைதரு
மற்றவ னாய்நின்ற மாதவன் றானே. (௬)

தேவனு மாகுந் திசைதிசை பத்துளு
மேவனு மாம்விரி நீருல கேழையு
மாவனு மாமமர்ந் தெங்கு முலகினு
நாவனு மாகி நவிற்றுகின் றானே. (௭)

நோக்குங் கருட னொடியே ழுலகையுங்
காக்கு மவனித் தலைவனு மங்குள
நீக்கும் வினையென் னிமலன் பிறப்பிலி
போக்கும் வரவும் புணரவல் லானே. (௮)

செழுஞ்சடை யன்செம் பொனேயொக்கு மேனி
ஒழிந்தன வாயு வொருங்குடன் கூடுங்
கழிந்தில னெங்கும் பிறப்பில னீசன்
ஒழிந்தில கேழுல கொத்துநின் றானே. (௯)

* உணர்வு மவனே யுயிரு மவனே
புணர்வு மவனே புலனு மவனே
இணரு மவன்றன்னை யெண்ணலு மாகான்
துணரின் மலர்க்கந்தத் துன்னிநின் றானே. (௧௦)

புலமையி னாற்றமில் புண்ணிய னெந்தை
நலமையின் ஞான வழக்கமு மாகும்
விலமையில் வைத்துள வேதியர் கூறும்
பலமையி லெங்கும் பரந்துநின் றானே. (௧௧)

விண்ணவ னாயுல கேழுக்கு மேலுளன்
மண்ணவ னாய்வலஞ் சூழ்கட லேழுக்குந்
தண்ணவ னாயது தன்மையி னிற்பதோர்
கண்ணவ னங்கி கலந்துநின் றானே. (கஉ)

நின்றான் மாலொடு நான்முகன் றானாகி
நின்றனன் றானிலங் கீழொடு மேலென
நின்றனன் றானெடு மால்வரை யேழ்கடல்
நின்றனன் றானே வளங்கனி யாயே. (கந)

* புவனா பதிமிகு புண்ணிய னெந்தை
அவனே யுலகி லடர்பெரும் பாகன்
அவனே யரும்பல சீவனு மாகும்
அவனே யிறையென மாலுற்ற வாறே. (கச)

உண்ணின் றொளிரு முலவாப் பிராணனும்
விண்ணின் றியங்கும் விரிகதி ராச்செல்லு
மண்ணின் றியங்கியும் வாயுவு மாய்நிற்குங்
கண்ணின் றிலங்குங் கருத்தவன் றானே. (கரு)

எண்ணு மெழுத்து மினஞ்செய லவ்வழி
பண்ணுந் திறனும் படைத்த பரமனைக்
கண்ணின் கவருங் கருத்தி லதுவிது
உண்ணின் றுருக்கியோ ராயமு மாமே. (கசு)

இருக்கின்ற தெண்டிசை யண்டம்பா தாளம்
உருக்கொடு தன்னடி வோங்கலிவ் வண்ணக்
கருக்கொண்டு வெங்குங் கலந்திவன் றானே
திருக்கொன்றை வைத்த செழுஞ்சடை யானே. (கஎ)

பலவுடன் சென்றவப் பார்முழு தீசன்
செலவறி வாரில்லை சேய னணியன்
அலவியன் சங்கர னாதியெம் மாதி
பலவில தாய்நிற்கும் பான்மைவல் லானே. (கஅ)

அதுவறி வானவ னாகிப் புராணன்
எதுவறி யாவகை நின்றன னீசன்
பொதுவது வான புவனங்க ளெட்டும்
இதுவறி வானந்தி யெங்கள் பிரானே. (௧௯)

நீரு நிலனும் விசும்பங்கி மாருத
தாரு முடம்புறு சோதியு மாயுளன்
பேரும் பராபரன் பிஞ்ஞக னெம்மிறை
யூருஞ் சகல னுலப்பிலி தானே. (௨௦)

மூல னுரைசெய்த மூவா யிரந்தமிழ்
மூல னுரைசெய்த முந்நூறு மந்திரம்
மூல னுரைசெய்த முப்ப துபதேசம்
மூல னுரைசெய்த மூன்றுமொன் றாமே. (௨௧)

வாழ்கவே வாழ்கவென் நந்தி திருவடி
வாழ்கவே வாழ்க மலமறுத் தாள்பதம்
வாழ்கவே வாழ்கமெஞ் ஞானத் தான்றாள்
வாழ்கவே வாழ்க மயமிலான் பாதமே. (௨௨)

ஒன்பதாந் தந்திர முற்றிற்று.

ஆ மொத்தம் - ௩௦௮௩.

திருமந்திரம் முற்றிற்று.